

۳۴ - شه پۆل

موغە مادە كان بە ریز بوو و مروڤه شه رکاره کانی ئاتروپاتکان (آزر بایجان) زۆر - ئازا و نه بهز بون.

دهوران دهورهی قه لای (شیز = تهختی سلیمان) بارو گه لیکه به بلیندی ۶/۵ تا ۸/۵ میتر، وه له بان نه وانه وه بو پاسه وانی، بورجه بهردینه ساز کراوه که نه گه نه ۳۶ بازو. ئەم بورجانە ۲۲ تا ۲۶ میتر له یه کتر دورن، بو هات و چو له شاری شیزا دو دهروازهی گه و ره هه بوه و ئاورگه ی شیز یا ئازهر گوشه سب له روژگاری ساسانیان (۲۲۴-۶۵۲ز) زۆر گرینگ بوو له تیسفونه وه چونه زیاره تی، هرا کلیوس ئیمپه راتوو، روم که هیرشی کرده سه ر ئیران خوسره و په رویز شای ساسا له سالی ۶۲۳ی زاینی رای کرد و چوه شیز و چاوه روانی (شاهین، شار بازار) ی سه ردار له شکری خو ی بو، گویا (شار بازار) له (قوره به راز) ی لای بو کانه وه رویوه و ئەم ناوه گوژ دراوی شار بازاره، ههروه ک ده لێن: بوگه به سی یادگاری (بهیت) یا (بهیت به گه یا) یه (شه پۆل).

شوین، ته سه ر

شوپ

له سالی کوندا ئە ی چه قین، وه ک: شه تله توتن یا شه تله ریحانه، جادوای دو مانگ یا زیاتر به ریشه وه هه لی ده که نن، و ئاو دیراو یا که ردو ده ی چه قینه وه و ئاو ی ده دن تاشین و سه وزینه وه

شه تل

داوینه ی که وا، تاته گ

شاقه ل

پرو بلاو

شپریو

چاورا

شات و شوت

نم، ته ر، برینه که شه ی هینا وه یا ته شه نه ی کردوه (تشنج) مو عه ره بی ته شه نه ی کوردی به و موره که به له: ته + شه + ن + ه +

شه

راوه مه ل به چرا

شه واره

برگه له جو گه

شيله گه

قه یسی

شیلانه

شه تکل له خو دان، وه کار که وتن

عهین:

ئه وهی به یه کی له چهواس ده رک ئه کری، وجودی عهین، مویینی وجودی
زیهنی و خاریجی یه، په سنی خوای پی ده ناستیری، زا کۆنی خواناسی یا له
رینگای به لگه وه که تایبهت به زانایانه یا به ریگاتی پاک راگرتنی دل و
دهرونه وه .

عار شهرم، شوره یی، عهیب و عار .

عه جبات سهر سورمان، عه جیب

عیرقان ناسینی خوا، ناوی زانستی که له زانسته کانی ئیلاهی که خواو . . .

غهین:

غهواره بیگانه، غه ریه، نامو

غه زالی ئیمام موحه مه د غه زالی یه کی که له زاناکه و ره کانی جیهانی ئیسلام که له ۵۰۵ ی
مانگی له توس له دایک بوه و له ۱۱۱۱ ی زاینی وه فاتی کردوه و ئه م کتیبانه ی
نوسیوه: ئه حیای علوم دین، مشکت الانوار، المتقذ من الضلال، تهافت
الفلاسیفه، الوجیز و ...

فی:

فراین نه هار، نان خوار دنی نیوه رو

فیرگه مه دره سه، مه کته ب

فه رته نه به لا، وه یشومه، قه و ماوه، فیتنه، هه را، جه ننگ

فیرانکو زانکو، فیرگه، مه کاتیب

فرچک هه وه ل شیر، گوچ

فیکر هزر، بیر

فلج شل، دم فلج، خوار، خبیج، ناحه ز .

فیر کردن راهینان، ته علیم دان .

قه لاش، زرهنگك، خوړيخهر، جوان	قه شمهر
واجب	فهرز
جوینی ژنانه په	فرتول
گزی کردن، فیل کردن	فزی
ماندوی په کک که و ته	فل
خوړسک، سروشتی، خو کرد	فیتری
دوا هه ناسه	فهراقی رهش
زور، زیاد، زاف فیه	فره
زور زور، فره زور، بهر فره و زیاد	فت و فهوان

فی:

مروځ، ښان، نه نزان، ټاډم، بهنی ټاډم

قاف:

شتی که کانزای تاویاوی تی ده ریژن، جهسته، لهش، به دهن، قوتو، ده فر بوشت	قالب
فروشتن، ژماره بو دار ژاوی تونده وه بو، قالبه شه مچه، قالبه سابون .	
بی بن، عه میق	قوول
قالور، ساقه ته گیای ناو خالی	قالوره
تاوی، ده میک، هه ناسه په کک، کاویک	قه نه کیسی
قر تال، سه وه ته ی میوه یا هی تری	قر تاله
دو که ډان، قانگدان	قاودان
که سی که له بهر مهل و قاز بی، قازچه ران، ټاگدار له قاز	قازه وان
قه ناعت، سه بوری، رازی بون به بهش -	قنیات
زه وینی که گیای لی نه روی، کنایه له مروځی رژد و چروکه -	قافر
پیشه وای ټاینی مه سیح و خاجدار، که شه	قه شه

۳۷ - باوی کوردده واری

سه وه تهی بچوک قرتاله، قوتوی بچوک، چرای فتیله، ئاوینهی گرفان	قوتیله
قیژه وه هه رای سه گک و تاژی	قوروسکه
که لات ی دز - قه لای که سانی که به دزیه وه بی ئه وه ی ببیندرین، به جه نگی	قه لادی
چریکی دوژمن بوژ ئه دهن و زوری بو دینن، ناوی شاریکه له کوردستانی	
باشوری	
دوکه ل، ره شی دوکه ل	قورم
دوژه ننگ دار، رهش هه لگه راو، دوکه لای	قورماوی
گول بهرگک و کاس بهرگی په مو یا لو که	قوزاخه
ته لان، لاپالی کیو	قه دپال
گاز، قه پ گرتن، گاز گرتن	قه پ
هه لاتن، بازدان	قاچاندن
لاسکی ویشک و هه لول و ناو خالی	قالور
ترسه نوک، ژنانج	قره
قه ناعه ت، سه بوری، رازی بون به بهش	قنیات
له هه واگر تنه وه	قوزینه وه
سل	قوشقی
گیژه و کیشه	قه رقهش
کولی گریان، قولپی فرمیسک به خور	قولپی گریان
سوچ، قوژبن	قورنه

کاف:

لوله ی هه ناسه	کرکره
ره ک و ریشه	کرکوک
ئاگردان، تفک	کوانو
که پر، که ورگک، بهرد، ئه شکه وت	که ور

کهل	به ناندن، کهژ، ئرینو، یال
کهلاوه	دیواری روخاو، کاوول
کهلاک	لاشه
کهلی کوۆتان	بو پیاوی ئازای به کار نه بهن
که نارە	لاکیش، کو به، په راویز
کهو	بیژینگگی کون زل، ناوی بالنده به کی جوانه که نه چیره وان له کاتی خووی دا
	نه چیتته راوی، له کورده واریدا راوه کهو زور خوشه
کهوده ری	مه لیکه له نیو به فردا ده ژی -

کورت کردن

که رت و دابهش کردنی وشه و، که خوویی باسیکی زور گرینگه له زوان ناسیدا، زانایانی کورد خویمان په تاندوه به لام نه چون به لای زمانی زگ ما کی خویمانا مه به ست له که رت کرن دیاری کردنی: (بین - سیلاب - لهت - سربچکا - مه قته ع).

۱- له زمانی کوردیا وشه تاپینج که رت هه یه.

۱- وشه کانی یه که رتی واتا: به یه که بین بگوترین و دوپیت بن وه کو: چر، در، پر، پر، چو، مو، شو، تو، دو، تو، دو، هو، مس، کر، مژ، دژ، دش، مر

۲- سی پیت وکو: داو، پاو، چاو، خاو، مه، سهر

۳- چارپیت بن وه کو: ههنگ، رهنگ، دهنگ، سینگ، لینگ

۲- وشه کانی دوکه رتی وه کو:

۱- چارپیتی وه کو: باوک (با - وک) مامر (ما - مر)

۲- پیچ پیتی وه کو، هاوار (ها - وار) نه خوش، (نه - خوش)

۳- شهش پیتی وه کو: ههنجیر (هه ن - جیر) سهردار (سهر - دار)

۳- وشه کانی سی که رتی:

۱- شهش پیتی وه کو: ئاره زو، (ئا - ره - زو)

۲- چهوت پیتی وه کو: شاره زور (شا - ره - زور)

۳۹ - باوی کورده واری

۳- هشت پیتی وه کو: هه ورامان (هه و - را - مان)
محهمه دئه نتا کی له پهراوه کهی خو یا به ناوی کورته یه ک له فیهو لوغه به عه ره بی که له ۱۲ ی
ئه یلوی سالی ۱۹۶۹ زایینی له بیروت چاپ کراوه بوسی که رتی له په ره ی ۲۶۱ - دامیسالی
به شابه ندهر (شا - بهن - دهه) هینا وه ته وه وله پراویزیشا نوسیویه تی ئەم وشه عه ره بی نییه

۴- وشه کانی چار که رتی:

۱- هه هشت پیتی وه کو: ئالو بالو (ئا - لو - با - لو)

۲- نو پیتی وه کو: قو تابخانه (قو - تاب - خا - نه)

۳- ده پیتی وه کو: هه زار میرده (هه - زار - میر - ده)

۵- وشه کانی پیچ که رتی - واتا به پیچ بین بها و یژرین:

۱- یانزه دپیتی وه کو: وه شوژه کوته (وه - نهو - زه - کو - ته) ئاسیاوه کوئه (ئاس - یا - وه -
کو - نه) کولیره رهش که (کو - لی - ره - رهش - که) کولیره چهوره (کو - لی - ره - چهو -
ره)

۲- دوانزه پیتی وه کو: سه ره ره وژیره (سه ره - به - رهو - ژی - ره) شهم شه مه کویره (شهم -
شه - مه - کوئی - ره) سه ره ره و ژوره (سه ره - بهر - رهو - ژو - ره)

که وه	شیننی ئاچوخ
که وشهن	سنور، تخوب، هه ریم
که وی	مالی، رنوه به فر، کليلة، ره نی
کلکه سوتی	ریایی
کوری رهش	کورپی ئازا، ره شکه له، ناشیرین
که نگه لاشک	دهنده لو شک، گه لای ویشکی که نگر
کار ژيله	کاريله، کاری بز
کچی دزیو	کچی ناحهز، کیری ناشیرن و ناجوان

کۆسه:	پیاوی مولی نه هاتو، که سی که به خو گوران کایه بو خه لک ده کا.
که نین	پیکه نین، خه نین
کۆزی	وجا خیک، که به ته پاله و ده وه کیوی یا کیوی له، روشن بکریت
کۆیزر	که نملی دهر نه چوی پاش گیره
که پرو	برش
که رکه مهر	کۆمه له مهریک، دابراوی په ز
که له ک	دیواری وشکه به رد
کرنوش	سه لام به خو نوشتانده وه بو پیشه وه
کناله	کچی، یار
کیل	زه وی بو کیلان، کیلگه، خانوی هاوینه ی ناوباخ، چارداخ
کلوزه ر	کلا و تالتون، نافرته تی هه وشار سازی نه دهن
کۆلۆش	ساقه ته که نم و جو، ساقه ته ی هه رزن و گال، به لام، که لوه ش ناوی شاخیکه له نیوان شاری دوکان و سوئی سینان له کوردستانی گه رمیان که لوه ش یا که لبه ش ناوی تاقمیکه دارای ثاینیکی تایهت به خو یان، که لی به ش، گه ل کامیشی ناوچا و سپی یا جوانه گای ناوچاوان سپی و به شه
کسه کسه	دهنگی مهر لیخورین
کششه کششه	دهنگی مه ل و مرو مریشک دهر کردن
کولیلک	خونچه
کولین	نه نباری تازوخه
کلکه	پیچی دواینی شاخ و کیو، خوشک و براودایک و باوک و ناموزای ژن یا پیاو، بی کلله یه، بی که سه

۴۲ - شه پۆل

ئازا، نەبەز، كۆلنەدر، چالاك، ناوی نەتەوہیپە كە، ئاری رە گەز، كەبەزوانی كوردی، كوردی قسە دە كا و لە بەشیکی ئیران و عیراق، توریكا و سوری بە و بەشیکی شورەوی و چەن مەلبەندی وە كك قوچان، نەیریز، شەهری كورد، كوردیچال و... ئەژین	كورد
كەم، زەرە، تۆزقالە زەر	كە موسكە
كەف كردن، شە پۆلدانەوہ، سیلا و كردن	كەف چرپین
كەلامی، زانینی كە لام، كەلامی نەفسی یا كەلامی لە فزی	كەلام
بە كار، ئازا، كارزان	كارا
چال، چالە قوت	كەند
نەتەوہیپە كی قەدیمیە لە ئاسیادا دژی	كورد
قورت، تە گەرەم	كۆسپ
كۆمەل، دەستە، پۆل، كۆبونەوہ	كۆر
ئەستیرە كانی ئاسمان	كا كەشان
شوینی راگرتنی كاریلە و بەخۆلە بەرلەتی بەردان بو شیر خواردن	كۆز
گیایە كە بژارده كری لە بە رویستان	كەلە
كوچە، زوی دانەوہ، هەلكەندنی زەوی.	كۆلان
وہ جوش هاتن	كۆلین
زولف، گیسو	كەزی

گ:

گایی كە زەوی دە كیلی	گاجوت
توز، غوبار، كە موسكە، قوربان، گوری (وہ گەرد بالات بام)	گەرد
نیوہ جەغز، قەداو قەدی كیو	گەوہ

۴۳ - باوی کورده‌واری

سورانه‌وه، فیل، ته‌شقه‌له، بره‌و، سه‌رسه‌ختی، ته‌ختایی زه‌وی، گیژاوی گوم، پیچ‌دراو .	گهر
گوئیکه له هه‌وه‌لی به هاراده‌روی	گه‌زیزه
خوشی و شایی، زه‌رده‌خه‌نه	گه‌شه‌ونه‌شه
گزنه	گه‌زکه‌سک
نه‌باتات، پوش و پار، روه‌ک	گژوگیا
ئاوری‌گرت	گری‌گرت
پر شینگدانه‌وه‌ی خوور، ورشه و ورشی روژ له دوره‌وه، گر شه‌ی کوردستان ناوه بو کوواریکی کوردی که له ۱۹۸۱/۳/۱ له تاران به زمانی کوردل چاپ دراوه	گرشه
ئاورگرتن	گرگرتن
داغ	گه‌رم
گوئی، گوها	گوئیچکه
گزینگی خوور، ره‌شینه‌ی چاو، بی‌بیله، هه‌تاوی به‌ره‌به‌یان	گزینگ
گه‌نجینه، حکمه‌ت، جزن، جزنق	گه‌نجه
لوتکه، که‌شتی	گه‌می
گه‌ران، سوران	گه‌ریان
کوره‌کانی سوران	گوکان
فیل، ته‌له‌که، فزی، حیه‌له	گزی
خر، گردیله، گرده، توپی دارینی کاشو بازی، کوره، جه‌غزی زه‌وی	گو
سفت، بادراو، گشته، قشت، هه‌مو، نه‌وبه‌نه‌گشته	گشت
گفه‌ی بالی کوتر له‌نگی بالی مه‌ل	گفه
خو‌هه‌لماسان، باکردو، بو‌قله‌مونه، گفی کردوه	گف
گله‌بی	گازنده

بهردی زل، گاشه بهرد	گاشه
وهخت، ههنگاو	گاو
کهشتی	گه می
له گه پان که وتو	گرده نشین
گری کۆیره ی گوریس و تاله ده زو، گرنچک	گری پوچکه
پاچه قانندن، گرنه، گرو	گروگرتن
هه لدا پراو، دهنگی تری	گلار
گورانی گوتن به کومه ل، گورانی و تن به نوره	گهره لاوژی
به زم، زه ما و هند، شایی هه لپه رکی	گوونده
کاشو بازی، ناوه بو جورئ کایه	گوین
فیل، ته له که، گه رمان لی بکا: فیلمان لی بکا، شالتاغ	گهر
بلیسه، چونه سه ری گری ئاگر	گر
ئاگری به گرو زور، ئاگری گر بهرز	گره مه سه لان
چاویشه، چاوم گل نه کا، چاوم دیشی	گل
گه رده لول	گیژه لو که
کاسه ی قورین	گلینه
پربونه وه ی برین	گوشته و زون
	هینانه وه
روژگار ناس، وگاشنا به کات و دهم	گه ر ناس
هه ره شه و گوره شه	گه ف
فیل، گه ر	گزی
رایان بوارد	گوزه رانیان
ئاخو، هه ی گهل	گه لو

۴۵ - باوی کوردده واری

گه‌ند	رزیو، رزی
گه‌و	قه‌ف، ئالقه
گه‌وال	هه‌وری ئاسمان که نه‌نیشیته سه‌ریه‌ک، هه‌وری گه‌وره‌ی گه‌وال گه‌وال، ده‌فی
	گچکه
گه‌ش	روناک
گاز	بانگ کردن
گوند	ئاوایی، دیی، لادی
گرار	ئاشی خواردن
گاله‌گال	گورانی گوتن
گرک	ته‌په، ته‌پولکه، گوتکه‌ی نان کردن
لورک	لورکه
لوک	وشتی نیری قه‌وی
گفی	په‌نیری تازه، که هیمان ئاوی نه‌گیری
گولمانج	گول، نه‌ستیر، گول ئاو

لام:

لیکدانه‌وه	تو‌یژانه‌وه، ته‌حقیق
لیکدراو	تیکلاو، ئامینه
لکاو	پپوه نوساو
له‌ز	تالوکه، زو، عه‌جه‌له
لاملی	مل بادن، نه‌چونه ژیر
لاپال	قه‌دیپال، لئزایی کیوو چیا
له‌مپه‌ر	به‌رگر، کو‌سپ

باران بهريڙه، بارڙني توندبه باوه	له نڱيزه
سيلاو، ههستاني ٿاو	لاڦاو
قهاردان	ليبران
جهنگهڻ، ليڙ	ليڙه وار
رشتهي به مورو	ليڙگه
لاداري چوار چيوه ي درگا	لاشيپانه
لايه ڪ له ڪه لله سهر	لاتيلاڪ
لاپهڙه، خوتني هه تقوتين	لاپهڙه سن
ڪو توپر، له ناوڪاو	لوت و بزوت
ڪوماي گز ره وڪا	لوده
نمهد، ڪولاف	لياد
گويڙه ڪه، گويلاڪ	گويلاڪ
دوربخه وه، دوره پهريز به، دهس هه لگره (لا به تونازاني ڪاربه ڪه ي)	لا به
خوار و خيچ، سه ر سهخت و نه گونجاو، قه دپالي ڪيو چين له سهر چين، خوتني	لا به لا
ههڻ قورپين	
تهن، به دهن، جيسم	لهش
له سهر به ڪ دانراوي داري سووته مهني، دهسته يه ڪ خه لڪ له کاتي ڪار ڪردن دا	ليڙنه
ٿاوي زور به ته وڙم	ليشاو

ميم:

گونچان، بوز خواردن، ميسه ربو: جي به جي بو	مهيسهر
ٿينسان، ٿه نزان به ني ٿا دم	مروف
دڙ، ٺخواز، پو شهر، داپوشهري حهق	مونڪير

<p>هه رپم، ناوچه باقه، مه لۆ مه لۆ، دهسته دهسته، چه پکه چه پکه مامر، مریشک کز، کروشمه کردو، خه مگپین، ده رفهت خواز له کاری، سه رسورماو، رهنگی بی بریقه، واژه یه که، بۆله کار که وتنی شای شه ترنجی ده لپن، دوراو له کایه ی شه ترنج، بی دهنگ، دوای گریان مات بون.</p>	<p>مه لپند مه لۆ کر مات</p>
<p>مادا، مادایی، ئامادا: ناوی شوپنکه، سایی نیوی دینی ماداییه که به زمانی عه ره بی به موخته سیله ناو ده برین یانی به ناو زور خویمان و جلیکان ده شون، به ئاوی چه م خویمان گرتووه، مه ندا که له ئاساری صایان به مادا ئامادا ده خویندریته وه، له واژه ی ماد، مادی گراوه. له تاریخی یونانی کوندا مه دی بوته ناوی ماد یا ولاتی ماد تا رۆژگاری ئیسکندر و جی نیشانی ئه وه له میژوو جوغرافیادا له باتی ناوی ئیرانی ده وره ی ساسانی و ئیسلام، ماد یا ولاتی مناد به کاربروه، دیاره ئه وه نیشانه ی پهره دار بونی ماد یا ولاتی ماد - ه - ئه بی بلین: سنوری غه ربی ناوی جوغرافیای ماد تا سنوری غه ربی ئیران له رۆژگاری ماد وره ه خامنشی و سلوکی و ئه شکانی راکشاره، به پپی ریوایه تی خودی صایان کاتی صایان له راست جوله که، که له لایه ن هیزی زالی یونانی و رومی له خور هه لاتی ده ریای مه دی ترانه و سه نعاوه بۆلای با کوری سوریه کۆچیان کردوه و هاتونه ته مه لپه ندی هه ران له حه وزه ی فورات که به شی له ولاتی ماد یا مادای به قسه ی صایان ده هاته ژوماره، نیه ته تی مادایی یا ماندایی بو نا ساندنی باری تازه ی خویمان هه لپژارد و به درپژایی ۱۸۰۰ سال هه میسه ئه م ناوه تازه یان بو نماندی خویمان پاراستوووه و صایان سامی نیژاد نه بون. له راستیدا ناوی ماندایی وه ک ته قویمی سال و مانگی ئه وان که نوسخه ی دوه می ته قویمی یه گردی به راست ده ناسری، دوقه رینه ی پته وه له سه ر پپوه ندی پته وی تاریخی و کۆمه لایه تی ئه وان له گه ل خه لکی نیشته جیی سه ر ژه وی یه که، که له خولی ماد و</p>	<p>مه ندایی</p>

۴۸ - شه پۆل

هه خامنشی و یونانی و ئەشکانی ماد و مادای و له رۆژگاری ساسانیان به ملاوه،
بە ناوی ئێران شار ناو براوه، صابیان که له ئێهه تی ۶۲ به قهره و ۶۹ مائده و ۱۷
حه ج له قورئانا ناو براوه، ئیستا له سه ر چۆمی که رخه و فورات و به سه رهن -
قهومی له یاد رهفته، نوسراوی سه لیم برنجی چاپی ۱۳۶۷ تاران، سه ره تایی
ئوستاد محمد محیط طباطبایی ۱۳۶۵/۷/۲۸. به لām دوکتور مانسوج
پروفیسور نولدکهی ئەلمانی خانمی دراو رهوه نددی زانای تر، بروایان وایه که
ماندایی سینه ته و له ماندا به مانای زانین، غیرفانه و ناو بو ولاتی ماد یا نه ته و گه ماد
نییه، به لām ته باته بایی ده لێ، مه ندایی ناوه بو ماد و ولاتی ماد فه رهنگی ئێران
زه مین ده فته ری ته وه ل ج ۲ په ره ی ۲۵ (شه پۆل).

میچک، مه زبوت، گوج و گول، میوینه ی مه ل، به رخی بی دایک که هه مو
مه ریک ده مژی .

میچک

گیاه کی ناسراوه و ده خوری

مه ندۆک

جایز

مه باح

گه وره، سه رهۆز - ریش سپی و گه وره .

مه زن

چون لای خوا، چونه سه ری، چونه ئاسمان، به رز بونه وه، سه رکه و تن، ئامرازی
چونه بان

میعراج

پیغه مبه ری موسایی چه زره تی موسای کوری عیمران

موسا

ده سته بی له ئەهلی سوننه ت و جه ماعت بون، که له رۆژگاری به نی ئومیه دا
سه ریان هه لرو بنچینه دانه ری ته و ده سته واصل بن عه تابه، که فه قیی حه سه ن
به صری بوه و له ۱۱۰ مانگی مردوه. له ریگای فه لسه فه وه ته و حید بو خوا، نه فی
جیسمیه ت له خوا و عه دل بو خوا ... ده سه لماندو ئوصولی ته قیده بان ئەم
پنجانه بوه ۱. مه نزلی بین المنزلین ۲. تو حید ۳. عدل ۴. وعدو وعید ۵. ئەمر
به چاکه و نه هی له خراپه

موعتله زیله

۴۹ - باوی کورده واری

چهمه نی گیادورین	میرگ
کۆن، قه دیمی، کونه و که و نارا	میزین
حق	ماف
که لافه بن	ماشهر
ئه سل - ما که: دایکه	ماک
سه نگر	مه ته ریز
ئاژه لی میوه، به رانه ری نیر، نیره و میوه، نیرومی	می
رابه ری دینی جوله که	مالم
مراد	مراز
هیلال	مانگیله
حەیف	مخابن
مله مه لمانی، به حس کردن	مجانجین
جیگهی کو بونه وه	مه کو
بربره، بربره ی پشت	موغره
زهوی بو کیلان، مانگانه بو کارمهند	موچه
دووازه یه ۱ سهر واتا سور ۲ وهر د واتا بهرد، لیره دا (ب) گوردرا وه ته وه به (و)	سهره وهر د
زهوی وزار، موچه و چه مهن زار	مه زرا
مهیره، په نیری لورک لی نه گیراو	مه یله
ئا زاله شهرا	میرخاس
ئاسنی پاژنه ی سوار	مامزه
به ره ره کانی	مله
که له زه پ، ملقه وی	ملهور
چینه قوری دیوار، گلمه ته قوری کز ره وه بو،	موره

جیگای مۆلدانی گاران له نیوه روایاندا، جیگهی مۆل .

مۆلگه

نون

پیس و پوخل، کاربلاو	ناپوخت
سیهر، جیگه یه ک، له بهرزی شاخ و کیو دا که بهر سیهره و که متر تاوی لی ده دا	نسیی و نه زار
منع، گیرانه وه، دست به سینگه وه نان	نهیی
نه فام، بی زانست، بی فه ره ننگ، نه خوینده وار .	نه زان
ناو، ناوه وه، داخل	ناف
جو ره دانه و ئله یه که	نۆک
بزنی ئیر، ئیری و بهران، بزنی ئیر و مه ری ئیر	ئیری
که ره، رو ئی که ره	نقیشک
ناوه راستی پاتول، یا ده ری پی، نیقه که ده ری پی	نیقه ک
به شی با کور و یالی کیو	نزار
نیگه هبان	نۆبه دار
راو، شکار، نه چیر، نه خچیر، نیچر و نه چیره وان	نیچر
گوم، نادیار، غایب	وهندا
مه عشوقه، دم و چاو، سه رو سوره ت	نیگار
ناشی	نایی
نادیار	نهینی
بن، قولایی، ناخی ده رون، قولایی دل و هه ناو.	ناخ
نه په ره راو .	نه عاملاو
بال خانه، قاتی خانو	نهۆم
سه ره هل ته کاندنی ته سب	نیسکه

۵۱ - باوی کوردەواری

جوشاندنی ئاگر	نیل دان
قه دپالی کیو، خووری کهم لی بکه وی، نسرم، بی خوۆره تاو	نساړ
نامهی بچکوله	نامیلکه
کون نه کراو، نه سوراو	نه سمرپاو
له ر، کز	نزار
لیی هه له نابیی، پته پت ناکات	نای بزرکینیی
ناواخن، موخته وا	ناوه روک
نامو، خونه گر، خو بویر	نه بان
دانه سه پین، دانه هیزین، پان نه بنه وه	نه هیزین
موروی بهر مورروی نیوملوینکه، پیروزه و یاقوتی نیو نه نگوستیله	نقیم
نه ی داته وه، ئاونه دا	نه ده لینی
لینه هانن، پیوه ی نایی	نا کالته وه
نه دامه ت، بو نه هات	نه هاتی
غه واره، بیانی، بیگانه، خونه گر	نامو
دل ئاوا، دل گو شاد	نان بده
رجا، نیازم، پیته کارم پیته	نیاز
دوعای چاک و باش	نزا

نمرود: شاریکه له باشور و ویرانه که ی له ۴ کیلومتری سه لامیه ی عیراقه و شهلمنه صر سازی داوه. ناز ناوی پاتشای که لده (بابل) ه ناوی نینوس، که شاری بابل ته و سازی داوه و له گه ل حه زره تی ئیبراهیم دژ بوه، عه بدوللا کوری عومه ر رای که یاندوه، که ره ئیسی هه یئت مو حاکه مه کارانی ئیبراهیم، کورد و ناوی هویون بووه، له بن ئایه ی و حرقوه و انصروا، الهتیکم (سوره ی ئه نبیا ئایه تی ۶۸) و کتیبی زانایانی کورد ج ۲، پهره ی ۲۲۱ ج ۴ و ۵ نوسراوی (شه پۆل) ته فیسیری صاوی، که شاف، به یزاوی. ئایه تی ۱۶ سوره ی فه تحیش له

نمرود

بابهت سه لابهت، ئازایی و نه بهزی کورده وه نازل بووه: ته فسیری ئیبنی که سیر له قه ولی پیغه میهره وه دلّی: له تاریفی قهومی کوردی کاله موین نازل بووه، ته فسیری ته لمیزان، ته فسیری روح المعانی، الاصابه فی ته مییزی ته سمای سه حابه، حهرفی جیم شه پۆل.

واو:

توانا، هیز، قهوهت	وزه
بی لیران، دودل	واز وازی
زریوار و زریاییکه له خور هه لاتی آسیای گچکه دایه، له فه لاتی ته رمه نستا و له ناو خاکی کورده واری دایه و ۳۶۹۰ کیلومتری چار گوشه یان و به رینه و ۱۰۰ میتریش قووله	وان
واته، قسه، که وایی، یانی مانا، یه عنی	واتا
زه میری سه هم که سی کویه، وه کو: وان ده گوت	وان
باران هه ر و کوران ته فه رمی: له گه ل سایه قه ی پاش وه شتا	وهشت
هیزی خوایی	و دم
کیلانه وه ی زه وی	وه رد
منالی له بچ ده سته	وه رویریکه
سه ره تای خه و دا گرتن	وه نه وز
ره گه ل، ده گه ل	ویرا
خه م، کسه ر	ول
دراوی ورده، ورده پاره	ورده
مه وسیم	وه رز
هیز، ده سه لات، قهوهت	وزه

مه ليه ند -	هه ريم
نسي داويته، نسي داري كيۆ	هيسي
لباد مال	هولوان
هوپاني، به يه ك پيي حه لوا كردن، كايه ي مند الانه يه .	هه لوا
ئيتلاع، ئاگاداري، خه به ر	هاي
ژار	هه ژار
هه يف، مانگ	هيف
هيمن، ئارام	هيدي
ته نافي چادر	هه بن
به نرخ	هه ژا
تاف، خول ده ور	هه ره ت
ديوه خان	هه وه
ئادينه، جومعه، هه ينو	هه يني
يارمه تي دان به كوۆ	هه ره وه ز
جيا كردنه وه، هاويز، هه لاوازين	هه لاواردن
مايه، هه وينى ماست بو شير، بو ماست چا كردن، بو هه وينه، بو يينه	هه وين
لق و پوپ، گژوگيا	هه ژگه ل
زانا، بليمه ت، زورزان، زورزانا، شاعير، قه سيده، عيلات، عه شايير، پارچه	هه وزان
شيعريك .	
خه يار، هاروي ناوي زانا يه كي ئينگليسي يه كه نه زه ريه ي گه راني خويني ...	هاروي
ده ربريوه	
تيل گوشي زيرينگه ر، پارچه پولايه كي كون كونه زيرينگه ران تاله زيري پي	هه تينه
ده گوشن و پيي راست ده كه نه وه .	

۵۵ - باوی کورده واری

هراو	به رین، گوشاد
هه ره مه	جه نکه، پرابی
هه لاش	گه لا و پوشی سه ر ئالودار
هه لپرواندن	به نینوک هه لوه راندن
هیمان	هیشتا
هه ناسه	ته نه فوس، نه ک تاخ
هول	دیوه خان، جیگی په زو ئازهل، هولی مهر
هیل	خه تی جوت
هیچک	گه وه دار، یا ئیسک به گور یسه وه
هه نگور	تری
هه مه کاره	هه ر خوی حه ساو
هه له موت	رژدوسه سخت
هه لپرواردو	جیا کراوه
هزر	بیر، میشک
هه زم	ده رک، تووانه وه
هه له نگو تن	لوت به لوته وه نان، سه ره نگرئی بردن، سه رسم دان
هه لی	ده رکه وی، رابکا
هه لاتن	ده رکه وتن، را کردن
هه لده چی	ده چیته سه ری، که فده کابو سه ری، شیره که، هه لده چی
هوزانفان	بو یژ، شاعیر، که سی که شیعری خه لک به گورانی ده لی
هه ته ری	واژه په که له نه ور و زاندا ده گو تری به مانا ئهی ئا گر، ئا گرانه
هو	سه به ب، عیلله ت
هاتنه لا	سه لیدان، نیزیک بونه وه

به‌رز یونه‌وه، تهره‌قی کردن، وەر گرتن، به‌په‌له‌هه‌لدانه‌ قسه	هه‌لدان
پیرک، که‌پری ناو‌ره‌ز و بیستان	هه‌رزال
میش هه‌نگوین، کرمیکه‌له‌ پیستی مالاتی به‌رز شه‌دا، کومه‌لیکی زۆر، ناز، ده‌لالی، گزی و فزی و به‌زم و ئاهه‌نگ -	هه‌نگ
ته‌قالادان، تیکۆشان، خه‌بات کردن، خه‌بتین	هه‌ولدان
لیک جیا کردنه‌وه	هه‌لاواردن
گرتی به‌ربون، شه‌روه‌ه‌راقه‌ومان	هه‌لیسان
وه‌ته‌نگ هه‌لیان، ده‌نگی مانگا	هه‌وره
ئه‌بوه‌به‌کر محمه‌د کورپی عه‌بدولمه‌لیک کورپی محمه‌د کورپی محمه‌د - قیسی، پزیشک، فه‌یله‌سوف، شاعیر، وه‌زیر، فه‌قیه‌ئه‌ندولوسی. ده‌لین: له‌نیوان ساله‌کانی: ۴۹۵ تا ۵۰۵ مانگی ۱۱۰۲ تا ۱۱۱۱ زاینی له‌دایک بوه‌وه‌له‌ ۵۸۱ مانگی و ۱۱۸۵ زاینی وه‌فاتی کردوه‌وه‌حیی کورپی یه‌قزانی نوسیوه، شه‌پولیش ته‌رجه‌مه‌ی کردوه، به‌کوردی و چاپیش کراوه‌وه‌ره‌نگینه‌(شه‌پۆل)	ئیبینی توفه‌یل
ئوگر، خوپیوه‌گر	هه‌وگر
برویش	هه‌روش
فینک	هه‌ونک
چریکه‌ی شادی	هه‌ی هه‌لات
	بی:
دۆست، هاوال، دل‌به‌ر، به‌ختیارخاوه‌ن، پاشگریکه‌واتای چاوگه‌بی شه‌دا به‌ واژه، یائه‌یکاته‌ئیسمی مه‌صدر (بریار، پرسیار، کریار، جوتیار)	یار
مال، خانو، جیگه‌ی حه‌سان‌وه، ئیداره	یانه
وینجه	یونجه

۵۷ - باوی کورده واری

دیل، گیراو، له شهردا، بیچاره، بهسته زمان	یه خسیر
ریکی و دوستانه تی	یه کبون
بی دره ننگ، بی یه ک و دو، دهس به جی، چه له حاننی کردن	یه ک و دو
ماشین ره وه	یه واژی
باسک، بهرزایی تهسک و دریزی شاخ،	یال
نیشانه ی کوپه	یه یل
کایه، شوخی . شه پوئل	یاری

به ناوی خوای به خشه رو دلاواو دل لاوین سه ره تا

مرؤف له سه ره تای په یدابونیه وه له سونگه ی غه رایزیکه وه که له گه ل بونیدا به دی هاتوره و خولقاوه و گونجاوه. توگری نه نبوزه نی و مادیات و به دهس هینانی چینه و خوشی له شو لار بووه، به تاییه ت له م روژ گاره دا که تیکنیک بوته هوئی به دیهینانی شتی نوئی و هوئی ژبانی خوش. ثم بوکشان و توگر بونه زیاتر په ره ی گرتووه و له هه ندی کور و کو مملگای روژاوا یددا، خه لک له زه لی چه قیون که به ژبان ناوی نه به نو ناتوانن خوئی لی رزگار بکه ن.

قسه له مرؤف و مافی مرؤف زور دیته به رگوئی، به لام به کرده وه، که متر نمونه ی گیردی. ثم هه موه کوشتن و برین و له سیداره دانه، یا نه و هه موه قره و شه ره گه رکه و جه نگی سوتینه رانه که به درژیایی میژو به هوئی با هوئی هه ندی خوین و خوویست و قین له دلانه وه رو نه داو روی داوه یاقه و ماوه، بو وینه هه له بجه ی سوتا و به بوئی سیانورو بوئی خه رده ل و گازی شیمیایی که به هوئی سه دامی عه ره بی نه فله قی نه و شارو مه له بنده پیرپیت و به ره که ته، بووه هیرو شیمای کوردستان.

دیاره علوم و زانینی مادی و نه نبوزه نی له لایه که وه مرؤفی گه یاندو ته دوندولوتکه ی پیشکه وتن و نه و هه موه که ره سته ی سروشت و خورسکه ی ده سه مژ کرده و له لایی دیکه یشه وه ثم دوژینه وانه و ثم په دیدانه بونه ته هو که زورتر خه لک به ره و نامانجی مادی و نه نبوزه نی برؤن و هه ده ف و نامانجی مه عنه وی، راستی، دروستی، ثیعماد به خو، خو به که م زانین، چاکه و چاکه کردن، میهر، مه حبه ت، سه فا، وه فا به عه هد، ته وه کول به خوا، که روژی له سونگه ی رابه رایه تی پیشه و ایانی دینی، فه لاسیفه و زانایانی عیلم و زانینی خو و نه خلاقی چاک و پاک و عیرفان و خواناسی دا، له پله یی سه ره سه ره وه بو، دا

که وتوووه نزم بۆتهوه.

خۆزیا به پیتی سه رکه وتنی زانستی نه بوژهنی، مرۆف له باری مه عنهوی و خوو تاکاری چاکیشهوه، سه ره ده کهوت، هه رچه نده نه مه دژواره، به لام به ئاوپردانهوه بۆ سه ر ئاینی به راستی، خۆ دزینهوه، له بیرو باوه پری پوچ و بی کاکله، نه م ئاره زوه، ناشیاو نیه، نه م هیوا یه، هه یه، که: خاوه ن بیرو راو بیروه ران و زانایانی علمی نه خلاق ی له م زینگایه دا، زۆر تر گرینگی و سه رنج به دن و ورد بنه وه و ته رح و گه لاله ی پید او یست بۆ ئارا و قارا گرتنی گیان و رو حی یقه راری خه لکی له سه ته ی نه تو مدا هو یه ک بدۆز نه وه که هو ی ئارام گرتن بی.

له نه بو سه عید نه بولخه یر ده گیر نه وه که له بابته ژیا نه وه فه رمو یه تی:

ژندگی چیست؟ خون دل خوردن

پشت دیوار آرزو مردن

گفت: نه. زندگی در صدف خویش گوهر ساختن است

در دل شعله فرورفتن و ننگ داختن است

معجز زنده دلان خواب پریشانی نیست

در همین خاک جهانی دگر ساختن است

به لئی ژین و ژیان خوئینی دل خواردن و مردن له پشت دیواری ئاره زوو خۆزیاو بریادانییه، ژیا ن نه وه یه مرۆف له ده رونی خۆیدا گه وه ره رو دوپ و مرواری ساز بدا و خۆی بتوینیتته وه، تا خه لک له به رو بوی به سه سیتته وه دیاره به م جو ره ده چیتته نیو ناگردانی قالد بون و نایشتوینته وه، هه ره وه ک به ردی بلورین که ده هار درئی و شوشه و پیاله و ئاو خۆری جوان و ره نگی نی لئی ساز نه درئی وای، به سه ردئی و له ناو ناچئی، نه مه یه کش گیر ی دل زیندوان، که له م سه ر ئاخه، ئاخ و جیهانی دیکه ساز نه ده ن تا خه لک ژینوینی بکه ن بۆ ژیا نی که هو ی شادی و خو شی و بژوینی و حه سانه وه و ئارام گرتن بی.

نازیران، خوینهران، دوستان وهرن له م جیهانه، فانیه دا چهن دهم و کاویک بچینه بیرکردنوه و ئامانجی خویمان له م همموه قره قره وکیشه کیشه، بدوزینهوه، که بو کوی دهچین و چمان دهوئی، نه گهر زیان ههر ئهم چهن شه و خهوتن و بهرژوه ههستانهیه و لامان وایی که به مردن هموشتی تهواو دهیی و ئهیی له م دنیایه دا تاموین خوش و باش رابویرین؟ ئهمه ئیدهیه که، بهراوه ژوی بیرورای زوربهی زانایان و پیشه وایانی دینی و بیروه رانه و دیاره ژینی ناوا ئهیی به ژیانی نازه لی و حه یوانی ناو بیروی.

جا که وایه، وهرن له زمینی که لک وهرگرتن له به ره می شارستانی و ژیار، مه عنه ویه تی خویمان، که وه دیعه و ئه مانه تی خوایه، ته سه ل و غه نی بکه یین و به ریگای راست و دروستی خوا دا بروین، ئهم قسانه که مرۆف له زیاندا چی دهوئی، منی خسته ئهم بی ره که هه ندی مه به سستی جوان و گول بژی ره له قورئان و فرموده و قسه ی زانایان و دانایان و پسه پورانی خو ئه خلاق چاک، هه ل بریزم و بیخه مه به رچاوی ئوگر دارانی کورد زمانی خویشه و یست، به و هیوایه ی به که لک و په سه ند، بی.

نازیزان ئهم کتیبه له راستیدا به رگی دومی کتیبه ی دین و ئه ده ب یا قسه ی دا بیژراوی و ژاوه ری پاراوی زوانی کوردی به، که له به هاری ۱۳۶۲ی هه تاوی له لایه ن مه تبوعاتی عه تایه له تاران له ژیرناوی (فرهنگ اسلامی ۲۰) له چاپ دراوه و به رگی دوهم داگری ئهم مه به ستانه یه: یه کیه تی و بانگ کردن بو یه کبون، ئیعترافی میژوزانان و زانایان، تی روانینیک بو ناسینی جوانی، نه ورژ، تازه بونه وه ی بی ره وه ری گه وره ی خزمایه تی ئینسان و سروشت و خورسکه، دین و ئه ده ب، واتای ئهم چهن ئایه ته، مرۆف نازاده، مرۆف خاوه نی ئامانجه، نازادی و هه لدانی مرۆفانی، چریکه ی پیاوچاکان، په ندو چریکه ی ته مسیلی، چهن نوکته، چریکه ی مردن و بی ده سه لاتی مرۆف، لیکوئینه وه یه ک له سه رمیشکات الانواری ئیمام محمه د غه زالی، کز، یا به شی دوهم، به شی سیروم،

ناسیاوی له گهل قورثانا، ئیمه و قورثان، کارشکینی دو پروه کان، هیزی یه زدانی و هیزی نه فسانی، ئیمه و قورثان و پیگه یشتن.

خوینهرانی به ریز نه گهر مه به سته کانی ئه م په راوه گیراو په سهند و به که لک بی، له لوتف و ره حمه تی خوی بزنان، نه گهر که م و کورپی و هه له یشی تیدابو له م نه داره که م هیزه وهی بزنان و هه له م بو پینه و په رو بکه ن، به هیوای سرکه وتن و به خته وهری بو هه موان (شه پۆل) سی شه مه ۲۵/۸/۱۳۷۲ی هه تاوی و ۲۵ سهر ماوه زی ۲۶۰۵ ک و یه که می ج ۲ سالی ۱۴۱۴ی مانگی و ۱۶ی نوامبری ۱۹۹۳ی زاینی تاران.

شه پۆل: دوکتور محمه د صالح ئیبراهیمی نه ندامی هه یشه تی عیلمی زانینگه (دانشگاه مذاهب اسلامی) له تاران.

تی روانینگ بو ناسینی جوانی

تهوهی بهر له هه موشتیک دپته بهر چاو، ته م نوکته یه، که ناسینی جوانی و زیبایی، به شیکه له سیستمی بیرو باوهری فلسفه فی خوراوا که چهن لایه نی پهره دار تهوهی گرتوته بهر، وه زورئ له بیره وه رانی خوراوا ی به خو یه وه خه ریک کردوه، باس و خواسی نه زه ری هونه ر بو هونه ر خویشی ثانه وه تی هه یه، وه فه یله سوفان له و با به ته وه، که فه یله سوفن له باسی نه زه ری هونه ردا Art تو یژانه وه و لیکولینه وه و با سیکان به ناو «جوان ناسی یا زیبا ناسی» به دی هینا وه. به واتایی تر «زیبانا سی Aesthetic هه روه کو دیواریکه، پایه کانی ته وه، سیستم Systeme فلسفه فی تایه تی فه یله سوفیکه، دیاره هه رچی که توانیستی له گه ل بیره پیوه ند به یا بکا، که وتوته بهر سه رنج و لیکولینه وهی فه یله سوفان و بیریان لی کردوته وه، جا به م ده لیله، له رامیاریدا، فه لسه فه ی سیاسه ت و له زانستدا فه لسه فه ی زانست و له هونه ریشدا فه لسه فه ی هونه ریان، به دی هینا وه.

هه ندی له زانایان واتای جوانی و زیبایی بان ئا به مجوره به یان کردوه: زیبا و جوان چتیکه، له روانگای فه لاسیقه له ته شیا دا له بهر چاو ده گیردری و نه تیجه شی به دی هینانی شادی و سروره

له ناخی دل و دهرونی خه لکدا.

بوچی قسه له هونهر ومه بانی ناسی نه کری؟ سهرنجی بیرورای (باکلیر Bacler) نه دین که یه کی له فله سوفانی هاو چاخه، باکلیر، سی بیرورای هه یه:

۱- «هونهر به وینهی که ره ستهی له زهت» هندی ده لین که نه گهر هونهر چتیکه و واقعیه تی هه یه، نه بی و هها ته فسیر بکری، که بو شادی و له زه تی مروف وجودی هه یه.

۲- «هونهر به ناوی ریگای گه یشتن به واقعیه تی پشتی ته جره به و نه زمون، زوری له فله سوفان له هونهر دا هوپه کیان دیوه، که به کومه گی نه وه، ده سمان نه گاته شتی، وه به ره مه که ی شتیکه له وزه ی زانست و زانین Scince و نه زمونی (Exprience) مروف به دهره.

۳- هونهر به وینهی به یانی بته و بونی نه زمون» نه م بیرورایه هونهر به شتی ریشه دار، له تار و پوی نه زموندا نه زانی، جا که وایی هونهر نه زمونیکه، که ناگاداران، سهر له نوی شکل و دیمه نی گرتوه.

سهره رای نه مه، هه رکامه له نه زمونه کانی (Exprience) زیبا ناسانه و هونهری نیمه، نه توانی یه ک واتای خو و نه خلاقی (Ethical) بو هه بی و نه مهش موجه ویزی تره بو قسه کردن له هونهر.

هندی له جوان ناسان بروایان وایه، که نه خلاقی رومانسیسه کانی "Romantism" له رومان و چریکه کانیدا داوه ته بهر سهرنج، نیستا وزه ی زانستی "Power of scin" ریگایه کی بو به دی هیبانی بزاره و نه غدی "Critic" زیبایی ناسانه کردو ته وه.

به راستی ههروایه که ریچارد "Richardse" وتویه تی: هونهر وه به حالاتی دهرونی نیمه شکل و دیمه نه به خشی.

۱- (موعجه می فلسفه ی ج ۱ دوکتور جمیل صلیبا)

۲- (قسه به ک له سهر فلسفه ی جاستوس باکلیر ته رجهمه ی جه لاله دین نه علم).

وه ئهم حاله تانه له واتانای پرو ته ژین، باوه کو ئهم و اتایا نه له نزامی زانستیدا جیگایان بو نیه، به لآم بی گومان له نه فسی واقیعه تدا شوینیان بو هه یه، به مجوره یه ک شوینه واری هونری هو یه که، بورا که یاندنی مه عریفهت، وه زور جار ئه مه خو ی هو ی موکاشه فه وده رخشته. ریچارده ئه لئ: که ئه سپارده ی ره خنه گرانه که له م بیرو رایه، پشتیوانی بکن و نزم و ئیترامی پی بیه خشن^۱.

ئه بی بزانی که جوان و زیبا چتی که به ناوی شادی گشتی ده خریده بهر چاو ونوما یشت ئه در ی «رسته یه ک که با کلیر زیاتر له «کانت» له سه ری سوره و پی بو دانه گری. ئه بی تی بگه ین له ته وای دنیا حاسلی یه ک جوانی و زیبایی مو تله فه که ته نیا به هو ی ئه شق و ئه وینیک که له خودی ئه شیا، دای ئه نی هو ی ئه شیا یه، مه له کوتی ترین، جوانی و زیبایی و ئه سلن کامترینی ئه وه، داگری رازه، نه ترسیم و حقیقه تی، بلین که زیبا نه بی، بیجگه له یه ک که مه ی مه نتقی له زیهندا "Mind" چتی تریه..

جوانی و زیبایی حقیقه تیکی پته وه، که جوان و شیاوی ئه و ناوه یه و جا هه به م به لگه یه هونه ر ته جهلی هه ستیکی پاک و خاوینه، که مرو ف ئه وانه ی ئازمون کردوه^۲.

دیاره ئه وه ی که، (لئون تولستوی) به هه ستی پاک ی، ناو بردوه، ته عبیر له هونه ری رو زگاری تازه یه و ئه گه ر فه بولمان بی، که به ته عبیر - ی «هیگل» جوانی خو رسک که هونه ر، به ردا شتی که له وه، دارای که م و کوری یه کی زوره^۳.

ته نانه ت ئه گه ر برواشمان وه کو ئه فلاتون و ابی، که هونه ری واقیعی دهنگ دانه وه ی گرینگی ئه زه لی ئه شیا یه^۴.

ئو ساعه زه مه تی هونه ر زیاتر ده کرینه وه، باوه کو «دیدرو وکانت له م بابه ته وه

۱ - (فلاسفه ی گه وره ئه ندره کرسون ته رجه مه ی کازم عیمادی)

۲ - (هونه ر چییه؟ لئون تولستوی ته رجه مه ی کاو ده ده جگان)

۳ - (فلسه فه ی هیگل و.ت. ئیستیس ته رجه مه ی دوکتور عینایه ت)

۴ - (نه قدی ئه ده بی نو ی دوکتور محمه د غه نه می هیلال)

موخاله فەتیان کردو.

جا ئەگەر بیرورایێ وەها ئارمانجی مان لە بابەت هونەرەو پەیا کرد، ئەو سا ئەزانین کە زیبایی و جەمالی کە مەتلۆبی، عارف و خواناسە، زۆر بەنرخ ترە لەوێ کە هونەرەو بەدوی کەوتو.

لەبەر ئەوەی خواناسان بەدوی زیبایی و جوانی مۆتلەقەو و ئەوەیش جوانی و زیبایی یەکی دیکە یە کە لە یە ک تەتەلە ی هونەری دا مۆتەسە ورنیە.

ئەو جوانی یە، هیچ جوړە شکلیک ناگری، و بە هیچ جوړە جوانیە ک پەسەند نا کری و لەنیو دڵ و دەرونی ئەشیا دا شار دراو تەو و تەنیا لەنیو دەرونی هەندی مروفا دا خو دەنوینی، نە ک لە یە ک تەتەلە ی هونەری دا.

هونەر: هونەری بەرپرس و نەخش و رۆلی ئەو، لەراگە یاندن دا:

هونەری بەرپرس و جەسن و رەسەن ئەبێ لەسەر چاوەی بەرزی دڵ و دەرونی هەلقۆلی و تافگە و فەوارە بکا و لەرینگای ئەندام و حەواس ی خوێوە و بەگاتە جیهانی مەحسوسات، لەواقیعدا هەستی جوانی و زیبایی لە وجودی هونەر مەندە و بەجێتە نیو دنیای دەرەو و بە جوانی و خوشیکی خوێ دای پۆشی و بی رازینتەو و جوان جوانی بکا و بی خزینتە ناو دڵ و دەرونی ئەم و ئەو، بە واتایی تر: هونەری واقعی بریەتی یە لەتەجەلی هەست لە قالبی مەحسوسدا، چونکا هیچ تاکیک لەبەرە ی مروف خالی لە هەست نەبو و نایش بی، تەنانەت پلە ی کزبونی ئەو لەبی زەوق ترینی تاکیشدا هە یە، جا کە وایی محالە کە سی بیرو لەش و لاری سالم و ساغ بی و کەچی بی هەست بی.

بەشقمە دارای هەستگەلی جیا جیایی، چونکا هەست چتیکە حەتمی و لەزەروریاتی ژبانی بەشەر و مروفانی یە، لەبەر ئەمە ئەبێ بلین: کە هیچ بیر باوەر و ئەندیشه یە ک لە میژودا نەنوسراو و نە گەشتو تە نیو قولایی کۆر و کۆمە لگا و نایشگا، مە گەر لە گەل هونەر ئاویتە بی و

۱ - (نەقدی ئەدەبی نوێ، دوکتور محەمەد غەنەمی هیلال)

سهر وازکا، سهر او، وهههر شه تاو دا

وهسهر سهوزهی پاک ئال و نه صحاو دا

تا بدا پرتهو، وهسهر، وجودا

ئیمان له ئه سرار، نه هل شهود دا

سهروههرا، زانایان و هوژانفان و میوانانی بهریز، درود ورهحهتهی خواتان له سربیی
ئیمه ده ما نهوی ههندی له باره ی بیروباوهری چه کیم مهولهوی له بابهت زانستی که لام و ماورای
تهبیعت و خوړسک بو ئیوهی بهریزان بدوین:

مهولانا چه کیم مهولهوی مهعدومی له بابهت نهوه که وجودی خوا (اظهر اشیا به، یعنی
الظاهر بذاته والمظهر لغيره) به و خوایش عهینی وجوده و نیازی به تاریف نه، فهرمویه تی:

هونه و شیعر:

۱- زهی نادان که او خو رشید تابان بنور شمع جوید در بیابان^۲

میان اهل دل ای دل، خودا را خود آرادان، تو مدلول خدا را

پس آنکه گو خدایی گر نبودی بشو، پس شد، بما کی (رخ) نمودی^۳

۲- له بابهت روهه تی خوی گه وره شدا ده لی:

شیعر:

تَفَضَّلْ بِالْعَجَلِ بِالْكَاسِ سَاقِي * صه فای (مهی) نماید وَجِهَ باقی

زدیده زنگی ظلمت را زداید دلم تصدیق رؤیت را نماید

در این نشأه با مکانش بگویم در آن نشأه وقوعش رابجویم

چه کیم مهولهوی کورد کیه؟

ناوی سهید عهبدوو رهحیم ناودار به حوسهینی کوری مهلا سهعید له بهرهی ملا یوسف جان

۱- ئەم بایه بو کونگره ی ریز دانان و یادی مهوکهوی کورد ناماده کراوه که له شاری سهقزا له ۹ تا ۹ شرماتانی
۱۳۷۱ ی ههتاوی بیکه هاتبوو.

۲- گویا ئەم شیعره ی له شیخی شهبوسته ری وهرگرتوه.

۳- اشاره به آیه کن فیکون، الفرائح یا عقیده ی فارس مهولوی کورد.

۴- شاهو کیویکی بهرزو خوش ناوو ههوا به که له باشوری روژاوی شاری سنه و باکوری روژاوی کرماشاندا به.

کوری عهلامه‌ی گه‌وره‌ی کورد (مه‌لابوه کر - ی موصه‌نیفه^۱ که ده‌چیته‌وه سه‌ر خواناسی مه‌زن سه‌ید محمه‌د زاهید ناودار به (پیر خدر - ی شاهویی).

مه‌وله‌وی له ۲۱ ی مانگی له سه‌ر شاته‌ی، تاوه‌گۆزی مه‌لبه‌ندی جووانرو، له کوردستانی ئیران له نیو‌بنه‌ما له‌یه کی زاناو به‌رز له سالی ۱۲۲۱ له دایک بوه و ناز ناوی شیعی مه‌عدومی یه و له ناو خه‌لکیشدا به مه‌وله‌وی به ناو بانگه.

مه‌وله‌وی هه‌ر وه کوگشت مه‌لا و فه‌قیی ناو کورده‌واری به کوردستادا ده‌گه‌ری و لای مه‌لاچاک و زاناکان له هه‌ورامان، مه‌ریوان، سه‌نه، سابلاغ و سوله‌یمانی، زانست و مه‌عارفی ئیسلامی ده‌خوینی و دوا‌ی شاره‌زا بوون له سه‌رف، نه‌حو، به‌لاغه، به‌یان، مه‌نتیق و فلسفه‌فه، (فقه و اصول فقه) که‌لام و ته‌فسیری قورئاندا، لای زانای گه‌وره: مه‌لا ره‌حمان نودشه‌یی موفتی سوله‌یمانی، عیراقی ئه‌و زه‌مانه ئیجازه‌ی عیلمی ئیفتا و ئیجتهد و ته‌دریسی مه‌عارف وه‌رده‌گری.

حه‌کیم مه‌وله‌وی کورد

به سه‌رنج دان و ورد بونه‌وه له زانستی که‌لام و ئارای مووته‌که‌لیمان که زو‌ریشی هه‌ز له مه‌بانی و مه‌عارفی ئیسلامی کردوه، ئه‌وه‌یه که له مه‌به‌ستی ئیسلامی دا، بوته‌خواه‌ن نه‌زر، هه‌رچه‌ند مه‌وله‌وی له زانستی که‌لام دا تا‌بیعی فیرگه‌ی ئه‌شعری بوه، به‌لام له زو‌ر مه‌سائیلدا، نه‌تیجه‌ی (تَبَّعَاتِي) خو‌ی له رسته و عباره‌تی جوان و پرواتا به پیحه‌وانه‌ی، بیرو رای عامه‌ی خه‌لک به بیان کردوه.

ده‌گه‌رنه‌وه: جاریکیان له سه‌نه غولامشاخان والی کوردستان (ئه‌مانه‌للاخان) واتای ئه‌م ئایاته‌ی لی ده‌پرستینه‌وه (كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ^۲ عه‌لامه مه‌وله‌وی له وه‌لامدا ده‌لی: خوا له سه‌ر دوندی کیوی ئه‌زه‌له‌وه روی کرده ده‌شتی ئه‌به‌دو صو‌ر جزئیات) هه‌ر وه‌کو، میگه‌له‌په‌زی له به‌رانبه‌ر شواندا، له به‌رامبه‌ری عیلمی خو‌ی را‌گرتبو و گو‌چانی قه‌زایشی گرتبو به ده‌سه‌وه و به‌ده‌ستی قودره‌تی خو‌ی به‌هوی ئه‌و گو‌چانه، هه‌ر یه‌کی له‌وانه‌ی بو مه‌به‌ستی تاییه‌ت دیاری و

۱ - مه‌لا ئه‌بو باکر چو‌ری بوه، له به‌ر ئه‌وه‌ی کتییی زو‌ر نوسیه له دنیای عوسمانیدا به موصه‌نیف ناو دار بوه.

۲ - سو ره‌ی الرحمان ئایه‌تی ۲۹.

نیشانه کرد بو، ئیستا هه مو روژی و هه رکات و ساتی عه یهنه به پیی نیشانه گه لی که نه و زه مانه دیاری کرد بو، کار و باری خوئی به نه جام ده گه ینی. حه کیم مهوله وی کورد، زور ورد بین بووه و جوان ترین ته شیهی له هونه و شیعری خویدا به کار بردوه، بو وینه که فرمویه تی: گول چون روی نازیر نه زاکه ت پو شان - وه فراوان چون سه یل دیده ی من جوشان ... که له م شیعره دا تورت و نازکی و جوانی گولی به جوانی و زه رینی گونه و رومه تی نازیزه که ی (ته شیهه) کردوه، هه روا بفرای کوستانی به لافاوی نه سرین و فرمیسی نه وینداره که ی ده شو بهینی ... دیاره کاتی وردینان نه م شیعره ی مهوله ی بینن ئیتر بو ته شیهی عالی و به رزو ته رز هه ر به م شیعره وینه ده هینه وه وه قه ت نالین: (ابو حنیفه کابی یوسف) ده گپ نه وه روژیک خانمیکی جوانجاک داوای دو عای چاوه زار له مه وی ده کاو نه میش له گه ل دو عا که دا نه م سی شیعره یشی بو ده نیری:

ته عوید به ند ریشه ی دلّه ی سه د پارهم	به رگش په ره ی جه رگ وه ده رد ئاواره م
توینه ند نازکیت جه حه د ویه رده ن	بینایی خه یال راگه ش گوم که رده ن
سه فات خه جاله ت دان وه جامی جه م	دیده ی به د مه رعه کس ویش بدیو وه چه م

یانی ده زوی دو عا به سته که ت ره گی باریکی دلّی هه لاهه لاهه. به رگه که یشی په ره ی جه رگمه، نه م نوشته شتیکی باوه، ده نا جوانی تو چاوی خه یالیش نای دوزیته وه، پاکسی توئاوینه ی جه مشیدی که م بایه خ کردوه، که هه مو شتیکی له خویدا نه نوواند، دیاره به م هه موه جوانجاکیه که خوا به تو ی داوه، ئیتر چاوی پیس له باتی نه وه ی له تو کار بکا، هه ل ده خزی و ده گه ریته وه بولای خوئی، خوئی، ده نگیی مهوله وی زور باش توانیویه تی که سایه تی و ژیان به نه شیای بی گیان و غه یری ئینسان بدا که نه مه خوئی جورئ ئیستعاره یه. (کروچه) له په راوه ی (جوان ناسی) خویدا ده لی: خوورسک له راست هونه ردا نه بله یه و نه گه ر مروّف نه ی هینته قسه، لاله، مهوله وی کورد زور چاک نه م کاره ی کردوه، کاتی به ده رده وه روو ده کاته گول و گیاو ئاو و نه شیای خوورسک و لیان ده خوازی چرو نه دهن و روش نه که ن و له غه می نه ودا

۱ - دیوانی مهوله وی به خوش کردنی عه للامه، مه لاکه ریم موده ریس ئیمام شافعی روژگار په ره ی ۲۳۲ چاپی ۱۹۶۱ - ز - (شه پول).

به‌شدار بن که له ئه‌وینداره که‌ی دوورکه و تۆته‌وه (مه‌شینه چین چین، چنور نه کاوان - تۆخوا ماتهم به‌هاژهی وه‌فراوان - نه‌سیم وه‌س بویه‌ر، وه‌کو‌ساراندا، - وه‌سه‌ن شانای وه‌لگ وه‌دیاراندا) مه‌وله‌وی له‌ مه‌سایلی زانست و زانیی که‌لام و مه‌بانی دینی و فره‌ه‌نگ و معارفی ئیسلامیدا ده‌سه‌لاتی زۆری هه‌بوه و سه‌ره‌ رای ئه‌وه‌ی شاعیریکی گه‌وره‌ و (بلا‌منازغ) بوه، له‌ زانست و (علمی مختلف اسلامیدا) بیره‌ وه‌ریگی مه‌زن و پرمايه بوه‌ و واژه‌ی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی له‌ ده‌ستیدا هه‌ر وه‌ ک میو‌ وابوه.

صه‌ر فه‌ نه‌زه‌ر له‌ باسی فه‌لسه‌فی و که‌لامی له‌م بابه‌ ته‌وه مه‌وله‌وی به‌ بیرو مه‌شه‌ره‌بی خوی، ئه‌م ئیدیعه‌یه که‌ خوارۆیت ده‌ کری له‌ ریگی‌ای ذه‌وق و که‌شف و شه‌ود و عیرفانیه‌وه، ئه‌زانی ئه‌م جو‌ره‌ باسه‌ باوه‌ کو‌یه کی‌که‌ له‌ مه‌سه‌له‌ تاینی سه‌خته‌ کان، به‌لام له‌ باری شیعریشه‌وه‌ پرو ته‌ژین له‌ واژه‌ی جوان و له‌ سه‌ر زار سوک و خو‌ش.

۳- مه‌له‌وی له‌ بابه‌ت (سه‌به‌ب و مُسَبَّب) هه‌وه ئه‌م قاعیده‌ عیلمی به‌م شیعره‌ جوان و ساکارو پرواتیانه‌ ده‌لی:

شیعری:

فلان باوکه، ئه‌وه له‌ ئه‌ولاد له‌ دوای ئه‌ولاد پیی ده‌لین: ئه‌حضاد
له‌ بو‌خاره، هه‌ور له‌ هه‌وره‌ مه‌طه‌ر له‌ مه‌طه‌ر گیا سه‌ر دیریته‌ ده‌ر
موقه‌ده‌م ناوی نریاگه‌ سه‌به‌ب به‌ موئه‌خخه‌ره‌یان ده‌لین: موسه‌به‌ب
هه‌ر دو‌لا هه‌ر خه‌لق ره‌بی هادی‌یه سه‌به‌بی یه‌تیان ئه‌مری عادی‌یه
به‌ قودره‌تی حه‌ق عاده‌ت جاری‌یه ئه‌و دیته‌ وجود، ئه‌م دیاری‌یه
(ی‌مکن) ئار بو‌ی ئیحراق هه‌ر نه‌وی یا ئیحراق، وه‌بی ئاگر هه‌لکه‌وی

هی‌مان له‌م رو‌ژگاره‌دا وشکه‌ نه‌زانی وا هه‌یه، کاتی باسی ته‌رتیبی هه‌لم و هه‌ور و باران و گیای لابکه‌ی له‌وانه‌یه به‌ کوفری بزانی که‌چی مه‌وله‌وی له‌و رو‌ژگاره‌دا به‌م جوانیه‌ قسه‌ی لیکردون و به‌باشی تیمان ده‌ گه‌ینی و ده‌لی:

شیعری:

هه‌ر دو‌لا هه‌ر خه‌لق ره‌بی هادی‌یه سه‌به‌بی یه‌تیان ئه‌مری عادی‌یه

مهولهوی چهن شوینه واری زاینی و زانستی زور به نرخی هه به بهم ناوانهن:
۱- مه نزومه یه ک به ناوی الفضیلة به زمانی عه ره بی له ۲۰۳۱ شیعر دا که له سالی ۱۲۸۵ مانگی دایناره و ئیمام شافع روژگار: ماموستا مه لا عبدالکهریم موده ریس شهرحیکی به ناوی (الوسيله فی شرح الفضیله) له سهر نویوه و له ۱۹۷۲ی زاینی له بابته ته قیده و ئیدئوژیکیه وه به شیوهی فلهسه فی و عیلمی که لام و لیکدانه وه و به یانی رببازه، جیاکان، وه ته حقیق له بابته خواناسیو عیرفان باس ده کاو سهره تا که ی ته مه یه:

شیعر:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
من تاة فیهِ نُهْيَةُ الْحَكِيمِ
۲- العقیده المرضیه: له ته قایدو ئوصولی دین به زبانی کوردی که له ۲۴۵۲ شیعر دایه، (محمی الدین صبر نعیمی کانی مشکانی) کورد له سالی ۱۳۵۲ مانگیدا له گهل عقیده ی فارسی که به (الفوائح) ناسراوه له بهرگیگدا له میصر له چاپی داون مهولهوی له م رساله دا، زانیاری که لام و بیرو باوه ری ئیسلامی قیر خه لک ده کا، به لام له ههر لایه ک سوزیکی بو هاتبی و ده ربیجه یه کی بو شیعر وتن بو کرابیته وه و نوری خوی به سهر داباری بی قهریحه ی گولی کردوه و شابه تی جوانی خولقاندوه و خوی و خوینه ریشی نوقمی ده ریای بیرو وردو جوانی خوی کردوه.

زور و اتا و معنای پرواتای له واژه ی جوان و ساده وره وانو له بار به کار هیناوه، که مروفی زاناو شاره زالا و کاره شاکارانه ی مهولهوی مات ده بی و سهری سور ده میننی ته مه یه ش سهره تای عقیده ی مهرزی یه:

شیعر:

زوبده ی عقیده و خولاسه ی که لام
ههر له توو بو تووس حه مدو ته نای عام
۳- الفوائح یا عقیده الفارسیه له ۵۲۷ شیعر داو به زمانی فارسی یه، شیعره کانی ته مه نزومه، وه ک یوسف و زلیخای جامی له سهر وه زنی (مفاعیلن، مفاعیلن، فعولن) دئراوه و یه که م شیعر ی ته مه یه:

۱- تاه: بیربکاته وه - سهرگه ردان، متحیرشود - نهیه: نه قل، پایان، نه هی کردن.

هونه:

چو بینم در خود از بس روسیاهی ننگند ای آلهی، یا آلهی
لم شیعره‌دا دو قاعیده‌ی عیلمی: نیدای قهریب و نیدای به‌عید هه‌یه و ناماژه‌یه به‌ثایه‌تی
(نحن اقرب الیه من جبل الورد) سه‌عیدی شیرازیش فرمویه‌تی:

هونه:

دوست نزدیکتر از من بمن است وین عجب که من از وی دورم
۴- کومه‌له شیعریک به‌ناوی دیوانی مه‌وله‌وی مه‌عدومی کورد، له ۵۶۴ لاپه‌ره‌دا که له لایه‌ن
ماموستا مه‌لا که‌ریم موده‌یس، موده‌ریس و خه‌تیبی مزگه‌وت و باره‌گا و خانه‌قای جه‌زره‌تی
عه‌وسی نه‌عزهم (قدس سره) له به‌غدا شرح‌کراوه‌و له ۱۳۸۰ ی مانگی به‌زمانی کوردی له
چاپ دراوه‌و به‌م شیعره‌ده‌سی پی‌ده‌کا:

ئیمشه و ته‌نیایی جه‌سته‌ی زه‌بونم دیسان سه‌رواز که‌رد دل‌ئی پر هونم

۵- رساله‌یی له به‌یانی ته‌ریقه‌ی نه‌خشیدا به‌زمانی فارسی

باری کومه‌له‌ی آیه‌تی مه‌وله‌وی:

مه‌وله‌وی هه‌ر وه‌ک باقی شاعران و بیره‌وه‌ران و زانایانی دنیا به‌ه‌ژاری و ده‌سته‌نگی
ژیاوه، به‌لام زور قانع بوه‌وعیزه‌تی نه‌فسی زور بوه‌و قه‌ت ته‌بعی له‌تیف و هونه‌ری زه‌ریفی
خوی وه‌ک هه‌ندی له‌شاعران بونان و ئاویک سهری، بو‌ئهمیرو پاشا سته‌مکاره‌کان
دانه‌نه‌واندوه و هونه‌ری خوی به‌(ئهمه‌نی به‌خس) نه‌فروشته‌و ئهم په‌نده‌کوردی‌یه‌ی کردو‌ته
سه‌ر مه‌شق بو‌خوی که‌ده‌لی: (به‌ه‌لویی مردن نه‌ک په‌نا به‌قه‌لی رو‌ره‌ش بردن) ته‌نانه
ت‌کاتی عه‌نبر خاتونی خیزانی که‌یارو دلسوزو سه‌ر چاوه‌ی ئیلهامی شیعیری بوه‌و وه‌فاتی
کردوه، مه‌وله‌وی هه‌ر په‌نای به‌هونه‌رو سوژی ده‌رونی خوی بردوه و به‌س.

هه‌رواکاتی له‌دوا تمه‌نیدا سو‌مای چاوی له‌ده‌س نه‌داگوشه‌گیر ده‌بی و په‌نا ده‌باته‌به‌ر

هونه‌ری خوی و شکایه‌ت له‌روژگار ده‌کاوه‌ده‌لی:

۱- یانی: که‌وته‌یادی بیچاره‌یی خوی.

ئهم دیوانه‌به‌ته‌رتیبی حه‌رفی نه‌لف و بی‌ریک و پیک‌کراوه.

هۆنه:

تهدریس و تهقدیس تهمجید بی دهنگه ن   چهساره ی تهقریر تهوچید بی رهنگه ن
پارچه ی تألیفات شیخ موهاجیر^۱   گرانه ن، نییه ت موشته ری و تاجر
بال نمه دو تهیر تهحریر وههمدا   گا وهروی روّمد، گا وهعهجهمدا
ئومه نای دهوّلته جه گردین لاوه^۲   به ئیتیزاره ن چه م نه روه ی راوه^۳
تهوانای وانای فرمان نمهنده ن^۴   چه پهر بی جوواو خه بهر پابه نده ن^۵
سه هله ن بینایی دیده ی مه عدم سهند   داخم ههر ئیده ن ئاخ په ی یاران مه ند
به لام کین بدونه ی راکوزر دا   شان وه شان شیر قهزا و قهده ر دا
ههر شیر ی جه شیر شیران شیر وه رده ن^۶   گه رده ن په ی زه نجیر تهقدیر که ج که رده ن
باری ته گهر ههور ته لثاف باری   په ی مه ده دکاری وه دلدا باری
دیده ی سهر ئهرشی دیده ی سیر کافین^۷   ئید، دای مونافین ئه و دوا ی شافین^۸

مهولانا خالد نه خشبه ندی که به نه سخه ی جامیعه نوسخه ی نایغه ناوداره له په کی له ئه شعاری
خویدا له واژه ی شی که به واتای (رویی) به کار براوه که لکی وه گرتوه و له بابته هیجره تی
حه زره تی ره سوله وه فرمویه تی: (وه سیزده هه نی ئه و خوّر جه بیته - راهی بی کوچ که رد شین
وه مه دینه له ۱۳ ی مانگی مه ولود له روژی هه نی چو ته شاری مه دینه چه ند مه سه له ی
فهلسه فی و که لامی، که حه کیم مه وله وی لیان کولیوه ته وه :

۱- شیخ عبدالقادر تختی کردستانی ناودار به شیخ مهاجر به کی له زاناکانی که م وینه ی روژگاری خوئی بوه که
شه رحیکی فه یله سو فانه و عالمانه ی له (تهذب الکلام تفتازانی) کرده، حاشیه دیوانی مولهوی پهره ی ۱۴۰، مه وله وی
ئهم شاعرانه ی بوّ عه للامه شیخ و بسم برای شیخ موهاجیر نوسیه و درده دلّی کرده که سوّمای چاوم له دهس داوه و
کهس ئیه ئه و کتبیانه به دهرس بلیته وه.

۲- امنای دولت از هر طرف، در انتظارند.

۳- چشم براه من هستند.

۴- قدرت خواندن دستور نمانده است.

۵- چا پار بی جواب ماندو خبر نیز متوقف گشته زیرا نمی توانم به تقاضای رؤسای روم و عجم پاسخ دهم.

۶- خوار دیان.

۷- چاو باتن کافیه.

۸- دیوان مه وله وی لاپهره ی ۱۴۴ - ۱۳۹، چاوی سهر هوی تاوانه، چاوی باتن و سیر کافنی و شافین.

۹- رویشتن.

۱- له زانستی که لام و فلسفه‌ی ئیسلامیدا مه‌سه‌له‌یه‌ک به ناوی (مناط احتیاج شیء بعلت) هه‌یه: موته که لیمان ته‌قیده‌یان وایه که چون (شیء) نه‌بووه و هاتوته بون یانی: حادیس بووه و هاتوته وجود، نیازی به عیلله‌ت هه‌یه، جا که وایی ملاک نیازه‌ندی (حدوث)ه.

فه‌یله‌سوفان ده‌لین: چون (شیء مومکین) له (هه‌د ذاتی خویدا ئیقتضای) بونی هه‌یه نه‌ک ئیقتضای نه‌بون و نیستی (ولا اقتضای صرفه) که وایی ملاک نیازه‌ندی (امکان)ه.

هه‌ندی (حدوث و امکانیان) پی‌که‌وه به ملاک زانیوه، تا قمی ئیمکانیان به شهرتی (حدوث) به ملاک داناوه، به‌لام فه‌یله‌سوفان بروایان وایه که هه‌ر مومکینیک مه‌سبوق به (ماده و مدته) و له دیوانی عه‌ره‌بی مه‌وله‌ویدا ئاواقسه له‌وه ده‌کا:

شاعر:

كلٌ من الحوادث افتقر لمادة ومدّة كما ذكر
وحكمنا بان يجوح الممكن الى المؤثر جليّ بين
والخلف في علته استباناً أكان ذي حدوداً أم امكاناً
ام ذين شطراً أو بشرطٍ لا تبع حقاً من الاقوال بل ذاك اتبع

۱- مه‌وله‌وی خو‌ی له ته‌فسیری ئەم شاعرەدا فەر مو‌یه‌تی:

ذهب الى الأوّل الحکماء و بعض المتکلمین، و الى الثانی قدماء المتکلمین و لكلّ وجهة ...
به‌لام له واقیعدا ذهب الى الأوّل قدماء المتکلمین و الى الثانی الحکماء و بعض المتکلمین.

له دیوانه کوردیه که شیدا لهم بابه‌ته‌وه فەر مو‌یه‌تی:

شاعر:

پی‌ی ده‌وی پی‌ی ئەم به‌حس و به‌یانه عیلله‌ت حدوس یا خه‌یر ئیمکانه^۲
یه کیکیچ ده‌لی: مه‌جموعیانه شهرته‌ن ئەو شهرته‌ن راس کامیانه^۳

۱- الوسيلة فی شرح النصیلة لاپه‌ره‌ی ۱۹۸.

۲- بو‌رون کوردنه‌وه‌ی ئەم باسه‌ لازمه‌ بی‌رسین عیلله‌ت حدوسه‌ یا ئیمکانه‌.

۳- ته‌قیده‌ی مه‌رزیه‌ جایی مبصر لاپه‌ره‌ی ۸.

۲- فیه سوفان لایان وایه هر مه وجودیکی مومکین دارای دووجوب و دو ئیمکانه، بیرو رای مهوله ویش له ریساله‌ی ئه‌لفه‌زیه‌ دا بهم جوّره به‌یان کراوه.

شاعر:

وَبُوجُوبَيْنِ يَحْفَ الْمَمْكَنِ بِسَابِقٍ وَلاَحِقٍ فَابْتِنَا
بِانِهِ مَا لَمْ يَجِبْ لَمْ يَوْجَدْ لِأَصْلِ تَرْجِيحِهِمُ الْمَشِيدِ
وَإِنَّهُ حِينَ الْوُجُودِ امْتَنَعَ عَدَمَهُ لِامْتِنَاعِ أَنْ يَجْمَعَ
عَدَمَهُ بِذَلِكَ الْقَرَارِ وَ لَيْسَ ذَاكَ نَافِيَّ اخْتِيَارِ

۳- له تاریفی قَدَمِ ذاتی و زه‌مانیدا که به‌کی له مسایلیداغی فه‌لسه‌فی و جی هه‌ل‌خلیسکانی بیو‌رای (متفکران) و بیره‌وه‌رانه بهم جوّره به‌شاعر ده‌لی:

عَدَمٌ مَسْبُوقِيَةٌ قَدْ يُكْحَلُ بِغَيْرِ أَوْ بَعْدَهُ فِالْأَوَّلِ
الْقِدَمُ الذَّاتِيَّةُ ثُمَّ الثَّانِيَةُ مَقْرُطٌ بِالْقَدَمِ الزَّمَانِي
يَمْشِي الْحَدُوثُ مِثْلَهُ فَلْيُوشَمْ بِكَوْنِهِ مَخَالِفًا لِلْقَدَمِ
وَ لِأَقْدِيمِ عِنْدِنَا بِالذَّاتِ سَوَى جَنَابِ اللَّهِ ذِي الصِّفَاتِ

۴- له ته‌قسیم و دابه‌ش کردنی وجود به‌واجب و مومکن له ته‌قیده‌ی مه‌رزیه‌دا به‌شاعر ده‌لی:
عه‌قلّ صاحبّ سود بوّ ئەدای مه‌قسود له دوا‌ی ته‌سه‌وری واتای بیژده‌و که‌لیمه‌ی وجوده‌.
یانی ته‌قلی موفید بوّ ئەدای مه‌قصود له دوا‌ی ته‌سه‌وری واتای بیژده‌و که‌لیمه‌ی وجوده‌.

قال: الموجود على نوعين يَأبَى مَعْنَاهُ عَنْ غَيْرِ ذَيْنِ
يَه كِيكِيان ئە گەر ته‌عريفی ده‌ که‌ی ئەوه‌ته نه‌زهر ئەبالّ ذات خو‌ی
ثاره‌زو‌ی عه‌ده‌م وه‌ گشت گوزه‌ردا جَائِز نِيَّهٔ بَنِيَّ وَه‌سَه‌ردا

یانی: نه‌ له‌وجودی له‌فظی نه‌ له‌ وجودی زیه‌نیداو نه‌ له‌ وجودی خار یجیدا جایز نیه‌ عه‌ده‌م له‌ ده‌ورو به‌ری ئەو (خوا) دا په‌یدا بی.

۱- الوسيله لاپه‌ره‌ی ۲۰۵.

۲- الوسيله لاپه‌ری ۲۱۳ و ۲۱۲.

دلّ لهم ته عريفه وامه علمى به   كه ته سلّنه عهدهم بوى جائز نيه
نهوع ته وئيان هر واجب بزان   چونكه بوّ عهدهم ناوى وه نشان^۱
تلى خه ته رهى غه يريچ بي ته ردید   دهى پاچى مهودای بورهانی ته وحید^۲
نهوع سانیمان هر مومکینه و بهس   عهدهم وه كه هرهس هر ته وده كا پهس^۳
له بابته ته وحید دا له ته قیده ی فارسیه كه یدا فهر مویه تی.

شيعر:

وجوب تام از وحدت نگردهد   تعالى شأنه عن ان تعدد
بكثر در بود امکان آفات   بل التوحيد اسقاط الاضافات^۴
از آن سر زد نداء، اين ابتداء   وزين برپا صدا اين انتهاه
هنا چون ثمه از وی گشته مهجور   عرض چون جوهر از وی هست مهجور
هيولى نزد وی صورت ندارد   صور آنجا هيولى را گذارد
زمان را دوری از وی صد مکان است   مکان را دوری از وی صد زمان است^۵
۶- له بابته تيمان به خوا و صيفات و ته سماى ته و به شيعر دهلى:

ره باريك و استدلال تاريك   فبارك ربّ اين تاريك باريك
من با ناله بي پا چون درايم   مگر در گردن غيري درايم^۶

۱- چونکا واجب نا بيته ههدهف و نشان بوّ عهدهم.

۲- بورهانی ته وحید تالی خه ته رهى وجودی غه يری ته وه هه لده يری.

۳- ته قیده ی مه رزیه لاپه ری ۸ - ۷.

۴- حافظ شیرازی لسان الغیب لهم باره وه فهر مویه تی:

ندایی آمد از کنج خرابات   كه التوحيد اسقاط الاضافات

ته شی مهوله وی له می و در گرتی.

۵- الفواتح لاپه ره ی ۱۳۶ و ۱۳۵.

۶- سعدی شیرازی می فرماید:

من بیچاره بیدل چون درايم   مگر در گردن غيري درايم

ته شی مهوله وی ته مه ی له و وه رگرتی.

بگیریدم در این منزل سپردن   غنای نی سنای می بگردن
بزن نائی نواهای عیراقی   بده ساقی از آن صهبای باقی
بمستی تا درآید مو بمویم   بپویم ره بخندم گه بمویم
بجویم باز از آن آبی بجویم   برویم بار دیگر خوش بگویم
چه ای ذات، ذات و چه چه گفتمی   چه گفتمی در چه افتمی در چه افتمی

۹- له بابته نافرینشه وه، به پهیره وی کردن له قورئان و مه شره بی عیرفانی به سی جور خهلق کردن ئامازه ده کا:

- ۱) به هوئی ئه مری (کن فیکون^۱) له واتای خهلق کردن له نه بون و له هیچه وه.
- ۲) خهلق به واتای سازدانی ئه جزا وه ک: خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طَبَقًا^۲.
- ۳) سیوه م خهلق به واتای ته جه ئی و زهور، بو وینه مه وله وی فره مو به تی:

شیر:

همه آشیاء، امر آیا خلقند   همه آینه آسمای حقتند
چنان کاسما مجلای صفاتند   صفاتش جملگی مرآت ذاتند^۳
ظهور وی به شانی چون نشاید   به هر روزی بشانی اندر آید
زطور فلسفی برطور حق آی   باآثار صفاتش دیده بکشای
تمام عالم اعینی: ماسوی الله   نبود اندر عدم از بود آگاه
۱- کان الله و لم یکن معه شیء فره موده ی په یامبه ره (د.خ):
به اورنگ حدوث از وی نشسته   به او رنگ حنای بود بسته
نه مده در وساطت پانهاده   نه دخلی بهر ماده روی داده^۴

ته شیء مه وله وی ئه مه ی له و ره گر تیی.

- ۱- الفوائج لاپه ره ی ۱۳۵ و ۱۳۴.
- ۲- سوره آل عمران آیه تی ۴۷.
- ۳- سوره ی ملک ئایه تی ۳.
- ۴- الفوائج لاپه ره ی ۱۷۱.
- ۵- الفوائج لاپه ره ی ۱۴۲ - ۱۴۱ - ۱۳۹.

له دیوانی کوردی ئه قیده ی مهرزیه شدا فهرمویه تی:

شاعر:

ئهی گرد مه وجودی چه تو گرت مایه مه وجود هه تونی ماسیوا سایه
پنهان بی تنها وه حده تت مه وج وهرد په ی شناسایی زهوریوت کهرد

یانی: بو ئه وه بناسریت له سه زاتی خو، خو، ده رخست.

۱- ئه شاعر: په نهان بی ... ئیشاره به فهرموده ی (کنت کنزا مخفیا فخلقت الخلق لکی اعرف)
ده کا.

به ویت جهی عالم بی به قای ناسومت وهی گرد جیلوه ی وهرین نه شناسوت

یانی: له دنیا بی به قایه دا له سه زاتی خو زهورت کرد به جوری وا به وه مو جیلوه و
ته جه لیاته وه که له به را کردت، تو نه ناسمه وه.

به سه د جیلوه ی تر بی چون و چه نی شناسایی تو نمه بو هه نی

۱۰- له بابته صیفاتی سه لبی خوا له ئه قیده ی مهرزیه دا فهرمویه تی:

شاعر:

سیفات سه لبی، نایه ته، ده فته ر ککون اللی لیس بجوهر
لاکین تو زهریف، بی ئه م په نجانه هه ر په نج بزانه ئه سل گشتیانه
یه کی قیدمه دوهم به قایه قیدمه سه لب سه بق عه ده م مه عنایه

یانی قه دیم وه ک ئه زلی خوا، به قا وه ک ئه به دی خوا.

له بابته سیفاتی ۳ و ۴ و پینجیشدا فهرمویه تی

شاعر:

سلب هاو مثلی (ده گهل) مخلوقات^۲

المخالفه للحوادث

۱- دیوانی مهوله وی لاپه ره ی ۵۱.

۲- لیس کمنله شی.

قیام بنفسه وصف چهارمین	سلب احتیاج مانایه یه قین
موفته قهر نییه ره ببولکاینات	نه بهمه حهللات ته موخه سه سات
پهنجوم خوئی مانای وه حدانییه ته	سلب ته عه دود نه فی که سره ته
له ذات له سیفات له نه حوالدا	له هه مو شهئن وه هه مو حالدا

له و شوینهی که قه له م، زمان، نامه و به بیان له په سه ندی خوا به ناته وان ده زانی ده فهرمی:

شاعر:

چه جای دو زبانی مثل خامه   چه حد روسیاهی مثل نامه
کمی گوی و بسی بشنو، بسی بین   زبان و گوش و دیده گویدت این^۱
مه له وی مه عدومی کورد له باسی نه سما و سیفاتی خوا دا ریبازی نه هلی که لامی
زانایانیکئی وه ک ته فتازانی، نه سه فی و شیخی توسی گرتوته بهرچاو و زوررون و موسته ده ل
نماژه به ئیختیلافی نه بولحه سه نی نه شعهری و نه بولمه نصوری ما توریدی ده کا^۲
۱۱- له باسی جه برو ئیختیارو بیرو رای مه وله وی له م مه سه له دا، نه وه له باسی خه لقی نه فعال له
لایه ن خوا یا مه مخلوق، وه که سبی نه فعال و ئیراده و قودره ت، نه گهرچی قه ولی نه شعهری که
موعته قید به خه لقی نه فعاله له تهره ف خواوه له کاتی عه مه لی عه بدو که سبی عه بددا، په سه ند
نه کاو قه ولی ماتوریدی که جه بری مه حزه به مه ردودی نه زانی به و حاله شه وه مه وله وی خوئی
(امر بین الامرین) ی پی باشه.

شاعر:

اشعرت الی الا شعر الوحید	نفسی ماترید نحو ماترید
وابه سته ده بی ئیراده ی باری	به به عزئی نه فعال بی ئیختیاری ^۳
به نده ئیراده ی بوئی یا نه وی	تیریتییه وجود، په کی ناکه وی

۱- فوائیح لاپهردی ۱۷۲.

۲- فوائیح لاپهردی ۱۴۱ - ۱۳۶.

۳- به نه فعالی به نی ئاده م ته عه لوق ده گری.

ټو فيعله لاده و فریده و که نار مه یکه به ده لیل نه فی ئیختیار
به ئی: به عزی فعل به نده دیاره وجودی مه ربوت به ئیختیاره
یانی: های فی العبد خالق مه عبود ئیراده ی قودرهت تیرتییه وجود
ټو ئیراده یه که پیی هاته به ین ددها ته رجیحی یه ک له ته ره فه ین

له پاشان ده ئی: ته عه لوقی قودرهت به فعل له ئیراده وه سه رچاوه ده گری:

فیلخ الله ربنا المالک عاده ذا العقل عقیب ذلک^۱

به لام هیچ یه ک له و ټه سابه مه عملیانه له ټه نجامی کاردا (موټه ئیر) نین و (موټه ئیر) ی واقعی
هه ر خوا یه و به س هه زره تی مه وله وی له م بابه ته وه ده ئی:

هیچی مؤثر فی الوجود نیه سیوا ی قدرت رب البریه^۲

لا مؤثر فی الوجود الا الله

له هه دیسی قودسی دایه که خوا فه رمویه تی: (کنت کنزا مخفیا فاحبیت ان اعرف
فخلقت الخلق لکی اعرف و له قور ئانیشدایه که خوا فه رمویه تی: و ما خلقت الجن و الانس الا
لیعبدون^۳ له به شی یه که م دا غایهت له ئا فه رینش ټه مه یه که مه خلوق خالقی خو ی بناسی و
عیرفانی پی په یدا بکا و له به شی دوه م دا مه به ست و هه ده ف له خهلق کردن ټه وه یه، که مه خلوق
به نده یی و عیباده تی خوا و خالقی ی بکا، هه زره تی مه وله وی له ته وجیحی ټه م دو و اتا به زاهیر
مو ته خالیفه دا فه رمویه تی:

له که ی مونافات (لکی اعرف) چو ده سه مل له گه ل (لیعبدون) بو

یانی: لکه ی دزایه تی و اتای (لکی اعرف) لا چوو له گه ل و اتای لیعبدون دا ده سه ملان بون به م
و اتایه: که هه ر دو کیان به و اتای عیرفان و ناسینی خودان.

* شاعیری خواناس و عارف و فه یله سوف لای وایه عه شق و ټه وین، پیران جوان و شاد
را ده گری مه به ست عه شقی حه قیقی یه:

۱- ټه قیده ی مه رزیه لاپه ره ی ۱۱۰.

۲- ټه قیده ی مه رزیه لاپه ره ی ۱۱۰ و ۱۰۸.

۳- سوره ی الذاریات ټایه ی ۵۶.

شيعر:

چوزهى سهوزهى ههرده فهيز تو وهرو^۱
گهردهش نهشاي كاو لوتف تو كهرو^۲
نهواچى من پير ثيفتادهى دل ريش
ئيسه چهنى مهيل نازيزانم چيش^۳
تا ياران نيگاي نيهانیشان بو^۴
پيران مهشيو تاف جهوانیشان بو^۵
پهى چيش؟ مهيل لهيل پيريش مهحاله^۶
سهندى بالغيش سهده هزار ساله^۷

* حافظ شيرين وتار دهلى:

هرگز نميرد آنکه دلش زنده شد به عشق ثبت است بر جریده عالم دوام ما

* سعدى شيرازيش فهرمويه تى:

باد اگر در من اوفتد ببرد که نمائده است زیر جامه تنى

له بابته وه سفى پيوهند له گهل مه عشوقدا ده فهرمى:

نازيز: تاي رستهى دهلى خهم بى شو نه زليانه بهند تاي رسته كهى تو

يانى: نازيزم تالى رستهى دلى زور غه مبارم، له گهل تالى رستهى زولفى توداله نه ز له وه تيك

نالاون وليك جيا نابنه وه.

ههر دوچه نى هم پيچ وه ردهن وه هم جيايى نه بهين مهحاله^۱ ستهم^۲

له بابته شهوى بهرات (۱۵ شابان) به بونهى چاوه روانى هاتنى دوسته وه فهرمويه تى:

۱- وهرو بهواتاي: بخوا.

۲- كاو بهواتاي دامينه كيو.

۳- چهكار.

۴- تاف: سهره تاي گهنجى.

۵- ديوانى مهولهوى لاپهره ۹۶ - ۹۵.

۶- سهخت ديوانى مهولهوى لاپهره ۷۰ - ۶۹.

هونه:

نه‌هات و نه‌هات دل ماته‌ن ئی‌مشه و   ئه‌لبه‌ت شنوی شه‌و به‌راته‌ن ئی‌مشه‌و
سیاهه‌ی ده‌فته‌رژمیرزای ته‌زه‌له‌ن^۱   زیاده‌ی و نوقسان رزق و نه‌جه‌له‌ن
ئه‌وها و به‌رات بی‌ ته‌ندازه‌وه   ئید و ته‌علیقه‌ی عومر تازه‌وه
کسه‌ی قوته‌ش نوقل راز یا‌وه‌ره‌ن   یه‌کی زینده‌گیش وه‌سل دل‌په‌ره‌ن
وه‌لنگ زینده‌گیم ها‌وه‌ه‌واوه   دیما دیم شه‌ن وه‌بای فه‌ناوه^۲
ئه‌لوه‌دای تاربخ کامه‌رانیمه‌ن   نیشانه‌ی ئاخ‌ر زینده‌کانیمه‌ن
یاران و ییه‌رده‌ن، نو‌به‌مه‌ن ده‌ی ده‌ی   ئیسه‌ وه‌کاره‌ن ساقی نه‌شته‌ی مه‌ی
ساده‌ی تای دوگمه‌ی یه‌خه‌ی دل په‌سه‌ند   ئازاد‌کهر چون بی‌ ده‌ردان جه‌به‌ند^۳
له‌بابه‌ت مه‌سه‌له‌ی وه‌حده‌تی وجود ده‌لی:

هونه:

په‌ی کسه‌ی خاسه‌ن هه‌وای سه‌یر باخ   ماسیوای مه‌عشوق نه‌بو‌ش ئاخ و داخ
من جفت مه‌عشوق ده‌رد هه‌مراز مه‌ن   چون باز سه‌ر چل واده‌ی بازمه‌ن
ئه‌واتای ورد و جوان و دلگیریشدا فه‌رمویه‌تی:

هونه:

په‌نج بی‌یه‌ن وه‌شه‌ش روکه‌ردنه‌ په‌نج   حه‌ریر نه‌مابه‌یه‌ن بی‌یه‌ن گه‌وه‌هر سه‌نج
تا وه‌زولف و روی تو، ته‌ماشامه‌ن   ئه‌دای نه‌مای فه‌رز سو‌بخ و عیشامه‌ن^۴
حه‌زره‌تی مه‌وله‌وی جاریکیان ده‌چیته‌ دیداری مه‌حمود پاشای جاف خانمیکی جوان و
شو‌خ و شه‌نگ گو‌شه‌ی ده‌واری ره‌شی کو‌چه‌ری هه‌لده‌داته‌وه‌وه‌ ده‌روانیته‌ مه‌وله‌وی و ها‌و
ریکانی و ئه‌ویش بالبداهه‌ به‌م دوشیعره‌ ئه‌و شانویه‌ ده‌نویسی و ده‌لی:

۱- میرزای ته‌زه‌ل: خوایه.

۲- ئه‌م لاو ئه‌و لا.

۳- دیوانی مه‌وله‌وی لاپه‌ره‌ی ۴۴۶ و ۴۴۴.

۴- دیوان مه‌وله‌وی لاپه‌ره‌ی ۱۵۷ نه‌مای: نو‌یژ.

گوشه‌ی سیامال هورداو دیباوه چون مانگ نه گوشه‌ی ههور سیاوه
به خودا قه‌سه‌م پا سه‌م ئومیده‌ن حور مقصورات فی الخیام ئیده‌ن^۱

مهوله‌وی زاتیکی پر پیت و بهره‌کته بووه که به‌زانی و ژیری و پر ئاوه‌زی ناودار
بووه، ئه‌و زاته ماموستای شیعی کوردی ههورامی بووه و غه‌زه‌له‌کانی پر و ته‌ژین له‌سه‌نایعی
ئه‌ده‌بی و هونه‌ری چ له‌باری له‌فزی و مه‌عنه‌وی یه‌وه، وه‌ک ئیجاز، ئیداع، سهولت و ئیمتناع
(سه‌هلی مومته‌نیع) تباق و ته‌زاد، ئیرسالی مه‌سه‌ل، ته‌ناسوبی ئه‌لفاز، زه‌رافه‌ت و له‌تافه‌ت و
هیزو وزه‌ی شوین دانان له‌سه‌ر بیسه‌ر.

حه‌زه‌تی مهوله‌وی له‌به‌رگی شیعو غه‌زه‌لی کوردی واتای عیرفانی و فه‌لسه‌فی و
غه‌رامی له‌گه‌ل ته‌شبهات و ئیستعاراتی به‌دیع و دل‌رفین به‌جو‌ریکی زور جوان و دلگیر و
وه‌ستایانه‌ رازاندوته‌وه‌وه‌ له‌قالبی داوه‌که سه‌رنجی خوینهر بو‌لای خو‌ی راده‌کیشی، به‌لام
شیعه‌ره‌ه‌به‌ی و فارسی یه‌کانی وانین و واتای کردوته‌قوربانی سه‌نایعی له‌فزی و به‌تایه‌ت
جیناس. جا له‌به‌ر ئه‌مه‌ه‌یبی ته‌عقید و غه‌راه‌ت و زه‌عفی ته‌الیف له‌شیعه‌ره‌فارسی و
عه‌ره‌به‌کانیدائه‌بیندری.

حه‌زه‌تی مهوله‌وی له‌ژیاندا توشی که‌ندو کوسبی زور بووه، وه‌ک سوتانی مال و
هو‌ی ژبان و کتیبه‌کانی و مردنی عه‌نهر خاتونی خیزانی، وه‌حه‌وت سال به‌ر له‌مردن سو‌مای
چاوی له‌ده‌س داوه‌وه‌ له‌ئاخریدا له‌ئه‌سب ده‌که‌ وینه‌خواری و پاش چه‌ند روژ له‌سالی
۱۳۰۰ی مانگی بارگه‌ی په‌ره‌ولای خوا تیکناوه. خوا غه‌رقی ره‌حه‌ته‌ی خو‌ی بکا.

یادواره‌ی ئه‌و شاعیره‌حه‌کیمه‌ ۱۰ تا ۹ خه‌رممانی ۱۳۷۱ی هه‌تاوی له‌شاری فه‌ره‌ه‌نگ
په‌روه‌ری سه‌قز سازدراوو (شه‌پول).

سه‌رچاوه: ۱- ئه‌قیده‌ی مه‌رزیه‌ی کوردی حه‌کیم مهوله‌وی

۲- ئه‌لفوائح یا ئه‌قیده‌ی فارسی ...

۳- الوسیله فی شرح الفضیله به‌قه‌له‌می ماموستا مه‌لاکه‌ریم موده‌ریس ئیمام شافعی ئه‌م
روژگار.

۱- دیوانی مهوله‌وی لاپه‌ره‌ی ۳۸۹.

- ۴- الفضيله به زماني عهده بي نوسراوی مهولهوی.
- ۵- دیوانی کوردی حه کیم مهولهوی به شرح و لیکدانه وهی ماموستا مه لاکه ریم.
- ۶- میژوی ئهده بی کوردی لاپه ره ی ۲۷۶ تا ۲۴۷ نوسراوی عهلا ئه دین سه جادی ره حه ته تی چاپی ۱۹۵۲ ی زاینی به غدا.
- ۷- گه نجینه ی فرههنگ و زانست نوسراوی شه پۆل چاپی تاران ۱۳۶۴ ی هه تاوی لاپه ره ی ۵۱۹ تا ۴۸۹.
- ۸- روژنامه ی کوردستان سالی ۴ ژماره ی ۲ له ۲۶ گولانی ۲۵۷۴ کوردی و ۱۳۴۱ ی هه تاوی تا ژماره ی ۴۴ پانزده ی ئیسفهندي ۱۳۴۱ ی هه تاوی. ئه بی بلین: به که م ژماره ی روژنامه ی کوردستان له روژی چوارشه مه ۱۵ گولانی ۱۳۳۸ ی هه تاوی و ۶ مه ۱۹۵۹ ی زاینی له تاران له چاپ دراوه و له سالی ۱۳۴۲ ی هه تاویدا ۵ ژماره ی لی چاپ کراوه و ئیتر داخروه.
- ۹- کوواری کوژی زانیاری کورد بهرگی ۶ سالی ۱۹۷۸ زاینی شارو به ک له باغچه ی ئهده بی مهولهوی به قهله می محهمه د عهلی قهره داغی لاپه ره ی ۲۶۶ تا ۲۲۶.
- ۱۰- کوواری ته حقیقاتی ئیرانی ج ۲ سالی ۱۳۵۷ هه زانکوی ئازهر ئاباده گان لاپه ره ی ۱۵۰ تا ۱۸۸ ته حقیقاتی له بابته مهولهوی به قهله می دوکتور خه لیقی.
- ۱۱- تاریخ مشاهیر کورد بهرگی ۱ نوسراوی ئوستاد بابا مهردوخ روچانی له باسی مهولهوی مهعهومی لاپه ره ی ۴۷۳ تا ۴۶۶ چاپی سروش ۱۳۶۴.
- ۱۲- یاد داشتهای نوسه ری ئه م دیرانه.
- ۱۳- ئه قیده و ئارای موته که لیمان و حوکه ماو موحه قیقین.
- ۱۴- ئارای ئه شعری و ماتوریدی.
- ۱۵- ئه قاید: ته فتازانی و خواجه نه صیر توسی. ئه م وه تاره بو کونگره ی ریزدانان و یادی مهولهوی کورد که له ۱۰ تا ۹ ی خه رمانانی ۱۳۷۱ ی هه تاوی له شاری فرههنگ پهروه ری سه قز پیک هاتبو و ئاماده کراوه، هه روا له ژماره ی ۲۲ تا ۱۸ روژنامه ی ئاوا ی کوردستان سالی ۱۳۷۲ ی هه تاوی به قهله می (شه پۆل) له چاپ دراوه.

دوکتور محهمه د صالح ئیبراهیمی (شه پۆل) ***
ئوستادی دانشگاه مذاهب اسلامی تاران.

س
د
ج
ب
ا

ناوی پیروزی هه‌ندی له‌وزاتانه‌ی که له‌سه‌ر قورئان کاربان کردوه:

قورئان و کوردستان

به‌ر له‌هه‌مو شتی‌ک ته‌بی بلیین: شارستانی‌هت و ژیا‌ری ئی‌سلام تایی‌هت به‌هیچ هۆز و نه‌ته‌وه‌یه‌ک نییه، به‌لکوهی ئی‌سلام و موسولمانانه، وه‌هیچ هۆز و نه‌ته‌وه‌یه‌ک مافی ته‌وه‌ی بو‌نییه بی‌کاته‌هی خۆی چ‌عه‌ره‌ب یا‌فارس یا‌کورد و ... جا‌که‌وا‌بوو هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک مافی ته‌وه‌ی بو‌هیه‌به‌شی خۆی دیا‌ری بکا‌یا‌نیشانی بدا. دیا‌ره‌گه‌وره‌یی و به‌ریز بو‌نیش به‌عیلم و به‌زانین، به‌ته‌قوا، خۆی باش، ئا‌کاری چا‌ک، بی‌ری چا‌ک، و تارو‌کارو‌کرده‌وه‌ی چا‌ک و خوداییه. هه‌روه‌کو‌خوا‌فه‌رمویه‌تی (هل يستوی الذین يعلمون و الذین لا يعملون) یا‌ئه‌وه‌که‌فه‌رمویه‌تی: (ان اکرمکم عندالله اتقیکم) و (قد افلح من ذکبها و قد خاب من دسیها) دیا‌ره‌ته‌گه‌ر شیرئی ئی‌سلام له‌کاریشدا بو‌بی بو‌دی‌فاع و به‌رگری کردن له‌مه‌زلومان و موسته‌زه‌فان بو‌وه، هه‌روه‌که‌خو‌افه‌رمویه‌تی: (و مالکم لا‌تقاتلون فی سبیل الله و المستضعفین من الرجال و النساء و الولدان) هه‌موده‌زانین هه‌ر له‌سه‌ره‌تای گزینیگی نوری فه‌جری ئی‌سلام و نزولی قورئانه‌وه، که‌خوامز گینی داو‌فه‌رموی (قد جائکم من الله نور و کتاب مبین یهدی به‌الله من اتبع رضوانه سبلا‌السلم و یخرجه‌م من الظلمات الی‌النور باذنه و یهدی‌به‌م الی‌صراط مستقیم) جا‌کاتی ته‌و مزگینی‌یه، هات و نه‌ته‌وه‌ی کورد په‌یامی قورئان و دینی ئی‌سلامی وه‌رگرت، ته‌گه‌ر به‌وردی برو‌اینه‌میژو‌جوان بو‌مان ده‌رده‌که‌وی. که‌نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌دل و به‌داو، به‌لیبرانی خۆی ئیمانی هی‌نا و په‌یامی قورئانی وه‌رگرت، بو‌نمونه‌ئیستاش که‌هه‌زار و چوارسه‌ت و پانزده‌سال له‌فه‌جری ئی‌سلام و قورئان رابوردوه، کورده‌کانی لای‌بانه‌و ته‌و مه‌ل‌به‌ندانه‌هیشتا‌ناوی (اختیار‌الدینی) یان له‌سه‌رماوه، ته‌مه‌خۆی نیشانه‌ی ته‌وه‌یه‌که‌له‌کوردواریدا خه‌لک به‌ئیختیار و ئیراده‌ی خۆی پرو‌او ئیمانی هی‌ناوه، ته‌وه‌که‌خه‌لک به‌دل‌وداو له‌کوردستان پرو‌ای به‌قورئان هی‌ناوه و خه‌لک‌ئا‌وا‌به‌جوش و خرو‌ش له‌سه‌ر دینی ئی‌سلام ئا‌وه‌ها‌سورماوه و له‌سه‌ر ئیمان و ته‌قیده‌ی خوا‌به‌رده‌وامماوه و نه‌فه‌وتاوه، له‌سو‌نگه‌ی نوری قورئانه‌وه‌به‌رقه‌دار و پایه‌دارماوه و عه‌هد و

پهیمان نه پساوه و هیمان نوری قورئان له کورده واریدا به گورو به تین، به گرمی بی سارد بونوه هر ووا ماوه و دل و دهرونی کورد به تاسه و به تاوه.

دیاره ئه بی بزاین کاتی ئیسلام به هوئی قورئانه و ده و دهرونی خه لکی نیل داو نورانی کرد و ئه وانی له تاریکایی شه و زهنگه و هینایه به تیشک و نور و روناکی وه ئه وانی له نه زانی برده سهر ریازی عیلم و عرفان و زانین و قورئان و خواناسین و خواناسین. وه خوی چاک و ئاکار و کرده و هی باش و خودایی فیر کردن، دهی بابزاین کورد و نه ته وهی کوردچی بو ئیسلام و قورئان کرده یان ده یکات، چ ده سه چیله یه کی بو به رز بونه وه و قوام و ده وامی قورئان و شارستانیته تی نوری ئیسلام هیناوه و خوی له و ریازه دانشان داوه. ئه گهر چاویک به سهر میژوی ئیسلام و قورئاندا بخشینین جوان به روناکی بو مان درده که ونی که ههر له سهره تای ئیسلامه وه، گه و ره پیاوانی وه ک (جبابان ال کوردی که صه حابه و یاری پیغه مبه ربووه، بر وایان به پیغه مبه ربی مه زنی ئیسلام هیناوه و ته نانه ت حدیس و فرموده شیان له حه زره تی (محمد المصطفی د - خ) نه قل کرده. یا (میمون) ناودار به ئه بو به سیر (ابن جبابان ال کوردی) که خوا فرمویه تی: (... الی قوم اولی باس شدید) که خوا ونی ته فسیری روحولمه عانی له ژیر ئایه ته که دا نویویه تی (... و بالجمله ان الاکراد مشهور بالباس ...) هه روا ته فسیری (ابن کثیر) نویومه تی: که مه به ست هوژی کاله موینی کورده و ته فسیری (المیزان) له بن ئه و ئایه ته دا نویویه تی: مه به ست له و ئایه ته کورده و کوردیش ئیرانییه، هه روا کتیی به بیان (الایمه) ۱ - هه موش ده زانن که: طبرانی) له (مسند الکبیر و صغیر) دا له (جبابان ال کوردی) حه دیس و فرموده ی نه قل کرده. جا به مجوره جوان ده رکه وی که زانایانی نه ته وهی کورد زور خزمه تیان به ئیسلام و قورئان کرده، هه ربوی ئه و ته فسیرانه له واتای ئایه تی ۱۶ سوره ی فتح ئاوا له خزمه تی فرهنگی کورد شه دوین، وه به پی لیکوئینه وه، رون بو ته وه، که کورده کان له بناغه دانانی ژیار و شارستانیته تی ئیسلام و به رز بونه وه و پته و کردنی ته مه دونی ئیسلام نه خشی زور گرینگ و له بهر چاویان هه بووه و هه یه، جا بوئی ئیمام محمه مد غزالی

۱- بروانته الاصابه فی تمییز صحابه فی حرف ج و ته فسیری روح المعانی ذیل آیه ۱۶ سوره ی فتح.

۲- ج ۱ په ره ی ۸۹.

فهرمویتی: (فهرهنگ و دینی ئیسلام له سهر چوار کۆله که دانراوه که سی له و ئهستونانه زانایانی مهلبهندی ئامید: دیار به کرو زانایانی شاره زور و عوله مای دینه و هری لای کرماشانه، که له نه ته وهی کوردن. ئه گهر خوا زانایان و عولمای ئهوسی ههریمه ی به ئیسلام ندابا فهرهنگی ئیسلام ئاوا جوان قهوام و دهوامی نه ده بو. یا ههروه ک له (مقدمه ابن خلدون) نوسراوه: (چوار کتیب بو فهرهنگ و زانینه کانی ئیسلامی و علومی قورئانی سهر چاوه، جاههر که س که بییه وی مه بهستی له بابته مه عارفی ئیسلامی یه وه بنوسی، راسته و خو یاناراسته و خو به ناچار، له و پهراوانه نه قل ده کاو لیان وه رده گری، که دوایان (نوادری یا الامالی و ادب الکاتب) نوسراوی ئیسماعیل قالی دیار به کری و (ابن قتیبه) ی دنیوری لاکرماشانه که کوردن ههروا دوکتور (جلال همایی) له پهراوهی (تاریخ علوم اسلامی) خویدا ئه مه به سته ی هیناوه. ۱ یا شیخ عه ممار - ی یاسر که له زاناکه و ره کانه و پیری سهر بهرمالیش بووه و له (۵۸۲=۱۱۸۶ی ز) وفاتی کردوه، که پیری دستگیری (شیخ نجم الدین: طامه الکبری) بووه، یا (ئهبو نجیب عبدالقادر سوهروردی) که له ۴۹۰ی مانگی له سوهروه وردی لای بیجار له دایک بووه و له به غدالای (علی ابن نهانی و اسعد کوری مهنا) خویدا و یه تی و ته کیهی لای روژاوی ده جله بو دروست کراوه و له ۵۴۵=۱۱۵۰ی ز - بوته فیکاری فیکری نیزامیه و له ۵۶۳=۱۱۶۷ - ز - وه فاتی کردوه و له که نار چوم له نیو فیکری خویدا نیژراوه. یا (حسام الدین چله بی که له ۶۲۲ له دایک بووه و مهوله وی له سهره تای مه سنه ویدا به (مفتاح خزائن بمرش و امین کنوز فرش و بایزید وهقت و جنید زمان) یادی کردوه و له سهره تای مسنه وی و سهره تای ده فته ری ۴ و ۵ و ۶ جوان ده رده که وی که (ضیاء الحق حسام الدین حسن بن محمد بن حس) ناو دار به چه له بی، چه نده لای مولانای رومی که و ره و گران بووه. - چه له بی، هم خه لیفه و هم پیشه وای خانه قای (ضیاء الدین وه زیر) بووه، چه له بی، جازیه ی زور بووه و هه ره که (مغنایس) مهوله وی بو لاخوی را کیشاوه، ده لئین: کاتی به رگی - ۱ - ی مه سنه وی ته و او ده بی، خیزانی چه له بی وه فات. ده کاو چه له بی، په شیو ده بی و مهوله یش شیعی بوئایی تا دو سال

۱- په ره ی ۱۱۵۷ ج - ۲ - مقدمه ی ابن خلدون چاپی ۱۳۶۲ ته رجه مه به فارسی - ههروا په ره ی ۱۵۳ی کتیبی تاریخ علوم اسلامی چاپی ۱۳۶۶ (شه پول).

(مدتی این مثنوی تأخیر شد - مهلتی بایست تا خون شیر شد - چون ضیاء الحق حسام الدین عنان - بازگردانید زواج آسمان - چون زد ریا سوی ساحل بازگشت - چنگک شعر مثنوی با ساز گشت) تا حیسامه دین چه لہ بی، هاتہ وہ سہ رخو و نہ زمی مہ سنہ ویش کہ و تہ وہ گہر، مہ ولانا و چه لہ بی پانزہ سال پیکہ وہ بوون. مہ ولہ وی بہ چه لہ پیدا ہلہ لہ لہ (ای ضیاء الحق حسام توئی - کہ گذشت از مہ بنورت مثنوی - ای ضیاء الحق حسام الدین راد - اوستادان صفارا اوستاد - وہ چلبی زدست تو وزلب و چشم مست تو - ... وہ چلبی!)

تہ بو بکر حوسین بن علی یہ زدانیار، زینہارانی کہ لہ ۲۴۰ تا ۳۳۳ لہ ژیاندا بووہ و لہ ۳۳۳ مانگی وہ فاتی کردوہ، لہ کوئہ قہ برانی شاری ورمی کہ ئیستا بو تہ شار، لای کو لائی حوسین خان باغی فیرگہ یہ کک بہ ناوی (فتح نوید) لہ وی ساز دراوہ، کہ لہ م لاتروہ مہیدانی میوہ فروشان بووہ و گومبہ زیک ہہ بو و گورستانہ کش ہہر بہ ناوی تہ و زاتہ بو، تا گومبہ زہ کہ روخواوہر لہ وی بہ تہ ندازہ ی ۷۵ سانتی میتر بہ رزتہ لہ تہ رزہ کہ، گوریکیان سازدایہ وہ، بہ لام بہردی کیلہ کہ، کہ لہ سہری نوسرابو (ہذا القبر للشیخ الفاضل الکامل شیخ ابوبکر حسین بن علی ارموی یزدانیار زینہارانی) و لہ سہر تہ و بہردہ (۳۳۳ ثلاث و ثلاثین و ثلاث مائہ) بو وہ فاتی تہ وزاتہ نوسراوہ و تہ و بہردہ براوہ تہ مؤزہ خانہ ی تیران باستان لہ تاران - ناوی گوندیکیش لہ تیزیک ورمی بہ ناوی (زرمانلو - و ہہزاران) و ناو کو لانیکیش لہ ورمی داہہ یہ، یا زین دہشت - دہ لہ یں: یزدانیار زینہارانی فرمو یہ تی (امسیت کردیا و اصبحت عربیا) یہ زدانیار، واژہ و بیژہ گہ لی زور بہ رزوتہ رزی ہہ یہ کہ بو خہ لک زور بہ کہ لکن!

بیستون ماند و بناہای دگر گشت خراب این در خانہ عشق است کہ باز است ہنوز
(و حکى السمعانى فى الانساب ان شيخ ابا على السنجى لما انصرف من عند الشيخ ابن حامد اجتاز به، فرأى علمه و فضله، فقال يا استاذ الاسم لابی حامد و العلم لك فقال (يوسف بن احمد بن گنج، القاضى ابوالقاسم، الدينورى) ذلك رفعتہ بغداد و حطنى الدينور^۳ - سيف الدين

۱ - مناقب افلاکى، مناقب العارفين، نفحات الانس، بزرگان و مستشرقان آذربایجان پەردە ۷۱ تا ۶۶.
۲ - تلخیص الآثار، نفحات الانس جامی، شیخ الاسلام هروی (شہ پوئل).
۳ - طبقات الشافعیہ لابی بکر ... تقی الدین ابن قاضی شبہة الدمشقی ۷۷۹-۷۷۹-۸۵۱-۱۳۷۷-۱۴۴۸ م ج - ۱ - پەردە ۲۲ - تصحیح دکتور حافظ عبدالعلیم خان ج ۱ / بیروت ۱۴۰۷-۱۹۸۷ م - الاعلام ۲۸۴/۹ و کتاب

الآمدی ج - ۱ - طبقات شافعی پورهی ۴۱۰ و ۴۴۲ علی بن محمود بن علی القاضی العلامه، شمس الدین ابو حسن الشهروری الکردی پورهی ۴۷۲ طبقات - بدایه ۲۷۲/۱۳ و طبقات الشافعی للسبکی ۱۲۷/۵ که موده رسی حوری به من بووه و فهرمویه تی: (الماء و الکلا و المرعی' لله لا یملک). کل من فی یده مالک فهو له، یا کسانئ، وه ک (ابن الحاجب شاره زوری - و ابن جنی و سیف الدین آمدی و ابن صلاح شاره زوری، ابو العباس لوکری متوفای ۵۱۷ سهره تای سته ی شه شم) یا (موسی بن عیسی الکردی) یافه یله سوفی ناودار شیخی تیشراق (یا علامه کمال الدین یونس: ابن منعه) که به (قدوة العلماء و سید الحکماء) ناسراوه و ناوبراوه، که له زانینی سهر ف، نه حو ته فسیری قورئان (فقه، حدیث، تاریخ، موسیقی، هندسه، حکمت و کلام، هیئت) (وه حیدی عصر) ی خوئی بووه، یا مه ولانا موسا ئوستادی فیرگهی (شکریه) و نه وهی شاحوسین - یا (شیخ الاسلام) مه ولانا عه بد حلاق کوری شیخ حه سن ختیزانی که خه لیفه ی شیخ (عبدالله) به دخشانی بووه. هه روا عه للامه (شمس الایمه تاج الدین عبدالغفار) کتیبکی زور پرناوه روکی به ناوی (اصول الکردی) داناوه^۱.

یا خواناسیکی گه وره و زانا و عارفی ره بانی چه زره تی (تاج الدین اشنوی) که له سته ی شه شم و حه و ته می مانگیدا ژیاوه که له کتیبه ئیسلامی به کانداناوا به گه وره یی و به زانایی ناوی براوه: تاجه دین مه محمود بن خواداد ئوشنه وی (شیخ شیوخ الاسلام، سلطان المحققین، ملک الحکماء و الواعظین، قدوة المحققین و سلطان المتکلمین تاج الملة و الدین)^۲ وه له سهر و اتا و ته فسیری قورئانیش هم زاتانه خزمه تیان کردوه، بو نمونه: (یوسف اصم) سو رانی به ناوی (متقول التفاسیر) ته فسیریکی له سهر قورئان نویسه و له ۱۰۰۲ ی مانگی وه فاتی کردوه^۳ یا (مولانا حسام الدین علی بدلیسی تفسیر جامع التنزیل و التأویل) له ۵ جه لدا

الانساب ۴۷۵/ب و و فیات الاعیان ۶۳/۶ و طبقات الشافعیه ۲۹/۴ و مرآة الجنان ۱۲/۳ و البدایه و النهایه ۳۵۵/۱۱ و شذرات الذهب ۱۷۷/۳ و المنتظم ۲۷۵/۷ فیه یوسف بن محمد بن کج و طبقات الفقهاء للشرازی ۹۸ (ابن بلیغ) و کتاب العبر الذهبی ۹۲/۳ و طبقات الفقهاء للعبادی پوری ۱۰۷-۳۷۹.

۱- کشف الظنون. ج ۱ - پوره ی ۸۱.

۲- بروانته غایة الامکان فی درایة الزمان و المکان تألیف محمود بن خداداد ئوشنه وی، تاریخ گزیده، تحفة العرفان، تذکرة شعرا و مجموعة آثار فارسی تاج الدین اشنوی قرن ۶ و ۷ هجری.

۳- علماء نافی خدمة العلم و الدین و ترجمه می نه وه به فارسی پورهی ۴۷۲ که زانای به ریژ و هیژا شه حمه د

به شیوهی ته‌هلی عیرفان نویسه و له ۹۰۰ مانگی دا وه‌فاتی کردوه^۱ شهرنامه پهره‌ی ۴۴۸ یا (حسام الدین علی که پهره‌رده‌ی عه‌مار - ی یاسر بووه و له رازی دهر و ن‌گه‌ییوه و ته‌فسیریکی زور به نرخی به‌ناوی (اشاره منزل‌الکتاب) نویسه و هه‌ر له بدلیس و خلیفه‌ی نور بخش باپیره‌ی سه‌یدانی به‌رنجه بووه و شهرحیککی باشی له (اصطلاحات صوفیه عبدالرزاق کاشانی) کردوه و شهرحیککی به فارسی له گولشه‌نی راز کردوه و له (۷۰۰=۱۳۰۱ - ز) وه‌فاتی کردوه، ئیدریس بدلیسی کوری ئه‌م زاته‌یه^۲ (علامه شیخ الاسلام: ابوالسعود مفتی عمادی) که تا ئاخری عومری موفتی ولاتی ئیسلامی (عثمانی) بووه، ته‌فسیریکی به‌ناوی (ارشاد العقل السليم الى مزايا الكتاب الكريم) که له کوبه ته‌فسیری که بیر - ی ئیمام فه‌خری رازی له میسر له چاپ دراوه و له ۸۴ سالی‌دا له سالی ۹۸۲ی مانگی وفاتی کردوه و له نیزیکی (ابو انصار صحابی - رضی الله عنهم) نیراوه. ته‌فسیری ئه‌بو سعود زور پرناره و روکه و نوکته‌ی زور وردو جوانی تییدا‌یه که به‌زه‌ریای پر شه‌پول ته‌شبهه کراوه. یا (ابوالفضل محمد افندی دفتری بدلیسی) ته‌فسیری (موه‌ب): کاشفی کردوته تورکی عوسمانلی و له ۹۸۲ی مانگی وه‌فاتی کردوه^۳ یا (علامه داماد، وانی حواشی مدونی)^۴ له سه‌رته‌فسیری به‌یضاوی له عیلمی ته‌فسیردا نویسه و له ۱۰۹۸ی مانگی له ئه‌سته‌مبول وه‌فاتی کردوه یا شیخ نه‌جمه‌دین، کوری عومه‌ر، خه‌یوفی، که به (طامة الكبرى): به‌لای گوره ناودار و سه‌ر ته‌ریقه‌ی کوبره‌وی بووه و له میسر چوته زیاره‌تی شیخ روزبه‌هانی گوره و کچه‌کشی هیناوه، ئه‌م زاته ته‌فسیریکی به‌ناوی (بحر الحقایق و المعانی فی تفسیر السبع المثانی) له یانزه به‌رگدا، نویسه و له - ۱۰ - ج - ۱ - سالی (۶۱۸=۱۲۲۱ی ز - وه‌فاتی کردوه و مریدی (شیخ ابونه‌جیب سوهره‌وردی، بووه. یا (عبدالله افندی مدرس کردی) ته‌فسیری قورئانی نویسه و له ۱۰۶۴ی مانگی‌دا وفاتی کردوه. یا (عبدالسلام ماردینی شرح و تفسیر فاتحه‌الکتاب) نویسه و له ۱۲۰۰ له دایک بووه و له ۱۲۵۹ مانگی وفاتی

حه‌واری نه‌سه‌ب ته‌نجامی داوه.

۱ - شهره‌نامه پهره‌ی ۴۴۸.

۲ - کشف‌الظنون ج ۱ پهره‌ی ۳۳۳ و شهره‌نامه.

۳ - کشف‌الظنون ج ۱ پهره‌ی ۲۱۶.

۴ - جلاله‌دین ده‌وانی: ده‌وانی له کوردانی ده‌وانه و شیعی به‌کوردی هه‌به‌و له‌دواییدا بوته شیعه.

کردوه ۱ (علامه) مهلا خهلیل سیرتی تهفسیریکی به ناوی (تبصرة القلوب من كلام علام الغیوب) داناوه (۱۱۶۷-۱۲۵۹)۲.

حامید پالۆیی دیار به کری تهفسیریکی به ناوی (زبدة العرفان فی وجوه القرآن) داناوه و له چاپیش دراوه و له ۱۱۵۲ ی مانگی وهفاتی کردوه ۳ (علامه بدرالدین وانی) تهفسیریکی به ناوی (انیس الرمس فی تفسیر آیه جری الشمس داناوه (۱۰۷۴-۱۱۲۶)۴.

(عبدالرحمن) سوّرانی دیار به کری تهفسیریکی له سهر سورە ی یاسین داناوه و کوّبهی بو حاشیهی (عصام الدین) له سهر جوزوی ئاخری قورئان نویوه و له ۱۰۶۵ ی مانگیدا وهفاتی کردوه - (علامه محمد شریف صدیقی) گورانی شاهوی که تهفسیری (بیضاوی) له بهربووه، کوّبهی له سهر نویوه و له ۱۰۷۸ - له یهمن وهفاتی کردوه.

(شیخ عبدالرحمن مفتی عمادی) کوّبهی له سهر تهفسیری (کشاف) داناوه و له ۱۴ ی رهیبی ۲ سالی ۹۷۸ له دایک بووه و له ۱۷ ج ۱ له ۱۰۵۱ ی مانگی وهفاتی کردوه.

عهلامه مهلا عهبدو لکریم چوری تا سورە ی نهحلی تهفسیر کردوه و له سی جه له دایه و له ۱۰۵۰ ی مانگی وهفاتی کردوه، - عهلامه ی ناو به ده ره وه: حاجی مهلا عهبدو لکریم ناو دار به شیرازی کوّبهی له سهر ئایه تی نور و پهراویزی له سهر به یزاوی نویوه ۵ عهبدو لموحسین گورانی تا سورە ی ئه عرافی تهفسیر کردوه و له ۱۰۴۰ وهفاتی کردوه، مهولانا شه مه دین محمه د شیرانشی که له سهره تایی سه ته ی یانزه، وهفاتی کردوه، کوّبهی له سهر جوزئی (نه به ء) له سهر به یزاوی داناوه و له ۱۰۰۰ ی مانگیدا وهفاتی کردوه. - (شیخ عبدالله) ی کورد، هه کاری له سورە ی هود تا (نه به ء) کوّبهی له سهر تهفسیری به یزاوی نویوه و له ۹۴۳ ی مانگی وهفاتی کردوه - جه ماله دین ئیسحاق قهرامانی کوّبهی له سهر تهفسیری به یزاوی داناوه و له ۹۳۳ ی

۱- هدیه العارفين ج ۱ په ره ی ۵۷۲.

۲- ئه علامی زهره کلی ج ۲۲ په ره ی ۳۶۶.

۳- هدیه العارفين ج ۱ په ره ی ۱۷۲.

۴- ایضاح المکنون ج ۱ په ره ی ۸۸.

۵- پروانته که شف زنون ج ۱ په ره ی ۳۵۷.

۶- که شف زنون ج ۱ په ره ی ۳۵۸.

مانگی وهفاتی کردوه^۱ (ابن الخياط) قه ره داغی کوّبهی له سه ر تهفسیری بهیزاوی و (تحفه له فقه) داناوه. عهلامه جهزوری ئامیدی سورهی (فاتحة الكتاب)ی به عه ره بی تهفسیر کردوه و له ۱۱۲۱ی مانگی وهفاتی کردوه:^۲ عیسا خوشناوی له سورهی مهربم تا ئاخری قورئان به عه ره بی تهفسیری کردوه و سورهی فه تح و سورهی یشیخلاصی، کردو ته تورکی عوسمانلی:^۳ عهلامه، مهلامه حمود موفتی عیمادی سورهی (فاتحة الكتاب)ی تهفسیر کردوه - سهید محه مه د بهرنجی شارهزوری تفسیریکی به ناوی (انهار السلسیل لریاض التنزیل) داناوه:^۴ عهلامه (عبد الغفور افندی) ئامیدی له سه ر تهفسیری بهیزاوی کوّبهی داناوه^۵ و له ۸۷۱ی مانگی وهفاتی کردوه. (ابن العراقی احمد) ئه بوزهرعه له سه ر تهفسیری کهشاف کوّبهی داناوه (۷۶۲-۸۲۶) عهلامه شه هابه دین ئه بوسه عید ئه حمه ده کاری تهفسیری قورئانی له ۵ جهلدا نویسه و له ۷۶۳ی مانگی وفاتی کردوه^۶ (ابن الاکفانی) سهنجاری تهفسیریکی به ناوی (نغب الطائر من بحر الزاخر) داناوه و پزیشکیکی زور شارهزا بووه و زهره کلی له ج ۱ له ئه علام داناوی هیناوه. (امام موفق الدین) ئه حمه دکواشی تهفسیریکی به ناوی (تبصرة المتذکر فی کشف الحقایق) ناودار به تهفسیری کهواشی داناوه و له ۶۸۰ی مانگی وهفاتی کردوه،^۷ عهلامه که ماله دین ئه بولفه تح موسی هه ولیری: (ابن منعه) تهفسیریکی به ناوی (المشکلات) له تهفسیری قورئانی مهجید، داناوه و له ۱۴ی شابانی ۶۳۹ی مانگی وهفاتی کردوه^۸ عهلامه و عارفی ره بیانی شیخ شهها به دین ئه بو حه فس عومه ر - ی سوه ره وردی نوسه ری (عوارف المعارف) تهفسیریکی به ناوی (بغیة البیان فی تفسیر القرآن) داناوه. (۵۳۹-۶۳۲ی مانگی)^۹

۱- کشف الظنون.

۲- لغتنامه دهخدا.

۳- هدیه العارفین ج ۱ پهره ۸۱۲.

۴- ئه علام زهره کلی ج ۷ پهره ۷۵.

۵- کشف الظنون ج ۱ پهره ۱۶۵.

۶- زهره کلی ئه علام ج ۱ پهره ۸۷.

۷- ئه علامی زهره کلی ج ۱ پهره ۲۵۹.

۸- زهره کلی ج ۸ پهره ۲۲۸.

۹- زهره کلی ج ۵ پهره ۲۲۳.

(ابن اثیر مُحَدَّثُ جزری) ته‌فسیریکی به ناوی (الانصاف فی الجمع بین الکشف و الکشاف) داناوه، (۵۴۴-۶۰۶ی مانگی) ^۱ (ابن شهرزوری) ته‌فسیریکی له‌سه‌ر قورئان نوسیوووه له ۵۳۳ی مانگی وه‌فاتی کردوه ^۲.

(ابن قتیبه) دینوه‌ری ته‌فسیریکی به‌ناوی (مشکل القرآن، غریب القرآن و المشتبه من القرآن) ی داناوه (۲۱۳-۲۷۶) ^۳ چه‌زرتی (قطب العارفین) سه‌ید کاک ئه‌حمده‌د به‌رنجی له‌سه‌ر واتای قورئان ته‌فسیریکی نوسیوه (۱۲۰۸-۱۳۰۵) ی مانگی ^۴ عه‌للامه سه‌ید حه‌سه‌ن چووری کوّبه‌ی زوّر وردوجوانی له‌سه‌ر ته‌فسیری به‌یزاوی نوسیوه تاگه‌یشتو ته‌سوره‌ی (قیامه) و له‌۱۳۲۲ی مانگی وه‌فاتی کردوه ^۵ عه‌للامه شه‌مه‌دین ئه‌حمده‌د گوّرانی ته‌فسیریکی به‌ناوی (غایة الامانی فی تفسیر سبع المثانی) داناوه. که ته‌فسیریکی بی وینه‌یه هه‌روا (تقریظیکی) بی وینه‌ی له‌سه‌ر ته‌فسیری (روح المعانی) نوسیوه ^۶ - شیخ ئه‌ره‌حمان که له‌۱۲۲۵ی مانگی وه‌فاتی کردوه کوّبه‌ی له‌سه‌ر به‌یزاوی نوسیوه. له‌م دوا‌یانه شدا زانای ناودار ئیمام شافعی زه‌مانه‌ ماموستا مه‌لاکه‌ریم. موده‌ریس ته‌فسیریکی زوّر گرینگی به‌ناوی ته‌فسیری نامی به‌زمانی کوردی داناوه و له‌چاپیش دراوه، خوابی پاریزی هه‌روه‌ها زانای ده‌س و قه‌له‌م جوان چه‌رزه‌تی (شیخ محمد خال قدس سره‌ العزیز) ته‌فسیریکی عال و پرناره‌روکی به‌زمانی کوردی داناوه و له‌چاپیش دریاوه. ئه‌بی بزانی زانایانی کورد، فه‌ره‌نگ و دینی ئیسلامیان به‌هیزو پته‌و راگرتووه و له‌سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه تائه‌مروّ خزمه‌تی زوّر گه‌وره‌یان به‌قورئان و دینی ئیسلام کردوه نه‌ک عه‌ره‌ب، میژوله سه‌ر ئه‌مه‌ شایه‌ده.

۱- زه‌ره‌کلی ج ۶ په‌ری ۱۵۲.

۲- هدیه‌ العارفین ج ۱ په‌ری ۶۹۶ و لغتنامه‌ی ده‌خدا.

۳- زه‌ره‌کلی ج ۴ په‌ری ۲۸۰.

۴- (کشف‌الظنون) ج ۱ په‌ری ۵۷۵.

۵- یادی مه‌ردان به‌رگی ۲ نوسراوی ئیمام شافعی زه‌مانه: عه‌للامه، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌ریس په‌ری ۵۱۴ چاپی سالی ۱۹۸۳ کوری زانای کورد به‌غدا، به‌لام له‌ (علماءنا فی خدمة‌ العلم و الدین) و ته‌رجه‌مه‌ی به‌ فارسی که زانای ناودار کاک ئه‌حمده‌د چه‌واری نه‌سه‌ب ئه‌نجامی داوه و (انتشارات اطلاعات) له‌ ۱۳۶۹ له‌ چاپی داوه، بایی ئه‌م کوّبه‌ که له‌سه‌ر ته‌فسیری به‌یزاوی یه، نه‌کراوه.

۶- (تاریخ سلیمانی) و دوروبه‌ری به‌ عه‌ره‌بی په‌ری ۱۸۵.

ته‌نا‌هت زانایانی کورد گرینگی به کی زۆریان به (قرا‌ت قرآن) داوه و ته‌جویدیان بو
قور‌ئان نویسه، تا‌خه‌لک باش فی‌ری خویندنه‌وه‌ی قور‌ئان بن، بو‌نمونه: عه‌لامه‌ی روژگار
(شیخ محمد و سیم اول تختوی) مه‌ردو‌خی دو (منظومه‌ی) به‌زبانی فارسی و کوردی بو‌زانی
ژماره‌ی سوره‌ی (مکی و مدنی) قور‌ئان داناوه که ته‌و مه‌نزومه‌ی که به‌ زمانی کوردی
گورانی به، له‌بابه‌ت (تجوید) ی قور‌ئانه‌وه‌یه. و ته‌وزانایه له‌گوندی ته‌خت له ۱۱۱۸ ی مانگی له
دایگ بووه. یا کتیبی (الفتح المجید فی علم التجوید) به‌زمانی فارسی که عه‌لامه‌ی ناودار
شیخ مارفی نو‌دی به‌ رزنجی دایناوه (۱۱۶۶-۱۲۵۴).

هه‌روا ته‌بی بزانی که زانایانی زۆر له‌ قاریانی قور‌ئانی پیروژ له‌ نیو کورد هه‌لکه‌وتون بو
نمونه (عبد‌الصمد عبد‌الباسط) که له‌ کوردانی موهاجیره و چو‌ته ولاتی میسر، یا زانای ناودار
ماموستا مه‌لا (محمد ربیعی) که له‌ سالی ۱۳۴۳ دا له‌ لایه‌ن ئیرانه‌وه بو‌ به‌شداری کردن (له
مسابقات قرا‌ت) قور‌ئان چبونه پاکستان و له‌وی له‌ نیو ته‌وه مووه قاره‌یه باش باشانه‌دانه‌فهری
دوهم هاتبوه‌وه، جایزه‌یشی پی درابو، ماموستا (ره‌بیعی) شوکر بو‌ خوا ئیستا له‌ ژیاندا‌یه و
چندین په‌راوه‌ی به‌ که‌لک و باشی نویسه. هیوادارین نه‌ ته‌وه‌ی خاوه‌ن بروای کورد هه‌روا له
خزمت کردن به‌زانی و فه‌ره‌نگ و قور‌ئان و ئیسلام به‌رده‌وام بی‌وله کاروانی ژیارو
شارستانیته‌ سه‌رکه و توو سه‌ر به‌رزوبلیند بی (شه‌پول) محمد صالح ابراهیمی ۳ به‌فرانباری
هه‌زار و سیسه‌ت و هه‌فتاوسی و ۲۴ دسامبر-ی ۱۹۹۴ زو ۳ به‌فرانباری ۲۰۰۶ ک. تاران
هه‌روا (شه‌پول) خویشی له‌ ته‌وه‌له‌وه تا‌ئاخرین سوره، قور‌ئانی هیناوته، سه‌ر زمانی کوردی و
ته‌فسیری سوره‌ی (فاتحة‌ الكتاب) - سوره‌ی یوسف، ئایاتی هه‌لبژارده، په‌ند یا ته‌مسالی
قور‌ئان و (قصار السور) ی قور‌ئانی، به‌زمانی کوردی ته‌رجه‌مه و ته‌فسیر کردوه و له‌ چاپیش
دراون. ته‌م و تاره به‌ کورتی له‌ تاوینه‌ی ژماره‌ی ۱۷ چاپی ۱۳۷۴ له‌ چاپدراوه (شه‌پول).

۱- نه‌قل له‌ کتیبی میژوی زانایانی کورد نوسراوی ئوستادی زانا بابا مه‌ردوخ (شیوا) قدس سره. ته‌م باسه‌ کوواری
تاوینه‌ی کوردی ژماره‌ی ۱۷ سالی ۱۳۷۳ به‌ قه‌له‌می (شه‌پول)، له‌ چاپ دراوه .

هه سینتاری بهر پرس کییه و هونه ی بهر پرس چییه؟

له فهره نگی ئیسلامیدا یه که م شوینی که له شاعیر و شاعر (هه سینتار و هونه) ی بهر پرس، قسه کراوه قورئانی پیروزه که فهرمویه تی (وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ - أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ - وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ - إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا)^۱ ئەم ئایه ته له راستیدا، هه ستیاران و شاعیران به پیشه وایانی گومرایان ده زانی و دای ئە نیی ئە مه باری ته هاجومی یه له م ئایه ته دا، بو سهر عهره بی کافرو دژ به ئیسلام و پیغه مبه ر (د - خ) به لام که سانی که بروایان هه یه و کاری چاک ئە نجام ئە ده ن جیا کراونه ته وه جا ههر له بهر ئە مه ده لئین: هونه و شاعیری بهر پرس له روانگای ئیسلامه وه، هونه یه که، له خزمه تی خو و ئە خلاق و کوپرو کو مه ل دابی و شاعیری بهر پرسیش که سیکه، بروای هه بی و کار چاک و جوامیرو میر خاس بی.

له سهره تاوه ئە بی برانین هوی دژایه تی قورئان، له گهل شاعیر و شاعیری له م ئایه ته دا بو چییه؟، زوری له شاعیران به چه که مه نی شاعیر، هیرشیان ده کرده سهر ره سولی خوا و دینی ئیسلام، جار جاره ش ده یان گوت: ئە و شاعیره (بَلْ هُوَ شَاعِرٌ)^۲ به م قسه هوجومی ناره وای عهره بی کافر بو سهر پیغه مبه ر ده سته پی کراوه، ته نانه ت پیمان ده وت: شاعیری شیت - شاعیره، شیته (وَيَقُولُونَ أَأَنَا لِنَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ)^۳ یانی ئایا ئیمه له بهر شاعیریکی شیت له خوا کانی خو مان ده س به رده یین؟! جا ههر له بهر ئە مه قورئانی که ریم و بستویه تی، ریبازی پیغه مبه ری خو ی له ریبازی شاعیران جیا بکاته وه؛ چونکا شاعیران، جار جاره له دنیای خه یال و بیردان و جار جاریش موباله غه که ر، وه له روی ئیغراقه وه، قسه ده که ن و شاعر ده لئین و له بابته شتیکه وه، غولو ده که ن، که چی پیغه مبه ران له وه بیزارن و واقیح بین و حه قیقه ت گران، جا ههر له بهر ئە مه قورئان فهرمویه تی: شاعیران که سانیکن که گومرایان په یره وی له وان ده که ن، جا چون هه ندی له شاعیران له بیرو باوه ری شاعیرانه ی خو یاندا غه ر قن (وَفِي كُلِّ وادٍ يَهِيمُونَ) و له ههر وادی یه کدا سه رگه ردان.

۱ - ئایه تی ۲۲۷ تا ۲۲۴ سوره ی شو عه را.

۲ - سوره ی ئە نبیا ئایه تی ۵.

۳ - سوره ی صافات ئایه تی ۳۶.

قسه‌ی واده که ن، خویان عه‌مه‌لی پی‌ناکه‌ن (وَإِنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ) به‌لام قورئان شاعیرانی ئامانجدار و چاک و جوامیرو می‌رخاس له‌وان جیا ده‌کاته‌وه و چوار تایبته‌تی یان بو دانه‌نی: بونی ئیمان، کاری چاک‌کردن، له‌بیر خوا بوندا، له‌راست سته‌م و سته‌مکاران راوه‌ستان و له‌چه‌کی شاعر بو‌ده‌فعی زولم و زالمان یارمه‌رتی وه‌رگرتن (الا الذین آمنوا و عملوا الصالحات و ذکرُوا اللّٰهَ کَثِیْرًا و انتصروا من بعد ما ظلموا)^۱ ته‌مه‌یه‌که‌ده‌لین: شاعیرو شاعیری، کاتی سود به‌خشه‌که‌سازنده‌بی نه‌ک‌ته‌و جوره‌بی که‌به‌ره‌ی مروف بو‌پوچی و خه‌یال په‌روه‌ری، رابکیشی.

- له‌راستیدا بایه‌خدان و نرخاندنی ئیسلام، له‌بابه‌ت. شاعیرو شاعیریدا پیوه‌ندی به‌هده‌ف و ئامانجه‌وه‌هه‌یه‌یانی: هونه‌ی سازنده‌و ئامانجدار که‌نه‌ته‌وه‌یه‌که‌رزگار بکاو ئینسان دنه‌بداو کوشکی زالم و سته‌مکاران به‌رزینی و ره‌گ و ریشه‌یان له‌بن هه‌ل بکه‌نی، ته‌م جوره‌شاعیرو هونه‌چاکه‌و به‌چاک‌کی ده‌زانی. جا‌هه‌ر له‌به‌ر ته‌مه‌یه‌که‌له‌حه‌دیسدا هاتوه: (إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ لِحِکْمَةٍ وَّ إِنَّ مِنَ الْبِیَانِ لَسِحْرًا) هه‌ر له‌به‌ر ته‌مانه‌شه‌که‌پیغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ الْمُؤْمِنِیْجَاهِدُ بِنَفْسِهِ و سِیْفِهِ و لِسَانِهِ) که‌وینه‌ی زور رونا‌کی خه‌باتگی‌ر به‌زمان، هه‌ستیارانن که‌ته‌توانن به‌زمان و هونه‌ی خویان ته‌و ته‌ر که‌بگر نه‌تستو.

دیاره‌مه‌به‌ست شاعیرانی ئامانجداره، نه‌ک، شاعیرانی که‌هونه‌ری خویان بو‌خزمه‌ت کردن به‌سته‌مکاران ته‌رخان بکه‌ن و مه‌به‌ستیان ده‌سکه‌وتی پول و دراو بی و به‌واندا هه‌ل بلین. ده‌یاره‌قسه‌کردن له‌دوفیرگی‌ی (هونه‌ر بو‌هونه‌ر) وه (هونه‌ر بو‌کومه‌لگا) له‌کونه‌وه‌جیگای قسه‌و لیکوئینه‌وه‌بووه‌و تازه‌گی نییه، هه‌میشه‌تاقمی و یستیاری (هونه‌ر بو‌هونه‌ر) بون و ده‌سته‌یه‌کیش، هوگری (هونه‌ر له‌خزمه‌ت خو و ته‌خلاق و کومه‌گا) دابون. رۆزی له‌زانایان و بیره‌وه‌ران فه‌رمویانه: که‌(هونه‌ر) ته‌بی له‌خزمه‌ت کردن (به‌خو و ته‌خلاق‌ی چاک‌دا بی) جا‌ته‌گه‌ر شاعیریا هه‌ستیار سنورو که‌وشه‌نی ته‌خلاق و خوی چاک نه‌گریته‌به‌رچاک و په‌سه‌ند، نییه.

۱- سوره‌ی شوعه‌ر ائایه‌تی ۲۲۷.

له دنیای روژوا ایشدا، که سانیکی وه ک: دیدرو diderot نوسه رو فه یله سوفی فه رانسه وی^۱ بروای وایه که: هه مرۆفیککی نازاده که قه له م ته گری به ده سته وه، ته بی بییری لای ته وه بی که پاککی و پاکک داوینی، جوامیری، خوشه ویست و چاک و شیرین، بنوینی و ناشیاوی و نامیرانی و فیسق و فجور، ناشیرین و ره زاتال و به ناحق نیشان بدا^۲ دوکتور ساموئیل جانسون، ویزاوه رو ره خنه گری بلیند پایه ی ئینگلیسی له سه ته ی هه ژده هه م ده نوسی:

«ته رک و ته سپارده ی نوسه رو شاعیر، هه میسه ته مه یه که دنیا له وه ی که هه یه، باشتری بکا» تولستوی، نوسه ر، مرۆف دوستی مه زه به بی سته ی نۆزده هه می روسیه^۳ ریسالت و ته سپارده ی هونه ر وهه ستیار له بره و پی دان به فیرکردنی دینی و ته خلاق و خوی باش دانه نی. هه روا ده لی ته بی به هو ی هونه ره وه (خصلالی عالی) و ته خلاق باش له تا که تاکی مرۆف دا به دی بهینی، چونکا مرۆف به ته خلاق و خو له نازال و پاتال جیا ته بیته وه و هو زی مرۆف له که وناراه به ته خلاق زیندوه، گه ل و هو زی بی ته خلاق به سه ر زیندوی، به رو ح مردوه^۴.

جا که وایی ته خلاقیات زور گرینگه و شوینه واری و یژه بی، که قسه له خو و ته خلاق چاک و پیاوانه بکا، زور پر پایه خه و به قانزاجه و شاعیری بهر پرس به که لکه و پرسوده، چونکا سه جایای خو و ته خلاق و مه له کاتی فازيله له دا بین کردنی به خته وه ری به ره ی مرۆف دا گرینکی یه کی تاییه تی بو هه یه. هه مو ده زانین ته گه ره له کو رو کو مه لگایه کدا، خو و ئاکا و ره فتار و کردار و بیرو باوه رو خوی چاک نه بی، ژیان، له کو مه لگایه کی ئاوه هادا به لا و جه حه نده م و ده رده، نه ک ژین و ژیان.

که سی یا که سانی به خته وه رو خاوه ن سه عاده تن که گیان و رو ح و له ش و لاری خو یان له پیسی و چه په لی پاکک رابگرن و دل و دهرونی یان بیخه وش و پاکک و خاوین بی، دیاره که سانی که گیان و رو حی خو یان پیس و چه په ل رابگرن، وه ته وانه ی ناپاکن و خوی ناشیاو له خو یاندا

۱- م. ۱۷۸۴ ی زاین.

۲- بروانه: شیعو هونه ر، دوکتور خانله ری به ره ی ۶۲ و مه قاله ی دوکتور عه له وی موقه ده م نوستادی زانکوی مه شه د.

۳- م. ۱۹۱۰ ی زاین.

۴- مه لیک شو عه رای به هار که خوی له نیرادی کو رده.

را ده گرن بی بهخت و زیان لی که وتون «قد افلح من زکّیها» - و قد خاب من دسیها»^۱ خوی بی
وینو تاقانه له سورهی شمشدا دوی یازده سویند - که له بابته راگه یاندنه وه، زور گرینگه،
ئاماژهی بو ته زکیهی رۆح و گیان و رزگاری مروّف کرده و فرمویه تی:

هه رکهس خوی له ناپاکی پاک کرده وه و رۆح و گیان و لهش و لاری خوی خاوین و
بیخه وش راگرت، رزگاره و هه رکه سیش پیس و چه پهل، رای گرت زیانی لیکه و توه و پوو او و
سوواوه.

ئه گه هه ندی بروانینه باری ژبانی هه ستیاران و شاعیران باش تی ده گه بین هه ستیارانی
که له سه ر چاوهی قورئان و فرمودهی پیغه مبهرو قسهی خواناسان و پیشه وایانی دینی و
ئه خلاقی و عیرفانی، که لکیان وه رگرتی هونه و شیعیان بهره و وام و جاوید ماوه و توانیویانه
شیعی پرمايه و بایه خدار له نیو کومه لگای بهرهی مروّفدا بره و پی بدنه.

هوئی مانه وه و جاویدانی ئەم جوړه هه ستیارانه بهر پرس بونی ئەوانه سه بارته به
ئه قیده و ئیده و دینی خویان، یانی دینی پیروزی ئیسلام. ئەم جوړه شاعیرانه نیشان ئه دن که له
سه رچاوهی پاک و بیخه وشه فرههنگی قورئان و ئیسلام ئاوی شهوی یان هه لگویزاوه و
فرههنگی غه نی و مروّف ساز، که شوینی قوولی له سه ر گیان و رۆحی ئەم جوړه شاعیرانه
داناوه بیروه ری ئەوانه له بیرو یادی خه لکدا ماوه ته وه و هه رواش ده مینته وه و نا پوچته وه:
شیعی ئەوان هه میشه به سه ر زارانه وه یه و په ندو شیعه چاک و شیرینه کانی ئەوان له گوئی ماندا
ده زرینگیته وه و دل و ده رونمان هه میشه فینک و خوش راده گرن. به شانازی یه وه ده بی بلین:
شیعو هونه ی کورده واری چون به هوئی بیرو ئه ندیشه ی زانایان و خواناسان و پیشه وایانی دینی
به ردی بناغه ی دامه زراوه: پر به ره که ته، بو وینه عه للامه (عبدالرحیم) وه فایی، حکیم ئه حمه د
خانی عارفی ره بانئ مه لای جزیری عارفی گه وره، مه لای باته، خانای قوبادی، وه لی دیوانه،
بیسارانی، حه کیم مه وله وی کورد، مه لای په ریشانی لور، سه ید صالح حه یران ماهی ده شتی، فه قی
قادری هه مه وه ندی: حاجی قادر کوئی، حاجی خه لیفه به ها، عه لی ته رموکی، سالم،
(ملک الکلام مه جه دی)، شیخ ئه حمه دی کور، مه لیک غازی شیخ عوبه یدیلای نه هری شاهی

۱- سورهی شه مش ئایاتی ۱۰ و ۹.

شهمزین، سهیدی هه ورامی و باباتاهیر عوریان، و... ته نانهت ئه بی بلیین: سازو ئاوازی کوردیش چونکا هه به هوی خواناسان و زانایانی ئاینی ساز دراوه، پر به ره که ته و هه میشه له هه رخوا لیکدا خوی نیشاند اووه و به رده وام ماوه، ئه م جوړه شاعیرانه، هونه ریان نه کردو ته هوی له زه تی دنیا، به لکو هونه ری خو یان وه قفی خیر و به خته وه ری مرو ف کرده و له ریگای ئیسلام و پیش که وتن و پیگه یشتن و تی گه یشتنی مرو فانی و بیدار کردنه وه ی بیرو و یژدانی نوستوی خه لک بگه یینه دوندی به رزو ته رزی ئینسانی و شه رف و مرو فانی و به خه لک بیژن:

جیهان به بیهوده ساز نه دراوه تویش بو گه مه خهلق نه کراوی

شاعیران و هه ستیارانی بهر پرس خو یان له راست کوړو کو مه لدا به بهر پرس ئه زانن بارو دوخی ژیانی کو مه لگا، له شیعری خو یاندا ده گونجین و باری باش و له بارو ناله باری ده ی نه خشین. ئه مانه به دوا ی ئامانجی به رزو بلیند دان تا به لکو به ره ی مرو ف بگه نه خیر و به خته وه ری و ئاسایش و پشودان و حه سانه وه ی مرو فانی و ئینسانی خو یان.

ئه و جوړه شاعیرانه ش که له په ی شوینی ئه وه دان که به زیرو زیو سفره ی نان و خوانی خو یان برازیننه وه، ئه مانه باش ده زانن، کاتی هونه ر بو که سب و کارو نان و ئاو بی، زو تیا ده چی و بی سه رو شوین ئه بی و ئه پو چته وه. به ده ردی بلقی سه ر ئاو ده چی. هونه ری که بو جایزه و هر گرتن بی و بکرته هوی دابین کردنی ژیان، که م ده وامه، هونه ری که ئه شرافی و هه رمه ی خه لک روی تی ناکات.

ئه وانه ی که بو هه واو هه وه سی نه فسانی خو یان و بو گه یشتن به ژیانیکی خو ش و بو به ده ست هیانی پول و دراو یا که سبی ناو، شیعرو هونه یان و تووه و به خولقاندنی هونه ری، وه پیشکه ش کردنی هونه ر، به ئه شراف و ده رباری یان به پایه و پله گه یشتن، شیعرو هونه یان که م ده وامه و خو رانه گره.

ئه مه یه که ده لیین: بنچینه ی ویژه و و یژاوه ری ته ککه سوبی به به ژن و بالای شاو میرو و ه زیرو سامانداران دا هه ل گوته، ئه م جوړه شاعیرانه له راست هه ر بره په سه ندی یا تاکه هونه یه ک، جایزه یه کیان و هر گرتووه و ناشیا و یکیان به شیاو نیشان داوه، به و باوه پو چاوه، به لام به خته و هه رانه زو ربه ی شاعیرانی کورد له و باوه ناشیاوه دوره پر یز بون و هه ن.

شاعیرانی بهر پرس دوای چه ندین سه ته هیمن ناویان له بیرو میسکی خه لکدا هه روا به ناوداری ماوه و له بیر نه کراون، چونکا نه وانه بهر له هه رکه س و هه شتیک به مروف و مروفانی نوگری خویان نشان داوه و له شوینه واری خویاندا له بابهت ئینسانه وه، ئاخه و تون و هونه که یان پیوهندی به کوپ و کومه له وه هه به، قسه یان له و که ندو کوسپانه کردوه که هاتونه ته سه ر یگای ئینسان و ئینسانی توشی دهر دو رهنج و توشی کردوه و خویان له و به لا و ده ردانه له گه ل ستم لیکراواندا نشان داوه، به لی هه ستیاری بهر پرس نه کوشن نهوع دوستی و هاو ده ردی و خوشه و بیستی له نیو خه لکدا به دی بهین و سه بارهت به گشت بونه و هه ران له جیهانی بوندا دلوفان و دل لاوین بن.

شاعیرانی بهر پرس له هونه وتن و به دی هیمنانی شوینه واریکی هونه ری بیجگه له پیشختنی مروفانی ئامانجی دیکه یان نییه و نه یانه وی په ندو ژیان و دهرز به خه لکک فی کون و ریگای راست و به خته وه ری به مروف نشان بدهن، فه رمانره وایان، نه میران و ده سه لاتداران به ره و دادگه ری و چاکه و چاک بون و چاکه کردن، ریئوینیان بکه ن، نه وانه گه ره کیانه کوپ و کومه لگایه ک، دامه زریین که زیازه که ی له سه ر به رابه ری و برایه تی و دادگه ری و دوستی و خوشه و بیستی بی. نه وانه چاوه روانی نه وه نین که له راست هونه رو کاری هونه ری خویان جایزه و پاداش له میرو گزیر و هه ر بگرن. هه ستیاری بهر پرس ده یانه وی سیمای به ک ئینسانی ئامانجدار نشان بدهن و مروف بولای شیای و چاکی بهن و له ناشیای و دزیوی دوری بخره نه وه.

هه ستیاری بهر پرس ئاگای له ئه رک و ئه سپارده ی خوی هه به و عه مه لیشی پی ده کا خو نادا به دهس زالم و سته مکارانه وه له راگه یاندنی حه قیقهت ترس و باکی نییه و نه وه ی باوه ری پییه تی به راشکاوی له شیعو هونه ری خویدا دهری دهری.

هه ستیار له هونینی خویدا هیرش ده کاته سه ر زانایانی بی کرده وه، نه و باش ده زانی که:

« کَبْرٌ مَّقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ».

نوسه رو هه ستیاری بهر پرس. نوسین و شیعو وتن بو خو غافلاندن و ته فه نون نالی و نانوسی، نه و بهر پرسه، نه و هاواری و یژدانی روژگاری خویه تی. شاعیری بهر پرس و تارو

کردار لیک ده داو له گه ل ری او در و وده له سه و گزی و فزی کردندا مله به ملانی ده کا، له شیعری ههستیاری بهر پرس دا بیرو باوهری مروفانی شه پو ل نه دا، له بیرو باوهری بوچ و ناشیاو جارزو بیزاره و له گه ل مار زاندا نه یاره، نه و مرو ف بانگ ده کا تا ژیرانه و به تاوه زانه بیر بکه نه وه و له جیهان و کارو باری جیهان ورد پروان و ژیرانه بیر لیبی بکه نه وه و فه زیله تی ئینسان به سه ر بونه وهرانی دیکه دا به ژیری و بیر وردی، دائه نی.

ههستیاری بهر پرس له زه لی ده ربار، ناچه قی و خو ناخاته نیو هه رگی مه داحی و جایزه وهرگرتن و زمانی خو ی بو په سه ندی سته مکاران سو ر نادا، نه و ده زانی:

له په سندن کردنی شه قی، ده له رزی عه رش

موتته قی له په سه ند کردنی نه و ده بی دل ره ش^۱

هه ر وه ک پیغه مبه ری مه زنی ئیسلام فه رمویه تی: (اذا مَدِحَ الْفَاسِقُ غَضَبَ الرَّبِّ وَ اهْتَزَّ لِذَلِكِ الْعَرْشُ)^۲.

ههستیاری بهر پرس ههست به ده ردو رهنجی خه لک ده کاو خو ی له که ندو کو سپی نه واندا به به شدار دائه نی و بو ناگادار کردنه وه ی به ره ی مرو ف تی ده کوشی و ته قالا ده دا تا مرو ف له زه لی نه زانی و نه فامی رزگار بکا تا نه رک و نه سپارده ی خو ی به جیبی بینی، نه و به هونه ی خو ی ده کوشی تا بیرو نه ندیشه ی خه لک سه باره ت به کار و کرده وه به ریته سه ری و بو فیرونی زانین و زانست و هونه رو پیشه و صهنعت و تکنیک، خه لک دنه ده دا، چونکا باش ده زانی کاتی مرو ف بیدار و ناگا بی ئیتر به ئاسانی ناچیته بن باری بیگانه و نامو، زو ده سه مو نابی تا بیخه نه بن نیر نه و ده زانی یه کی له گیرو گرفتی مرو ف به در یزایی میژو، نه زانی و بی فه ره نگیه، که زور و یژان و مله پوران به که لک وه رگرتن له وه، بیرو هوشی به ره ی مرو ف ده دزن و سواری سوکری ده بن.

ههستیاری به ده س هینانی زانین، له هه ر هه ل و مه رجیکدا، بو موسولمان به پیویست ده زانی، هیچ شتییک به بهرگر له فیرونی موسولمانان دانانی و پیمان راده گه بین که بو فیرونی

۱- مثنوی، معنوی، مولوی، چاپی که لاله خاوه ر، تاران په ری ۷.

۲- سیوتی جامع صغیر ۱/۱۳۱ فه رموده ی ژماره ی ۸۶۵.

زانست و زانین بکوشن و کولّ نه‌دهن. شاعیری بهر پرس بیری تازاده و تازادانه بیرو باوهری خوئی راده گه‌ینی، له‌که‌س ناترسی و زولم و زوری ده‌سه‌لا‌تداران تاوانبار ده‌کا‌وله‌ته‌ک زولم و زورویژی خراپه و له‌گه‌ل خراپه‌کردندا رکه به‌رایه‌تی ده‌کا‌و بی‌ده‌نگک نابی و خوئی به‌ته‌ماشچی نازانی، به‌لکو ده‌س ده‌کا به‌توانج و ته‌شهر هاو‌یشتن، وه‌پلار له‌سته‌مکاران ده‌گری و ره‌خنه‌یان لی ده‌گری و حقیقه‌ت ده‌لی، برسی بون و روت و قوتی و نه‌داری زور پی‌باشتره تاده‌س بولای سته‌مکارو پیسکه دریژ بکا.

شاعیری بهر پرس ئیغراق و موباله‌غهی زیاد له‌راده، له‌قسه‌ی دانیه تا په‌سه‌ندکراوه‌که‌ی بیاته (اعلی‌علیین) و کورسی فه‌له‌کیش نانیته ژیر پیی که‌س تا ئاو زه‌نگی په‌سه‌ندکراوه‌که‌ی خوئی ماچ بکا‌و به‌زمان، لوسی و زمان ته‌ری، سابون له‌به‌ر پیی ئه‌و بدا، به‌لکو ئه‌و میرو پاشای دادگه‌ر که‌له‌بیری چاک کردنی کارو باری خه‌لکدایه و خوی چاک و شیایوی هه‌یه، په‌سه‌ندی ئه‌کا، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌به‌د خو و سته‌مکارن دژایه‌تی و سه‌ر کونه‌یان ده‌کا. شاعیری بهر پرس ته‌مه‌نی هه‌زار ساله بو‌خوشه‌ویسته که‌ی ئاره‌زو نا‌کا‌و ئه‌وه به‌باتل ده‌زانی: هه‌زار سال دو‌عای به‌قای عومرت بو‌نا‌که‌م

چونکا ده‌زانم ئه‌وه نه‌گونجاوو له‌ژیری دوره.

دیاره هه‌مو ده‌زانین که‌پیاه‌ل و تن، له‌ئیسلام دا‌مه‌نع کراوه و پیغه‌مبه‌ر (د - خ) یش فه‌رمویه تی: (أَحْثُوا التُّرَابَ فِي وُجُوهِ الْمَدَاحِينَ) یانی خو‌ل بکه‌ن به‌سه‌رو چاوی ستایشگه‌ر دا‌ئه‌بی بزانی له‌ئیسلام دا‌مه‌دح و په‌سه‌ندی مه‌نع کراوه که‌له‌حقیقه‌ت و راستی دور بی، ئه‌نا په‌سه‌ندی که‌سی که‌خوی چاک و جوامیرانه‌ی هه‌بی و دارای فه‌زیله‌تی ئینسانی بی، ناشیاو نییه، به‌لکو ئه‌م جو‌ره په‌سه‌ندکردانه، ده‌بیته هوئی دنه‌دانی خه‌لکی دیکه بو‌چاک بون و چاکه‌کردن، هه‌روا بو‌ئه‌وش تا خه‌لک به‌جه‌وه‌ره‌ی وجودی ئه‌و جو‌ره که‌سانه ناسیاو بن و که‌لکی لی وهر بگرن. دیاره خو‌مه‌تره‌ح کردن به‌پی قورئان دروسته، هه‌ر وه‌ک هه‌زره‌تی یوسف خوئی

۱- کوللیاتی سه‌عدی په‌ره‌ی ۱۶۹۵.

۲- سیوتی جامع صغیر ۱/۴۱ فه‌رموده‌بی ژماره‌ی ۲۳۴.

لای پاشای میسر مه ترح کردو فەرموی (اجعلنی علی خزائن الارض انی حفیظ علم) ^۱ به شیکێ زۆر له ویژاوه‌ری و ویژه‌ی به‌رپرسی زمانی کوردی، بو په‌سەندی خواو پیغه‌مبه‌رو خواسانان تایبەت کراوه و هەستیارانی کورد به‌باشترین شیۆه و شیواز، له‌و بارو بابە ته‌وه‌ قسه‌یان کردوه و شیعر و هۆنه‌یان هۆنیوه‌ ته‌وه. بوۆینه عارفی رەبانی مه‌لا ئەحمەد جزیری فەرمویه‌تی:

اللّه سه‌حه‌ر گاه‌ا ئەزەل	یەلمومی عیشقی شو‌عه‌دا ^۲
نورا جه‌مالا له‌م یەزەل	ذاتی ته‌جه‌لایا خو‌ه‌دا
ذاتی ته‌جه‌للا بولذات	بی ئیسم و ئاثار و صفات
سیررا حروفین عالیات	خەف بو دسه‌ترو په‌رده‌دا
زاتی موقه‌دده‌س بو وجود	جوشش نه‌دا بو به‌حری جود
وصف و ئیضافات و قیود	یەك زی ته‌جه‌للائی نه‌دا ^۳

یاوه‌ک عه‌لامه‌ وه‌فایی فەرمویه‌تی:

ئەي (امام المرسلین، شمس الهدی، بحر الهمم)

ئەي (شفیع‌المدنبن، خیری الوری مولی النعم)

ئەي نه‌سیمکی گۆلی زارو شو‌عاعیکی روخت

شه‌وقی روژو به‌دري تابان عه‌تری گۆلزاری ئیره‌م

ئەي له‌ شه‌وقی جه‌ننه‌تی روت ئەنبیاو ئەولیا

روح له‌ سه‌ر لیۆن وه‌ کو په‌روانه بو دیداری شه‌م

یاوه‌ک عه‌لامه‌ نالی فەرمویه‌تی:

ئەي جیلوه‌ ده‌ری حوسن و جله‌و کیشی ته‌ماش‌ا!

سه‌ر رسته‌یی دین بی مه‌ده‌دی تو نییه‌ حاشا

۱ - سوره‌ی یوسف ئایه‌تی ۵۵.

۲ - یەلمومی: چوله‌چرا.

۳ - دیوانی جزیری په‌ره‌ی ۵۴۱.

فہ ییاضی ریارضی گول و میہرو مول و لہ علی
ئہی شہوقی روخ و ذہوقی لہ بت ذائقہ بہ خشا
ذہرراتی عوکوسی کہ ششی میہری جہ لالن
وادین و دہ چن سہر زہدہ سولتان و شہہ نشا
جان بہر لہ بی بو سہی لہ بتہ عاشقی زارت
«فالبائیس یستوہب من فیک معاشا»
بہو رہ حمہ تہ عامہ ت کہ دہ کا سہنگی سیبہ ہ زہر
لہم قلبہ کہ وہ ک بہردہ رہ شہ «رُشَّ رَشا»^۱
لا حول و لا طول و لا قوۃ الا
باللہ، لہ القدرۃ، والکائن، ماشا
«نالی» نیبہ تی سیحری بہ یان حکیمہ تی شیعرہ
تہ ممنا نیبہ تی قوہ تی دل، قودرہ تی تینشا^۲
یا وہ ک حہ کیم تہ حمہ د خانی فہرمویہ تی:
سہر نامہ بی نامہ نامی تہ للاہ
بی نامی تہ ناتہ مامہ وہ للاہ
ئہی مہ طلہ عی حوسنی عیشقبازی
تیسمی تہ یہ نہ قشی خامہ یا عیشق
بی نہ قشی تہ، نہ قشی خامہ خامہ
بی نامی تہ، نامہ ناتہ مامہ
نامی تہ یہ شاہ بہ یتی مہ قسود
فیہرستی موکاتہ باتی مہ حمود^۳

۱ - ناو رشتین، بہ ناو رشتین کردن.
۲ - دیوانی نالی پورہی ۷۸ تا ۷۵ چایی کوری زانیاری.
۳ - دیوانی مہم وزین پورہی ۱ و ۲.

یا وه ک چه کیم مهولهوی کورد فهرمویه تی:

زوبدهی عه قیده و خولاصه ی که لام

هه ر له توو بو تووس همه دو سه نه ای عام

هه ر خو تی بو خو ت بوره ان دیتر به س

به شی خو ی تیکه ل ناوی بکا که س

که ناره ی سه حرا ناد یاری یه

بینایی عقول ئاو مرواری یه.

یا وه ک عه للامه و عارفی ره بان ی مه لا په ریشانی لور فهرمویه تی.

من ر بسم الله من ر بسم الله

ابتدا مه که م من ر بسم الله

یا ره با! تو ره زاق روژی خوازانی

مه نشه ئی سه حاب قه تره یی بارانی

رازق جه نین طفل سه غیری

ره حیم و نه رحه م شیخ که بیری^۱

یا وه ک نوسخه ی جامع ه و نوسخه ی نابیغه: مه ولانا خالد شاره زوری نه خشبه ندی

فهرمویه تی:

خودا وه ندا به حه ققی ئیسمی نه عظم

به نوری سییدی نه ولادی ئاده م

یا وه ک:

وه سیئرده هه نی نه و خو ر جه بینه

راهی بی کوچ که رد، شین وه مه دینه

نیازم ئیده ن یا حه ی یا قه یوم

(خالد) جه ده رگارت نه که ری مه حرو م^۲.

۱- کوواری ئاوبنه په ره ی ۶۹ ژماره ی ۱۴ و ۱۵ سالی ۱۳۷۳ ی هه تاوی، و تاریک له بابته مه لا په ریشانه وه، به قه له می (شه پول).

۲- که نجینه ی فه ره ننگ و زانست یا ژینا وه ری زانایانی کورد له جیهانی ئیسلامه تی نوسراوی شه پول.

یا وهک خانای قوبادی فہرمویہ تی:

بہ نام ئهوکهس شیرین ئهرمهن
پهیدا کهرد (فہرہاد) پیش بی بہ کوکهن
هہر سوب تا ئیوار نہ پای (بیستون)
تہققہی قولینگہش یاوا بہ گہردون
نہراش چہندین جہور چہند جہفا بہردہش
ئاخر بہ ناکام ئهروا سپہردہش
تہعالا جہ صونع پەرورددگاریش
جہ کار شیرین شیرین کرداریش
ساقی تہقدیرہش بہ شیشہی لہبریز
کہردن بہ شہراب عیشق شور ئہنگیز
پہی نەزہر بازان جہ عہرصہی زہمین
ئاراست بیساتی بہ ذہوق شیرین

۱- دیوانی خانای پەرہی ۱ چاپی کورپی زانیاری چاپی ۱۹۷۵ز - و پەرہی ۱۷ چاپی سالی ۲۵۸۱ی مادی کوردی و کتیبی زانیایانی کورد نوسراوی شہپول پەرہی ۹۲ تا ۱۲۳ چاپی سالی ۱۳۷۲ی ہہتاوی کہ بہرگی دوہمی زیناوہری بہ.

هه‌له‌بجه هیرۆ شیمای کوردستان

● اذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ.

رێژیمی به‌عسی عه‌فله‌قی سه‌دام، چونکا قین له‌دله‌ بی ته‌وه‌ی له‌ هه‌له‌بجه‌دا بنکه‌یه‌کی پێشمه‌رگه‌ یا ناوه‌ندیکی ئابووری هه‌بی ته‌نیا بو سوتان و له‌ ناو بردنی خه‌لکه‌ موسوڵمان و بی دیفاعی کورد ته‌و ناوه‌ی بۆمبارانی شیمیایی کردو ته‌و خه‌لکه‌ هه‌زاره‌ی به‌ زاروکه‌ و پیروکال و کیژو کورو ژن و پیاوه‌وه‌ له‌ نیوگازی شیمیادا خه‌فه‌و قر کرد، صدام ده‌یویست کورده‌کان قه‌لت و پر بکا و نه‌سلیان نه‌هیلێ هه‌ر بویی به‌ چه‌کی کوشه‌نده‌و مه‌منوعه‌ی شیمیایی ته‌و خه‌لکه‌ ستم لیکراوه‌ی ئاوا قر کرد. به‌غدا له‌ به‌ر قین له‌ دلی دژی بوونی گه‌لی کورده‌ له‌و ولاته‌داو دژی مافی ژین و ژیانی ته‌وانه‌، جا هه‌ر بویی ئاوا درندانه‌ په‌لاماری نه‌ته‌وه‌ی موسوڵمان و ستم لیکراوی کوردی داوه‌.

بۆمبارانی شاره‌کانی کرماشان، گیلانی روژاوا، سنه‌، مه‌ریوان، دیس لوران، پاوه‌، سومار، قسر - ی شیرین، بانه‌، بو وینه‌ له‌ سه‌رده‌شت له‌ ۱۹۸۷ لانی که‌م زیاتر له‌ سه‌ت کوژراو و دوسه‌ت زامداری له‌وی تخیل کرد، زیوه‌ی مه‌رگه‌ور، قه‌لا دزه‌، ده‌وک، سوله‌یمانی، رانیه‌، سه‌ید صادق، هه‌ولیر، عینه‌ب و ... خوی باشتین وینه‌ی درنده‌بی و قین له‌ دلی سه‌دام و سه‌دامیانه‌، هه‌ر ته‌مه‌ جوان نیشان ته‌دا که‌ رێژیمی سه‌دامی عه‌فله‌قی دژی بوون و هوویه‌تی نه‌ته‌وه‌ی موسوڵمانی کورده‌و هه‌ر ته‌م زولم و جینایه‌ته‌ش ته‌بێته‌ هو‌ی تیاچونی رێژیمی زالم و نه‌گه‌ته‌ی سه‌دامی عه‌فله‌قی، که‌ بو هه‌میشه‌ گوری گوم بی، کورد و ته‌نی خوا تو له‌ی بزنی کو له‌ بزنی شاخدار ده‌ستینی (و کذلک نجزی الظالمین) که‌لامی خودایه‌. بویی خوا سه‌دامی به‌و ده‌رده‌ برده‌وه‌ که‌ هه‌ر ده‌میکی مه‌رگیکه‌و زه‌جر کوژ کراوه‌.

رێژیمی سه‌دامی عه‌فله‌قی له‌ سالی ۱۹۸۸ی زاینی به‌ بومی شیمیایی ده‌یویست گه‌لی کورد به‌ گشتی قریکا، بیره‌وری کاره‌ ساتی جه‌رگ بر و دل ته‌زینی هه‌له‌بجه‌ی شه‌هیدا که‌ له‌ ۱۸ مارس ۱۹۸۸ی زاینی ته‌و شاره‌ فه‌ره‌هنگ په‌روه‌ره‌ که‌ رێژیمی تاوان پێشه‌ی به‌ عس به‌ چه‌کی کیمیایی و گازی ژاراوی هه‌زاران که‌چ و کورو پیرو ئینسانی موسوڵمانی بی دیفاعی له‌ شاری هه‌له‌بجه‌دا شه‌ید و زامدار کرد، تاوانی شیمیایاری هه‌له‌بجه‌ له‌ تاوانه‌ هه‌ر گه‌وره‌ و قوره‌سه‌کانی

ئەم چەرخ و سەدەھە و پەلە بە کی رەشە بە نیو چاوانی بە عسی عیراقی کە شان لە شانی کارەساتە دل
تەزینە کانی هیروشیما و ناکازاکی دەدات، جا ئەو بە ئەمریکا و شورەوی لە ترسا پەیمانان
مۆرکرد، ئەو کە دوبارە شتی وە ک (هیروشیما و ناکازانی) رویدا و دەوڵەتانی پەیمانی
ئەتەسی لە برۆک سیل مؤریان کرد تا ئەو چکە بە کار ئەین، بەلام دواى ۱۵ سال ئەم چە کە
کوشەندە کەوتە دەس ئەفغانستان، ویتنام، نیکاراگۆیە، ئەنگولا، تیموری شەرقی و ھەر وە ک
لە شەری ئیران و عیراقد زۆر ئاسان بە کار برا. بە عسی بیقەر کە خوئی لە بە رامبەری گەلی کورد
ناتەوان و بی هیز دی بو قەرکردنی کورد لە ۱۵ ئینسانی ۱۹۸۷ بەلاماری خەلکی بی چە کی
ئاوایی (شیخ وە سان، باليسان، کانی بەرد، زینی، بەلا لۆکان، ناوچەى دەره شیرو، ساوسیوکان و
زیاتر لە ۱۲۰۰ کەسی لای شاری ھەولیر و سولەیمای شەھیدکرد، وە لە رۆژانی ۱۵، ۱۶، ۲۰،
۲۵ و ۲۹ نیسانی ۱۹۸۷ بەر لە شیمیا بارانی ھەلەبجە زیاتر لە ۲۰ جار لە ناوچە کورد نیشە کاندە
گازی شیمیایی و گازی خەردەل و سیانوری لە (خسەمەر، ھەلەدن، بەرگەلو، سەرگلو، چالاوا،
چنارنی، نوێکە، ئاوەژی، سیروان، کانی تو) بە دژی کورد بە کار ھیناوە و دیارە ئەمەش بە
پێچەوانەى ریکەوتنامەى سالی ۱۹۲۵ی زاینە، کە لە ژنیو بە کار ھینانی چە کی شیمیایی بە
دژی ولاتان قەدەغە کردو، کە چی ریزی نگرسی بە عس لافیش لی دەداو دەلی کورد ھی
ولاتی خۆمە، بەلام کاتی صەدامی عەفلەقی خەلکی ھەلەبجەى بەو جوړە ناشیاو شیمیا باران و
قەرکرد، ئینسان دوستانە کانی دنیا، دواى بی دنگی بە کی زۆر سەرەنجام ھاتنە جوواب و بە تاییەت
ئیران دەنگی ستم لیکراوی ھەلەبجەى بە جیھانیان راگە یاندو دنیاى خروشا، ھەر چەند تائیتا
بەو جوړە پپووستە جوان ئاور نە دراوتە سەر مەسەلە و چارە نوسی ئاوارە کانی جەنگی شیمیایی،
لە ھەلەبجەو لە شوینە کانی دیکەى کوردەواری، ھیمان مەترسی ھیرشی بە عسی بە غدا دواى
نەھاتوو، راستە، ئەمرو ھەلەبجەو ھەندی ناوچە مەلی ئازادی لە سەری نیشتووتەو و لە بن
چرنوکی سەدام رزگاریان بوو، بەلام بە دەس دارو دەستەى صەدامیان ھیمان خوینیان بە فیر و
دەرژى و دەپژى. ھەلەبجە تابلویە کی بەلگە نەویستە بو رەوا بوونی راپەڕینی خەلکی
موسولمان و لیتە و ماوی کورد، ھەر لە گوندی شیخ وە سمان کە زیاتر لە ۵۰۰ کەسی تیا بوو ھەمو
ئاوارە و قەرکردو لە گوندی (مەلەکان) سەر بە فەرمانداری، صەلاحە دین، لە ئوستا نی ھەولیر لە

روژی عارفه‌ی جیژنی ره مه‌زان له ۱۹۸۷/۵/۲۷ به چه کی شیمیایی هموی قرکردن و هاوینه هوار و که‌پره کانی ویران کرد به سهر هژاراند او ۲۵ کهس زامدار بوون و له سهره مهرگدان و له بنه‌ماله‌ی ئه و شوینه زیاتر له ۴۹ کهسی کوشت و سوتاند. له یادو ریژ دانان بو شه‌هیدانی مه‌زلومی هه‌له‌بجه له حه‌وته‌مین سال‌روژی ئه و کاره‌ساته دل ته‌زینه‌دا، هاوار له هه‌مو ئینسانیکی مروّف دوّست ده‌که‌ین و ده‌لین: ئه‌م ماته‌مه‌ته‌نیا ماته‌می نه‌ته‌وه‌ی کورد نییه، به‌لکو ماته‌می گشت ئازاد یخو‌وازانی جیهانه. جا که‌وا به ئیتر ریگا نه‌دن ریژی می بی‌مه‌رو نه‌گه‌ت و خوین ریژی وه‌ک صه‌دام هار بی و به‌ فیرو ئاوا بی به‌زه‌یا نه‌خه‌لک خه‌فه و قریبا، ئه‌مه‌ ئه‌رکیکی ئینسانی و ئیسلامی و مروّفانیه، که‌ و توتّه‌ ئه‌ستوی هه‌مو ئینسانیک که ئیتر ئیجازه نه‌دری ئاوا به‌ ناحق وه‌ به‌ فیرو خه‌لک به‌ چره‌ دوکه‌لی گازی شیمیایی خه‌فه و قری بکری.

له ۹ی حوزه‌ییرانی ۱۹۶۳ ریژی می دژگه‌لی عیراق له شاری سوله‌یمانی ده‌یان کوردی خه‌بات‌گیری زنده‌ به‌چال کرد و هه‌روا له‌ و روژه‌وه‌ که‌ به‌عس و صه‌دامی عه‌فه‌قی له‌ هاوینی سالی ۱۹۸۶ی زاینی چرنوکی له‌ گه‌لی عیراق هه‌ل پیکاره، نه‌ته‌وه‌ی کورد توشی، که‌ند و کوّسپی زاف به‌رفراوان هاتووه.

بو وینه له ۱۹۸۶ به‌ سپایی زوره‌وه هیرشی کرده سهر گوندی (دوکان) لای موسل، خه‌لکه‌ که‌ ئه‌وه‌ی توانیان له‌ تر سا هه‌لاتن و چونه‌ نیو ئه‌شکه‌ و تی کیوی له‌ نیزیکی گونده‌ که، جا دوا‌ی تالان کردنی گونده‌ که‌ و قری کردنی ئه‌وانه‌له‌ و مابوون و کاو لکردنی ماله‌ کان، هیرشیان برده سهر ئه‌شکه‌ و ته‌ که‌ و ئاگریان داو خه‌لکه‌ که‌ یان له‌ نیو ئه‌ و ئه‌ شکه‌ و ته‌ دا به‌ ژن و مندال و پیرو جوانه وه‌ سوتان و برژاند و هه‌مو یان قری کردن.

۲- له‌ سالی ۱۹۷۰ به‌ سپایه‌ که‌ وه‌ هه‌لی کوتایه‌ سهر گوندی (سوریا)ی مه‌سیحی نشین - ی لای دهو‌ک و فه‌رمانده‌ی سپا که‌ به‌ زور خه‌لکه‌ که‌ی له‌ نیو ه‌راستی دبه‌ کدا خسر کرده‌وه‌ و هه‌مو یانی به‌ ژن و زارو‌ک و باو‌ک و کو‌رو دایک و که‌س و کاریانه‌وه‌ گولله‌ باران کرد و هه‌مو یانی به‌ گولله‌ ئه‌نجن ئه‌نجن کرد و قری تی‌خستن.

۳- له‌ سالی ۱۹۷۴ فرو‌که‌ شه‌رانیه‌ کانی صه‌دام زانکو‌ی (قه‌لادزه‌ی) ویران کرد، که‌ تازه بو ئه‌ و خویندکارانه ساز درابو که‌ له‌ ده‌س زولم و زور و ریژی صه‌دام و صه‌دامیان رایان کرد بو له‌ چاو لیکنانیکدا زیاتر له‌ (۵۰۰) کچ و کوری خوینده‌ واریان شه‌هید کرد.

۴- ویران کردنی زیاتر له دو هزار تاوایی له ۱۹۷۷ داکه له گه‌ل زه‌وی ته‌ختیان کردو
کانیاوه کانیان به چیمه‌ن تو‌قور داو باغه کانیان هه‌لپروژاندو سوتاند.

۵- شیمیا باران کردنی تاوایه کان و شاره کانی ناوچه‌ی کوردستان، ئه‌لف: شیمیا بارانی
شاری عیمادیه‌ی لای ده‌و‌ک.

بی: چهن شوین له تاوایه کانی لای سوله‌یمانی.

جی: چهن شوین له لای که‌رکوک.

دی: چهن گوندی لای هه‌ولیر. وه شیمیا بارانی هه‌له‌بجه به گازی شیمیایی، خه‌رده‌ل و به گازی
سیانور و ژه‌هراوی له ۱۹۸۸/۳/۱۸ داکه بووه هو‌ی خه‌فه‌کردن و قر کردنی زیاتر له (۵۰۰۰)
هه‌زار که‌س له زاروک و ژن و پیروکال.

میژوی حه‌رام کردنی به کار هینانی چه‌کی شیمیایی و بیولوژیکی، هه‌مو
ده‌زانی که له شاری (لاهایی) له سا‌له‌کانی ۱۸۹۹ و ۱۹۰۷ ی زاینی دا به کار هینانی چه‌کی
شیمیایی و گازی خه‌فه‌که‌ر حه‌رام و قه‌ده‌غه‌کراو ئه‌وسا له ۱۹۲۵ داله (ئیتفاقیه‌ی ژنیو) دا، که
۱۰۳ حوکومه‌ت موریان کردو له لایه‌ن حوکومه‌ت هه‌گه‌وره‌کانه‌وه مه‌نع کراو له ۱۹۳۲ و ۱۹۳۴
کونگره‌ی دوله‌تان بو چه‌ک دامالین بو وینه چه‌کی شیمیایی و میکروبی و خه‌فه‌که‌ر، به‌ستراو
مورکرا. تا سه‌رنجام مه‌کو‌ی نیو‌گه‌لانی چهن به‌ندیکی دانا تا به پیی ئیتفاقیه‌ی ۱۹۲۵ ی ژنیو
نه‌توانن له و چه‌کانه‌که‌لک و هه‌رگرن، به‌تابیه‌ت له سالی ۱۹۷۷ به کار هینانی ئه‌و چه‌که‌ه‌رام
کرا. به‌لام سه‌دام له چه‌کی شیمیایی و بیولوژیکی به‌دژی کوردی بی چه‌ک که‌لکی وه‌رگرت،
باوه‌کو حوکومه‌تی به‌عسی عیراقیش له ۱۹۸۰ مه‌نعی به‌کار بردنی ئه‌و جو‌ره چه‌کانه‌ی مورکرد
بوو. وه روژنامه‌کانی بلژیک رایان گه‌یاند که له گه‌لاویژی ۱۹۸۲ دا شه‌ریکه‌ی (فیلیس
پترولیوم) زیاتر له (۵۰۰) تو‌ن له و مه‌واد‌ی سه‌می و گازه، به‌عیراق فرو‌شراوه، ئه‌مه‌دوای
جه‌نگی (حاجی عومران) روی داوه‌و سه‌دام به‌دژی کورده‌کان له شه‌راکه‌لکی لیوه‌رگرتووه،
جاکاتی سه‌دام دیتی هیچ حوکومه‌تیک له سه‌رکورد به‌جواب نایی له سالی ۱۹۸۸/۳/۱۸ دا
هه‌له‌بجه‌ی کرده‌هیر و شیمای کوردستان، ئه‌مه‌باسیک بوو که (دیکوبلار) ده‌بیر کوللی مه‌کو‌ی

نیوگهلانی رای گه یاند که چی بالویزی صهدامی چل درو له لهندهن نهوهی نا به سهر ئیراندا، له وکاتهی که بو رادیو مونتکارلو قسهی ده کرد. بهلام له دوا پیدا (حنا تاریخ عه زین) وه زیری دهره وه ی صهدام ناچار ددانی به وه دا نا که صهدام هه له بجهی شیمیا باران کردوه. دهوله ته کان له ترسی گازی شیمیایی و ژهراوی ناچار بوون کاری بکن تا شهری ئیران و عیراق راوهستی، چونکا تی گه یشتن شیمیا بارانی هه له بجه نهیته هوئی نهوه که له و ناوچه دا خه لک باشتر قیری بکار هیئانی نهو چه که بن، به تاییهت که شوره وی بهرو شیمیایی به دژی خه لکی هه ژاری نه فغانستان به کار هیئا، ترسان هه ر حوکومه تیک له بیری بهر ژه وهندی خوئی دایی و مه بهستی خه لکی هه ژار نه بی، جا نه وه بو، پالمه سهر کووماری سوئید، میتران سهر کووماری فه رانسه و خانم دانیال میتران و مروفه ئینسان دوسته کان و رابه رانی ئاینی ئیسلام و گشت ئاینه کانی جیهان به جواب هاتن

روژنامه کان: روژنامه کانی جیهان له بابته قانون شکینی مه کوئی نیوگهلانی له به کار هیئانی گازی شیمیایی دژی خه لکی هه له بجهی لبقه و ماو، زوریان نویسووه، بو وینه روژنامه (بروتی یونانی) که له ناتین چاپ ده بی، دنوسی: نهوهی له کوردستانی عیراقدا قه و ماوه، بی حورمه تی به قه وانینی ناوگه لانیه و نهوه صهدامه که چند ساله کوردی مه زلوم و ناوایه کانی کورد شیمیا باران دکاو کورده کان به ره و باشوری عیراق راوده نی. روژنامه ی نیویورک تایمز به زمانی قسه بیژی حوکومه ته وه، دنوسی: که بهر پرسیانی ئه مریکایی له ریگای دهنگ و رهنگه وه چاویان بکوژراوان و زامدارانی کوردی شیمیا بارانی صهدام که وتووه و ده لی: نه مه بی حورمه تیه به ئیتفاقیه ی ۱۹۲۵ ی ژنیو. - روژنامه واشینگتون پوست له بن (بوژانه وهی به کار هیئانی گازی ژهراوی و شیمیایی) دنوسی: کاری (صدام) هه تکی حورمه تی په یمان نامه کانی نیوگه لانیه.

روژنامه ی (حوریهت) ی تورکیا له کاتی دیداری ئوزال بو به غدا دنوسی: صهدام دیانی به وه دا ناوه که گازی ژهراوی و چه کی شیمیایی به دژی نه ته وهی کورد به کار هیئاوه له هه له بجدا، - روژنامه ی (گاردین) ی بهریتانیا، عیراقی به شیمیا بارانی هه له بجه به تاوانبار داناو، هه روا رای گه یاندوه نهوه، بو قر کردنی خه لکی کورد بووه و ته نانهت فاجیعه ی واله

جهنگی ناو گهلایش نهقه و ماوه. - کوواری (ئوکومونیت) ی حه و تانه، رای گه یاندوه که به عسی
عیراق شیمیایی به دژی کورد به کار هیئاوه و هر کاتیکش بیهوی گازی ژه هر اوی و شیمیایی به
کار دینی. - روژنامه ی (فاینانشل تایمز) به ریتانیا، رای گه یاندوه که به غدا چه کی شیمیایی به
دژی خه لکی بی تاوانی شارو دبی به کار هیئاوه. - روژنامه گه وره کانی ته مریکا، وه ک
(واشینگتون پوس) ئاگادار نامه گه لکی به وینه وه بلاو کردو ته وه، له بابهت شیمیا بارانی
هه له بجه وه، به ده سی صه دام له کوردستانی عیراقد، که هه وال نیری ئه و روژنامه له شاره
کوردنشینه کانه وه، وینه وه هه والی بو ناردوه. - روژنامه (غویش) ی تورکیا، نوسیویه تی: به
ده سی به عسی تاوانباری وه حشی هه زاران لاشه ی سوتاو به شیمیا باران له شاری هه له بجه دا
خه فه کراوه، لاشه کان له شه قام و کولان و له نیو مالاندا قسراون. - (ئه بزرویر - ی
له نده نی) نوسیویه تی: به عسی به غدا شاره کورد نشینه کانی شیمیا باران کردوه، به پیی نامه ی
تاوانبار (سهر له شکر عبدالوهاب عزت) پاریزهر (ئوستاندار) ی هه ولیر که بو فه مانده رانی
عیراقی نوسیویه، خو رازانه وه ی به چه کی شیمیایی لی ویستون. - روژنامه ی (ملی گازه ته) ی
ته سته مبول، نوسیویه تی: به غدا چه کی ژه هر اوی و شیمیایی به دژی خه لکی بی تاوانی هه له بجه
به کار هیئاوه و ته وه ی به تاوانی پیس بو به غدا داناوه و به عسی به بی ویزدان و نائینسان داناوه. -
روژنامه ی (الهلال الدولی) له ژماره ی ۱۴ که له ئاوریل و نیسان له ۱۹۸۸ له چاپدراوه له بن
(جهنگی شیمیایی به دژی خه لکی هه ژاری هه له بجه ده نوسی: شیمیا بارانی هه له بجه نیشانه ی
ته وه یه که صه دام بو مانه وه ی خو ی بی ویزدانانه ته یه وی خه لکی بی چه کی هه له بجه و
کوردده واری قسراوت که به شیمیا باران زیاتر له ۵ هه زار که سی خه فه کردوه و هه زارانیش
زامدارو که له لاکه وتون، زیاتر له ده جار به چه کی شیمیایی هیرشی بردو ته سهر کوردی
موسولمان و بی تاوان، له م چهن ساله ی دواییدا، به لام شیمیا بارانی هه له بجه زور پیس و بی
ویژدانانه بووه، که به وچکه کوشنده یه هیرشی بردو ته سهر خه لکی ولاتی خو ی، خه لکی
بیچاره، دوا ی شیمیا باران چاویان سور دبی و به ده نیان تو قله ده کاو کویر ده بن و ریخوله شیان
زیان ده بیینی، گازی (تابون) بو ده مارو میشک زبانی هه یه که ئه لمان له جهنگی دوه می
نیوگه لانی سازی داوه که زور کوشنده یسه. به لام گازی سیانور، سارین، سومان و خهرده ل)

ئەمانەش ھەر وہ ك (تابون) وان و زور پيس و كوشەندەن، ئەو ھى بەغدا بە دژى كورد بە كارى ھىناو، گازى سىنايدە كە زور بەر بلاو بە دژى خەلكى مەزلومی (ھەلەبجە) بە كارى ھىناو، كە ھوى تنگە نەفەسى بەدى ھىناو و لەشيان بلوقى كوردو و مردون، ئەو ھى كە خەلكە كە لە مالان مردون دەرە تانى ھەلاتيان نەبوو، نيشانەى ئەو ھى كە بە عس گازى زور قەوى دە مارو ميشكى بە كار ھىناو. ئەمە نيشانەى ئەو ھى كە صەدام ئەتوانى زور تر دەس بداتە ئەم جورە ھىرشانە، ديارە تەنيا (شورەوى) و (ئەمرىكا) ئە و جورە گازە يان ھەبەو ھەر ئەوانيش ئەو جورە چە كە يان بە (صدام) داو. فىلمى سوتانى ھەلەبجە لە تلویزیونی ئاسيا و ئورپا، لە كورەى جنوبى، ئىتاليا و ئەلمان بىنراو، كە بە دە يان ھەزار خەلكى بى تاوان لە كوردواريدا بەو گازانە بە دەسى بە عسى بەغدا قراون.

خون نيشان دان لە بابەت مەزلومی ھەلەبجەو: لە بیوت لە كووبنەو ھى كەدا خەلكى زور و زانایانى گەرە، ھەر و لە ھىند لە نیو دەلھى خویندكاران، بە توندی بە عسى بەغدا يان بە تاوانبار دانا كە خەلكى مەزلومی ھەلەبجەى شىمیا باران كوردو.

كوردە موھاجرە كانى عىراقى لە تاران و باقى شارە كانى ئىران دەستیان كرد بە خو نيشان دان بە دژى ئەو كارە نامر و فانیەى صەدام كە خەلكى ھەلەبجەى بە گازى شىمىایی و گازى خەردەل و بە گازى سیانور ئاوا ناپیاوانە قرا كوردو. - ھەر و لە ھوت كەس لە كوردە كانى دانیشتوى ئەمرىكا لە نیویورك لە داغى صەدامى خوین ریزو بى دەنگى دەولتان لە سوتانى ھەلەبجەو تاوانى بە عسى بەغدا لە خواردن مانیان گرت. لە ئوتریش كوردە كان لە بەر بالۆیزخانەى بەغدا خوینشادانىكیان بە دژى تاوانى بە عس سازدا، كە شارە كوردە كان و ھەلەبجەى ئاوا سوتاندو، كە چى لە نیو بالۆیزخانەى بەغداو كۆللە باران کران، - لە شارى لاھور ئوستادانى زانكوى ماف و حقوق و خویندكاران و و كە لا و تا قىمى زور لە خەلكى لاھور بە دژى شىمیا بارانى ھەلەبجە لە لا يان بە عسى بەغداو بە توندی تاوانبار كرا، ھەر و بو شىنى ھەلەبجەو شارە شىمىایی كراو كانى كوردستان لە شارە كانى دىكەى پاكستاندا كورپى ماتەمىن ساز درا.

ھەر و ھەوالدەرانى دنيا رايانگە ياند كە لە لەندەن كوردە كان لە بەر بالۆیزخانەى ئەمرىكا بە ژن و مندال و گەرەو بچو كەو بە دژى بە عسى بەغدا دەسیان كرد بە خو نيشان دان

که گازی شیمیایی له کوردستان به کار هیناوه و شه و له بهر بالۆیزخانهای ئه مریکا مانه وه و ههروا وینهی تاقم و کوژی دیکه له کورده سوتاو و مردوه کانی ههله بجه، به گازی شیمیایی، له روژنامه کانی به ریتانیا و فهراسه چاپ و بلاو کرانه وه، له مزگه وتی ژنیو له سویس و له مزگه وتی موسولمانانی شاری له ندهن له بهریتانیا، ئه و روژنامه و وینه و بلاو کرانه وه. ههروا خویندکارانی کوردی عیراقی و سورییهی دانیشتوی شوره وی له مهیدانی سوری مهسکو به دژی به عسی به غدا خویندکارانی نیشان داو هاواریان ده کرد که صهدام کوردستانی شیمیا باران کردوه و ههله بجهی کردوته (هیروشیمای) کوردستان.

- بیرو رای گه و ره پیمانی دنیا له بابته شیمیا بارانی ههله بجه وه: ئایتوللا خومهینی (رض) رابهری شورشی ئیسلامی ئیران بنیاتنهری کوژماری ئیسلامی رای گه یاند شیمیا بارانی خه لکی موسولمانی ههله بجه نامرو فانی ریژییمی به غدا نیشان ئه دا که خه لکی بی تاوانی ئه و شاره ی سوتاندوه و قری کردون. - ئایه توللا مونته زری بانگه وازیکی گشتی راگه یاند تا به دژی صهدام راپه رن که ئه و هه مووه مندال، ژن، پیرو کالی بی تاوانی له روله کانی کوردستان له ئاواپی و شارا به گازی شیمی و بومی خوشه یی سوتاندوه و قه تللی عامی کردون، ههروا بو روله کانی فهله ستین شین بگپرن - ههروا سه رکوژماری ئیسلامی ئیران و سه روکی شورای ئیسلامی ئیران و سه روک وه ریزانی ئیران سوتان و قر کردنی خه لکی ههله بجه یان له لاپه ن ریژییمی صهدام وه به توندی تاوانبار کرد، ههروا پارتی یه کانی نیو خو و دهره وه شیمیا بارانی ههله بجه یان به کاری وه حشیانه دانا. ههروا مه لا عوسمان عه بدولعه ریز بانگه وازیکی بو دیکویلار ده بیرکوللی مه کوژی نیوگه لانی، سه روکی شورای ئه منیه تی نیوگه لانی، سه روکی صه لیبی سوری نیوگه لانی، سه روکی مه کوژی مافی مرو ف به ری کردوه و له وه ی که صهدام به گازی شیمیایی، نه خوش، پیر، کچ، کوروزک و پیاوی بی چه کی له روژانی ۱۶ و ۱۷ و ۱۹۸۸/۳/۱۸ له کوردستان له گوندی شه ده له، هومر قوم، هلدن و سه رگه لوو... شاری خورمال، سیروان و ئاواپی ده ورو بهر و شاری ههله بجه قه تللی عام و قر کردوه، ئاوانی ئاگادار کردوته وه، که ریژییمی صهدام شیتانه و درندانه به گازی خه رده ل، سیانورو بومی ناپالم و خوشه یی و گازی شیمیایی و گازی میکروبی و خه فه کهر خه لکی کوردستانی تیا

بردوه، هیوا دارین به هاواری ئه و مه زلومانه وه بین و یارمه یتمان بدهن، ئیستا خه لکه که، ئه وهی ماوه له ترسان مال و ژبانی له دهس داوه و بهره و ئیران ئاواره بوون. ئه بی نه به لهن صه دام له وه زیاتر کوردستان مال و یران بکا، بوچ دنیا وای بی دهنگه، ئه ی مه کوی نیوگه لانی بو دانراوه؟ هیوا دارین ئیوه بهر له درنده بی صه دام بگرن و خوتان یا نوینه رتان بی، تا به چاو جینایه تی صه دام له هه له بجه و کوردستاندا بینئ و ئیتر نه به لهن کورد له وه زیاتر سته می لی بکری. - له ۱۹۸۸/۴/۴ هه یته تی له پزیشکانی سویس سه ریان له شیمیابارانی نه خو شه کانی کوردی هه له بجه دا که له نه خو شخانه کانی تاران که و تبون و هه مو دیانیان به وه دانا بو که ئه و نه خو شانه شیمیاباران کراون و له یه کی له خه سته خانه کانی دیکه ی تاران چاوی یان به زوری له ژنان و پیاوان و مندالی کوردی زامدار به گازی شیمیایی که و تبو.

گه و ره پیاوانی دنیا که له سه ره هه له بجه به جواب هاتون: به ریز دیکویلا ده بیر کوللی مه کوی نیوگه لانی، رای گه یاند که قانونی نیوگه لانی ئیجازه نادا گازی شیمیایی و کوشه نده به دژی خه لکی چ سپایی یا ناسیایی به کار بی بو کوشتنی خه لک. - به ریز کنویج موعاوانی رامیاری وه زاره تی دهره وه ی یوگوسلاوی به کار هیئانی گازی شیمیایی له لایهن ریژی می غیراقه وه به دژی خه لکی هه له بجه ی بی چه ک به توندی تاوانبار کرد و هه روا رای گه یاند که ئه مه به شورای ئه منیه تی نیوگه لانی راده گه ینی. هه روا به ریز (پا پاجان پولس ثانی) زه عیمی کاتولیک له دنیای مه سیحی دا به کار هیئانی گازی شیمیایی به دژی خه لکی شاری هه له بجه به توندی مه حکوم کرد و ئه وه ی به کاری نامرو فانی و به راوه ژوی ئیتفاقیه ی نیوگه لانی دانا. له لوبناندا، سه لیم حیس سه رو ک و هه زیان و حوسه یین حوسه یینی سه رو کی مه جلیسی نوینه ران، وه لید جونبولات سه رو کی پارتی ئیشتیرا کی لوبنانی، شیمیابارانی هه له بجه یان له کوردستاندا له لایهن ریژی می به غدا وه به کاری نامرو فانی دانا و صه دامیان به توندی به تاوانبار زانی. - هه روا سه ر کوماری میکزیک و سه رو کی دهره ی هه نوکه ی بزوتنه ی بی لایهن به توندی صه دامیان له به کار هیئانی گازی شیمیایی به دژی خه لکی هه له بجه ی کوردستان به تاوانبار دانا وه. هه روا له ئه فغانستاندا بوره انه دین ره بیانی رابه ری جه معیه تی ئیسلامی ئه فغانی، قازی محمه د ئه مین رابه ری حیزی ئیسلامی به توندی صه دامیان له به کار هیئانی چه کی شیمیایی به دژی خه لکی بی تاوانی هه له بجه ی کوردستان مه حکوم کرد.

ههروا وهزیری دهرهوهی تانزانیا (به‌ریز بنیامین امکایا) عیراقی به تاوانبار دانا که چه کی شیمیایی به دژی خه‌لکی شاره کوردنشینه کان به کار هیئاوه. ههروا به کار هیئانی چه کی شیمیایی به دژی شاری قاره‌مان په‌روه‌ری هه‌له‌بجه‌ی کوردستان، به تاوانی قورس دانا - ههروا وهزیری دهرهوه‌ی به‌ریئانیا بالوئیزی عیراقی له لهندهن بانگ کردو له بابهت به کار هیئانی چه کی شیمیایی له شاری هه‌له‌بجه‌دا، هوشداریکی پی‌دا و مارگریت تاجیر سه‌روک وهزیرانیش به کار هیئانی چه کی شیمیایی به دژی خه‌لکی شاره کان له کوردستاندا به توندی مه‌حکوم کرد. یه کی له روناک بیرانی فه‌ره‌نگی عیراقی دانیشجوی سوریه به یانیکی له بابهت کوشتاری خه‌لکی هه‌له‌بجه‌ی بی تاوان دهرکرد و ریژی می به غدای مه‌حکوم کردو له ولاته عهره‌بیه کان و باقی ده‌وله‌ته کانی ویست تا صهدامی خویناوی تاوانبار بکه‌ن - کار ناسی کارو باری گازی سه‌می و ژه‌هراوی بیلژیکی پروفیسور (ئوبان هیندریکس) که مه‌کوئی نیوگه لانی بو ته‌گبیر پی کردن له بابهت شوینه‌واری چه کی شیمیایی یه‌وه بانگی کردبو، رای‌گه‌یاند که هه‌زاران کوردی عیراقی که به چه کی شیمیایی له لایهن فروکه کانی جه‌نگی به‌غداوه شیمیاباران کراون، مه‌سموم بوون و نیزیک به مهرگن. - به‌ریز (موتوشیما، شاره‌داری شاری ناکازاکی ژاپونی به کار هیئانی چه کی شیمیایی و ژه‌هراوی له ژیر هه‌رناویکداو له لایهن هه‌که سیکه‌وه به تاوانی‌گه‌وره دایناو هه‌روا رای‌گه‌یاند له‌سه‌ر هه‌موده‌وله‌تان پیوسته به‌رگری له بلاو بوونه‌وه‌ی چه کی شیمیایی بکه‌ن و ریژی می به غدایش به تاوانبار دابنن - (دیوید فه‌رهاله) له وتاریکدا رای‌گه‌یاندوه‌ئه وه‌والانه‌ی سه‌باره‌ت به شیمیابارانی شاری هه‌له‌بجه‌وه، له لایهن ریژی می عیراقه‌وه، پیمان ده‌گا، ته‌نانه‌ت هوئی ترس و له‌رزی ته‌وانه‌ی گازی شیمیایی به کار دینن پیک هیئاوه و مایه‌ی غهم و خه‌فه‌ته. سه‌روکی صه‌لیبی سوری چینی، رای‌گه‌یاندوه که به کار هیئانی چه کی شیمیایی بووته هوئی نیگه‌رانی تیمه که‌ئه وه‌موه خه‌لکه بی تاوانه‌ی له کوردستاندا کوشتووه و زامدار و ژه‌هراوی کردوه، ته‌بی به کار هیئانی به توندی مه‌حکوم بکری. - سه‌روکی صه‌لیبی (گینه) به کار بردنی چه کی شیمیایی به دژی خه‌لکی بی تاوانی هه‌له‌بجه‌ی کوردستان له لایهن ریژی می به غداوه مه‌حکوم کردوه و رای‌گه‌یاندوه به کار بردنی شیمیایی به هه‌ر نیویک و له لایهن هه‌ر ده‌وله‌تیکه‌وه بی، مه‌حکوم و تاوانباره - دوکتور (ایان وست) نوینه‌ری کومه‌یته‌ی

مافی مروّف له پارلومانی بهریتانیا دا له بابت تاوانی به عس له هه له بجه دا رای گه باندوه که له شاری (وین) له و زامدارانهی که چاوم بیان کهوت، بوم دهر کهوت که: نه نوعی گازی شیمیایی، خهردهل و گازی ژه هراوی یان لیکه وتوووه و ریژی می به غذا له شهردا به دژی شاره کانی کوردستان له و گازانه که لکی وه رگر تووه. (جه ماله دین کابلانی) رابه ری جه معیبه تی ته بلیغی ئیسلامی تورکه موسولمانه کان و تهوانه ی له ئور و پادانیشتون به توندی شیمیابارانی صه دامی به دژی خهلکی هه له بجه و ئاوا یه کانی ده و روبه ری مه حکوم کردوه، هه روارای گه یاندوه که کاری صه دام له مروّفینکی ته بیعی ناچی، ته وه کاری مروّفی شیت و دیکتاتور ه له میژودا.

صه دام له ۱۹۶۸ وه هه میسه هو ی دهر دو ئازاری بو خهلکی عیراق به تایبته بو کورد به دی هیئاوه و پی ته خلاقی کردوه، بو وینه بو مبارانی قه لادزه له ۱۹۷۴ که به صه دان که سی کوشت و بریندار کردو ماله کانی هه مو روخاندو زیاتر له (۲۵۰۰) که سی له کورده کان له ساله کانی (۱۹۷۴-۱۹۷۹) له داردا. هه روا بو مبارانی (کانی ماسی، له پازیزگی دهو ک و ئاوا یه کانی ده و روبه ری ئه وی و لای موسلی بو مباران کرد، که ژماره یی زور له کورده کان بونه قوربانی و له نیوه ی دوا ی ۱۹۷۹ ریژی می به غذا زیاتر له (۸۰۰) مندالی کوردی له شاری سوله یمانی گرت و کوشت و (۱۸) که س له وانه که به ماله باوانیان درانه وه شوینی ئازار و داغ کردن به له شیانه وه دیار بو و هه زاران کوردی مه زلومی تر له زیندانه کاندا توشی شکه نجه و ئازارده کرین و ژه هریان به گه رودا ته کری یا به بهر ق داغ ده کرین، وه هه زاران ماله کوردیان به ره و جنوب راناو ماله کانیان کاولکراو که سیش به سه رو شوینیان نازانی، تائه و راده که به درنده یی له ۱۹۸۸/۳/۱۸ هه له بجه شی به و ده رده برد که دنیا ئاگایی پی په پیداکردوه و به عسی به غذا هه روا هه شت هه زار ژن و پیاو و کچ و کورو کال و میر مندالی شیان به نه نفال بردو شرت و گومیان کردن. هه موده زانین گه لی کورد به دریژی ئیسلام کوششی کردوه تا به فهره ننگ و قورئان و ئیسلام خزمته بکاوه ژیار و شارستانی ئیسلام په ره بدا و له سه ر خاک و ئاو و ژبانی خو ی له راست ده ست دریژ کاراندا بهرز راوه ستاوه و به گژ دژ و دژ منانی ئیسانی و مروّفانیا چوه و له نیشتمان و فهره نگی ره سه نی خو ی دبقاعی کردوه و تائیس تا خو ی را گرتوووه، جا له

به ره نهوه له هه موخیر خازان و مروّف دوستانى جيهان و له هه مو رابه رانى تاينى جيهان داوا ده كه ين له راست درنده يى سه دام و سه دامياندا به جواب بين و بينه يارمه تى دانى موسولمانانى كوردى ستم ليكراو، تائيمه پش وه كه هه مو ئيسا نيك بتوانين له ژير ئالاي ئيسلامى و مروفانى به نازادى، دور له زولم و زوى زور و ژوان بژين. (شه پول).

(كاك محمدعلى صفاريان پور: شهرار) له ديوانى شيعرى خويدا (اندوه من از فلسطين تا هه له بجه) 'بو شينى خهلكى بى تاوانى هه له بجه دهلى: (تن من مسموم است - كودك كرد من و پا كيزه تر از شبنم گل - حال آلوده تر از دست تبهكارانم - دست خود را از تن مسموم من آلوده مكن - من نمودى زغم و درد گرفتارانم - تن من مسموم است - كودك كردم و بى حربه و شمشير و سلاح - با كسى نيست مرا جنگ و ستيز و پيكار - از چه رو خانه ي خشت و گلى ام نيمه شب - شده به روى تن معصوم من اين سان آوار؟). - به ريز كاك نه حمده - ي قازى فه مويه تى: (له كاتيكدا له هه له بجه - پاش بو مبارانى شيميايى - دايكيك به ئاخرين نيگا - په له قازى كورپه ي بينى - له كاخى كو ماري به غدا - سه دام حوسين پر سيارى كرد - چهند كورد به بو مبارن كو و ژران - وه لاميان داوه: ده هزار - گوراندى كه فى هه لخراند - چون ده هزار؟ - هنا عراق - نحن عرب - نايى ليره كورد بمينى - نايى له هيچ شوينى شمال - ژنيكى كورد - بيشكه ي كورپه ي رابژينى'. هيمنى ره حمه تيش فه رمويه تى: شيوه نى من شيوه نى ئينسانى به - بانگى نازادى و گرو وى به كسانى به. پيره ميرودى نه مريش فه رمويه تى: پيى ناوى بو شه هيدى وه ته ن شيوه ن و گرين - نامرن نه وانه وا له دلى ميلله تا نه ژين. - به ريز حه قيقى فه رمويه تى: به بو مى شيميايى و موشه ك و نه بزاري و يرانگه ر - ولاتى نيشتمانى ئيمه وينه ي هير و شيمايه - به ريز مه لا عومه ر سالحى (ساحيب) فه رمويه تى: له هه له بجه ي و يرانه دا، ليوى ئالن، قژى كالن - پيكه نينى ده مى برينى شه هيدىكى بى هه والن. - به ريز - ح. ره شيدى زه رزا فه رمويه تى: كوا شينى ده وى خهلكى هه له بجه، هه مو كو ژران - هه ر توله به، ده رمانى له نيو داخ و كه سه ردا - به ريز شه ريف دهلى: مثالانى هه له بجه ي دل به خوئين - سرودى ماته م و دورى ده خوئين - به ريز جه وه هر

۱- چاپى ۱۳۷۰ په رى ۱۵ تا ۱۸.

۲- شيوه نى ئينسانى بو شه هيدانى هه له بجه كو كردنه وهى: ته نيا چاپى ۱۳۶۸/۵/۸ - په رى ۱۹.

کرمانج دهلی: که هه له بجه شه هیدکرا - کوردستانی گه وره گریا - به ریز ریژهن کرمانجانی دهلی: دژمه نان دلشاد، شار بین خاپور - هه له بجه یچ دیسان بین شاره زور - خوشکی زاناو دلسوز: نه جیه نه حمه د فەرمویه تی: کچوله یه کی هه له بجه ی شه هید خوئی تیا بنوینی - یا بو کروز ی پیستی منالی - که له ریژ دارو په ردوی مائیکدا به جیه لدر اووه، له دوا هه ناسه و دوا نوزه یا نه لی: دایه گیان به جیم مه هیله. - به ریز مه لا خه لیل مشه ختی دهلی: داخدارم بو هه له بجه، به عسی یان ویران کری - نه و عه روسی هندی شاران، بی تن و بی جان کری. - به ریز سه یید جه لال نیزامی دهلی: نامریت ناقتی هه له بجه ی ساخه هه ر - دل حه بینی وی ل دهر فو هوند رن. - به ریز عیسمه ت دلره ش، دهلی: چ بارانه ک ناز بو هاری - له هه له بجه ی گور گور باری. - به ریز په ریز جیهانی دهلی: چ شین شینا هه له بجه ی کوردی ژاره - کو تەف قە بوون بدەستی دژ، نه یاره. - شه پۆل - ۲ - دهلی: شه پۆل پی ناوی شین و گرین - بو هه له بجه: هیرو شیمای پریرین - چونکا که وی نیو رکه به پۆل هه لفرین - ده بنه، زاناو پسپور، بو زامی برین - بو زامی برینی، کوردی لانه واز - گه نجان و لاوان هاتوون به تاواز - به زه بری عیلم و ژیری و زانین - کوردی به شخورا، دینه پیکه نین - کورد دهلی: ئاش به نوره یه - نوره ی ئیمه ییش دی ئیتر به یه قین - هه راو نه عه ته ی کوره کوره ی کورد - ئیتر به زانین، میژوی خوئی ده کاره نگیان. - یا خوا ئاوابی نه م کوردستانه - بوژینه ره وه ی ژیان یا گیانه. - هه ستیاری نازک خه یال هیمن، له بابەت شه ر فروشی به عسی به غداو بو مبارانی شاری بانه وه، فەرمویه تی: بانه ویرانه جگه ر بریانه له ش سپه، دل بریانه - به م به هاره گوئی وی په ر په ر بوون - وابه دهردی خه زه لی پایز چوون - زور به رق تر له قهراری جاران - بانه ویرانه، کرا بو مباران - هه ر به زار خو شه ده لئین شه ش سه ت که س - یا نه ما، یانه به حال ماویه نه فەس - شه ر فروشی به عسی یه، نه ی ئیرانی - شه ر فروش چی گه ره که؟ ویرانی.

هه له بجه - هه له بجه هیرو شیمای کوردستان، چریکه و دیروکی که ونارای

خه فه تنامه ی له بیر نه چونی میژوی به ره ی مرویه.

۱- هوند: داخل، روژ - شیوه نی ئینسانی - شیوه نی ئینسانی چاپی ۱۳۶۸/۵/۸.

۲ - (شه پۆل) محهمه د صالح ئیبراهیمی محهمه دی: (شه پۆل).

۳ - محمّد امین شیخ الاسلامی (هیمن).

هه‌له‌بجه، ئه‌فسانه‌و چیرۆکی کۆنی خنجیره که به‌دهستی هه‌والان له ئینسان دراوه و
خۆینی رزاوه.

هه‌له‌بجه، شانۆی هیرش و ئاوقابونی حوکومه‌تیکه، به‌تیکنۆ لوژی نه‌سل کوژی
چه کدارکراوه، که به‌و چه که قهره هیرشی بر دۆته سهر خه‌لکی بی‌دیفاعی ولاته که‌ی خۆی،
شیره‌خوره، شهر به‌گازی سیانور له گه‌ل جه‌رگه و هه‌ناوی ژنان و پیاوانی بی‌چه‌ک، شهر به
بۆمب هاویژ له ته‌ک دایکان و دالکانی که زاروکانی جگه‌ر گو‌شه‌ی خۆیان شارده‌بووه یا
پیاوانیک که له‌ش و لاری خۆیان کرد بووه سه‌نگه‌ر بوژن و زاروکانی خۆیان.

هه‌له‌بجه، ناخ و خاکی سته‌م لیکراو، که هاوار و ناله‌ نالی مه‌زلۆمیه‌تی ئه‌و هه‌ریمه
ده‌روازه‌ی هه‌وشه‌و هه‌ساری جو‌غرافیا‌یان شکاندو له‌ گرێژنه‌و له‌ ریسمه‌یان بردو هاوار
هاوار و کروزه‌ کروزه‌ خه‌لکه‌ که‌یان، به‌چه‌ر هه‌وکه‌ل و به‌هه‌وری ره‌شی شیمیایی خه‌فه‌و قه‌ر
کرد.

هه‌له‌بجه داستانی سهر زه‌ویکی پرپیت و به‌ره‌ که‌ت و پر له‌ شیناوه‌ردی و ته‌ژی له‌ گو‌لی
ره‌نگاو ره‌نگه‌و چریکه‌ی شادی هین و خه‌م ره‌وین بو. که له‌ سهر به‌رۆکی مه‌زراو زه‌وی و
زاری پروا و خۆشه‌ویستی هه‌لی ئه‌داو به‌ خۆیدا ئه‌هات و گو‌له‌ کانی قه‌فیان ده‌ کردو ته‌رزیان
ده‌هاویشت و به‌ ئاسماندا هه‌ل ده‌چوون و له‌ باخ و بیستانه‌ کانییدا شو‌فه‌ی ته‌وحید و خوا به‌یه‌ ک
زانانین ده‌می ده‌ کرده‌وه‌و له‌ نیو‌گو‌لستانه‌ کانییدا بو‌ن و به‌رامه‌ی خۆشی گو‌لی محه‌مه‌دی بلا‌و
ده‌بو‌وه‌و له‌ نیو‌ئه‌شکه‌وت و ده‌شت و ده‌راوه‌ کانییدا (اشهد ان لا‌اله‌ الا‌الله...) ده‌نگی ده‌دایه‌وه.
هه‌مو ئه‌م شتانه‌ له‌ روانگای به‌عسیانی عه‌فه‌قی تاوانی نابه‌خشاو بو، ئه‌م بو‌مباران و قه‌رکردنه
له‌ ۱۷ و ۱۹۸۸/۳/۱۸ ی زاینی و ۲۶۰۰ ی کوردی و ۱۳۶۶/۱۲/۲۷ ی هه‌تاوی روی داوه‌و
زیاتر له‌ پینجه‌زار زاروک و ژن و میرو میرو مندال و پیرو کالی خه‌فه‌و شه‌هید و قه‌ر کرده‌وه.
هه‌له‌بجه، به‌هاری ۱۳۶۷ داستانیکی واقع بینانه‌یه‌ که ته‌نیا گو‌شه‌یه‌ که له‌ شانۆی شه‌ری به‌عسی
حاکم له‌ گه‌ل خه‌لکی ولاتی خۆیدا نیشان ئه‌دا، هه‌له‌بجه، به‌هاری ۱۳۶۷ چیرۆکی په‌ر په‌ر
کردنی ئینسان، مه‌ل و مرو په‌له‌وه‌رو گو‌ل و گو‌لزاره‌، له‌ نیو‌گیژه‌ لۆکه‌ی بای ژه‌هراوی رق و قین
له‌ دلی زالم له‌ گه‌ل مه‌زلۆمی بی‌تاواندا، له‌ گه‌ل موسولمانانی. کوردی دابه‌شکراودا. شه‌پۆل

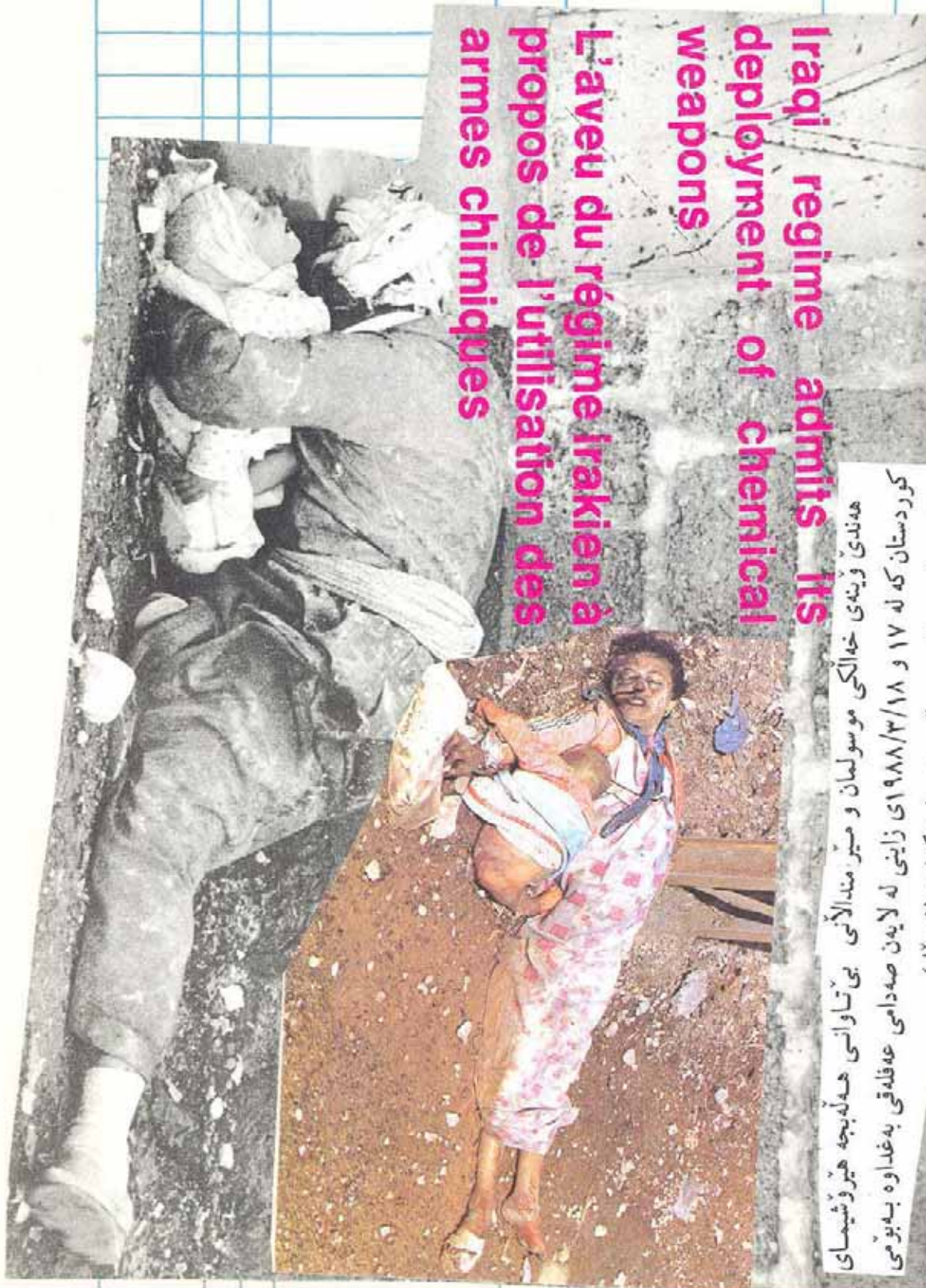
چيروکي چال کردنی شاره زو، عيش و نهوین و هیوايه، له پشت میزو سهنده لی
فیرگه کاندای، چيروکي مردنی بیدهنگه له نیو باغچه ی چکوله ی گهرمی خوین گهرمی و
سه ره نجام چيروکی کوردو کوردستانه له ۲۷ ره شه مه ی ۱۳۶۶ و ۱۷ و ۱۸/۳/۱۹۸۸ ی
زانی له کوردستانی داگیر کراودا ئه م وتاره له ۲۵/۱۲/۱۳۷۳ و ۱۶/۳/۱۹۹۵ - ز
له لایین یونباد - ی هه له بجه وه له کوردستان له وحی ته قدیر و جایزه ی پیدراوه (شه پۆل).

ههندی ژیندی خدالکی موسولمان و میترمندالانی بی تاوانی هه له بجه هیر و شیمای
کوردستان که له ۱۷ و ۱۸/۳/۱۹۸۸ ی زانی له لایدن سه دهمی عه فله قی به خداوه به بوومی
شیمای و بوومی سیانور و به بوومی خهره ل قراون (شه پۆل)

۲۴.

**Iradi regime admitts its
deployment of chemical
weapons**
**L'aveu du régime irakien à
propos de l'utilisation des
armes chimiques**

هندی ژیندی خه‌الکی موسولمان و میرمندالانی بی تاوانی هه‌له‌بجه هیرۆشیمای
کوردستان که له ۱۷ و ۱۸/۳/۱۹۸۸ ی زاینی له لایهن صه‌دامی عه‌قله‌قی به‌غداوه به‌بوومی
شیممای و بوومی سیانورو به‌بوومی خه‌ره‌ل قه‌رکراون (شه‌پۆل)

یه‌لماز گوینه‌ی ۱۹۳۷-۱۹۸۴ی ز-

یه‌لماز گوینه‌ی خه‌لکی کوردستانی تورکیا یه و له سالی ۱۹۳۷ی ز- له تاوایی (یه‌نیجه) له مه‌لبندی (ئه‌دنه) له دایک‌بوه. دایک و باوکی له‌به‌ر هه‌ژاری له‌دیوه ئه‌چنه شاری (ئه‌دنه) یه‌لماز تا ۱۴ سالی به‌ده‌ستوری باوکی ده‌چوه فی‌رگه، بو‌خویندن، هه‌ر چه‌ندله‌به‌ر نه‌داری مه‌جبوریش بو، له‌به‌ر ده‌س دوکانداراندا، کار بکا و باوکیشی دوکانی بچوکی په‌موفروشی هه‌بو. یه‌لماز به‌ره‌نج و تیکۆشانی زۆر، وه‌هه‌روا، له‌به‌ر لیها توی و خوا پیدای، له‌خویندن دا سه‌رکه‌وت و ده‌سی دایه‌چریکه و چرۆکک نوسین.

له‌سالی ۱۹۵۲ی ز- یه‌که‌م نوول-ی ئه‌و له‌کوواری «بیرگوین» ی تورکیا دا له‌چاپدر او له‌سالی ۱۹۵۵ی ز- چریکه یه‌کی له‌بابه‌ت ژنه‌ره‌عیه‌تیکه‌وه، که‌به‌خاوه‌ن مولکه‌که‌ی وتبو: «ئه‌ونه‌ی نه‌ماوه هیزو حوکومه‌تی ئیوه‌تیابچی» نوسی، بلاو بونه‌وه‌ی ئه‌وه بو‌وه هوی ئه‌وه، یه‌لماز به‌ند بکری، دادگا به‌حه‌وت سال زیندان و دو سال شار به‌ده‌ر، یه‌لماز-ی مه‌حکوم کرد. به‌لام دوا‌ی سال و نیویک زیندان و شه‌ش مانگ شار به‌ده‌ری، یه‌لماز ئازادکرا.

له‌سالی ۱۹۵۸ی ز- که‌خویندکاری ریشه‌ی ئابوری زانکوی ئه‌سته‌مبول بو، سه‌ناریوی فیلمی «ئالاگه» یه‌ک: «ئاسک» ی نوسی و خویشی هونه‌ر پیشه‌ی نه‌خشی یه‌که‌م بو، که‌دوباره دادگایی کرا، به‌لام به‌ر له‌گیران خو‌ی شارده‌وه و هه‌لات.

له‌سالی ۱۹۶۱ی ز- جندرمه‌دو‌زیانه‌وه و گرتیان و ۱۸ مانگی ترکه‌وته زیندان و له‌وی داستانی «بینه‌وایان مردن» ی نوسی.

له‌سالی ۱۹۶۳ی ز- دا، له‌شه‌ریکه‌یه‌کی، سینه‌ما‌ییدا، دامه‌زرا تا به‌شاره‌کانی تورکیادا، بگه‌ری و ئه‌وانه‌ی ده‌یان بینه‌ی سه‌ناریو، بیان نوسی. یه‌لماز له‌ماوه‌ی پینج سالدا زیاتر له‌۶۰ فیلمی ئاماده‌کرد، که‌سه‌ناریو نوس و هونه‌ر پیشه‌ی ئه‌وانه هه‌رخوی بو، هه‌ندی له‌و فیلمانه، وه‌کو «ئاکاد: قانون» بونه‌هوی ناو داربونی یه‌لماز، تا ئه‌و شوینه‌ی خه‌لک یه‌لمازیان به‌«سولتانی سینه‌ما چه‌شتو» ناو ئه‌برد.

به‌لام پاش ماوه به‌ك خاوه‌نی شه‌ریكه‌كه، له‌ترسا، یه‌لاماز-ی جوواب‌كرد، یه‌لاماز ناچار خوئی فیلمی «بوكه‌خان»ی نوسی و به‌خه‌رجی خوئی بردی به‌ریوه‌كه‌كه‌فیلمه‌كه‌له‌بایه‌ت كوردستان‌وداب‌وده‌ستوری كورده‌واری‌یه‌وه‌یه.

له‌سالی ۱۹۷۲ی‌ز- یه‌لاماز به‌تۆمه‌تی‌ته‌وه‌ی‌حوكومه‌تی‌حه‌شار‌داوه، خرایه‌زیندان. ته‌ویش‌له‌زیندانی «سلیمیه»‌داستانی‌تۆچله‌مه‌سی، سلیمیه‌و‌سلیمیه‌مه‌كتوبلاری‌نوسی‌وناردیه، ده‌ره‌وه‌ی‌زیندان. له‌سالی ۱۹۷۴ی‌ز- كه‌تازه‌له‌به‌ندیخانه‌رزگاربیو، به‌تۆمه‌تی‌كوشتی‌داستانی‌تورك‌زمان‌به‌۱۸‌سال‌به‌ند، خرایه‌به‌ند، لیره‌شدا‌چهن‌چریكه‌ی‌وه‌كو: سورو «میگه‌ل»‌یول: «ریگه‌ی‌نوسی، كه‌به‌تاوانی‌یه‌كی‌له‌وانه‌۱۸‌سال‌زیندانی‌كراوپینج‌سال‌و‌چهن‌مانگك‌شار‌به‌ده‌ركرا، له‌زیندانا، نامه‌یه‌كی‌سه‌رئاواله‌ی‌بو»‌سینیور‌فرناندز‌هه‌ریرا»‌سه‌ره‌ستی‌فستیوال‌-ی‌سینه‌مایي «فالادید»‌بوئه‌سپانیا‌نارد، كه‌له‌به‌ر‌ئه‌مه‌ش‌پینج‌سالی‌تر‌به‌ندی‌بو‌زیادكرا، كه‌می‌دوای‌ئه‌مه‌دادگا‌به‌۷‌شتی‌تر‌تاوانباری‌كردو‌به‌گشتی‌به‌سه‌ت‌به‌ند‌تاوانبار‌و‌مه‌حكوم‌كرا، یه‌لاماز‌ئه‌وه‌هونه‌روه‌نازاونه‌به‌زه‌هیمان‌ده‌سی‌هه‌ل‌نه‌گرت‌و‌له‌به‌ندیخانه‌دا، چهن‌دین «پیه‌سی»‌نوسی‌و‌گه‌یانده‌ده‌س‌ئه‌ویندارانی‌خوئی، له‌ده‌ره‌وه‌ی، به‌نددا، كه‌یه‌كی‌له‌وانه‌به‌ناوی‌فیلمی‌سورو «میگه‌ل»‌له‌تورروپادا، ناوی‌داخت. له‌سالی ۱۹۸۰ی‌زاینی، یه‌لاماز‌داوای‌چهن‌روژ‌مه‌ره‌خه‌سی‌كرد‌تا‌سه‌ر‌له‌مال‌و‌حالی‌خوئی‌بداو‌داوا‌كه‌یان‌به‌جی‌هینا‌و‌له‌زیندان‌چوو‌ده‌ری، به‌لام‌یه‌ك‌راست‌له‌باتی‌مائی‌چوو‌ه‌پاریس، حوكومه‌تی‌توركیا‌له‌وه‌توره‌و‌جنگز‌بو‌له‌بلا‌و‌بونه‌وه‌ی‌فیلم‌و‌ناوی‌یه‌لاماز‌به‌رگریان‌ده‌كرد. له‌سالی ۱۹۸۲ی‌ز- له «فستیوال‌-ی‌كان»‌دا‌فیلمی‌ریگه‌-ی‌یه‌لاماز‌جایزه‌ی‌ئه‌وه‌لی‌برده‌وه‌و‌روژنامه‌كاني‌دنیا، ریزیان‌بو‌یه‌لاماز‌دانا‌و‌ثافه‌رین‌یان‌به‌نازایی‌ئه‌وگوت‌و‌له‌دنیا‌دا‌ناسرا. له‌سالی ۱۹۸۳ی‌ز- فیلمی‌دیوار‌-ی‌له‌فرانسه، دانا‌و‌به‌هوی‌زیادبونی‌ناو‌بانگی‌یه‌لاماز.

به‌داخه‌وه‌ئه‌وه‌هونه‌روه‌به‌رز‌و‌نازاولیهاتوه، له‌روژی ۹‌سپتامبر-ی‌۱۹۸۴ی‌ز- و‌۱۳‌زیحجه‌ی‌۱۴۰۴ی‌ك‌له‌یه‌كی‌له‌نه‌خوشخانه‌كاني‌پاریسدا، بارگه‌ی‌به‌ره‌و‌لای‌خواتیكنا، به‌وه‌صیه‌تی‌خوئی‌جه‌نازه‌كه‌یان‌برده «ئه‌نیستیوی‌كوردو‌تا‌روژی ۱۴ی‌ئه‌و‌مانگه‌له‌وی

راگیرا، وه ههزاران كهس له دۆست و براو هونهروه‌ران و هونه‌ر دۆستان بو به‌رێكردنی جه‌نازه كه‌ی هاتنه‌ سه‌ر ته‌ر مه‌ كه‌ی و سه‌ره‌ خو‌شیا‌ن به‌ فاتوش خانمی ژنی و تا‌قه‌ كه‌چه‌ كه‌ی وت.

مسیو «ژاك لانگ» وه‌ زیری فیركردن و بارهینانی فه‌رانسه، وه‌ هه‌روا چه‌ن كه‌ سایه‌تی تری ته‌و ولاته‌ بو‌رێز دانان له‌ یه‌لماز حازربون، فرانسوا میترا‌ن سه‌ركو‌مار-ی فه‌رانسه كه‌ له‌ وسه‌رده‌ مه‌دا، له‌ پاريس نه‌بو، به‌هوی خیزانیه‌ وه‌ تا‌چه‌ گولیک‌ی نار دیو. بالو‌یزی یونان له‌ فه‌رانسه، به‌نو‌ینه‌ری له‌ لایه‌ن سه‌ركو‌ماری یونانه‌وه‌ و هه‌روا كو‌وری زو‌ر، له‌ كه‌سایه‌تی و هونه‌ره‌رانی سینه‌مایي جیهان، هه‌روه‌ كو: پاتریك راسپین و هه‌روا، ده‌بیره‌وه‌لی حیزبی سوسیالیست-یی فه‌رانسه، به‌رپرسی ره‌وابیتی ده‌ره‌وه‌ی فه‌رانسه، وه‌ هه‌روا سه‌رو‌کی ئی‌ت‌حاده‌ی کارگه‌رانی حیزبی كو‌مونیستی فه‌رانسه، نو‌ینه‌رانی نه‌ته‌وه‌ی كورد له‌ ولاته‌ ئورو پایه‌ كان و ۲۰ كه‌س له‌ نو‌ینه‌رانی تورك له‌ ئورو‌پادا، له‌ پرسه‌ی یه‌لماز به‌شداربون و هه‌زاران نامه و ته‌لگراف، كرایه‌ نه‌نیستیتوی كورد بو‌سه‌ره‌ خو‌شی.

روژی ۱۴ی سپتامبر جه‌نازه‌ كه‌ی له‌ نه‌نیستیتو، براه‌ مه‌یدانی ریپو بلیكو: «كو‌ماری» و له‌ ویشه‌وه‌ براه‌ گورستانی «پیر لاشیز» كه‌ جی قه‌بری ناودارانی پاريسه‌ وه‌وی نیژراو هه‌زاران كه‌س بو‌ ناشتی یه‌لماز چ‌كورد و تورك و ئورو‌پایی و فه‌رانسه‌یی له‌وی بون و سرودی خوا‌حافیزی یان بو‌ یه‌لماز خو‌ینه‌وه‌.

۱- سه‌رچاوه: به‌رگی ۲ ژناره‌ری، كه‌ ناماده‌ی چاپه‌ لاپه‌ره‌ی ۱۰۳ - كو‌واری پشه‌نگ، ژماره‌ كانی ۱۵ و ۱۰ی سالی ۱۹۸۳/۵ز - و كو‌واری هیواسالی ۱۹۸۵ - ژماره‌ ۳/ چاپی پاريس و میژوی مه‌شاهیر-ی كورد نو‌سراوی ئوسناد بابا مه‌ردوخ - ج - ۲ - لاپه‌ره‌ی ۴۷۴ چاپی ۱۳۶۶ تاران (شه‌پول).

مقدمه‌ای بر زبان و ادب کردی

بنام خداوند جان و خرد   کزین برتر اندیشه برنگذرد
کلیات

هنر با دو ویژگی برجسته همیشه چهره خود را به نمایش گذارده است. نخست جاودانه‌سازی دوم توانایی آن برای تشریح واقعیت‌های پیچیده. به هر اندازه کیفیت یک کار هنری بالا می‌رود بر عمر آن افزوده می‌شود. خاصیت جاودانه‌سازی هنر چیزی است که هنرمند نباید از آن چشم بپوشد. البته در گذشته کسانی بوده‌اند که از این امر غفلت کرده‌اند. در لفظ کردی را به پای پادشاهان خونخوار ریخته‌اند، یا متاع والای هنر خویش را به لُهو از دست داده‌اند، ولی هنرمند متعهد کسی است که دچار این غفلت نشود. لذا برای او مهم است که از اوضاع دوران خویش آگاه باشد و بداند آب حیاتی که در دست دارد، باید صرف عمر بخشیدن به چه چیز کند. بزرگان شعر و هنر کردی همانند دیگر نام‌آوران ادب دیگر نقاط کشور اسلامی مان، حیات خویش را صرف آبیاری درخت عرفان کرده‌اند. هر کس سیری در تاریخ ادبیات این گوشه از میهن اسلامی مان کرده باشد از این واقعیت آگاه است.

برای نمونه رباعیات باباطاهر عریان که خود از نژاد کوهستان‌های زاگرس کردستان

بوده

○ هنر دو ویژگی بارز دارد: الف - خصیصه جاودانه‌سازی، ب - تشریح واقعیت‌های پیچیده
○ تا قبل از ظهور دین اسلام، حروف «ماسی-سوراتی» در میان کردان معمول بود و در همان حال خط
یونانی و خط آرامی سریانی را هم به کار می‌بردند.

است نمونه بارزی از این لطافت و زیبایی است. به هر حال زبان کردی به گواهی آنها که
آن

خوب شناخته‌اند زبان کهن عرفان و زبان احساسات پاک و صمیمی و اندیشه‌های ناب و
بی‌غل و غش انسانی است.

گفتیم که یکی از ویژگی‌های هنر (و ادب) توانایی در تشریح حقایق است. یک ادیب
وقتی به عنوان متعهد آراسته خواهد شد که زبان خویش را وقف بیان حقیقت کند.
حقیقت اگر همیشه چهره‌ای صریح و روشن داشت، شاید بحثی به عنوان رسالت هنر
مانند امروز جای خود را باز نمی‌کرد. اما این گونه نیست. رسالت یک هنرمند همیشه
سنگین بوده است. چشم و دل بینا، ذوق معرفت‌خواه، بیان لطیف و زبان حق‌گو، ابزار کار
یک هنرمند متعهدند. هنرمند متعهد، پیرایه‌ها را از چهره وقایع کنار زده و حقیقت را در
دسترس مردم خویش می‌گذارد.

امروزه این رسالت بر دوش هنرمندان بیشتر از هر وقت دیگر سنگینی می‌کند.
حقایقی که باید گفته شوند، بسیارند جنگ ناخواسته‌ای که دشمن کینه‌توز ملت‌های
منطقه بر مردم ما تحمیل کرده است، تیرهای زهرآگین و صد رنگ توطئه، که هر روز به
سوی کانون‌های تجدید حیات اسلام و مردم رها می‌شوند، نفاق‌افکنی‌های مزدوران که
دل‌های پاک و اقوام گوناگون را کدر و سمپاشی‌های کوردلانه‌ای که تشخیص خادم از
خائن را دشوار می‌کند، موضوعاتی‌اند که باید در هنر و ادبیات کردی ما جای خود را در
کنار دیگر مسائل باز کنند.

لازم دانستم قبل از پرداختن به هر مقوله دیگر، مطالب را با چند آیه از قرآن مجید

آرایش دهم. زیرا قرآن کریم علاوه بر تزکیه نفس و تعلیم پند و اندرز و آموختن اخلاق نیکو به مردم، خود در لفافه آیات شریفه اسلوب هنر و خصیصه آن را از جهت منطقی هنری، بهترین هنرها و شیوه‌های زیباگویی و تصویرآفرینی واقعیت همراه با عرفان و خداشناسی را به صورت سمبولیک و عبرت‌آموز در لباس امثال و «احسن‌القصص» منعکس می‌کند (فارجع البصر هل تری من فطورا^۱) یکی از اقوام در خاورمیانه ملت و مردم کردند که در زمان رژیم طاغوت درد و رنج و ستم‌های زیاد دیده‌اند.

از هر جهت بر آنها تبعیض‌ها رفته است. زبان کردی که مانند همه زبان‌ها موهبتی است الهی و آیه و نشانه خداوند است، منع و جلو پیشرفت زبان و ادبیات کردی گرفته شده بود. خلاصه بر خلاف روح دین مقدس اسلام با زبان کردی رفتار می‌کردند و در حقیقت مسلمانان کرد، در اثر ستم‌های مکرر رژیم طاغوت طوری وحشت‌زده شده‌اند که هنوز به تمامی باور ندارند که در جمهوری اسلامی استفاده از زبان کردی در مطبوعات و تدریس ادبیات کردی در مدارس در کنار زبان فارسی آزاد است.

همچنین خداوند در سوره حجرات آیه ۱۳ می‌فرماید: «یاایهاالناس انا خلقناکم من ذکرو انشی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندالله اتقیکم ان الله علیم خبیر» یعنی (ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم، و تیره‌ها و قبیله‌ها قرار دادیم. تا یکدیگر را بشناسید، ولی گرامی‌ترین شما نزد خداوند باتقواترین شماست، خداوند دانا و خبیر است).

در این آیه، مورد خطاب کل جامعه انسانی است.

منظور از آفرینش مردم از یک مرد و زن همان بازگشت نسبت انسان‌ها به آدم و حواست. بنابراین چون همه از ریشه واحدی هستند معنی ندارد که از نظر نسبت ملت و

۱- آیه ۳- سوره ملک

قبیله بر یکدیگر افتخار کنند، و اگر خداوند برای حصر نژاد و قبیله و طائفه‌ای ویژگی‌هایی آفریده برای حفظ نظم زندگی اجتماعی مردم است. چرا که این تفاوت‌ها سبب شناسایی است، و بدون شناسایی افراد، نظم در جامعه انسانی حکمفرما نمی‌شود. چرا که هر گاه همه یکسان و شبیه یکدیگر و همانند بودند، هرج و مرج عظیمی سراسر جامعه انسانی را فرا می‌گرفت و آیه «ان اکرمکم عندالله اتقیکم» قلم سرخ بر تمام امتیازات ظاهری و مادی کشیده و اصالت را به تقوا و پرهیزکاری و خداترسی می‌دهد. و می‌گوید: برای تقرب به خدا هیچ امتیاز جز تقوا مؤثر نیست.

این است که پیامبر اسلام (ص) فرموده است: «نه عرب بر عجم برتری دارد و نه عجم بر عرب. نه سیاهپوست بر گندمگون و نه گندمگون بر سیاهپوست مگر به تقوا».^۱ و همچنین حضرت امام خمینی (رضی‌الله‌عنه) رهبر انقلاب و بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران در پیام تاریخی ۲۶ آبان ۱۳۵۸ خورشیدی فرمودند: «...اسلام بزرگ تمام تبعیض‌ها را محکوم نموده و برای هیچ گروهی ویژگی خاصی قرار نداده و تقوا و تعهد به اسلام تنها کرامت انسان‌هاست و در پناه اسلام و جمهوری اسلامی ایران حق اداره امور داخلی و محلی و رفع هر گونه تبعیض فرهنگی و اقتصادی و سیاسی متعلق به تمام قشرهای ملت است من جمله برادران کرد که دولت جمهوری اسلامی موظف و متعهد به تأمین آن در اسرع وقت می‌باشد».^۲ بر مبنای این حکم شرعی امام است که این همه توجه به ادبیات و فرهنگ کرد شده و انتشارات صلاح‌الدین ایوبی (سروه) و بخش کردی در سروش و در سازمان تبلیغات اسلامی در تهران (آوینه) فعالیت می‌کنند و کرسی تدریس زبان و ادبیات کردی در دانشگاه‌ها دایر شده است و این همه توجه در اثر آن است که در ایران حکومت در دست علما و روحانیت است و کار علما و روحانی در طول

۱- آداب النفوس طبری صفحه ۶۱۶

۲- روزنامه کیهان ۲۷ آبان ۱۳۵۸ خورشیدی

تاریخ ترویج دین و دانش و گسترش علم و فرهنگ و معارف بوده است. البته باید توجه داشت که پیام تاریخی ۲۶ آبان ۱۳۵۸ حضرت امام (رض) یک پیام اداری یا سیاسی نیست بلکه یک حکم شرعی است و بر مبنای روح اسلام و مطابق قانون اساسی حکم امام خمینی (رضی‌الله‌عنه) در قانون اساسی مذکور است، اصل ۱۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران می‌گوید: «مردم ایران از هر قوم و قبیله که باشند از حقوق مساوی برخوردارند. رنگ، نژاد، زبان و مانند آنها سبب امتیاز نخواهد بود» و مطابق اصل ۱۵ قانون اساسی «استفاده از زبان‌های محلی در مدارس در کنار زبان فارسی آزاد است» هر چند متأسفانه تاکنون برای اجرای این اصل فرصتی موجود نبوده است.

باید دانست زبان از دیدگاه اسلام تنها یک موهبت اجتماعی نیست بلکه موهبتی است الهی، همچنان که خدا در قرآن در سوره بقره آیه ۳۱ می‌فرماید: «وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا...» در این آیه تسمیه کل به اسم جزء یعنی «زبان» است امام فخر رازی می‌فرماید: مقصود قدرت سخن گفتن است یعنی: «زبان» موهبتی است که از طرف خدا به انسان اعطا شده است.

و در اصل ۱۱ قانون اساسی آمده است: «هذه امتکم امة واحدة و اناریکم فاعبدون» همه مسلمانان یک امت‌اند و دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است سیاست کلی خود را بر پایه ائتلاف و اتحاد ملل اسلامی قرار دهد و کوشش پیگیر به عمل آورد تا وحدت سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جهان اسلام را تحقق بخشد».

□ خط و زبان کردی

خط - کردها دارای خط مخصوصی نبوده‌اند. با ابداع خط میخی، کردها و پارس‌ها هر دو بالاتفاق تحریرات خود را با خط میخی می‌نوشتند «نلدکه» آلمانی می‌گوید: اگر کتیبه‌هایی از کرد به دست بیاید تصور می‌رود که از حیث زبان و خط عین کتیبه‌های

شاهان هخامنشی باشد^۱.

در کتاب «شوق المستهام، فی معرفة رموز الاقلام» تألیف احمد ابی بکر بن وحشیه نبطی کلدانی، مذکور است که در حدود قرن دهم قبل از میلاد یک نفر «ماسی سورات» نام حروفی را طبق مخارج ابجدی اختراع کرده و با آن افکار خود را رقم زده است. بعداً اکراد هم غالباً با همان حروف کتابت کرده‌اند. حروف مذکور که مشهور به «حروف ماسی سوراتی» است، تقریباً شبیه به حروفی است که در قرن ششم میلادی اختراع شده است و آن را حروف اوستائی می‌گویند.

صورت حروف «ماسی سوراتی»

مجله‌العربی چاپ کویت در شماره (۲۰۰) ماه تموز ۱۹۷۵ میلادی درگفتاری به قلم دکتر عبدالحلیم منتصر زیر عنوان «ابن وحشیه فی الفلاحة و هو اقدم الکتب فی العربیة» می‌نویسد: ... و انه نقل اکثر کتبه من اللغة النبطیة، ولم ینشر من تالیفه فی اللغة العربیة سوى (شوق المستهام فی معرفة رموز الاقلام) «و قد ذکر فی آخر کتابه هذا انه ترجم من اللغة الكردیة کتاباً فی علل المیاه و کیفیة استخراجها و استنباطها من الاراض المجهولة الاصل» نبطیة قومی عرب بوده‌اند اما زبان‌شان غیر عربی بوده است.^۲

تا فجر اسلام، حروف کردی (ماسی سوراتی) در میان اکراد معمول بود و در عین حال اکراد خط یونانی و خط آرامی سریانی را به کار می‌بردند. سه فقره اجاره‌نامه‌ای را که «سید حسین» نامی از منسوبین شیخ علاءالدین در سال ۱۳۲۸ قمری هجری در میان

۱ - (تبعات تاریخی راجع به ایران قدیم)

۲ - بروانته قاموسی زمانی کوردی لاپره ی ۳۸ به‌رگی به‌کم نوسراوی عبدالرحمن محمد امین ذبیحی چاپی ۱۹۷۷ از کوردی زانیاری کورد - به‌غدا
محمد مه‌د نه‌مین زه‌کی بوسه‌ر چاوه‌ی چامه‌ی (هورموزگان) ناوی کتیبی خه‌باتی سونبیان نه‌با نوسراوی واسیلی نیکتین کوبه‌ی ۱۸ له‌سه‌ر لاپره‌ی.

خمرة پر از ارزن پیدا کرده بود، این موضوع ثابت می‌کند. این رفاق، توسط پروفیسور «براون» به دست پروفیسور «منس» متخصص خط و زبان

○ پس از گسترش اسلام در میان کردان حروف «کوفی» جانشین حروف دیگر شد و قرآنی که تاریخ کتابت آن قرن دوم هجری است و هم اکنون در قریه «نگل» از محال «کلاترزان» سنه دژ، نگهداری می‌شود به خط کوفی نوشته است.^۱

یونانی رسید و مشخص شد که یکی از آنها به زبان پهلوی و خط آرامی سربانی است (۸۸ ق.م) - و آن دو ورق دیگر یونانی است و هر دو دارای یک مضمونند (نسختان) و هر دو را در زمان فرهاد چهارم، از سلاطین پارت (اشکانیان) نوشته‌اند (۲۱-۲۲ ق.م) - این دو ورق دلالت دارند که در آن ایام منطقه اورامان تحت حکومت ارمنستان (آرتاکسیس) یا (آرتاکسیاس) بوده است.

حکمرانان (اورامان) هم بهمن سوم بوده است. نسل هیجدهم بهمن اول پسر اسفندیار اعلی‌جد سلسله سلاطین اورامان.

اشکالی که ذیل حروف مذکور (ماسی سوراتی) نوشته شده معلوم نیست چه حروفی هستند ظاهراً باید حروف ذیل باشند:

(پ، چ، گ، ژ، و، ل، ت، د، ر)

لام بزرگ، تای سبک، دال سبک، رای بزرگ

پس از غلبه و توسعه اسلام، حروف کردی، میخی، آرامی و یونانی به کلی متروک و به جای آنها حروف «کوفی» معمول شد قرآنی که اکنون در قریه «نگل» از محال «کلاترزان» سنه دژ، موجود است، و تاریخ آن قرن دوم هجری است، به خط کوفی نوشته شده است و پس از رواج خط نستعلیق کرد و پارس هر دو تحریرات خود را با همین خط نوشته‌اند. بنابراین کرد و پارس در خط هم، دوش به دوش هم‌دیگر رفته‌اند.

---

۱ - تاریخ نایه توللا شیخ محمه د مه ردوخ به رگی یم که م.

طبق تحقیقات دکتر «سپایزار» طوایف اربعه منظومه زاگروس یعنی اکراد قسمت آراارات که عبارت از اکراد لولو و گوتی و کاسو و شوبارو هستند هر یک دارای یک زبان ویژه ولی به همدیگر نزدیک بوده‌اند مانند طوایف اکراد امروزی که هر چند شاخ و برگ کلمات زبان آنها متفاوتند ولی اصول کلمات در زبان همه یکی و نزدیک به هم است. بعضی از مستشرقین می‌گویند که زبان طوایف اربعه زاگروس «آری» بوده است ولی زبان آری هم تاکنون معلوم نشده که چه قسم بوده است زیرا هنوز مدرکی به زبان آری به دست نیامده است. بنابراین ما اکنون باید از زبان اکراد قسمت آراارات صرف نظر کنیم و در اطراف زبان طبقه دوم کرد یعنی اکراد خاور زمین (مادها) صحبت کنیم. «ادارمیس لتر» مؤلف کتاب «تبلیغات ایران» می‌گوید: که زبان مادها همان زبان اوستا (آویستا) بوده ولی تاکنون مدرکی به زبان مادی به دست نیامده تا با اوستا تطبیق شود.

«استرابون» جغرافیدان یونانی (در اوایل قرن اول میلادی وفات یافت) در «ایران قدیم» می‌گوید که پارس و ماد زبان همدیگر را به خوبی می‌دانستند پس معلوم می‌شود که زبان پارس و ماد خیلی نزدیک به هم بود. مانند زبان پارسی و کردی که امروزه (اتنوگرافی = ethnography) علم قوم‌شناسی بر آن تأکید می‌کند (جدول زبان چهارگانه که بعد ذکر می‌شود) و اکثر تواریخ هم تصریح کرده‌اند به اینکه زبان مادها همین زبان کردی مکرری بوده است. چنان که زند و اوستا که به زبان مادی نوشته شده خیلی نزدیک به لهجه مکرری است و یا همان زبان مکرری است.

این نظریه از اطراف هوارت و در مستتر و بعضی دیگر از متخصصان تأیید شده است و نتیجه این است که زبان اوستای زردشت زبان کردی مادی است. زبان پارسی هم در آن دوره همان زبانی بوده که در آثار پرس پلیس (= استخر پارس) نوشته شده است تفاوتی که در اکتشافات اخیر حاصل شده همین است که کردها کلمات زیادی از عربی داخل زبان خود نکرده‌اند و به عکس زبان فارسی قدیم شکل افعال خود را تا حد امکان حفظ کرده‌اند. چنانچه نوشتن نامه به زبان کردی ساده خیلی آسان است اما به زبان فارسی

ساده دشوار است.^۱

به هر حال کردهای امروز از حیث زبان چهار شعبه‌اند: ۱- کرمانج ۲- گوران ۳- لر ۴- کلهر. هر یک از این چهار شعبه نیز به چندین شعبه دیگر منشعب شده‌اند و تغییر زبان داده‌اند.

از منابع دجله و فرات تا خلیج فارس قلمرو زبان کردی بوده است و پایتخت این زبان اول آزارات بعد از آن زاگروس بعد از آن اسپاهان، سپس نهاوند بعد هنگمدان = همدان کنونی، یک وقتی هم تیسفون: مداین بوده است بنابراین ما می‌توانیم بگوئیم که لغت و زبان کردی در تمام ولایات ایران قدیم که اسکندر مقدونی بر آن حکمروایی کرده عمومیت داشته است.

در هر حال اصل زبان کردی خاورستان به طور تحقیق همان زبان مادی اوستائی است که اصل و ریشه آن همان زبان آریان قدیم است که آن را زبان (انزانی) گفته‌اند. که پدر تمام زبان‌های مادی و هندی و پارسی و عیلامی است و تقریباً سه هزار سال پیش از میلاد آریایی‌ها با آن مکالمه می‌کردند و بعدها منشعب و مختلف شده و تغییرات کلی پیدا کرده است. ۸م مه قاله به قه‌له می (شه پول) له روزنامه‌ی که یهانی هه‌وایی لاپه‌ره‌ی ۷ ویژه‌ی هونه روئه دهب روژی چوار شه‌مه ۲۸ ئیسفهند (پولان) ی ۱۳۷۰ی هه تاوی و ۱۸ مارس سال ۱۹۹۲ی زاینی و ریکه‌وتی ۲۸ ره‌شه مه‌ی ۲۶۰۴ ک ژماره‌ی ۹۷۴ بلاوکراره‌ته‌وه. (۳۰۰۰ پیش از میلاد مسیح) ریشه زبان پارسی، کردی و هندی. شه‌پول^۲

***

۱- حتی در کردی اورامی که در کوهستان واقع‌اند و بهتر توانسته‌اند رابطه خود را با اصل زبان کردی حفظ کنند برای زن و مرد افعال متفاوت است می‌گویند فرهاد آما، شیرین آمایی؛ یعنی آمده فرهاد لو شیرین لوایی یعنی رفت و بر این قیاس کلیه افعال مانند عربی اما زبان فارسی فاقد این امتیاز است.

۲- انسان معرب (انزان) است که عرب (ز) را مبدل به (س) و فتحه همزه را مبدل به کسره کرده است حالا هم در منطقه اورامان به جای انسان انزان می‌گویند مانند: ازدوآسد. که تحت همین تبدیل واقع شده است رجوع باین خلکان ترجمه مله‌ب بنی‌ابی صفره.

ئه حمه د: مه ولانا ئه حمه د فايز: ١٢٥٨

ئه حمه د فايز كورى سه يد مه حمود كورى حاجى سه يد ئه حمه د كورى
(عبدالصمد فضل الدين) كورى سه يد حه سه ن گوله زه ردی، له سولاله ی سه يد
حه سه ن گوله زه ردی به دايكى حه كيم ئه حمه د فايز خوشكى كاك ئه حمه د شيخ -
ه. عه للامه ئه حمه د فايز له ١٢٥٨ كوچى مانگى له گوندى گوله زه ردی سلیمانی
له دايك بوه و لای باوكى خوئى و لای خالى و لای زانایانى كورده واری
خویندویه تی و فیرى زانست و مه عاریفی ئیسلامی بوه وله ١٢٧٧ ده سی كرده
به دهرس و ته وه به فه قی یان و له دوایی دابوته قازی میرگه و كوئى سنجاق
وقه ره داخ و عیماره و منته فک و كه ره لاو ده رسیم و ئورفه
ئه م زانا خواییداوه له سالی ١٣٠٨ چوته ئاستانه و سالیك ماوه ته وه و
له پاشان هه لئیر دراوه بو قازی (قسطمونی) وله سالی ١٣١٣ دابوته قازی موصل
و دوای چهن سال گه راوه ته وه، بو ئاستانه و بوته ئه ندامی مه جلیسی مه عاریفی
گشتی له ئاستانه و له سالی ١٣٣٦ كوچى و ریکه وتی ١٩١٨ زاینی له ئاستانه
بارگهی به ره و لای خواتیكناوه.

حه كيم ئه حمه د فايز شماره زوری زمانی كوردی، فارسی، تورکی، روسی،
عه ره بی و، فه رانسه و ی زانیوه و توانیویه تی له نوسراوه كانی خویدا له ههر

شەش زمان کەلک وەر بگری و چەندین کتیبی بە زمانی کوردی و عەرەبی و فارسی
نوسیوە.

۱- سیحری حەلال بە عەرەبی لە ناساندن و تەعریفاتی زانست دایە و بە
دوانزە شیوە و باردا ئە خویندریتە وە.

۲- کنزاللسن المکنوز بە شەش زمانە و دوانزە فەن و زانستە و تاریخی
نوسی بە پێ: (غرائبی) سالی ۱۳۰۴ کوچی مانگی یە کە بە دوانزە جەدو و لە
بە کوردی، عەرەبی، فارسی، تورکی، روسی، و فەرانسەوی ئە خویندریتە وە و یانزە
مە بە ستە.

ئە گەر ئوفوقی وە کو کتیبی تر بخویندە ریتە و لە بابەت (فیقه و وجوبی
ئیتاعە تە لە سولتان). ئە گەر جەدو و لە کەش بە عەمود: ستونی بخویننە وە لە هەر
جەدو و لیک لە هەشت جەدو و لی زانست لە دوانزە زانستە، بە نیو بردنی چلوونی و
چلون کەلک وەر گرتن لە وانه قسە کراوە و نوسراوە.

لە جەدو و لی نو هەم دا قە سیدە یە کی تورکی و لە هی دە هەم دا چە کامە یە کی
فارسی لە پەسنی سولتان ئە و ل حەمید و لە یانزە دا سی شیعەر بە زمانی
فەرانسەوی، روسی و کوردی بەم تەرتیبە دانراوە، ئەم کارە لە ئەفسانە ئە چی.^۱

۳- کور تە ئە قیدە لە شەرحی دورە ی فەریدە دا لە ئە قیدە دایە و بە زمانی
عەرەبی یە.

۴- تُحْفَةُ الْأَخْوَانِ لَشَهْرَحِي فَهْتَح الرَّحْمَنِ لَه زانستی بە یان و بە دیع دا.

۵- أَنْفُسُ الْفَوَائِدِ لَشَهْرَحِي فَهْرَائِدِ لَه زانستی کە لام دا.

---

۱ - ئەم کتیبە جەنابی شیخ پەرۆیز نەووی حەزرتی سەید تاهای دووم (قدس سره) کە هاتبوێ ئیران =
تاران بە دیاری بویی هینام و زورم کەلک لی وەر گرت، ئەم کتیبە لە لایەن شیخ محەمەدی خال لە عێراق
لە چاپ دراوە و خوش کراوە (شەپول) ۲/ ۱۱/ ۱۳۷۱ هەتاوی.

- ۶- سَيِّفِ مَسْلُوقِ فِي الْقَطْعِ بِنَجَاةِ اَصُولِ الرَّسُولِ.
- ۷- خَيْرُ الْاَثَرِ لَهُ نَصُوصٌ وَّارَدُهُ لَهُ مَهْدَحٌ سَهِيْدِي بِهِ شَهْرَدَا.
- ۸- نَهْصِي قَوْرَثَانَ لَهُ وَجُوْبِي تُسْتَاعِي سُوْلَتَانَ دَا.
- ۹- دُوْرَهْرِي مَهْ نَظُوْمٌ لَهُ رُوْنٌ كَرْدَنَهْ وَهِي حَهْوَتِ زَانَسْتِ دَا.
- ۱۰- بِهِجَةِ الْبِنْيَانِ، كُوْبَهِي تَحْفَةُ الْاِخْوَانِ.
- ۱۱- اِبْهِي الْقَلَانْدُ فِي تَلْخِيصِ اَنْفَسِ الْفَوَائِدِ.
- ۱۲- اِرْشَادِ الْعِبَادِ بُوْصَهْ حِيْحِي تُبْعِيْقَادُ لَهُ تُهْ قِيْدَهْ دَا.
- ۱۳- تَهْ سَهِيْلَاتِي بِهِرْزَنْجِي لَهُ عَهْ وَامِيْلِي جَهْ دُوْهْلِي لَهُ زَانَسْتِي نَهْ حُوْدَا
به توركي.
- ۱۴- بِهِدْرِي كَامِيْلٌ لَهُ تُبْخِيْسَارِي، تَهْ صَرِيْفٌ وَ عَهْ وَامِلٌ لَهُ زَانَسْتِي صَهْرَفِ دَا
به عه ربه بي.
- ۱۵- جَهْ لَآيِ طَهْرَهْفِ لَهُ تُبْخِيْسَارِي صَهْرَفِ لَهُ زَانَسْتِي صَهْرَفِ دَا بِهِ تُوْرَكِي.
- ۱۶- حَهْمِيْدِيَهْ لَهُ تُبْخِيْسَارِي صَهْرَفِ وَ نَهْ حُوْدَا بِهِ تُوْرَكِي.
- ۱۷- زُوْبِدَهِي ثَامَالٌ لَهُ تَهْرَجَهْمَهِي نَصُوْلِ الْمَالِ دَا بِهِ تُوْرَكِي.
- ۱۸- رُوْضَةُ الْاَزْهَارِ لَهُ شَهْرَحِي دُوْرَهِي فَهْرِيْدَهْ لَهُ تُهْ قِيْدَهْ بِهِ زَمَانِي فَارَسِي
له ۱۲۷۷ كوچي مانگي دانياوه.

سه رچاوه:

تاريخي سليماني وده ورو بهري به عه ربه بي به كو به ي مه لاجه ميل
روژ به ياني په ره ي ۲۳۶-۲۳۹ هديه العارفين ۱: ۱۹۳، البغدادي، ايضاح المكنون
۱: ۱۳۵، خ فهرس الموء الفين بالظاهرية. معجم الموء الفين عمر رضا كحاله ج ۲
لا په ره ي ۴۳ چاپي بيروت و ابن خلكان ۱: ۳۵ و الانباري ۳۹۲ و اليتمة ۳: ۲۱۴
و آداب اللغة ۲: ۳۰۹ و مجله المجمع العلمي ۲۲: ۵۰۱ و محمد بن شنب في دائرة

المعارف الاسلامية ١:٢٤٧ و له كتيبخانهى دانشگاهى تاران ، جهلدى دوهم ٤٤٨ وصف الخطوطه من مجمل اللغة كتبت سنة ٤٧٩ و هى مماهدى الى مكتبة جامعة تاران (طهران). وئه علامى خيره دين زهره كللى چاپى شه شه م به رگى ١ په رى ١٩٣. وروژنامهى كوردى ١٩٨٦ زاینى و ٢٥/٤/١٣٦٥ هه تاوى و ٢٥ ى پوشپه رى ٢٥٩٨ كوردى سالى ٤ ژوماره ى ١٣٠ به قه له مى شه پوول و تاريخ مه شاهيرى كورد نوسراوى ئوستاد بابامه ردوخ چاپى سروس ١٣٦٦ لاپه رى ١٤٠. شه پوول .

Remzi Kartal

Yaşar Kaya

İ. Şerif Wanlı

Abdurrahman Durre

Zubeyir Aydar

Yaşar Kemal

شیخ ئه بو طاهر ئه حمه د-ی کورد

هه ندی کهس له عاریفان و خواناسانی که وره باوه ریان وایه که شیخ تاهیری کورد له گهله حه زره تی خدری زینده قسه ی کردوه و خودانی که شف و که رامات بوه. شیخ الاسلام ئه حمه د جام مریدو پهیره وی رچه و ته ریکه تی شیخ ئه بو تاهیری کورد بوه.

ئه گیر نه وه که ئه حمه د جام فه رمویه تی: روژیک نه فسم ئاره زوی قه یسی کرد و یستم بیده می، به لام پیم وت: سالیک به روژ و به تا قه یسیت بده می ئه ویش روژوی گرت، دوای ساله که، وتی: به قسه م کردی، ئیستاتویش له سه رته به لینی خوت بیه یته سه ر منیش چومه باخی، که به میرات له با و کمه وه پیم گه ییو، دیم که متیار قه یسیه که ی خوار دبو و ده نکی له بن داری که وتبو، هه لم گرتوه و تایدیه می، نه فسم هاواری کرد ئه حمه د چه ده که ی ئه وه له دهس که متیار ده رچه وه، پیم وت جا چبو به دهس پاکم کردوته وه، ئه مه وی بیده م به تو تا وه فام به به لینه که م کردبی، نه فسم وتی: ئیتر به لین بی له مه ولا هیچم له تو نه وی و هیچ ئاره زوی وانه که م، منیش وتم زور باشه و خیرا راپه ریم و هه ندی قه یسی باشم له داره کان

کرده و همچون دهنکم خوار دو هندی کیشم برد بو چه زره تی شیخ: نه بو تاهیری
کوردی پیری ده ستگیرم شیخ بو ماوه یه ک روانی یه نه و قه یسی یانه وله پاشان روی
کرده من و فهرموی نه حمه د!

قه یسی (وه قفت) بو هیناوم بیخوم. منیش عه رزم کرد قوربان وه قف نییه
له داری مولکی خوم به ده سی خوم چنیومه. فهرموی: ئافه رین قه یسی وه قفت بو
هیناوم و به هی خوت نه ته وی پیم بده ی بیخوم و به کو یرونه زانم نه زانی، منیش زور
به نه ده به وه به بیده نگگی رهق راوه ستام و له دله وه له به رخوا (سبحانه و تعالی)
پارامه وه که نه مه چیه و رازم بولای پیرم ده ربخه، شیخ دوایی ماوه یه ک کوری
خوی بانگ کردو پپی فهرمو: برو په زیگ له ناو رانه که بهینه وه وسه ری بره و بلی:
تاشور باویکمان بو ساز بکه ن چونکا نه حمه د برسی یه تی، نازانی چ ده کاوچ
ده لی، منیش بیده نگ بوم و له دله وه هه ر خه ریکی پارانه وه له به ر خوا بوم، کاتی نان
هات وه ک نه مه ئیله هامم بو هات له و شورباوه نه خوم، حه رامه، خه ریکی خوار دنی
نانه ویشکه که بوم، شیخ فهرموی نه حمه د بوچ ناخوی؟ وتم: نه م نانه بی خه وش
تره، فهرموی بوچ، ناچار درکاندم شیخ له شته که، کولیه وه وله کوره که ی پرسه،
کوره ش، له وه لا ما وتی، رانه که دورودیر وه ختیش بو، بو کاتی خوی نان ساز
نه ده بو، ناچار له و گوشت فروشه گوشتم کری و نه م ته عامه مان ساز کرد، شیخ
ناردی گوشت فروشان هینا، گوشت فروش وتی: نه مه هی مه ری بو، که پیایوی
حوکومه ت به زور له خه لکی ساند بو و هینا یه لای من و سه رم بری نیوه ی نه و بردی و
نیوه که ی تریشی لای من ما، بو فروش شیخ زاده هات و نرخه که ی داو بردی، شیخ
نه بو تاهیری کورد کاتی نه مه ی بیست سه ری داخست و چوه بیره وه و منیش
هه ستام و چومه ده ری و روم کرده نویژگه یه ک که له ونیزیکانه بو و چومه ژوری و
ده سم کرد به گریان و پارانه وه له خوا و عه رزم کرد ته نیا پیریکی ده سگیرم هه بو، خوم

پیوه گرتبو، ئیستاوام به سهر هاتوه، روم نییه ئیتر بچمه خز مه تیان، نه ونه ی پی نه چو ته شریفی په یابو، هاته لام فهر موی: ههر وه ها له گوشت گه ییوی له قه ییش نه گه ی، منیش هه روا له بهر خوا نه پارامه وه و نه لالامه وه، تاخوا بو م که شف بکا. نه م قسانه له نه قه حاتول ئونسی جامیدایه.

نه لاین: شیخ نه بو تاهیری کورد نه مه ویردی زمانی بو: ته مه نم به تاخر گه یی چم کرد؟ چون بوم، چبکه م له کاتی مه وعیزه و په ند دادانیشا به خه لکی نه فهر مو: چده که ن له و روژه دا به ده سی خالیه وه، چده بی نامه ی کرده وه تان پرو چاک و خاوین بی مروف نه بی مروف بی و خوی له نامر و قایه تی لادا و خوی ناشیا و له خوف ری بدا. و اچاکه هه رچاکه بکا و چاک بی و خوله خوی ناچاک بیاریزی و خو پاریز و پارسابی، تاله و دنیا لیوی نه دامه ت به دیانی په شیمانی نه گه زی.

چونکا گه زتنی وای چه شتنه و گه زه ی بی مه زه یه. نه وه کاری هه له یه، پیاو نه وه یه بهر له هه له به هه له نه رواریگی راستی خوا له خو بزر نه کا، تاله نا کا و سه ره نگه ری نه دا و به ده مه وه تخیل نه بی، خو نه و خیل نه بو، باخیل نه روانی و خو نه دورینی، به فیرو به دوی هه وای نه وس و شه ی تانا نه روا. به خته وه ری خوی ره چاو بکا، چاو بکاته وه تا چاک بیینی و چاکی وه بهر بی.

نه لاین: یه کی له ری ره وانی خواناسان له شیخ نه بو تاهیری ویست په ندیکی بدا، نه ویش له وه لاما پی فهر مو: هه رگیز به لاین مه شکینه به تایبه ت نه و به لینه ی به دوستان به لیت داوه.

رازی نه م و نه و ده ره مه خه و هه روا به هه و او هه وس ستایشی خه لک مه که و له روی غه ره زه وه به دوی عه یی مه ردوما مه رو، کاتی هه نگاوت به سودی که سی هه لگرت، مینه تی له سه ر دامه نی، کاتی چاکه و پیاو ه تیت له یه کی که وه دی به رمنه تی به و مافی له ده س مه ده تاروژ بو روژ به ره و به رزی سه رکه وی.

سالی له دایک بون و وه فاتی ئەم خواناسه گه و ره دیار نییه، ئەو نه هه یه چه ن
سال بهر له وه فاتی شیخ الاسلام ئەحمده د جام بارگه ی به ره و لای خواتیکناوه و له
مانگی ۵ یامانگی شه شه می سال وه فاتی کردوه ئەبی بزاین ئەو قسه و باسانه
ریوایه تی پیاو چاکانه ده رحه ق یه کتر ده ی بائیمه ش چاک بین تاچاکامان بیژن.
شیخ ئەبو تاهیری کورد له ماوه ی سه ته ی پینجه م تاسه ره تای سه ته ی شه شه م دا
ژیاوه و هاو روژگاری شیخ الاسلام ئەحمده د جامی (نامقی ۴۴۱-۵۳۶) بووه
له سه ره تای سه ته ی شه شه م دا وه فاتی کردوه و به خاجه ئەبو تاهیریش ناو براوه.
سه رچاوه: بروانه نامه ی دانشوهران ناصری چاپی دوهم جوزئی ۵ چاپی
موئه سه سه ی مه تبوعاتی دارولفیکر، په ره ی ۳۶۱ تا ۱.۲۶۳
و نه فه حات په ره ی ۳۶۶ و لوغه تنامه ی دیه خودا په ره ی ۵۶۲ چاپی ۱۳۲۵
هه تاوی.

په نده:

کرکروکه:

ئه لین: کرکروکه مه نجه لی میرانه که له ویدا ئەبی قسه بکولینی و دای بیژی و
بی چیژی جا ئه و سابی هاویژی. جاگه ر قسه که ش بو و تن شیا و نه بو قوتی بداته وه.

---

۱ - شیخ الاسلام ئەحمده دجامی یه کیک له عاریفان و زانایانی ناوداره که له سالی ۵۳۶ کۆچی مانگی
دا وه فاتی کردوه.

ئه م دوشیعه شیخ الاسلام ئەحمده دجامی فه رمویه تی:

شیعر

چوتیشه مباح و جمله بر خود متراش

چون رنده ز کار خویش بی بهره مباح

تعلیم ز اره گیر در امر معاش

چیزی سوی خود میکش و چیزی میاش

شهره فهدین (ئه حمهد) کوری عه للامه که ماله دین (موسی)

۶۲۲-۵۷۵ مانگی

ئه شهره فهدینه کوری که ماله دین ۱ موسی ئه بول فته تح کوری ئه بول
(فهضل) یونس، کوری محمه د کوری مه نه کوری مالک کوری محمه د کوری
سه عد کوری (عاصم) کوری عابد کوری که عب کوری قه یس کوری ئیبراهیمه و
برازای عیماده دینه.

شهره فهدین (ئه حمهد) کوری که ماله دین له زانستی ئه قلی و نه قلی ها و لفی
باوکی بوه و له خو و ئا کار چاکی و دل و ده رون پاکی و چاکی له با پیره ی چوه و
له فیرگه ی مه لیک موزه فهدین کوری زهینه دین خاوه نی هه و لیر، ده زریژ و
ماموستا و موده ریس بوه و له زانستی فیه دا په راوه ی (ته نیه ی) نویسه و
کتیبه ی (ئیحیاء اول عولومی) دو جار کورت کرد و ته وه به ناوی (مختصر کبیر) و
(مختصر صغیر). ئه م زانا کورده هه ر به ئه ندازه ی قنیات کردن که لکی له مال

۱- له لاپه ره ی ئه م راوه باسی کراوه
- له لاپه ره ی ئه م په راوه باسی کراوه

وسامانی دیناوه رگرتوه و دارایی نازوخه نه کرده، هه مو پول و دراوی خوی و مال و سامانی خوی بهه ژاران داوه و به سه رکه ساساندا دال به خشی کرده. له قسه به نرخه کانی ئەم زانایه به فرمویه تی: (که سیک که له زانست و هونه ر بی بهش و دارای گهنج و دراوی دنیا بیت، وه کو گوید ریژیک وایه، که کورتان و که ژوی زه ربافتی پیوه بی.)

شهره فه دین (ئه حمه د) له سالی (۵۷۵) ی مانگی له دایک بوه و له سالی (۶۲۲) ی مانگی شیدا بارگه ی به ره ولای خوا تیکناوه.

فه یله سوفی میژ و کوری خه له کان هه ولیری^۱ نویسیویه تی: ئەم شهره فه دینه دوا ی ئەوه که ماله دینی باوکی له شهوی دوشه مه ۲۲ ی شه عبانی ۱۰ ی مانگی بارگه ی به ره ولای خوا تیکناوه، هاتوته هه ولیرو هه رله و میژوه دا له جیگای باوکی دانیشتوه و بوته دهرس بیژومنیس چوکه له بوم ولای ئەو ئەم خویند، نه م بیستوه که سه له و باشتر دهرسی دابیته وه.

دوا ی حج کردن له سالی ۶۲۷ ی مانگیدا چوته موسل سه رفیرگه ی (قاھیریه) و خه ریکی فیر کردن و بارهیناتی فهقی وزانایان بوه. تا مردوه.^۲

هه ر کاتی ده چمه په ر لانه خه فه تمه؛ که ته مه نمان چهن کورته؛ بوکه لک و هه رگرتن له و سفره ره نگینه (شه پول).

۱ - کبوری خه له کان له ۶۰۸ ی مانگی له دایک بوه و له سالی ۶۹۱ ی مانگیدا بارگه ی به ره ولای خوا تیکناوه.
۲ - بر وانه (علماء و نای ماموستا مه لاکه ریم موده ریس.

ته‌دیب
۱۲۹۱-۱۳۵۱ مانگی

ته‌دیب؛ هونەر و خودان هونەر وزاناوله خوا ترس و روخوش، زمان شیرین
ونه‌رم و سه‌نگین و دل‌ئاوار به‌روحم و دل‌لاوین و میوان گروفه‌ره‌نگ په‌روه‌ر
بووه، زانستی پزیشکی به‌پی‌باوی ناو‌کوردده‌واری (طبی سنتی) دارتاشی، ناش
وه‌ستایی، جوان و خوشنویسی ته‌زانی و سه‌ری‌له و جوړه هونه‌رانه ده‌رته‌چو
ته‌دیب له‌نوسینی ویزامه: (بلاووک) داده‌سی بالایی هه‌بووه، له‌دانانی شیعر و هه
لېه‌ستیشدا خودان وزه و به‌هیزوباهو بووه، زوره‌یژا یانه- و ورد ته‌سپی ته‌بعی
لینگ داوه.

زور به‌سه‌ر شیعر و هونینه‌وه دا سواربووه هه‌ر کاویک بیو یستبا - بی‌خو
شلوی کردن، هه‌ر بی‌خو ره‌تاندن و خوما‌ندو کردن هه‌ر مه‌به‌ستیک که‌ده‌سی
بدایه‌تی زور ئاسان ته‌ی توانی بی‌دامان و بی‌زور بیر لیک‌ر دنه‌وه به‌شیعر دای ته‌ناو
ته‌ی هونیه‌وه.

زانای خودا ناس و فره‌ه‌نگ په‌روه‌ری مه‌زن ماموستاخوالیخوشبو (گیوی
موکریانی) له‌به‌ر کولی دیوانی ته‌دیب‌دا که هه‌ر بوخویشی شیعره‌کانی ته‌دیوی کو

کردوه ته ووه و له سه ر ئه ركي خویشی له چاپخانه ی كوردستان له شاری هه ولیر له ژیر زنجیره ی ۴۵ دا له سالی ۲۵۷۳ كوردی له چاپی داوه، نویسه تی:

نیوی خوی (مه لاره سول) و نازناوی (ئه دیب) ه كوری مه لاسادق، كوری خه لیفه ئه و ره حماني زهندي یه، كه له بنه چه كدا ئه چیته ووه سه ربنه ماله ی (لوتفعه لیخان) و (كه ریم خان) ی زهند.

ئه دیب له (۱۲۹۱) ی مانگی له گوندي «شاوه لی» له دایك بووه (شاوه لی: cavale) دیبه كه، له دیبه كانی (لاجانی) به شی حه ومه ی شاری (مه باد) ۱

ئه دیب خویندن و نویسی باوی كاوی خوی له زوانی عه رهبی و كوردی و پارسیدا، و هه روه هاله مه عاریفی ئیسلامه تی خولی خوی، له فیرگه و ناو مزگه وته كانی ناوكورده واری خویندوه.

ئه دیب لای ماموستا (عبدالرحیم) ی وه فایی مه باد ی خویندویه تی.

ئه دیب باش مه لا و موده ریس بووه و له هه ر گوندیک بوئی به به راتی موده ریس ی ژیاوه، زیاتر به كوره ئاغواتی دهرس داوه و موچه و براتی لیوه رگرتون یا له ریگای پزیشکی و دارتاشی و ناش وه ستایی یه وه پی بژیوی خوی دابین كرده.

---

۱ - گوندي شاوه لی: ۳۴ کیلومتری خورئاوای شاری مه باددایه و ۱۹ کیلو متری خورائه وای جاده ی پیرانشاره نه غه ده.

گوندي شاوه لی كوستانه. به لام زوریش ساردنیه (میشی مالاریا: كه وته یی هه بوه) حه شمه تی ۲۷۹۵ كه سه و هه موكوردن و شافعی مه زه بن. خه لكی ئه گونده، له ئاوی چومی نه غه ده ئه خونه وه به ره می ئه و گونده دانه و یله، توتن، گهنم و جویه.

خه لك له و گونده دا خه ریکی چوت و گاومه رومات دارین، كاردسته ئه و دیبه بریه تی به: له جاجم، ده سکیش و پوزه وان و به رمال و كورپس و ره شكه ی كاکیشان چینین و ریگا بوئه و دیبه، كویره ریگایه و هیمان ریگای خوشكراو ئیسفاله و كاره باولوله كیشی ئاوی نییه. به لام مه لای موده ریس و فیرگه و مزگه وتی جومعه و جهمعه تی هه یه.

ئه م به شه م له په راوه ی فه ره ننگ و جوغرافیای ئیران به رگی چاره م وه رگرتوه (شه پول)

۴- دهر به ند گوندیکه له دیهستانی گهورک به شی حومه‌ی شاری مه‌باد کوستانه‌وله ۵۰ کیلومتری باشوری مه‌باد و چار کیلومتری باشوری خوره‌له‌اتی جاده‌ی (مه‌باد) بو (سه‌رده‌شت) ه ساردی سالمه و ۴۹۷۶ کهس حه‌شیمه‌تی هه‌یه و کورد و شافیعی مه‌زه‌بن. له‌ئاوی چه‌می (جه‌مالدی) نه‌خونه وه و خه لکیش خه‌ریکی کشت و کال و مهر و مالآت داری و تو چاندن و تو تن و دانه‌ویله‌کردن و شتیوا نه‌که‌ن ژنانیش جاجم به‌رمال و کاری مالئی ده‌که‌ن کویره ریگای نه‌چی بو نه‌ودیه.

۵- دهر به ند له دیه‌کانی دولی به‌شی شاری (ورمی) یه‌وله ۵۰ کیلومتری باشوری (ورمی) دایه و که و توتته ۶ کیلومتری جاده‌ی (ورمی) بو مه‌باد له دولای دایه، ساردیکی سالمه ۶۷۹ کهس حه‌شیمه‌تی هه‌یه و کورد و شافیعی، له‌ئاوی کانی نه‌خونه‌وه‌کاری خه‌لک جوت و گاو مه‌رو مالآت داری و گه‌نم و جو و توتن کیلانه، و ژنانیش کاری مال و به‌رمال و جاجم کردن و ره‌شکه و گوریس چینه، ریگای گوند کویره ریگایه.

ئه‌دیب له‌ده‌ره‌ندی دولی نیژراوه. ماموستا گیوی موکریانی نوسیویه‌تی: ئه‌دیب به‌زوانی کوردی و پارسی و عه‌ره‌بی و روسی شیعی زوره ماموستا گیوی موکریانی نوسیویه‌تی: به‌سه‌ره‌ات و هه‌ندی له‌شیعه‌ کوردی یه‌کانی ئه‌دیب له (مه‌لاقاسم زه‌ندی برازای مه‌لاره‌سولی ئه‌دیب و هه‌ندیکی دیکه‌یشم له‌فه‌قی (سمایل، سه‌رما بردو) ده‌سکه و تون، ئه‌م (فه‌قی سمایله) زورده‌نگ خوش بووه‌وزیاتر له ۵۰ سال چریکه‌و ئاوازی کوردی به‌ده‌ف و ده‌نگی خوشی خوی بو خه‌لک دوپا ته‌کرده‌ته‌وه‌و له‌م ریگایه‌وه‌ زوانی کوردی فیری خه‌لک کرده.

ئەمەش چەن شیعرو ھەلبەست لە ئەدیب:

عەجەب ماوم کە پەسوی بوته تاران بوونی خاکی
ئەبی بمری لە دەردی بی وەلامی عاریز و شاکی
هەتا ویستا لە بو بیچارە، جیی لوتف و عەدالەت بویی
لەبەر بەد بەختی خۆمە دادخوازی، بوته، بیباکی
دەسووم داسی ئومیدم، بو دەرونی مەزرەعی لوتفت
پەرەیی خوشەیی رجا و ئارەزوم، ماخاروخاشاکی
وہبگرە چو لە کیک بم من موتیعی ئەمری ئیسلامم
لە ئیجرائی حەق تەسائیح حەقە بو ئەمری زاکی
لە (لاجان) و (شنو) مەلجە نەماوە مولتەجی بم پی
کە ئاغاش لیم نەپرسی دابنیشم بەغەمناکی
ئەگەر مەیلت نەبایە زیر خریدی کەس نەبو (لاجان)
ھەمیشە چاوەریی لوتفی چاوی غەمناکی
(ئەدیب) یش، ھەم بەروژی خوی بە کاری گیان نیساری دیت
دریخی لیمەفەرمو بیخەتا، روی رەحمەتی چاکی
لە من وابو کە بیچاران لەسایەت بیخەم و دەردن
کە (لاجان) بیته (تەوریز) خۆم فیدا کە مبابە چالاکی
ئەمەش چەند شیعری تر کە لە گەل دەرویشیکدا دەمەقالە ی بوو:
(لَنْ تَرَانِي) وتی: پیم ئەم (لَنْ) ەنەفی ئەبەدە
من گوتم جاھیلی تو دەم وەرە لەم جیگە مەدە

چومه پيش نهختي به عونواني نه سيحه تڪاري
گوتم: ئه ي مهردى حيسابى ئه تهوى ديندارى
رهسمى دهرويشى كه خاموشى يه دل هوشيار
چت له ئايات و موعه ماما و مهسه له ي عه ييارى
حهللى ئه م مهسه له هه لاجى نيه تيرى ئيزاي
موته غه بير بوله سهر ئه م قسه دهرويشى حه زين
نه ده گونجا له هه راسانى له سهر روپى زه مين
به نه سيب ئه م كه سه بى يه كسه ره خاريج بو له دين
سه گ پاشى نه ده ژى ساتى له به رشیده تى قين
هه ر وه كو كا كه ره زا فه رمويه ليم بووه سه گى هار
كوتى موسام و له ئه م عه سه روه مه ئمورى خودا
زاهيرى تن به شه رو باتنى له م خه لقه خودا
ساحيبى موعجيزه و قودره ت و حالات و عه عسا
يه دى بيزا و وحوزورو قه دهم وتورى نيدا
تو كه فيرعه ونى ئه بى حوكمه بخنكيى له بيچار
به لى مه علوم بو ته بيعى له شه ريعه ت به ده ره
به ته بيعى چ بلیم (ئايه تى حه ق بى سه مه ر)
مه عنى قه ولى خودا قيسمه تى ئه هلى به سه ره
هه ر له بو ئه هلى سه فا به نده ئه ديب خاكي ده ر
چم له موسايه، كه سه ر زارى دهرويش...
ئهمش پينجينه يه ك له سه ر شيعرى تاهير به گ كه مه به ستىكى عه شقى خودابى ده گه
يينى

کی دیتویه واحوسن وله تافهت له به شهردا
چاوت که هه مو غارهت و قه تلی له نه زهردا
قه تلی منی مه زلومی به یه ک غه مزه خه بهردا
قوربانی روخت بم که شکستی به قه مهردا
حهیرانی له بت بم که ره واجی به شه کهردا
ئه مرو که له بهر خالی تو موسته غنی له میشکم
بو شاهیدی دهردی دلی شهیدا له بی وشکم
چون هیندوه دهرون پر خه م و خویناوی سرشکم
خاکی نییه بیکه م به هه وهس گاهی به سهردا
تابو به له دی خال و خهتت بیمه موتالات
سهیری قه مهرو له علی له بت کهم قه دوبالات
دل روئوه قوربان له وجودم به خه یالات
دائیم له سه فهدایه ئه گهرچی له حه زردا
تاوه سلی له ئاوینه دی به ته فه نول
په روانه به روی شه معی نه ما تابی ته نه مول
له وسه یلی غه مت نابی ئه مانم به ته خه یول
ناحه قی نییه گهر نه وهسی، پردی ته حه مول
سیروانی سرشکم که ده کا هاژه له سهردا
لهو روژه وه روی کرده، چرای به زمی حه ریفان
واچاره بی من بو وه ره قی زهردی خه ریفان
گهر نه یو له بهر مه ستیه پهروای ئه سیفان

ئە دىب ئە مە يش (موسە مە تى) كوردى لە شىعرە كانى ئە دىب
روت شە مسى تە موزە ھە مو پرتابش و تاوہ
ئە گرىجە يى چىن چىنە لە روت پە خش و بە لاوہ
حە يرانى دە مت بم بە مە ئل شوشە گولاوہ
قوربانى دوزولفت كە دە لىي سونبولى خواوہ
مە يلت ئە وە چە ن روژە لە سەر وعدە نە ماوہ
روژى نىيە مە ستانە كە عە ھدى نە شكىنى
وہك كاھروبا ئە و دلى مسكين نە رفىنى
وہك قە وس و قە زە ح ساتى بە رنگى ئە نوينى
بى گيان، بە دنى خە ستە جە گە را بوچى دە مينى
وہك شوشە ي ناسك دلى بىچارە شكاوہ
پىم فە رمو گوناھم چىيە ئە ي سە روى دلارام
چىدى مە كە دلرە نجە ئە سىرى منى ناكام
كو طاقتى ئە و جە و رە ھە مو تاب و توانام
ئە بروى كە چت حالى دە مى مەرگى نىشان دام
تە ھدىدى سە رى تىرى مژانت بە علاوہ
ئاوارە بە د بخت مە گەر وامقى عە ذرام
لە و مە م چە دە كە ن كوشتە و سەر گە شتە يى لە يلام
غە رقى غە م و سە و دا سە رو ئاشوفتە و شە يدام
بو دانە يى خالت بە فرىب چوم دلى كيشام

سه‌رتاسه‌ری ده‌وری قه‌مه‌رت دانه‌و داوه

سیوی چنه‌ک‌ه‌ت ئاوی حه‌یات و چه‌هی زه‌مزهم
ئه‌ی گیانی عه‌زیزم به‌ فدای ئه‌وسه‌رو په‌رچه‌م
ئه‌ورو، که‌ده‌ئیم خاکی هه‌مو ده‌ر وه‌سه‌رم که‌م
پرسیم: چیه؟ ده‌رمانی برینی دلّی پرخه‌م
فه‌رموی: که‌ده‌وای سه‌خته «ئه‌دیب» کاری ته‌واوه

غزل:

چاوه‌ک‌ه‌ت مه‌سته‌ به‌ناخه‌ق فی‌ری مه‌یخانه‌ی مه‌که
لی‌گه‌ری مه‌خموری به‌زمی دوردی په‌یمانه‌ی مه‌که
زولفی سا‌زاوت ده‌سا ته‌رتیب وچینی تی‌ک‌مه‌ده
حه‌یفه‌ توشی جه‌وری ریشو‌کیشی له‌رزانه‌ی مه‌که
په‌رچه‌مت جی‌ ئاشیانه‌ی بولبولی‌ طه‌بعی‌ منه
چونکه‌ کیشکچی‌ شه‌وه، تو‌مه‌نعی‌ هی‌لانه‌ی مه‌که
گه‌رده‌نم پی‌خوشه‌ حه‌لقه‌ی تایی‌ طه‌نافی‌ زولفه‌ک‌ه‌ت
چاوه‌که‌م ئیتر‌ حه‌واله‌ی طه‌وق و زولانه‌ی مه‌که
دل‌ به‌مه‌یلی‌ خوی‌ ده‌می‌که‌ عاشقی‌ بالاک‌ه‌ته
تو‌خودا‌ مایل‌ به‌غه‌یری‌ خو‌ت و بی‌گانه‌ی مه‌که
هه‌رله‌ئه‌وه‌ل‌ تو‌لدلت‌ بردوم‌ به‌نازی‌ چاوه‌ک‌ه‌ت
تازه‌ فی‌ری‌ راه‌وره‌سمی‌ طه‌بعی‌ په‌روانه‌ی مه‌که
عاشقی‌ خونچه‌ی‌ ده‌مت‌ تاکه‌ی‌ ده‌بی‌ ئاواره‌بی‌
مه‌ح‌ره‌می‌ رازه‌ حه‌واله‌ی‌ چو‌ل‌ و وه‌یرانه‌ی‌ مه‌که

وابه رسوایی له‌ناو ئه‌م خه‌لقه ئه‌فسانه‌ی مه‌که

***

مه‌حفوز له‌به‌ر کوششی عوششاقی خه‌فیفان

وه‌ختی که‌ده‌کا خه‌نجه‌ری تیژی به‌که‌مه‌ردا

ناپرسی له‌به‌ر حه‌شمه‌ت و ئیقبالی و جه‌لالت

له‌و (کیوکه‌نی) کوشته به‌ئومیدی و یسالت

شیرینه به‌شیدا ئه‌لم و ژه‌هری وه‌بالت

ئه‌ستیره‌هه‌مو مه‌حوه له‌نیو نوری جه‌مالت

چون شه‌مسی روخی تو‌شه‌وی گیراوه به‌فه‌ردا

ئه‌ی بو‌ئه‌له‌می من که‌تو لوقمانی ئه‌مینی

شیرین ده‌هه‌ن و شوهره‌ی ئافاقی، زه‌مینی

جاری بلی بیچاره «ئه‌دیب» بوچی حه‌زینی

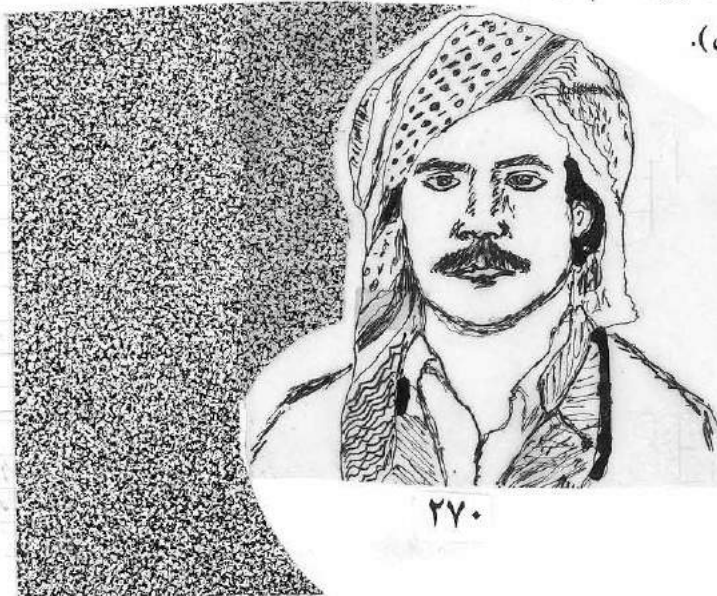
مه‌یلی هه‌یه تاهیر که‌پرسی له‌برینی

له‌و دل‌به‌ره پرسن که‌چ تیری له‌جیگه‌ردا

سه‌رچاوه: دیوانی ته‌دیب چاپی هه‌ولیر چاپی ۲۵۷۳ کوردی چاپخانه‌ی

کوردستان چاپی یه‌که‌م گردو کوکه‌ره‌وه‌ی: گیوی موکریانی که‌له‌ ۳۹ لاپه‌ره‌دا چاپکر

اوه (شه‌پۆل).

ئهلماس خان

ئهلماس خان (نهك خان ئهلماسى لورستانى)

ئهلم ئهلماس خان - ه پله و پايه ي سهرههنگى بووه و به سهرههنگ ئهلماس خان ياميرزا ئهلماس خانى كه ندوله يائهلماس خانى كوردستانى ناوداره و مهنزومه يهكى لهبابهت جهنگهكانى (نادر شاي ههوشار) داناوه و بهشيعر هونيويهتهوه سهرههنگ ئهلماس خان يهكيكه لهشاعيرانى پايه بهرزوتهرزى رپوژگارى نادر كه رهم و بهزمى ليك داوه و لهسوينگه ي تهبعى رهوانوبه هيزى خوى (نادر نامه و توپال^۱) ي به شيعر وتوه.^۲

ههروهها (ههفت لهشكر، شيرين و فههادو خورشيد و خهرامان) ي داناوه. ئهلم شاعيره ناوداره كه به ئهلماس خانى كوردستانيش ناوداره، فهرمانده ي تيبى سنه بوله كاتى نادردا. لهجه نكيك دا كه له مانگى سهفهري ۱۱۴۶ ي كوچى مانگى له نيوان نادر و سپاي توركى وهسمانى به فهرمانده يى (توپال وهسمان

۱- توپال فه رمانده ي سپاي عوسمانى بووه له ۵ژى سهفهوى سالى ۱۱۴۶ ي مانگى له گهل نادر شاي هه وشار - حديقه ي سلطانى نوسراوى كاك محمدعلى سلطانى ج ارپهري ۱۰۰ چاپى ۱۳۶۴ ي هه تاوى.

۲- مه نظومه يه كه له شه رحى جهنگ كاني نادر شادا (لاپهري ۱۵۵ گولزاري تهده بي لورستان نوسراوى كاك هه سفه نديار غهزه نفه ري ئومرائى چاپى ۱۳۶۴ ي هه تاوى.

پاشا) روی داوه، جاله سوینگه‌ی شهرنه کردنی سهره‌هنگ ئەلماس خان به‌دژی عوسمانی و مل بادان له‌فه و مانی نادرشا تیبی سنه مه‌جبور به‌کشانه وه‌ئه‌بی.
(سرجان مالکم) نویسیویه‌تی: ئەمه بوه‌هوی تیشکانی نادر. میرزا مه‌هدیخان له‌کتیبی جیهانگوشای نادریدا نویسیویه‌تی: دوا‌ی ئەوه‌ئیترا نادر نه‌ی توانی نه‌زم له‌نا و سپای خویدا دامه‌زرینیه‌وه. جاهەر له‌به‌رئه‌مه سهره‌هنگ ئەلماس خان که‌وته به‌ر غه‌زه‌بی نادر و ته‌نانه‌ت ئەلین: سیره‌تیشی برپوه.
میرزا شه‌فیع خه‌لکی بیلوار (رزله‌یا مامیزک) که‌له ده‌زگای خوسره‌و خانی یه‌که‌می میرمیرانی کوردستان له‌ساله‌کانی ۱۳۰۶-۱۱۶۸ حیساب‌داری: (موسته‌وفی) دارایی ولات بوه‌وله‌بره‌ شیعریکدا ئیشاره‌ی بو‌ئه‌وه کردوه، ئەم روداوه دل ته‌زینه نامر و فانی یه‌بوته‌هوی ئەوه‌ی که سهره‌هنگ به‌وه‌جاخ کویری بمری چونکا گه‌نج بوه که‌ئه‌وبه‌لایه‌ی به‌سه‌ره‌اتوه.

ئەلین میرزا شه‌فیع ئەیه‌وی به‌چیتته‌دیداری سهره‌هنگ ئەلماس خان که‌زوریان یه‌کترین خوش و یستوه، به‌لام له‌ریگا ئەبسی که‌سه‌ره‌هنگ ئەلماس خان ئەوشاعیره‌به‌ناو بانگه‌ناسک خه‌یاله بارگه‌ی به‌ره‌ولای خواتیکناوه ئەروا له‌جیگای ناشتنی ئەپرسی و ئەچیتته‌سه‌رمه‌زاری و په‌ژاره‌یه‌کی زور روی تی ئەکاوئه‌م شین نامه‌ی به‌ناوی (سه‌رای خاموشی) دانه‌نی و به‌کولی گریان له‌سه‌ر گلکۆکه‌ی ئەی خوینیه‌وه و له‌وه‌ش که‌خان ئەلماس خان منالیککی نه‌بوه که‌جیگای باوکی بگریته‌وه زورخه‌فه‌ت ئەخواوئه‌م شین نامه‌ی بودائه‌نی:

سه‌رای خاموشی:

میرزام خاموشان - میرزام خاموشان.

موباره‌کت بو سه‌رای خاموشان.

نوشت بویاده‌ی بیهوشی نوشان.
نزیکی یاران گل کهنه‌ن پوشان.
ثومید و هئیعجاز دعای خاسان بو.
سزای گور ئه‌فشار و هلیت ئاسان بو.
دومای ئه‌لماس‌خان، خان لال شیوه.
کره‌ی ته‌مویره کهس نیووه پیوه.
واتا: دوی ئه‌لماس‌خان له‌عل پوش کهس نه غمه‌ی ته‌موره‌ی نه بیستوه.
میرزام ئی دهرده، وه‌من بی‌کاری
تویله دهس نیشان ژه ویت نه‌داری
سه‌روه‌رم ئه‌م دهرده‌له‌من‌کاری کرد - منالیکیشته له پاش جینه‌ماوه که‌وه‌جاخت
رون بکاته‌وه‌وده‌س په‌روه‌رده‌ی توبی له‌ناو دوستانا.
فه‌رزن هه‌رخاسه میوه‌ی باغت بو
هه‌م شادی هه‌م زه‌وق هه‌م چراغت بو
هه‌روه‌قت بمرین جانشینته
کوری ۱ دوشمنان دنیا و دینته
وه‌ته‌فریح مه‌کی سه‌یر باغانت
وه‌ناز مه‌گیلو، وه‌دیوانخانت
له‌وه‌خت پیری بگیرو ده‌ست
هه‌م وه‌دلسوزی بکه‌ری قسه‌ت
ئه‌گه‌ر ژه ته‌لی گولی که‌نده‌بو
روحه‌م شه‌رمه‌نده‌ی خودا و به‌نده بو

ئه گهر له تهنه ی دار شاخه یه ک بکه نری گیانم لای خواو بهنده کانی شهرمه ساره،
ئیستان شهرمه سارم که بوچ دوی تو ئه لماسخان زیندوماوم و مهرگت ئه بینم.

عه زیزم میرزام هاو سه رای گل

قهلبم پر باره - بیرازم ژگل

هه ی ها وار ژدهس چه رخ نافه رجام

باساکیم به ربی ژه دهس چی میرزام

ئه ی هاوار له دهس ئه م چه رخه بی فه رجامه دودمانم

تیاچوه، چونکا باشتترین یا رویاوه رم له دهس چوه

بار تا بیوشم بهرگی ژه پلاس

خوین گری شه فیح به عده زخان ئه لماس. ۱

خان ئه لماس لورستانی کوری محهمه د به گ لورستانی یه وله وه ئه چی له

سالی ۱۰۷۲ کوچی له لورستانا له دایک بوبی و لای باوکی دهرسی خویندوه و

خه رقه ی ئیرشادیشی هه رله باوکی وه رگرتوه و به گه نجی خه ریکی خویندنه وه ی

دیوانی شیعرى شاعیرانی کوردو یارسان بووه زه وقی شیعروتنی گولی کردوه و

شیعری زوریشی به زمانی زگماکی و دایکی دانا وه و که و توت به ردل و سه رنجی

زانایان و هونه ر دوستان.

خان ئه لماس لورستانی که خوئی له پیاوه ناودار و مه زنه کانی یارسان

دیه ژمار، له سالی ۱۱۳۴ کوچی مانگی کتیبیکی به ناوی (که لامی خان ئه

لماس) که پیشگویش به نه زم دای ناوه پیشگویه کانی وه کوهی ته یمور بانیارانی

۱- کاک محهمه دعلی سولتانی نویسه تی: شاعیر ته مهوری چاک لیداوه و خان ئه لماس خان له
ساله کانی ۱۱۸۰ ی مانگی له ژباندا بووه و له نیوان ساله کانی ۱۱۹۰ تا ۱۲۰۰ ی مانگی وه فاتی
کردوه.

وئیل به گی یه، که که وتوته بهر سهرنجی نه هلی حهق.
خان ئەلماس لورستانی له سالی ۱۱۳۸ کوچی بارگهی بهره ولای خوا
تیکناوه وله لورستان نیژراوه و ۶۶ سال ژیاوه - ئەمهش نمونهی پیشگویه کانی:

یاوه ران ئاشو

یاوه ران ئاشو، یاوه ران ئاشو
نوتق ئەزه له وهر خیزو ئاشو
یاوه ران به ئیوه خه بهر ئەدهم ئازاوه ئه بی قسه ی پیشینه که ئازاوه ئه بی.
یانە ئەخیاران کو به ستهن کوکو
هه ی داد ئه و روژه گو و مه گو بو
حوکم شاهان تورک ته تهرمه یو
یهوم یهوم زیای جه و به تهرمه یو
دهس داران بی دهس بیده سان نو بو
بیلال جار مه دی واحیدان رو بو
نه میهر نه محبهت دل بی زهوق مه یو
خوشی زه مانه گشتی چی تهوق مه یو
ئەلماس خان (نەک خان ئەلماسی) لورستانی یه کییک له شاعیره هه ره
گه و ره کانی کورده که به زاراوه ی هه ورامی کون شیعر و چامه ی داناوه و
شوینه وازه کانی وه ک نادر نامه و شانامه ی کوردی، له گه و ره ترین گه نچینه ی
ئەده بی گورانی کورد له قه له م ده درین.

۱- بوزانیی ئەم مه به ستانه پروانه گولزاری ئەده بی لورستان نو سراوی ئەسفه ندیار غه زه نفه ری
ئومهراتی چاپی هاوینی سالی ۱۳۶۴ کوچی هه تاوی. وهه روا پروانه حه دیکه ی سولتانی چاپی
سالی ۱۳۶۴ کوچی هه تاوی.

ئه‌لماس خان له نیوهی دوهه‌می سه‌دی دوازه هه‌می مانگی‌دا، له ده‌ورو به‌ری سالی (۱۱۸۰) دا زیاوو ره‌نگه له ناخرو ئوخری هه‌ر ئه‌و سه‌ده‌یدا، له به‌ینی ساه‌ه‌کانی (۱۲۰۰-۱۱۹۰) دا کوچی دواپی کردبی.

به‌ریز محمد علی سولتانی قه‌له‌م جوان له پیره پیاوانی ناوچه‌ی که‌نوله‌و گاوهروی ژنه‌فتوو، که‌ ئه‌م شه‌ره، له‌نیوان نادر و هیندووو کان دا بوو. به‌ هو‌ی ئه‌م پاشه‌کشی یه‌وه نادر شاه، ئه‌لماس خان زور سه‌خت ته‌مبی ده‌کا.

ئه‌لماس خان ناخوین ساه‌ه‌کانی ژیانی له‌ ئاواپی که‌نوله‌ راده‌بویری و له‌ی‌دا خه‌ریکی باغه‌وانی و ته‌نبوره ژه‌نی و دانانی کتییی شانامه‌ی کوردی و نادرنامه ده‌بی، وه‌ک ده‌لین جگه‌ له‌و دو کتیه‌ چهند شوینه‌واری تریشی هه‌یه. به‌لام شاکاری ئه‌لماس خان، هه‌ر شانامه‌ی کوردی یه‌.

یه‌کیک له‌ به‌شه هه‌ره جوانه‌کانی شانامه‌ی کوردی، داستان و حه‌ماسه‌ی روسته‌م و زورابه. به‌ پیی شانامه‌ی کوردی، سوهرابی کوری روسته‌م کورپکی ده‌بی به‌ناوی برزو، دایکی برزو ناوی (شه‌هر ناشوب) ه‌ و کچی قلیچ خانی هه‌و شاری یه‌.

کاتی زوراب (سوهراب) به‌ده‌ستی روسته‌می باوکی ده‌کوژری و برزو، گه‌وره ده‌بی، شه‌ریک له‌ نیوان سپای ئیران و توران، له‌ده‌ورو به‌ری کرماشان‌دا روده‌دا. له‌و شه‌ره‌دا، برزو، به‌گورزی گران، شانی روسته‌می باپیری ده‌شکینی و له‌ پاشان برزو، به‌ده‌ستی فه‌لامه‌رز (فه‌رامه‌رز) سه‌رداری سپای ئیران دیل ده‌کری.

کاتی شه‌هر ناشوب، ئه‌م خه‌به‌ره‌ی پیده‌گا و ده‌زانی، که‌ برزوی کوری دیلی سپای ئیرانه، له‌وه ده‌ترسی، وه‌ک سوهرابی باوکی بکوژری، بریار ده‌دا شه‌و بچیته‌ لای روسته‌م و رازی برزوی بو‌بدرکینی.

شه‌هر ناشوب، ئه‌و شه‌وه‌ خه‌و له‌ چاوی ناکه‌وی و برزوی کوری ده‌لاوینیته‌وه.

ئەم لاواندەنەوویە، کە لە زاراوەی ناوچەیی کرماشاندا پێی دەلین (وای
گیران) جوانترین بەشی شانامەیی کوردی یە.
شەهراشوب بەم جوۆرە کۆری گەنجی دەلاوینتەووە، روۆ لە شناسنامەیی
کوردی دا:

موات ئەی روۆلەیی نەونەهالم روۆ
فرزەندی سوهراب، نەسل زالم روۆ
ئەو شیر جەنگی نەونەمام روۆ
سالاری سەرھەنگ نەسل سامم روۆ
شیر شیر شکەن، شیر ئەنگیزم روۆ
دلیر دادەیی کینە خیزەم روۆ
بەور شیر شکەن، روی مەیدانم روۆ
دلیر دادخواز سەر حەدانم روۆ
شەیدای شوری بی ئامانم روۆ
وینەیی سام سوار قەھرەمانم روۆ
شەیدای میرشکار، کوۆی (ئەمرۆلە) م روۆ
تاو و قیامت روۆلە، روۆلەم روۆ
ئەو ساحەب گورز و تیغ بە خشم روۆ
نەوشیروان هەیبەت، حاتم بەخشم روۆ
بەرزوی شیر ئەژدەر میر شکارم روۆ
قەتیران باز، وەقین و قارم روۆ

---

۱ - واتاو مانای واژەکان: ئەمرۆلە (هەمرۆلە): ناوچەیکە لە بەینی سنەو دیواندەرە و دی گولان.

دلیر سه فدر^۱ روی مهیدانم رو
باش بالا^۲ وهنده کھی که یانم رو
فلهک داد ژ دهست زایه لهی بی شهو
پهی جهانجووم داد، پهی سوهرابم رو
پهی برزوی شیر جو، شهر نهنگیزم رو
پهی سوهراب یهل، رهستا خیزم رو
پهی رولهی دلیر، ساحب گورزم رو
نهریمان قامت، چون نهلبورزم رو
روله چیش^۳ که روم^۴، چهنی بیدهنگیت
چیش که روم چهنی قه لان^۵ جهنگیت
چیش که روم چهنی رهخش سه رمه ست
کی گيرو^۶ به دست نه زدهای دهست
روله چیش که روم، وهی چهرخ گهردون
وهی پر جه زینهار، بی شهرت، بی شون
فلهک نه به ختم چهرخهش چه مهرن^۷
ههر ساتی رهنگی، سه وداش نه سه ره ن^۸

۱ - سه فدر: سه فدر - سه ف شکین.

۲ - باش بالا وهند: سه روکی خیلی بالا وهند - سه رخیل بالا وهند.

۳ - چیش: چ، چیه، چ ده بو.

۴ - که روم: کردبام - بکه م

۵ - قه لان: کوئی قه لایه - قه لاکان.

۶ - گيرو: بگری

۷ - چه مهر: خولان - چه مهری ناههنگی تایه تی مردو نازتن که به ده هول و زورنای ده ژهندری، کوتهل گیران.

۸ - نه سه رن: هه تا سه ر نیبه.

روڤه‌ی سه‌همناک، نه‌وجه‌وانم روڤ
نه‌و ره‌سته‌ی نه‌و حال، گورز وه‌شانم روڤ
روڤه‌ی سه‌همناک جه‌مین پاکم روڤ
به‌بر سام سه‌وله‌ت، سینه‌ چاکم روڤ
فرزه‌ند، به‌ سه‌ر گه‌رد^۱ تیغ و گورزت بام
وه‌نه‌زر بالای چون نه‌لبورزت بام
وه‌نه‌زر بالای نه‌ونه‌مامیت بام
وه‌نه‌زر باهو‌ی^۲ قه‌هره‌مانیت بام
وه‌نه‌زر دیده‌ی شه‌و بی^۳ خاویت^۴ بام
وه‌نه‌زر شیوه‌ی چون سوهرابیت بام
فرزه‌ند، وه‌سه‌ر گه‌رد، دیده‌ی مه‌ستت بام
په‌ی ده‌ر ساخی، دیل خاس که‌سه‌ت بام^۵
په‌سه‌ندی (شه‌پول) به‌ شیعی کاک محمه‌د ره‌ئوفی ته‌وه‌کولی:
شه‌پول دلسوزه‌ که‌ی کورد و ولاته
له‌ سه‌ر کوردان بکوژی پیی^۶ خه‌لاته
مه‌رگ لای وی وه‌کو ئاوی حه‌یاته
له‌ کاریدا ده‌قیقه وه‌ک سه‌عاته

۱- به‌ سه‌ر گه‌ردی: قوربان - فیدا - ده‌سه‌رت گه‌ریم.

۲- نه‌زر: قوریانی

۳- باهو: هه‌یکه‌ل - شان و باهو

۴- خاو: خه‌و

۵- نه‌قل له‌ نوسراودی کاک نه‌حمه‌د شریفی به‌ریز که‌ له‌ کوواری سروه‌ی ژوماره ۹۸-۹۷ په‌ره‌ی ۳۰ و

۴۰ له‌ چاپدراوه (شه‌پول).

گهلی عاشق به تاعات و سه لاته
قسه ی خوشه ده لیلی نوقل و نه باته
به ئومیدی خودا ئه هلی نه جاته
هه میشه کار و پیشه ی هه ر خه باته
بوگه شه و نه شه ی فره نگ ولاته
ریگای وی هه ر خه باته بو نه جاته
بو کورد و بو کورده واری
بو بوژانه وه و ژیانی فره نگ
به ئیراده یه و لیته وه
ئازایه، دل قایم و پته وه
ئه وه خاوه نی گر شه
نوسری میژو وه، به ور شه
تومار ده کاناوی زانایان
بو کورده مایه، بو دانایان
بو راگرتنی ئاداب بو کوردی
دانه ری ته فسیره بو قورئان به کوردی.

□ کاک محمد رئوف توکلی که له بانه له ۱۳۰۹ی هه تاوی له دایک بووه و دارای لیسانسه و ده بییری بازنشته یه و تائیس تا ئهم په راوانه ی نویسه: تاریخ تصوّف در کردستان و جغرافیا و تاریخ بانه چاپی ۱۳۵۴ و تاریخ تصوّف در کردستان چاپی اشراقی بدون تاریخ که در ۱۳۶۴ به بعد چاپ شده، چهار امام اهل سنت و ئهم کتیبانه به کوششی وی له چاپ دراون: حدیقه ی ناصری تالیف علی اکبر وقایع نگار، سیرالا کراد تالیف عبدالقادر فرزند رستم بابانی، بدایع اللغه فرهنگ کردی فارسی تالیف علی اکبر وقایع نگار. شه پۆل

ئه بول وه فاكانيمشكاني^۱

نيو: (تاها) ناودار به ئه بو وه فا موعته مه د كوري خواليخوشبو حاجي شيخ محه مه د موعته مه دول ئيسلام كه به كيگ له گه و ره زاناياني په يره وي رچه ي ئيمام شافعي بو له كوردستانداو ساله هاي سال له كوردستاندا خه ريكي دهرس وتنه وي زانست و مه عاري في ئيسلامي و فتوادان بو وه به كيگه له مه شاخي كاني مشكاني هه ريمي كوردستان، ئه م بنه ماله به فزل و ته قو ناوداره و ته كيه و خانه قاي ئه وان له م سه رده مه شدا له گوندي كاني مشكان له دو فرسه خي شاري سنه هه رماوه و خه لك هيمانيش هات و چوي ئه كه ن.
ره چه له كي ئه م بنه ماله به پي شه رجه ره يه ك كه واله ده سدايه ئه گاته وه (قوصه ي) با پيره ي چاره مي پيغه مبه ري مه زني ئيسلام.
جيگاي له دا يك بون و پيگه يشتن:
شاري سنه ناوه ندي ئوستاني كوردستاني سه ر به ئيران^۲ برواري له دا يك

---

۱ - ئه بولوه فا كوري محه مه د كوري عه بدول كه ريم كاني مشكاني ناودار به موعته مه دي كوردستاني كه به ده س خه تي خوي ئه م شه رجه حاله ي له سالي ۱۳۳۹ ي هه تاويدا بو كتيبخانه ي ئاستاني قودسي ره زه وي نوسيوه و ناردويه تي.

۲ - سنه له ۴۴/۳۸ پله ي دريژي خو ره لاتي (گرنويج) و ۳۶ پله عه رزي (پانايي) با كوري

بون: مانگی صهفهری ۱۳۰۵ ای مانگی وریکهوتی ۱۲۶۵ ای ههتاوی چاوی بهجیهان هه‌لیناوه.

خویندن و کارو بار: زانستی قه‌دیمه، وه‌ک ویزاوه‌ری، پارسی و عه‌ره‌بی صه‌رف، نه‌حو، به‌یان، به‌لاغه، به‌دیغ، مه‌نتیق، حیکمه‌ت، که‌لام، ته‌فسیر، حه‌دیس، فیهه، ئوصول و زانسته‌کانی‌تر.

له‌سالی ۱۲۹۴ ای هه‌تاوی دواي ته‌واوکردنی خویندنی باوی سه‌رده‌می خوئی، بوته‌کاربه‌ده‌سی حوکومه‌ت و به‌پر‌سیار‌بونی کارو پله‌ی یانه‌کانی وه‌زاره‌تی دارایی بو‌ه‌وس‌ی سالی ره‌به‌ق خزمه‌تی کرده‌و ۵ سالی له‌کوردستاندا و ۳‌سالیش له‌خوراسان و باقییه‌که‌ی له‌تاراندا کاری کرده‌و. له‌سالی ۱۳۲۸ ای هه‌تاوی له‌گروهی ۹‌داموته‌قاعید بو‌ه‌و‌وازی له‌کاری حوکومه‌تی هیناوه. نه‌بو‌وه‌فا له‌ماوه‌ی ژیانیدا هه‌میشه‌خه‌ریکی خویندن و پیا‌چونه‌وه‌به‌کتیبه ئیسلامی به‌کان بو‌ه‌به‌تایه‌ت دواي نه‌وه‌ی وازی له‌کاری حوکومه‌تی هیناوه، زیاتر سه‌رنجی داوه‌و‌ته‌م په‌راوانه‌ی نویسه:

۱- کتییی ئوصولی فیهه‌ی شافعی به‌پارسی که‌تائیستا دوجار له‌چاپ‌دراوه، جاری به‌که‌م له‌سالی ۱۳۳۲ هه‌له‌ چاپخانه‌ی حه‌یده‌ر و جاری دوهم له‌سالی ۱۳۶۴ هه‌تاویدا.

۲- کتییی (ارث) میراث له‌ئیسلام و موقه‌ره‌راتی قانونی مه‌ده‌نی له ئیراندا به‌پارسی چاپی سالی ۱۳۳۴ هه‌تاوی.

۳- ریساله‌یه‌ک له‌باسی نه‌به‌سرانی بابی (ئیحهاد) له‌رچه‌ی ته‌سه‌نون‌دا، به‌زوانی عه‌ره‌بی چاپکراوه.

۴- شه رحیک به پارسی له سه رکیبی (الشبهات فی المواعظ
والآداب) نوسراوی ئیمام قوزاعی له فرموده‌ی پیغمبه‌ری مه‌زنی ئیسلام
(چاپ نه‌کراوه).

۵- ریساله‌یه‌ک له مه‌سه‌له‌ی خه‌لقی ئه‌عمال له‌زانستی که‌لام‌دا به‌پارسی
(چاپ نه‌کراوه).

ماموستا و مه‌شایخی خوالیخوشبو ئه‌بول وه‌فا:

خویندنی صه‌رف و نه‌حو لای خوالیخوشبو (شیخ لطف‌الله) ئیمام جه‌ماعه‌ت
وده‌رس بیژی یه‌کیک له‌فیرگه‌کان که‌له‌کورانی ماموی باوکی ئه‌بو وه‌قابوه‌ده‌سی
کردوه به‌خویندن و له‌دواییدا لای باوکی خوی و لای حاجی شیخ حه‌میدی
ماموی و لای خوالیخوشبو (مه‌لا عبدالله) دش‌ی موفتی کوردستان خویندویه‌تی
زانسته‌کانی باوی سه‌رده‌می خوی ته‌واو کردوه.

حاجی شیخ محه‌مه‌د موعته‌دول ئیسلام باوکی ئه‌بو وه‌فا لای عه‌لامه‌ی
ناودار حاجی سه‌ید حه‌سه‌نی موده‌رسی چوری و ئه‌ویش پشت به‌پشته له‌لای
زانایانی بنه‌ماله‌ی خویان خویندویه‌تی تاده‌گاته‌وه به‌خوالیخوشبو سه‌ید
ئه‌بویه‌کری چوری ناودار به (موصه‌نیف)^۱

خوالیخوشبو حاجی شیخ عه‌بدول حه‌مید له‌زانا گه‌وره‌کانی ئه‌م سه‌ته‌ی
دوایه‌بو وه‌خواه‌نی قه‌سیده‌ی غه‌رای (لامیه‌الکوردیه‌که‌فه‌قی‌ی عه‌لامه‌ی ناودار
محه‌مه‌د موفتی زه‌هاوی) به‌غا‌بوه.

---

۱ - عه‌لامه‌ی ناودار مه‌لا ئه‌بویه‌کری موصه‌نیف له ۹۲۳ مانگی له‌دایک بوه و له ۷۲ سالی‌دا له‌سالی
۱۰۱۴ ی مانگی له‌چوردا بارگه‌ی به‌رده‌ولای خوا تیکناوه و کتیبی زوری نویسه.
بو ناسینی مه‌لاه‌بویه‌کر موسه‌نیف بروانه‌په‌راوی ژیناوه‌ری زانایانی کورد یا گه‌نجینه‌ی
فه‌ره‌نگ و زانست چاپی سالی ۱۳۶۴ په‌ره‌ی ۷۵ تا ۸۴ چاپی تاران نوسراوی شه‌پۆل.

خوای خوشبو مه لا (عبداللہ) دشئی موفتی گہ ورہی کوردستان کہ زور
ناودارہ. زنجیرہی ماموستاکانی بہم جورہیہ:

مه لا (عبداللہ دشئی) لای عومہر ئه فہندی هہولیری و ئه میش لای عومہر
ئہ فہندی دہرس بیژی رہ واندوز ئه میش لای ئہ بو بہ کرئہ فہندی هہولیری و
ئہ میش لای زانای خواناسی گہ ورہ محہمد ئہ فہندی خہ تی: (خاتی) شیخی
سلیمانی، ئہم دوزانایہش لای مه لا (عبدالرحیم) ئہ فہندی زیاری و شیخ
مه لا عبدالرحمن روژبہ یانی خویندیانہ.^۱

ئہم دو زاناگہ ورہش لای (صبغۃ اللہ) ئہ فہندی زیاری و ئہ میش، لای
مه ولانا محہمد صالح ئہ فہندی حہیدہری و ئہ میش لای باوکی
خوی مه ولانا سمایلی حہیدہری و ئہ میش لای مه ولانا ئیبراہیم مودہ ریس
و ئہ میش لای باوکی زانای خوی مه ولانا حہیدہر حہیریری کوردی خاوەنی
نوسراوہی زوروزہ و ہندو ئہ میش لای باوکی خوی مه ولانا ئہ حمہد ئہ میش لای
باوکی خوی مه ولانا حہیدہری کوردی فہقی (شیخ الاسلام) مه ولانا زہینہ دین
کوردی بیلالی، فہقی خواجہ جہ مالہ دین محمود شیرازی فہقی مه ولانا
محہمد کوری ئہ سعہد صدیقی دەوانی فہقی (محمی الدین) کہ شکہ ناری
فہقی عہلامہ سہید شہریف جورجانی فہقی موبارہک شا فہقی مه ولانا
قوتبہ دین رازی فہقی عہلامہ شیرازی فہقی خواجہ نہ صرہ دین توسی و
ہہرہہا فہقی کاتبی قہزوینی فہقی ئیمام فہخرہ دین رازی فہقی
(حجۃ الاسلام ئیمام محہمد غہزالی) فہقی (ئیمام الحرمین عبدالملک
یوسف جوہینی) فہقی شیخ ئہ بوتالب مہ کہیی خویندویہ تی، ئہ میش ئہ بو

۱ - بو ناسینی شیخ مه لا عہدورہ حمانی روژبہ یانی پروانہ پراوی ژینا و ہری کورد... پەرہی ۶۷۲
چاپی سالی ۶۴ تاران چاپی ئہ و ہل. (شہ پۆل).

وہسمانی مہ‌غربی خوش ویستوہ و مریدی بوہ و خہرقہشی لہدہس پوشیوہ و
ئہمیش مریدی قوتبی روژگار ئہبو عہمر زہجاج و ئہمیش مریدی جویئہیدی
بہغدادی بوہ (قدس سرہم‌العزیر) ئہمیش مریدی سرّی کوری موفلیسی
سہقہتی و ئہمیش مریدی شیخ مارفی کہرخی و ئہمیش مریدی ئہبوسہلیم تالی و
ئہمیش مریدی حہیبی عہجہمی و ئہمیش مریدی حہسہن بہسری و ئہمیش لہ
حہزرہتی ئہبوبہکری صدیق خہلیفہی یہکہم و لہ حہزرہتی عہلی کوری ئہبو
تالب خہلیفہی چارہم ئہمیش لہ حہزرہتی محہمد پیغہمہری مہزنی ئیسلام و
خاوہنی قورٹان.

سہرچاوہ: پہراوہی (مؤلفین کتب چاپی فارسی و عہرہبی) بہرگی ۱
نوسراوی خانباامشار چاپی سالی ۱۳۴۰ھ تاوی پہرہی ۳۰۶ نوسراوہی:
(ئہبول و ہفاکوری محہمد) و روژنامہی شہادہی کوردی ژمارہی ۱۰۷ سالی ۳-
۱۳۶۴/۱/۱۸ ہتاوی و ۲۸ ژانویہی ۱۹۸۶ زاینی و ۱۸ خاکہلیوہی ۲۵ ۹۷
کوردی بہ قہلمی (شہپول) بلاو کراوہتہوہ و دہست خہتی ئہبولوہفا خوئی کہ
لہ سالی ۱۳۳۹ی ہتاویدا بوکتیخانہی ئاستانہی قودسی رہزہوی نویسوہ وینہی
نوسہر.

محهمده ئه بولوه فا تاجولعارفين

۱۶ ره جه بي ۴۱۷ - ۵۰۱ ي مانگي

تارچولعارفين زاتيكي گه و ره و خوا ناسي ته واو و له ئه سلدا خه لكي
حه لوان (زه هاو) بووه و لاي زاناو خواناسي گه و ره (شه نه كي) ده رسي خوئندوه و
به كاكيس (كاكيش) ناو براوه، چونكا هوگري كاري كشت و كال بووه - له
(قلاندا الجواهر) له شيخ عه زار نه قل كراوه كه تاجولعارفين (پيغه مبه ر) له خه ودا
ئه بيني و پيي ده لي: (يا رسول الله له بابه ت ئه بولوه فاوه چ ده فهرموي)
پيغه مبه ريش له وه لامدا فهرمويه تي: (بسم الله ... من به و ده نازم؟) و هه روا (شيخ
عبدالقادر) گه يلاني له بابه ت تاجولعارفينه وه ده لي (ليس علي باب الحق تعالى
كُردِي مَثَل ابي الوفا) - له قسه كاني ئه بولوه فاي كورده: (التسليم ارسال النفس في
ميادين الاحكام، و ترك الشفقة عليها من الطوارق) تاجولعارفين، فهرمويه تي:
ئواره كورد بوم و به ياني بومه عه رب، (قاضي القضاة) موجيره دين عه ليمي
(مقدسي حنبلي) له تاريخي (المعتبر في انباء من عبر) فهرمويه تي: (سه روه ري
ئيمه تاجولعارفين ئه بولوه فا محهمده بن محهمده بن زه يد بن حه سه ن موره ت زاي
گه و ره (عريض بن زيد بن زين العابدين علي بن حسين بن علي ئه بي تاليب د - خ)
شه ريف حوسه يني فوساني (پوشيني) سه يدي گه و ره و قوتبي زه مان و عه للامه ي
ده و راني خو ي بو. به قسه ي بروا پيكر او ان تاجولعارفين له ۱۶ ي ره جه بي ۴۱۷ له
دايك بووه و له ۲۰ ي (ربيع الاول) سالي ۵۰۱ له (قه له مي نيا) شاريك له نيزيك
به غدا وه فاتي كردوه و له سه ر ريبازي شافيعي بووه، به لام ئه وه ي كه له راستي

۱ - په ري ۸۱ قه لاند جه واهير.

۲ - علماء نا په ري ۴۵۷ و ۴۵۸ چاپي ۱۹۸۳ - ز - به عه ربه ي - هه روا قه لاند جه واهير نوسراوي محهمده بن
يه چا حه نه لي حه له بي په ري ۸۰ و ۸۱ و بهجة الاسرار شطونفي به نه قل له بلاؤكي ئه نجومه ني ئاساري نه ته وه بي
په ري ۵۰ و كو به ي شدالازار و طبقات الكبرى ج - ۱ - په ري ۱۳۴ و كتبي زريزه ي زرين په ري ۱۴۹ چاپي
۱۳۷۴ - تاران به قه له مي (شه پو ل)

نیژیکه، تاجولعارفین خه لکی گوندی پوشینه که سه ره مه لبه ندی به رزنجهی لای شاری سوله یمانی یه وله پوشین نیژراوه، واژه ی (قه له می نیا) یا گوردراوه ی واژه یه کی کوردی یه یا له به راگوندیک به و ناوه هه بووه، به پیی شه جهره نامه یه ک که به سهد مه حمود موزه فهر برای تیمام جه عفر سادق و کوری تیمام باقرده گا - ۱ - بنه ماله ی زانایانی کاژاویان له نه سلی نه و زاتهن. تاجولعارفین یه کی له خواناسان و زانایانی گه وره ی ئیراق بووه و کوری زور له زانایان و خواناسان له فیگره ی نه و پی گه بیون و ئیجازه یان وه رگرتووه، وه ک: شیخ عه لی هه یتنی ناودار، شیخ نه حمده به قلی، شیخ به قابن به تو، شیخ نه وره حمان ته فسونچی، شیخ مه ته ر بارزانی، جاگیرلو، شیخ ماجد کوردی که له سالی ۵۶۴ له ج - ۱ - وه فاتی کردوه و چه ندین زاناو داناو خواناسی دیکه ش.^۲

حه کیم سه نایی له په سه ندی تاجولعارفین دا فهرمویه تی:

قرنها باید که تا از پشت آدم نطفه ای بوالوفای کرد گردد یا شود و پس قرن^۳ نوستاد بابا مه ردوخ روحانی (شیوا) نویسیه تی: که تاجولعارفین له خواناسانی سه ته ی شه شه می مانگیه و له سالی ۵۳۰ وه فاتی کردوه^۴ هه روا خواناسی گه وره: شه مسی مه غربیی هه مه له سه ره تای دیوانه که یداو هه مه له غه زه لی ۱۵۱ له په سنی عارف و خواناسیکی کورد که همان نه بولوه فای کورد: تاجولعارفینه به شیعر فهرمویه تی:

۱ - علماءنا - یاکتیبی زانایانی کورد له خزمهت عیلم و دیندا نوسراوی تیمام شافعی زه مان: عه للامه مه لا عه بدولکه ریم موده ریس، ته رجه مه ی زانای دوس و قه له م جوان نه حمده حه واری نه سه ب چاپی بلاوکی ئیتیلعات سالی ۱۳۶۹ - تاران په ره ی ۳۳۷ (شه پول).

۲ - زانایانی کورد له خزمهت عیلم و دیندا سه رچاوه ی به رو.

۳ - دیوانی سه نایی چاپی مه روی په ره ی ۴۸۶ - زریزه ی زیرین نوسراوی (شه پول) په ره ی ۱۴۸ و ۱۵۸ و ۱۵۹ چاپی ۱۳۷۴ ی هه تاوی.

۴ - تاریخ مشاهیر کرد، عرفا، علماء، ادبا، شعرا، جلد - ۱ - تألیف بابا مردوخ روحانی شیوا چاپی سروش - تاران ۱۳۶۴ - په ره ی ۳۵ و ۳۶.

۵ - په ره ی ۳ و ۱۰۷ دیوانی شه مسی مه غربیی چاپی ۱۳۶۴ ی هه تاوی تاران.

این کرد پریچهره ندانم که چه کرده است
کز جمله خوبان جهان گوی بهره است
موسی کلیم است که دارد ید بیضا
عیسی است کزو زنده شود هر که بمرد است .

جابان: جاوان

ثم (جاوان): کابان الکردی، گاوانه یه کیک له یاران و صه حابه گه و ره و
زاناکانی سه رده می سه رده تای ئیسلام بوه جابان یا جاوان (گاوان) کورد بوه و
له وهش ته چی جاف له جابان گیرایی به خه یال جاف موفره دی (جابان) ه - ثم
جابانه به پیی قسه و نوسراوهی (الاصابة فی تمییز الصحابة) دانوسیویه تی ثم
جاوانه یه کیک له یارانی حه زره تی ره سولی ته کره م و له راوی یانی فه رموده ی
پیغه مبه ری مه زنی ئیسلامه .

عه للامه ی ناودار ئالوسی زاده به غدادیش ته فسیرنوسی ناو دار له ته فسیری
(روح المعانی) خویدا نیوی جابانی بردوه، ثم دوانه (حافیز کوری حه جهری
عه سقه لانی و ئالوسی زاده) نوسیویانه هه ندی له زانایانی کورد چاویان
به حه زره تی ره سولی ته کره م که وتوه و قسه یان له گه ل پیغه مبه ر دا کرده، یه ک
له وانه (جابان) باوکی (مه یمون) ناودار به (ته بویه سیر) ی کورده . شه پۆل .
سه رچاوه: ته مین زه کی پهره ی ۱۲۳. ته به رانی موسنه ده ی چکو له ی الاصابه
فی تمییز الصحابه، ته فسیری روح المعانی له واتای: نایه تی ته دای ماره یی به ژن.

چه له بی حیسامه دین حه سه ن

۹۵۴ - ۸۸۶

ئه م زانا پایه به رزه ناوی حه سه ن ه و کوری محه مه د شای فه ناری کوردی
خه لکی ورمی و حه نه فی یه که له ۸۸۶ کوچی مانگی له دایک بو ه و
له ۹۵۴ کوچی کوچ و کوچباری به ره ولای خواتیکناوه و له نه سه مبول نیژراوه. ئه م
زانایه له زانسته کانی و یژاوه ری و نه ده بی و ته فسیر زورشاره زاو پسپوربو ه و نازناوی
(مهی دین) ی پیدراوه، به (فه نار) ی زاده یش نیو براوه چونکا یه کیکی
له باوه گه وره کانی فه نار (چرای ده ریایی) ی به دیاری بو پاتشای روم برده. شای
رومیش ته وی به (مه رد) ی (فه نار) ی ناو برده ه.

چه له بی له روزگاری سولتان سلیمان خان قانونی له نه سه مبول و (ادرنه) و
(ئه ناتولی) و (روم ئیلی) دا ساله های سال (قازی) بو ه و خه ریکی قه زاوه ت
کردن بو ه. چه له بی حیسامه دین حه سه ن کورد په راوه و کتیبی زوری نویسه، وه کو:
۱- کو به له سه ر ته فسیری به یزاوی. ۲- کو به له سه ر ته لویح ۳- کو به له سه ر شه حه
مه واقیفی میرسه ید شه ریف جورجانی. ۴- کو به له سه ر موخته سه ر ۵- کو به

۱- له ۷۴۰ له گورگان له دایک بو ه له ۸۱۶ کوچی مانگی له شیراز وه فانی کرده.

لهسهر موته وهل نوسراوی مهلا سهعد تهفتازانی.^۱

چهله پی لهئاخری ته مه نیدا چوته زیاره تی: (حه ره مهین) لهسه رواژه ی
(چهله پی) به (پ) یابه (ب) بیرورای جیا جیا هه یه که کوردی یه یاتورکی یا
پارسیه، خاوه نی (نهوار به هییه) واژه ی چهله بی به پارسی داناوه. به لام سه خاوی
ئه م (واژه ی به (روم) ی داناوه، هه ر وه کو پاشا که به واتای ناغاو گه وره یه. چهله بی
له ۲۲۶ی مانگی له شاری ورمی له دایک بووه.^۲

مه ولانا له پارانه وه و مونا جاتی کدا که به فارسی و تورکی فرمویه تی:
ئه م واژه ی: (چهله پی) به خوا بانگ کردوه هه ر وه کو فرمویه تی:
خبری دهید جان را که زدوست چیست فرمان
چه کنم چه چاره سازم چه دوا کنم چه درمان
چلبی، بیزه نظر قیل که حل اولسار از مشکل
چلبی، بیری اونوتما دل خسته را مرنجان
چو جمال خود نمودی دو جهان بهم برآمد
همه جا فغان و ناله همه جا خروش و افغان

دوباره

چلبی، تو شاه و میری چلبی تو دستگیری
چلبی، تو دلپذیری چلبی، بیزی اونوتما

۱ - که له ۷۲۲ کوچی له گوندی تهفتازان - نسای خوراسان له دایک بوه وله ۹۷۳ کوچی وهفاتی کردوه وله سه ره خس نیژراوه.

۲ - کتیبی سوخن سه رایانی نازربایجانی خوراوی لاپه ره ی ۶۶ و ۶۷ چاپی بی تاریخ.

چلبی، شده جهان چلبی توجان جانی
چلبی، نه این نه آنی چلبی، بیزی اونوتما
مهولانا چهله بی حیسامه دین زیائولحه ق حه سن و بیرو رای مهولانا

جه لاله دین له بابته چهله بی یه وه

مهولانا جه لاله دین محهمه د به لخی ناودار به مه وه وی که له گه وره شاعیرانی
سوفی مهنشی ئیرانه^۱ له بابته حیسامه دین چهله بی دا فه رمویه تی: حیسامه دین
چهله بی زه خیره و نازوخه ی ئه مر و وقیامه تمه، (قدوة العارفين)ه، (امام الهدی و
الیقین)ه، (مغیث الوری)یه، (امین القلوب والنهی)یه (ودیعة الله بین خلیفته)یه، (و
صفوته فی بریته)یه، (وصایاه لنبیه)یه، (وخبایاه عند صفیه) و کلیلی گه نجه و
عهرشی بالآوئه مینی گه نجه ی زه وی و حیسامی حه ق و دینه).

له شه رحی که بیری ئه نقه ره وی بو مه سنه وی مه وه وی^۲ دوا ی ستایشیکی زور
و جوان له حه زه تی چهله بی نویویه تی:

حیسامه دین چهله بی و باوک و بایره ی خه لکی شوینیکن که به (ورمی)
ناوبراوه و ئه سلیمان کورده.^۳

حیسامه دین، ناوی حه سن و کوری محهمه ده و له کوردانی (ورمی)ن.
ئه مزاته بایه زیدی کات و جوئه یدی روژگاری خوی بوه. حیسامه دین چهله بی

---

۱ - مهولانا جه لاله دین له ۶۰۴ ی کوچی مانگی له به لخ له دایک بوه و له ۶۷۳ ی مانگی وه فاتی
کردوه

۲ - په ره ی ۲۶ تا ۳۳ به ته رجه مه و کو به ی (دوکتور ئه کبه ر بیهروز) چاپی سالی ۱۳۴۸ ی کوچی
هه تاوی به رگی یه که م چاپخانه ی خورشیدی ته وریز.

۳ - په ره ی ۳۲ سه رچاوه ی به رو

صهديق كورى صهديق كورى صهديقه و نه چيته وه سهر نه بوبه كرى زينهارانى
حوسين بن على بن يزدانيار نه و عارفه خواناسه زانا و ناوداره و وافهرمويه تى:
(أَمْسِيَتْ كَرْدِيَا وَ أَصْبَحْتُ عَرَبِيَا). و اتا: شه و كورد بوم كه نوستم له به ره به يانا كه
بيداره وه بوم ديتم عه ره بزوانم، و اتا: عه ره بى و زمان و واتاى قورثانى له هه مو
زانايانى روژگارى خوى باشتر زانيوه كه به له دونى: (لدنى) نه و زانسته ي له لايه ن
خوای به خشه رو دلاواو دل لاوينه وه، پى دراوه.

له سه ره تاي ده فته رى چاره مى (مه ثنه وى) جه لاله دين مه وه لوى به و كورده
مه زنه ي دا هه ل گوتوه:

□ نه بوكر زينهارانى: احوسين بن على بن يزدانيار كه له ۳۳۳ى مانگى
له ورمى وه فاتی كرده و گوره پيروزه كه ي له لاي فيرگه ي نه ويد فه تحه كه باوه
گه و ره ي (ضياء الحق حسام الدين) حه سه ن چه له بى به كه هه ندى لايان وايه مه سته وى
نه م بؤ مه ولاناي رومي داناوه، - مه ولانا جه لاله دين رومي له دياچه ي ده فته رى
نه وه لى مه سته ويدا، ده لى: ۲ (يقول العبد الضعيف... محمد بن محمد بن الحسين
البلخي اجتهدت في تطويل المنظوم المثنوي... لاستدعاء سيدي ابوالفضائل
حسام الحق والدين حسن بن محمد المعروف بابن اخي ترك ابو يه زيد الوقت و
جنيد الزمان... المنتسب الى الشيخ المكرم بماقال: (أَمْسِيَتْ كَرْدِيَا وَ أَصْبَحْتُ عَرَبِيَا)
فتعم الخلف و نعم السلف^۳ كه عه للامه قه زوينى به ناوى حوسين بن على نه بوبه كر

۱ - بلاوى نه نجومه نى ناسارى نه ته وه پى لاپه ره كانى ۳۰ و ۳۱ و ۱۰۵ و ۱۷۶ كه ده لى ن:
ده ستگردي چارينه كانى بابا تاهيرى گوريوه ته سهر زمانى فارسى
۲ - نفحات الانس چاپى كه لكه ته لاپه ره ي ۳۶۲ بابوبى - مقدمه ي شدالازار ص-ج - كو به ي عه للامه
قه زوينى به نه قل له بلاوى نه نجومه نى ناسارى نه ته وه پى لاپه ره ي ۴۸.
۳ - شدالازار كو به ي ۵۱۲ تا ۵۱۴ به نه قل له بلاوى نه نجومه نى ناسارى نه ته وه پى لاپه ره ي ۴۹
سهر چاوه ي به رو.

زینهارانی، بن یزدانیار ناوی بردوه، مه وله وی له بهر مه شهو ربون به لازمی نه زانیوه
ناوی بیا. ۱

ئه مه ش هه ندی له و شاعرانه ی مه وله وی رومی

گرز نام و حرف خواهی بگذری

پاک کن خود را ز خود هان یکسری

همچو آهن ز آهنی بی رنگ شو

وز ریاضت آینه بی رنگ شو

خویش را صافی کن از اوصاف خویش

تا بینی ذات پاک صاف خویش

بینی اندر دل علوم انبیا

بی کتاب و بی معید و اوسا

بی صحیحین و احادیث رواة

بلکه اندر مشرب آب حیات

سِرِّ اَمْسِيْتُ لِكُرْدِيَا بَدَان

راز اَصْبَحْتُ عَرَايَا بِخَوَان

سِرِّ اَمْسَيْنَا وَ اَصْبَحْنَا تَرَا

می رساند جانب راه خدا

□ تا ئه و شوینه ی میژوده لی: ئه م سی زاته ؛ بابا تاهیر، بابویی و زینهارانی

باوگه وره ی (ضیاء الحق حسن) چه له بی (اَمْسِيْتُ ...) یان به زاراهاتوه. ۲

۱ - لاپه ره ی ۴۵۹ و ۴۶۰ کتیی گه نجینه ی فره نگ و زانست چاپی ۱۳۶۴ نواسراوی
(شه پۆل).

۲ - دیباچه ی ده فته ری ئه وه لی مه سنه وی. کتیی زریزه ی زیرین لاپه ره ی ۱۴۹ و ۱۵۰ چاپی
۱۳۷۲ ی هه تاوی (شه پۆل).

وی ضیاءالحق حسام‌الدین توئی
که گذشت از مه بنورت مثنوی^۱
ای ضیاء الحق حسام‌الدین راد
اوستادان صفا را اوستاد^۲
ثمه‌ش نمونه‌ی دو غزه‌ل له‌به‌شی شه‌مسی ته‌وریزی:
وه چلبی زدست تو وزلب و چشم مست تو
چو دلم شکستی تو، وه چلبی زدست تو
خیزم و بس فغان کنم شور در این جهان کنم
راز دلم عیان کنم وه چلبی زدست تو
چه‌له‌بی شوینی زوری له‌سهر جه‌لاله‌دین مه‌وله‌وی هه‌بووه وئارا و قارای له
مه‌وله‌وی بریوه.
چه‌له‌بی به شه‌ودا ئه‌ی نوی و به‌روژدا هه‌مو نوسراوه کانی به ده‌نگ و
ئاوازی خوش بومه‌وله وی ده خوینده‌وه.
ده‌لین کاتی ج ۱ مه‌سنه‌وی ته‌واو بو، جه‌لال و خیزانی چه‌له‌بی وه‌فات ده‌کاو
تا دوسال و تنی شیعر و هونه‌ی مه‌سنه‌وی را ده‌گیر دری و شعروتن و شکاوی دی
مدتی این مثنوی ناخیر شد
مهلتی بایست تاخون شیر شد
چون ضیاءالحق حسام‌الدین عنان
باز گردانید ز اوج آسمان

۱ - سهره‌تای ده‌فته‌رو نویسنکه چواره‌می

۲ - سهره‌تای ده‌فته‌ری پینجه‌م

چون ز دریا سوی ساحل بازگشت

چنگ شعر مثنوی با ساز گشت
واتای واژه‌ی چه‌له‌بی: بوت، جوانی، بوریزدانان له‌گه‌وره‌گه‌وره‌کان،
وینه، خودا، خودایی، نیک نیژاد، نه‌جیب‌زاده، سهد و سه‌روه، خاوه‌ن مال، خونیا
گه‌ر، گورانی و قام بیژ، شایه‌ر، شاعیر و هه‌ستیار، ده‌رس خوین، خوینده‌وار،
به‌ئه‌ده‌ب، چرگه‌ر، موته‌مه‌دین، شه‌ریف، شیک و ته‌رپوش، خیو، خودانی گچکه،
رابه‌ری روحانی چه‌له‌ب: خودا چه‌له‌بی که موشته‌قی کوردی ئه‌وه به‌واتای
خودایی‌یه، ئه‌م واژه کوردی‌یه له سه‌ره‌تای سه‌ته‌ی چارده‌وه که‌وته سه‌رزاری
تورکی سه‌لجوقی و هه‌ر به‌و واتا پیش‌ووانه‌ی که له زمانی کوردیدا باوبو، به‌کاربرا
به‌کورتی بلین: کاتی حیسامه‌دین چه‌له‌بی گه‌نج‌بوه که باوکی وه‌فاتی کردوه
هه‌مو گه‌وره پیاوان و پیاوانی خوداو دل و ده‌رون باز زیائه‌دین چه‌له‌بی یان بانگ
کرده لای خوینان، چونکا هه‌مو گه‌وره پیاوانی پیاو و خودایی ئه‌و سه‌رده‌مه له
فیرگه و فیرانکوی باب و باپیرانی حیسامه‌دین چه‌له‌بی فیری فه‌ره‌نگ و زانست و
خووناکاری چاک و پاک بیون و باره‌اتبون و خویندبویان حیسامه‌دین چه‌له‌بی،
ئه‌م ده‌عه‌ته قه‌بول ئه‌کات و له‌گه‌ل کوری له‌گه‌نجانی ئه‌م ته‌ریقه‌ت و رچه وریبازه
ئه‌چیته حوزوری مه‌ولانا و له‌خزمت مه‌وله‌وی دا ئه‌مینته‌وه و حیسامه‌دین
چه‌له‌بی خوشه‌ویستی مه‌وله‌وی له‌دلی ئه‌نیشی و هه‌رچی مال و سامانی بوه
له‌ریگای مه‌وله‌ویدا خه‌رجی کردوه و ته‌نانه‌ت به‌په‌یره‌وانی بنه‌ماله‌ی خوشی
ده‌ستور ئه‌داهه‌رچی دارایی و سامان به‌ده‌س دینن وه‌قفی مه‌ولانای بکه‌ن.
باشترین یادگاری مه‌وله‌وی نه‌زمی مه‌سنه‌وی‌یه که به‌تکای حیسامه‌دین
چه‌له‌بی ده‌سی داوه‌ته دانانی ئه‌م شوینه‌واره ئه‌ده‌بی و هونه‌ری و عاریفانه.

چه له بی یه کیچ له خه لیفه خوشه ویسته ناوداره کانی مهوله وی و پیشه وای
مریدان و ئەمین حوزوری مهوله وی و موله ولی خانه قای (زیائەدین وه زیر) بوه و
ئەمانه هه مو فەزل و ته قواو پاریزگاری حیسامه دین چه له بی ئەگه ینی ١.
چه له بی: بوریزدانان و جوانی به کارده بری.

چه له بی: له مه زنه کانی چه له بن، که له جلوم له نیژیکی فیگره و مه کته بی
ئه حمه دیه دا نیشته جین و خویان به سهر فیگره ی ئەحمه دی یه دا رائه گهن.

چه له بی: چه عفر شاعیری وه سمانی یه بوه (نیشانجی) پاشا ناوبراوه و
له گهل سه لیم ی ادا له هیرش بو سهر ئیران به ناوی قازی عه سکه ره له سالی ١٥١١
زاینی به شدا ربوه و به ناوی مل بادان له سالی ١٥١٤ زاینی له ته وریز سهری براوه
دیوانی شیعریشی هه یه ٢.

چه له بی زاده: عاصم ئەفهندی ئیسماعیل: شیخ الاسلام (١٧٥٨) که له
بروسه و شاری مه دینه و ئاستانه دا قازی بوه و میژو نویسش بوه که میژوی سالانی
نیوان ١٧٢٢ و ١٧٢٨ زاینی نویسه و دیوانی شیعریشی هه یه.

چه له بی: صاحب یه کیچه له زانایان له هیند و ستانا و فریده الزمان له ته فسیری
ئایه تی (اَنَا عَرَضْنَا الْأَمَاتَةَ) دا بو (ئه ورهنگ زیبی له ١٦٦٠ زاینی دانوسیوه و
به خهت له له ندهن هه یه.

سه رچاوه: ئەلمونجید - ئەعلام په ره ی ١٣٩ چاپی ١٥ سالی ١٩٥٦
زاینی بیروت. و سوخن سه رایانی ئازربایجانی خوراوا چاپی بی تاریخ لا په ره ی

---

١ - نه قیل له سه ره تای مه سه توی و مه ناقب العارفین و نفحات الانس که ههر سیکیان جی دنیایی بدیع
الزمان فروزانفهرن.

٢ - پروانه کتیبی بزگان و سخن سرايان ئازربایجانی غه ربی په ره ی ٦٦ تا ٧١ و کتیبی ژیناوه ری
زانایانی کورد... یاگه نجینه ی فه ره هنگ وزانست په ره ی ٤٥٨ تا ٥٥٩ چاپی تاران چاپخانه ی
مه هارهت سالی ١٣٦٤ کوچی مانگی. نوسراوی (شه پۆل).

۶۶ تا ۷۱ - ریحله‌ی ابن به توتہ لہ ژیر واژہ‌ی چہ لہ بی دا.

نوکتہ: لہ یونسی^۱ کوری حہیب بہ صری یان پرسسی چ کہ سی شیعری
لہ ہہ موان جوان تر و با شترہ. ئەویش وتی ناگری بہ شاعیریکی تایبہت
ناماژہ وئیشارہ بگری ئە بی بوتری: (ئیمروئول قہیس) کاتی سوار ئە بی، و (نایبغہ)
کاتی بترسی و (زوهیر) کاتی بیہوی و ئارہ زوی لیبی و (ئەعشا) کاتی شادبی،
ہہ ریه کہ لہ مہ بہ ستیک دا ئە توانی جوان بئاژی و بہ زمان تەر و پاراوی شیعری لہ
باربلین یونس فہ رمویہ تی (لہ بید) لہ ئیسلام داتہ نیا شیعریکی و توهو ئەویش
ئە مہ یہ:

إِلْحَمْدُ لِلَّهِ إِذَا لَمْ يَأْتِنِي أَجْلِي حَتَّى لَيْسَتْ مِنَ الْإِسْلَامِ سِرْبَالِي^۲

شہ پوئل

۱ - یونس لہ ۹۰ یا ۸۰ لہ دایک بوہو ۸۸ سال ژیاوہ ولہ ۱۷۲ یا ۱۷۵ مانگی وہ فاتی کردوہ.
۲ - بروانہ ریحانہ الادب، فوائد البھیة و ستارگان فروزان بہرگی ۱ نوسراوی یہ حیانوری چاپی سالی
۱۳۳۴ ہہ تاوی وریکھوتی ۱۳۷۴ ی مانگی چاپی مہروی پەرہی ۸۴ و ۸۵.

زیرینای ئامیدی

زیرینای ئامیدی که له سالی ۳۷ی مه سیحیدا له جهنگی قادسییه دا له گهل له شگری سه عدی کوری وه قاص به شه رهاتوه و له (وان) شه هید کراوه نه م نه میره کورده کچی شیروخانی ئامیدی بوه که باوکی له کیشه کیشی نیوان بارامی چوبیین و خه سره و په رویدا کوژ راه

(زیرینای ئامیدی) په یمانی یه کیه تی وئیتحادی له گهل نه میر (په شهنگی وانی) بو بهرگری له هیرشی دوژمنان و عه ره ب بو سه رکوردستان به ستبو. له سالی ۵۰۲ ی زاینیدا له ناوچه ی دیار به کردا له سوینگه هیرشی ئیران و روم بو سه رکوردستان زیاتر له ۸۰ ههزار کوردیان قه کردو کوشت. زیرینای ئامیدی له میژو دا خویند بویه وه و بیستبوی که عه ره ب دژی کورده وئیتر بروای به دژ و دوژمنان نه مابو.

بو بهرگری کردن له کورده واری له هوزه کانی کورد یارمه تی خواستبو، جائه وه بو زیرینای کچی ئازای شیروخان له ۱۶ مانگی صه فه ری کوچی مانگیدا به ره و قادسییه و مه داین (ماداین) به له شکریکه وه بوی رویشته و به ره نگاری عه ره بی هیرشکار بوه.

زیرینا له گه‌ل نه‌میر په‌شه‌نگی میری وان که پیکه وه هاو په‌یمان بون له ۲۱ ی
کوچی مانگی وریکه وتی ۹۴۲ ی زاینی له لای که‌رخ - سیروان بو‌پاراستنی نه‌هواز
ونه‌هاو‌ند به‌ره‌نگاری عه‌ره‌به‌کان بو.

له سالی ۹۴۵ ی زاینی له ناو شاخه‌کان پشتی شاری وان زیرینا و نه‌میر
په‌شتگی وانی شه‌هید کراون ۱

(۱) میه‌راکوی بیتوینی نه‌م کچه کورده ئازاو به ناموسه له ۸۵۰ سال به رله
دایک بونی حه‌زره تی عیسا ولاتی میصری هیناوه‌ته بن فه‌رمانی خوئی و میری
کردوه.

(۲) فیروزخانی پشتکوله سالی ۱۲۵۷ ی زاینیدا له گه‌ل چه‌نگیزی مه‌غولدا
جه‌نگاه و به‌دلداری ئیستراخاتونی سه‌مه‌رقه‌ندی هیناوه.

---

۱ - کتبی زیرینا، ئامیدی نوسراوی میرزا محمدامین مه‌نگوری چاپی سالی ۱۹۷۱ ی زاین به
کوردی.

شاره زوری کوری صه لاج

۵۷۷-۶۴۳ کوچی و ۱۱۸۱-۱۲۴۵ زاینی

ئەم زاتە ناوی وەسمان و نازناوی تەقی یەدین و کونیهی ئەبو عەمرە و کوری صه لاجە دین عەبدورەحمان کوری وەسمان کوری موساکوری ئەبو نەصرە جارجارە لە کتیبەکاندا بە کوری صه لاج-ی- نەصری و جارجارەش (شەرەخانی) یا بە (کوردی) یا بە فاضلی دیمەشقی ناو براوە. - باوباپیرانی زور ناودارن چونکا ئەبو ناصر پیاویکی ناودار بوە، صه لاجە دین ی. باوہی: (کوری صه لاج) پیاویکی ناو بە دەرەوہ بوە و لە گوندی شەرەخانی نیزیکی شاری ھەولیرنیشتە جیبوہ و لە باری نێژادەوہ ئەچیتەوہ سەر رەسەنی نەتەوہی کورد، بەلام چونکا تەقی یە دین خوی لە نیزیکی شاری (شارەزور) ژیاوہ بە (شارەزوری) ناودار بوە.

شارەزوری کوری صه لاج یەکیکە لە زانایانی ناوداری زانستی فیکھە و لەم زانستەدا فتوای وردوئارای زیرین و پتەوی لەرچە ی ئیمامی شافعییدا زورھە یە، شارەزوری کوری صه لاج لە زانستی تەفسیر و فەرمودە ی پیغمبەر و زانستی ریجال و لوغەت و واژە داماموستایەکی زور شارەزابوہ و لە زانستەکانی تری مەعاریفی ئیسلامی دا شانی لە شانی زانایانی پایە بەرز ی ترداوہ.

شاره زوری کوزی صهلاح له سالی ۵۷۷ی کوچی مانگی له گوندی شه ره خان له دایک بوه و گه وره بوه و لای (صهلاحه دین-ی باوکی) ده سی کردوه به خویندن ولای باوکی زانستی فیه فیربووه و له دواییدا له گه ل باوکی دا چوته شاری (موسل) و خه ریکی فیربونی زانست و فرههنگ و ئه ده ب و هونه رومه عاریقی باوی سه رده می خوی بوه.

کوزی خه له کان فه یله سوفی میژوا له په راوه ی زورگرینگی خویدا^۱ نویسیویه تی: کوزی صهلاح شاره زوری هیمان سمیلی نه روا بو چه ندین جارکتییی: (مهذب) ی خویندبووه وه دقه سی لیکردبو، له سوینگه ی تیکوشان وزیره کی خوا پیداوی یه وه، له سه رده می لاوی دا پای ناوه ته پله ی به رزی مه زنی و ماموستایی و له جیگای (ئه بو حامید، کوزی یونس عیماده دین) (محمه د) ^۲ بو ته، موده ریس و ده رزیژو بو ماوه یه ک له شاری موسل دا به شیوه ی (عیماده دین) ^۴ ده رسی به مه لا و فه قی یان داوه و له ناصریه و له قودس موده ریس بووه له دواییدا چوته دیمه شق و له فیرانکوی (ره و احیه) دا ده رسی و توته وه.

شاره زوری کوزی صهلاح بو خویندن به فه قیه تی چوته خوراسان بو فیربونی فه رموده ی پیغه مبه ری مه زنی ئیسلام و زانستی هه دیس له وی فیربووه. له نیشابورلای مه نصوری فه راوی: و موئه یه دی توسی و له مه رولای ئه بو موزه فه رسه معانی و له ئاخیریدا ها توته فیرگه ی ئیمام یافعی:

---

۱ - کوزی خه له کان له ۶۰۸ کوچی مانگی له دایک بووه له ۶۸۱ی مانگی وه فاتی کردوه.
۲ - (وفیات الاعیان و ته نباء ته نباء الزمان) په ره ی ۴۰۸ دیری ۱۰ به رگی ۲ چاپی سه عاده تی مبصر ژماره ی ۳۸۴
۳ - کوزی یونس کوزی محمه د کوزی مه نه عه کوزی مالک کوزی محمه د برای که ماله دین عه للامه)
۴ - عیماده دین له ۵۳۵ کوچی له دایک بووه له ۶۰۸ کوچی مانگی وه فاتی کردوه

* يافعي^۱ فرمويہ تي: ھندی لہ بابہ ت (کوری صہ لاج) ھوہ نوسیویانہ:
ئو لہ موسلہ ھوہ چوتہ بہ غا و لہ گہل زوری لہ زانایان و ماموستایان دا
قسہ ولیکولینہ ھوہی ھہ بوہ، ھوہ کوکوری سہ کینہ و کوری تہ بہ رزہ د، تہ نانت چوتہ
ھمدان و نیشابور و ھران و دوجاریش چوتہ شام - کوری صہ لاج: (کَانَ اِمَامًا
بَارِعًا حُجَّةً مُتَّبِعًا فِي الْعُلُومِ الدِّينِيَّةِ، بِصِرَافٍ بِالْمَذْهَبِ اَصُولِهِ وَفُرُوعِهِ، وَلَهُ يَدٌ
طَوَّلَتْ فِي الْعَرَبِيَّةِ وَالْحَدِيثِ وَالتَّفْسِيرِ، مَعَ عِبَادَةٍ وَتَهَجُّدٍ وَوَرَعٍ، وَنَسْكَ وَتَعْبُدٍ وَ
مِلَازِمَةٍ لِلْخَيْرِ عَلَى طَرِيقَةِ السَّلَفِ وَ لَه فِي الْاِعْتِقَادِ اَرَاءٌ شَيْدَةٍ، وَفَتَاوَى سَدِيدَةٍ
مَاعِدَاتِيَاہ الثَّابِتَةِ فِي صَلْوَةِ الرِّغَائِبِ، وَلَه اَشْكَالَاتٌ عَلَى الْوَسِيْطِ، فِي الْفِقْهِ، وَ
مُؤَاخَذَاتٌ حَسَنَةٌ وَفَوَائِدُ جَمَّةٌ، وَتَعَالِيْقٌ حَسَنَةٌ) وَا تَا: شَارِھُ زَوْرِي كُوْرِي صَھ لَاج
بُوْفِيْر بُوْنِي ھَدِيْس چَھن شَارْگَھ رَا، لَہ بَھ غَا و ھَھ مَھ دَا ن و نِشَابُوْر و ھَھ رَا ن
و شَارِي تَر، چَھن مَامُوْسْتَاي دِي و لِيَا ن فِیْر بُوْلَہ گَھ لِيَا ن کَھ و تَہ و ت و وِیْزُو
لِیْکُوْلِيْنَہ ھُوہ، دُو جَار چُوْتَہ شَام، کُوْرِي صَھ لَاج پِیْشَہ وَا یَھ ک بُو، زَا نَا بَہ زَا نَسْتِي
شَھ رِیْعَہ تِي ئِیْسَلَام، ئَھ صِل و فَھ رَھ کَا نِي ئَہ زَا نِي، لَہ زَا نَسْتِي وِیْزَا وَھ رِي و ئَھ دَھ ب و
ھُو نَہ رُو فَھ مُو دَھ ي پِیْغَھ مَہ رِي مَہ زَنِي ئِیْسَلَام (د.خ) و لَہ زَا نَسْتِي تَھ فِیْسِرِي قُرْآن
زُوْر شَارَھ زَا و خُو دَا ن و زَہ بُو ھ و لَہ عِیَا دَہ ت کُرْد ن و پَارِیْز گَا رِي و ئَھ نِجَام دَا نِي
کَا رُو بَا رِي چَا ک و خُو دَا پَھ سَھ نَدَا نَہ و پِیَا وَا نَہ دَا ھَھ مِیْشَہ لَہ پِیْشَہ ھُو بُو ھ، بِيْجْگَھ لَہ
فُتَا وَا ي نُو یْزِي رَھ غَا ئِب، دَا رَا ي رَھ ئِي پَ تَھ و و پَ ر سُو دَہ و رَھ خَ نَھ ي لَہ (و ھ سِیْط
لَہ فِیْقَھ دَا) گُر تُو ھ و کُو بَ ھ و پَ ھ رَا وِیْزِي زُو ر و ر د و ر د و جَوَا ن و پَ R سُو دِي نُو سِیُو ھ.

بَھ کُوْر تِي بَلِيْن: کَا تِي کُوْرِي صَھ لَاج لَہ خُوْرَا سَا ن گَھ رَا و ھ چُو ھ شَام و شَارِي
قُو دَس و بَ ھ پِي شِیَا وِي و ھُو زَا نْغَا نِي یَھ ک کَھ ھَبُو ھ بُو تَ ھ مُو دَ ھ رِیْسِي فِیْرَا نْکُو ي

۱ - (مِرَاتُ الزَّمَانِ وَ عِبْرَةُ الْقِيْضَانِ)

ناصریه له شاری قودس.^۱

کورێ صه‌لاح بو ده‌رزوتنه‌وه هه‌لبژێردراوه‌و ناوی زانایی و هه‌زانگانی و ماموستایی له‌دنیا بلاو بوته‌وه‌و مه‌لاو فه‌قی یه‌کی زور له‌کورێ ده‌رسیدا کۆبونه‌ته‌وه‌و له‌زانستی کورێ صه‌لاح فیربون و له‌دوایدا ئه‌و پله‌و کورسی ده‌ رسه‌ی به‌جی هه‌شتوه‌و چوته‌ دیمه‌شق و له‌فیرانکوێ (ره‌واحی یه) خه‌ریکی ته‌دریس بوه.^۲

* کاتی مه‌لیک ئه‌شره‌ف کورێ مه‌لیک عادل کورێ ئه‌یوب له‌دیمه‌شق دا (فیرانکوێ حه‌دیس) ی دامه‌زراند موده‌ریسی ئه‌وی یان دا به (شاره‌زوری کورێ صه‌لاح خویندکارومه‌لاوزانست و یستان و راوی یانی فه‌رموده هه‌مورویژیک له‌وی له‌کورێ ده‌رسی ئه‌وزا نا فه‌رزانه پایه به‌رزوته‌رزه به‌شداری یان ئه‌کردو کوزیلکه‌یان ئه‌به‌ست و له‌شه‌پولی زانستی خوړینی ئه‌و تیرئاوئه‌بون، - کورپ صه‌لاح دوا ی ماوه‌یه‌ک بوه موده‌ریسی (سِت الشَّام) زومورود خاتون، خوشکی شه‌مس ده‌وله‌ تورانشای کورێ ئه‌یوب و کچی ئه‌یوب باپیره‌ی ئه‌م زنجیره‌ کورده ره‌سه‌نه.

کورپ صه‌لاح ئه‌م زانایه‌له‌هه‌ر باروبا به‌تیکه‌وه‌و زور دلسوزانه‌و به‌وریایی خه‌ریک بوه‌و له‌کارشکینی و شتیوا دوری کردوه‌و له‌ئه‌نجام دانی کاروباری دینی

---

۱ - نوکته: فیرانکوێ ناصریه‌یه‌کیک له‌فیرگه‌کانی مه‌لیک ناصر صه‌لاحه‌دین قاره‌مانی نه‌مری ناوداری کورد و جهانی ئیسلام: صه‌لاح‌الدین یوسف کورێ نه‌حه‌مه‌دین کورێ ئه‌یوب کورێ شادی کورێ ئه‌یوب - ه - که‌له‌گوندی (بیتۆین) نیزیکی کویسنجه‌ق له‌ ۵۳۲ی کۆچی مانگی له‌دایک بوه‌و له‌ ۵۸۹ی کۆچی و زیکه‌وتی ۱۱۹۳ی زاینی وه‌فاتی کردوه‌و ئه‌م بنه‌ماله‌ به‌تیکراییی ۸۴ سال له‌ ۵۶۴ی کۆچی تا ۶۴۸ی کۆچی مانگی پاتشایان کردوه‌...)

۲ - نوکته: زه‌کی یه‌دین ئه‌بو قاسم هبه‌الله کورێ عبدالواحد کورێ ره‌واحی حه‌مه‌وی فیرانکوێ (رواحیه‌ی سازداوه).

و ٺهرك و ٺهسپاردهى خهلك زور سهختگير بوه و له دژايه تى له ٺه حكامى شهريعه تى ٺيسلام دا خوراگرو به دل و دهر ون بوه.

* فهيله سوفى ميژوكورى خه له كانا نوسيوه تى: من له سه ره تاي مانگى شه والى سالى ٦٣٢ مانگى له ديمه شق چومه خزمهت كورى صه لاج و بوماوهى سال و نيويك لاي بوم و له نورى تويزانه وه و دهرس و تنه وهى ٺه و زاته كه لكم وه رگرت و لي فيربوم. شاره زورى كورى صه لاج له فهنى هه ديس دا كتيبىكى زورهيژاو به كه لكى داناوه و په راوهى (مه بسوط)ى له مه ناسكى هه ج دا نوسيوه و پرو ته زى يه له مه به ست و نوكته ي وردوردو جوان كه جي نيازي خه لكه.

* يه كيك له ياران و فهقى كانى فتواكانى شاره زورى كورى صه لاج-ي له بهرگيك دا كوگردوته وه وجى برواي فوقه هايه.

* شاره زورى كورى صه لاج له سالى ٦٤٣ى كوچى داله ديمه شق له روژى چارشه مه له ٢٥ى مانگى موباره كى ره بيعى ٺه وهل بارگه ي به ره ولاى خوا تيكنناوه و وه فاتى كردوه و دواى نويزى نيوره و نويزيان له سه رجه نازه كه ي كردوه و له گورستانى (صوفيه) له دهره وهى (باب نه صر) دا ناشتويانه و ٺه م كتيبانه ي لي به جيماوه: ١- ٺه ده بى موفتى.

٢- موسته فتى ٣فه وائيد ره حله ٤- ته به قاتى فوقه ها ٥- موشكىلى وه سيط ٦- صله ي ناسك له صنه ي مه ناسك دا ٧- نوكته و فقه تاوا ٨- معرفه انواع حديث

- ٺه م قسه جوان و وردانه هى شاره زورى كورى صه لاجه كه فه رمويه تى: (زوربى داگرتن له شتاريزو حورمهت له ناو ٺه با. ويستنى شت بهر له كاتى خوى، وه كو ويستنى ميويه، بهر له وهى بگا).

١- په ردى ٤٠٩ بهرگى ٢ وه فياتى خويدا

- له کارو بارا به تالوکه مه به چونکا پي ناگهي و ناهوميد ته بي بهرله وهی
میوه بگا دهسی بومه به، صه لاج، به فاضلی ديمه شقیش ناوداره.
وه فیهیات الاعیان نوسیویه تی: که شاره زوری کوری سه لاج له شه ره خان
له دایگ بوه، به لام خاوه نی تاریخی عوله می به غا و نه نه س جه لیل نوسیویانه:
که له شاره زور له دایک بوه.

سه رچاوه: (خه تی) الذهبی: سیر النبلاء ۱۳: ۲۵۳-۲۵۵- عثمان
السویدی: الاشارات الی اماکن الزیارات ۱۴، ۱۵ ابن هداية اسماء الرجال الناقلین
عن الشافعی او المنسوبین الیه ۲/۶۷، الاسنوی: طبقات الشافعية، ۲/۱۳۸،
۱/۱۳۹، العدوی: الزیارات ۲/۲۳، کتاب فی التراجم ۱: ۱۶، عام ۴۶۱۶، ظاهریه،
فهرس المؤلفین بالظاهریه (چاپی) و شذرات الذهب ۵: ۲۲۱، ۲۲۲، الذهبی:
تذکره الحفاظ ۴: ۲۱۴، ۲۱۵، ابن رافع السلامی: تاریخ علماء بغداد ۱۳۰-۱۳۳،
ابن هداية: طبقات الشافعية ۸۴، مجیر الدین الحنبلی: الانس الجلیل ۴۴۹، ۴۵۰،
طاش کبری: مفتاح السعادة ۱: ۳۹۷، ۳۹۸ کتبخانه امیر خواجه کمانکش ۵۴،
یوسف المش: فهرس مخطوطات، الظاهریه ۶: ۲۹۴-۲۵۱، حاجی خلیفه:
کشف الظنون ۴۸، ۷۰، ۸۳۶، ۱۱۰۰، ۱۱۶۱، ۱۲۱۸، ۱۲۱۹، ۱۲۹۷، ۱۸۳۰،
۲۰۰۸، ۲۰۰۹، فهرست الخدیویه ۱: ۲۵۳، لطفی عبدالبدیع: فهرس المخطوطات
المصورة ۲: ۱۷۴، البغدادی: هدیة العارفين ۱: ۶۵۴، نه قل له معجم المؤلفین
په ره ی ۲۵۷ ج ۶ چاپی بیروت.

زانایانی کورد، یا گه نجینه ی فرههنگ وزانست. (شه پول).

(وه فایاتول نه عیان و نه نباء نه نباء زه مان) بهرگی ۲ چاپی سه عاده تی میصر
په ره ی ۴۰۸ تا ۴۱۰ ژماره (۳۸۴) و بهرگی ۱ کتیبی تاریخی مهردوخ په ره ی
۱۹۴ و پهراوه ی نامه ی دانشوهران ناصر ی په ره ی ۳۱۰ تا ۳۰۳ چاپی دارول

فیکرو تاریخ مه‌شاهیر- ی کورد نوسراوی ئوستاد بابامه ردوخ روحانی ج ۱
لاپه‌ره‌ی ۷۷ چاپی ۱۳۶۴ و ئه‌ علامی زه‌ره‌ کلی ج ۴ لاپه‌ره‌ی ۲۰۷ چاپی شه‌شه‌ م
بیروت و طبقات المصنف ۸۴ و علماء بغداد ۱۳۰ و فهرست الموءلفین ۱۷۷ و
الکتبخانه ۶۹۱:۷ و صلة الكلمة للحسینی -خ.

Ahlwardt: ... verzeichniss der ara- bischen handschriften II: 6, Brockel- mann:

g,I: 358-360

شاره زوری موباره ک:

۴۶۲ - ۵۵۰ ی مانگی

۱۰۷۰ - ۱۱۵۹ ی زاینی

شاره زوری موباره ک کوری حه سهن کوری نه حمهد کوری عهلی کوری فه تحان - ی کوری مه منصور شاره زوری نه بو کوره م موقرئی پیشه وایه ک بووه له زانستی جوان خویندنه وه دا و زور له و بابته وه زور شاره زا بووه وله مانگی ره بیعی ۲ له ۴۶۲ ی مانگی و ۱۰۷۰ ی زاینی له دایک بووه. به و جوړه ی نه بو سه عد که له کوری حیرز - ی گیراوه ته وه شاره زوری له ۲۵ مانگی ذیحجه له سالی ۵۵۰ کوچی و ۱۱۵۹ ی زاینی وه فاتی کرده و له ده شتایه ک له پیشر - ی حافی له ده روزه ی حه زه ب له به غاله نیزیک نه بو به کر - ی خه تیب نیژاوه.

ههروه کوله معجم الادبا - ی یاقوت ۱ دانوسراوه:

شاره زوری موباره کی کوری حه سهن - ی کوری نه حمهدی کوری عهلی له ۱۷ مانگی ره بیعی دو له سالی ۴۶۲ کوچی مانگی له دایک بووه و له دارولخیلافه له به غا نیشته جی بووه وه هر وه کونوسراوه زانایه کی چاک و دل ودهرون پاک و دیندار و خیر خواز بووه و به قورثانیش عه مهلی کرده. شاره زوری له ئیختیلافی ریویات و جوان و راست و دروست خویند نه وه دا زور شاره رابووه، پهراوه یه کی به ناوی (مصباح الظاهر فی القراءات البواهر و الذخائر - ی له قرائهت دا) داناوه. شاره زوری زور خووناکار جوان بووه و جوانی به فهقی یان دهرس و توته وه، له ریویاتی فه رموده دا زور وردو شاره زا بووه.

له نه بولفه ضل نه حمهد کوری حه سهن - ی کوری جه برون نه مین و زانایانی دیکه فه رموده ی پیغه مبه ر فیږ بووه وه مو زانستی باوی خوئی زانیوه. برواننه: الاهی سیرالنبلاء ۱۲: ۲۱۰، ۲۱۱ (ط) ابن الجزری: طبقات القراء ۲: ۳۸ - ۴۰، الاهی: لذکره الحفاظ ۴: ۸۰، الیافعی: المرأة الجنان ۳: ۲۹۶، ۲۹۷، حاجی خلیفه: کشف الظنون ۸۲۲، ۱۷۰۶ Brockelmann: g, I: 408, S I: 725 و غایه النهایه ۲: ۳۸ و ارشاد الاریب ۶: ۲۱۷، ۲۱۷ Brock.S.I: 723 و نه علامی زه ره کلی ج ۵ په ره ی ۲۶۹ و ۲۷۰ چاپی ۶ سالی ۱۹۸۴ ی زاینی بیروت (شه پول).

۱ - بهرگی ۸ چاپی سی سالی ۱۹۸۰ ز دار احیاء التراث لاپره (۱۷۱).

شاره زوری ئەحمەد گۆرانی

ئەحمەد گۆرانی: ناودار بەمەلاشە مسەدین لە ۸۱۳-۸۹۳ مانگی و ۱۴۱۰-۱۴۸۸ زاینی.

ئەحمەد گۆرانی خاوەن شکوو بەسام بوو بەژنو بالایەکی نورانی هەبوو. ئەحمەدی کۆری سمایل کۆری وەسمان کوردی، شاره زوری، عومەر رەزا که حاله له موعججه می خویدا^۱ نوسیویەتی: ئەحمەد گۆرانی لە سالی ۸۱۳ مانگی وریکه وتی ۱۴۱۰ زاینی لەدایک بوو لە ۸۹۳ کوچی و وریکه وتی ۱۴۸۸ زاینی بارگهی به ره ولای خودا تیکاو و ناوی ئەحمەدە و کۆری سمایل، کۆری وەسمان، کۆری ئەحمەد کۆری ره شید، کۆری برایم شاره زوری یه، و هه مدانی، ته وریزی، گۆرانی، قاهیری، شافعی و حه نه فی شیان پی وتوه له قوسته نته نیه و ه فاتی کردوه.

زه ره کلی خیوی ئەعلام^۲ نوسیویەتی: ئەم زانایه له میصر خویندویه تی و له پاشان چۆته ولاتی تورک له روژگاری سولتان مراد کۆری وەسمان که به لینی له گۆرانی وەرگرت که (محەمه د فاتح) ولیعه هد فیری زانست بکاو له روژگاری

۱- بەرگی ۱ چاپی سالی ۱۹۵۷ زاینی پەرهی ۱۶۶
۲- بەرگی ۱ چاپی (۶) سالی ۱۹۸۴ زاینی پەرهی ۹۸

محهمه فاتح دا بوته قازی وله قوسته نته نیه وه فاتی کردوه و سولتان بایه زید نوژی له سهر کردوه (ده ولت جه نه ت که نه کاته ۸۹۳ ماده تاریخی وه فاتی بوه، به لام له نه زم عه قیان دا سالی وه فاتی گورانی ۸۹۴ کوچی مانگی نوسراوه.

زانای ناودار محهمه دئمین زه کی ا نوسیویه تی: گورانی له میصر زانستی ته واو کردوه ولای حافز شه هابه دین نه بولفه زل، نه حمه د کوری عه لی کوری محهمه د ناودار: کوری حه جهری عه سقه لانی ئیجازه ی زانست و مه عاریقی ئیسلامی وه رگرتوه و له ویوه چوته (بروسه) و سولتان مرادی دوهم زوری ریز لیناوه و له ساله کانی ۸۲۴-۸۵۴ کوچی گورانی له فیرگی (خوداوه ننگار) و فیرگی بایه زید ماموستا و دهرس بیژبوه و له وه، به دوا بوته ماموستای تاییه تی وه لیعه هد: (محهمه د فاتح) نه لین: بوته وه ی زیاتر بتوانی محهمه د فاتح فیری زانست بکا جار جاره گورانی شاره زوری نازاری (فاتح) ی داوه، ده لین: کاتی (فاتح) بوته شا تکای له گورانی ماموستای خوی کردوه تا بیته وه زیر، ئوستاد قه بولی نه کردوه و به تکا کردویه ته سه روکی نه وقافی سولتان. جاریک له ماموستای ویستوه فتوای ناحه قی بویدا، به لام ئوستاد به قسه ی نه کردوه و زوریش سه رزه نشتی محهمه د (فاتح) کردوه و سولتان له کارلای نه با وگورانش بو میصر موها جه رت نه کا وشای میصر: (قایته بای) زوری ریز لی نه گری و خه لات و به راتیکی زور باشی بوته بریته وه و دوی ماوه یه ک محهمه د فاتح بو ئوستادی خوی په شیمان نه بیته وه و له شای میصر نه خوزای که دلخوشی ماموستای بو بداته وه و به ریزه وه بی ئیریته وه، گورانش ده گهریته وه بو تورکیه و له سالی ۸۶۲ کوچی نه کریته موفتی دیار به کرو سالیانه (۳۶۳۰۰۰) دیره می برات بو نه برنه وه. زانای ناودار

۱- ۱۸۸۰ زاینی له سلیمانی له دایک بووه له ۹ ته موزی ۱۹۴۸ زاینی له به غا وه فاتی کردوه و له سلیمانی له گردی سه یوان نیژراوه

(ئه حمه دگورانی) له زانستی قورئان به تاییهت له ته فسیر زانین دا له پیتهختی تورکی وهسمانی دابی وینه بوهو زور بهی فقی کانی به بهرز ترین پلهی زانستی گه بیون. (گورانی) له دهرس و تنهوه و فتوا و خواناسی و بروا و ئیمان دا دهس نیشان بوهو لفی کهم بوهو، ئه لئین: هه موشه ویک تا قورئانی خه تم نه کردبایی نه خه وتوه حه کیم گورانی به ژنو و بالایه کی به سام و نورانی بوهو، شاو وه زیره کانی به ناو، بی ناو نیشان بانگ ئه کرد و قسهی له گه لیان دا ئه کردو دهر بهستی داب و دهستوری دهرباری نه بوهو و ئه گه ر ئه چوه دیداری شاسه لاوی ئه کردو دهسی ئه گوشی و دهسی ئه کرد به پهنه دادانی و ئهوی له مونکه نه هی ئه کردو فه رمانی به چاکه و به مه عروف پی ئه دا.

زور جار به شای و توه خوراک و پوشاک له تو حه رامه له خوا بترسه. ئه لئین: کاتی گورانی له گه ل شاله سه فه رابوه. شاپی و توه: ماموستا تو بوله خوراکي حه رامی منت خوارد، ئه ویش فه رمویه تی: خوراکي، که له بهر تو بو، حه رامه به لام هی من حه لال بو، شاده وری به خوراکه که، ئه سورینی، ماموستا دهس له خواردنی هه ل ناگری و شائلی: ئه مجاره له وهی و افه رموت حه رامه خواردت، گورانی فه رمویه تی: تو حه رامه که ییت خوارد و منیش به حه لالی خوم گه یم. (گورانی) که ساله ها له دیاری ئیسلام دا نوری زانستی بلاو ئه کردوه وه، زور به ریزو شکووه ژیاوه و ئیستاش ناوی زیندوی هه ر ماوه ویه کییک له گه ره که کانی (ناستان) ناوی ئهوی له سه ر ماوه و ئه لئین: (سولتان بایه زید) نوژی له سه ر له شی مردوی کردوه و یه ک سه ت و هه شتاهه زاردرم قه رزیشی بو داوه ته وه. دوای ئه م زانایه زوری له زانایان ناوی خوین به گورانی داناوه و میژو نوسان هه مو گورانیان به کورد زانیوه، وه ک (شیخ محه مه د، قازی شیخ محه مه د، شیخ سه عده دین، شیخ محه مه د شه ریف) هه مویان به گورانی ناویان ده رکردوه، به لام ئایا ئه مانه خه

لکی سلیمانی و شاره زورن و ئایا له گهل مه لاشه مسه دین: ئەحمەد گورانی
خزمن؟ دەراو زورروناک نییه.

زانای ناودار (گورانی) زوری کوپه و کتیب داناوه، کوپه له سهه
نوسراوه کانی کوری حه جهری عه سقه لانی وله سهه (کرمانی) و
شه رح له جه عبهری) و زوری تر، نوسیوه و ئەم په راوانه شی داناوه:

۱- غایه الامانی له ته فسیری کهلامی ره بانی له ته فسیری سبغ المثنائی،
که ته فسیریکی بی وینه یه. خه تی یه.

۲- دورهری له وامیع له شه رحی جه معول جه وامعی سوکی داله زانستی
ئوصولی فیه دا.

۳- که و ته ری جاری له ریاضی بو خاریدا، شه رحیکه له (فه رموده ی)
پهغه مه ردا له سهه کتیبی (بوخاری) و خه تیشه.

۴- قه تعه و قه صیده یه که له زانستی عهروض دا له ۱۵۱ په ره دایه.

۵- الثالث منه، له چهن جه لد دایه و شه رحی بوخاری یه.

۶- فه رائد دورهر له شه رحی له وامیع غوره ردا له زانستی ته جوید دایه.

۷- شافیه، مه نظومه یه که (۶۰۰) شیعره و به سولتان پیشکەش کراوه.

۸- شه رحی له سهه کافیه له نه حودا (کافیه) نوسراوی شاره زوری کوری

حاجیه.

۹- کشف الاسرار عن قرائة الائمة الاخيار.

سهه رچاوه: تاریخی سلیمانیه نوسراوی ئەمین زه کی په ره ی ۲۳۳ و ئەعلامی
زه ره کلی چاپی (۶) بهرگی ۱ په ره ی ۹۷ و ۹۸ و معجم المؤلفین نوسراوی عومه ر
ره زا که حاله بهرگی ۱ په ره ی ۱۶۶ چاپی بیروت سالی ۱۹۵۷ زاینی و
تاش کوبرا: شه قایق نه عمانیه ۸۸:۱ و سحاوی ضوء لامیع ۲۴۱:۱ و ۲۲۴:۱

سیوتی: نهزم عه قیان ۳۸ و هدیة العارفين ۱۳۵:۱ و دارالکتب ۱۴۱:۱ و
دارالکتب الشعیه ۹۸:۱.
حاجی خه لیفه: که شف ظنون ۵۵۳:۱ و ۵۹۶، ۳۴۶، ۶۴۷، ۸۹۹، ۱۰۲۲،
۱۱۹۰، ۱۳۷۱، ۱۴۸۶، به غدادی: ایضاح مه کنون ۹۲:۲، کیتابخانه نور عثمانیه
۲.۲۶ شه پوئل *

۱- هندی و توپانده ۸۹۴ و ۸۹۲ گورانی وه فاتی کردوه
2 - Brocke Imann: g,II:228 , S, II: 319, 320

شه‌مسی مه‌غریبی

یه کیکی دیکه له خوانا سه زانا کان که بولوه‌فای کورد شوینی له سه‌ردا ناوه‌ته‌م
شه‌مسی مه‌غریبی یه.

ئه‌بو‌عه‌بدو‌للا شه‌مسه‌دین محمه‌د کوری عیزه‌دین عادل یوسف به‌زازی
ته‌وریزی ناودار به‌شه‌مسی مه‌غریبی و ناسراو به‌مه‌لا محمه‌د شیرین که یه کیکی
له‌زانیان و خواناسانی کوردی سه‌ته‌ی هه‌شته‌می کوچی مانگی یه و به‌زاراوه‌ی
کوردی: (په‌هله‌وی) شیعی زوره‌و هه‌ندی له‌وانه له‌ئاخری دیوانه‌که‌یدا له‌سالی
۱۳۵۸ی کوچی هه‌تاوی دا له‌چاپ دراوه.

مه‌لامحه‌مه‌د شیرین، ناودار به‌شه‌مسی مه‌غریبی له ۸۰۹ی کوچی مانگی له
(ئه‌مه‌مه‌ند) لای ته‌وریز له‌دایک بوه و له ۷۴۹ی مانگی‌دا له ۶۰ سالی‌دا بارگه‌ی
به‌ره‌ولای خواتیکناوه و له‌بابامه‌زید سورخاب ته‌وریز به‌پی وه‌صیه‌تی خوی
نیژراوه.

شه‌مسی مه‌غریبی له‌بابه‌ت بولوه‌فای کورد تاجول عارفین هوه به‌شیعر
فه‌رمویه‌تی:

این کرد پریچهره ندانم که چه کرده است

کز جمله خوبان جهان گوی ببردست

موسی کلیم است که دارد ید بیضا
عیسی است کز و زنده شود هر که بمردست
چون چرخ برقص است و چو خورشید فروزان
از پرتو رویش شود آنکس که فسرداست
او را نتوان گفت که از آدم و حواست
کس شکل چنین ز آدم و حوا نشمرد است
یغمای دل خلق جهان می کند این گُرد
مانندۀ ترکان همگی تازد و بر دست
با حسن رخس حسن خلاق همه فتح است
با لعل لبش جام مصفا همه در دست
هر دل که برود نقش جهان بود منقش
نقش رخ او آمده آنرا بستر دست
کس نیست که رخت دل خود را به چنین گُرد
در راه هوا جمله بکلی نسپردست
ای مغربی از دلبر خود گوی سخن را
کو نه عرب و نه عجم و رومی و گُردست
دیوانی شه‌مسی مه‌غریبی پهره‌ی ۳ و ۱۰۷ و ۱۰۸ چاپی سالی ۱۳۵۸
کوچی هه‌تاوی. دوکتور عبیدالله نه‌یویان مه‌رکه‌زی بره‌ک له‌سالی ۱۳۵۲ که‌له
تاران میوانی من‌بو‌وتی: خوم‌نم شیعره‌م له‌بان کیلیکه‌وه له‌نیزیکی نارامگای بابا
تاهیرعوریان له‌هه مه‌دان دیوه:
این کرد پریچهره ندام که چه کرده است
کز جمله خوبان جهان گوی ببرده است

که به داخه وه، دوای ته عمیری نارامگای بابا تاهیر نه وکیله یان لابر دوه وله و ناوه نه
ماوه نه گه روابی، ده بی یا نه بولوه فایی دیکه شرهه بی یا تاج العارفین نه بولوه فای
کورد له وی نیژراوه (شه پۆل)

حاجی مه لاسه ید عهلی خالیدی

۱۹۸۴-۱۹۱۰

ئەم زانا بەرێزه خووبە کهم زانه کورده، له گوندى (ئەلمانە) له ناوچهی شاری بهرزە دەماخی پرله گول و نه سرینی: (مه ریوان) له ناویە ک بنه ماله ی زانا و دینداری بهرزو بهرێز له دایک بوه. ئەم مه لاسه ید عهلی خالیدی به، هەر له منالیه وه زه کاوه ت و شیاوی ولیهاتوی له ناو چاوانیدا باریوه و دیار بوه. که وریاو زیت و به هوش و گوشه

ئەلین: خالیدی له ۱۵ سالیدا لای حاجی سه ید بابا شیخی باوکی ئیجازه ی ئیفتا و دهرس و تنه وه ی وه رگرتوه و ده سی کردوه به ته دریسی زانست و مه عارفی ئیسلامی باوی دەم ورژگاری خووی و زورفه قیی باش و مه لای پیگه یاند وه و ئیجازه ی زور مه لایانی داوه. چ له کوردستانی ئەم دیو، چ له کوردستانی گه رمیانی. حاجی مه لاسه ید عهلی خالیدی له سالی ۱۹۵۴ زاینیدا تا ۱۹۵۷ زاینی به ماله وه له شاری پینجوین نیشته جی بوه و له ریگای په ند دادان و دهرس و تنه وه ی فره نگ و زانست ئەرک و ئەسپارده ی ئاینی و کومه لایه تی و زانستی خووی ئەنجام داوه.

له پاشان له بهر تالوزی و شپرزه یی بارو دوخی ناوچه که نه گهریته وه، بولای
شاره جوانه که ی زریواروله گوندی (نی) نیزیکی شاری مهربوان خه ریکی دهرس و
تنه وه و پند دادان نه بی و له سالی ۱۳۵۸ هه تاوی به ماله وه دپته شاری مهربوان و
له مزگه وتی (چوارباخ) نه بیته موده ریس و خوتبه خوین و پیشنویش.
حاجی مهلا سهد عهلی خالیدی بهش به حالی خوی له خوینده وارکردنی
خه لک و برده نه سهره وه ی فرههنگو زانستی خه لک و رون کردونه وه و بیدار
کردنه وه ی مسولمانان به تایهت خه لکی مهربوان و پینجوین نه خشیکی گرینگی
بوه.

حاجی مهلا سهد عهلی خالیدی له دبی (نی) به کاری کشت و کال ژیانی
خوی و خاوخیزانی دابین کردوه و ژیا نیکی ساده و ساکاری هه بوه.
حاجی مهلا سهد عهلی خالیدی قاره مانانه خه لکی نه و ناوه ی به دژی
ریژی می شای دهرکراوی په هله وی دنه داوه و نه مهش بو مسولمانانی ناوچه که رون
و ناشکرایه.

نه م زانایه له ۱۳۶۳/۶/۶ هه تاوی وریکه وتی ۱۹۸۴/۸/۲۸ زاینی له ۷۴
سالیدا به ره ولای خودا بارگه ی تیکناره.

سه رچاوه: روژنامه ی شه هاده ی کوردی ۵ نوامبری ۱۹۸۵ زاینی سالی ۳
شماره ی ۹۶ به قه له می (شه پول) و له پاشان له کتیبی دانشمندان کورد در خدمت
علم و دین به فارسی بلا و کراوه ته وه.

عارفی ره‌ببانی و زنانای هه‌ره‌گه‌وره و خواناس:

غولام ره‌زا ئه‌رکه‌وازی و ژیان و خزمه‌تی فه‌ره‌نگی ئه‌و: (قدس‌سره)

ئه‌رکه‌وازی ئاوا له‌خواوده‌پارێته‌وه و خو‌ی ده‌ناسینی:

یا غه‌وسه‌لغالیب، یه‌ئیقتیزا مه‌ن   یه‌شه‌رت ته‌ریق خواجه و غولامه‌ن
من غولام ره‌زامی، نامه‌ن   غولامیم ده‌شه‌وق (حب‌الرّضا) مه‌ن
غولام ره‌زا، ئه‌رکه‌وازی موشاویره‌و ته‌گبیره‌کاری حه‌سه‌ن خان والی پشتکو،
بووه، له‌مونا‌جات نامه‌و مه‌نزومه‌که‌ی خویدا که‌به‌حه‌وت به‌ندناوداره و
٦٦٦هونه‌یه، به‌مجوره‌روده‌کاته‌خواوده‌پارێته‌وه:

هونه:

لوتفی وه‌جه‌سته‌ی به‌سته‌م که‌ر   ژگیجاو هون‌عه‌بدت ده‌ر ئاوه‌ر
نیمی ژه‌زولمه‌ت مه‌سا ویه‌رده‌ن   هاوار یا‌عه‌لی (ع) واده‌ی نه‌به‌رده‌ن
ئه‌ر نه‌جات مه‌ده‌ی واده‌ی وه‌قتشه‌ن   زالم نه‌بسته‌ر خاب‌سه‌خت شه‌ن
ئه‌ریب‌دار بو، حه‌یاتم پریاس   زه‌نگ به‌د نامی غولامه‌ت زریاس

١- مونا‌جات نامه‌ی ئه‌رکه‌وازی ئیلامی، له‌نه‌عتی حه‌ززه‌تی‌عه‌لی (ع) به‌زمانی: له‌کی و لوری په‌ره‌ی ٧٧ به‌کوشی جه‌نابی کاک ئیسماعیل ته‌ته‌ری مه‌سوری نوینه‌ری خه‌لکی کرمانشان له‌شورای ئیسلامی له‌تاران چاپی به‌که‌م سالی ١٣٦٢ی هه‌تاوی چاپی موئه‌سه‌سه‌ی ئه‌میرکه‌بیر تاران.

٢- منا‌جته‌ی جاویدانی ئه‌ده‌بی کوردی: غولام ره‌زا ئه‌رکه‌وازی، مه‌ولانا خالید شاره‌زوری، خانای قوبادی، میرزا شه‌فیع کولیایی و مه‌توچه‌یر خان کولیوه‌ند به‌خوش‌کردن و راست‌کردنه‌وه‌و شه‌رح، ئه‌حوال و کۆبه‌بو نوسین به‌ئیه‌تیمامی زانای ئه‌مین و ده‌س و فه‌لم جوان جه‌نابی کاک محمه‌د‌عه‌لی سولتانی، خوابی پارێزی، چاپی سالی ١٣٦٢ی هه‌تاوی.

به راستی غولام رهزا ئه ركه وازی له و موناچات نامه دا ئه و خواناسه گه و ره بهرز بونه وه و غیرفان و وه حده تی وجود به خه لک نیشان ئه دا و ده ی سه لمینی، که دارای پایه و پله یی بهرزو ته رزه، که گویا ئه ركه وازی له لایه ن حه سه ن خان والی پشتکۆوه ده خریته زیندان، جاهه روه ک له نیو هوژی له کدا قسه ی لی ده کری له و ماوه ی که غولام رهزا ئه ركه وازی له به ندو زیندان دابوو موناچات نامه (گازه) به کی له حه وت به نددا، داناوه جاله و موناچات نامه دا پیشه وایانی دینی و پیغه مبه ر و حه زه ره تی عه لی کردۆته تکاکار و گازنده و گازه ی له خوا کردوه تا به لکو له زیندان به ربی و گویا له دوا ی هوئینه وه ی حه وت به نده که، له به ندو زیندان نازاد ئه بی، ئه و حه وت به نده ئه وه نده به سوژی دل هوئراوه ته وه، که شاعیر گه یشتۆته (سدره المنتهی) ی وه حده تی وجود له غیرفان و خوانا سیدا و له یه ک ته به لوری عه نیدا ئه و بو لای نیهایه تی بی نیهایه ت راده کیشی و مه سستی باده ی عیشق و ئه وینی زاتی پاکی خوا ئه بی و ئه و حه وت به نده به (موشکیل گوشایی، موشکیل گوشایی) ده س پی ده کا له شانۆ و واژه جوانه کانی ئه م هوئه ره نگینه سه رده می شکایه تی مه سعود - ی سه عد - ی سه لمان له زیندانی (نای) و (مه ره نج) یا زیندانی بونی خواناسی ناودار عه للامه، سه عید نوری کورد له زیندانی (ثافیون) و زیندانی (شه فیون) به ده سی تورکی لایک له تورکیا، دینیته وه بیر بو وینه که ده لی:

هونه

بینای لامه کان	بینای لامه کان
ئیلتیجام، وه تۆن یا سیر - ی سو بجان	ئیلتیجام، وه تۆن یا سیر - ی سو بجان
یاره ب زولم، ژه عه دل تۆقه باحه ته ن	یاره ب زولم، ژه عه دل تۆقه باحه ته ن
په نام هه رتۆئی یه کتای، بی هه متا	په نام هه رتۆئی یه کتای، بی هه متا

۱ - جوغرافیای تاریخی و میزوی لورستان زانای به ریز کاک عه لی ساکی په ره ی ۶۷ چاپی ۱۳۴۳، نه قل له (مجمع الفصحای هدايت) و روژنامه ی که بهان روژی ۵ شه مه ۱۳۷۲/۶/۲۵ ی هه تاوی و ۲۸ ربیع ی ۱ سالی ۱۴۱۴ ی مانگی ژماره ی ۱۴۸۶۶ به قه له می زانای به ریز کاک ئیره ج کازیمی کوری عه لی ئه سفه ر کازیمی موموهندو گوئزای ئه ده بی لورستان نوسراوی زانای به ریز کاک ئیسفه ندیار - ی غه زه نقه ری ئومه رای چایی ۱۳۶۴ ی هه تاوی (شه پۆل)

وتمان و زاینمان که له و هوئه و موناچات نامه عاریفانه‌ی پرو ته ژی‌یه، له گازنده، به ههستی پاک و بیخه‌وشی بنده‌گی تانیو سنورو که وشه نی فه‌نا له‌حه‌قدا ده‌تاوئته‌وه، ئه‌وه‌یه، خوا به‌هاواری یه‌وه ده‌چی و حه‌سه‌ن خان والی خوئی له‌به‌ند رزگاری ده‌کاو ئه‌ی نی‌رئته‌وه سه‌ر کاره‌که‌ی جارن و کاری وایش ده‌کا، که ئه‌ر که‌وازی به‌کیژه شوخه‌دل لاوئنه، ئه‌وینداره، دل‌براهه‌که‌ی بگاو بینه‌حه‌لال و شه‌ریکی ژیانی یه‌کتر.

ژیان و به‌سه‌رهاتی غولام ره‌زا ئه‌رکه‌وازی ئیلامی:

ئه‌رکه‌وازی خه‌لکی گوندی ئه‌رکه‌وازه، که سه‌ر به‌ئیلامی پشتکویه غولام ره‌زا کوری (محه‌سه‌ن): محه‌مه‌د حه‌سه‌ن - ی پشتکویی یه‌وله ئاخرو ئوخری سه‌ته‌ی دوانزه هه‌می کوچی مانگیدا له‌ئاوایی سه‌ر جفته‌ی نی‌زیک پشتکوی لورستان له‌دایک بووه.

ئه‌رکه‌وازی له‌حه‌وت سالییدا هه‌ر له‌و ئاوایی یه، ده‌س ده‌کا به‌خوئیندی قورئانی پیروز و کتیبه و ردیله و سه‌ره تایه‌کانیش ده‌خوئینی وله‌پاشان له‌حوجره‌ی فه‌قی‌یان، زانینی نه‌حو، سه‌رف، به‌یان به‌دیع و مه‌عان، مه‌نتیق، هه‌یته، حه‌دیس و فه‌رموده، ئوصولی فیه‌قه، حیکه‌مه‌ت و که‌لام و ئه‌ده‌ب و ویژاوه‌ری کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی باوی سه‌ر ده‌می خوئی ده‌خوئینی و بو فی‌ربونی ته‌جویدی قورئان، ته‌فسیر، ریاضی و عیلمی میرات و ده‌قی کتییی فارسی و عه‌ره‌بی و هوئه‌ی کوردی لای زانا‌کانی ئیسلام و پشتکوی لورستان و دینه‌وه‌ر گوی راده‌گری.

غولام ره‌زا ئه‌رکه‌وازی مرو‌فیکی وردو ئه‌هلی موتالا و له‌خوئنده‌وه‌ی په‌راوه‌ی ئه‌ده‌بی دا‌زور شاره‌زابووه‌و هاو ژیانی حوکومه‌تی فه‌تحه‌لی شای

۱- زانایانی کورد ج ۲ نوسراوی (شه‌پول) په‌ره‌ی ۱۵۶ تا ۱۵۵ هه‌روا بروانه و تاریک، که سه‌ره‌به‌یانی له‌روژی ۱۳۷۲/۱۰/۵ یه‌تاوی له‌تاران له‌تالاری فه‌ره‌نگ سه‌رای به‌هه‌ن له‌سیمناری کوردناسی له‌بایه‌ت زانایانی کرماشان و دینه‌وه‌ر دا‌خوئیند مه‌وه‌هه‌روا له‌کوواری ئاوئنه‌ژماره‌ی ۱۴ و ۱۵ یه‌تابیه‌ت له‌تاران له‌سالی ۱۳۷۳ له‌چاپ دراوه (شه‌پول).

قاجار بوگه، له کاتی خویدا موشاویر و ته گیر کاری حه سه نخان والی پشتکو بووه که حه سه نخان له سالی ۱۲۱۶ی مانگی ناوه ند (مه رکه زی) حوکومه تی خوی له خورهم ئاواوه، ده باته ئیلام، بو ئه وهی باشتر بتوانی له سنوری ئیران و عیراقتی نه ودهم دیفاع بکا (که له بن ده سه لاتی تورکی عوسمانی) دا بووه.

ده گیر نه وه له و سه رده مه ی که ئه ر که وازی له زیندان دا بووه، ژماره یه ک له تورکانیش له ته ک ئه ودا له و به نده دابون، ئه وه یه که به شیعر فەر مو یه تی:

هه مرازی تورکان - ی نه زان زوانم دیری ژیاران هه م که لامانم
ئه که وازی به قسه ی هه ندی شه ییتان و شو فار له مانگی ره مه زان به فرمانی
حه سه نخان ئه خریته زیندان، ئه رکه وازی له به ختی خوی گازنده ده کاو ده لی:
مانگی ره مه زان که مانگی تایه تی خوی و به ره که ته بو من بو ته
روژی مه حشه ر، به ربانگم باری لیوه و له باتی پارشیو کردن ئاخ و داخمه و لیفه و
پیخه فیشم گیانمه و سه ری نیشم له به رده.

مانگ موباره ک مه خسوس داوهر پهری من بیهن، وه (یوم المحشر)
به ده ستوری والی له زیندان دا ئه رکه وازی زور ئازا ئه دهن و ده س و پای
زنجیر ئه که ن، و اتا: کوت و به ندی ئه که ن و پی به زنجیره وه ئه خه نه نیو سه هولواو،
هه روه ک خوی به شیعر ده لی:

ته ووق که ردن گیر، قهره به قه رای ته نگ زوان له عوسره ت لاحه ول وانان له نگ
بوم و باوه قوش ژ ناله م عاسین باوه قوش مه دهوش، بوم هه م هه راسان
گه ردن گیر ته ووق زه خم قولاوون دیده شه و، جه ئیش یه خاو، بی خواوه ن
مه خلوقات عاجز شه و بیداری مه ن بیداری ژ جه ور عوسره ت باری مه ن.
ئه رکه وازی له و حاله دا حال ئه ی گری و به دل پری یه وه، که ته زی له
خواناسی و عیرفان بووه، روده کاته قاپی خواو حه زره تی عه لی (ع) ده کاته،
وه سیله و تکا کار و ده س ده کا به هوئینه وه ی ئه و مونا جات و گازه که ۶۶۶ هونه یه و
ده لی:

هاوارم وه درگاش وه چهندين شيوه ته كرار ئه بيات چون بهيت ليوه
كه ردهم وه ته عدد ئاياتي بي غهش

يه عني شه شسه ت بهيت چه ني شه ست وشه ش

شهش هزار، تاهيش، نه دهرون كيشام شايد، ره حمهت باي وه بهخت سيام
نيمه حهلقه ي دام زنجيري دهستم بيست وسي بهند عه جز وه درگاش به ستم

ده بي بليين: هه لوي به رزه فری كورد: غولام رها ته ركه وازی

دلي پر بو له په ژاره وه له دلو ژيني خوي هاته وه بير پيره هه لو

به قسه خوشه مه ترسي مردن تاله ئه وه هستي به مردن كردن

هه رگه لايي كه له داري ده ويري نوسراويكه، به ناخوش خه ويري

ژيني كورت و به هه لوي مردن نهك په نا به قه لي رو رهش بردن

لاي هه لوي به رزه فری به رزه مزي چون بزي خوشه نه وه ك چه نده بزي

جا ته وه بو له بهر خوا پاراوه، ئيتر ده سي بو لاي حاكمي زه مان و ئه م و ئه و

دريژ نه كرد و چووه نيو ده رايي خواناسي و عيرفان، نه گهر جوان به ورتي له و

مونا جاته ورد بينه وه، جوان تي ده گه ين كه چلون شاكاركي ته ده بي به رزو ته رزي

كوردی خولقاندوه و چلون باري له باري زانين و زانست و ويژاوه ري به و

مونا جاته ي خوي داوه و به واتاي ته زي له عيلم و عيرفان ته و هونه ي را زان دو ته وه،

به واتاي پرواتا له مه عنا و مه عنه وي ته وه ي خه ملاندوه، ته وه يه سه رنجي دل

بيداران و عاريفان و عالمان و دلي صوفي و ده روپش و دل ريشاني كوردي

له ك ولوري بو لاي خوي راكيشاوه و هه مو به چاوي ريزه وه بو ي ده روانن و ته و

گازه پر له گازنده به گيان و دل ده خوئيننه وه و گوي بو خوئيندنه وه ي ته و مونا جاته

را ده گرن، چونكا به رز بونه وه و نزولي به ره كه تي عيرفاني و زه نا زه ناي له خوا

نيژيك بونه وه و دل نيابي و پشت به خوا به ستن و برواي پر به دل و دهرون به خوا

۱- ديواني شاعري دلسوز و جوانه مهرنگ و بير تيژو نه ته وه خوشه ويستي كورد كاك سواره ي ئيلخاني زاده
په رهي ۴۹ تا ۴۷ چاپي ۱۳۷۲ ئينيشاراتي سه لاهه دين ته يويي له شاري ورمي، كه به ريز جه نايي عومه راغاي
ئيلخاني برا گه وري كاك سواره سه ره تاو به ركويكي جوان و پرناوه روكي بو نوسيه.

له و گازده دا خوډه نوینی و تیریزو تیشکی نوری ئیمان به سهر خوینه ران دا ئه پرژینی و خهم و خهفته تی دل و دهرن له دلی خوانا ساندا ده تارینی و نور بارانیان ده کا، ئه و مونا جات و گازله راستی دا ناله و زاله ی دهر دیکه به یه ک ناوه روکه وه، که به بیان و هاواری داد خوازی ئه وه به وینه ی جور به جور له گه روی پرله دهر د و رهنج ی ئه و دهرن سوتا وه، سهر ریز و که له وای کرد وه و سهختی و دهر د و رهنج و ئیش و ناخ و ئوف لاریژ ئه کاو شه پو ل و پیل ئه دا ههر ئه م گازه بهر پرسبونی ئه و شاعیره نیشان ئه دا.

ههر چه نده له لابه لای شیعره کانی ئه ر که وازیدا عه له وی بون دهر ده که وی، که ده لی:

ئاگای سیر-ی غه یب ئاگای سیر-ی غه یب یاعه لی عالی ئاگای سیر-ی غه یب
گوستاخ خه لوه ت بی هه متای لاریب پاک مونه ززه موبه را ژ غه یب
جاری وایش هه یه وا خو ده نوینی که له شیعیه ی غولات بی، به لام له بهندی
۲۳ و خاتیمه که ی ئه و مونا جاته خو و نیشان ئه دا که له شاعیرانی (اثنی عشری یه).
به پی لیکدانه وه، ئه م مونا جات و گازه ی جاویدانه، شاکاریکی جاویده و
قسه یه کی شیاوه، بو مانه وه، شیاوه، بویی توانیویه تی به دریزی بی دوسه ته له نیو
سینگ و دل و دهرونی هوزیک دابمینیته وه که له باری خوینده واری یه وه له پله بی
نزم دابون، به لام له باری زانست و هونه ر پهروه ری و فهره نگه وه، له سهر دوندی
سهر سه ری بون، ئه و گازه به هوی پاریزه رانی هونه و هونه ر دوستان و ئینسانی به
شه وق و زه وق پشت به پشت پاریز راوه، تاده ستخه تی له بهر هه لگیر دراوه و
رونوس کراوه و تو زو خاک و خو لی له سهر لابه راوه و به جوانی ته کیندراوه و به زانا
و شیعر ناس و هونه پهروه ر دراوه و خراوه ته، نیو کو ری شاعیران و ئه دیسان و
هه ستیاران و یارانی شیعر و هونه، ههر چه ن له ده س تیوه ر دانی مه رد و نامه رد
نه پاریز راوه و له لای ئه م و ئه و خو ش و ناخو ش کراوه و پاش گو ی خریاوه و ئال و
گور کراوه. کونه ترین نوسخه یه ک له که سالی ۱۲۵۰ ی مانگی نوسراوه ته وه و یه کی
له کتبه کانی کتیبخانه ی (ئه بوقه داره) له نه واده ی حه سه نخانی والی بووه، خو ش

به ختانه به دس زانای لیکوله رکاک محهمه د علی سولتانی که و تووه و له گهل چهن
نوسخه ی دیکه به راوردی کرده و جوان له چاپی داوه^۱.

خزمه تی فهره نگی غلام ره زائه رکه وازی (قدس سره)

ئه گهره ندیگ به وردی بروانینه روژگاری پیشو و جوان بکولینه وه و به رله
داهاتن و دانانی (دارالفنون) له ئیران وله ولاته سولمان نیشنه کان سه رنجیک به
بار و دوخی خویندنی مه لاه و فقی یاندا بده بن زور به رونی بو مان ده رده که وی، که
دوای فهجری ئیسلام خوینده وارانگی کوردو زانایانی وه ک: غلام ره زاخانی
ئه رکه وازی عه للامه؛ مه لاه پهریشان، حه کیم مه وله وی کورد، عارف و خواناسی
گه و ره مه لائه حمه دجزیری، حه کیم ئه حمه دی خانی، نالی، عه للامه
(عبدالرحیم) وه فایی، میرنه و روز، فه هیم سه نجابی، مه لاه مه نو چیه ری کولیه ند،
تورکه میر، ئه لماس خانی که ندو له یی، ئه لماس خانی کوردستانی، میرزا شه فیع
کولیایی، عارف و خواناس ئه حمه د- ی کور، میرزا (عبدالقادر) پاوه یی،
بیسارانی، مه لامارفی کوه یی، میرسه ید محهمه د حوسینی نیعمه (اللهی) ماهی
ده شتی، مه ستوره خانم کوردستانی، ولی دیوانه و خانای قوبادی له نیو، فه قی و
مه لاه و میرزا و خوینده وار له حوجره و خویند نکه کانی ئه وسه ر ده مه ی کورده
واری له پال خویندنی مه عارفی ئیسلامیدا ئه دهب و فهره ننگ و زمانی کوردی به
ده رس ده خویندرا و زمان وزاراوه ی گورانی که خانا و ئه و جو ره شاعیرانه
شیعری یان پی و تووه، زمانی خویندن و نوسین و زمانی ره سمی و باوی
ئه وسه رده مه ی کورده واری بووه، جابویی خاناوا به راشکاوی فهرمویه تی:
به (له فظ) کوردی، کوردستان ته مام- پیش بوان (مه حظوظ) باقی (والسلام)
خانا نوسین و دانانی شیعر به زمانی کوردی به شانازی و به ئه رکی
سه رسانی ئه زانی و ده لی: وتویانه زمانی فارسی وه ک شه کر شیرینه: | هه رچه ن

۱- مناجاتهای جاویدان، ادب کردی - غلامرضا ارکوازی، مولانا خالد شهرروزی، خانای قوبادی، میرزا
شفیع کلیائی، منوچهرخان کولیوند - به رکول به فارسی، چاپی ۱۳۶۲ به اهتمام جهنابی (محمد علی سلطانی) خوابی
پاریزی.

مه‌واچان فارسی شه‌ککه‌ره‌ن - کوردی جه‌فارسی به‌ل شیرین‌ت‌ره‌ن ۱ [ئه‌بی له‌م دنیا به‌د، ره‌فتاره‌دا هه‌رک‌ه‌س به‌و زمانه‌ی وا خ‌واپی داوه‌ بنوسی و شیعرو ه‌ونه‌ی پی‌ بلی، چونکا خودایش له‌ قورئاندا فه‌رمویه‌تی (وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوَا نِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ۲ جاله‌هل و مه‌رجیکی ئاوادا غولام ره‌زاخانی ئه‌رکه‌وازی، که‌ پی‌ ناوه‌ته‌ نیوزه‌ریای فه‌ره‌نگ و زانین به‌ پی‌ باوی سه‌ر ده‌می خو‌ی ئه‌ویش ده‌ستی داوه‌ته‌ قه‌له‌م و به‌ پی‌ زانایی و شاره‌زایی خو‌ی خزمه‌تی به‌ فه‌ره‌نگ و زانست و زانیاری ئیسلامی و قورئانی کرده‌ و شانی داوه‌ته‌ به‌ روبه‌ به‌ر پرسپاری خو‌ی به‌ تاییه‌ت خزمه‌تی زوری به‌ زمان و فه‌ره‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی کرده‌ و هه‌روه‌ک هه‌رستیارانی کورد وله‌ک ولوری به‌رله‌ خو‌ی ده‌ستی کرده‌ به‌ ه‌ونینه‌ وه‌ی شیعرو ه‌ونه‌، به‌زاراوه‌ی له‌ کی و لوری. بو‌خزمه‌ت کردن به‌ زاراوه‌ی کوردی به‌لام به‌ داخه‌وه‌، ئه‌رکه‌وازی هه‌روه‌ک زوربه‌ی شاعیران و زانایانی کورد له‌ به‌ر خو‌ به‌ که‌م زانین و خاکینه‌ و خو‌لینه‌ بون، به‌ گوم نیوی ژیاوه‌ و خو‌ی نیشان نه‌داوه‌، جاهه‌رله‌ به‌ رئه‌مه‌ش زوربه‌ی شیعرو نوسراوه‌کانی ئه‌رکه‌ وازی تیاچون و گل و موریانه‌ خ‌واردونی، هه‌ندی له‌ شیعره‌کانی ئه‌رکه‌وازی به‌ هو‌ی هه‌ندی که‌سی دلسوز و زانا، له‌ فه‌وتان و نه‌مان پاریز راون و پشت به‌ پشت و ده‌م به‌ ده‌م ماون تاگه‌ یشتونه‌ ته‌ ده‌س ئیمه‌مان که‌ ئیستا شانازی پیوه‌ ده‌ که‌ین، به‌ تاییه‌ت موناچات‌نامه‌ ۳ عیرفانی یه‌ که‌ی.

ئیستا ئه‌مانه‌وه‌ی هه‌ندی له‌ بابته‌ شین‌گیرانی غولام ره‌زائه‌رکه‌وازی بو‌ ئه‌حمه‌د - ی کوری به‌ ئاخوین و بدوین و ئه‌وشیعرانه‌تان به‌ گو‌ی بگه‌ یینین، تا

۱- دیوانی خانا په‌ره‌ی ۲۱، م. ئه‌وره‌نگ، چاپی ئیران سالی ۱۳۴۸ و چاپی عیراق په‌ره‌ی ۱۴ چاپی

۱۹۷۵ز

۲- سوره‌ی روم نایه‌تی ۲۲ - کو‌واری ئاویته‌ ژماره‌ی ۱۰ سالی ۱۳۷۱ ی هه‌تاوی په‌ره‌ی ۴۳ له‌باسی زانای ناودار خانای قوبادی به‌ قه‌له‌ می (شه‌ پو‌ل) - هه‌روا کتییی زانایانی کورد په‌ره‌ی ۱۶۵ چاپی ۱۳۷۳ ی هه‌تاوی به‌رگی ۲.

۳- گازه‌ جوان و عیرفانی یه‌ که‌ی پائه‌و موناچات‌نامه‌ به‌ کو‌ششی به‌ ریز جه‌نابی کاک ئیسماعیل ته‌ته‌ری مله‌ سوری نوینه‌ری خه‌لکی کرماشان له‌ مه‌جلیسی شورای ئیسلامی ئیران له‌ سالی ۱۳۶۲ ی هه‌تاوی به‌ هو‌ی موئه‌سه‌ سه‌ی بلاوه‌ی ئه‌میر که‌ بیر له‌ تاران له‌ چاپ دراوه‌.

له زه تی لی بیهن، له تافی میړمندالیدا (نه حمه د) ی کوری ئه رکه وازی جوانه مهرگ ده بی، شاعیر چه کامه یه ک به ناوی (وه باوه یال دیم) پر به سوزی دل ده هوئیته وه^۱ - له واتای شیعره کان، وا دهرده که وی، که باوکی دل سوتاو، زورجانان له گه ل رو له جوانه مهرگه که ی خویدا له و چیاو که ژه، خه ریکی نه چیر گرتن و راو بووه و بیر ه و ریکی شیرینی له نه چره وانی و نه چیر گرتن بووه، تا مرو ف جوان به زاراوه ی (له کی) ناسیاو نه بی نازانی و ناتوانی به زمان ته رو پاراوی و جوانی و خوشیکی و به کار بردنی ته شیبهات و ئیستیماراتی که ئه و زانایه به کاری بردون په یان پی باولیان تی بگا.

وه باوه یال دیم

وه یاله وه، یال دیم   ئه و روژ وا وه یلا، وه باوه یال دیم
هاواس په ریشان حال دیم   سه رتاپا به رگهش سیا ه ژخال دیم
سه رقولله ی کاوان^۲ وه سیا ه ته م دیم   دره ختان ژ غه م چی چه وگان چه م دیم
داران دره ختان کلافی^۳ پوش دیم   که پو^۴ که م ده ماغ - بولبول خاموش دیم
که پو واوه شیوه ن گال گه رمه وه   چمان مرده ی داشت، وه روی ته رمه وه^۵
من و باوه یال عه هدمان که رده ن   من غه م، واوه ته م تاروژ مه رده ن^۶
رو له یه ئاسار شکار گاهیته   یه جیگه ی که له رم شونی راهیته^۷
ئهرای چی جانان دیارت نین   مه ر که لی کو وه بان مه زارت بین؟^۸

- ۱- (باوه یال) ناوی کیویکه به رزو بلیندله زنجیره چیاکانی زاگروس، وابسته به (که بیره کیو) که له نژیک ته به دانان دایه، نه و کیوه جیگای راو و شکارو نه چیر و نه چیره وانی و همو جوړه ناژهل و حه یوانه وه حشی به کی تیدا په
- ۲- کاوان - شاخ - چیا، کیو
- ۳- کلافی: رهش هه لگه راو - رهش و تیره پوش.
- ۴- که پو، مه لیکي ده نگ خوشه و مالی نیه و له کوتره باریکه چکو له تره، لوت، دفن، قاپلکه ی سر، چموله، بیقل، دم، قاف، دپانی پیشین، پیری بی دیان.
- ۵- که پو ته و مه له ده نگ خوشه، و هها ده گریا، ده نکوت مردوی به سه رداره مهیت و تابو ته وه یه.
- ۶- من و باوه یال بریارمان داوه تا پایانی ژبان من غه مبارو نه ویش به گریان بی.
- ۷- کورم رو له! ئاسه واری که رهسته ی شکار لیره ده بینم که له کاتی گهران بدوای نه چیردا ماونه ته وه، ئیره جیگای سر راوی تو په که ریگات به ئاسکو له کان ده گرت و دت سله ماندنه وه.
- ۸- بوچ وه ک جانان دیار نیت، مه گه ر که له کیان له سه رگورت چینه وه؟

که لئی ژه که لان مه خواست مزگانی
بیتو چی ماهی ئو فتاده ی خاکم
زوله ژ هیجرت نه فسورده گیانم
میقران مەرگ تیژ بآلم که نه ن
شه و خاویم شهریک تافی تیژاوه
شه و تارو روژتار - ههردکی تار و مه منی
چی صهید زه دهی تیر گرفتار و مه منی
کراس چاکچاکسی - یه خه دریامه
فیدای گالا گال راوچیان ت بام
فیدای مه که نزی ئاته شبارت بام^۴
مه که نزی ت ساخته ی دست حه سن بی
هانای هامد لان زامم کاری یه ن
زامم کاری یه ن - کارچیه ن ژه دست
شه و وه په ژاره - ژوژ وه حولیمه
ههرچهن مه ده ریم ده لاله ت ژه دل

ئه حمده خان مه رده ن وه نه وجه وانسی^۱
به رگم پلاسن - جامه ی چاکچاکم
جوز رو رو گو یانیه ن زوانم
شورو شوق و زهوق زنگانیم سه نه ن
یا حویاب نه روی گئیژ گرداوه^۲
دل چی تافه ی ئاو بی قه رار و مه منی
چی وی نه روی ئاوله رزان کار و مه منی^۳
چی صهید زه خمی ژه گهل بریامه
شه له و په له ی که فته ئاهوانت بام
به زم بی هه مال روژ شکارت بام
چه خماخ نویر عه لی، که ریم په سن بی^۵
ئهل ئه مان ده ردم نادیار ی یه ن
مینای شکه سته م نه مه یو په یوه ست
چی سه ره ی ئاسیا و دوما دولیمه^۶
دل هاوه خه ته رچی لانه ی بولبول^۷

-
- ۱- یه کی له که له کان به ته وسه وه که له نه چیری نیمه رزگاری بووه، سه ره خوشی جوانه مەرگ بونی ئه حمده خانی بی راده گه باندم
  - ۲- ناله ی شه وانم له گهل قه لبه زه ی تافگه کان شهریکه و خوم وه ک بلقی ئاوه که دی و به له ز ده روا و ده بوچینه وه.
  - ۳- وه ک نه چیری تیر خورده م، وه ک کومه له داره بییه کم به سه ر ئاوی ره وانده له رزان و بی ئار او قارام.
  - ۴- مه که نزه: تفه نگی مه که نزی ئانشباری به زمی راو...
  - ۵- تفه نگی مه که نزی دست کاری ئوستا حه سن و چه خماخه ش کاری نور عه لی که په سه ندی وه ستا که ریم بی
  - ۶- یانی شه و په ئیشان و به روژ له خه فته ی مەرگبار دام وه ک ناشی وام کارده که م و سه ره نجام له کار ده که وم، وه ک مارگه زیده له شم ماسیوه و دلّم ژان ده کا.
  - ۷- ههرچی دل داری خوم ئه ده مه وه بی که لکه، دلّم وه ک لانه ی بولبول به دم بای مەرگه وه ههر له ره ی دی.

عاجز وینهی مرخ شکسته بآلم
فه له ک وه فیکه ی پا پیام که ردهن
غم خوراکمه - خهم خه لآتمه
بؤرین^۳ به گریوان وای زاریمه وه
من وینهی سه رسه وز کلاوه که نه
دویه ده رینم کوان ته م که ردهن^۴
ئالوده ی ده ردم - شکسته بآلم
شهرت بو بپوشم جامه ی قه ترانی
شهرت بو خوراکم وه له خته ی خون که م
شهرته نه ندامم پلاس نیشان که م
تاروژ مردن سیاه به رگم بو
که ئاو روژه موران سه رکه ن وه گیانم
شه وگار تا وه روژ کارم زاری بو
بنورن خه لقان روخسارم زه ردهن
چاوم که فت ئه و زید میگه^۵ هه رجاران
ده نگ دوس نیه - مرخی دل مه ردهن
بیلا بمیرم هه روای ده رده وه
بیلا بمیرم - رازیم وه مه ردهن

مه لان کوان مه لول ژه حال^۱
شه وگرم شومه - نازاریم مه ردهن^۲
یه ئاخر سه لات روژ نه هاتمه
وای کوس که فته ی دیاریمه وه
په رپوت ئه ر ده ور کولواون مه نه^۴
دل م خاپیره - شادیم ره م که ردهن
مودام په شیوم - دایم حال حال^۱
چی مه جنون بنم سه ر نه ویرانی
وه ناخون سینم چی بیستون که م
شه و تاسو قوقوی بایه قوشان که م
ئهی به رگه کفن روژ مرگم بو
نه مینی ژه گوشت غه یر له سوخانم
شیعارم ئه فغان و بی قه راری بو
تا باچان^۶ غولام، ئه حمه ده ش مه ردهن
زید هه ر ئه و زیده - لیش نیه ن یاران
زه نگانیم بیه ن وه بار که ردهن
وای ده رد گران وه ری مه که رده وه^۴
مه ردهن بیه ته ره ژه زیخاو^۹ خوردهن

۱- بال شکاوم و مهل و په له وه رانی تر بو حال^۱ له په زا ره دان.

۲- فه له ک به فیکه له ناوی بر دم، شه وگرم شومه، نازداره که م (ئه حمه د) مردوه.

۳- بؤرین: وه رن.

۴- وه ک مراوی سه رسه وزوام که سه رم به دندوکی شاهین هه لکه ندرایی و بال و په ره کانیشم به دهم باوه

پریش و بلا بو بیته وه.

۵- ره نجی ده رونم کیوه کانی تاریک داگرتو وه.

۶- باچان: بزائن.

۷- میگه: جیگای چیغل و چادرو ده وارو ره شمال.

۸- چاک بونه وه ی بو ئیه.

۹- زیخاو: زوخاو.

عیزراییل وه یاواش گیانم شیرینه وه جیگه‌ی مه‌چم که‌س که‌س مه‌وینه
سه‌راش تاریکه - گوزه‌گاش ته‌نگه نه یار - نه یار - نه‌شنی ده‌نگه^۱
ته‌مش وینه‌ی هونه‌یه‌ک به‌ناوی: - زلیخام شوّران - زلیخام شوّران
یه‌ی روژحوری دیم حوریزای حوران مه‌یل خاتر که‌رد وه خه‌ملی^۲ شوّران
پای کلاف ژه‌هم تورنای توران پاوه‌نام چاو عاشقان پوران^۳
شانه‌شیرماهی موحه‌م‌گرت نه‌چه‌نگ په‌ی ته‌عمیر زولف سیاه‌تاووس ره‌نگ
داوا داو ماموهرد وه توغرای چین‌دا په‌خش که‌رد وه سه‌فحه‌ی جام جه‌مین دا
سه‌ف سه‌ف چی سه‌رسان سپای سه‌رداران زیوش که‌رد نه‌بان نارنجی ناران^۴
هر ژه‌حوققه‌ی فه‌م تاوه‌باغچه‌ی به‌ی سپارده‌ن وه ده‌ست حیتارانی حه‌یی^۵
غم‌دا وه‌عه‌ره‌ق نه‌عنای (ماء‌الورد) ته‌عبیه‌ی فینجان نه‌فلا تونیش که‌رد
عود عه‌ماری - عه‌بیرو عه‌نهر سه‌تل چینی عه‌تر جام میشک په‌روه‌ر
شه‌ن وه‌خه‌مه‌لیان ریحان نمون‌دا فتوای قه‌تل عام روبع مه‌سکون‌دا
هه‌نی ئیراده‌ی ئاینه‌و جام که‌رد تارنا چل چه‌نگ نه‌و وه‌نیزام که‌رد
که‌رد، وه‌دوده‌سته‌سپاهی حیتاران ئه‌ر به‌ین که‌فتین له‌نگه‌ر و یاران
دوشه‌مار نه‌تیپ سپای حه‌یی ده‌ستور کردی وه‌پاساون گه‌نج وینه‌ی گه‌نجور
ده‌م ژه‌شه‌هماران شاه‌زوحاک مه‌دا ته‌قلید ژه‌ماران مه‌غز خوّراک مه‌دا
هه‌ی هه‌ی ژه‌ئیجحاف نه‌ی حیتارانه‌ی ژای سان سه‌نگین سیاه‌مارانه
ژای سان سپاه‌ده‌ره‌م جوّشانه‌ی ژای سه‌ر ستانان شه‌ر فروّشانه

۱- په‌ره‌ی ۲۱۲ تا ۲۰۷ گولزاری ته‌ده‌یی لورستان چاپی ۱۳۶۴ نوسراوی زانای به‌ریز جه‌نابی ئیسه‌نده‌یار
- ی غه‌زه‌ننه‌ری ئومه‌رائی.
۲- خه‌ملی: سه‌رو برچ و زلف و قرّ شوّری.
۳- یانی تالی زولفی کرده‌وه و قژی وه‌ک هاوژیشمی خاو بلاو کرده‌وه، پیی به‌سه‌ر چاوی دل
بروانی راهیشت.
۴- وه‌ک سپاهیان که‌له‌سه‌رداری خوین ده‌ستور وه‌رده‌گرن، زولفه‌کانی به‌سه‌ر لیموی نارنجی ره‌نگی
مه‌مکوله‌کانی‌دا وه‌ک تاوژیشم بلاو کرده‌وه.
۵- یانی له‌حوققه‌ی ده‌می په‌وه‌تاسه‌ر سینگ و سه‌ر گوی مه‌مکوله‌کانی له‌ژیر چاوه‌دیری
په‌لکه‌و زولفه‌ماروینه‌کانیدا رای‌گرت.

پای رهن گرتن چی که مینگای کول په‌ی زیخاو نوشی ریشه‌ی جهرگ و دل زه‌له کەس نیه نیگه‌کەه‌ی وه‌گه‌نج ژحه‌یی سه‌د گه‌زند - ژه سه‌عبان سه‌د رهنج به‌لی من وه‌حوکم ئایه‌ی عزائم بووه (عزائمات یومیه) وه (دائم) نگین دیو به‌ن سلیمان پیمه‌ن فه‌م باده‌نوش جام به‌ی باغچه‌ی ویمه‌ن خوڤم نین وه‌ده‌ست گیز و گازشان په‌روا، نه‌ داره‌م ژه په‌روازشان نوکته‌ زمانێ کوردی به‌پیی لیکۆلینه‌وه، میژوی به‌رزی و نزمی خوویی به‌ مجوره‌ نیشان داوه، له‌ خودودی سه‌ته‌ی ده‌یه‌می به‌ر له‌ زاین یه‌کیک به‌ناوی ماسی سووراتی چه‌ن پیتی به‌پیی مه‌خاریجی ته‌بجهدی سازداوه‌و بیرورای خووی پی نوسیوه‌ وله‌پاشان کورده‌ کانیش مه‌به‌ستی خوویان به‌و پیتانه‌ نوسیوه، پیتی ماسی سووراتی له‌ پیت گه‌لی ده‌چی که له‌ سه‌ته‌ی شه‌شه‌می زاینی سازداوه‌ که به‌ پیتی ئاویستایی ناوداره‌ ۲ هه‌ روا (مجله‌ العربی) چاپی کووه‌یت له‌ ژماره‌ی ۲۰۰ ی مانگی ته‌موزی ۱۹۷۵ ی زاینی له‌ وتاریکدا که به‌ قه‌می (عبدالحلیم منتصر) له‌ ژیر ناوی (ابن وحشیة فی الفلاحة) و (هو اقدم الکتب فی العربیة) ده‌نوسی (وانه‌ نقل اکثر کتبه‌ من اللغة‌ النبطیة، ولم ینشر من تألیفه‌ فی اللغة‌ العربیة سوی «شوق المستهام فی معرفة رموز الاقلام» و قد ذکر فی آخر کتابه‌ هذا انه‌ ترجم من اللغة‌ الكردية کتاباً فی علل المیاه و کیفیة استخراجها و استنباطها من الارض المجهولة الاصل) ۳ به‌م قسه‌ تا فه‌جری ئیسلام پیتی کوردی (ماسی سووراتی) له‌ نیو کوردان دا باوووه‌ و دوا‌ی په‌ره‌سه‌ندنێ ئیسلام له‌ نیو نه‌ته‌وه‌ی کورد، پیتی کوفی جیگای گرت‌ته‌وه‌.

۱- گوڤواری نه‌ده‌بی کورستان په‌ره‌ی ۲۰۹ تا ۲۰۸ سه‌رچاوه‌ به‌رو (شه‌ پۆل).

۲- تاریخی مه‌ردوخ: ئایه‌ توللا شیخ محهمه‌د، مه‌ردوخ (قدس سره‌) - کوردستانی ج ۱ په‌ره‌ی ۴۰ تا ۳۰ چاپی نه‌رته‌ ش و به‌ رکولی کتیبی نه‌زانی مزگانی کوردی نوسراوی دوکتور سه‌عید خانی کوردستانی (قدس سره‌) چاپی ۱۳۰۹ ی هه‌ تاوی تاران.

۳- روژنامه‌ی که‌به‌انی هه‌وایی لاپه‌ره‌ی (ویژه‌ هنر و ادب) چاپی ۲۸/۱۲/۱۳۷۰ و ۱۸ مارس ۱۹۹۲ ی زاینی (مقدمه‌ی بر زمان و ادب کوردی) نوسراوی (محمد صالح ابراهیمی «شه‌پۆل» و سه‌ره‌ ئای قاموسی کوردی به‌ لیکۆلینه‌ و نویسی نه‌وره‌حمان زه‌بیحی «بیژن» (قدس سره‌) چاپی کۆری زانیاری کوردی به‌ غدا سالی ۱۹۷۷ ی زو په‌ره‌ی ۳۸.

به سه‌رنج دان به چامه‌ی (هورموزگان) که به فرموده‌ی علامه شه‌مین زه‌کی که له‌کۆبه‌ی ۱۸ له‌سه‌ر کتیبی خه‌باتی سوئانی کورد نوسراوی. و. نیکتین روژ هه‌لات ناسی روس ئاماژه‌ی بو‌کردوه و به‌زمانی په‌هله‌وی زانیوه. هه‌روا به سه‌رنجدان به‌قسه‌ی حه‌مدوللا موسته فی قه‌زوینی به‌نه‌قل له (البلدان) که شه‌نوسی: سپای ئیسلام له‌سالی ۱۸ ی مانگی له‌زه‌مانی شه‌میره لموئمینین عومه‌ر کوری خه‌تتاب (د-خ) قه‌زوینی گرت له‌وسه‌رده مه‌داحه ساری شارشاپوری بو، خه‌لکی قه‌زوین له‌گه‌ل موسولمانان جه‌نگیان ده‌کرد، موسولمانه‌کان بانگیان ده‌کردن هوی یا موسولمان بن یا جزیه بده‌ن. شه‌وانیش هه‌رایان ده‌کرد و ده‌یانگوت: نه‌موسولمان ده‌بین و نه‌جزیه‌ش ده‌ده‌ین هه‌رن بگه‌رینه‌وه مه‌ککه تائیمه‌رزگاربین (نه‌موسولمان بيم نه‌گزیت ديم بشین ئومه‌ککه بشین که‌یمه بره‌هیم).

شه‌گه‌ر هه‌ندی بروانینه‌واژه‌ی (شین) باشتر ته‌ته‌وری زمانی کوردیمان بو‌ده‌رده که‌وی که‌شه‌واژه‌به‌ر له‌فه‌جری ئیسلام تائیتا بی‌پسانه‌وه له‌زمان و شه‌ده‌بی کوردی دا به‌کاربراه: خوی باشترین نیشانه‌یه بو‌شه‌وه زمان و شه‌ده‌بی کوردی شیوازی خوی به‌رنه‌داوه، هه‌رچه‌ن هه‌یاران ریگیان به‌ندکردوه که‌چی شه‌وسه‌رکه‌وتوه، بو‌نمونه (باباتا‌هیر-ی‌لور: عوریان) که‌له‌۴۴۷ ی مانگی وه‌فاتی کردوه له‌چارینه‌کانی خویدا زورجار (شی، بشه‌م، شین) ی به‌کار بردوه هه‌رچه‌ند

۱- کۆواری گرشه‌ی کوردستان ژماره‌ی ۲ و ۳ سالی دوهم په‌ره‌ی ۱۱ چاپی ۱۳۶۰ ی هه‌تاوی و ریکه‌وتی سالی ۱۹۸۱ ی زاینی، په‌که‌م ژماره‌ی گرشه‌ی کوردستان له‌ ۱/۳/۱۹۸۱ ی زاینی له‌تاران به‌به‌ر پرسی (شه‌پۆل). - کتیبی زریزه‌ی زبیرین په‌ره‌ی ۲۵۲ تا ۱۵۱ نوسراوی شه‌پۆل چاپی ۱۳۷۲ ی هه‌تاوی - نه‌زانی مژگانی کوردی سه‌ر چاوه‌ی پێشو، تاریخی مه‌ردوخ سه‌رچاوه‌ی به‌رو - کورد ناسی. م. شه‌وره‌نگ چاپی ۱۳۴۶ و ریکه‌وتی ۲۵۷۹ ی مادی په‌ره‌ی ۷۸ تا ۸۷ که‌نوسویه‌تی: هه‌نراوه‌ی (هورموزگان) هیرش و زورویژ و تالان و برو، کوش و کوشتار و خراپه‌ و زولم و زوری عه‌ره‌ب سه‌باره‌ت به‌نه‌ته‌وه‌ی کورد نیشان شه‌دا - شه‌ره‌نگ له‌په‌راوه‌ی کورد ناسی خویدا زه‌رده‌شت پیغه‌مه‌ر و تیه‌مورس شاوکه‌بومه‌رس به‌کورد ناوده‌با (شه‌پۆل)، دوکتور یاسمی، ملک‌الشعرا ی به‌هار، مسته‌فا که‌یوان و شه‌پۆل له‌بابه‌ت چامه‌ی (هورموزگان) لیکۆینه‌وه‌یان هه‌یه‌چامه‌ی (هورموزگان) به‌زمانی کوردی به (شه‌پۆل)

۲- نیژوی گوزیده که‌ژی ۴ له‌بابی شه‌شه‌م (باهتمام دکتور عبدالحسین نوائی) چاپی ۱۳۶۲ ی هه‌تاوی شه‌میرکه‌بیر په‌ره‌ی ۷۷۶ - کۆواری گرشه‌ی کوردستان سه‌رچاوه‌ی به‌رو.

وه حید - ی دهستگردی شیعره کوردی و لوری یه کانی بابا تاهیری عوریانی ته غیر داوه و بوی کردوته فارسی - یاحه زره تی مه ولانا خالید شماره زوری نوسخه ی جامعیه و نوسخه ی نایبغه له دیوانی خویدا که سولتان (عبدالحمید) تورکی عوسمانی له سالی ۱۲۶۰ ی مانگی به کوردی بوی له چاپ داوه، (شین) ی به کاربردوه که فهرمویه: [وه سیزده هه نی ئه و خورجه بینه - راهی بی کوچ که رد شین و هه دینه] یا حه کیم مه وله وی کورد که (شی و شین) ی به کاربردوه هه روه ک فهرمویه تی: (دیده ی سه ر ئه رشی دیده ی (سر) کافین - ئیددای مونافین ئه و ده وای شافین) ۱ جا به ور دبوئه وه له و حه قیقه ته وتی روانین له م راستیه که دوی فه جری ئیسلام و له سه ردمی حوکومه ته کانی کورد له ناوچه کانی کورده واریدا به تاییه ت له روژگاری بابان و باجه لآن و سوران و تازیزاندا که له حوجره ی فه قی یاندا به زمانی کوردی دهرس بیژه کان ته درسیان کردوه وله که ناری ته درسی مه عارفی ئیسلامیدا به ویژه و ویژه وانی و ویژاوه ری زمان و ئه دهب و فرههنگ و هونه ری کوردی (ته ووه توجه) کراوه و بو نمونه مه لاخلیل سیرتی و زانایانی ترکیبیه عه ره بی یه کانی دهرسیان کردوته کوردی و به زمانی کوردیش ته درسیان کردوه. له حوجره و خویندنگه کاندا ته دریس کراوه. ۲ ئه و هیه که خانای قوبادی

۱- دیوانی مه و له وی کورد په ره ی ۱۴۳ - هه رواوتاری کونگره ی ریزدان بومه و له وی کورد که له روژانی ۹ و ۱۰ ی مانگی خه رمانان له شاری سه قزی کوردستان سالی ۱۳۷۱ ی هه تاوی سازدراو، په ره ی ۸ تاب کراو نوسراوی شه پۆل - که له روژنامه ی هه وتانه ی آوای کوردستان - ژماره کانی ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ ی سالی ۱۳۷۲ ی هه تاوی له چاپ دراوه - دیوانی مه ولانا خالد - که نجینه ی فرههنگ و زانست چاپی سالی ۱۳۶۴ په ره ی ۵۵ - نوکته: بشم بو موفه دی یه که م که سی موته که لیمی وه حده یه، یانی بروم، شی بو موفه دی سیوهم که سی غایبه، یانی: رویی، مه ولانا خالید بو پیغه مبه ر (شین) ی به کار بردوه و بو ریزدانان بو پیغه مبه ر (شین) ی به جه مه ع له باتی (شی) موفه د، هیناوه، یانی: پیغه مبه ر رویشتن، شین مه سلده ری ئه سلیه و به واتای رویشتن، به لام ئه گه ر (بی) ی ئه مر یا زینه تی بچینه سه رله حاله تی چاوگک و سیوهم که سی کو (نیربایی) ده چینه ده ری و ده بیته ئه مری حازرا هه روه ک له وشعیره ی له تاریخی گوزیده دا (شین) به کار براوه، بشین: یانی: برون بگه ریئه وه، ئه بی بزاین شین خوئی له ئه سلدا چه ن واتای هه یه: رویشتن، ئه وان چون، بو رابوردوی چونه، چاوگک، به رهنگی ئاسمانی، رهنگی گیا، سه وزی توخ، شه پور، جوین، بو پی داگرتن: بوچ لیم شین بو یه وه (شه پۆل) *

۲- له زه مانی بابان و سورانه کاندا خه رج و مه خاریخی فه قی و مه لای موده ریس به وینه ی هه روه ز به ره یوه براوه، هه روه ز، گه له جوت، گه له دروینه، گه له کو مه گک، که به واتای روخی ئه م تایه ته یه (تعاونوا علی البر والنقوی... که ئه و زاراوانه جوان نیشان ئه دن که روخی ته عاون که ئه مر لا مه سئله ی (تعاونیها) دنیاگیره به رله ئیسلامیش له که و

زور به ئاشکراییی دهلی لهوسه رده مه ی وا من ئەم شیعرانەم دەوت و دیوانی شیرین و خەسەرەوم بە نەزم دە هونیه وە زمان و وێژاوەری کوردی بەو شیۆه دە خویندراو بە دەرس دە و تراوه: (بە لەفێز کوردی کوردستان تەمام - پێشن بوان باقی «والسلام») تازە نووسین و دانانی ئە دەبی داستانی بوغەنی کردنی زمانی کوردی ئە ئەرکی سەر شانی خوێ داناو و رای گە یاندووە که لە غەیبە وە فەرمانم بوئە و ئەرکه پی دراو و بە شانازی یە وە دەلی: (هەرچەند مەواچان فارسی شه ککەرەن - کوردی جە فارسی بەل شیرین تەرەن.) ئە گەر جوان سەر نەج بەدەین نێزیکە ی پێنەست سال بەرلە ئەر دە لانه کان پاشا کانی باجە لانی لە زەهاو و ئە و ناوہ حوکومە تیان کردو و شاعیرانی وە ک وەلی دیوانە و خانای قوبادی و بیسارانسی زوهوریان کردو و یازانایە کی وە ک مە لا پەریشان - ی لور که دیوانی بە کوردی لە چاپ دراو، پیتی ژ - ژە - ی زور بە کار بردو، کاتی ورد برونین، دە زانین ئەر که وازی و شاعیرانی لورستان و ئە و ناوہ ناوہ که بو پەرە دان بە زمانی کوردی شیعیان داناو، پتی (ژ) ی لە شوینە واره کانیاندا زور بەر چاو دە که وی و ئیستاپیتی (ژ) ی زور ترلە نیوکوردی باکورد باو و بە کار دە بری، جا پەم پییە دە زانین، دوای فەجری ئیسلام

ناراو لە ئیو کورد باو بو. تە نەت دە لێن: مانناکان که تیرە یە کن لە کوردو ماد، حوکومەتی تاکیان داو تە دواو و شوراو تە گبیریان لا پە سەند بوو (شە پۆل) واژە ی بوگە بە سی: بەیت بە گە یا، بەیت بە گی، بوکان: بەغان، بە گان، شیر: گەنجە: گزە ناوگە ی تازە رگو شە سب (تەختی سولە یمان) سا یە تە لا: ئەرکان AUKAN - باکو: مادکو: باگاوان - باکاوان بە واتای شاری خودا یاشوینی خوا، بە غدا، بە عقوبە یانی شاری خوا، بە گک: بە غ: بە گک - باقوبە بە عقوبە رەنگە باکوا بوی و، (و) بویتە (ب) ی بە غستان: چای بیستون، بە غداد: بە غداد خواداد، خوابەخش، بە غدوخت کچی بە غ - بە غپور: فەغفور نا زناوی شا کانی چین، بە گو: بە غو: خوا، فە غ: خوا. بوغ: خوا: بە گک: ناغا - سەرور. بە گتاش: گەوردی هوز، نوکەری شا، بە گم: بە غم ناوی ژنانە، قە لای ناغجە یوان، بی بی که ند: بە ی کەن، فەرهاد ناشی ساقان، قە لایچی که لە ئەفسانە داها توە خشتیکی ئە و قە لایە لە ریزە و خشتیکی لە زیوہ - قە بری فەرودە ریشی شاری ماد (۶۵۵-۶۳۳ بەر لە زاین) لە فە قەرە فای لای مەها باد یادریاس، دارایاس شا، دە لێن: خوسرە و پەر ویز لە ترسی هەرا کلیوس ئیمپە راتوری روم مە لات خوێ گە یان دە شیر «گەنجە گک» تەختی سولە یمان و چاوہ روانی ها تتی دوسەر داری خوێ بو بە ناوی (شاهین و شار بە زار) که لە قورە بە زاری لای بوکانه وە چون بە هاواری شاوہ، دور پنه که (قورە بەراز) لە ناوی (شار بە راز) وە گبیرایی پرواننە (مجله ی) ماموستا - ی کورد ژمارە ی ۱۶ چاپی سوئید (شە پۆل)

۱- وەلی دیوانە لە بنە چە که ی پاشا باجە لانه کانه و تاخرین پاشای باجە لانی ئیراهیم پاشا بوو و لە ۱۲۸۵ ی مانگی وە فاتی کردو و لە گوندی ریزا و نێژا وە و خانای قوبادیش لە حودودی ۱۱۱۶ ی مانگی لە دایک بوو و لە ۱۱۹۲ ی مانگی وە فاتی کردو (شە پۆل).

له سه‌ره تاوه زمان و ئه‌ده‌بی کوردی له به‌شی جنوب (باشور) ه وه، په‌ره‌ی پی دراوه و له‌پاشان له به‌شی باکوری کورده‌واری خو‌ی نیشان داوه و که سانی وه ک عه‌لی ته‌ره‌ماخی ناودار به (عه‌لی ترموکی) که له سه‌ته‌ی سه‌ته‌ی ۴ی مانگی ژیاوه خزمه‌تی به‌زمان و ئه‌ده‌بی کوردی کردوه و ده‌ستوری زمانی کوردی وه ک ته‌سریفی کرمانجی له شهرحی (تصریف زنجانی) ۱ نویسه، کامران عالی به‌گ به‌درخان له گه‌ل لوس‌بول مارگریت فه‌رانسه‌وی له کتیی‌کدا له بابته ئه‌مسالی کوردی په‌وه که له‌سالی ۱۹۳۷ی زاینی له پاریس له چاپ دراوه له چهن شویندا له کتییی ئه شعاری عه‌لی ترموکی میسال ده‌هیننه‌وه ۲ یا عه‌لی حهریری که له سه‌ره‌تای سه‌ته‌ی ۱۱ی زاینی نیوان ۱۰۱۰ و ۱۰۷۷ی زاینی له شه‌مزمین ژیاوه و به‌زمانی کوردی مه‌به‌ستی نویسه‌وه دیوانه ده‌سخه‌ته که‌ی به‌و. نیکتین گه‌یوه ۳ که خییوی شیعر، غه‌زهل، غه‌رامی نه‌رم، جوان، ره‌وان و له سه‌رزار خو‌ش و سوک بووه یا عه‌لی به‌رده‌شانی که حاجی قادر کو‌یی (قدس سره) فه‌رمویه‌تی (دوعه‌لین، شاعیرن وه کوحه‌سسان - به‌رده‌شان و حهریره‌سکه‌ینان) «رضوان الله علیهم» به‌م پی په‌ده‌توانین بلین: زمان و ئه‌ده‌بی کوردی به‌ر له فه‌جری ئیسلا‌م به‌شایه‌دی زانایان که له به‌را رمان گه‌یاند ته‌نانه‌ت کتیب و نوسراوه، له بابته ئاوناسی و زه‌وی بایه‌ر به‌زمانی کوردی هه‌بووه که (ابن وحشیه) بردویه‌ته سه‌رزمانی عه‌ره‌بی یا چامه‌ی هورموزگان و سترانی په‌هله‌وی: (گورانی) که تاریخی گوزیده هیناویه‌تی یائه‌وه که دوکتور په‌رویز خانله‌ری ده‌نوسی: له سه‌ته‌ی ۵ و ۶ی مانگی شوینه‌واری و یژاوه‌ری شفایی و که تبی کوردی له نیو دوتوی په‌راوه‌ی میژودا ده‌بیندری بو‌وینه (قصیده‌ای ملمع) له ئه‌نه‌وه شیروان به‌غدایی... که له

۱- کتییی ژیناوه‌ری... په‌ره‌ی ۳۰۸ تا ۳۰۷ چاپی ۱۳۶۴.

۲- کوردو کوردستان که ژی ۱۱ په‌ره‌ی ۵۸۰. و نیکتین ته‌رجه‌مه‌ی محمه‌د قازی چاپی ۱۳۶۶ هه‌ ناوی تاران په‌که‌مین کوننه‌ رانسی کورد ناسی و مه‌سه‌له‌ی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی که له کو‌واری زمان و ئه‌ندیشه‌ ده‌وره‌ کانی ۶ و ۷ به‌زمانی روسی که له سالی ۱۹۳۶ی زاینی بلاو کراوه‌ته‌وه، نه‌قل له که ژی ۱۱ کورد و کوردستان سه‌رچاوه‌ی به‌رو (شه‌ پو‌ل).

۳- W. Nikitin - کورد و کوردستان سه‌رچاوه‌ به‌رو.

(معجم البلدان) چاپی لایبزیگ ج ۱ پهری ۱۸۶ دانوسراوه ۱ ولهم سهردهمه یشدا زمان ونهدهبی کوردی له نیوه راستی کوردستان دا خه ریکه پهره دهستینی و نالی و کوردی و عه للامه وه فایی و... پی گه یاندوه که و تمان زمانی کورد له پیشدا به خه تی ماسی سو راتی بووه و دوایی هاتوته سه رختی کوفی و عه ره بی تا مسته فاکه مان دوای تیک ته پینی ئیمپه راتوری تورکی عوسمانی شیوه خه تی عه ره بی کرده لاتین، زانایانی کوردیش خه تی کوردیان به ئیعراب به حروف نوسی، به لام به داخه وه له نیو کوردانی ماوه رای (قه فقا ز) شوره وی به رو به شیوه حه رفی روسی و له تورکیا به شیوه حه رفی لاتین ده نوسن، ئیستاله سه رزانایانه بیریک له وه بکه نه وه و بو یه ک خستنی زمان و نه ده بی کوردی چاریک بدوزنه وه وه ره وه ک عه للامه ئه میر شه فخان بدلیسی فه رمویه تی: زمان و نه ده بی کوردی له م چوارزاراوه سه ره کیانه (کرمانجی: خواری، سه رو، لوری؛ له کی) که لوری و گو رانی) که لک وه ده گری و ئیمه ش ده بی بو غه نی کردن و یه ک خستنی زمانی کوردی له و چوارزاراوه ئه سلویه وله ورده زاره کانی ترکه لک وه ر بگرین، به هیوای سه رکه وتن له ریکای خزمه ت کردن به عیلم و فه ره نگ و هونه ر وزانین

(شه پول) شه و تارو روژ تار هه ریه ک تار وه من
دل چوون تاف ئاو بی قه رار وه من
زامم کارییه ن کار چین ژه ده ست
مینای شکه سته م نه مه بو په یوه ست
مقراز مه رگت تیژ بالم که نه ن
شور و شه وق وزه وق زنه گانیم سه نه ن
یا حوباب نه رووی گیژ گرده وه

شه و خه وم شه ریک تاف تیژاوه هانا هام دلان زامم کارییه ن
ئهل ئه مان ده ردم نادیا رییه ن

۱- کتبی تاریخ - ی زمان - ی فارسی - ج ۲ به قه لیمی دوکتور په روژ نائل خانله ری بلاوه ی بونیا د - ی فه ره نگی ئیران پهری ۱۵۶ چاپی ۱۳۵۲ ی هه تاوی (شه پول) *

۲- شه رفنامه نوسراوی ئه میرشه ره فنجان و، گرشه ی کوردستان ژماره ی ۲ و ۳ پهری ۸ و ۹ سه ر چاوه ی

سهره تا

به ناوی خوای به خشه رو دلاواو دل لاوین

خودای گه وره راسته و له راستان خوشی دی و نابی مروفی خوا په رست له ریگای
حق و خوایی لایدا، دهستی راست به شی هیزو پرکاری به، دیاره ریگای راست ماکی
رزگاریه، تا تو خوات له بیره، خوایش له بیرت دایه، یارمه تی دهرته، که سیکیش خوا له بیر
به ریته وه، کولول هر ته وه، وه ک داری بی به ره، مروفی نه خوینده وار کویر و که ره، نیازی به
ریئوینی هه به ان هم اَلَا کَالانعام بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۱ - اولئک کالانعام بل هم اضل ۲. جاهه ر
بویی عارفی ره بانی مه لای جزیری فهرمو به تی:

گوش به عامی مه ده ته رکی مودامی مده   أَكثَرُهُمْ فِي غَمِّي أَغْلَبُهُمْ فِي عَمِّي ۳

جا نه گه ته وی باش و هه لکه و ته بی و سهر که وی له فیرونی زانست و زانین و هونه رو نه ده ب
و خویندن نابی بسره وی، هه رچی فیرونی بوی ده بی ده کاری بیی چونکا خویندن و زانین، به
بی کرده وه، به کار نابی و بی سو ده و بو سو ته مه نیه، جا ده بی له میژوی به سهرهاتی رابوردوان
جوان ورد بینه وه و ریگای سهر که وت و تی شکانی ته وان بدوزینه وه تا هوئی به خته وه ری
خومان و هو زمان په یدا بکه ین و ریگای راست بگرینه به رو به ری نه ده ین، وه بخوینین و فیرو
زانین بین، زانینی به که لک تا به تاوات ده گه ین.

قال تعالی (يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُتُوا الْعِلْمَ درجات) ۴ يُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ۵ وَ يُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۶ وَ مَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۷
فَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا - منیش خووم به به خته وه ره ده زانم که توانیومه میژوی به سهرهات و کارو
خزمه تی هندی له زانایان بخمه رو، به تابهت ته وانه ی وا له ریگای په ره دان به زمان و
ته ده ب و فهره نگی کورده واریدا دریغیان نه کرده ته م کتیبه که به ناوی زانایانی کورد، ناو
نراوه، له ۲ به شدایه له راستیدا به رگی ۴ و ۵ کتیبی ژیناوه ری زانایانی کورده له جیهانی
ئیسلا مه تیدا، یا گه نجینه ی فهره نگی و زانسته به م شیوه تاماده کراوه، دیاره برگی ۲ ی زانایانی

۱ - سوره ی فورقان نایه تی ۴۴.

۲ - سوره ی فورا فان نایه تی ۴۴.

۳ - دیوانی مه لای جزیری پهری ۲۴ چاپی ۱۳۶۱ سروش - تاران (شه پول).

۴ - سوره ی موحده له نایه تی ۱۱.

۵ - سوره ی جومعه نایه تی ۲.

۶ - به قهره نایه تی ۱۵۱.

۷ - به قهره نایه تی ۲۶۹.

کورد و زریزه‌ی زبیرین، که له راستیدا بهرگی ٣ی یه و بهرگی ١ و ٢ی دین و نه‌دهی له چاپ دراون و کتیبی راپهرینی هه‌زهره‌تی شیخ عومه‌یدیلا مه‌لیکک غازی شاه‌ی شه‌مزین حوروف چینه‌که‌ی به کامپیوتر ته‌واو بووه و ئاماده‌ی چاپه.

له ئاخریدا له خوینهره زاناو دلسوزه کان تکا ده کهم نه‌گهر هه‌له‌و په‌له‌یه کیان بهر چاوکه‌وت یارمه‌تیمان بدن تا له چاپه‌کانی دواییدا چاک بکری و هه‌له‌ی نه‌مینی (شه‌پول) چوارشه ١٣٧٤/١/٩ و ١٩٩٥/٣/٢٩ و ٢٦٠٧/١/٩ کوردی و ٢٧ شه‌والی ١٤١٥ی مانگی - تاران - نه‌مه‌ش پارچه‌ی شیعریکی جوان له مه‌لا ماری کۆکه‌یی:

که لامي مه‌لا ماری کۆکه‌یی

مه‌لین یا شیتیه یا مه‌ستی شه‌راب و عاره‌ق و به‌نگه
خه‌یالاتم پریشانه، دلم تاریکه هم ته‌نگه
مه‌که‌ن مه‌نعم له هه‌وری پیری من بارانی خوین برژی
له سه‌حرای سینه‌دا ديسان هه‌رايه شو‌رشه جه‌نگه
شه‌هی ئیقیمی به‌د به‌ختی له بو‌ته‌سخیری مو‌لکی دل
هه‌وجومی کردوه تالیب به تاج و ته‌خت و نه‌ورنگه
نه‌میری له شكري زولمه له ده‌وری فه‌وجی بی ره‌حمی
جه‌فاو جه‌ورو می‌حنه‌ت یاوه‌رو سه‌رتیپ و سه‌ره‌نگه
که دیتم له شكري مو‌لکی به‌ده‌ن مه‌غلوب و مه‌حسوره
به قهر دینی غه‌مم، شاه‌ی وه‌جودم مات و بی ده‌نگه
روخی نه‌حوو پیاده‌ی سه‌رف و نه‌سپی حکمه‌ت و مه‌نتیق
له ژیر پی فیلی سه‌نه‌تدا خه‌ریکی ورده ئاهه‌نگه
کوتم نه‌ی نه‌فسی غافل هه‌سته سه‌یری وه‌زغی دنیا‌که
به نوری مه‌عرفه‌ت رویی زه‌مین یه‌کسه‌ر ته‌لا ره‌نگه
نه‌تیجه‌و حاسلی دنیا و دینت جه‌هل و غه‌فله‌ت بو
ته‌واوی قه‌ول و فیعلت شه‌عبده و ته‌زویر و نه‌یره‌نگه

چ نه فعیکی ههیه بو تو بزانی که وکه بی تابع
که عین و سهوره، کلکی عه قره به یا چه نگی خه رچه نگی
مه عاریف عیلمی ته ییاره و گرامافون و بیسیمه
ئه وهی تو پی ده لئی عیلم و مه عاریف چاوه کم نه نگی
مه سافهی بهینی عیلمت تاده گاته عیلمی ئیدیسون
عه زیزی من، به ملیون و به کیلومتر و فه رسه نگی
وه کیل و نایب و سه ر جوخه بو تو شاه و سو تانن
ئه ویش که متر غولامی خوسره و جه مشید و هوشه نگی
به لئی عالم ده بی یا ئینو سینا یا غه زالی بی
که ئه حیای ئه م شه فای قلب و شه فای ئه و که نزی فه ره نگی
حه یاتی جاودانی، سه نعت و سه ر به رزیه جانا
قه تار و قافلهی بی عیلم و سه نعت تا ئه به د له نگی
چیه، سا به سیه شاعیر، مه وعیزه و شیعو غه زه لخوانی
متاعی تو هه موی بی قیمه ت و بی ره ونه ق و ره نگی
که شیعت وه ک سه ده ف فه رزه ن هه مو پر بن له دانهی دور
له لای ئه شخاسی وشک و بی ته بیعت ئاسن و سه نگی
که مقبولی جه نابی شیخ و ئه ربابی ته بیعت بی
نیگارین خانهی نه ققاشی چین و نه قشی ئه رزه نگی^۱

درود و ره حمه تی خواله سه ر ئه وانه بی که به ریگای عیلم و زانین دا ده رون و ئه و
ریگایه و ریگای هونه رو ئه ده ب و عیلمی مرو فانی و ژیری بهر ناده ن و تی ده کوشن تافیری
زانین و عیلمی روژبن و به ئقل و به مال و به قسه و به نوسین و به زمان و به کار و کردوه، خو یان
ته رخان ده که ن بو خزمه ت کردن به ئینسان وه مرو فانی ده که نه سه ر مه شق بو خو یان. محمه د
صالح ئیبراهیمی محمه دی (شه پول) - ۱۳۷۴/۱/۱۹ تاران.

۱- بو بی لیردا ئه م شیعه جوانانهی مه لا مارف کو که بی، جامعیه و کومه ل ناسی دلسوزمان هیناوه، تا لاوه کانمان،
به کورو کچه وه له کورده واریدا به دوا ی عیلم و زانینی به که لک و پرسود بکه ون و فیبری عیلمی مفید بو جامعیه بن و
عومری خو یان به فیرو نه دن به هیوای سه رکه وتن (شه پول).

لیره و لهوی

خودای مهزن له قورئانال^۱ ئه فهرمی:

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ. یانی هه رچا کیه ک، که به توبگاله خوداو هه و هه ر به دی و خراپه به کیش له خو ته وه به.

با بزاین واتای قسه چیه؟

- لهم ئایه ته کور ته دا رازی له رازه کانی ژین هه به و واتا و مانا که یشی ئه مه به: که خوداراسته و له راستان خوشی دی. «إِنَّ رَبِّي عَلَيَّ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. دیاره چونکا خوداله سه ر پری راسته بیجگه له چاکی له و ناوه شیته وه و ناکالیته وه. توش ئه ی به ره ی مرؤف بکه وه سه ر ریگای راست، تاسه رچاوه، تاتوشی رونا کایی و چاکی و باشی بیت.

به کویره ریدا مهرو تاتوشی توشی و کووسپ و قورت نه بی. ریگای راست، ریگای دادگه رانه به. ریگای نه زم و بارستایی و بارته قایی به^۲.

به ره ی مرؤف تابوو به بیرو باوه ره وه ژیاوه و تاهه یشه به بر واوه ئه ژی، چ دینداری، یا

بیدین.

پرواچ پروای ئایینی بی، یا رامیاری و سیاسی. یا هاو باوه ری وهی تربیت. جای بی ته نیاله جووری پروا دایه، له مه دا که ئینسان ئه بی خودان پروایی شکیک نیه، مروشی بی پروا، وزه ی کار و کرده وه ی نیه.

۱- سوره ی نساء ئایه ی ۷۹.

۲- بارستایی و بارته قای له نافه رینیشی گیاندارو گیادا.

ئهم دوانه به جووری و ئافه ریده یون ئه گه ر به کیکیان نه بی ئه وی تریشیان له ناو ئه چی.

لهم با به ته وه (کرسی مورسین) مه به سه ته که ی جوان رون کردو ته وه و ئه بیژی:

هه ره و ک ئه زانین ژبانی گزو گیا په یه ندی به و که مه (ئه سیدکه ر بوئیک) وه، هه به، که له هه و دا هه به و گیا و گز، به وه وه نه فس (تففس) ئه کیشن، به رگی گزو گیا و دار، وه ک ریه و سیه لاک وایه بوئینسان که له بن گه رمای خو ره تاوا (ئه سیدکه ر بوئیک) ئه که نه (که ربون)، (ئوکسیژن) ته جزیه (ئه که ن، ئوکسیژن) له هه و دا سازو دروست ئه که ن (که ربون) یش له ناو توی گزو گیا و دارا ئه هیلنه وه.

گزو گیا و دار ئوکسیژینی، که ئیمه هه لی ده مژین و بی ئه و، ته ناهت.

تیمه‌ی موسلمانان به‌یه‌کتایی و بی‌لفی خود ابرو امان هه‌یه. که چي هه ندی کهس له به‌ره‌ی موسلمانان پروایان به‌شتی هیچ و پوچ هه‌یه، وه ک بر وابه: جن‌گرتن و دوعا و نوشته‌نوس و فال‌گیر و دیوو درنج و دم‌به‌س، ته‌له‌سم و حادو کردن و له‌به‌رچا وره‌ش کردن و له‌به‌رچا و شیرین کردن و چاوی پیس و شیر و ناوده‌ره‌هینان له‌ته‌سبیح (سه‌بچه) و مار خواردن و دوپشک قوتدان و شتانی تر.

زانین و ناسینی ما کی هه‌رشتیک، به‌تایه‌ت ته‌وانه‌ی واپوه‌ندیان له ته‌ک ژبانی تیمه‌دا هه‌یه پیویسته، مانای تم قسه‌ش ته‌وه‌یه: که پله و پایه‌ی هیچ شتیک و هیچ که سیک‌نابی له‌وه‌ی واهیه، به‌رزو نزمی که‌ینه‌وه. ته‌بی به‌پی، پی و دانی خوئی ته‌ماشاکه‌ین.

کاتی به‌ردی یاداری ته‌تاشن و ته‌ی پرستن ته‌مه‌له‌ری لادانه، چونکا هه‌رچی بیت به‌رد، به‌رده و داریش. هه‌رداره، چ وینه‌یه کی له‌سه‌ره‌لکه‌ندرا بی، یان، نه‌خشایی. له‌ماکا، دارو به‌رده که، نه‌گوراوه، به‌لکو ته‌و وینه‌خوئی شتیکی هونهری‌یه و ته‌و دارو به‌رده، به‌وه‌ویه‌وه، هوئی داوه ته‌وه و نرخی هونهری په‌یا کردوه.

چاو، چاوه و ته‌نیا بودیتنی تم و ته‌و و روانین و دیتنی ته‌وشته که و تم شته که به‌کار ته‌بری و شاکاریکه له‌خیلقه‌ت، تیر ته‌م‌قسه: که ته‌وانه چاویان پیسه و چاوی تم و ته‌و مروف ده‌ته‌نگیوی، له‌عقل و ناوه‌زدوره، ثافره‌تان ته‌یانه‌وی میردو شووه کانیان له‌گشت دم- و چاخیکا ته‌وانیان خوش بوئی و دل به‌هه‌وی و ثافره‌تانی تر نه‌دن، لام وایه هه‌ مومان باش

هه‌قه‌نه‌کیشی، ناتوانین بزین، که به‌تیمه‌مانانی ته‌گه بین گشت گزو گیاهه‌ک، له‌داره‌وه، بگره تا بنجه‌گیا (و چوندزو ریواس و سوره‌بنه و که‌نگرو گوگم و تالو و به‌لالوک و سیوین عه‌رزله و چالوک و تیکان و گرالک و گزیچار و دار شیلان و قه‌زوان) و قه‌وزه و گشت ته‌و گزو گیاهه‌نه‌ی و له‌زه‌وی شین نه‌ین، که ساختمانی وجودی مان له‌ناو (که‌ریون)، دیاره‌ نازه‌ل‌گه‌ل، که‌ریون ده‌ف (ده‌ر) ته‌که‌ن گزو گیایش نوکسیژین به‌دی ته‌هین، به‌م جوړه، هه‌رکاتی، کرده‌وه‌ی، په‌کیک، له‌وانه، بوسته، ته‌وکاته، یا، نازه‌ل‌گه‌ل هه‌ مو نوکسیژینه‌کان هه‌ل ته‌مژن و تیا ته‌به‌ن یا، گزو گیاه، گشت، که‌ریون ته‌کان، هه‌لده‌مژن جاکاتی، بارستا، بی، بارته‌قایی، تیکجو، به‌ره‌ی هه‌ردو کیان (گیاندارو گزو گیادار) زوړه‌له‌ز، به‌ره‌و له‌ناو چون ته‌روون و تیا ته‌چن هه‌.

هه‌م دوایی یانه‌دا، که‌شف کراوه، که، ته‌سید - که‌ریونیک، به‌ته‌نداره‌ی، که‌می، بوژیانی گیانداران پیویسته، هه‌ر، وه‌ک، که‌می نوکسیژین، بو، بوژانه‌وه و ژبانی، گزو گیاه پیویسته.

۲- ته‌سل و به‌ره‌ت.

۲۰۰ - شه پۆل

ئهزانن ئه مكاره به فالنگرته وه و جادو كردن پييك نايي بو جيكردنه وه له دلي ميرداشتگه لي تر پيوسته و ريگاي به ئاو زانه تر هه به. ئه گهر، دژو دوژمنيگمان هه بي دور يگه مان، له پيشه، يا ئه بي ههر جور پييك بووه، له ناوي بهرين، كه ئه مهش وزه و هيزو كه ره سه ي ئه وي. دو هه ميان، ئه مه به، بو ئه وه شه ري ئه و له خو مان دور خينه وه، له ته كه يا بسازين و ئه م كار هه شه له دهس گشت كه سيك چ بي هيزو چ خودان هيز بيت دي.

هه وي بوژنان دژو دوژمن ده ژميوري ئه ي له راست ئه ودا چي كه ن؟

دور يگايان له راسته. يا خو يان لاي مي رده كانيان شيرين بكه ن و خو يان به رنه ناو قولا ي دل و هه ناوي شو وه كه يانه وه، ئه و كاته، مي رده كه، خو ي، دهس له هه وي. ئه وان هه لده گري. يا ئه بي له گه ل مي رده هه وي كه يانا هه لكه ن و بسازين. بو و ئه ئافره تييك نه زوك بيت چونكا ئه بيژن: منال بو، بوژن وه كه به روميوه بو دار و ايه، بو ئه وه ي ئافره تان به رو ميوه بده ن ئه بي بچنه لاي پزيشك، نه كه بچنه لاي دي و درنج گيرو ته له سم بازو تاسگرو چتيا و.

ئيمه له ناو گه لاني زانا و به بيرو ژير هه رگيز ناوي تاسگرو فالنگيرو نو شته نوس و جادو گه ر ناي سين.

كه و ابو ريگاي به ربه ره كان ي كردن له ته كه ئه م بيرو بروا پرو و پو چانه دا ته نيا خو ينده وار كردني خه لك و گه لي نيشتمان ه كه مانه و به س.

له سا لي كان ي ۳۶ و ۱۳۳۷ هه تا ويدا، كه له مه هاباد خه تيب و ئيمامي خانه قاي نه هري (شه مزيتان) بوم، مام ئه حمه دييك هه بو، بو نو يزي به يانان ده هاته خانه قا، من له و سه رده مانه ي دا خو م ساز ده كرد كه له ئيمتihanي مه عارفي ئيسلامي وزانين و عولومي موده رسيدا كه له تاران له لاي نه شو راي عالي وه زاره تي فير كردن و باره ي ناوه پييك ده هات به شداري بكه م و ناچار بوم زور كتبي عيلمي و شه ريعه ت و ئه ده بيات بخو يينه وه و ئا گاداريان بم. - جاله بهر ئه مه ئه چومه خانه قا - جار جاره له گه ل مام ئه حمه د دو به دو، دائه نيشتين و قسه ي خو شمان ئه كرد، مام ئه حمه د با سي سيلا وه كه ي ۱۳۱۵ هه تاوي شاري مه هابادي بو ده كردم و ئه ي وت: خه لك خراب بيون و چا كه يان له گه ل هه ژارانا نه ده كردت خودا قار و قيني لي هه لگرتن و به و سيلا وه كه له ۹ گه لاو يزي ۱۳۱۵ ي هه تاوي و روژي هه يني ۱۲ ج يه كي سا لي ۱۳۵۵

مانگی دا، ههستا، و نرکه ی ئه هاتی به گورپه گورپه هات و به گوپال باران دای گرت و له ماوه یه کی زور که ماسیلا و شاری داگرت و ههست و نیستی شاری تیابرد.

مام ئه حمه دهه رواله قه ولی شیخ و مه شایه خه وه ئه ی وت: پوژی دی: سه رو کا کوئی کوران ئه ونه جوان ئه بی که سه رو پرچی ئافرهت و کیژوله کان له راست ئه وانا هیچ نانویی ئه وه خوئی نیشانه ی ئاخو زه مانه و ئیستاوه دی هاتووه، که موی سه ری کوران له هی کچان جواتره و نیزیکه دوباره ئه م شاره توشی توشی بیت، ئه منیش ئایه تی قور ئانم بو ده خوینده وه و ده م وت: نا مام ئه حمه دگیان! ئه و سیلا وه هی قارو قینی خودانه بووه، به لکو خه لکی شاری، شاره که یان، له ناو خرو و دول و ئاودر که دا ساز کردوه، ئه وه به هه ر کاتی سیلا وه ههستی زه ره رو زیان به ناو شارو خه لکی ئه گات، خودارقی له که س نیسه و به م جورش نایه وی توله، له که س بستینی، ئه گه ر خه لکی مه هاباد شاره که یان له روی نه خشه ی عیلمی هه نده سه وه دابنایی و ئاوه ره یان، له بنه وه بو ساز کردایی هه رگیز سیلا و، وازیانی پیی نه ده گه یاندن.

ئه وه ئیمه چهن شیعی کو مه ل ناس و مرو ف ناس و جامیعه ناسی مو کریان: مه لا مار فی کو که تان له بابته ئه م سیلا وه وه، پیشکه ش ئه که یان: شیعر بو سیلا و:

هه زار حه یف و هه زار ئه فسوس بو ئه م شاره

ره نگینه که قاییل بو، بیته، مه رکه زی هه رشاو و شازاده

عیمارات و قوسو رو باخ و باخات و گو ئستانی

هه زار سویندت ده خواردده تگوت به هه شتی باغی شه دداده

موغازه و قه یسه ری و دوکان و حوجره ی واموجه له ل بو

وه کو قه سه ری که بو قه یسه ر کرابی سازو ئاماده

له به ر پارچه ی حه ریری زه ردو سورو ئه تلّس وزه ری

به ره نگی سه وزو ئال و که سک و شین و میشکی ساده

فتووره ی پرپرتوری روس و ژاپون و به ریتانی

مه تاعی هیندی و مالی فه ره نگ و چین و کاناده

۲۰۲ - شه پۆل

به یه كك ئەندازه رهنگین و موززهین بو كه پیت وابو
نمونهی ئەسكه لهی بیروت و شام و شاری به غداده
له شه رحی ئیقتدار و سهروه تی ئەعیان و توججاری
قه له م هه رچی بنوسی یانه، سفره، یانه، ئاحاده
له گو شه ی په نجه ره ی شیشه ی له تیف و قه سری کافوری
نومایشیان دها خانم، وه کو، حوری و په ریزاده
وه کو پارچه ی ته لایه سه رتاقه ده م یه کسه ر موره سه ع بو
به له عل و گه وه ره و پیروزه و ئەلماس و بیجاده
به لئى بابینه وه، سه ر باسی ئەهلی شار و بازاری
چ به قال و چ حه مال، تا به چه رچی و پینه چی زاده
له به رکوفرانی نیعمه ت، یاله به رعیشق و موحه به ت بو
له گه ل دنیا، وه کو زاهید له گه ل ته سبیح و سه ججاده
که ئایه ی (ان شکرتم) یان، فه راموش کرد، خودا فه رموی:
جه زای شه رتی (کفرتم) مونته زیرین، هه رله دنیا دا
له هه وری قودره تی (باری) قه ربی نیوسه عات، باری
چ بارانیک، نه بارانی که وامه عهد و موعتاده
خودا وه ندا چتو فائیکه وابی عاتیفه و روحمه
خودا وه ندا چ سیلاویه که ئەم سیلاوه بیداده
له تاریخی هه زار و سیه دو پانزده ی شه مسیدا
رۆژی جومعه ۱۲ ی جیمی ئە وه ل ۹ ی موردادا
لَهَا مَوْجٌ يُنَادِي فَائِلًا يَا أَيُّهَا الْغَافِلُ
فَقَوْمُوا، أَنْظَرُوا، لَا تَجْعَلُوا، لِهُ أَنْدَادَا
ئه وه ی ده بهاته پیش هه ر، ده ی رفاندو لای ده داو ده ی برد
له هه یوان و جیمادات و نه باتات و ئاده می زاده

له پاش تالانی نیوشاری هوجومی برده بازاری
به زید دی شوغلی میعماری که داوینی به لا دادا
موحیتی داییره و دوکانی بازاری به ئاسانی
به سه تح و سه قف و سه ربانی خولی پیداو قولی بادا
به موددهی چهند، ده قیقیکی، وهردا، ئاوی تی وهردا
هه زار توپ ئه تلّس و زهری هه موی برد، به ئاوادا
له مه سکوکاتی، ئیرانی، له لیره ی سککه عوسمانی
له یه غدان و له مجری و مه حفه زه و سه ندوقی پولادا
له زیرو زیو، نه قدینه، له گه نج و مال زیرینه
ئه وهی له وشاره دا، مابی، فه قهت، ئیسمی مه هاباده
هه موی بردو بناوی کرد، په ریشان و بلاوی کرد
به نیوساعت، چه پاوی کردو روّی ئه و فرستاده.
چ روژی که له لایه ک گرمه گرمی هه ورو نالهی با
له لایه ک شیوه ن و گریان و قور پیوان و فه ریاده
له به ر لاشه ی جه نازه ی ئاده می و ئه قسامی جه یوانات
خه یال ده کرا، که یهومی نه فخی سوره و حه شری ئه جساده
نه من ته نیا په ریشانم هه مو، کهس مات و غه مگینه
ئه وهی مه سرورو دلشاده، فه قهت حه سساد و گه واده
وه کو، فه یته و غه نیمهت بو مه تاغی مفت و بی قیمهت
ده یان هینا به بی زه حمهت به بارو کولّ وعه رراده
له بوّیه ک توپه چیت بو، خوئی ده خسته چوم و بن گوومی
ئه وهی خه لکی ده یان گوت: ئه هلی زیکرو فیکرو ئه وراده.
به لیشاوی ده یان هینا، قالی ئاوبرده ی موسلمانان
له لایشی وابو، سه رکرده و ره ئیسی جه یشی زوهاده

۲۰۴ - شه پۆل

به چاوی عه قل و عیبهت گهر، کهسی ییت و ته ماشا کا

ده زانی دهو له تی دنیا وه کو، دنیا هه مو، باده...

خوینده واران به ریز بهم قسانه ی لیره و لهوی ته شی بزاین که، مه بهست له گردو کو کردنه وهی نه و رۆزو کوله چوار شه ممه و (چاک و) هه ته ری و مه ته ری و کو سه و میر میرین و سیانزه به ده رو ئه م به یت و باوانه، ئه مه یه و ئه توانم بیژم ته نیا بوئه وه به، که، له بیر نه چنه وه، به قسه ی: (لابرویر Labruyre) نوسه ری خوگه ل و مه به ستگه لی کو مه لایه تی (۱۶۹۶-۱۶۴۵) که کتیبی سه جایای نوسیوه و له دنیا ناوی داخستوه - کردومه ته سه رمه شق و ئه لیم: (ئه وهی و له خه لکم به ئه مانه ت وهرگر تووه، پیمان ئه ده مه وه) به واتایی تر: که ره سه ی ئه م هونه رم له کو مه ل و گه ل و هوژم وهرگر تووه و هه ر به وانیشی ئه ده مه وه، یانی: ئه م بیره وه ریانه و ئه م داب و ده ستور و مه به سه باوانه، له ناوگه ل و هوژم داباوبون و باویشن، منیش ئه وانه م، بوئه وان دو پات کردو ته وه، به تایبه ت ئه و مه به ستانه ی و، هی نیشتمانی و جیژن و بیره وه ری و بیرو باوه رو ئاینین، زۆر تر سرنجم داون و کو م کردونه ته وه و له چاپم داون، تا، تیا، نه چن.

به وته ی: ئه ره ستو: که ئه بیژی: من سو قراتم خو ش ده وی، به لام حه قیقه تم، له پیش ما مو ستاما، خو ش ده وی، منیش ده بیژم: من کوردستانم خو ش ده وی و ئوگری فه ره نگه وزمان و هونه رو باوی کورده واریم خو شم ده وی، بو یی ده سم داوه ته ئه م کاره تالی کو له ران بتوانن بو به راورد کردن و هه لسه نگاندنی باوی کو مه لایه تی: فولکلوری ته تبیقی له م نوسراوا نه ی من که لک وهرگرن و کونج و که لینی تاریکی فه ره نگه و بیژه و میژوی میژینه ی ئه م که له کورده ره سه نه له که و ناراره وهرخری، که له لایه ن دژ و دوژ منانه وه به ئانقه ست په رده ی په شیان به سه را کیشراوه...

شاهان به مه حوی ئیمه ده بستن گریوگریو

خوشیمه له و شه هاده تی شیخانی نیو به نیو

۱- دیوانی مه لامارف کو که یی جامعیه ناس و مرو ف ناس و کو مه ل ناس له مه لبه ندی مو کریان (شه پۆل).

۲- ئیتر خه لک نه فه رمی: باوه تو که نه هلی قورقانی و قورقانی ته رجه مه کردوه به کوردی و کتیبی دینی وه ک: دین و ئه ده ب له ۲ به رگدا، که نه جینه ی فه ره نگه و زانین له واتای قورقاند، په ندیا ئه سهالی قورقان. فسیری (فاتحه الکتاب) ته فسیری سوره ی یوسف به کوردی نوسیوه و داناوه، تو جت داوه له م کار و ادب و ده ستوره باوه (شه پۆل).

به شی میژویی

نیزامی کوّمه لایه تی و سیاسی کورده ماده کان:

کورده ماده کان که له هه وه لی قه رنی حه وته می پیش زاینی زنجیره ی خو یان بنیات نا، له سه رزه وینی ئە ژیان که له شیمال (با کور) ه وه، به پروخانه ی ئە رهس، له پروژ هه لات ه وه به که ویرو له خواره وه (جنوب) و له پروژ ئاوا وه، به کیوه کانی ئاگری - زاگروس - ه وه ئەنوسی. نه ته وه ی ماد له تیره و هۆز گه لی جیا جیا پیک هاتو وه.

وه ک: ۱- کارا (KORA) ئەم ناوه به خه لکی ئازادو چه کدار ئەوترا، که وابو، کارا هیزیک یی چه کدار بو وه، که گشت ئەفرادی ئازادی سه رزه وینی مادی تیا بو وه. ئەمرو له زمانی کور دیا به مرو فی کارزان و شاره زاو ئازاونه به زو به کار ئەبیژن: کارا، کارا به. ۲- کورتش (Kurtash) ناوی هاو به شی کریکاران و کار به ده سانی جوړاو جوړ بو وه. کورتش ئە کرایه سی به ش:

ئەلف: پیشه وهران، و غه واره یی (وه ک سومیریان، میسریان، یونانیان و...)

ب - کار به ده ستانی دهم و ده سگای ئابوری میری و... که حه ق ده سیان نه غد وهرگر تو وه.

ج - ئەوانه ی، سه پان و دروینه وان و جوتیار و وهرزیربون و کاری کشت و کالیان به ریوه بردوه و حه ق ده سیشیان له هی ترزور تربو وه.

۳- موغان یا موبیدان یا مه جوسان، ئەمانه بیجگه له ئەرکی به ریوه بردنی کارو باری تاینی خه لکی، خاوه نی ئیمتیا زگه لی سیاسیش بون.

۴- ئەندامانی کوړه ریکخواه کانی، ماد.

۵- شاره وانان و اتا: ساتراپگه ل که فەر نانه وایانی ئوستانه کانی^۱ سه رزه وینی جوړاو جوړی تایی حوکومه ت بون.

۱- که به داخه وه بو زاروه یی ئوستان برا کورده کانی گه رین وازه یی پارێزگه - یان، به کار بردوه که ته رجهمه ی (محافظ)ی عه ره بیه که چی ئوستان کوردی به یا له ئیو ئاریا نیزاداندا، موشته ره که و به وینه ی هاو به ش به کاردی (شه پۆل).

۲۰۶ - شه پۆل

۶ - ویسپودان - ئەمانەش سەرۆکی بنەمالە ھۆزە ناو خۆییە کان بون. لەپروی ئەوبەلگانهی وا، لەبارەى حوکومەتی، ماننا یە کانهوه که له کۆنترین و گرینگترین حوکومەتە کانی سەرزەوینی ماد لەقەرینی ھوتەم و ھەشتەمی بەر لەزاینیدا، بەدەسەون، ئەشی تارادە یە ک تاییەتی یە کانی دام و دەسگای حوکومەتی کوردە. مادە کان بزانی و بناسرین. میرە: ماننا یە کان کارو باری ولات و نیشتمانیان بەشیوەی شوراو راویژی پیاومەزنان و زانیان و کارا و پدین سپیانی گەل بەریوە، بردو.

ھیری دۆت، لە بارەى دیوک + دیوکس ھەوئین، پاتشای کوردە مادە کانهوه ئەنوسی: دیوک قەلاو کۆشکیکی، واتا: ئیکباتانای، بوخوی سازکردو لەخەلکیشی ویستبو، کە لە دەورو بەری، ئەوقەلایە خانو بەرە، سازکەن و ژیان، بدە نەسەر...

وہ ک ئەزانی موعە کوردە مادیک بەناوی (گۆماتا) کە، بەردیای مەجوسیشیان پی گوتووہ لە چوار دەى مانگی ویخن (مارس) سالی ۵۲۲ بەر، لەزاینیدانیشتە سەر تەختی پاتشایی و دواي بە حوکومەتی ھەخامشیان ھینا. ھیری دۆت، ئەبیژی: گۆماتا، کارگەلیکی زۆر پرسودو پربایەخی بوخەلکی ولات، جی بەجی کردوہ. تەنانەت کاتی کۆژرا ھەموکەسی لە ئاسیادا خەفەتیان بو ئە خواردو. پیان ھەیف بو، بیجگە لە داریوش شا کە بە فیل و لەروی حیلە و حیلاندنی ئەسپەوہ بو بەشا.

۱ - ئەئین: لە پیش ھاتنە سەرکاری گۆماتا باری ئیران زۆرخراپ بووہ و خەلک لە کزوکە ساسی و ھەژاریدا بون، زۆریش نارازی بون، کە داریوش بە ناوی (بلاو بوئەوہی درو) ئەوبارە بە خراپە ناو ئەبات. گۆماتا، ھەنگاوی باش باش و پرسودی بو باش بونی باری ژیان و ژییاری چینە زەحمە تکیشە کان و رزگار بونی، ئەوان لە دەس زلم و زۆرو بیگارو. بیکاری، ھەلگرتووہ.

۲ - بە تاییەت، گشت میژونوسان، کە یە کیک لەوانە ھیری دۆتە، ھەمو، یە ک قسەن، لەسەر ئەوہ کە گۆماتا لە ماوہی سی سال باج و پیتاک وشە کەزە کات و سەربازگیری لا بردو گەنجینە و مال و دارایی سامان و موحە و مە زراو جیی لەوہر گەوباخ و میگە لە مەر و مالاتی سامانداران و کاهینان و دراو دارە کانی، بە سەررەشایی و ھەژارانا دا بەش کرد.

۱- کە گۆیا لە ئازربایجان لای سەبەلان و سەھەند بوہ ئەوقەلایە.

۳- راپهرینی خه لک و ههستانی (وهیزدانه) دوای کوشتنی گوّماتا و هاتنه سه رکاری داریوش خوئی نیشانهی تهوه یه که خه لک گوّماتایان زور خوشو بستوو.

تهنیا پارسه خاوهن سامانه کان له و نارازی بون ته بیژن: سهروکی چهوت بنه مالهی تالان بهروناسیاوی ئیرانی که له تیره ی برپره ی پشت و په گژی ماکی چینی حاکم بون و به (کارن، سورن، مهران، سداباد، سیاهبد، ساسان و زیک) ناودار بون به دژی گوّماتا دهسیان کرد به فیل و ته له که، وه لایه نگران و پیاو مه زانی بنه ماله ی کورده ماده کانیشیان فریودابو، داریوش به خو یاهه لده لئی و ته بیژی: کاتی: فهروه رتیشیان گرت، هینایانه لای من، منیش لوت و گوئی و زمانی تهوم بری و چاویشم له کالان هیناده ری، جاده ستورم دا به زنجیر له ده رباری منابی به ستنه وه و خه لک بانگ که نه ته ماشای. له پاشان فرمانم دا له ئیکباتانا بیکه ن به سه رنوکی سه رنیزه وه و ته وانه ی وائه و یان تهویست، له ناو قه لای ئیکباتانا گشتم له قه ناره دان. سرنج راکیشه: همه رهزای په هله ویش و ریژی می دژ که لی ته و پاتشا یا نه و ملهوره زور دارانه، هه ربه و جو ره له گه ل پیاو مه زنان و شو ر شگیرانی کور داته جو لا یه وه، پیشوا قازی محه مه دو سه دری قازی و حه مه حوسین خان و... تهوانی به تاوانی تهوه ی له سه رمافی خوراوی گه لی به شه رهی کور دکه له وراسا بون دواوی مافی ره وایی ئنسان و شه رعی کور دی یان ده کرد، له چوارچرای مه هابادی موکریانا له قه ناره ی دان و شه هیدی کردن، وه له شی شه هیده کانی سوله یمانی موعینی و مه لا ناو ره و کاکک سمایلی شه ریف زاده ی، شار، به شار و به گوندان بو چاو تر ساندنی گه لی کور د ته گیرا.

حه مه رهزای په هلوی ده رکراو، نه ی ته زانی خودای گه لی کور د ته فرو تونای ته کات و گه لی ئیران به کور د و پارس و تورک و به لوچ و تهوانی تره وه به تف وله عنه ت و ته لا هو ته کبه ر و تن به شه ق له کور دستان و ئیران ده ری ته که ن و به رد ته دهن به هیلانه ی بو گه نیا.

بنوا ره: ته گیر نه وه، که مبو جیه کاتی له میسر بو وه، خه ون ته یینی و ا به رد یا بو وه ته جی نیشینی، ته ویش به پر کساسپ که یه کیک له ده رباری یان بو وه ته بیژی: خه ونیکی وام دیوه ته بی

۱- کتییی ده رسی میژوی ئیران به رله ئیسلام چاپی ۱۳۵۹ هه تاوی و ۱۹۸۰ زایینی و ۲۵۹۲ کور دی رو په ره کانی ۱۱۰ تا ۱۱۶ که له سالی سپه می فیر کرده کانی پولی ناوه ندی گشتی دا، ته خو بندری.

۲۰۸ - شه پۆل

بروی بهردیای برام له ناو بهری، پرکساییش بهردیا. له ناو ئه با هندی نوسیویانه، که بهردیای له دهریای ئیری تره داخنکاندوه و هندیکیش لایان وایه: له نه چیرگه دا بهردیای کوشتو وه، ئه گپنه وه: رۆژیک که موبجیه له ناو کۆریک له پیاومهنانی پارسائه بی که کرز یوس پاتشای دیل کراوی لیدی و پرکساییش له وی ده بن ئه پرسی: من و کورشی باو کمتان پینچونه؟ پارسه کایش: تۆله کورش بهرزتری، چونکا تۆ به سه ره سه رزه وینی فه رمانروای کورش و سه رزه وی میسو زریوارو ده ریای ئه م ناوه ناوانه، فه رمانره وایی ئه که ی و ده ستت ئه روا - که موبجیه وه ک که متیار گۆی بو ئه و قسه شل ئه کاو زوری پی خوش ئه بی، پاشما وه یه ک رۆژیکیان که موبجیه له پرکسای ئه پرسی ئه ری تۆمنت پی چۆنه؟ ئه ویش ئه بیژی پیم چونی: گه لی ئیران تویان لایه هوش و که م ئاوه زه وه هوش به نیشتمان وزیید داری یه وه نییه. ئه ویش توره ئه بی و ئه لی: «پارسیان رۆژیک واده ئین و رۆژی تر و، وازو زین.

خوت داوه ری پکه، ئیستامن پيشانت ئه ده م! بنواره بو کوره که ت ها! ها! له وسه ری ئه و راره وه، راره ستاوه، تیریکی بو ده ها و یژم ئه گه ر راست له ناو دلم دا بزانه پارسیان راست نالین، به لام ئه گه ر لیم نه داقسه ی ئه وان راسته، تیریکی تی هه لکرد و دای له ناوه راستی دلی کوره که، جی به جی که وت و مرد، که موبجیه ده ستوری دا زگیان هه لدری دیتیان واتیره که له ناوه راستی دلی ئه و کوره چه قیوه.

ئه ئین: گۆماتا که به م هه واه ی زانی ناردی پرکساییان بانگ کرده لای خو ی و زوری دل خوشی دایه وه، به ئینی پاره و پله و پایه ی پیداو داوای یارمه تی لیکرد، ئه ئین پرکسای رازی نه بو، خه یانه ت به نه ته وه ی خو ی بکات، رۆژیکیان که ئه ی ویست قسه بو ئیرانییه کان بکات، نه به سو دی ماده کان به لکو به سو دی هه خامشیان قسه ی کردو له ترس به دیل گرتن له به رزاییه که وه، خو ی هه لداشت و ملی شکاو مرد^۱

۱- که چی له ئه فسانه کانه خو ی نینه وه، رۆژیک ئاستیاگ و هارپاک که له کورده ماده کان بون دمه قاله یان لی پدایه بی و ئاستیاگ شا، رق له هارپاک هه گده گری له وه زیری ئه خاو به وه ش واز ناهینی و پاشما وه یه ک میوانیه ک سازده کاو میرو مه زنانی کورده ماده کان له میوانیه دابه شدار ئه بن، ئاستیاگ، به نهینی ده ستور ئه دا کوره چکو له که ی هارپاک بد زن و سه ری بهرن و گوشته که ی بیر ژین، له و چاخه دا و باو بووه، به رخی سپی و کارژیله ی گوشت ناسکیان سه ره ئه بری و تیکه تیکه، ئه بان کرد به درودال و لقی دار چالو که وه ئه یاننا، ناو ته نوری گه رمی تازه نان

تهلین ئاستییاگگ خوي ئاغادی، کورده واری جارانی هه بووه، چلون ئاغاد ییه کان، نه یان ته هیشت نوکهر و دوس و پیی وهنده کانیاں بچنه دیوه خان ته بوله پاشخانه و ده ری راههستن و ته نانهت ته گه رکار یکیان به وانه هه بوایی هه رایان ده کرد ئا کیی له وی به، کوت و پریاویک ته هاته ژوری و له بهر درگا، رهق وه ک داری ویشک راده وهستا، ئاغاش دهستوری پی ته دا ئابرو چایینه ئابرو، ته وکاره پکه، ته ویش تهی وت بلی قوربان و وه ده ره ته که وت. ئاستیا گیش ههرواله گهل پارسه کانا جولاهه ته وه، کورش باوه کوله دایکه وه ماد زاده بووه، بهلام به مه قه لس و تورپه وه له سهر دلی گران بووه. روژیک که لله رهقی ته کات له ئاستییاگگ روش هه لده گری و زیز ته بی و دوای پیکه وه نانی هیژیک دهس ته کابه تالان و برو و دزین و کوشتی مروف گه لی ئاستییاگگ، کار ته گاته راده یه کی و ئاستییاگگ هه ره وه ک چون هه لکه وت و رودای دنیا حه مه ره زای په هله وی والی کرد که له سالی ۱۳۵۷ هه تاوی و ۲۵۹۰ کوردیا شاپوری به ختیار بکاته سه روک و هه زیروبی هیژیه سه رکار، ته ویش ناچار ته بی هارپاک بیژیه وه، سه رکار و ده سه لانی زوری بداتی، سه ره نه نجام هارپاک له بنه وه له گهل کور شاهه سازی و خه یا نهت به ئاستییاگگ و بنه ماله ی خوئی ته کات و ده سه لاتی ئیران و کوردستان ته که وینه دهس کورش، بوئی له کورده واریدا، له که و ناراهه، و تو یانه: دار تا هوپه ی له خوئی نه بی ناقه لشی! ته شی بزاین ئاستییاگگ یا ته زی ده ها ک که به ئان قه ست ناوه که یان گوریوه و کرد و یانه به زوحاک و میژوه که شیان شیواندوه هه ره ته و ئاستییاگگ ماده یه که له (۹۴۰-۵۵۰) به رله زاین ژیاوه و میرو مه زنی کوردستان و ئیران بووه و له گهل هارپاکانه سازاوه و هارپاک خه یانه تی پی کردوه.

پپوه دراو، به وچوره پیاوه کانی ئاستییاگگ گوشتی کوره گچکه که ی هارپاکیان بر ژاندو له کاتی فراین خواردنا ته و گوشته یان له پیش ده می داناو ته ویش که له سه ر سفره بو ده سی کرد بخواردنی له پاش نان خواردن ئاستییاگگ روی کرده هارپاک پی وت و اوالبکراو ئاوا گوشتی کوری خوئت ده رخوارده ده، جا برو هه رخوت قه ف و گف پکه. به ریوا یه تیگ سه ری کوره که ی به کالی، به سه زو کاکوله وه، بوته بینه ناو بشقاییکی سه رنراوه و له به رده می دای ته نین کانی هندی له گوشتی کوره که ی ته خوا، له زاری خوش نابی دهس ته با سه ری ته و بشقابه هه لده گری، چاوی به سه رو چاوی کوره که ی ته که وی کسپه له دلی دی، تف له زاریدا ویشک ته بی و چاوی به مو له ق ته ویستی و خانه نشین ته که وی (شه پول).

۲۱۴ - شه پۆل

سرنج را کیشه له ئەفسانه دا هه به له و دهمه دا وا (بهختونه سر) جوله که کانی له زیندانی با بول په ستاوتبو، روژیک به ندیه کان به رته دهنه حه وشه، گویا جوله که به کێ خو وێژ و دهنگ خوشی وه ک حه سن زیرک له وی بندته بی، به ندیه کان پی ده لێن: یه ک دو به ندو با و قام و گۆرانیمان بو بلی ته ویش که ده سی به چلی دار زیتونه وه ته بی، له وه لاما ته بیژی، من چون گۆرانیم بودی که له زید و نیشتمانی با و با پیری خۆم ئور شه لیم دورم! دیاره ئەم ههستی نیشتمان و یستییه له که و ناراو له ناو جوله که کانا هه بو وه.

نوکتە: له میژ و دانوسراوه: جوله که کان له و سهرو به نده دا پاره و دراویکی زۆر و زه و ندو کێژ و له یه کی زۆر جوان و نه خشیلانه شیان به ناوی (ئه ستیر) دا به کورش، جادوای ته وه کورش بو به زاویان بیان وت پو له و چه که مهنی له ئیمه، له توش ئازاد کردنی جوله که کان و ناردنه وه یان بو سه زوینی فه له ستین، ته ویش زۆر که لله شه ق بو، هه لی کوتایه سه زیندانی با بول، گشت به ندیه کانی ئازاد کرد. لام وایه: ته وه که حه مه ره زای په هله وی له جه ژنی تاجگوزاریدا له سه رقه وری کورش وتی: کورش تو بخه وه ئیمه بی دارین بو ته وه بو وه که هه ردوکیان پیای جو بون و ته سپارده که یان یه کی گرتو ته وه ^{۲۱}.

ناوی میرو پاتشایانی ماد:

۱ - دیا کو = *Diakku* □ - دیوکس. دیا کو: یه که م کورده، مادیک بو وه، که هوژی ماده هی هه لبار دوه و کردویانه ته میرو مه زنی خو یان، دیا کو زۆر شیوانه توانیویه تی گه لی ئازاو قاره مان و نه به زی ماد، یه ک خاو هاودنگیان بکات و گه لیک پیک بهینی و بو ماوه ی ^{۵۳} پاتشایی بکات.

۱- ئەبی ئەمەش بزائین ناوی فه له ستین له روژگاری سه لاهه ددینی ته یوی *Calahuddin iayubi* قاره مانی مه زنی کورد، که و تو ته سه ر زار، چونکا ته و واژه له فه له ته ستینه وه ها تو وه کورده کان به مه سیحی ده لێن: فه له، له پیشا فه له کان ته وشونه یان له عه ره بان نه ستاندبو، له جه نگی خاچ په رسته کانا پیشمه ر گه کورده کانی سه لاهه دین، له سا له کانی ۵۸۳ تا ۵۸۸ ی کوچی له فه له کانیان ساندوه و له و ده مه وه ته وشوینه به فه له ستین ناو ته بری. سه لاهه ددین له ۵۳۲ ی کوچیها تو ته جهان و له سا ی ۵۸۹ ی کوچیها له ته مهنی ۵۷ سا لیدا کوچی دوا یی کردوه.
۲- هه رچه ند ده لێن ۱۵ قه رن به ر له زاین فه له ستین به ده س فیرعه ونی میسه ره وه بو ه (شه پۆل).

گلکوی، فهروه رتیش «باوکی، دییاکو» به پیی قسه‌ی هیری دوت میژو نوسی یونانی و هندی میژو نوسانی تر له ناو، غاری = فهقره قا = یان (فههادگای، گوندی، ئیندر قاش ده کیلومتری - باکوری شاری «مه‌هاباد» لای با شوری، زریواری چی چست، «ورمی» یه. له سی فرسه‌ی باکوری غه‌ری مه‌باباد کونه شاریک به ناوی (دریاز) هه‌یه‌که: راولینسن Rawlinson و بتلمیوس لایان وایه دارایاس و داراشاو یه و یه کیکه له‌شاره‌ماده‌کان. ئیندر قاش.

۲- فهروه رتیش = فراهه رتس.

۳- هووخشه‌ته‌ر = کیا کسار.

۴- ئیختوویگو = ئاستییاگ = نه‌ژیده‌هاک.

میژو ده‌نوسی: فهروه رتیش په‌ره‌یی زوری به سه‌رزه وینی فه‌مانره‌وایی خو‌بداوه، هوژی پارسی به‌رده‌س کرده، که له با شوری (جنوب) و با شوری روژ ناوای تیرانابون. نه‌ئین: فهروه رتیش له‌ساله‌کانی ۶۰۴ به‌رله زاین که شالووی برده سه‌رخاکی ئاشور، ئیرپخه = که‌رکوک و چهن شارو گوندی تری گرتوه، دواي کوژرانی فهروه رتیش له شه‌ری ئاشوریا، هووخشه‌ته‌ر بووه‌ته جیی نیشی باوکی و له‌ساله‌کانی ۵۸۵ تا ۵۹۰ به‌رله زاینی له‌که ل‌ئالیاتس میری لودیه بو به شه‌ریان و نه‌وشه‌په‌شه‌ش سال ده‌خایه‌نی، روژکیان روژ ده‌گیر ری، خه‌لکه که وائه‌زانن به هوئی نه‌و جه‌نگه‌وه، خوا روژی گرتوه و که و تونه ته‌به‌رقارو قینی خودا، هه‌مونیکه‌ران نه‌بن تا (بخت النصر) پاتشای بابل ناونجیان نه‌کاو ئاشتی نه‌که‌ن و نه‌م ئاشتیبه‌ه: ئاشتی روژگیران ناو داره. به‌م هو‌یه‌وه هندی خاکی لودیه که‌وته به‌ر فه‌مانره‌وایی هووخشه‌ته‌ر، به‌م جو‌ره: سه‌رزه‌وی ماد له‌ئاسیای کچکه‌وه تازی و چه‌می قزل ئیرماق (هالیس) په‌ره‌ی ساندوه و پاش چهن جه‌نگ، به‌سه‌ر ئاشور بانی پالیشا زال بووه له‌سالی ۶۱۲ به‌رله زاین شاری نه‌ی نه‌وا پته‌ختی ئاشوره‌کانشی گرتوه و نه‌وساله‌بووه ته‌سه‌ره‌تای میژوی کورده ماده‌کان که له‌وکاته‌دائیمپرا توری مه‌زنی خو‌یان دامه‌زاندو نه‌ونه‌ی تر سه‌رزه‌وینی فه‌مانره‌وایی ماد په‌ره‌ی ساند. کاتی ئیختوویگو = ئاستییاگ دوايي مردنی باوکی هاته‌سه‌ر کار نیشتمانیکی پان و به‌رین و زورو سامانداري بو‌جیما، به‌لام به‌بوته‌ی خه‌یانه‌تی هار پاکی خزمی دوايان برا. شه‌پول *

۲۱۲ - شه پۆل

نه ته وهی کورد :

سترابۆن، هیردۆت و گزنفۆن مېژونوسانی یۆنانی زۆرجاران ناوی کوردیان بردوه و به دورو در یۆ قسه یان له نه ته وه و گه لی کورد کردوه.

گزنفۆن له ۴۰۱ ی به رله زاین له کتیی خویدا: (گه رانه وهی ده ههزار یۆنانی) له م نه ته وه و گه له ره سه نه ناوی بردوه که چلون گیر و گرفتیان بۆ سپا که ی ئه و به دیی هیناوه، گزنفۆن ئه لی پکوردیه کان له ناوچیا و چراهه ژین و هیچ کاتی نه بونه ته، به رده سی خه شایارشاو ئه رمه نی و ئاشوری و له که تیه کانی پاتشای ئاشوریه کانیشا، به (کردو...) ناوبراون و له کتیی په هله وی: شاره کانی ئیرانیشدا، به کوهیاران، کردو، و اتا: کوردان، ناو براون.

- له ده وره ی ساسانیان کورده کان له زۆر به ی شهرو جهنگه کانا به شدار بون، له کارنامه ی ئه رده شیر ی پا په کانا جهنگی کورده کان له ته ک پاتشا ساسانییه کانا، شی کراوه ته وه، کورده کان دوا ی دوا برانی حوکومه تی ساسانی له راست عه ره به کانا پیاوانه راوه ستاون و دینی پیروزی ئیسلامیشیان به دل و داو وه رگرتوه، نه ک به زۆر، به لām باری خویشیان هه ر پاراستوه و رایان گرتوه.

کورده کان له راست هاشا ولی بی به زه ی یانه ی تور که سه لجوییه کانا له سه ته ی یازده هه می زاینی و هیرشی مه غول (سه ته ی ۱۳) له راست هاشا ولی ته یموره شه له (سه ته ی پانزه هه م) نه به زانه راوستان و سپا خۆین خۆره که یان شکاندوه.

له سه ته ی ۱۶ ی زاین له دولای کوردستانا، دو حوکومه تی به وزه دامه زرا له ئیران حوکومه تی سه فه وی و له تورکییه ش حوکومه تی ترکی عوسمانلی، ئه م دو حوکومه ته نیریک به (۳۰۰) سال جار و بار پیکه وه ئه یان کرده سیمپ سیمپو جهنگ.

کورده کان، باوه کوله ره گک ژیا، له ته ک ئاریا: ئیرانییه کانا هاو خۆین بون، به لām له به ر زلم و بیدادی میرو پاتشا سه فه وی یه کان و هه روا، له به ر ئه وه ی له سه ر رچه ی و ریگیای سوننی بون جار جار ئه چونه لای عوسمانلییه کان و به دژی سه فه وی یه کان جهنگیان ئه کرد.

له سالی ۱۵۱۴ زاین داله جهنگی چالد راناله با شوری گول ئاوی ورمی دا کورده کان چونه یارمه تی تورکه عوسمانلییه کان و سپای شائیسماعیلی سه فه وی یان تیکشکاند، ترکه

عوسمانلییه کان سپای شائیسماعیلی سه فهوی یان تیکشکاند. ترکه عوسمانلییه کان له به رانبه را به لینی سر به خوئی ناو خوئی: (خودمختاری) یان به کورده کان دابو به لام جهنگی چالدران به زیانی نه ته وه و گه لی کورد ته ووا و بو، چونکاله دواییدا کوردستان له نیوان تورکییه و ئیرانادابهش بو، سببه شی که وته به رده سی تورکی عوسمانلی و یه کک به شی دیکه ی کوردستان که وته سه ر ئیران، سولتان سه لیم و شاهه باس له و بابه ته وه په یمان نامه یان له گه ل یه کا به ست و ئه و په یمان نامه، له سالی ۱۶۳۹ زایینی به هوئی شاهه باس سه فهوی و مورادی عوسمانلی یه وه مؤرکرا، به لام کورده کان ئه م سنور به نندی یه یان قه بول نه کردو له هه ر دو حوکومه ت راسان و توانیان له تورکییه و ئیرانا میرنیشینگه لی کوردی به دی بهینن و تاراده یه کک بگه یینه سه ره به خوئی هه ری می. میرنیشینه کانی موکری و ئه رده لان له کوردستانی ئیرانا تا ئاخر و توخوری سه ته ی نوزده هه م به هوئی میر و مه زنه کورده کان به ریوه ئه چو، به لام له هه وه لی سه ته ی بیسته ما، حوکومه تی ناوه ندی ئیران کارو نیازی به حوکومه تیککی به وزه هه بوتایی وه ی بتوانی گه لاله تالان کارانه که ی خوئی به ری به ریوه. هه روه ها حوکومه ته کانی کوردی گول ئاوی وان و بادینان و هه کاری و دییار به کریش له تورکییه دابه ده س پاتشا زورویژه تورکه ته ره سه کانی عوسمانلی له ناو بران و قریان خسته ناو سه روکک و بنو که کورده کان، له سه ته ی نوزده هه ما هه رکاتی کورده کان له و حوکومه تانه راده سان و ئه یانه ویست خوئیان سه ره خو، پکه ن، کورده خودان زهوی یه، گه و ره کانیا ن ئه کرده، هو ره، بو کورده، دژ، حوکومه ته دژ کورده کان و کوردیان به کورد ئه دابه کوشت.

له سه ته ی بیسته میشا ههستان و راپه رینی کورده کان که به شیوه ی نیشیمانی تایبته ده سی پیکراوه و هیما نیش به رده و امه، که وته، بهر، ره وتی کییه رکبی ئیمپریالیزم، له روژ هه لاتی ناو راستاو خو ره ه لاتی زریه ی مه دی ترانه دا، ئیمپریالیزم کان له م هه ریمانه دا بو په ره پی دان، به وزه و سود و هرگرتنی خوئیان له و ده مه وه، له مه سه له ی کورد، به فر و فیل که لک و هر ئه گرن، له مه ولا گه لی کورد، ئه شی سیاسه تی ئیمپریالیزم بناسی و ده سی ره شی ئیمپریالیزم و نوکه ره دروشم داره کان و بی دروشمه کانیا ن جوان بخوینتته وه و خوئی له داوی ئه و خوین مژو گه ل دژمنانه پاریزی تازو و ئاسان بتوانی به مافی خوراوی خوئی بگات که

۲۱۴ - شه پۆل

ماوهی زیاتر له سهت ساڵه ههولێ بۆ ته داو له کانی را په رینی شیخ عوبه یدیلا ی شه مزینی یه وه که به دژی قاجاره کان ده سی پیکردوه گهلی کورد، توشی سیاسهتی توشی ئیمپریالیزم و نوکهره کانی بووه، گهلی کورد ته شی به کرده وه، کاری، بکات، که، شوپشه که ی سودی گشتی، گشت چینه ره نجه ره کانی کورد داین بکات و ره وتیکی وای هه بی به دژ و زیانی ئیمپریالیزم به تایبهت ئیمپریالیزم و نوکهره کانی ته و او بییت.

ته بهری ته لێ: ته رده شیر ی با به کان له کوردانی باز رنگی یا به رز نجه یه، کوردانی باز رنگی یا به ز رنگی یا باز نجان یا بیز نجان تا ماوه یه کی زور دوا ی دا هاتنی دینی ئیسلام هه ر له فارسا ته ژیان. ئینی خور داد و ئیسته خریش زور به دور و در یژی له گه لی کورد قسه یان کرد وه، (که رد و) به فه تحه ی کاف له ته زمانی ئاشوریدا به مانای جهنگ ئاوه رو دلیر و نه به زه، له یه کی که له که تبه کانی سه رگون پاتشای ئاشور که به شیوه ی میخی نوسراوه (که رد و، یا کار دو) هه ر به و مانایانه، به کار برا وه، دور نیبه (گورد) یش که به مانای دلیر و نه به زه، هه ر له وریشه، بی^۱.

هۆزی شوانکاره

ناسر ته کمیل هوما یون له ژیر سه رد پیری ناساندن و ته حلیلی: «ده فته ری دلگوشا» دا به ناوی ناسیاوی له ته ک شوانکاره کاناله گوواری هونه رو مه ردوم^۲ - ته نوسی: به سه رهاتی ته م هۆزه ته بیته سیبه ش:

۱- ده وره ی یه که م ته وه یه که هیمان مه زنه کانی شوان کاره نه چبونه جه غزی رامیاری و میری یه وه، ته و جو ره بنه ماله مه ز نانه خو یان له بنه ماله ی ته رده شیر ی با به کان ته زانی و با وه پریان و ابو که با و با پیرانیان تائه سپه هبودی فارس رو یشتبون و دوا ی دا گیر کرانی ئیران و کوردستان له لایهن عه ره به وه، خو یان له ئیسه فه ها ناشار دبو ه وه (۱) به قسه ی ئینی به لخی: بنه ماله مه ز نه کانی شوانکاره (له سه ره تای قه رنی شه شه می کو چیا به رانه ری قه رنی

۱- ئیسته خری فه سلی فارس، ته به ری ج ۲ فه سلی ساسانیان میزوی واژه گهلی سامی نوسراوی دو کتور ئیسرا ئیل چاپی میسر لا په ری ۴۵ س ۶ - سه بک شناسی به هار چاپی سیه م تاران سا لی ۱۳۵۰ هه تاوی.
۲- ژماره ی ۱۸۸ به فراباری سا لی ۱۳۳۷ چاپی تاران.

۲۱۹- باوی کور دهواری

دوازه ههمی زایینی) پینج تیره ی گه وره بون، ئیسماعیلیان و رامانیان و کرزوییان و مه سعودیان و شکانیان (۲).

ئیسماعیلیان له هۆزه کانی ترگه وره ترو گرنگترو ناودار ترو بون، خوئیان ئه داپال مه نو چیههر.

رامانیانیش له بابته هه بونی داب و ده ستوری هۆزه واری وجهنگ ئاوهری و نه بهزی یه وه زور ناودار بون. ئه وانی تریش له جیگای خوئیانا خودان سامان و ده سه لات و به وزه بون (۳)

له ئاخرو ئوخری حوکومه تی دییاله مه وه، هیزو ده سه لاتی شوانکاره یه له بهاری رامیاری و سیاسییه وه، دیاردی ئه کری، دوا ی چهن شه رو شو ریك له ده ورانی غه زنه ویانا به شیکی زور له وه هۆزه له ده وره بوری دارا بگردا نیشته جی ئه بن.

به شی دو ههم: ده وره یه که، هۆزی شوانکاره له سه ر زه وینیکا، به ناوی خوئیان ناوداری میژوی په یانه که ن و که م که م ئه چنه ناو سیاسه ته وه.

حه مدولا موسته وفی قه زوینی له سه ته ی هه شته می کوچی (به رانه ری سه ته ی چوارده هه می زاین) سه رزه وینی شوانکاره به نیوان فارس و کرمان و ناوه ندو پیته ختی ئه وان به شاری (ئیک = ئیج) ئه زانی، ئیسته ه بانات، به رک = (به رگ یا فرگ) تاروم، خیره، نه یریز، کرم، رو نیز، لارودارا بگرد، دینه ئه ژمار (۴)

ئه و سه رزه وینه له هه ری میکی گه رمیانیاه و هه ندی له و جیگایه ئاو و هه واکه ی نه زور گه رم ونه ساردیشه. ئه و سه رزه وینه چونکا، خاوه نی گه نم و په مو و خورما و کشمیش و میوه ی تریو، له بابته ئابوری یه وه گرینکی یه کی تایه تی به سه ر، زه وینی شوانکاره دابو. حوقوقی دام و ده سگای ئه وان له ده وره ی سه لجوییانا زیاتر له ۲۰۰۰/۰۰۰ به دراوی کاتی نو سراوه - حه مدولا موسته وفی له سالی ۷۴۰ کوچی (به رانه ری ۱۳۴۰ زاین) تا ۱۰۰، ۲۶۶ دیناری نویسه (۵) له وه هریمه پرپیت و به ره که ته دا له روژگاری ده سه لاتی سه لجوییه کان، به سه ر ئیراناو ئه تابه که کان به سه ر فاسا، هۆزی شوانکاره وزه و هیزو ناوونیشا نیکیان په پا کردبو و بنکه و قه لا و جیگه و ریگایه کیان بو خوئیان دابین کردبو.

۲۱۶ - شه پۆل

له سالی ۴۸۸ کۆچی (به رانبهري ۱۰۵۵/۵۶ زاین) فَضْلَوَيْه حَسَنويه (کۆری فهزل، کۆری عهلی، کۆری، حهسهن، کۆری ئه یوب که یه کیچک له ئه میرانی ئیگک و له هۆزی رامانیان بووه، له مهلیک مه نسور، کۆری عَزَّالْمَلُوكْ ئه بو کالیجا رئاخرین پاشای ئال بویه، راساو به دیل گرتی و به ندی کردو ههریمی فارسیشی هیناژیر رکئی خوی (۶).

فضلویه: له باری رامیاری یه وه، وای به باش زانیوه که له ته ک سه لجوقیه کانابه تایبهت (له گه ل قاورد، کۆری، جه فری بیگ، برای ئه لب ئه رسه لان) خوی ریک خات، هه ره به ره وه سالانه به (۲۷/۰۰۰/۰۰۰) درهم ههریمی فارس له دیوانی سه لجوقی ئیجاره ئه کات. جاله سایه ی دۆستی له گه ل ئه لب ئه رسه لانا، شاری گشناوا یا جشناوا، ئه کاته پینه ختی خوی (۷) و که م که م له سه لجوقیان دور ئه که وینه، تا به ئیشاره ی خواجه نیزامولمولک هه ل ئه کو تینه سه ر ئه لب ئه رسه لان و ئه ی کوژی و پیسته که ی کای تی ئه خنی، ئه تا به کانی دوایی ئه وه که: خمار تگین و جه لاله دین چاولی، له ته ک بنه ماله ی سیاسی شوانکاره کانا، گیره و کیشه یان (۸) هه بو... ئه مه له سه را نسهری چاخنی حوکومه تی ئه تا به کانی فارسا ده وامی هه بووه. جار جار ئه وان و جار جاریش شوانکاره کان پیرو زو سه رکه و توبون (۹). قوتبه ددین موباریز کۆری، نظام الدین یه حیا، جی نیشی فضلویه) میره کوردی بوکه به داد گه ری ولاتی ئاوه دان کرده وه و زوری له ولاتی تری خسته، سه رمیری شوانکاره (۱۰) و به ئیلتیماسی کرمانیان یارمه تی دان (۱۱) - وه ئه وه ره یمه ی له چنگ غه زان ده رهینا، به لام زوری نه خایه ن که (نظام الدین مه حمودو سه یفه دین محمه دی) - برای وایان زور بوخه لک هینا، کرمانیان و غه زان بو رو خاندنی دام و ده سگای شوانکاره کان یه کیان گرت و عه جه مشای کۆری مه لیک دیناریان هینا یه سه رکار (۱۲) له سالی ۵۹۹ کۆچی (به رانبه ری ۱۲۰۲/۰۳ زاین) ئه تا به ک سه عد، کۆری زه نگی بو تیک خسته وه ی هیرو وزه ی شوانکاره کان له گه ل (نظام الدین) مه حمود - برای یه ک که وت و ئه مه بو سه رکه وت.

له سالی ۶۲۴ کۆچی (= ۱۲۲۶/۲۷ زاین) قوتبه دین موباریزی شوانکاره کۆچی دوای کردو میراتی پاتشای به (مه لیک موزه فه ره دین مه حمه دی) ی کۆری برا. ئه لاین ئه مه مرو ئیکی زانست پهروه رو زانا و شاعر دۆستو شاعیرو قسه زان و کارزان و کارکوشته و زور شیاوی

۲۱۷- باوی کور دهواری

سه رو کایه تی بووه، کاتی له ته ک زانایانا دانه نیشته. مرؤف چهزی ته کرد بنوار پته خو و ئا کار و گفت و لفت و قسه زانی و ههستان و دانیشتنی ته و پیاوه مه زن و مه ندو ماقوله (۱۳) سنوری سه رزه وینی شوانکاره له کاتی مه لیک موزه فهره دین له لای باشوره (جنوب) وه تا هه زیمی هور موزه: [خلیج فارس] پهره ی ساندبو. له و کاته دا، ته تابه کی به دهس ته بو به کر، سه عد، کوری، زهنگی بو، که (شیخ مصلح الدین) سه عدی (لری) دیباچه ی گولستانی به ناوی ته و داناو (۱۴) ولهم شیعه شدا کار و کرده وی ته و به سود تر له هی ته سکه ندهر ته زانی و ته بیژی:

(ترا سد یا حوج کفر از زراست نه روئین چو دیوار اسکندر است)

ته و دو میره هونه ر دوستانه، و اتا: مه لیک موزه فهره دین محه مه د - ی شوانکاره و ته بو، به کر، سه عد، کوری زهنگی، هه ردوکیان له سائی ۶۵۸ کوچی (۱۲۵۹/۶۰ زاین) کوچی دواییان کرده.

دوباره ئا زاوه و نا ئارامی گه رایه وه ناو خاکی فارس و کرمان، مه غوله کان له مه که لکی زو ریان وه رگرت. هه لا کو خان قه لای (ئیک) ی گرت (۱۵) و دوا ی خراب کردنی ته و قه لایه و قه لاکانی تری شوانکاره کان، قوتبه ددین موباریز (= دوه م) کوری موزه فهره دینی، کرده میری ته و ناوه و خو ی گه رایه وه.

به شی سیه م: ده وره یه که، مه غوله کان خو یان به سه ر هه مو، مه لبه نده کانی ئیرانا، داسه پانبو، هه ریمی شوانکاره ش وه ک شوینه کانی تری ئیران، زیانی زو رری لیکه وتبو و میره کانی شوانکاره ش، ببونه دهس نیشانی مه غوله کان.

قوتبه ددین موباریز دوهم، هه روه ک فزله ویه (سه ر بنه ماله ی شو انکاره) دوا ی ته وه ی هه رساله ولاتی به شه ش هه زار دینار زیر له مه غوله کان به ئیجازه گرت، خو ی قه ف کردو وه لامی ته وانی نه دایه وه، به قسه ی: (نه ته نزی کاتی وهرزی میری کرد. گفی کردو سه ری له ژیر باری هه لا کو هیناده ری) ته م جاره، به را وه ژوی زه مانی - فزله ویه (گه لی شوانکاره، لپی راسان و له ته ک مناله کانی برا که یا، ته ویان دهس به سه ر نارده، مه ته ریزو ئوردو تا گه بیشته یا ساق (۱۷) و مه لیک نیزامه ددین، چه سه ن - ی - برا که یان کرده میرو جی نیشینی.

۲۱۸ - شه پۆل

مهلیک نیزامه ددین چه سه نیش. له شه ری سه لجوق شای فارس له کازرونا، کوژ راو نوسره ته ددین - ی - برای بووه جی نیشی، وه ئه ویش به شهر به تی ژار له ناوچو (۱۸) جه لاله ددین تهیب شا، له سیانزه سالانه دا له لایهن شوانکاره کانه وه بو به شا و سیانزه سالیس پاشایی کردو له کاتی ئه و شوانکاره ی میسریشی جه مه وه کردو مولک و حوکومه تی، ته واوی گیر هینا (۱۹) کورپکی هه بو، به ناوی موزه فهره ددین محه مه دکه به زور و کارایی زال بو و ده سی کرد به گوشت و گوشتاری میرو مه زنانی سه ر بزوی و دزیوی ئه و ناوه ناوه (۲۰) به لام ئه م گوشت و برینه بووه هو ی ئه وه خه لکی، لی دور که ویته وه له ناو خو یانا به تایبته له ته ک مامی دا. به هائه ددین ئیسماعیل بیته جه نگیان و ههر دوکیان به ک له دوی به ک بکه و نه دوای مه غوله کان و له ناوچون.

شازاده کانی تریش، وه ک ناسره ددین مه حمودو برا کانی سه یفه ددین هه زار سه یف و غیا سه ددین محه مه د (کورپی جه لاله ددین ته ییب شا) و نیزامه ددین چه سه ن - ی برای شی = (هاوبه شی مولکی برا که ی بو) هه رکام ماوه به ک میریان کرد، به لام نه یان، توانیوه وزه ی جارانی شوانکاره را گرن.

به نی فه زله وه یه

به نی فه ضلوه یه ی ئه تا به کانی شوانکاره: چه مد ولای موسته فی^۱ ئه وانه ی به ئه تا به کانی شوانکاره ناو بردوه.

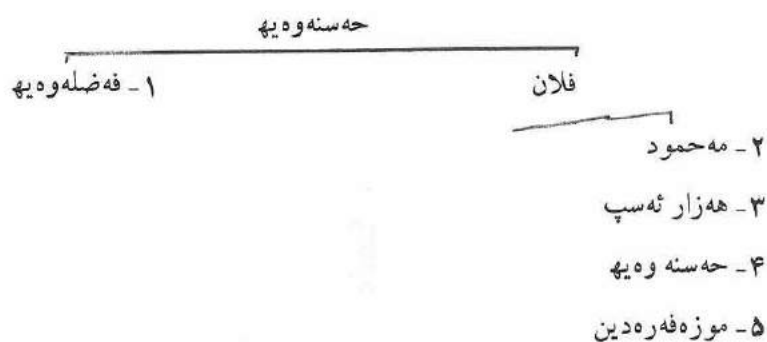
- ۱- فه ضلوه یه کورپی چه سنه وه یه سالی ۴۴۸ کوچی مانگی
- ۲- نیزا مه ددین مه حمود کورپی فلان کورپی چه سنه وه یه
- ۳- هه زار ئه سپ (موباره زه وین) کورپی مه حمود...
- ۴- چه سنه وه یه سالی ۵۰۵ - ئه گونجی که مه به ست چه سه ن کورپی موباره ریز سه روکی شوانکاره بی که کورپی ئه سیر ناوی بردوه.

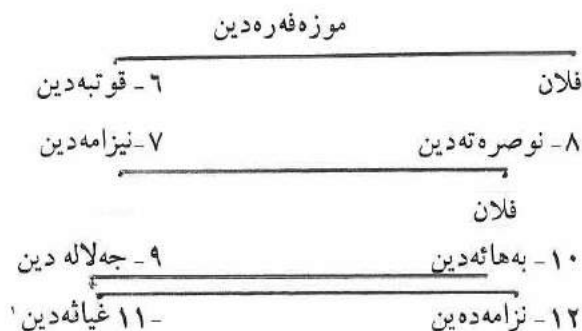
۱- تاریخی گوزیده ج ۱ پهره ی ۴۴۳ و خلیل ئه دهه م پهره ی ۲۶۴.

۲۱۹- باوی کور دهواری

- ۵- موزه فەر ه دین کورې حه سنه وه یه
- ۶- قوتبه دین کورې موزه فەر ه دین. سالی ۶۵۸. بار تولید به (قوتبه دین کورې موباره زه دین) ناوی بر دوه.
- ۷- نیزامه دین فاضله وه یه کورې فلان کورې موزه فەر ه دین سالی ۶۵۹ - بار تولید به (نیزامه دین فاضله وه یه کورې موزه فەر ه دین کورې موباره زه دین) ناوی بر دوه. دیاره کورائیکې هه بوه ناویان دیار نییه
- ۸- نوصره ته دین ئیبراهیم کورې فلان کورې موزه فەر ه دین سالی ۶۶۲.
- ۹- جه لاله دین ته ییب شا کورې فلان کورې فلان کورې موزه فەر ه دین ... سالی ۶۶۴ کوچی مانگی.
- ۱۰- به هائنه دین کورې فلان کورې فلان کورې موزه فەر ه دین سالی ۶۸۱.
- ۱۱- غیاسه دین کورې ته ییب شا و برا که ی نیزامه دین به ناو حوکومه تیکی له سالی ۶۸۸ هه بوه - بار تولید (نیزامه دین) ی به کورې به هائنه دین داناوه.
- ۱۲- مه لیک ټه رده شیر (بی ناو نیشان) ماوه ی حوکومه تی که م بوه، سالی ۷۱۳. که به ده سی موباره زه دین محه مه د موزه فەر له سهر کار لاجوه. قسه ی بار تولید (۱۰۳) و مونه جیم باشی جیایی زوره.

۲۲۶ - شه پوَل

- سرچاوه

۱ - عه باس ئيقبال ئاشتيانی - تاريخ مه غول چاپی دوهم لاپه رهی ۳۸۰ تاران ۱۳۴۱

هه تاوی.

۲ - عه باس ئيقبال فارسنامه لاپه رهی ۱۳۶ - ۱۳۳ تاران ۱۳۱۳.

۳ - دكتورزه بيحولاسه فا - ميژوی ته دييات له ئيرانا به رگی يه ك لاپه رهی ۴۰ تاران

۱۳۳۹.

۴ - سياقی، تاران ۱۳۳۶.

۵ - به م سهر چاوانه ی خواره وه بنواره:

- ئيینی ته سير - نه لكامل به رگی ۱۰ لاپه رهی ۳۶۲ - شوانكاره.

- لسترنج - جو جغرافياي ميژوي سهر زه ويني خيلافه تي شهرقي، ته رجهمه ي مه حمود

عيرفان- تاران ۱۹۵۹. *Yule (H) - The Book of ser Marco Polo, 2 ed - London 1874.*

۱- سرچاوه: كوری ته سير: نه لكامل له ميژودا.

ميژوی گوزيده. دائرة المعارف الاسلاميه - چاپی فرانسه، مادهی: (شوانكاره).

نه سه بنا مه ی خوله قا و شه هر ياران وسه يری ميژوي روداوه كانی ئيسلامی نوسرا وی زامباو پرو، ته رجهمه ي

دوكتور جه واد مه شكور. په رهی ۳۵۱ و ۳۵۲ چاپی ۱۳۵۶ هه تاوی.

له ناخريدا زيډونيشتمانی شوانكاره كه وته دهس روكنه ددين حه سه ن كوری هه زارته سه بو تا جه ددين

جه مشيد كوری ئيسماعيل، به قسه ي نه ته نزی: (هه رجاره حوكومه ت ته كه وته دهس يه كيكت له و دوانه تا سالی (۷۴۲

كوچي، به رانه يری ۱۳۴۱/۴۲ - زاین) كه پير حوسين نويان له شيرازابو، حاجی لون، له هيندوستانه وه له ريگای

سيرجانه وه گه رايه وه و ته و دو پاتشامه زنه، كه له به ماله و پاتشايانی ساسانی بون، كوشتنی و دو كه لی، له كلی ته و به ماله

هه ستان (۲۲) ۲۲ - نه ته نزی لاپه رهی ۹ و ۱۰.

۲۲۱- باوی کور دهواری

شوانکارا Soncara SHABAUKARA مه فاله ی به که لکی چاپ کراوله دا بیرة المعارف اسلام. و نسخه خه تی مه جمهع الانساب (به قه له می محه مه د، کوری عه لی شوانکاره بی) - له نه نیستیتوی خاوه ناسی فهره ننگستان و عولومی شوره وی (لیننگراد) ژماره ی ۳۷۲).

۶- ثقبال تاشتیانی لاپره ی ۳۸۱.

۷- هم شماره که له نیوان داراب و فه ساو نه یریزا بو، له مونته خه ب التواریخ موعینی، نوسراوی موعینه ددین نه ته نزی، به ته سحیح ژان اوین تاران ۱۳۳۶ خوشناوا هاتووه.

۸- عباس ثقبال لاپره ی ۳۸۱.

۱۰-۱۱-۱۳- نه ته نرمی (موعینه ددین لاپره ی ۳ و ۴).

۱۴- بوئاگاداری له باری ته ده بی و هونه ری له و هه ریمه داله روژگاری شوانکاره کانا، که ته نانهت له ناو پیاو مه زنان و میرمیران و گورزوه شینا نیشا شوینی هه بووه، بنواپه سه فا

۴۱-

ته مه ش چوارینه یه ک که قوتبه ددین موباریز له شینی غیاسه ددین - ی کوریدا و تویه تی:

(ای جان پدر که آن جهانت خوش باد
رفتی زبرم که جاودانت خوش باد
مسلك بقا را بفنا، بگزیدی
سوری سره کردی که راوانت خوش باد)

بوئواندنی فه زیله تی که ماله ددین ئیسماعیل (کوژ راو له سالی ۶۳۵ و شه وقی دیتنی وی ته بیوی):

چون نیست مرا بخدمتت روی وصال
سر بر خط دیوان تو دادم مه وصال
گویم فلک در تو نقصان آید
گر زآنکه رسانیم زمانی بوصول

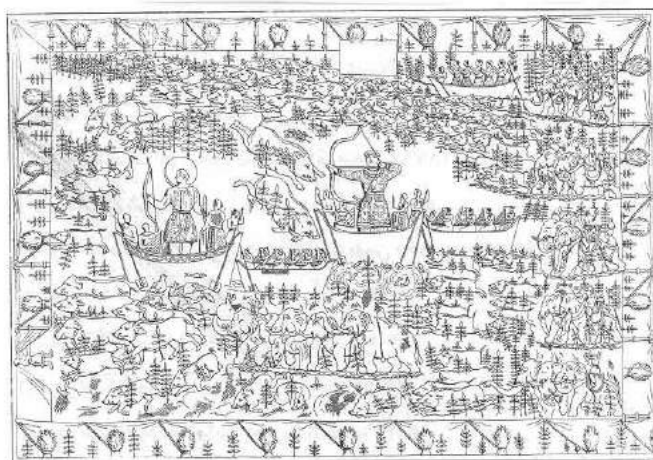
۲۲۳ - شه پۆل

که ماله ددین له وه لاماده بیژی:

(آنی تو که خورشید سرافکنده تست
هر کوست خداوند هنرینده تست

جویای کمالند بجان خلق جهان

و آنگاه بجان کمال جوینده تست) ♣

سنگ نگاره شکارگرازان در تاق بزرگ

۱- ۱۵- ۱۶- ۱۷- ۱۸- ۱۹- ۲۰- نه ته نزی لاپه ره ی ۵ و ۶ مه لیک موزه فره دین له ته مه نی نه ود سالی دا له
سالی ۶۵۸ له جه نگی مه غولانا شه هیدکرا.

- بوئاگاداری. زیاتر بنواره تاریخ مه غول ئیقبال و مونتته خه ب التواریخ موعینی.

۲۲- نه ته نزی لاپه ره ی ۹ و ۱۰. شه پۆل ♣

كوردی شوانكاره

شوانكاره، هۆریكى كوردی زۆر ئازا و نه به زه و له پینج تیره و هۆز، پینكپاتوو. روژ گاریك له نیو جهرگه ی فارسدا حوكومه تی سه ره به خو یان هه بووه و نزیكه ی سه دو په نجا سال ئه و حوكومه ته، هه ر ماوه.

دامه ز پینه ری حوكومه تی شوانكاره، ئه میر فه ضله وه ی یه، كه كوری عه لی كوری حه سه نی ئه ییوبی بووه، كو به ی ماموستا جه میل روژ به یانی - حوكومه تی سوانكاره سالی [۴۲۱ ی مانگی و رینكه وتی ۱۰۳۵ ی زاینی] دامه ز راوه و تا سالی [۷۵۶ ی مانگی و ۱۳۵۵ ی زاینی] هه ر به رده وام بووه، كورد و كوردستانی ئه مین زه کی ته رجه مه ی محمه د عه لی عه ونی، چاپی به غا، په ره ی ۱۳۷ نه قل له كو به ی شه ره فنا مه به كوردی په ره ی ۶۴ چاپی دوهم سالی ۱۹۸۱ ی زاینی تاران چاپخانه ی جه واهیری.

محەمەد کورپی شوانکاره

۶۹۷ کۆچی -

محەمەد کورپی عەلی کورپی محەمەد لە ھۆزی کوردانی شوانکارە ی فارسە و یە کیکە لە نوسەرانی فەصیحی سەتە ی ھەشتەم کە لە فەننی شیعرو شاعریدا خو: دان ھیزو بیری وردو ناسک و جوان بوە و بە خاجە (غیاث الدین) کورپی رەشیدە دین (فەضل اللہ) داھەلی و توەولە ماوە ی سالی ۶۹۷ کۆچی مانگی لە یە کیکە لە ناوچە کانی شوانکارە لە دایک بوە و ژبانی خو ی بە نوسین و شیعرو تن را بوردووە لە سالی ۷۳۳ کۆچی دەسی کردووە بە دانانی میژوی گشتی و لە سالی ۷۳۶ کۆچی تەواوی کردووە دوا ی تەواو کردنی، ئەو کتیبە ی پیشکەش بە خاجە (غیاث الدین) کردووە کە نیشانی ئەبوسە عید ئاخیرین پاتشای مەغولی بەدا، بلام بەر لەو ئەبوسە عید بی بینی ئەبوسە عیدی مەغول ئەمری و لە ھەمان دەم و کات دالە زیمنی تالان کردنی گەرە کی (ربع رشیدی تەوزیر) نوسە ی ئەسلی ئەو کتیبە لە نیو دەچی و نوسەر بو جاری دوہم لە سالی ۷۴۳ ی مانگی کتیبە کە ی خو ی لە نوکەووە دائە نیتەووە بە (مجمع الانساب) ناوی ئەنی ئەمە ھەر ئەو کتیبە یە کە لەو پەری ریک و پیک و رەوانی و گونجاوی و خونجاوی دانراوە و میژوی جھانی لە سەرە تاوە تا پادشایی ئەبو سعیدی مەغولی تیدا نوسراوە

۱- سەرچاوە: میژو لکە ی و یژاوەری پیران سە عید نە فیزی لە سال نامە ی پارس سالی ۱۳۱۷ کۆچی ھەتاوی. تاریخی سلیمانی ۲۱۹-۲۲۴ و مشاہیرالکرد ۲: ۲۰۱ و 961 princeton و ایضاح المکنون ۱: ۳۷ و ۶۶ و المستدرک علی الکشاف ۳۷۶ و شیخ معروف نوذبی بەرنجی چاپی بەغدانوسراوی مەولانا شیخ محەمەد خال خاوی پاریزی شیخ محەمەد خال لە ۱۹۰۴ زاین لە دایک بوە و نایستادە دەواژە کتیبی بە کوردی و عەرەبی نوسیووە و لە چاپیش دراون. نەقل لە ئەعلامی خەیرەدین زرە کلی چاپی ۶ ج ۷ پەری ۱۰۵ و زەیلی کشف الطنون ج ۱ پەری ۳۷ و بەر کۆلی پینچە ی فەصەدی بوردی بە شیخ مارف نوذبی...و پەری ۵ مجمع الانساب چاپی ۱۳۶۳ چاپی ئەمیر کەبیر- تاران.

۲۲۸ - شه پۆل

به هاشه نگاری

۶۲۲-۵۳۳ کوچی و ۱۱۳۹-۱۲۲۳ زاینی

ته سه د کورپی به حیا سنجاری (شه نگاری) ته بو به ره کات کوری موسا کوری مه منصور
کوری ته و لّ عه زیز کوری وه هه ب کوری هبان کوری سوار کورپی ته و لا کوری ره فیع کوری
ره بیعه کوری هبان ی سه لمی سنجاری فه قیهی شافعی شاعیر، بانگ کراو به (به ها).
ته مزانا کورده زانا به زانستی فه قه بو وه له زانستی خیل افیشدا ده سی بالای هه بو وه یه کیک له زانا
ناوداره کان بو وه زور ئازا و به جهرگ و زیره ک و نوکته زان بو وه شیعری جوانیشی زوره.
به شیعروتن ناوی داخستوه به پاتشایانی دا هه ل و توه و جایزه ی لی وه رگرتون و زور
ولاتان گه راوه وه له ستایشی گه وره پیاوان دا شیعری زوره و دیوانی شیعری هه به، یه ک له و
قه سیدانه ی وا له ستایشی قازی که ماله دین کورپی شاره زوری دا و تویه تی:

وَهَوَاكُ مَا خَطَرَ السُّلُوْبِيَالِه	وَلَأَنْتَ أَعْلَمُ فِي الْغَرَامِ بِحَالِه
وَسْتِي وَشِي وَاشِ الْيَكِ بِإِنِّه	سَالِ هَوَاكُ فِدَاكُ مِنْ عُدَالِه
رِيَانِ مِنْ مَاءِ الشَّبِيْبَةِ وَالْصَّبَا	شَرِقْتُ مِعَاظْفُهْ بِطِيْبِ زَلَالِه
تَسْرِي النَّوَظِرُ فِي مِرَاكِبِ حَسَنِه	فَتَكَادُ تَغْرُقُ فِي بَحَارِ جَمَالِه
فَكَفَّاعِيْنَ كَمَالِه فِي نَفْسِيه	وَكْفِي كَمَالِ الدِّيْنِ عِيْنَ كَمَالِه

ته م زانا گه وره له هه و لیر له ۵۳۳ مانگی و ۱۱۳۹ زاینی له دایک بو وه له ۶۲۲ مانگی و
۱۲۲۹ زاینی له سنجار که سی زوره ری له موسل دوره بارگی به ره ولای خواتیکناوه^۱.

۱ - سه رچاره: (خ) کتیبیک له ته راجم دا ۳۵ سالی ۷۰۴۳ (چاپی) کوری خه له کان له وه فیات الاعیان فی انباء ابناء
الزّمان ج ۱ پهره ی ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ چاپی قاهره، کورپی عیماد: شذرات الذهب ۵: ۱۰۴ ۱۰۴، کورپی که سیور. بیدایه
۱۳: ۱۱۰، یاقوت: معجم البلدان ۳: ۱۵۹ و ۱۶۰، وه ماده ی سنجارو ته علامی زهر کلی به رگی ۱ چاپی ۶ پهره ی ۳۰۲.

حسین کامکار:

هو نەروەری ناودار: خوالیخوشبو حەسەن - ی کامکار:

۱۳۰۲ - ۱۳۷۱/۲/۲۴ ی هه تاوی

حەسەن کامکار، هونەر مەندی بلیمەت، ئاھەنگساز و مۆسیقیدانی بەناو بانگی کورد. لە تەمەنی ۶۹ سالییدا باروبنە ی ژبانی پێچاوه و دلە گەورە کە ی لە لێدان کەوت. کامکار لە (نۆسان): خاکە لێو ی سالی ۱۳۰۲ هه تاوی لە شاری سە چاوی بەروی ژیندا هە لێنا تەمەنی ۱۲ سال بو لە مەدرەسە ی موزیکی نیرام دامەزرا و ئەم ریکەوتە بو بە هوی ئاشنایی لە گەل سازه جوۆر بە جوۆرە کاندای وای لێهات بە ئاسانی هەمو ساریکی لێدەدا. بەلام سازی تایبەتی ویۆلۆن بو.

کامکار، بو زۆر بە ی گۆرانی بیژە گەورە کانی کورد ئاھەنگی دروست کردو، یان لە گە لێاندا سازی لێداوه و لە پەرور دە کردنیاندا، هەولێ داوه. گۆرانی بیژانی وه ک، حەسەن زیرە ک، نەوبەری، وه لە جەوانە کاندای حوسین شەریفی، عەبباس کە مەندی، هوشەنگ شگرف و... هیندی ئاھەنگی بە نرخێ بو هونەر مەندانی فارس لێداوه و فیری کردون.

کامکار، زیاتر لە نیو قەرن لە پیناوی موسیقی دا چالاکی بە نرخێ نواند وه و توانی هونەر مەندان و گۆرانی بیژانی گەورە پەرور دە بکا. هەروەها مۆسیتی کوردی بەرە و بواری زانستی و عیلمی پال پێو هەنا، وه کردی بە موسیقی یه کی عیلمی و مندالە کانی هەمو لە ژیر چاوه

۲۷۱ - باوی کورده‌واری

دیری باوکی دلسوزیان دا، هه‌ریه که بون به هونه‌رمه‌ندیکی ناوه‌به‌ده‌روه و هه‌ر ئیستا له ئیراندا بنه‌ماله‌ی کامکاره کان به گه‌وره‌ترین موسقیدان ده‌ژمیردرین-ئهن‌دامه هونه‌رمه‌نده کانی ئه‌و بنه‌ماله، بریتین له بیژن، هوشه‌نگک، په‌شه‌نگک، ئه‌رژه‌نگک، ئه‌ردوان، ئه‌رسه‌لان، فه‌شه‌نگک و ئه‌رده‌شیر.

خوایخوشبو: حه‌سه‌ن کامکار له ساله کانی دوایی عومریدا. له شاری سنه بنه‌که‌ن بو و به‌ماله‌وه هاتوته تاران.

له‌کاره‌بنه‌په‌تی و به‌نرخه کانی کامکار و کوره کانی زیادکردنی ده‌ف به موسیقی ئیرانی بو.

دله‌گه‌وره که‌ی حه‌سه‌ن کامکار له روژی ۱۳۷۱/۲/۲۴ له لیدان که‌وت و دنیای بی به‌قای به‌ره و باره گای ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی به‌زدان به‌جی هیشته.^۱

گۆرانی کوردی

گۆرانی فولکلوری کوردی که تیشکی خستوته سهر هیندی لایه‌نی ئه‌و به‌شه‌نامویه له فه‌ره‌نگی گه‌له‌که‌ماندا، به‌شیوه‌یه‌کی ریکو پیک کومه‌لی لایه‌ن و لقو پوی گۆرانی کوردی ده‌ست نیشان و ساخ کردوته‌وه، هه‌رچه‌ند که‌م و کورپه‌که‌ی زیاتر له‌وه‌دایه‌که‌له‌شی کردنه‌وه و ناساندنی هوره، فه‌تار، ئه‌لاوه‌یسی، سیاچه‌مانه، لاوک و حه‌یران بابه‌ته‌که‌ده‌له‌نگی و ته‌نانه‌ت نوسه‌ره‌که‌ی نامویه و بو ئیمه‌نه‌ناسراوه، به‌لام ده‌گونجی بلین: که‌بو ناساندنی پتری ئه‌م به‌شه‌پییوسته‌پسپور و کارزانی کورد بازوومه‌چه‌کی لی هه‌لکه‌ن و ئه‌زمون و زانیاری خویان بو ده‌وله‌مه‌ندکردنی ئه‌ده‌ب و هونه‌ری کوردی تو‌مار بکه‌ن، ئه‌م بابه‌ته‌به‌هه‌ندی ده‌ستکاری‌یه‌وه پیشکه‌ش به‌خوینه‌ران ده‌کری.

گۆرانی فولکلوری، که‌ره‌سته‌یه‌کی هه‌ره‌بنه‌په‌تی موسیقی فولکلوری به‌که‌بریتی به‌له: ئاواز و گۆرانی، ئاوازی ئامرازه‌کان، ئامرازه‌ موسیقییه‌کان، له‌گه‌ل جو‌رو روخسار و ئاکارو

۱- ئاوازی کوردستان ژوماره‌ی ۱۷۷ پینجشمه‌مه‌ ۲۵ خه‌رمانه‌ی ۱۳۷۲ی هه‌تاوی و ۲۸ ربیع‌الاول ۱۴۱۴ی مانگی و ۱۶ سېتامبر-ی ۱۹۹۳ی زاینی (شه‌پول).

خاسیه ته کانی، هر بویه شه فولکلوریست و زانا و پسروره کان چ له روی کو کردنه وه و لیکولینه وه، چ له روی به را ورد کردن و چه سپاندن، چ مه به سنگه لی به نرخ ده خولقینن، باشیش نه زانین به ردی بناغهی چ ژیان و شارستانی تیکی ره سن و قایم دائه ریژن و بنیاد نه نین. پهندیکی روسی هه یه که ده لی: گورانی، قوولی بیرونه ندیشه و راستی یه، له کانی دلّه وه هه لقلولانه، هه ست جولانه، ساکاری وشت ده رخنه، هه مو نه ته وه یه کیش گورانی تاییه تی خوئی هه یه. گورانی ئاوینه ی گیانی گهل و نه ته وه و خه زینه و گهنج و بیرون ئامانجی یه تی. خاسیه تی گورانی ناو گهل، له روی باسه وه، نه وه یه که له شتی جیا جیا ده دوئی و پره له هه ست و خواستی قوول و ده وله مهنده، له گورانی دا هه لچونی ئازایانه و سوژی دل ده بیستری، له لای هندی له رونا کبیران چوار چیوه یه ک بو گورانی کوردی دانراوه، به پیی رای بیره وه ران و پسروران، گورانی کوردی نه کری، به چهنده به شیک: گورانی - بهیت - لاوک - دیلوک - لاوژه - باریتی - حهیران - قه تار.

ههروه ها به پیی باری گوتن و له بهر رو شنایی مه رجه کانی کو مه لایه تیش به م جوړه دا به شی ده که ن:

- ۱- گورانی کار: که بریتی یه له گورانی: (دروینه - بیرانی - داره وانی - کاروان - شوانی - کاسبکاری).
- ۲- گورانی بو نه کان (موناسبات): نه لف - گورانی بوک گواسته وه (سه ماو چوپی - شهواره گرتن).

ب - گورانی پرسه و نازیه تباری

ج - گورانی تاینی.

۳- گورانی روژانه: که بریتی یه له نه لف - گورانی مندالان.

ب - گورانی لایلا یه.

ج - گورانی دلداری که (لاوک - حهیران - گورانی - بهسته) ده گریته وه.

۴- گورانی رامیاری

۵- گورانیه نازاده کان.

۲۷۳ - شه پۆل

(موسیقای شاری و نیشتمانی، گۆرانی تازه) «تومابوای» کورد ناسیش له و باوه‌ره وه‌یه که گۆرانی کوردی زۆر به ئاهه‌نگ و بانگه و گه‌لی چه‌شنی هه‌یه. گۆرانی وا هه‌یه، هینی شه‌وه به رۆژ ناگوتری. ئه‌وه‌ی منال ئه‌یلی، له‌وه‌ی گه‌وره و ئافره‌ت جیا‌یه. ئه‌وه‌ی پیریک ئه‌یلی له‌وه‌ی گه‌نجیک ناچی. گۆرانی ناو چیاکان غه‌یری گۆرانی پیده‌شت یا جه‌نگه‌ل و رۆخی روبراره‌کانه. گۆرانی به‌یانی و نیوه‌رۆ و پاش نیوه‌رۆ و ئیواره، هه‌مان گۆرانی نین و ئه‌گۆرین. «سه‌یدا حاجی جندی پسروری کوردی دانیشتوی ولاتی روسیه، گۆرانی کوردی ئه‌کا به‌سی به‌ش: ۱- گۆرانی کار ۲- گۆرانی ئه‌فین و دل‌داری ۳- گۆرانی سروشت. سه‌یدا جندی له و بروایه‌ش دایه‌که هونه‌ری دانانی شیع‌ر له گۆرانی کوردی داگه‌لی جو‌ره...، وه‌کو چوارینه:

(م - م - ن - م) ... هه‌یه، مه‌سنه‌وی و دو به‌یتی وه‌کو:

(ر - ر - د - د) ... هه‌یه دپری یه‌که‌م و دوادپره‌که‌ی یه‌که‌قافیه‌یه، به‌تایه‌تی گه‌ره‌ات و ته‌نیا گۆرانی بیژیک گۆرانی که‌ی وت وه‌کو: (ی - س - ک - ل - ی) ... ئه‌مه و شیوازی بانگ کردنیش له‌م گۆرانیانه‌دا جو‌راو جو‌رو هه‌مه‌ره‌نگه‌.. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، پیاوی دل‌دار به‌پیتی بانگ کردنی (و) و ژنی دل‌به‌ر به‌پیتی بانگ کردنی (ی) بانگ ده‌کری.. واش ده‌بی هه‌ندی واژه‌ و شه‌له‌سه‌ره‌تای گۆرانی دا، پتر له‌جاری ئه‌وتریته‌وه.. وا ده‌بی له‌شیوه‌ی ته‌رجیع به‌ندو ته‌ریک به‌ندا ییت.. جاری واش هه‌یه، بریتی و تیکه‌لاوه‌له‌دو زمان وه‌کو: کوردی و فارسی، کوردی و تورکی، کوردی و ئه‌رمه‌نی..

ئه‌و تپانه‌ی که‌به‌تیکرایی له‌گه‌ل گۆرانی کوردیشا ئه‌وتری ئه‌مانه‌ن:

(هاهو - هاوو) - (ته‌و ته‌و) - (جانی - جانی) - (هاهی) - (ده‌لی لی لی) - (ده‌لولو لولو) - (وه‌یی - وه‌یی) - (وه‌یلو - وه‌یلو) - (وه‌یدل وه‌یدل) - (ده‌یویو) - (های های) - (هیوا هیوا) - (ئه‌مان ئه‌مان) - (ئه‌دن) - (ئاوا) .. گۆرانی و سترانی کوردی به‌م جو‌ره‌دابه‌ش کراوه:

۱- دیلانی: گۆرانی شایی ۲- زیمار: گۆرانی شیوه‌ ۳- نارین: گۆرانی بوکانه‌یه ۴- دیوروک: له‌گه‌ل ته‌مبوردا ده‌وتری ۵- لاوک: گۆرانی شه‌رو شو‌ره ۶- چه‌یران: گۆرانی دل‌داری یه. ۷- به‌سته: به‌هه‌مو گۆرانی سوکه‌کانی دل‌داری ده‌وتری، به‌تایه‌تی که‌له‌پاش مه‌قامه‌کان دین ۸- مقام: به‌مقامی رۆژه‌لاتی ناوداره و له‌گه‌ل هه‌مو باه‌ته‌شیع‌ریکا ده‌وتری و گه‌لی جو‌ری هه‌یه

۲۷۴ - باوی کور دهواری

۹- سوژ: گورانی ثایینی و دهر ویشانه یه ۱۰- بهند: بهو پارچه گورانی یه دهوتری
که له ناو حیکایه ته کوژنه کان داهه یه، ۱۱- گورانی فولکلوری: که له گونددا زوره، وه ک:

۱- یه ک هوانراوه وه کو: خوّم و بایه قوش ههر دو هاو دهر دین.

۲- دو هونراوه وه کو: خه وانین نه خه و که ی میون بیدار

گوش بدهن وه دهنگک ناله ی دهرده دار

ههر که س خه فته، خه و خه یری بوت

ههر که س بیداره جو خوّم ده یری بوت.

۳- سی هونراوه وه کو:

بهو بچم نه وه یس پیرویمان

له وه یس بچر سین گونای کیمانه

کرماشان مه چم بیستون رامه

قه تلگای فهاد شه و مه نزلگامه

ههر کوره مه چی (الله) یارت بو

ئاوه که ی زه مزه م سازگارت بو

۴- چوار هونراوه:

من خاتر خوانیم من دهرده دارم

په ژمورده ی روخسار خاله که ی یارم

تاکه ی دانیشم له سای داری بی

تاکه ی بکیشم ره نجی غه ربیی

خوای بانی سه رکاری پیّم که رده ن

عاجز بوم له گیان رازیم به مه رده ن

له دو ره و هاتم بشناسه ده نگم

توژی غه ربیی نیشنگه له ره نگم

کوردەواری ۲۷۵ / شه پۆل

۵- پینج هونراوه وه کو:

تاقه گولێ بوم به سه ر یاله وه

عاجز بوم له دهس بای شه ماله وه

تاقه گولێ بوم بو خووم ته شنیام

بای شه مال دای لیم له ریشه کنیام

ئه وه من مردم قائم بریاوه

گه لای جوانیه کهم له دار که نیاوه

هه ی داد هه ی بیداد لهم بیدادیمه

بی دادیم له دهس شه و ته نیاییمه

هه ی داد هه ی بی داد تا که ی نه کهم ده نگ

گه وه هر فروش بوم مایه م بو به سه نگ

ئه مه و شهش و جهوت و هه شت هونراوه ش هه یه که به پیی ئیقاع و ئاوازی گورانیه که

ده گوپی و کورت و درپژ ده بیته وه:

۶- شیوه ی په خسانی هونه ری هه یه، وه کو:

(لاوک - چه یران - هوره ... د.)

۷- به شیکیش هه یه به شیعی هونه ری و کلاسیک، جار جار هیش به شیعی فولکلوری

ئه وتری وه کو:

(مه قام و گورانی تازه)

۸- به شیکیش هه یه له شیوه ی شیعی و په خشان دایه وه کو: (به ندو به یت).

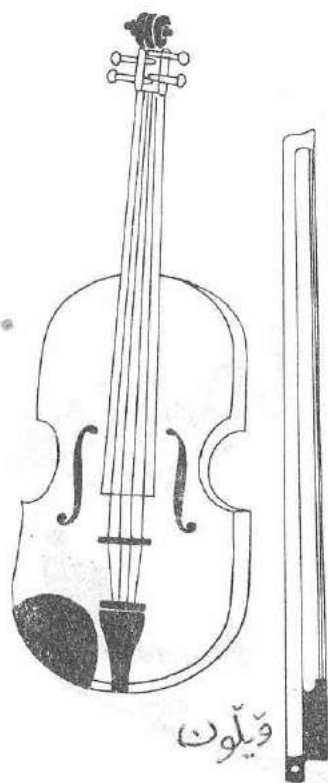
سه رباری ئه مه یش، ئه م هه مو لقانه ده گرپته خوی:

۱- گورانی منالان.

۲- گورانی شایی و هه لپه رکی.

۳- گورانی دلداری.

کوردەواری ۲۷۶ / شه پۆل

- ۴- گۆرانی شیوهن (ئاغا میره - زیمار - چه مەری)
- ۵- گۆرانی ئایینی.
- ۶- گۆرانی کچانە یا بالۆره.
- ۷- گۆرانی کورپانە
- ۸- گۆرانی مندالانی حوجره
- ۹- گۆرانی ره مەزان
- ۱۰- گۆرانی بوک و زاوا.
- ۱۱- گۆرانی نیشتمانی و سیاسی و شورشگیرانە.
- ۱۲- گۆرانی و سرود بو مندال و میرمندا لان له فیرگه کان.
- ۱۳- گۆرانی یادهنگ و ئاوازی مهولود (مهولود نامه)
- ۱۴- گۆرانی مه نه لوج
- ۱۵- گۆرانی قه ره ج و دو مه کان
- ۱۶- گۆرانیه کانی کار که بریتی به له:
- ۱- گۆرانی جوتیاران
- ۲- گۆرانی ده ستار، هاره،
- ۳- گۆرانی ئاسیاو
- ۴- گۆرانی ساوار کوتانه وه
- ۵- گۆرانی جونی.
- ۶- گۆرانی دروینه.
- ۷- گۆرانی کریکار
- ۸- گۆرانی بهقال و دیوه ره و کوتال فروش
- ۹- گۆرانی راو که ران.
- ۱۰- گۆرانی شوان یا گۆرانی دیزه و گۆزه کردن و قورشیلان، گۆرانی سه مه نی.

کوردەواری ۲۷۷ / شەپۆل

- گۆرانی میلی: نە تەوہیی:

لە نیو شارا سەر ھەئەدا و چینیکی ناوہراستی نیوان جوتیارانی دیی و... چیژی لی
وہردە گرن و لە ژیر تەئسیری فولکلوری خویمان و گۆرانی بیگانە دایە... ئاوازە کانیشی
سەرباری تەختی خوڕ ھەلاتی و فولکلوری ھەندی ئامرازی ئەروپایی وە کو: (کلدزیت - ئو
کوردیون - ساکسیفون... تاد) لە گەل گۆرانی چینی پەرسەندوی بورژوا دا ھە یە...

- گۆرانی دانراوہ:

شوینی لە نیو شار دایە، دانەرە کە ی دیارە، پتر لە سەر نوۆتە ی موسقا تومار دە کری...
زۆر جار وە کو گۆرانی فولکلوری لە نیو خەلکا بلاو دە بیئەوہ... بەلام ئەم وە کو گۆرانی بە
فولکلوری بە کان نیە و تەمەنی کورتە و زو دە پڕیتەوہ یا ئەبی بە گۆرانیە کی فولکلوری، بوئی
زانای ناودار: جەمیل روژبە یانی لە بارە ی ناوی گۆرانی کوردی، رایە کی ھە یە کە دە لی: «...
رەنگە ناوی ھەندی لە گۆرانی بە کانی کوردی زۆر کۆن بن، بو وینە (قەتار) رەنگە لە وشە ی
(گاتا) وەرگیرایی و گۆرایی وە لە کاتی خو یا ھەر گاتای پی و تراپی. ھەروا (ھۆرە) رەنگە گۆرانی
یە کی تایبە تی بو بیٹ بو ستایشی (ٹاھۆرە مەزدا)... ھەروہا (کە لھوپی) رەنگە (کە لە
ٹاھواری) واتە لە گۆرانی بە ھە لبژاردە کانی باسی ٹاھورا بو بیٹ. جگە لەوہ گۆرانی
(خورشیدی) تا ئیستا گەواھە کە لە کاتی ھەلاتنی خو ردا و تراوہ بە ناوی نیازەوہ، چو نکە
بە رامبەر بەوہ، گۆرانی (خاوکەر) مان ھە یە کە بو خەو ھینان و تراوہ ھۆرەش زۆر بە جی یە کە
یە کی بیٹ لە گۆرانی بە تایبە تی بە کانی (ٹاھوورا مازدا)... یا ھیچ نە بی سەرچاوہ کە ی بە کیکی
بیٹ لە گۆرانی بە ئایینی بە کان. چو نکە ئە بینی ئیستاش (ھۆرە) ھەر تە نیا ھۆرە ی دە رویش لە ناو
کورددا لە ئە مانە ھەموی بە ناو بانگترە، وە دور نییە (ھۆرە و ٹاھوورا و ھاوار) لە روی واژە یا
زمانەوہ، لە یە ک سەرچاوہ وە ھاتبن، وە ئەم وشە و مانایە تەواو لە وشە یە کی زمانیکی تری
ھیندو ئورویی بەوہ نزیکە، کە ئەویش وشە ی (ھورا) ی روسی یە کە بە مانای ھاوار یا بلین -
بانگ یا ھە تاق - بە کار دیت، وە نزیک ی ئەو مانا کوردی یانە یە کە لاھور ۳۱.

۱- دور نییە کە لھور لە (کەل و ھور) وەرگیرایی، کەل وە ک کە لە گا، کەل گامیش، کەل مل: (کەل مل باوانم) کەل

کورددهواری ۲۷۸ / شه پۆل

گۆرانی به شیکی هه ره کوۆن و گرننگ و به نرخه له به شه کانی فۆلکلۆری کوردیمان و له هی میلله تانی تریش، وه سهرده می په یدا بونی ئەم هونه ره نه گه پیته وه بو شه و کاته ی که ئاده میزاد و به ره ی مروّف فیّری زمان گرتن و قسه کردن بووه و به تیری عه شق و ئەوین کاری پیکراوه و نیر و می یان که وتونه ته ئەوین بازی و خولیای یه کتره وه.

ئەوین گرنگترین هوی پال پێوه نهر بووه بو دروست کردنی ئەم هونه ره له لایه ن ئاده میزاده وه، ئەوهش به هوی ئەوه ی که وا ئەبیین زۆر به ی زۆریان له سه ر ئەم بابته ته و تراون و له سه روی هه مو نه ریته کانی تری کوّمه لایه تیه وه دانراون... جوانی نیشتمان و خوۆرسک و سروشت تاراده یه کی زۆر خوۆیان له گۆرانیه فۆلکلۆری یه کانماندا ئەنوینن.^۳

بلاو *BLAU* له بابته تایبه تیه کانی دهنگ و ئاوازی کوردی و گرینگی ئەوانه زۆری گرینگی پیداون، ده لی: هه ژارترین هۆزو عه شیریه ی کورد له بابته ئاوازی دلگیره وه بی نیان، ئاوازی قاره مانانی جهنگی، عومه راغا که له (دیادین *DIADIN*) جاری شاد، جاری توند. جاری خه فه تاوهر، مروّف سه رسام ده ما که خه لکی له ده ور کوّ ده بونه وه.

لییارد له کتییی نینه و او که لاواکانی ئەوئی ج ۱ - په ره ی ۲۹۲ له بابته شیعو موسیقای کوردی یه زید - ی یه وه / سهیره، ده لی: له سه ر گۆری شیخ عادی له لالهش گویم له چه ن ئاواز

به واتای قهوی، به هیز وه به کینا په واتای سه روک، سه ردار و ره ئیسیش ئەدا. هور سوکه له ی ئاهورا، ئاهورامزدا، (ئاهورمزد) که وایی: گه ل هور به تیکرا به واتای مهن، سه روک و سه ردار ی ئاهورمه زدا په رستانه (ره ئیسی ئاهورایی یه کان) له زمانی عه ره بيشدا هور، خو، بوته (هو) ده رویشی کورد له کانی هاوار کردن له خوا ده لی یا (هو، که ده بی هه ره مان: (ئاهورا) بی یا که له ور ئەم هۆزه کورده، سه ره به (کلاهوری پال وانی قهرمان ره وای پیشوی مازنده ران بی که که یکاوس وستی بیخاته بن فرمائی خوئی، شانامه له چه ند جیگه دا ناوی ئەو کلاهوره ی هینا وه که ده لی:

کلاهور که لا فاهه بو له مهران - هه مونا زی هه ره بو بو مازنده ران - کلاهور په یا بو، وه ک شیر ی نیر - سه ری داله سه ر داری ئازاو دلیر - که په نجه ی ده په نجه ی کلاهور په راند - هه مو نا خوئی وه ک خه زه لوه ره له گه راند - که گاسی په کانی مازنده ران کورد بون و کلاهور ده شی له وان بویی - که گورو گۆران تیره یه کن و له توره مه ی گوّده رز - ی کوری گه شواد - ی کوری گیو، که ئەو گیوه وه زیری که یکاوس بووه و هه ر خوئی له جوکم کردنا حیساو بوگه و ئەو گوّده رز - ه دو کوری په ناوی (گیو و (ره هام یامامه ره هام) هه بووه له بنه ماله ی بوختی کوردن - کوّبه له سه ر شه ره فنامه ی ئەمیر شه ره فنجان به کوردی په ره ی ۵۹۵ تا ۵۹۳ وه یادداشتی (شه پۆل).

۲- ئاوینه ژماره ی ۱- چاپی ۱۳۷۱ په ره ی ۶۴ - قسه کانی به ریز نوره دین سالگی و دهس نوسه کانی به ریز عه بدوره زاق بیمار.

۳- ئاوینه ژماره ی ۱۱ سالی ۱۳۷۱ - چاپی تاران (شه پۆل).

کوردەواری ۲۷۹ / شه پۆل

بوکه (به درّیژای ته‌مه‌نم قهت ده‌نگک و ئاوازی ئه‌ونه خو‌شم نه‌یستوو‌ه که تائه‌و راده شوین دانی و دل‌نشینیش بی) ده‌نگی خو‌شی نه‌ی، شمشال له ته‌ک ده‌نگ‌و ئاوازی ژنان و پیاوان ئاو‌یته‌بو.

یالاوژه LAWI یا به‌یتی کورتی غه‌نایی که‌سه له رازو نیازی ئه‌ویندارو ئه‌وینگر ده‌کا، های له‌یلی، های له‌یلی... وای له‌یلی، وای له‌یلی ئه‌ری له‌یلی ده‌لال... و جار‌جاره‌ش دنده‌ری راپه‌رینه‌له‌راست هیر‌شکاران‌دا، لاوژه بو‌جه‌غه‌راغای شکاک که له چه‌ریق که به‌ده له‌دزی له‌سه‌وریز به‌هو‌ی وه‌له‌هه‌د - ی قاجار کوژراوه^۱، پیاو ده‌کا به‌ئاو. بوزکو: عه‌زیزخان کوری جه‌غه‌راغاو برازای سمکو‌ی مه‌زن که موی ته‌لایی هه‌بو. یالی جانی لی جانی... سابت کراوه که لاوژه‌ی کوردی زور به‌رزتر و ته‌رزتر له‌قه‌سیده‌ی عه‌ره‌به، له‌سه‌ره‌تای سه‌ته‌ی ۱۱‌ی زاینی عه‌لی حه‌ریری له‌شه‌مینان به‌زمانی کوردی شیعو‌مه به‌ستی نوسیوه و دیوانی شیعه‌کانی به‌ده‌س نوس به‌ده‌س واسیای نیکتین گه‌یوه. مه‌لا ئه‌حمه‌د - جزیری عارفی ره‌بانی به‌شیوه‌ی غه‌نایی، شیعی ئه‌وی له‌ریزی شاعیرانی بی‌هاوتا داناوه - فه‌قی ته‌یران: چه‌ریکه و مه‌نزومه‌ی ئه‌سپ - ی ره‌ش یاشه‌ودیز، مه‌لای باته‌دانه‌ری مه‌نزومه‌ی دمدم، حه‌کیم ئه‌حمه‌د - خانی دانه‌ری مه‌م وزین به‌شعر - ی کلاسیکی، عه‌روزی، یا عه‌لی ته‌ره‌ماخی که‌له ۱۰۰۰‌ی مانگی و ۱۵۹۱ و ۱۵۹۲‌ی زاینی کتیبی کوردی نوسیوه‌و ئه‌سکه‌نده‌ر ژاباله‌شاری ئه‌رزه‌روم چاوی به‌و کتیبه‌که‌وتوو‌ه که ده‌ستوری زمانی کوردی به. ۱۰۰ په‌ره‌یه و عه‌بد ره‌قیب ئه‌م ده‌ستوره‌ی دیو. ۲.

یا ئه‌شعاری کوردی به‌زاراوه‌ی لوری و کونی کوردی: بابا تاهیر ی کورد^۳.

۱- پیشکار: ئوستانداری ته‌وریز به‌قورئان سویند ده‌خواو قورئان بو‌جه‌غه‌رانها مور ده‌کاو به‌فریودان و سویندی به‌درۆ بانگی ده‌که نه‌دار حوکومه‌ی ته‌وریزو به‌ره‌شه‌کوژی جه‌غه‌راغای چه‌ریقمان کوشت. کورد و کوردستان واسیلی نیکتین ته‌رجه‌مه‌ی محمه‌د - ی قازی په‌ره‌ی ۱۸۶ و ۱۸۷ چاپی ۱۳۶۶ و به‌به‌یت و لاوژه به‌کوژرانیدا هه‌لو‌ترووه. و. نیکتین که‌زی ۱۲ (شه پۆل).

۲- (ژبناوه‌ری زانایانی کورد... (شه پۆل).

۳- عوریان په‌راوه‌ی کورد و کوردستان نوساوی واسیلی نیکتین په‌ره‌ی ۵۸۰ و ۵۸۱ و... ته‌رجه‌مه‌ی محمه‌د - ی قازی. ئه‌بی بلین: شیعی غه‌نایی کوردی به‌ئله‌هام له‌ژن ده‌وتری وه‌ک‌لای لای.

کوردەواری ۲۸۰ / شەپۆل

دەنگ و ئاواز یا موسیقی کوردی

کەسایەتی و خوو ئاکارو داب و دەستور و لێهاتویەکانی بئەرەتی، وە تەنانت
خەوش و عەیبگەلی کە دەبێتە هۆی جیایی نەتەوێک لە نەتەوێکی دیکە، بە نبوغی
ئەو نەتەوێ ناو دەنری^(۱)

دەنگ و ئاواز یا موسیقی کوردی

ئاواز، یە کێکە لە هەستە دەروونی یە کانی یە ک نەتەو، بە شێی لە دام و دەزگای
هەناسە کێشانی زۆربەیی گیان لە بەران لە لێو یا دنوک و دندوک تا دورییانی خرخراکە و
قورگ لە تەک سی پەلاک و ئەندامانی نەفس کێشان، لە کاتی ئەنجام دانی ئەرکی ژبانی
سەرشانی خۆی، توانایی بە دیهێنانی دەنگیشیان هەیه، گشت گیان لە بەرانی کە بە دەم
دەنگ دەردەبرن، خۆی جۆری ئاواز، ئاوازی قەناری، دیقل (کە لە شێرو کە لە باب)،
بولبول، پەپوسلیمانە، کوند، ئەسب، گورگ، گویدرێژ، دال، شیر، پلینگ، کتک
(پشیلە)، سەگ، بۆق و سیسر^(۲).

۱- (ویلتیر، پەراوێ فەرھەنگی فەلسەفی، نەقل لە واسیلی نیکیتین، تەرجمەیی محەمەد قازی، کوردو
کوردستان، بلاوکی نیلوفەر - ۱۳۶۶، پەرەیی ۱۵۹). (شەپۆل).

۲- دەنگ: حیلە، لورە، سەر سەر، زریکە، میاو، قەرەقەر، تەپەتەپ، بۆلەبۆل، زرمەزرم، خریمەخریم، بۆرەبۆر،
قیپە قیپ، زریکەزریک، قیژەقیژ، زەرەزەر، هاژەهاژ، زەرەزری زریزەر، مرخەمرخ، قلمەقلم، قلمەقلم، چریکە
چریک، چریکەیی دەنگ و ئاواز، تێ چریکاند، شریخەشریخ، شریقەشریق، بروسکەبروسک، خاوەخاوە،
زرنگەزرنگ، تریترپ، هاسکە هاسک، تاسکە تاسک، هەسکەهەسک، هەنسکە هەنسک، قۆرەقۆر،
قۆلەقۆل، پێشم و هۆر، پێم و هۆر، میزەمیز، بریکەبریک، چەقەچەق، شاپەشاپ، قرخە قرخ، قرتەقرت،
گرمەگرم، زرم و کۆت، خنکەخنک، چکەچک، تکتەتک، قرتەقرت، گارەگار، قریشکە قریشک، ئاخ، ئوخ،
ئوخەیی، ئافەرین، هاوار. - هەر و هەر و واژە گەلی وەک ئافەرین کە واتای قیەل بەدا، شیبە یا شەبیبی جوملەیی
بێ دەلێن. ئافەرین یانی پەسەند و ستایش دەکەم. بەلام ئیسمی سەوت یا ناوی دەنگ تەنیا دەنگی تایبەت بە

کورددهواری ۲۸۱ / شه پۆل

دهرپرینی ئه و جوړه ئاوازو دهنگانه له و جوړه گیان له بهرانه، خوئی بو جوړی پتوهندی له ته ک هاونه وعانی خویندایه و له لایه کی دیکه وه نومایشی لیها توویه کانی خوړسکی به له واندا، یانی منیش هم... ئه شگونجی بو دهرپرینی عه شق و ئه وین بی یا بیزارى، ناله، دهرپرینی ئیش و دهر... هه ر جوړ بی بو دهرپرینی هوئی دل و دهرونه، بی شک، له دنیای خیلقت دا، دهنگ بهر له واژه هاتووه و بیرى مرؤف زور بهر له وهی واژه گیرینی، ههروه ک زینده وهی دیکه یا که می سهرکه و توتر له وان، ته نیا به هوئی که رهسته ی تازه وه، رازی دل و دهرونی خوئی هوئیوه ته وه. ئه شگونجی که ئاههنگ گه لی بهر فره، بهر له په یدابوونی یه که م بیژه هه بووه، لام وایه له م دهره دا ههندی له بزوینه کان که له سهره تایی ترین شکلی ده زگای و تارى بهدی دین، له نیو دهنگ و ناله و نازنادا خوین نیشان دابی. تاییه تمهندی شکل و نه رم و شلی ئه م ده زگایه له ئینسان دا بوته هوئی په یدابوونی یه ک دوو پیتی «ب» و «د»، بی دهنگی لیو و دیان، وه بیریش زور به له ز ئه وانه ی سبت و زهبت کردووه.

به په یدابوونی که لام و پتوهندی بیرو ئه ندیشه سیلوله کانی می شکیش ریگای پی گه یشتنی زیاترو شویندانی موته قابیلی له سهر ئه نداهه کان گرتوته بهر، واژه بیجگه له بایه خی ویزاوه ری و نیشان دان، ساختی ئاههنگ و دهنگی هه یه، نیزامی ته نه فوسی و مه کانیزی ده زگای و تارى، ئه و ساز و ساخته ی به واژه داوه که به هوئی ئه م تاییه تمهندی یه، ده توانی له گه ل پاراستنی بارى پیته کانی، به وینه ی ئاههنگیش به یان بکری. بوونی واژه له ئاههنگدا پتوهندی میژووی له نیوان ئه و دووانه دا راگرتووه و دهنگ و ئاوازی به ره می پتوهندی ئه م دوانه یه، ئه بی بزانی موسیقی ره سه نی کوردی، بهر له زمانی کوردی به وینه ی ئاوازی ته نیا هه بووه، پیگه یشتنی دهنگ و ئاوازی کوردی زور به خوړسکی هاتوته پیشه وه، چونکه کورد و خوړسک پتوهندی زور نزیکیان پیکه وه هه یه و ئه و پتوهندی یه ش هه روا بهرده وام پاریزراوه، ئاوازی کوردی، وه لامی ناله و زاله ی گیانیه تی که نازادانه له چیا و کویستانی رهنگین دا ژیاوه و

مرؤف وه ک: قیژه قیژ یا دهنگی تاییهت به ئاژال وه ک قاسپه قاسپ یا دهنگی که له ژینگه و خوړسکه دا هه یه. وه ک خشه خش، که و ابو دهنگ له گه ل ناوی دهنگ لیک جیان.

دەژی. دەنگ و ئاوازی کوردی، پەلەوەر، تافگە و سروە ی دەم کەل، لە دل و دەرونی گشتیان، بە تایبەتییکی تایبەت بە خۆیان فییری بوون. خاتو جەمیلە جەلیل، لیکۆلەری کورد لە بەشی شۆرەوی بەروو لە ساڵەکانی ۱۹۸۸ ی زایینی لە سەر دەنگ و ئاوازی کوردی و دانانی تۆت بۆ ئەوان، دەلی: دەنگ و ئاوازی کوردی، دەنگدانەوی ئاھەنگی شاخی رەنگینی کوردستانە. دەنگ و ئاوازی سویند، هی باو باپیرانمانە، هاژە و خوشینی ئاوی چەمە خورین و تافگە پرهاژە و گیشەکانە، کە لیرە و لەوین ئەو ئاقارە، دەبیسری. دەنگی کزەبای سەر دوندی کینۆ بەرزەکان و دەنگ و ئاوازی بانئەدەوقاسپە قاسپی کەو. لە بناران و بارەباری مەرۆ بەرغەل، نەعرە ی سواران و ... ئایا ئەمە میژووی زیندووی نەتەوی کورد نیە؟ ئەم خۆرسک بوونە ی دەنگ و ئاوازی کوردی تەنانەت لە کر و تەوینشدا دەنگی داوئەتەو و خۆی نواندوو.

شیعرو هۆنە لە دانان و سازدانی ئاھەنگ و دەنگ و ئاوازی کوردی، لە دەزگا و شیۆە ی جیا جیا، چ لاوژە، حەیران، قەتار، بەیت، سیاچەمانە، هۆرە، ئەللاوە یسی، بالۆرە و لاواندەنەو... (باو کەو لە زۆر بەیاندا ساز توانایی هاوڕیی کردنی لە گەل ئاواز خویندا نیە)، هیچ شویندانانیککی نەبوو و نیە. واژە بە جۆرینکی وا لە ئاوازا دەتوینتەو کە زۆر ئاستەمە بدۆزیتەو، بڕگە گەلی کۆنی موسیقی کوردی هیمان هەن کە تەنیا بە ساز (و شمشال و ...) بە بی دەنگی ئاواز خوین ئە بڕی بەرپۆ، هەندی لەوانە زۆر کۆتن، هەندیکیشیان ریوایەتی گشتی ژبانی کۆمەلایەتی نەتەوی کوردە، کە بە زمانی خۆیان بە دەنگ و ئاواز دە یلین و دە ی خوینن. لە ئاوازی تایبەت بە هەلپەرکی، کە بڕیکیان بە بی ساز دە خویندرین. ئاھەنگ و بەتالوکە خویندن بە پیوستی هەلپەرکی کەران دە گوردری، کەچی ئەو شیعرا نە دوویات دە بنەو.

ئێو کەمی لەم چەند شیعەرە جوانە بیر بکە نەو کە حە کیم مەولەوی کورد لە وەلامی ئەحمەد بەگ کۆماسی دا بە زاراوی کوردی هەورامی لە پەسەندی بوکی کوردی دا فەرمویەتی، ئە بی ئەمەش بلین: زاراوی کوردی هەورامی هەر دەلیی خوا بۆ هۆنە و شیعروتنی بەدبەیناوە و خولقاندویەتی.

زیلە ی گوارە و زرنگە ی زەنگلە ی زەر لەرزە ی نەونەمام، لەرە ی لیمۆ ی تەر

کوردەواری ۲۸۳ / شەپۆل

شەوق زەوق و بەرق فەرق زەر کلاو ورشەو پرشەیی خۆی کولم و بوگلاو
شەقەو تەقەیی گەرم، چەپلەو حیلەیی نەرم چریکەیی وە ناز تریکەیی وە شەرم
سەمای دەسمالان، رەمای نەوھالان نەمای مەلالان نەمای وەش خالان

دەیی با بزانی لیکۆلەرانی هەندەران سەبارەت بە دەنگ و ئاوازی کوردی بیرو رایان
چیە و چلۆنە؟ واسیلی نیکیتین لە پەراوێ کوردو کوردستان^(۱) دەنووسی گشت
جیھانگەرەن لە بابەت ئاوازی کوردی یەو، زۆر بە گەرمی و عەجباتەو، یە کسان
قەسەیی لێدە کەن. زۆری لە گۆرانیە کەن بە ئۆبە، بە کۆرۆگەرە لاوژە دەخویندەری، گۆرانی
دروینەوان لە بابەت فەرھاد و شیرین چەند ھۆنە بەک، لە ئەشعاریی (تاس) کە لۆتکە
لینخوڕە کانی (ونیزی) دەیی خوینن دینیتەوہ بیر^(۲).

بلاو دەنووسی: بی ئەنواترین ھۆزەواری کورد، لە بابەت گۆرانی و ئاوازی دلنەواز،

۱- پەرەیی ۳۰۱ی چاپی ۱۳۶۶ تەرجمەیی محەمەدی قازی بە فارسی، دەنووسی: نیکلامار لە کتیبی
خۆیدا (لە بابەت واژەیی چەلەبی، پەرەیی ۱۲۷ تا ۱۲۹، واژەیی چەلەبی یانی خودایی، واژەیی کە کوردی،
بەلام تورکیش بە کاری بردوووە لە کوردی وەرگیرتووہ. چەلەب: خودا، نەجیبزادە، خودانی بوت
پەرستان، باش، نیژاد، شازادە، پیر، دەورەگەر، خونیگەر، گۆرانی بیژ، کۆری بەگ، ئاغازادە. چەلەبی: ئیسمی
مەنسوبی چەلەبە. یەزیدی (ئیزدی - یەزت)، ئیزدی بەکان خودایەکیان بەناوی چەلەب دەپەرست و
عیبادەتیان بو دە کرد. ھەندئ دەلین: واژەیی ئاخری (علی اللہیی) لە چەلەبی وەرگیراوە، خوندە کوڕ، یا کوڕی
خوا بە کار براوە. یەزیدی پێوەندی بە (یەزید بن معاویە یا یەزید بن ئەنيسه) نیە. یەزیدی لە ئیزدی (یەزت)
بە واتای خوا، وەرگیراوە، چەلەب: کەرستەیی موسیقی: دو سەفحەیی برنجی کە دەیی کوتن بە روی یە کدا،
زانانا، شور، غەوغا، دەنگە دەنگ (سنج). عەشایری کورد کە پەرەیی ئایینی یەزیدی (ئیزدی - یەزت) ن
دوو جۆرن، رەشپۆش، سپی پۆش، لە تێو رەشپۆشان دا رۆحانی سەرھەلەدە، رەشپۆشان بە چەلەبی ناودار
بوون نەک یەزیدی، ھەرچەند ھەندئ لە رەشپۆشان بەناوی فەقیران دەناسرین کە جۆری مەلای یەزیدی یە.
یەزیدیان بە بیخەوش بوونی خوین و ئەسل و ئەسەب و ئەعیان و ئەشرافی خوین دەنازن. ناوی چەلەبی لە
شاری مەھاباد وەک (عبداللہ) چەلەبی ھەبە. تورک چەلەبی لە واتای ئەرباب و خاوەن مال بە کار دەبە،
چەلەبی لە ئاوازی عامیانەیی تورکی و لە وتووێژی عامیانەیی عەرەبی سوری: (سوریە) ھاتووہ کە دەلین
(چەلەبی، چەلەبی، شامی شومی، مسری حرامی) یانی: (چەلەبی لە تیف و زەریف، شامی (دیمشقی) شوم،
مصری دز). واژەیی چەلەبی کوردی یەو میژوووی کورد لە خۆیدا نیشان دەدە، واسیلی نیکیتین کوردو
کوردستان، تەرجمەیی محەمەد قازی، پەرەیی ۳۰۱ و ۵۰۰ تا ۵۰۷ چاپی ۱۳۶۶).

۲- ۳- تاس Tasse شاعیری ئیتالیایی (۱۵۴۴-۱۵۹۵) کە شیعری غینایی و حەماسی وتوہ، جا لە بەر
ئەوہی کەوتە بەر ئازارو شکەنجەیی خۆی کلیسا، لە حالیکە نزیکی بە شیتی مرد.

به هونەر زاحاودری، له شوینەیی که هونەر له خوۆرسک و فیتره تی پاک و زولالی ئینسان سەر چاوهی گرتوه و له هه مو شونی ژیا نی مروۆ رهنگ ئەداته وه له گه ل عه واتیف و روچ و ههستی مروۆ پتوهندی راسته و خو ی هه یه، له بهر نه وه، به زه مان یامه کانی تایهت کورت نایته وه و ئینسان به در یژایی ته مه نی خو ی، هه میسه له گه ل جوانی و هونهر دا ئیش و کاری هه بو ه. به لام نه بی بزاین: واتای هونەر چی یه و به چ کاریک دی؟ له ناساندنی هونهر دا ده توانین بیژین: که هونەر، هو یه بو سه بت و زه بتی عه واتیفی ئیلاهی و خودایی و ههستی پاک و بیخه وش ی رو حی ئینسانی له قالیکی دیاری کراودا .

ههروه ها هونەر، هو یه بو راگه یاندنی ئەم ههسته، له دنیای بیرو میشکه وه، بو دنیای دهره وه و بو نیو خه لک و کو مه لگای به شه ری.

فیر کردنی نه وه به خه لک، نه کردنی نه وه له زه مانیکه وه بو زه مانێ تر، به ته ناسویی که هونەر بتوانی که مالی مه حزی رو حی مرو فانی له دنیای دهره وه دا بنوینی و جوان نیشانی بدا، له که مالی خو ی نیزی که تر بیته وه و به راوه ژوش، هه رچی له مه (عه بنیهت به خشین به که مالی رو حانی مرو ف) فاسیله بگری، بی بایه خترو بهر ته سکتتر نه بیته وه که وا بو، هونەر هو یه که زور شوینداره بو گو پاران و گو پاندنی ته واوی لایه نه کانی باری ژبان له کو مه لایه تی دا.

هه روا هونەر خییوی ریساله تی مرو ف سازیشه

هونەر به که لک و هر گرتن له م تایه تیانه نه توانی به ناوی یه کی له شوین دانهرترین و گرینگترین که رهسته، بو عومق به خشین بو نیشاندانی حه قیقهت و ناسینی مه عارفی ئیسلامی که لکی لی وهر بگیری.

میژوی ئیسلام و لایه نه جیاوازه کانی رامیاری، کو مه لایه تی خو و ئا کاری «ئه خلاقی» سیره و ره وشتی نه نبیا و پیاو چا کان و خو و ئا کار باشان ههروه ها که سایه تی یه، دینی و رامیاری یه کان به در یژایی میژو نه کری به وینه ی خونجاو، و گونجاو به بیرو رای جیا جیا وه، له قالب و بیچم و دیمه نی هونهر دا نیشان بدرین.

هونەر نه توانی زمانی راگه یاندنی حه قایق بی، به تایهت له و شوینانه ی زمان هیزی

به یانی بو نه بی و له ته وسیف و په سن و تیگه یاندنی جوانی روحي ئینسانی و مروفانی عاجز بن. به لآم نه مرو له زور بهی نوخته ی جیهان نه وهی به ناوی هونه ر هه ل نه داو له فزاو هه وای نه خو شی (نوی بونه وه) و (شارستانیته) بال و په رپان ده کاته وه، تکنیک و کهره سته ی هونه ره، نه رو ح و حقیقه تی نه وه، نه خشی تکنیک له هونه ردا ته نیا سه بت و زه بت و نه قلی هونه ره.

دیارو رونه که هه رچی ته کنیک-ی هونه روه ر له یه ک هونه ری قوی تر دا بی له راستیدا نه داو به یان و ته وصیف و په سنی نه و هونه روه ره له بابه ت هه سته خوی زیاتر و کاملتر نه بی، نه ته وه روژاوا به کان له روی بنه ره تیکی راست و دروست و موفه ق بو قیر کردن و بار هیئانی تا که تا کی شیاو ته قویه تی ته کنیک ی پیوه ندی دار بون: ناوداران ی له دنیای هونه ریان هیئایه مه یدانه وه، که له باری هیزی به یان کردن ورونکردنه وه و ته کنیکه وه، بی وینن به لآم نه مه به م و اتایه نیه که هونه ر له روژاوا داگه یشتو ته پله ی که مال و جه مالی خوی، به لکو له به رانه ردا هه ر نه و نه ته وانه له روانگای ده سمایه ی مه عنوی هونه ر (هه سته به رزی و عاتیفی) زور له خو ر هه لآنی به کان کز تر و نزم ترن، هه روانی له بیر بکری که هونه ر ته نیا له ته کنیک ساز نه دراوه. به لکو ته کنیک هو یه بو به دی هیئانی قالبی زا هیری هونه ر، نه گه ر هونه روه ری، له بارو بابه تی ته کنیکه وه به ته وای قوی و له حه دی نه وعی خوی بیت، هیمان به ک هونه روه ر به راستی نایه ته ژماره، چونکا هونه ر ته نیا بریه تی: له صه نعه ت و ته کنیک و زانسته نیه.

هونه ر کو مه له یه که له هه ست و ته کنیک له گه ل صه نعه ت دایه، ته کنیک نه بی به نو به ی خوی گو یای هه سته به دی هیئهری خوی بی، نه نا ته کنیک-ی خالس هه رچه نده به رز و له حه دی که مالی خوی بی، بی رو ح و گیان نه بی، یانی هونه ر نیه، به لکو ته نیا صه نعه ته.

له پیوه ندی له ته ک هونه ردا له دنیای ئیستا که یشدا نه بی بو تری که ره وشتی که مه کو گه لی هونه ری، ته نات ناودارترین هونه ر ستانه کانی جیهان له ریشته گه لی جیا جیای هونه ری یان گردو ته پیش بریه تی به، له گرینگیدان به ته کنیک ی هونه ر، بی نه وهی به دابین کردنی هه سته عولوی یانی: ده سمایه ی نه سل ی هونه ر.. سه رنجیکی یان داو له دابین کردنی ده سمایه ی مه عنه وی هونه ر، هه مویان به ته قلید-ی خود به خودی ئی حساسی به کترین و به په یروه وی کردن

لههست و ئیحساسی عادی قوتایه سه ره تایی و هونه ر خوازه کان له جه ره یانی په روه رده کردن و ته قوییه تی ته کنیکدا ئیکتیفایان کردوه.

بهم جوّره، ته کنیک-ی قهوی تیکه ل به فقه قری مه عنه وی (ئیحساسی عولوی: ههستی به رزی) له جیهانی هونه ردا هه روه کو گورز بیک بوه که درایته دهس تا که تاکی ناباش و ناشیاو تا... له حاند سه ر سورمانی بیرو رای گشتی، که ره سه ته وده سکر دی خو بان نیشان بدهن و سه ر له خه لک بشیوینن و نه زانانه واداریان بکه ن به ئافه رین وتن و چه پله ریزان.

به گشتی ئامانجی هونه رچییه؟ هه رچه نده، وه لأمی ورد وراست بهم پرسیا ره، پیوه ندی به ناسینی ورود و قولی هونه روه هه یه، به لأم به کور تی ئیشاره و ئامازه یه ک به ئامانجی هونه ر بو ناسینی پیوه ندی هونه ر وچا وورا ورا که باند زه روری یه، ئامانجه کانی به ره تی و گرینگی هونه ری نه صل و ره سه ن و جه قیتی بریه تین له:

۱- تیف تیفه و ته لئیفه ی روحی خاوه ن هونه ره که له نه تیژه ی په ره گرتن و قبول کردنی ههستی به رزی روّحی هونه روه ره له کو مه لدا (چونکا حه قیقه تی روّحی هونه ر پیوه ندی به روّحی هونه روه ره هه یه).

۲- زیندو کردنه وه ی عه واتیفی که به وینه ی خو رسک و ته بیعی له نیو مرو فکه لدا به وه دیعه دانریاوه.

۳- به دی هیئانی یه کبون و یه کیه تی روّحی له کو مه لدا، به و مه رجه، که هونه ری حاکم له کو مه لدا له کانالی دروسته وه: (ئیحساس و روّحی هونه روه رانی به ره پرس سه ر چاوه ی گرتی).

۴- بوژانه وه ی جوانی و زیبایی خو رسک و فیتری که له سروشتی مرو فدا دانراوه، به لأم له بیر بریاوه ته وه.

۵- به دی هیئانی ته نه وع له واقعیات و حه قایه قی ژباندا که له سوینگه ی یه ک نه واختی، ماندو که ر بو ته مه لال هیته ر که دیاره ئه م جوّره ته نه وعه، ئه بی بو پیگه بین و هه لدانی باری مه عنه وی هونه ر بی.

۶- سه‌ره‌نجام هونه‌ر له پله‌ی بونی خویدا، جوانی روّحی مروّف له قالب و شکلی مه‌لموس و بینراودا ساز بوگه‌و نیشانه‌کانی خوا‌باشترو رونا‌کتر به‌کوږ و کوّمه‌ل نیشان ته‌دا جا‌دیاره به‌سه‌رنج‌دان به‌م هیږی نفوزه‌سه‌ر سوږما‌نه‌وه، که‌له‌نیو‌خه‌لک‌دا به‌یانی کردوه، که‌هونه‌ر هه‌روه‌کو‌زوږ به‌ی په‌دیده‌که‌لی بایه‌خداری مه‌وجود له‌کوږو‌کوّمه‌لگای به‌شه‌ریدا، هیچ‌کاتی له‌ده‌س درپږی حا‌کمانی سته‌مکار، پاراستراو‌نه‌ما‌گه‌وه‌میشه‌له‌خزمه‌تی حوکه‌مه‌تی سته‌مکار دا‌بوه‌و له‌وه، بو‌باری ئیستعمارو ئیستمار-ی‌گه‌لانی دنیا‌که‌لکیان وهر‌گر‌توه.

هونه‌ر، په‌کی له‌باشترین و له‌بار‌تیرینی که‌ره‌سته‌ی چاوو‌رای ئیستعمار‌گه‌رانه، بو‌دا سه‌لمانندی جینایه‌تیان، ته‌مروّش له‌شکلی پیچه‌له‌پپجترین‌دا و به‌ته‌کنیک‌گه‌لی زوږ‌پیشکه‌و تو‌تر له‌خزمه‌تی دیوه‌زمه‌کانی خوږه‌لآت و خوږاوادان.

له‌وشوینهی که‌هونه‌ر له‌گه‌ل عه‌واتیف و روّحی مروّف پیوه‌ندی نیزیکی هه‌به‌به‌ئاسانی ته‌توانی له‌لایه‌ن حوکه‌مه‌ته‌کانه‌وه‌بو‌را‌کیشانی خوږه‌ویستی خه‌لک و خو‌کیشانه‌نیو‌ته‌وان که‌لکی لی‌وه‌ربگیردری.

جا‌له‌م‌روه‌وه‌زل‌هیزه‌کان بو‌به‌دی هینانی مه‌به‌ستی شومی خو‌بان له‌لایه‌نی جیاجیای فه‌ره‌نگی رامباری، ئابوری و... له‌هونه‌ر‌که‌لک وهر‌ده‌گرن. وله‌ئا‌کام‌دا‌ئه‌م په‌دیده‌بایه‌خدا‌ره‌که‌ته‌بو، هو‌بی‌بو‌بیداری و روشت و پیشکه‌وتی مه‌عنه‌وی خه‌لک، ته‌یته‌هو‌ی مه‌ست‌بون و ته‌حمه‌ق‌بونی خه‌لک و هه‌روا‌ته‌یته‌هو‌ی سه‌ر‌گه‌رمی و سه‌ر‌قال‌بونی دارا و ده‌وله‌مه‌نده‌کان. باشترین‌نمود-ی‌عه‌ینی‌ئه‌م هونه‌ره‌کراوه‌و گوږیاوه، هونه‌ری‌شابه‌سه‌نه، که‌هو‌ی له‌ناو‌چونی‌خو‌و‌ئه‌خلاق‌ی‌چاک‌بو.

به‌گشتی‌گرینگترین مه‌سه‌له‌به‌که‌له‌هونه‌ردا‌ته‌بی له‌به‌ر‌چاو‌بگیردری، ته‌لتیف‌ی عه‌واتیف و ته‌هذیب و باش‌بونی که‌یفی هه‌ستی هونه‌روه‌ره، تازه‌مانی که‌ئه‌م‌کاره‌حه‌یاتی‌یه، له‌چوار‌چیوه‌ی هونه‌ردا‌له‌به‌ر‌چاو‌نه‌گیردری، هونه‌ر، جیگای‌ئه‌سلی‌خو‌ی‌نادوز‌یته‌وه. ئیستا‌که‌زانیمان روّحی هونه‌ر، پیوه‌ندی به‌جوږی روّحی و پاک‌ی‌دل و ده‌رونی هونه‌روه-روه‌ه‌یه، جا‌که‌وابی، ته‌بی هونه‌روه‌ر‌به‌دلی‌پاک و بیداره‌وه‌چ له‌زه‌مینه‌ی‌سینما، ته‌ئاتر،

Dr.Saleh Ebrahimi

راديو، تلويزيون، شاعر و هونه، چريکه و چيروک، نهقاشی، موسیقي، سازو ثاواز و... خه ريکی
نواندنی هونه ريچ

***

نه و روز ، تازه بونه وهی بیره وهری گه وهی خزمایه تی ئینسان و سروشت و خۆرسکه

گزینگی به هارو چرۆدانی دوباره، مزگینی نه و رۆزوها تنه وهی سالی نوێ به هات نه دا له ههروه رزیکدا، له هه رکات و سات و کاوینگی کدا هه موشتیکدا تازه و نوێ ئه یته وه، هه رزه مان، دنیا و ئیمه و گشت کایینات له حالی گۆپان و گۆپیاندا. به لام، نه و رۆز ئاو وه وایێ تری هه به، کاتی چرۆدان و گۆل و غونچه دانی دوباره ی خۆرسک و سه ره تای که ژێ نوێ بونه وهی دوباره ی سروشت و جیهانه.

به گزینگی نه و رۆز دار و گۆ و گیا و گۆل نه فهس و هه وایێ تازه هه ل ده مژن و جوان و شاد و ته رو پاراو و عه تراوی ئه بن، چومه له و چه م دینه جۆش و خروش و مه ل و بالنده کان دوای ماوه یه ک کز و که نه فتی و که سیره بون، دوباره بال ئه گرن و دهسته دهسته و پۆل پۆل سترانی تازه ی ژیان ده خۆپین، کوتر ده س ده کا به گمه گم و که وله کو ساران ده قاسپتی و پاساری له سه ر دار و گو بسوانان ده جر یو یی و بولبول له نیو گۆل ده خوتینی و چینه له ریشه ی دل و ده رون ده کا. رۆزگرو نوری تازه به سه ربانی ژبانی مرۆف دا ده پرژینی و خۆین له شاده ماری

ئىنساندا به خۆرسك ده گهرئ و مروف گهش و شادهئىي.

نه ورؤز له هه مو شوئىنكى زه ويداخوى ده نوئىي، ههست نه كرى و خوئىشان نه داو زه وى ده رازئىته وه و دونيا ده خه ملئىي نه ورؤز تايهت به شوئىنك له م گوى ئه رزه نيه، هى فه رهنگ و مهرامئى تايهت نيه، نه ورؤز جيئنى له داىك بونى خۆرسكى ئىنسانه. نه ورؤز يادى سهركه و تنى به هاره به سه رساردو سري زستاندا، يادگارى زال بونى كاوه به به سهر زوحاكى زالم و مارزدا، نه ورؤز جه ژنى نه ته وه يى به، كه هه مو ده يناسن كه چييه، نه ورؤز هه موسالئىك ده گه رټه وه و ده كرټه جيئن و شادى، هه مو سالئىك. قسه ي ليوه ده كرى، رۇزيان و تووه و رۇزمان بيستوه دياره ئىتر نيازى به ته كرار و دوپاته كردن نيه؟ چونكا هه به، مه گهر خوت نه و. رۇز ته كرار كه يته وه؟ جا كه وايئ باقسه كردن له نه و رۇزىش به ته كرار و چهن پاته ببسىن. له زانست و ئه ده بدا ته كرار به مهلال هئنه ر و بيتهوده دانراوه، ئه قل و ئاوه رته كرار په سه نداكا، به لام ههست و ئىحساس، ته كرارى پي خوشه، خۆرسك و سروشت ته كرارى خوش ده وئى، كوړو كوومه لگا، نيازى به ته كراره. خوسك و خؤد كرد له ته كرار ساز دراوه، كوومه لگا به ته كرار، هئزو و زه ده گرى، ئىحساس به دوپاته بونه وه، گيانى وه به ردئى، نه ورؤز چىرىكه و چىروكى جوانى و خوشىكيه، كه له ودا ته بيعهت و خۆرسك ئىحساس و ههست و جاميعه و كوړو كوومه لگا پىكه وه دهس به كارن.

نه ورؤز كه چه ندين سه ته به ناز و فخر به سهر جيئنه كانى دىكه دا ئه كا له بهر ئه مه به، كه قه رازاو پىكى دهس كردى كوومه لايه تى، يا به ك جيئنى داسه پاوى رامبارى نيه، جه ژنى جيهانه و رۇزى شادى ئه رزه. ئاسمان و رۇز، ههرواخرمه و چرته و قرته ي چرودان و گول و هه لدان و له داىك بونى خۆرسكه و پرو ته ژى به له كهف و كوئى هه سه ره تاو په يدا بون و بوون و هاتنه بوون.

به لام جيئنى ئه م و ئه و، زؤربه ي دهم و كات و سات خه لك و ئىنسان له كارگه، موچه و مه زرا، دهشت و سارا، كوچه و كوئان و بازار، باغ و باغات و دهشتى كشت و كال ده گيرټه وه و له نيئ تاو له و هؤده و له ژىر ميج و پشتى درگاي به سراودا كو ده كانه وه، قاوه خانه و

چایی خانه و کافه و کاباره، ژبزه وی و سالون و خانوبه ره کان له هه وایح گهرم به نهوت و گاز، روناک به چرای له رزوک به دوکهل، جوان و رهنگین به رهنگ و... به لام نه و رۆز له ژبیر میچی قورماوی، درگای داخراو، هه وای خهفه، له نیو دیواره به رزو پرله درزه کان که به جالبالوکه ته- نراو له شاروله دی له نیومال و له نیو چوار دیواری دل ته نگدا، ده سی مرۆفده گرتی به ره و داوینی نازاد و بی که ناری خورسک، رای ده کیشی: که به هارگه رم و به تیشکی رۆز روناک و تهژی به له له رین و له رزین و شادی تافه رینش و خولقاندن و به دیهینان، رازاوه به پا و باران، بیینی خوش، پنگه و ناخه لیوه، لق و پۆپی داخراوی باران ویکه وتو، پاک و جوان و دلگیر و... نه و رۆز تازه بونه وهی بیره وهری به کی گه وره یه، بیره وهری خزمایه تی ئینسان و خورسک و ته بیعت، هه موسالیک نه م روله فه راموشکاره، که سه رگه رمی کاری ده س کرد و سازدانی سازدراوی ده س و قه له می خو به تی، دایکی خو ی له بیر نه باته وه، به هاتنه وه بیرى نه و رۆزی پیرۆز، ده گه ژیته وه داوینی نه و یه کتر بینینه وه نه کاته جیژن.

له گهل نه و داگه بوژیته وه، نه م دیدار و یه کتر بینینه ده کاته جه ژن و شادی. رۆله له باوشی دایکدا، خو ی ده بینینه وه و دایکیش له که ناری زاروکدا، له شادی و خوشیان چرۆنه دا و نه پشکووی و خونچه نه دا، رۆندک و سربشکی شادی له لیو نه بارنی، هاواری شادی نه کا و ده س نه کابه گاله گال و چریکه چرین، جوان نه بیته وه و ده چیته وه سه ر دوخی جارن، ده بوژیته وه و ده ژیته وه، به دیتنی یوسفی سینا و بیدار نه بیته وه.

شارستانی و ژبیری نیمه هه رچی پیچیده تر و سه نگین تربی، نیاز به گه رانه وه و نا سینه وهی خورسک له ئینساندا ژبانی زی تر ده کا و به مجوره یه، که نه و رۆز به راوه ژوی داب و ده ستوره- کان که پیر نه بن و ده سوین و ده پوین و بیهوده نه بن، هیز نه گرتی و بو چونه نیودوار رۆز جوان تر و ده رخشان تر نه بی، چونکا نه و رۆز ریگایه که، نه و جهنگی دیرینهی که له رۆزگاری لاتیروا کونفسیوس تازه مانی رو سوو ویلتیر به رده وامه ایکاته ناشتی و ده سه ملانج.

نه و رۆز ته نيا ههه و مه رجیك بۆ ئاسوده بون، سهيران و خوش رابووردن نيه. نيازى زهرورى جاميعه، خوړاك و ژيانى نه تهوه به كيشه. دنيايى كه له سه رگورپان و گورپان، پسان و تيا چون و پرش و بلا و بونه وه و له كيس چون ساز دراوه، جياگايه ك كه له ودا، تهوهى سابه و نه گورپدراو و هميشه پايه داره، ته نيا گورپان و ته غير كردن و پا به دار نه بونه، چ شتى ته توانى نه تهوه به ك، كوړ و كوومه لگايه ك له راسته رابهى بى به زه بى رۆزگار، كه به سه ره موشتدا تى ته پهرى و پان و فليقى ده كاتهوه و نه روا، كه هه ر پيگه به ك ده شيكى و هه ر شيرازه به ك ده پسى ته له زه و آل بى پاريزى؟

هچ ميلله تى به به ره به ك و دو به ره شكلى و بيچم ناگرى، ميللهت و نه تهوه كوژ يلكه و كوژيكى پيگه وه لكاوى به ره نه سلى موته و الى زور و زه وهنده، به لام زه مان، ته م تيغه بى روحه پتو هدى به ره كان ده پسى و فرت و فتى ته كا، له نيوان ئيمه و پيشينا نماندا - ته وانهى كه روى جاميعه ئيمه و نه تهوهى ئيمه يان ساز داوه و پيكيان هيناوه - شيو و دۆلكى ته نگه بهرى بهى ميژوى قوول كراوه، سه ته خالى به كان، ئيمه له وان جيا كردو ته وه، ته نيا داب و ده ستورى باوى كوومه لايه تين كه، بزر له چاوى جه للادى زه مان، ئيمه له م دۆلكه، پر له به راته په رتئى و له گه ل پيشينا نمان، وه له گه ل را بوردوه كانمان ناسياو ده كا. له ديمه نى پيرۆزى ته م داب و ده ستوره باوانه دايه كه ئيمه بوونى ته وان له رۆزگارى خو ماندا، له كه نارى خو ماندا وه له «نيو خو مانى خو ماندا» هه ستى پى ده كه ين و خو يشمان له نيو ته واندان ته بينين. وه جه ژنى نه و رۆز، به كى له پته و ترين و جوان ترين باوى ماله باوانه، كه و او جوان و باو ماوه.

له و كاته دا كه داب و ده ستورى نه و رۆز ده به ين به رتوه، ده لى: له هه مو نه و رۆز يكدان كه هه مو ساليك له م ئاخ و سه رزه وى يه دا ته يان كرده جه ژن و چراخانى و شادى، خو مان ده بينين و له م حاله داشانويى تاريخ و روناك و رو په رى ره ش و سپى ميژوى ميلله تى كه و ناراي ئيمه له راست چاو ماندا لانه درى، به رتزه نه روا. ئيمان به وهى نه و رۆز جه ژنى ئيمه به و باو با پيرانى ئيمه كردو يانه ته جيژن، ته م بيرو را پر هه بجانه . كه ميشكماندا بيدار ده كاته وه كه: به لى: هه مو ساليك، ته نانهت له و رۆزگارهى كه ته سكه نده رته م ئاوو خاكهى ئيمه به خو ينى

میلله تی ئیته رهنگین و خویناوی کردوه، له که ناری گرتی بهردان و سوتانی ئاسه واری و لآتمان، نه ته وهی خویناوی ئیته زوژ جوان و راز اوه ترو به بیروباوه ری زیاتره وه، جه زنی نه و رۆزیان ده گرت، به ئی: هه موسالیک! ته نانهت ئهوسالهی که سه ر بازانی قوته یه له سیروان خه لکی نو قم ده کردو مولهیک کوشتاری ده کرد، خاجدار و جه نگیز و ته یموره شه له و تورکاتی وهسمانی و ئاق قویونلو و سه لجوقیان و... خه لکیان ده کوشت، له ئارامبونه وهی غه مگینی شاره زامداره کان له که ناری ئاورگی سارد و سردا، نه و رۆزیان زوژ به گهرم و گوپی ده کرده چیژن.

میروله، زبیرنا نامیدی، ده گیزیته وه که له و سه ر ده مهی که عه ره بی هیرشکار له قادسییه و نه هاوهند له ژیر تیغی تیژی بی روحمیدا خه لکیان ده گریاندا، کاتی و لاتی ئارام کرده وه و دژو دوژمنانی ره پی نا، هه رله و سالانه دا و دوايش نه و رۆزیان گرتوو و ئه و سه رده مه یان به رابوردو پتوهند ئه دا.

نه و رۆز هه موکات و ساتی خو شه و بیست و به ژیر بووه، له چاوی موغاندا، له چاوی موبیداندا، له چاوی موسولماناندا، هه مونه و رۆزیان لا خو شه ویست بووه، به زمانی خو یان، قسه یان لی کردوه. ته نانهت فه یله سوفان و زانایان و هوزانفانان و تویانه: «نه و رۆز رۆژی یه که مینی ئافه ریشه، که خودا ده سی کردوه» به خولقاندنی جیهان و له شهش رۆژا یاله شهش ده و ره) له و کاره دابو، له شه شه مین رۆژ دا خولقاندنی جیهان ته واو بوو جاله به ر ئه مه یه که یه که مین رۆژی نه و سان «خاکه لیوه» یان، به «هور موزد: خودی» ناو بردوه و ئه و شهش رۆژه یان به پاک و پیرۆز بژاردوه»

چ چریکه و چیرۆکیکی جوانه، جوان تر له واقعیته ت! به راستی مه گه ر هه مو که سییک هه ست نا کا، که یه که مین رۆژی به هار، هه رده لینی یه که مین رۆژی ئافه ریشه. ئه وه نه و رۆز بووه دیاره به هار، یه که مین که ژو که شه نه و سان (خاکه لیوه) ش یه که مین مانگ و نه و رۆزیش یه که مین رۆژی ئافه ریشه، قهت خوا جیهان و خو رسک و ته بیعه تی له پاینر یاله زمسان یا له هاویندا دهس پی نه کردوه، دیاره یه که مین رۆژی به هار، شیناوه ردی ئاخنی گرتوو به

لیوه وه و شین بووه و رواوه. سیلاو ههستان، قهلهزه ی تاو، تافنگه ی شه تاو، چرتو کردنی دار و دم کردنه وهی خونچه و گول کردنی گول و گیاو شاخه و پویه ی دارو دهوهن لهه و رۆژدا روی داوه، رواوه، بهردو داری ناوئاو سوواوه.

بی شک، رۆح و گیان لهه که ژه دا سه ری هه لداوه و عه شق و ئه وین لهه رۆژه دا گووپ رواوه و یه که مین جار رۆژ له یه که مین نه رۆژدا گزینگی داوه و زه مان له ته که ئه ودا ده سی پی کردوه. ئیسلامیش رهنگی جوان تری به نه و رۆژ داوه، شیرازه ی کردوه و ئه وی به پشتیوا نه بی ئه ستور، ئه وی له مه ترسی زه وال له ده ورانی موسولمانی کورده واری و ئیرانیاندا، پاراستوه و رای گرتوه، نه و رۆژ که له گه ل گیان و خوئینی ئیمه تیکلا و ببو و لیکدرا بوو، گیانی نه ته وایه تی له گه ل ناوئیه ببو. به رۆحی دینی تازه ییش گوچی گرت، داب و ده ستوری نه ته وه بی و نیرادی، له ته که باوه ره به دینی پیروزی ئیسلام و قورئان و عه شق و ئه وینی پره تیزی تازه یه - که له دل و هه ناوی ئه م سالی تازه یه وانه و رۆژه هاته وه جیژ نیکی کونی کورده به خووشی و به هاته وه خه لکی له م ئاوو خا که دا فرجکی گرتبو، گرتی خوارد و پیکه وه پیوه ند دران و پته و بون و پیروژ بون.

نه و رۆژ - ئه م پیره که گه رد و غوباری چه ندین سه ته له روی نیشتوه - به درزیایی میژوی که و نارای خوئی، رۆژگاری له که ناری موغاندا، زیکر و ویردی میهر په رستانی خوئی به گوئی خوئی بیستوه: دوای ئه وه له که ناری ئاورگدانی زه رده شتی دا، سرود و سروشی پیروزی مویدان و زه مزه مه ی ئاوئستا و سروشی ئاهور مه زدای به گویدا خوئیندراوه، له وه به دوا به ئایاتی قورئان و زمانی ئه للا: ریزیان بو داناوه، ئیستا سه ره رای ئه وه به نوئیز و دوعا و پارانه و گه کوردی یارسان و دینی کونی کورده واری و عه شق به خواوئه وین به حه قیقه ت گیانی تازه ی پی ئه دا.

ئه م پیره خاوه ن پیره وه ری یه که له هه مو سه ته یه کداوله گه ل هه مو به ره وه نه سلیکدا و له ته که هه مو باو با پیرانی ئیمه دا و ئستاوه تا رۆژگاری ئافسانه بی گو ده رزو گایو میرت «میردی گه ییو» ژیاوه و له گه ل هه مو مان بووه، و هه یه، ریساله ت و رۆلی گه وه ری خوئی له هه موده م و کات و

ساتیکدا زور پر به هیزی خوی و به عشق و نهوین و وهفاداری و خوین گهرمی و ره زاشیرنی
نه نجام داوه و نهویش سپی کردنه و هگرهنگی غم و وه لقر چاری پر چین و چروکه له سیما و
قیافه ی نه نه وه نه جیب و زولم لیکراوه به که له گهل خوین و ئیسک و پلوسکی خه لکی نه م
سر زهوی به لا و صدام لی دراوه له گهل روچی شاد و خو رسک و ته بیعت لیکدراوه و
گه وره تر له هه موان پیوه ندانی نه سله مو ته والی به کانی نه م هوزونه ته زه که له سر چه قی چوار
رینی یانی به لا و روداوه ی میژ و گیر ساوه و دامه زراوه و هه میسه که و توتته به ره یترش و قینی قین
له دلان و جهلادان و تالانکه ران و هه روا په یمانی به کیه تی به ستن له نیوان هه مو دلی خزم و
که س و کار که دیواری گرژ و توره و بیگانه، چهن دین ده و ران له نیوانیاندان ته بووه و پروی مه م
وزین و دولی قوولی فه راموشی جیایی نه خسته نیوانیان.

ئیمه له م کاوه دا له م ده م و ساته دا له م به که مین ده می ده س پیکردنی سره تای نایفه رینشه دا،
به که مین روژی خیلته ته دا، له روژی خوادا له روژی ناگره سوره ی ئاهورایی دا، نه و روژی
پیروز نه که بینه جیژن و ناگر ههل ده که یین، ناگری ئاهورایی. له قوولایی و یژدانی خو ماندا به
پیاوه تی خه یال له سارای رهش و ده شتی سوتواوی هه له بیجه، شاری هیروشیمای
کوردستان عبور نه که یین و له هه مو نه و روژگه لی که له ژیر ئاسمانی پاک و روژی رونا کدا له
سر ناخ و خاک کی ئیمه که ریزی لی گیراوه و ناگری نه و روژ هه لکراوه له گهل هه مو زاروک و
کورو کچ و لاو پیروژن و پیاوانیکدا که خوینی نه وان به تیوره گماندا نه روا و روچی نه وان له
دلماندا ته کان ده خوا به شواری ده که یین و به مجوره (بوونی خو مان) به ناو به ک نه ته وه، له نیو
گزه باو گیژه لوکه ی توند و مره شه بای کوشنده و سوتیته ر و ئال و گوژده ردا خورانه گرین و
خولود به گهل نه به خشین و له هیرشی نه م سه ته دا که ئیمه ی له خو مان ناموو «نه بان» کردبو.

چ چریکه و نه فسانه به کی جوانه، جوان تر له واقعیته! به راستی مه گهر هه مو که
سیک ههست ناکا، که به که مین روژی به هار، هه رده لپی به که مین روژی نایفه رینشه. نه وه
نه و روژ بووه، دیاره به هار به که مین که ژو نهوسان «خاکه لیوهش» به که مین مانگ و نه و.

رؤزیش یه که مین رؤزی ناهه رینشه.

□ نیسلامیش رهنگی جوان تری به نه و رؤز داوه شیرازهی کرد وه و نهوی به پشتیوانه یی نهستور، نهوی له مه ترسی زه وال له ده و رانی موسولمانی کورده واری و ئیرانیاندا، پاراستوو و رای گر تووه.

□ نه و رؤز ته نیا ده رتانی بوچه سانه وه، سه یران و خوشگوزهرانی نییه نیازی زه روری جامععه و کوومه لگا، خوراکی ژبانی نه ته وه یه کیشه.

له م میعادگه یه دا که هه مو به رهی میژو وه چریکه و چیر و کی هیلله تی حوزوریان هه یه له گهل نه واندا په یمانی وه فا ده به ستین و «نه مانه تی عشق و نهوین» له وان به وه دیعه و نه مانه ت وهرده گرین «قهت نامرین» و «به رده و امی راستین» ی خو مان به ناوی نه ته وه یه ک که له م سارای گه ورگه به شهریدا ره گک و ریشهی له قوولایی فهره هنگی دارمال له غینا و قیداسهت و بیخه وش وجهلال و شکودا هه یه و له سه ر هیمی «نه سهالته» ی خوویی بون له راگوزاری میژودا راوه ستاوه، له سه ر «رو پهره ی جیهان» سه حیفه ی عالم سه بت و زه بتی بکه ین.

□ ته فتازانی له بابی ته کراردا ده لئی: ته کرار عه یب و خهوشی قسه یه مه گه مرله یادی مه حوبدا، که له ویدا نه ته نیا جایزه که یاد و ناوی نه و ته کرار و دوپاته بکرته وه، به قسه ش فه زیله ت نه به خشن^۱

وه ره تاگول نه فشانی بکه ین

مامه نه ورژوز!

توآبه و چریکه، غه مکین و پرههسته وه

توآبه و که نینه پاک و پر ده رده وه

۱ - مونه وهل، روژنامه ی اطلاعات صفحه ۶ شه مه ۲۷ اسفند ۷۱ و ۲۴ ره مه زان ۱۴۱۳ و ۱۸ مارس ۱۹۹۳ از ۱-گودهرز - جه مشید: میژوی ته بهری، موعجه مولبولدانی حه مه وی، موروج الذهب نه و روژنامه ی حه کیم عومه ر- ی خه بیام.

تو! به و هه لپه رکچی و خه نده وه
دیو و درنجی خهم له دل ته په ریپنی
تو! به و کراسه سورو توزاوی به وه
تو! به م رۆمه ته رهش و چرچه وه
که له بهختی رهشت رهنگک نه داته وه
رهنگی خهم و په ریپشانی له دل ته شواته وه
مامه نه و رۆز له دلنا خهمی تال و تفته
خهمی دارمال، دهر وین، بۆمان سهخته
دهنگک دانه وهی پیکه نیته
دلۆپه ی رۆندک و فرمیسکه
که له سه ر چاوه ی گیانت نه تکی
به داوینت دا ته رۆزی
تیمه یش به فرمیسکه کانت به گور ته که نین.
مامه نه و رۆز!
وه ره له رومه تت توژی رهشی بته کینه
ناگر بخره نیوکه وای سوری خو ته وه
وه ره ههروه ک مه لیککی دلشاد و خوش ناواز
بال لینکده تا دم ترۆسکه تروسکی خو ره تاو
له بیر به ره وه
نه فسانه ی خهمی دیرین
له باتی سترانی تال و خه فه تبار
هم شیعره ی شیرین بچرین!

وه ره تا به کتر گولباران بکه یین و مه ی له جام،
بچه یه که نشکینین و که لاله یی تازه ساز بده یین (شه پوول). مار

نازادی وهه‌لدانی مروفانی:

مروف وهه‌ربونه‌وه‌ری وزیندوی تریش بو هه‌لدان و گه‌یشتن به که‌مالی بونی خوئی نیازی به نازادی هه‌یه‌به‌لام نوکته‌و جینگای سه‌نجدان لیره‌دایه که هه‌لدان وکه‌مالی هه‌ر بونه‌وه‌ریکی زیندو له‌پنوه‌ندی نه‌و له‌گه‌ل خو‌رسکی و سروشتی و ئافه‌ریده بونی نه‌و ده‌ناسیندری.

هه‌لدان وکه‌مالی مروفا نیش له‌پنوه‌ندی له‌گه‌ل فیتره‌ت و حه‌قیقه‌تی وجودی نه‌و دا ده‌ر ده‌که‌وی و ده‌ناسری

حه‌قیقه‌تی وجودی مروف عه‌ینی پی‌وه‌ندی و ئوگر بونی‌ته‌تی به‌حەق، پینگه‌یشتن و هه‌لدانی مروف له‌((قوربی وجودی)) دیته‌دی. نازادی به‌راستیش له‌م پی‌وه‌ندی نیزیکی و قورب له‌خو‌ا تا ریف‌ده‌کری، جا که‌وایی نه‌توانین بیژین: نازادی راسته‌قینه‌هوی هه‌لدان و پینگه‌یشتنی بونی مروفا مروفانیه.

به‌لام نوکته‌یی گرینگ که‌ئەبی دو پاته‌ی له‌سه‌ر بکری ئه‌مه‌یه که‌ته‌نیا نازادی به‌راستی‌یه، که‌ئەبیته‌هوی پینگه‌یشتن و هه‌لدانی ئینسان و نه‌نزان وه‌((نازادی)) وه‌همی و نه‌فسانی ته‌نیا غوربه‌ت و یه‌خسیری زیاد ده‌کا وهیچی دیکه.

ویژه‌و ویژاوه‌ری ره‌سانه‌یی و مه‌شه‌وراتی زه‌مانه‌بی نه‌وه‌ی له‌بابه‌ت هه‌ریم و سنورو حه‌ریم و که‌وشه‌نی، یا تاییه‌تمه‌ندی و ماهیه‌تی قسه‌بکه‌ن، هه‌میشه‌فو به‌بو‌ق و که‌ره‌ناکانی چاورای خو‌یاندا نه‌که‌ن که‌نازادی هوی هه‌لدان و پینگه‌یشتنی مروفانیه.

نازادی هوی به‌رز و ته‌رز بونی فه‌ره‌نگ و هه‌لدانی بیرو هه‌زه‌، وگشتی بافی دیکه‌ی، له‌وجه‌شنانه، قسه‌ده‌که‌ن و ده‌ئاخون، نازادی نه‌فسانی هوی دوربونی مروف له‌حەقیقه‌تی خوئی و غافل بونی نه‌و پیک‌دینی.

به‌ئێ نازادی ده‌بیته‌هوی هه‌لدانی مروف و به‌رز بونه‌وه‌ی باری فه‌ره‌نگی نه‌و، به‌لام له‌کاتی قسه‌کردن له‌م دروشمه‌ئەبی بزانی که‌له‌چ جو‌ره‌ نازادی یه‌ک ده‌دوین و له‌کاتی کرده‌وه‌دا ئه‌بی سه‌رنج بده‌ین که‌نه‌که‌وینه‌ داوی لیبرالیستی نازادی، چونکا له‌ویندا نه‌ته‌نیا

ناگهینه هه‌لدان و بهرز بونه‌وهی مروفانی، تازه زنجیره‌ی غوربه‌ت و دیلی ئه‌ویشمان قورس ترکردوه و زورترمان باداوه، وریابین که ئازادی نیوان ئیمه و لیبراکان و ئومانسته‌کان ته‌نیا و ته‌نیا موشته‌ره‌کیکی له‌فزی و بیژه‌یه، ئیمه له‌ حه‌قیقه‌تی ئازادی و هه‌لدانی مروفانی قسه‌ده‌که‌بین به‌لام ئه‌وان له‌ژیر ناوی ئازادی دا‌ده‌م بین و قفل له‌دل و ده‌رونی مروفانی ئه‌ده‌ن شو‌رش‌ی دینی به‌یام هه‌نه‌رو مزگینه‌ده‌ری ئازادی به‌ راستیه.

ئازادی یه‌ک که دوربی له‌ ده‌سه‌لاتی شه‌یتانی تیکنو کراسی، بورو کراسی و سه‌رمایه‌ سالاری، بونی گۆلی خو‌شبو‌ی مه‌عنه‌وه‌یه‌ت و هاودلی و هاوره‌نگی ده‌شت و ده‌ری شو‌رش‌ی دینی پروته‌ژی کردوه.

هه‌مو فه‌لسه‌فه‌ی «ژان پۆل سارتیر» (Jan Poul Sarter) هه‌ول و ته‌لاشه‌ بو‌رزگار بون له‌بی هیوایی و ته‌ناقوزو ناو‌میدی، که به‌شه‌ری رو‌ژاوا‌بی، ئه‌و لای وایه ئازادی به‌شه‌ر محاله، به‌لام به‌ داغوه‌ چون ژان پۆل سارتیر خو‌یشی هه‌روه‌ک زانا‌کانی تری رو‌ژاوا‌بی ریگا‌چاره‌ له‌ چوار‌چو‌یه‌ی زات و ته‌وا‌ویه‌تی ئازادی ((ئومانستی دا و که‌وته‌ خواری، به‌شه‌ری تازه و مل بادانی ئه‌و، که بوی ده‌گه‌ری، سه‌رگه‌ردانی ئه‌و زیاده‌کا.

ئه‌بی بزاین ئازادی بیجگه‌ له‌ پێوه‌ند له‌ گه‌ل حه‌قدا، واتای بو‌نیه، جا هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌مه‌شه‌ که ئازادی رامیاری و کۆمه‌لایه‌تی رو‌ژاوا‌یش بیجگه‌ له‌ زیاد کردنی فاسیله‌ی چنیا‌یه‌تی و قودره‌ت‌یابی بور ژوا و غه‌له‌به‌ی رو‌حی سه‌رمایه‌داری و پول و دراو په‌رستی و شه‌یتی بونی مروف و په‌ره‌گرتنی ئیمپریالیزم و بی‌دادگه‌ری کۆمه‌لایه‌تی شتی تری لی‌ سه‌وز نه‌بوه‌ و نابی.

ئیمه‌لامان وایه مروف عه‌ینی ته‌عه‌لو‌قه‌ و ئینسان بو‌گه‌ یشتن به‌ ئازادی و میوه‌ و به‌ردانی تاکی حه‌قیقی خو‌ی ئه‌بی بگانه‌ ته‌عه‌لو‌قی به‌راستی به‌خوا وله‌ئهم و ئه‌و دا‌ب‌پردی و له‌ئو‌گ‌ردا‌ریونی خو‌بو‌لای خوا سو‌ر‌بی، نه‌ک له‌روی نه‌زانی و خو‌قه‌ف کردن و خو‌به‌زل زانی خو‌ی دو‌ربخاته‌وه‌ و ئینکاری بکا.

خوی چاک و داب و ده‌ستوری زیان - باله‌دیمه‌ن و روانگای خو‌رسکی و سه‌روشت

لهزه تی گیانی و روح وهر بگرین، ته ماشا و روانین بو روانگای جوانی خورسک به له شو
لاری مروف گیانی تازه نه به خشی گوله ره نگاو ره نگه کان، دهشت و دهری سهر سهوز و
ره نگین، ناسمانی پر نه ستیره ی گه شه دار، نه م هموه جوانی و خوشیکه به یی زهوق
وچه شه یه ک که له نیو دل و دهرونی مروفا ده یه له ته ماشای نه وانه لهزه ت نه با و شاده بی،
دیاره نه م شاد بونه، ته نیا له لهزه تی روا له تی دا کو نا بیته وه.

له م نه رزه گردوپان و گو و به رینه دا نینسانگه لی په یدانه بن که ته ماشای روانگای جوان،
نه وان نه خاته بیر کرد نه وه، له باره ی رازی خیلقه تی پر قورده تی نیلاهی، نه وانه له م
بیر کرد نه وه و په ی بردن به رازو ره مزی جهانی نافه رینش زور لهزه ت نه بن، نه وانه
به چاوی به رزرترو وردتر نه روانه، روانگای جوانی خورسکی و سروشت، جا هر له بهر
نه وه ش لهزه تی نه مانه، له لهزه تی که سانی که دارای نه م تایه تمه ندی یه نین زیاتر و بهر
فره تره، نه گهر تو تابلو یه کی نه قاشی جوان له بهر چاومندالینکدا دابینی، نه ومندا له
له ته ماشای نه وه لهزه ت نه با، به لام نیا لهزه تی نه وله گه ل لهزه تی که سی که ده چیته نیو
ورده کاری نه و تابلو یه و له و دیوی نه وه وه هه زاران نافه رین به نه خشینه ری نه و ده لی،
به رابه رن؟

هر جور بی نه گه رتائینستا له لهزه تی زاهیری که لکمان وه رگرتوه باله مه و دوا بکوشین
تاله لهزه تی رو حانیش لهزه ت ببه یین، گولی جوان و ره نگین ببینه و له مه زنی و گه وره بی
گول نافه رین بروانه، له نیوه شه ودا بروانه ناسمانی پر له نه ستیره ی جوان و
گه ش و له راست خوی خولقینه ری نه وانه سه ر بچه مینه وه، نه وسا ده زانی چ شادی و
خوشیه ک روت تی ده کا، به جوری که بیجگه له زانی حه ق ته علاشتی تر نه بیینی «لَقَدْ جَعَلْنَا
فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ» یانی: به راستی له ناسماندا بورجگه لکمان سازداوه و
نه وانه شمان بو ته ماشا کاران رازاندوته وه. نه م باسه له روژنامه ی شه هاده ی کوردی

ژماره ی ۳۹۴ سالی ۹ گولانی ۱۳۷۱/۲/۱ ههتاوی و ۲۱ نیسای ۱۹۹۲ زاینی بهقهلهمی
(شه پۆل) بلاوکرارهتهوه.

دوا روژهی موسولمانانه

به راشکاوی دهبی بلین: دوا روژهی موسولمانانه وشا بهخت له بهختی نه واندا
له هات دایه، مادام له سهر ریازی خوا سورین و له ریگاری نه و لانه دهین (ذَلِكَ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَمْ يَكُنْ مُتَغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهُ عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ) مه شی خوا وایه، کاتی
نیعمه تیکی به هۆزی یا به تاکی یا به گهل و نه ته ویه کدا، نای گوپی و لیان ناستینیته وه،
مه گهر نه وهی نه وان خوین بگوپن و له زیگا لادهن و کل بن وتل بن هوه، سه ره و شوژ به ره و
گوپ، بگوپ دزین یا خو بگوپن و اتا: چاک بون، خراب بن له سه پی ناز و نیعمه ت دابه زن و
سواری نه سه پی نه جهل و به دفه پ بن وهه و ساری خوین بده نه دهس هه وای نه فس و شه یان
به کارو کارابون، نیستا بیکاره و په یاره که وتون، بر و داربون، ست بر واکراون، دلسۆزبون،
قین له دل کراون، له دل و دهرونی خویندا خو بخونه وه و بینه خوژه له نیو یه کدودا، جا
نه گهر بتوانین بهر له و خوه دزیو و کریتانه بگرین و خو به خو چاک و دل و دهرون پاک
بین و به کار و تیکوشه رو نازابین و خو له خوی به د فه پی دور راگرین و بو یه کتر هه ره و هز
بکه یین، کومه گی یه ک بین و مال و ناموسی یه کترین، وه کوهی خو مان بزانیین و بیان
پارتیزین له دل پیسی له گهل یه کتر خولادین و نه وهی بو خو مان پیمان خوشه هه مان بی، بو
هاو نیشتمانیه کانیشمان هه روا بین و بر و امان به خوا بته و بی، نه و دوا روژهی نییمه ی
موسولمانانه.

ئاوینه ی میژو:

چریکه و چیروک و نه فسانه ی میژویی ئاوینه یه که، نه کری وینه ی خو مان و وینه ی
به ره ی نه نزان و نیسانه کانی تری تیدا ببینین، مرؤف له روژه ی رابوردو، نه زمونی روژگار
بو هیم دانان و بناغه ریژی دوا روژی چاکتر و به که لکتر و به خته و هه رانه تر سود و هر ده گری،
جا له بهر نه وه نه بی مرؤف هه مو روداوه کانی رابوردو، جوان بداته بهر جه نه جهری

سهرنج و به باشی لیان ورد بیته وه و شیان بکاته وه به دوکاسنه و سبب گانه و هر دی بداته وه،
ئه و سا بیکاته که شاو، یا ناوه نیا و توومی کار و کرده وهی تیا بچینی، له ئه زمون و تاقی
کردنه وهی تال و تفت و ژه هر اوی تا ئه زمونی شیرین و شادی هیئنه، دیاره زوری له زاگون
و داب و ده ستوری کومه لایه تی و بنه رته تی کارو باری و خوی چاک و ئه خلاقی پاک که نه زم
و نیزام و ته کوزی کومه لایه تی پیج دانه مزرئی، له سهر ئه ز مونی رابوردو، دامه زراوه، چ
ژبارو شارستانی، یاماف، جوانی و ناحه زی کارو کرده وه (حُسْنُ و قُبْحُ أَعْمَالٍ) و ره فتارو
ئاکاری عادی خه لک، که بریه تی له ئیستقرایه که، مرؤف و ئه نزان به درژیایی هه زاران سال
ژیان له پیجئه له پوچی گرئی پوجکه ی کومه لایه تی دا به راوردی کرده وه هه لی سه نگاندوه و
میوه و نه تیجه ی ئه وه ی به وینه ی زاگون و قانون، پیشکesh به کومه لگای به ره ی مرؤف
کرده.

ئه م چریکه نموداری پیشه و کردو کرو، خوو ئاکارو تیک هه له نگو تنی به کوپو کومه له،
جه ننگ، دژو دوژمنی، ناشتی و دوستی، به تیکرا تیکرای ره ننگ دانه وه کان و
ده نگدانه وه کانی ئینسان و ئه نزان له راست روداوه و دژواری یه کانی ژياندا، ئه وه جوړئی
بیر کردنه وه و تیغفرینی کومه لگای رابوردوه وه، به هه مو جوانی و ناحه زی و دژیوی یه وه.^۱
سازوئاواز له دور و اناکاه:

ئه گهر له یه کئی له لایه نگرانی موسیقا بپرسن که سمفونی یانی چی؟ له وه لامدا
پیته ده لی: سمفونی شوینه واریکی گه وره ی موسیقایه که بو ئورکیستیری موسیقا
ده نوسری و له چار به ش ساز ده کرئی: دیاره ناوی چهن که سیش له موسیقازانه کانی ناوداری
جیهانیش ده با که سمفونی نبوغ ئامیزان به دی هیئاوه، که بتهون، چایکوفسکی،
موتسارت بهر له هه موانه، به لام ئه گهر هه ر ئه و پرسیاره له موسیقازانیک بکرئی، یه که م
ناونک که به زاریدا دی (هایدن) ه چونکا زوری به ی خه لک (هایدن) به باوکی سمفونی ناو

۱ - بهر کوئی کتیی رامباری مه دینه نوسراوی فارابی - (ئه پۆل).

ئه‌به‌ن، چون: بتهون، مۆتسارت و مامۆستایانی دیکه‌ی موسیقای سمفونی، له‌ساخته‌ی زۆرو زه‌وه‌ندی خۆیان بۆ ئۆرکیستیری سمفونیک له‌موسیقای هایدن مایه‌یان گرتوه، به‌تیکرا شوێنه‌واری ئهم موسیقازانا، ناودارانه بۆ ئه‌وان، هه‌روه‌کو کتیپیک بوه که ده‌رسی لی فیژبون وزانستی خۆیان پرترو غه‌نی تر ده‌کرد^۱

ئاو و ژبانی هه‌موچت؟

قورئان هۆی ژبان و یه‌که‌مین لانه‌کی جوله‌نده‌و خزۆکی به‌ (ئاو) ناو برده‌وه، زانستی ژبن ناسیش، هه‌ر ئاوی به‌ بنه‌ره‌تی ژبان داناوه، به‌و جۆرده، توێژانه‌وه که سه‌باره‌ت به‌ ساختومانی گشتی جیسمی زیندو، ئه‌نجام دراوه، نیشانی داوه که ئاو و که‌ربۆن نیژیکه‌ی ۹۸ له‌سه‌تی جیسمی بونه‌وه‌ری زیندوی بیک هیناوه، هه‌روا توێژانه‌وه‌ی زانستی زه‌وی ناسیش، ده‌گه‌یینی که به‌ر له‌ په‌یابونی ئاو، ژبان له‌ سه‌رگۆ و خروکه‌ی زه‌وی نه‌بوه‌و جادوای په‌یدا بونی ئاو و ساز بونی زه‌ریاو ئه‌قیا نوسه‌کان، که‌م که‌مه‌ژینگه‌ی له‌ بارو باو بۆ ژبانی بونه‌وه‌رانی زیندو، وه‌جۆرا و جۆر بونی ئه‌وانه، به‌دی هاتوه‌و خزۆکه‌کانی سه‌ره‌تا، له‌یه‌که‌م رۆژی ژباندا له‌ زه‌ریادا بون و له‌دواییدا هاتونه‌ته‌ سه‌ر به‌ژ و ویشکانی.

گرشمه‌ی یه‌که‌بون:

له‌میزوی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر و خوێشان دانی زانست له‌ خۆره‌لات دا جار جار ه‌گه‌وره گه‌وره‌یه‌ک سه‌ریان هه‌لداوه که له‌هه‌ر بارو باه‌تیکه‌وه‌دارای شوین و پله‌و پایه‌ی به‌رز و بلیند بون، که‌سانی که‌به‌تیکرا له‌ ده‌ورو به‌ری و جودیاندا به‌سه‌ی مه‌لاسه‌درا که‌سایه‌تی مه‌جازیان، ئه‌فسانه‌گه‌لێکه، توێژا نه‌وه‌یه له‌فۆلکلورو باوی کۆمه‌لایه‌تی دا به‌یانگه‌ری ئهم قسه‌یه‌که‌ خه‌لکی ولاتی ئیمه‌کاتی ده‌سه‌ده‌کن به‌چریکه‌و چیرۆک‌سازی که‌سایه‌تی، تاکیک که‌له‌چهن لاوه‌یا له‌بارو با به‌تیکه‌وه‌به‌چاک و به‌رز و چازان و گه‌وره‌تری

۱- ن- کولوسوا، سه‌ره‌تایه‌ک له‌سه‌ر ناسینی موسیقا- که‌به‌یان چوارشه‌مه ۲۰ نازه‌ر ۱۳۷۰ی هه‌تاوی لاپه‌ره‌ی ۶ و ۱۱ ده‌سامه‌ر ۱۹۹۱ زو ۲۰ سه‌رماوه‌زی ۱۶۰۳ ک و ۴ جمادی‌الثانی ۱۴۱۲ ک (شه‌پۆل).

بزائن، تايه تي گه لي له ودا بين که له خه لکی دیکه دا بهر چاویان نه که وئی و زوریان پییدا هه لده لاین به کیک له وانه، مه ولانا عه للامه، سه عید نورسی و مه ولانا نوسخه ی جامیعه خالد شاره زوری یه، له م و تاره دا ناتوانین له بابه ت نه و هه موه چریکه که له بابه ت نه و دوزاته وه گوتراوه قسه بکه یین ته نیا به نوکته یه ک ئاماژه ده که یین و درگای لیکولینه وه، ده خه یینه سه رگازره ی پشت تا نه وانه ی که ده یانه وئی، تویشوی خویمان له وه به ده س بین خه ریک بن.

له دیوان وقسه ی زوربه ی عارفان و خواناساندا هونه وشیعروو ته به ک ده بیسین و ده بینین که واتای وه حده تی وجود، نه دایه کی له و قسه وباسانه ی که له فه لسه فه دا هوی قره قر و قسه لیکردن بوه، مه سه له ی وه حده تی وجود و یه کبونه، که ئایا حه قیقه تی دهره وه، یه که یا زوره.

له حکمه تی موته عالیه دا، دوا ی قسه کردن له موشته ره کات وهاوبه شبونی مه عنه وی وجود و قسه کردن له وه که وجود نه سله، نه تیجه ده گرن، که نه شیای خارجی هه رچه نده وینه ی جوزا و جوزیان هه یه، له باتندا حیکایه ت له یه ک حه قیقه ت ده که ن و نه ویش هه مان نه سلنی بونی نه شیایه، دیاره که سی که بروای به ته و حیده هه بی، ده گونجی به وه حده تی وجود و که سره تی مه وجود به واتای ماهیات مه نسوب به وجود، بزانی و حه قیقه تی وجود له روانگای نه ودا خاوه نی نه نواع و تاکه تاک و پله و نه جزای نه قلی و دهره وه بی، نه بی هیچ جوړه قیام و عهره زنی سه باره ت به ماهیات له گوړدانه بی به لکو وجود حه قیقه تی واحد، ساده ی قایمی به زات بی و ته نیا ماهیات نه درینه پال نه و حه زره ته و نه وه ماهیه تن که زور و موته که سیرن، نه ک حه قیقه تی وجود، نه م واتای وه حده ت ولو جوده بیرو پای فه لاسیغه یه که نه تیجه ی لیوه رده گیردری که نه شیا باوه کو له باری تايه تمه ندی و ناسه واره وه، جیان، هه مو له و باره وه یه که مه وجودن، یه ک حه قیقه تن و نه ویش هه مان نه سلنی بونی نه شیایه و مه وجوداتی جیا جیا له حه قیقه تی بوندا پیکه وه، یه کن و وه حده تیان هه یه.

صدر المتألّهین به بهیانی بیری وه حدهت له عینی که سرهت وکه سرهت له عینی
وه حدهت و بیری نه ساله تی وجود توانیویه تی، ته سویری تازه له جیهانی بوندا بخاته
به رجاو، هر چهن ئیشراقیون به نه ساله تی ماهیهت بروایان ههیه که له گه ل عارفان و
خواناسان یه ک ده گرنه وه.

خواناسان بروایان به وه حدهتی وجود ومه وجود ههیه، عارف دنیا به ئاوینه یه ک
دانه نی بو نیشان دانی وینهی حهق (خوا) به پیی بیروباوه ری عارف مه وجوداتی جیهان
بینجگه له وه که نیشانه و ئایه تی حهقن چتی ترین.

ئیمام محه مه د غه زالی فه رمویه تی: عارف وخواناس له نشیوی پهستی مه جازه وه
بالی گرتوه و فریوه ته نیو نه وجی حه قیقهت، جادوای بینگه یاندنی خوئی له و میعراجه دا
به عیان وه ئاشکرا ده بینن که له جیهانی بوندا بینجگه له زاتی خواچتی دیکه له گوردانیه،
هه مو شتیگ بینجگه له زاتی ئه و هالک و بو تیا چونن (کُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ) نه ته نیا
له یه ک زه ماندا به لکو له نه زهل و سه ره تادا.

له محیدینه وهیه که نه سلی وجود، له هه ربارو با به تیکه وه، واحدو تاکه وکه سره تی
بو تیه، هه م وجود یه که، هه م مه وجود وه نه گه ر حه زره تی حهق خوئی فه یز بدا مرؤف
ئه توانی جه ره یانی حهق له خورسک و له ماده و عونسوردا بیینی و وینه یه ک نامینی که
حقی تیا نه بیینی، جا نه مه یه که هه میشه ئاره زویانه که ئه شییا (که ماهی یه) بو یان
ده ریکه وی.

جا نه وه یه، که شاعیران و خواناسان و عارفان ده لئین:

چارینه ی بابا تاهیر

به صه حرا بنگه ره م صه حرا ته وینه م

به ده ریا بنگه ره م ده ریا ته وینه م

به هه رجا بنگه ره م کوه وده رو ده شت

نیشان ئه ز قامه تی ره عنایی ته وینه م

چارینه:

خوښاښانانکي نه زيا سر نه زونه ن

مياني شوعله، خوشک و تهر نه زونه ن
که نيشت و که عبه و بتخانه و ده ير

سه را يي خالي نه ز دلبر نه زونه ن

چارينه:

يه کي به رزي گه ري نالان ده رين ده شت

به چه شم خون فشان نالاله ميکيشت

هه مي کيشت و هه مي گو فت نه ي دريغا

کي با يه د کيشتن و هيشتن ده رين ده شت

چارينه:

گه رهم راني، وهره م خواني ته زاني

وهره م ناخر بسوزاني ته زاني

وهره م بهر سر نه هي نه لوه ندو مه يمه ند

نه مي وازه م خودا زاني ته زاني

مه نسوري هه لاجيش وتي: من چه قم و شيخي شه بو سته ريش دو اي نه و، وتي: پيچگه

له حق کي هه يه، بيژي چه قم، خوايش فهر مويه تي: له کاتي ده ردودا غدا بلين (انا لله و انا

إليه راجعون) نيمه هي خوايان و بولاي نه ويش له گه رانه وه داين. نه م مه به سته له روزنامه ي

شه هاده ي کوردي به قه له مي شه پول سالي ۹ ژماره ۳۸۲ له ۱۷ دسامبر ۱۹۹۱ زو ۲۶

تازه ري ۱۳۷۰ ي هه تاوي بلا وکراوه ته وه.

فهرهنگ و مه عنه و بیهت؛

فهرهنگ بریه تی یه: له زنجیره یه ک ئوسول و داب و ده ستوروزا کونی خو و نه خلای و کرده و یی و ره فتاری که تاکه تاکی، یه ک کومه لگا له که ناری یه کترین و له پینکه وه بوندا ده ی گرنه بهر چاو و رعایه تی ده که ن.

یه ک کور و کومه ل چ گچکه بی و ه کو بنه ماله و خا و حیزان، چ گه و ره تربی و ه کو گره ک، فیرگه، کارگه و... یاله بیچم گر تنی په ره دار تردابی، و ه کو نیشتمان، یا به واتایی گشتی تر کومه لگای مرو فی و ئینسانی له جیهاندا، ناچاره راکون و زا کونی قه بول بکا، که پینکه وه ژبانی تاکه تاکی نه و کومه لگایه، ده گونجینی و ده بیته هو ی پنه ندی باشتر و شیاو تری نه و کومه لگایه، له گه ل کومه لگای تر، له پله یی په ره دار تری مرو فانی دا.

فهرهنگ له کور و کومه لگای جیا جیادا دیاره یه کسان و یه ک جو زنیه،

له زور شوینی تایهت له جیهان، هو زینک یا نه ته وه یه ک، هه ن که داب و ده ستور و باوی تایهت به خو یان هه یه و زا کونیک به ریز ده گرن، که له فهرهنگ و باوی کومه لایه تی هو زو کومه لگایی تر دور له زا کون بی و دژی ئوسول و بنه ره تی بی، به لام به گشتی له نیوکور و کومه لگای په ره داری مرو فانی، داب و ده سوری، قه بول کرا و وجودی هه یه، که گشت ئینسانه کان و مرو فیه کان له راستی و دروستی نه وه دا بیرو را و باوه ریان یه که و راسته و باشه، هه ر چه نده له واتاو میصدافی نه و ئوسول و زا کون نه دا، جیایی بیرو باوه ر هه بی، بو زینه نه و ئوصول و زا کونانه ی قه بوله و به ره ی مرو ف پی بی باشه نه سل و بنه ره تی نازادی یه، بو تاکه تاکی به ره ی ئینسانی، ده س دریز نه کردن بو مال و گیان و ناموسی خه لکی دیکه، په سه ند بونی چاکه و چاککی، خوشه وستی، فیر بونی عیلم و زانست، پاککی، یا ناشیرینی و دزیوی زولم، سته م، کوشتن، پیسی و چه په لی، نه زانی و... جاکه و ابی چتگه لیککی ئوسولی و داب و ده ستوری له جیهاندا هه یه، که گشت تاکه تاکی ئینسان و نه تزان له نه سلی بون و بنه ره تی بونی نه وانه بیرو باوه ریان یه که و پروایان به و ئوصول و زا کونه هه یه، به لام له کومه لگای بهر ته سکت، نه م یه کیه تی بیرو رایه ده شیوی و

نالۆزده بئى وده گوردرى و جياوازى بهدى دى.

چونكا بهرداشتى جياواز له يه ك ئهسلدا وجودى ههيه، كه يه كبونى بيرورا له پيازدا نه گونجاو دنوينى.

دياره له رۆزگارى پينه ندى، پينه ندو تيكلاوى، رۆزتر كۆرو كۆمه لگا، له گه ل يه كتردا، تيكلاوى فهرهنگى بئى رهنگ ورو ده كا.
تى هه له نگو تن:

تى هه له نگو تنى فهرهنگه كان له يه كتر، به ره به ره يه كى لهو فهرهنگانه سه ر ده كه وئى و به سه ر ئه وانى ترا زال ده بئى و ئه وانى تر ده گورئى و به ره ولای خوى ده يان كيشى و خو و ئاكارو گورپانيان به سودى خوى تى دا بهدى ده هئى، هه رچه نده فهرهنگه ره سه نه كان كه بيانه وئى خورا بگرن له راست ئه و فهرهنگه هيرشكاره بيگانه دا تابشت ده ينن و تياناچن، به لام ئه زمون نيشانى داوه، كه ئه گه ر پاريزگارى له فهرهنگ نه كرى، فهرهنگى ريشه دار وزيندوش كه م كه م زه رد هه لده گه رتى و كز و سيس ده بئى و ئوسول و خو و ئاكارو خولقيان به دريژاي رۆزگار به ره ولای فهرهنگه زاله كه ده گوردريين و سه ره نجام تيا ده چن.

هه رچه نده كۆرو كۆمه لگا له ژن و ميئرد به جوته ساز بوه و فهرهنگى كۆمه لگاش به كار و كرده و هى هه ردو چيني ژن و پيا و ديمه ن و شك ل ده گرى و به رده وام ده مئى، به لام ئه كرى بليين كه نه خشى ژن له پاراستن و به رده وامى فهرهنگ له پيا و زۆرترو به رفره تره، چونكا ژن خوى به ناوى نيوى له كۆرو كۆمه لدا دئته ژمار فهرهنگ، له لايه كى ديكه وه به په روه رده كردنى زا روک و فيز كردن و بارهينانى مندال كه له هه ردو تويزى كۆرو كچن، فهرهنگى خوى ئه دابه به ره ي داها تو.

له م راگويزان و جئى به جئى كردنه دابه كه ئه گه ر ژن پاريزه رى فهرهنگى خوى بئى، فهرهنگه هه ر به و ئه سل وه، ئه جئته نيو به ره ي داها تو، به لام ئه گه ر خوى يه خسيري فهرهنگى نامو و بيگانه بو بئى، فهرهنگى كه راي ده گويزئى، فهرهنگى ئالوزاوو

شه مزاووه و که چ ولار ئه بی که به لای فەرهنه نکه نامۆزآله که دا دیمه ن و شکل ئه گری و به خۆدادئی اجاواى بۆ به ره یه ک به فەرهنه نگی گۆردراو به فەرهنه نگی نامۆ هه لبا که نه ئه ساله تی فەرهنه نگی خویان هه یه و نه ئه ساله تی فەرهنه نگی نامۆ بیگانه.

لیزه دا پرسیارنیک دیته پیشه وه، که نه گه به ره یه ک ئه ساله ت و ره سه نی فەرهنه نگی خوی له کیس بده، چ چاره نویسیکی ده بی؟ وه کو کورده کانی هه بجه یان به سه ردی و به گازی خه رده ل و سیانورو بۆمبی شیمیایی سه دام، عه ره بی ته کریتی ئاگر ئه درین و ده بنه هیروشیمای کوردستان. له بهر ئه وه زیاتر له جواره سه ته، ده سیان له فەرهنه نگی باو بایرانیان هه لگرت و خزمه تیان به زمانی قورئان کرد که عه ره ب به زمانی خوی ده زانی، ده ک قورئان له گورجوی سه دام و درۆزنانی میژوبدا که قورئان ده که نه هه خویان، چونکا هه مو ده زانین قورئان هه گشت موسولمانانه، چ فارس، کورد، تورک و... بی ئیتر به ته نیا هه عه ره ب نیه.

وه لآم بۆ ئه و پرسیاره ئه مه یه که ئه ساله ت و ره سه نی فەرهنه نگی پته وی و که سایه تی به تاک ئه دا که ئه وه له دودلی و در دۆنگی بیری و هزری و رۆحی ده پاریزی، که سی که خیری فەرهنه نگی ره سه ن و پالآوته و دروست بی و له سه ر خوی بزانی که به و فەرهنه نگی و داب و ده ستورانه ی باوی نه ته وه ی خوی ره فتار بکاو خوی له وانه، دانه رنی، له که ف و کولی دل و ده رونی و رۆحی که مرۆف توشی هه ل چون و نا ئارامی ده کا له ریگای دورستی ژیان ده ری ده په رینی، ده پاریزی و ساغ ده مینی، که سیکی ئاوه ها پشتیوانی مه عنه وی کافی، بۆ بوز ده خواو ئه بیته خیری ئه قیده و باوه ریکی به رده وام ولی بران ولی نه وین که بۆگه یشتن به ئارمانجی به رزی مرۆفانی پیداویست، زۆر ئاسان ده ی گریته باوه ش، چونکا هه م له خوی و هه م له فەرهنه نگی دروستی خوی دلینایه و هه ر ئه م دلینابونه شه که ده بیته هوی به دی هاتنی ته وازونی فیکری و ئارامشی رۆحی و خوی په سه ند و چاکی مرۆفانی و ئینسانی یانی: ریزدانان بۆ ژن. (شه پۆل).

***

لیکولینه و هیهک له سهر میشکات الانوار:

میشکات الانوار یا نه سراری نه نواری ئیلاهی ئیمام محمد غزالی ئیمام محمه د غزالی له م ریساله دا بیرو رای فلهسه فهی ئیشراقی گرتوته پیش و ده کوشی به یارمه تی وه گرتن له ئایه تی نور: (اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) و فهرموده ی حیجاب: (إِنَّ لِلَّهِ سَبْعِينَ حِجَابًا مِنْ نُورٍ وَظِلْمَةٍ) و ته ئویل کردنیان، ته نیا به ته ئویلی زاهری نه و ئایهت و فهرموده بهس ناکا، به لکو نه سراری ئیلاهی و رازی نهینی له و دوانه دا به پیی شیوه ی تایهت به خوئی ده که و یته لیکولینه وه. شیوه ی تایهت ته ئویلی ئیمام غزالی له ریساله ی (میشکات الانوار) دا به دریزی به یان کراوه. به کورتی لیی ده کولینه وه و قسه ی لی ده که یین و ده ی خهینه بهر سهرنج دانی ئیوه ی ئازیز ... بی سی و دو ناوه روکی فلهسه فی میشکات الانوار بهر له ههرشتیک له ته ویلاتی باتنی گه ری، له بابته ته فسیری باتنی و پالدانه وه به سهر رموز و ئیشاراتی نه و دوانه و نه وه ی که له ناخی نه و دوانه ی ده رکیشاوه و سهره نجام نه وه ی ئیستخراج یا ده سه بهندی کردوه، دور بی.

له سهر نه م بنه ره ته ریساله ی میشکات الانوار له ئیو شوینه واره کانی ئیمام محمه د غزالی له نه وعی خویدا بی وینه یه له وه حده تی ته ئلیفی تایهت به خوئی به شداره. ههر چه ند له ناخر جزمی سیوه می کتیبی نه حیاء العلوم الدین که بهر له میشکات الانوار نوسراوه له باسی فهرموده ی حیجاب هه ندی له م قسانه ی هیناوه.

کثریا بهشی یه که م

له بهشی یه که می ئم ریساله ئیمام غزاللی له بابته واتای (نور)له عورفی عام و خاس و له پاشان له عورفی خاسی خاسانه وه قسه ی لی ده کا، باسینکی پیشه کیه، له م بابته وه که خوا نورالانوار یا نوری ئه علاو ئه قسایه، وه نوری حه ق و حه قیقیش هه ر خوایه، باقی ئه نوار که ته نیا به مه جاز به نور ناو ده برین، له خواوه سه ر چاوه ده گرن.

هه ر ده لئی: ئیمام غزاللی به ی به شتی بر دوه و ئه وه ی به به دیه ی و سه لمیندراو داناوه، وه ئه وه یش به مجوره یه: که جیهان دارای ئه سلینکه جیا له خوئی. ئم ئه سله نوری حه قیقی یا نوری بالذاته. له پاشان ئیمام غزاللی به ره به ره هه نگاو هه ل ئه گری بولای نه ک بو ئیسباتی ئم نوره، به لکو بو ته قریری وجودی ئه وه. نور له عورفی عامدا شتیکه، خوئی بیینی و خه لکی دیکه ش به یار مه تی وه رگرتن له و بیین، هه ر وه کو نوری روژو مانگ و چراو ئاگری هه لکراو. به لام له بهر ئه وه ی ئم نوره ته نیا به چاو نه بی که بتوانی ئه وه بیینی، ناییندری و نایته ئیدراک، چونکا له ئیدراکدا روچی بینه ریا روکتی له و زانیوه، له م رووه حه ق ئه مه یه که ئه وه به نور یا نوری زاهیر نابیری، ئه مه یه که مین هه نگاوه که غزاللی له بهرز بونه وه ی واتای نورو ته جریدی نور هه لئ ده گری. چونکا له نوری زاهیری مه حسوسه وه به ی به نوری تر ده با که نهینی و نامه حسوسه. ئم نوره هه مان نوره له عورفی خاسانوا.

له پاش ئه مه ئیمام غزاللی له بابته نوری دیده وه ده کوئیته وه که موته لا به که م و کوری به کی زوره، ئم نوره نوری غه یری خوئی ئه بیینی به لام خوئی نایینی وه له شت و مه کیش ته نیا زاهری ئه وانه ده بیینی شتی زور دوریش ئیدراک ناکا، ته نیا شتی موته ناهی و مه حدود نه بی نای بیینی. چکوئله به گه وره و گه وره ش به چکوئله، ساکن به موته حه ریک و موته حه ریک به ساکن ئه بیینی. به لام له ئینساندا «چاو» یک هه یه که ئه و که م و کوریانه ی تی دا ناییندری و ئه وه ش «ئه قل» یا روح، یانه فسی ئینسانی و مروفانی یه. له م رووه باشت

وايه به ناوی نور ناو ببری نهک نوری چاو. نه مه دوه مین هه نگاؤیکه ئیمام محمه د غه زالی له ته جرید-ی نور- دا هه لئ ده گری، چونکا غه زالی به مه ده گاته نور-ی ئه قلی یه که م که مروف به وه خوئی و غه یری خوئی دیاری ده کا: (ته شخیصی ئه دا) وه موته ناهمی و ناموته ناهمی و ئه شیای زور دورو نیزیک ده رک ئه کا. ئه و دیوی به رده ی هه بون ئه ناسیته وه و ئه چیته نیوناخی هه رشتیکه وه و رازو نهینی و حه قیقه تی ئه وانه به چاکی ده رک ده کا، جیهانی بالو پاین (سه رو خوار) ده ناسیته وه و ئافه ریدگاری به رزو بلیند، ده رک ئه کا و نیسبه تی ئه و له گه ل دنیا تی ده گا. باوه کو ئه قل له بهر ئه و هه موه که ماله شیاو تره که به نور ناو ببری به لام هه موشیک یه کسان ده رک ناکا، هه ندی شت راسته و خو و به ئاشکرا ده رک ئه کا و هه ندی تر ته نیا به فیر بون له سه ر چاوه ی حیکمه تی خوا درک ئه کا و به س، قورئان له ئه قل زیاتر ئاگاداری ئه دا، چونکا له گه وره ترین و به رزترین حیکمه ت سه رچاوه ی گرتوه، جا له بهر نه مه قورئان له ئه قل شیاو تره، بو ناوی نور، وه له م دو ئایه ته دا به ناوی صیفه تی قورئان ناو براوه هه ر وه کو والنور الذی انزلنا... یانی نوری که ئه وه مان نارد (قد جاءکم برهان من ربکم وانزلنا الیکم نوراً مبیناً. یانی: نوریکي ئاشکرامان بو ئیوه نارد) دیاره مه به ست له م نوره له م دو ئایه ته دا قورئانه.

ئهم به شه سیوه مین هه نگاوه له (ته جرید) ی نورد چونکا له گه ل نوری سه رو کارمان هه یه که له نوری ئهم جیهانه نیه، به لکو له عالمی مه له کوته و قورئانیش له وه: (له عالمی مه له کوته) عالمی مه له کوته، عالمی میکی به رینه که په ریه کان له وی نیشته جین و روح و گیانی سالیکان، به رز ئه بته وه بو ئه وی. ئهم عالمه هه مان عالمی غه بییه که عالمی شه هاده ت، شوینیکه له شوینه واره کانی ئه وه و نسینی و سیبه ریکه له وو سه به بیکه له و. وه ته زی و پره له نور، ئه نواری عالمی فه روه دین (نوسان) هه میشه به بیی دورو نیزیکان له

۱- تغابن (ئایه تی ۸)

۲- سوره ی نساء ئایه تی ۱۷۴

سه‌رچاوه‌ی نوری یه‌که‌م له‌عالمی مه‌له‌کوت، نور ده‌گرن. ئهم سه‌ر چاوه‌ی (نوری یه‌که‌مه) ئیمام غه‌زالی به‌مانگیکی ده‌شوبهینی که له‌روچنه‌ی مائیکه‌وه‌بداله‌ئاوینه‌یه‌ک که له‌دیواریان گرتبی و له‌ئاوینه‌شه‌وه له‌ئاوینه‌یه‌کی تریدا که له‌دیواریکی دیکه‌گیرابی و سه‌ره‌نجام بدا له‌زه‌وی و نورانی و روناکی بکاته‌وه، ئه‌مه‌یه‌ک نوره‌که به‌هوی ئینعیکاسه‌وه نوری زوری لی په‌یا بوه‌و جا چون وجودی ئه‌و هه‌موه‌نورانه له‌نوری یه‌که‌مه‌وه سه‌ریان هه‌لداوه، قه‌ت ناتوان له‌زنجیره‌ی ئه‌وه جیاپنه‌وه، به‌لکو تا بی‌نیهات پیکه‌وه لکاوان، وه سه‌ره‌نجام به‌سه‌رچاوه‌ی نوری یه‌که‌م که نوری بالذات یانوری حه‌قیقی یا نوری مه‌جز(الله)ی ناوه‌پیه‌نده‌دری ئهم نوره‌حه‌قیقیه‌هه‌ر ئه‌وه‌یه، که خه‌لق و ئه‌مه‌ره(ئافه‌رینش و ته‌گیر) له‌ده‌س ئه‌ودایه، نورانی بونی سه‌ره‌تای ئافه‌رینش به‌فه‌رمانی ئه‌وه: (خوایه) و به‌ردام بونی ئهم نورانی بونه‌ش له‌پله‌ی دوه‌مدا هه‌ر له‌وه‌وه‌یه. له‌راستی دا نورانی بون‌ی هیچ‌کس له‌سه‌ره‌تاوه‌له‌فه‌ودوانه‌ی ئه‌وه‌که‌سه: ئه‌وزاته‌نه‌بوه‌و که‌س شیایوی ناوی پله‌نی وانیه، له‌راست نوردا تاریکی و زولمه‌ت هه‌یه، جا چون نور وجودی مه‌جزه، دیاره‌تاریکی یازولمه‌ت عه‌دم و نه‌بونی مه‌جزه، چونکا نه‌بون: (معدوم) نه‌بو خوی وجود په‌یا ئه‌کاو نه‌بو غه‌یری خوی، به‌لام ئیمام غه‌زالی دو‌بیژه‌ی نورو زولمه‌ت هه‌ر وه‌کو رچه‌ی(ئه‌نه‌وی یه‌تی ئیرانیان‌ی کون به‌واتایی دو‌مه‌بده‌ئی دزو جه‌نگه‌نده به‌کار ئه‌با. به‌لکو نور له‌روانگای ئیمام غه‌زالی یه‌وه وجودی ئیجابی به‌و زولمه‌تیش سه‌لیی ئهم وجوده‌یه‌جا لیژه‌وه‌که وجود دابه‌ش ئه‌بی به‌وه‌ی که دارای صیفه‌تیکی ئاوا زاتی یه‌و ئه‌وه که خوی ئهم صیفه‌ته‌یه به‌یارمه‌تی غه‌یر، له‌راستیدا شتانی تر بیجگه‌له‌و(خوا) مه‌جازه‌و وتنی نور هه‌ر بو‌خوا راسته‌و حه‌قیقی و واقیعیه.

۱ - نوکته: من خۆم ئهم بیرو رایه‌ی ئیمام محمه‌د غه‌زالی زور جوان ده‌رک کردو تی‌گه‌یشتم به‌م واتا: له‌روزی پینجشمه‌ ۱۳۷۱/۸/۲۱ هه‌تاوی که له‌تورکیا له‌کاتی ۹/۵ سه‌ر له‌به‌یانی به‌ماشین له‌سیواسه‌وه به‌ره‌و غیران ده‌هاتم هه‌روا که‌وتومه‌بیری ئهم فه‌رموده‌و نه‌زه‌ره‌ی ئیمام غه‌زالی له‌په‌را روانیم که نوری رۆژ له‌لای ده‌ستی چه‌بی لیخوره‌(راننده‌)وه‌ئه‌دا له‌ئاوینه‌ی به‌سه‌ری راننده‌که‌و له‌ویوه‌نوره‌که له‌شوشه‌ی لای راستی ماشینه‌که‌ی ئه‌دا و پنه‌ی

وه ههروا چون نيسبه تي وجود به به شي ئه خير له ئيضافه ي ئه و ياني له نيسبه تي ئه و له
غهيروي خوئي سه رچاوه ده گري نهك بالذات، زولمته يان له مه قوله ي عهده مي مه خر
داناوه. جيهاني بون يا باستر بليين: ئه وه ي كه غهيروي ناوي خواي له سه ر دائه نين:
(ماسوي الله) له ذاتي خويدا عهده مي مه حزه، وجودي حه قيقه ي هه مان خواي به رزو بلينده
كه نوري حه قيقه ي، ئه بي بزائين: كه ئه م قسه له روانگاي ئيمام غه زالي يه وه جوړي
يانه وعي ته عيروي مه جازي نيه، به لكو حه قيقه تي ديارو ئاشكرايه چونكا ئه م شته
ده سكه وتي بيرو راي باري ئه قلبي نيه، به لكو حه قيقه تي كه، كه عاريفانو خواناسان، له
كاني ميعراج و سه ركه وتني رو حيدا له (قولايي) مه جازه وه به رزي حه قيقه تي ئه وه به
ئاشكراو به عه يان ده بينن. وه له ريگاي شه وق و زه وقه وه واتاي فه رموده ي خوا «كل شيئي
هالك الا وجهه» نه به م واتايه كه هه رچي بي جگه له مه سيري بون دا (به ره و لاي خوايه) له
روزي له روژگاره كاندا تيا ئه چي، به لكو به م واتايه كه هه رچي بي جگه له خوا، بو
هه ميشه (ازلا و ابداً) نابوده.

دياره هه ر مه وجوديكي ئاوه ها ئه بي تيا بچي و نابود بي، وجودي حه قيقه ي هه مان
زاتي خوايه، كه له ماليكيه تي بوندا (ازلا و ابداً) له م دونياو له و دنيا تاكو ته نيايه. ئه م
بانگه وازه ي خوا له روژي به ريدا له نيو خه لك دا ده نگ ئه داته وه كه «پاشايي ئه مرو
هي كيه؟ (هه مو ده لين): هي خواي تاكو ته نياو خاوه ن وزيه» ته نيا تايهت به قيامت نيه،
به لكو له گوئي خه لكي ئه م دنياش هه ميشه ده نگ ئه داته وه.

غه زالي له و په ري بيرو ئه ندينشه دا به بيرو راي شه بيه به وه حده تي وجود ده گاكه هه ر
ده مي فه رمايشه كاني له فه بيلي شه ته حاتي صوفي يه به نينه ژماره ئه وسا به دژواري

راننده كه، له ئيو ئاوينه كه وه، ئه درا له شو شه ي لاي ده ستی راستی ماشينه كه و له و پوه وينه ي راننده كه، له ده ره وه ده ر
ده كه وت، جاري و ابو، ده بو، چار باسي وينه و نه و ناقه وينه كه له ئيو ئاوينه كه ده ر نه كه وت، به و نوردانه وه له
دوره وه ي لاي راستی ماشينه كه به سي يا چوار وينه يا زياتر ده بيندرا. (شه پزل) ۱۲ نوامبري ۱۹۹۲ زابني و ۷۱/۸/۲۱

ده توانين غه زالی له م نه قیده بهر که نار بزاین.

به لام شتی که به لمینی که ټیام غه زالی له یارانی شه ته حات بو به ده سه وه نیه، به لام ټیام غه زالی به پیی ټم قسانه ی خواره وه، زور له وه حده ت وجودی یه کان نیزیکه ټیام غه زالی ده فره می: «دنیا پرو ته ژ یه له نور... هه مو ټم نورانه بو لای نورالانوارو سهر چاره ی یه که می خویان بهر زه دهنه وه ټم نوره ش هه مان نوری خوی بهرزی بیخ هاو تایه. نوره کانی دیکه هه مو عاریه تی و ټه مانه تین و نوری حه قیقی ته نیا ټه وه: (خوایه) هه مو بون و گشت نوریک هه ر خویه تی (هه ر خوایه و بهس) هیچ شتیک بیجگه له دیمه ن و هه یته تی مه جاز، هوویه ت و حه قیقه تی بو نیه. جا چونکا بیجگه له ذاتی ټه، خودایه ک نیه له. نه تیجه دا نیه، ټه وی هه یه، هه ر ټه وه بون، هه ر خویه تی که ټیشاره و ټامازه کردن، هه مو بو لای ټه وه، هیچ ټیشاره یه ک بیجگه بو لای ټه وه نیه» ټیام غه زالی به ټاشکرا نالی: حه ق هه مان خه لقه و ټم دوانه دیمه ن و سوره تیکن بو یه ک حه قیقه تی تاک. هه ر وه کو، کوری عه ره بی دوی ټه وه دلای: ته فاوه ت له نیو ټه وانه دا ټیعتباری یه به لکو ټیام غه زالی ده لای: هیچ مه وجودی بیجگه له ذاتی پاکي خوا حه قیقه تی بو نیه. ره نگدانه وه و عاله م ته نیا له ریگای ره نگدانه وه و ټینعکاسی وجودی حه قه وه یه هه ر وه کو ټینعکاسی نوری مانگ له ټاوینه ی جور به جور وه. به زیوه ری وجود نارازینه وه. ټه مه له روانگاری غه زالی یه وه حه قیقه تی که ټه قل و ټاوه ز دیانی پیدا ناوه و که شفقی صوفیانه ش ټه وه ی سه لماندوه، غه زالی له ټاخیرین پله له ناسین، ته فاوه ت له نیوان ته وحیدی عه وام له سهر بنه رته تی (لا اله الا الله) و ته وحیدو خوا به یه ک زاینی خه واس له سهر بنه رته تی (لا اله الا هو) روناک ده کاته وه (هو) له روانگای ټیام غه زالی یه وه هه ر وه کو و تمان بریه تی یه له وجودی گشتی که ټیشاره بو لای ټه وه ده کری، ته وحیدی خه واس به پیی بیرو رای ټیام غه زالی «ویژه ره که ی کاملتر و شاملتر و حه قیقی تر و وردتر و ده خیل تر له هه مو که س له فهردانیه تی مه جزو وه حدانیه تی صرف - ی خوادا، واریدی ده کا وه نیشتمانی فهردانیه ت ټه و پهری میعراجی ټافه ریده گانه».

له په راوه کانی دیکه ی غزالی دا- که قسه ی لیوه ده که یڼ - تاوا به ناشکرا له وه حده تی وجود قسه نه کراوه، نه وه ی له «نه حیا، العلوم الدین دا» یاد کراوه که: «بون بیجگه له خواو شوینه واری نه و شتی دیکه نیه. وه بون هه مو جیلوه ی شوینه واری ذاتی خوا یه» له راستیدا ئیعترا فیکه به وجودی بون له کو به ی وجودی خوا دا، وه دهر وازه له سهر بیرو رای وه حده تی وجود، دا نه خا ئایا نه توانری بوتری که ئیمام غزالی له رساله ی میشکات الانواردا له روانگای خو به وه له بابت حه قیقه تی وجوده وه بیر ی گورنوه و بیر ی تازه ی دهر بریوه و مه یلی ناشکرای بوکشانی صوفیانه ی، بو په یدا بوه؟ که صوفیان قایل به وه حده تی وجود، ههر ده می بمانه وی به ته مسیلی نوری مانگ و تاوینه گه لی که جیی تابشی مانگن، سهرنج بده یڼ، قه بول ده که یڼ که نه و نوره «ره نگ دانه وه یانه» مونه کیسانه له تاوینه کاند. له حالیکدا که هه ن و مه رئین، زاتهن خیوی وجودی حه قیقی نین، به لکو ره نگ دانه وه یه کن له نوری یه که م یانی: له نوری مانگ به لام مه به سستی ئیمام غزالی له تاوینه له ته مسیل دا چیه؟ و نه شتانه له ته مسیلی نه ودان چ شتیک ده نوینن؟ ئایا ئیمام غزالی به شتی وینه ی هه یولای یه که مین که فه لاسیفه بو ره نگ دانه وه و ده نگ دانه وه ی نوری ئیلاهی له بهر جاو ده گرن، بیر ی کرد و ته وه؟ له حالیکدا که نه زانین که ئیمام غزالی به ئینکار کردنی ته واری وجود، ماده ی قه دیمی عالم نه داته دواوه، وه عالم به مه خلوقی حدیس له عه ده مه وه، ده زانیی. نه وه ی دینه بهر جاو نه وه یه که ئیمام غزالی به ته مسیلیکی وا (ته مسیلی نوری مانگ و نه نواری ره نگ دانه وه له وه) موشکیلی صدوری عالم له خواوه ئالوزاندوه له سهر بنه رته تی نه قلی ده س ناداته ته وزیح و لیکو لینه وه و ناشکرا کردنی نه وه. ئیستا نه بی پروانین که ئایا نه زمونی صوفیانه له کردنه وه ی نه و گری پوچکه، یار مه تیکی به و کردوه؟ ئیمام غزالی له عارفانی یاد نه کا که له وجود دا بیجگه له خوی تا قانه ی حه قیقی شتی تر ناینن، که له ودا بیجگه له خوا شتی نایندری له م روه وه هندی له وانه ههر وه کو حه للاج هاواری (نه زحقم) ی بهر زکرد و ته وه یه کی تر «سبحانی ما اعظم شانی» به زاردینی (مه به ست بایه زیده) به لام نه م حاله ته «وه حده تی شهود» ه نه ک

وه حده تی وجود. وه حده تی شهود حاله تیکه، کاتی صوفی ده گه پرتیه وه لای سولتانی
ئه قل، ئه و حاله ته زو له نیوده چی. له م کاته دا صوفی تی ده گا که: «ئه م حاله ته یه کبونی
به راستی نه بوه، به لکو وینه ی یه کونیک بووه ههر وه کو قسه ی ناشق و ئه وینداریک له و
په ری ئه ویندا»: «انا من اهوی و من اهوی انا». ئیمام غه زالی ده فهرمی: ئی حساسی عاریف
له حالی فه نابون له خو و له خه لک داو به قاو مانه وه به حق، یه کبونی مه جازی و ته وحیدی
حه قیقی ناوه یانی: ته وحیدی که له بوندا بیجگه له خوای تاقانه شتی تر نابینی. ئه گونجی
ئه وه ی که تو مه تی وه حده تی وجود له ئیمام غه زالی لاده با، و ته یه که له م کتیبه دا له ئاخری
به شی یه که م به م واتایه هاتوه: «خوا له گه ل شتیکدا هه یه، ههر وه کو نور له گه ل ئه شیا» و
موده له لی ده کا که واتای ئه و «له گه ل ههر شتیکدا هه یه» ئه مه یه که ئه و: (خوا) بهر له ههر
شتی و بالتر له ههر شتی ده رخه ر «و موز هیری» هوی وجودی ههر شتیکه. فه رموده ی
ئیمام غه زالی له م بابه ته وه که ئه و: (خوا) «بهر له ههر شتیکه» ئیقرار به قه دیم بونی خوای
به رزه و قسه یه کی دیکه ی ئه و که وتویه تی: «خوا له ههر شتیک به رزتره» ته نزیه و
بینجه وشی خوایه، جا له بهر ئه مه بینجه وشی خوا به واتای حه قیقی دینی مو تله قه له
گه ل، قسه ی وه حده تی وجود، سازگار نیه، ههر ئه م مه یه سته بو ته هوی ئه وه ی
که (ونسینک) له وتاریکدا که له سالی ۱۹۴۱ زاینی له Semietische Studien uitde
nalatenschap بلاوی کردو ته وه، به پیوه ندی ئه م به شه له میشکات الانوار له گه ل نو
ریساله ی فلوتین (Enneodes) تاییه ت بکا. ئه و له و وتاره دا رای گه یاندوه که ئیمام غه زالی
هه وینی باسی ئه م به شه ی له کتیبی فلوتین له به شی بینجه م له ریساله ی چواره م که له ودا
فلوتین قسه ی له مه به سستی: «رؤیه ت: دیدار» کرده، وه رگرتوه، دوکتور ئه وره حمان
به ده وی له کتیبه که ی خویدا^۱ چه ن بهر گه ی پرش و بلاوی له ته رجه مه ی عه ره بی که
دراوه ته پال فلوتین: فه یله سوفی یونانی، هیئاوه و ئه وسا رای گه یاندوه که ئه مه نیشان ئه دا

۱- فلوتین لای عه ره ب لاپه ره ی ۱۸۹-۱۹۲

که ئەم فەسلە کراوەتە زەمانی عەرەبی و لەوێ دەچی کەوتییته دەسی ئیمام محەمەد غەزالی، بەلام ئەبێ بلین: کە فلوتین لەم فەسلەدا لەبیرو رای بینایی و چلونا یەتی ئینتقالی مەرئی لەچاودا، قسە دەکا، وە لە ئەندیشهی واسیته کە صورەتی مەرئی بە هوی ئەو کە لە ناوەندی بینایی قەرار دەگری، رەخنە دەگری، بەم حیسابە لە نیوان ئەم فەسلە و فەسلای یە کەمی کتیبی میشکات الانوار تەصه و ر ناکری.

بەبیرو رای دوکتور ئەورە حمان بە دەوی ئەگونجی ئەوسەر چاوەی کە تەئیری کردۆتە سەر ئیمام غەزالی کە ژو فەسلای پینجەم لە ریسالە ی پینجەمی فلوتین بی.

ئەم فەسلە بەوێنە ی کورتە یەک لە ریسالە ی (زانستی ئیلاهی) مەنسوب بە فارابی یە. دوکتور بە دەوی ریسالە ی مەنسوب بە فارابی لە کتیبی خۆیدا بە ناوی (فلوتین لای عەرەب) بلا و کردۆتە وە کاتی دەروانیته ئەو کتیبە شتیک کە ئەو ی بگەینی کە غەزالی بو میشکات الانوار لەو ریسالە کە لکی وەرگرتووە بەرچاو ناکەوی، بیجگە لەمە کە بە شیکی کورت لەو کە ئیشارە ئەکا بەمە کە فعل فاعل ئەو هەل ئەقلە و ئەقل نوری باتنی ئەم جەو هەرە یە، هەر وە کو نوری خور کە لە رۆژ (وخور) تیشک بە سەر شت و مەک دەهاوێژی. بەراو ژو لە ریسالە ی: (علم آلهی) دا بیرو رایە ک هە یە کە بە ئاشکرا لە گەل بیرو رای ئیمام محەمەد غەزالی دا ناسازگاره.

لەم ریسالە دا بو کشانیکی دیار بو لای بیرو رای (فیض فلوطین) دیتە بەرچاو. بیرو رای (فیض) کە لە (لایەن فلوطین) هەو داریژراوە، ئیمام محەمەد غەزالی لە بەراوی: (تهافت الفلاسيفه) دا رەتی کردۆتە وە و پەیره وانی ئەم بیرو رایە بە کەم میشک دا ئەنی. لە بەراو ناکمان کردەو کە ئیمام محەمەد غەزالی چلون لە نیوان نور الانوار: (الله) و (مطاع) و لە نیوان مطاع و بونە وەرانی دیکە پیوەندی نیشان ئەدا و هەر وای رۆن کرایە وە کە ئەم مەسەلە بە لای ئیمام غەزالی یە وە پیوەندی خەلقی یە، ئەک پیوەندی فیضی بە واتای فلوطینی ئەو. راستە کە ئیمام غەزالی واتای نورو نور دانە و فە یض لە وینە گرتی: (تصویری) ئافە رینش دا بە کار ئەبا بەلام ئەنواری کە تا نور الانوار چۆتە پیش و

نه گه نېکان و سه رچاوه ی یه که م، نه نواری عاریه تین و له نوری نه وه ل و هر گراونو حقیقه تی زاتیان بوئیه. ئیستا، که نه و فیوضات: به پیی (بیرو رای فه یضی فلو طین) مه وجوداتینکی حه قیقین و هر یه که وجودینکی تاییه ت به خوئی بو هه یه، دیاره فلو طین قه ت نالی که وجودی نه مانه وابه سته به واحیدی -ی نه وه به وه یه.

چ به لگه یه کمان به ده سه وه یه که بلین: ئیمام غه زالی له پهرتوکی میشکات الانوار له ریساله ی (عیلم آلهی) مه نسوب به فارابی، زیاتر له پراوه ی کتیبی (نه نولوجیای نه ره ستو) شوینی و هر گرتوه؟ له حالیکدا نه مکتبیه سه رچاوه ی یه که مینی زانست و زانیاری فه لاسیفه ی ئیسلامی سه باره ت به نه و نه فلاتونیان بو. ئیمام غه زالی و زوربه ی فه لاسیفه ی ئیسلامی له زاروه ی نه و نه فلاتونیان که لکیان و هر گرتوه، سه ره نجام، له وانه دا و اتایی تازه تریان نه دوژی یه وه و به جور ی ده یان گوړی و له واتای نه سل ی ده یان برده ده ری، نه مه خوړی ئیبتکارو نه صاله تی فه لاسیفه ی ئیسلامی نشان نه دا، نه ک پهیره وی و ته قلید له وان.

کژیا به شی دوهم

ئیمام محمه دی غه زالی له م به شه دا هه ندی بیژه و واژه که له ثایه تی نوردا (الله نور السموات و الارض...) وه کو: مشکاة، مصباح، زجاجه، شجرة، زيت، نار- هاتون به پیی ره مزو رازی که ئیشاره ده که ن به واتای نهینی که له و دیوی روا له تی نه م واژانه دان، شه رحی نه دا. له سه ره تاوه بو رون کردنه وه، دو باس دینیتیه پیش، له باسی یه که م ته ییعه تی ره مز: (ته مسیل) و ره وشتی به کار بردنی نه وه به یان ده کا. وه له باسی دوهم دا پله پله ی روحي به شه ری و پله ی نوری نه وه دینیتیه بهر قسه و لیکولینه وه. وه له ناخری نه و حه وت واژه ی ناوبراوه رموزی نه م رو حانه ده بزیری. بیرو رای ته ییعه تی ره مز ی نه وه له سه ر بنه ره تی فه رضی موازات و هاو ده نگی ته واو له نیوان عالمی شه هاده ت و عالمی غه یب، عالمی جیسمانی و عالمی رو حانی یه. نه م بیرو رایه به مجوره ته فسیر ده کری که، هیچ شتیک له عالمی شه هاده ت دا نیه مه گه ر ته مسیل و (نمونه) یه که بو عالمی مه له کوت، عالمی شه هاده ت هو ی گه یشتن به عالمی غه یه. ناسیاوی ئیمه به عالمی عولوی:

(جیهانی بهرزی بهرین) محال نیه و سه‌فر بو لای خوی پهرورنده و نیزیک بونه‌وه دژوار نیه. خوی تا قانه وینه و میسالی بو نیه، چونکا مهرجی نمونه بون به زهروت، موتابه‌قه بونی ده‌وی، که چی خوا بو نیکه، هیچ شتیک هاوتا وینه‌ی نه‌و: (خوا) نیه. جا که وایه نه‌بی نه‌و وازه ته‌مسیلیانه‌ی که له قورئاندا هاتون، نه‌بی هه‌ر وه‌کو کیلیی نه‌سراری غه‌یبی بزاین و هه‌ر وه‌کو رموزی خه‌و، نه‌وانه واتاو ته‌قسیر و ته‌ئویل بکه‌ین. هه‌ر وه‌کو روژ له زانستی ته‌عبیر و لیکدانه‌وی خه‌ودا نیشانه‌ی شایه و مانگیش نیشانه‌ی وه‌زیره که فه‌ربانی شا ده‌با به‌رنه‌وه. هه‌ر له سه‌ر نه‌م شیوه مه‌وجوداتی عولوی روحنانی، نیشانه‌و ره‌مزی عالمی مه‌حسوسن. له سه‌ر نه‌م بنه‌ره‌ته ئیمام غه‌زالی هه‌ندی له نیشانه‌و ره‌مزی وه‌رگیراو له قورئانی که‌ریمی بو رون کردنه‌وه‌ی بیرو رای خوی به‌کار ده‌با. به‌بیرو رای ئیمام غه‌زالی: (تور=کیوی تور) ره‌مزی مه‌وجوداتی گه‌وره و سابت له عالمی مه‌له‌کوت‌دایه، «وادی»: ره‌مزی مه‌جوداتی عولوی به‌که‌ زانیاری و مه‌عارفی غه‌یبی وه‌ر ده‌رگرن، جا نه‌وسا مه‌عارف له‌وانه‌وه نه‌قل نه‌یته لای به‌ره‌ی مروّف، «وادی نه‌یمن»: ره‌مزی سه‌ر چاوه‌ی به‌که‌ مینی ناسیاوی و مه‌عرفه‌ته وه «نار»: ره‌مزی روحنی پیغه‌مبه‌ره که قورئان به «سراج منیر: چرای نورانی» ناوی نه‌با.

«جدوه و قیس و شهاب: پؤلوی ناگری سور و گه‌ش): ره‌مزی که‌سانیکه به‌بینایی نه‌ک له‌روی ته‌قلیده‌وه، که له پیغه‌مبه‌ران په‌یره‌وی بکه‌ن. «اصطلاء: خوگه‌رم کردنه‌وه به‌ئاگر» ره‌مزی موشاره‌که‌تی پیغه‌مبه‌رو په‌یره‌وانه «وادی مُقدّس» به‌که‌مین پله‌یه له پله‌پله‌ی سه‌رکه‌وتی پیغه‌مبه‌ر (د-خ) «خلع نعلین» ره‌مزی دل و ده‌رون هه‌ل‌که‌ندنه له هه‌ر دو جیهان: دنیا و ناخیره‌ت - «قلم»: ره‌مزی رول و نه‌خشی عیلمی غه‌یبه له‌روحنی لیهاتوو موسته‌عیددا. «لوح محفوظ: ته‌ته‌له‌ی پارنیزاو» ویا «دق منشور»: ره‌مزی روحیکه، که نه‌م زانسته له‌ودا بنوسری. «ید»: ره‌مزی په‌ری به‌که، نوسه‌ریی زانسته‌کانه «صورة» ره‌مزیکه، بو مه‌جموعی: ید، قلم و لوح، وه له مروّف دا «صورة الرحمان» صورت خودایی به. چونکا پیغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی: (خوا مروّفی له سه‌ر بیجمی ره‌حمان خولقاندوه، «ماء» هه‌ر وه‌کو

خوا فەرمویەتی: (لە ئاسمانەوه ئاویکی نارد: باراندی): رەزمی مەعریفەت و ناسیایە. «اودیە» کە هەر لەم ئایەتەدا هاتو «لە پاشان هەر چۆمە ئە ئاویک بە ئەندازە ی گونجاوی خۆی ئاوی گرت» زەمزگە لێکن بۆدڵ و دەرون گەل.

ئیمام محەمەدی غەزالی بەزیرەکی و ژیری تی دە گاکە ئەم جوۆرە تەئویلانە ی ئەو، ئەو ئەباتە ریزی دەستە ی باتنی کە ئایەتەکانی قورئان لە واتای زاهیری لائەدەن و بەباتین تەئویلی دەکەن، لێرەدایە کە دەسی خۆی پیش دەخاوە فەرمی: «کە ئەباتنی یە کە زاهیری رەت بکاتەوه و نەزاهیری یە کە ئەسراری باتین بداتە دواوه، بەلکو ئەو: «ئیمام محەمەدی غەزالی» زاهیر و باتین پێکەوه، کو دەکاتەوه، لە واتای مەحسوسەوه، دەس پی دەکاو لە ئەسراری پەنھان لەو لای واژەکانەوه غافل نابی موسا(د-خ) لە «وادی مقدس» دا ئاگری دی و پەرورەدگاری: هەرای لە موسا کرد کە کەوشە کانت داکەنە «اخلع نعلیک» موسا کەوشەکانی داکەند، بەلام لەوکاتەدا تی گەیی کە ئەو لەسەرەتای میعراجی پیغەمبەری دایە و خوا لەوی دەوی کە تەنیا برواتە لای خوا، بی ئوگر بون بەم لایا بەولا، وه خوشەویستی دنیاو ئاخیرەت و ئەووی بیجگە لە خوا، هەمویان لەدڵ و دەرون دەرهازی و فری یان بدا، میسالی زاهیری لە روانگای ئیمام غەزالی یەوه حەقە و پیۆهندو ئەنجامی ئەو بەرازی دەرون: (باتین) یش حەقیقەتە. میسالی کان «ئیشارە» گەلێکن کە بۆ بزوتن و دنەدانی حیس و خەیاڵ ئینسانی، بە کار براون بەلام ئەم ئیشارانە بەرەو پستی پەردە ئەچن و بە نورگەلی دەگەن کە لە روانگای حیس و خەیاڵ پەنھان و نەهین ئەگونجی کەسی بپرسی: لەم ئەئویلەدا کە نەسەر دیشتە بن فەرمانی قەواعید و زاکونی زمان و نە بەعورفینکی تایبەتی عیلمی پابەندە، حەق کیهیە؟ ئایا ئەم کارە مەیدانی بۆ خەیاڵ پەردازی و بەراورد، ناکاتەوه کە ئەقل لەودا بە ناچاری هەرچی بیەوی؟ بیلی؟ ئەگەر وابی و تەئویل بۆئیسلاام درگا بکاتەوه، نەک ئەو بی کە ئەنواع بیدعەت و لاریی لە دین دا ریگا

۱ - یانی: خوت لە شت و مەکی هەر دو جیهان دارنە. پەراوێ زریزوی زیرین (شەپۆل).

بکاته‌وه. هەر وه‌کو ئه‌وه که باتینییه و هاو بییره کانیان وایان کرد. له وه‌لامدا ده‌ئین: ئه‌وه له قسه‌کانی ئیمام غه‌زالی فام ده‌کری ئه‌مه‌یه که ئه‌و: (غه‌زالی) ته‌ئویل کردنی ته‌نیا بو‌که‌سانی که به‌صیره‌تیان هه‌یه هەر وه‌کو پیغه‌مبه‌ران و عارفان و ئه‌ولیاو خواناسان به‌جایز داناوه که خودانی بیرو باوه‌ریکی تیژو وردن و واتای په‌نهان له پشت په‌رده‌وه به‌هه‌ست و حیس ده‌بینن. هەر وه‌کو بو‌یغه‌مبه‌ران ئه‌م ده‌س که‌وته به‌دی هاتوه، پیغه‌مبه‌ر دیتی که ئه‌و ره‌حمانی کوری عه‌وف دره‌نگ: چوه به‌هه‌شت. پیغه‌مبه‌ر ئه‌وه‌ی به‌چاو وادی، به‌لام به‌به‌صیره‌ت به‌جو‌ری‌تر. به‌به‌صیره‌ت زانی که ئه‌و ره‌حمان کوری عه‌وف و هاواله‌کانی زور توند خه‌ریکی مله به‌ملانی کردن له‌گه‌ل نه‌فسی خویاندا تا برواو باوه‌ر به‌سه‌ر ئاره‌زوی نه‌وس دا زال بی و ئه‌وسا بچنه نیو رو‌حانی پاک. به‌ناو به‌هه‌شت. دیاره ئه‌و دوای مله به‌ملانی و ته‌قالایه‌کی زور پی ده‌نیته نیو به‌هه‌شته‌وه. ئیمام محه‌مد غه‌زالی ئه‌م جو‌ره له خه‌و دیتته که هه‌م له کاتی خه‌وتن داو هه‌م له کاتی بیداریدا رو‌ته‌دابه حسی ناوی ئه‌با، که ئه‌گه‌ر له بیداریدا بی نیازی به‌ته‌ئویله و ئه‌گه‌ر له خه‌ویش دا بی نیازی به‌ته‌عبیره.

باسی دوهم که له‌بابه‌ت ته‌ئویلی ئایه‌تی نوره‌وه‌یه پله‌پله‌ی رو‌حی به‌شهر به‌پینج پله‌دا لێ ده‌کو‌ئیتته‌وه و به‌راوردی ده‌کا.

یه‌که‌م: رو‌حی حه‌ساس و به‌هه‌ست که مه‌حسوسات ده‌رک ئه‌کا هه‌م له مندالداو هه‌م له گه‌وره‌دا وجودی هه‌یه.

دوهم: رو‌حی خه‌یالی یه‌که ئه‌وه‌ی حه‌واس ده‌ی هینیته ئیدراک، له‌گه‌نجه‌ی زیهندا رای ده‌گری. مندالی شیره‌ خو‌ره، رو‌حیکی ئاوا‌ی بو‌نیه، به‌لکو دوای له شیر برانه‌وه، رو‌حی وای بو‌پینک دی، هه‌ندی له ئازال و پاتال رو‌حیکی وایان بو‌هه‌یه.

سێوه‌م: رو‌حی ئه‌قلی و ژیری یه‌که واتای موجه‌ره‌د له‌حیس و خه‌یال جیا ده‌کاته‌وه و ئیدراکی ده‌کا. ئه‌م رو‌حه جه‌وه‌ه‌ری مروف و ناوه‌ندی ئیدارکی زه‌روری یات و گشتی یه‌.

چواره‌م: رو‌حی فیکری یانه‌زه‌ری یه‌که پێوه‌ندی مه‌تقی بیرو ئه‌ندیشه‌ ده‌رک ئه‌کا و له به‌رکول ده‌گاته نه‌تیژه.

پینجه م: روحي قودسی نه به وی: (روحي) پاکی پیغه مبهری به که تاییه تی نه نییو
نه ولیایه و تیشک و تریزی غه بیی ده که وسته نیوی. خوی به رزو بی وینه فهرمویه تی: (نیمه
له خو مانه وه، روحیکمان به تو وه حسی کرد) مه به ست روحیکی وایه. نه م پینج روحه،
نورگه لیکن که نه صنافی مه وجوداتی مه حسوس و مه عتمول له گهل نه وانده دا زاهیر ده بن، وه
له روانگای نیمام غه زالی یه وه به موازات پینج شت هه ن که له نایه تی نوردا به م وینانه
هاتون: میشکات: (چرادان) زجاجة: (شوشه) میصباح: (چرا) شجرة: (دار) زيت: (رون).
روحي حه ساس و به هه ست له راست «میشکات» دایه، چونکا نوره کانی له کونی درزی
حه واسه وه دی و ده روا، هه وه کو چرا دانیک که نورو شه وق له وه وه ده چیه ده ری.
روحي خه یالی له راست: (زجاجة) دایه، چونکا هه دو له نه صلدا تاریک و غه بیره
له تیخن، به لام ده کری ته صغیه و له تیغ و پاک و بریقه دار بن، خه یال، زانستی نه قلبی زهیت
ده کاو له پهریشانی و بلاؤ بونه وه ی بیهوده ی نه وه به رگری ده کا. هه روایش شوشه نوری
چرا له گزه با ده پاریزی روحي نه قلبی له راست «مصباح» دایه و ناوه ندی تابشی نه نواری
نه قلّه. چونکا چرایش نوری حسی بلاؤ ده کاته وه.

روحي فیکر له راست «شجرة» دایه، به م واتایه که ژبانی فیکری له دارنیک ده چی که
شاخ و لق و پوپ و گه لاؤ میوه ی زور بی، که هه مو له نه صلنیک وه کو ساقه ت و ته نه ی داره که
بی ده روین و شین نه بن. بوئی به داری زیتون میسالی هیناوه ته وه که رونه که ی پاکترو
سافتره و پرشوعله تر له روئی ترو باشترین روئی چرایه. روحي قودسی نه به وی له راست
«زیت» دایه ک له پاکی و پینجه وشی و چاکی دا گه بشتوته ناوه ها پله یه ک که نیزیکه بی
نه وه ی ناگری بگاتی نور و تیشک بداته وه وه له لایسی و گر بگری. روحي پیغه مبه ران و
نه ولیایش وان و به پله یه ک له پاکی و پینجه وشی و که مال گه بشتون که نیتر نیازی یان به
یارمه تی پهری و شتانی ترنیه. نیستا نه بی بزاین که پیوه ندی ته ئویلات له گهل نایه تی که
خوا به ناوی نوری ناسمان و زهوی ده ناسینی و له پاشان به میسالی ره مزی و گری پوچکه
دراو نه وه نیشان ده داو ونه ی ده کیشی چیه؟ به پروای من به ته ئویلی که نیمام غه زالی له

سهر نایه ته که ی کردوه، کاتی راست و دروست له ئاو دهردی که نایه ته که جاری تر به تیگه یشتنیکی دروست بهم جوړه بخویننه وه: خوا نوری ئاسمانه کان و زهوی به مه سلی نوری خواکه له ئینساندا خو نیشان نه داهه ر وه کو چرا دانیکه، که له ودا هه یه و ئه و چرایه ش له ئیوشوشه یه ک دایه که بی زیاد کردنی ئه وه سهری پیوه ند له نیوان ته ئویلی غه زالی و نایه ته شریفه که دا له به ریه ک هه لده پچردی. به لام له سهر ئه و فره ئه توانری ئه وه ی که غه زالی له پله ی روحی ئینساندا (پنج پله ناو براوه که) هیناویه تی، تی بگه ین، چونکا ئیمام محمه د غه زالی ئه م پله و پایانه ی به ئه نوعی له ئه نوار ی ئیلاهی داناوه که به پله گه لی جیا جیا له نور الانوار: (الله) نور وهرده گرن. وه خوی به رز بو تیگه یشتنی دروستی ئه م مه به ستانه و ته ئویلانه له عالهمی مه حسوس، به چرادان و شوشه و چرا و دارو رو ن میتالی هیناوه ته وه. به لام بوچ غه زالی ته شبیهه که له نایه ته که دا ته نیا له سهر ئینسان کورتی کردو ته وه و بونه وهرانی تری جیا کردو ته وه، که چی نایه ته که خوی به نوری ئاسمانه کان و زهوی یانی به نوری ئه وه ی به خشلی وجود له سهره وه تا خوار ی رازاوه ته وه ده ناسینی. ئه م تایه ته له بهر ئه وه یه که مروف له روانگای غه زالییه وه، ته نیا بونه وهریکه، که نوری ئیلاهی له ودا له هه م پله یه کدا خوی ده نوینی، که چی ئه م نوره له غه یری ئینساندا بیجگه له هندی پله و پایه نه بی خو نانوینی. جا هه ر له بهر ئه مه یه خوا له نیوان مه خلوقات دا مروفی له بهر چاو گرتوه و ئه وی به وینه ی خوی ئافه ریده کردوه و ئه وی کردو ته شیای جی نشینی خوی له ئه رزدا.

ئیمام غه زالی بهم بیرو رایه، باری خودایی مروفی دوزیوه ته وه و به پیوه ندی راسته و خو ئه و به جیهانی به رین پیوه ند نه دا. وه بیرو رایه کی تازه له باره ی نبوه ت را ده گه ینی که له ودا نه بی و خواناس، بی ناو جیگه ری به ری وه حی، وه یا کومه گئی له زانستی دهره وه ئه توانی ئاماده ی وسولی وه حی بیت. پیغه مبه ر یا خواناس یا وه لی به هه بونی چرای نور له دل و دهر وندا چ نیازیکی به به ری وه حی هه یه. ئاوا دیته بهر چاو که ئه م به شه له نامیلکه ی میشکات الانوار ته و او که ره وه ی به شی یه که م بی، چونکا غه زالی له به شی

یه که م‌دا له خوا به یعتیباری ئه‌وه‌ی نورالانوارو ئه‌سلی وجوده وینه‌یه‌کی هستی و بون ناسانه ئه‌داته ده‌سو له‌م به‌شه‌دا به یعتیباری ئه‌وه که ئه‌م نوره ئه‌سلی ناسین و مه‌عریفه‌ت، له‌مروف‌دا به‌ته‌واوی دینه‌ دی، وه له نیوچینی پیغه‌مبه‌ران وخواناسانو ئه‌ولیدا که به پیتی فرموده‌ی «خوا مروفی له‌سه‌روینه‌ی ره‌حمان خولقاندوه» چینی له به‌رچاو گیردراون، به وینه‌ی تایه‌ت خوده‌رده‌خه‌ن وینه‌یه‌کی شناخت ناسانه له‌وه ده‌نۆینی و رای ده‌گه‌ینی -

به‌شی سیوه‌م

دوای ئه‌وه‌ی ئیمام غه‌زالی له‌دوبه‌شی رابوردودا، دایه‌سه‌لماندن که ئه‌وه‌ی که شیایوی ناوی نوره‌و بو نور بون ئه‌بی نوری خودایه‌و هه‌روا ئه‌م نوره‌یه که به‌گشت پله‌گه‌لیه‌وه له ئینساندا خوی نیشان ئه‌دا، غه‌زالی له‌م به‌شی سیوه‌مه‌دا ئه‌کوشی تا په‌رده‌گه‌لی که مانعی تابشی ئه‌م نوره‌و بونه‌ته په‌رده له‌نیوان ئینسان و مه‌عریفه‌تی خوا شه‌رح ئه‌دا، قسه‌ی ئیمام غه‌زالی له‌م به‌شه به‌ده‌وری ئه‌م فرموده که پیغه‌مبه‌ر فرمویه‌تی بو «خوا حه‌فتا په‌رده له‌نورو زولمه‌ت هه‌یه که ئه‌گه‌ر په‌رده که لادری شکوی جه‌لال و جه‌مالی خوا دیده‌ی هه‌ر بینهرینک ده‌سوئینی» داده‌گه‌ری، غه‌زالی مه‌حجوبه‌کان «داپوشراوه‌کان» به‌سی ده‌سته‌دابه‌ش ده‌کا: ۱- داپوشراوان به‌زولمه‌تی مه‌حز، ۲- داپوشراوان به‌نوری مه‌قرون به‌زولمه‌تی مه‌حز ۳- داپوشراوان به‌نوری مه‌حز.

وا دینه‌ به‌ر چاو که مه‌به‌ست له‌حیجابی زولمانی ئه‌وه‌ی مادی، یابه‌ریگایه‌ک پیوه‌ند له‌گه‌ل ماده‌ په‌یا ئه‌کاو له‌حیجابی نورانی ئه‌قلانی بی. له‌م بیرو رایه‌وه‌یه که مولحیدان و ده‌هری‌یه‌کان که حه‌واس به‌سه‌ریاندا زال بوه‌و ئینکاری دین و قیامه‌ت ده‌که‌ن و وجودی عالم له‌سه‌ر بنه‌ره‌تی مادی خالیس و اتاو ته‌فسیر ده‌که‌ن، له‌چینی داپوشراوان به‌حیجابی زولمانین، وه‌هه‌روایش داپوشراوان به‌نفوسی ناپاکی لیل و شه‌هه‌وات و له‌زاتی مادی که هه‌وایان کردۆته خودای خوایان و له‌زه‌تی ئازالی و گه‌یشتن به‌ئاره‌زویان کردۆته ئامانج بو خوایان له‌ژیاندا، وه‌ئه‌گه‌ر پله‌یه‌ک له‌و خویرییه‌تی به‌بینه‌سه‌ری، ده‌سه‌لات و زال بون و بال

به سه راکیشان، وه یا ناودار بون و پله به و پهری ئاره زوی خوبان ده زانن و هه مو له مچینه دا ده وهستن. ئه م که ره ستانه که بزار دمان هه مو په رده ی زولمانین، داپوشراوان به نوری تیکه ل به تاریکی ئه وانه ن که له سه ر بیرو باوه ری دینی خوبان، هویه کی حسی یا خه یالی، که له نیوان ئه وانه و دیتنی به راستی حه قیقه ت، جیاوازی داناوه، زال بوه.

بوت په رستان که بیران له سیفه تی خوا کردۆته وه، ئه و هیان ناوه به سه ر بونه وه رانی مه حسوس داو ته جه سومیان پی داوه، تا قمی تر له وانه خویان له واتای بهر ته سک و به ند، ده رهیناوه جه مالی مو تله ق له بیچمییک له بیچمه کاندایا په رستش ده کهن، هه ندی تر له وانه ئاگر په رستن که واتای وزه، هئیزو قودرت و به ریز بون له ئاگردا ئه گرنه به رچاو که ئه وانه هه مویان له سیفه ت و نوری خوا دانه نین. ئه مانه له م سیفه تانه، بونه وه رانی مادی و ئه نبوژهنی، نه خشه ئه کیش و ئه نویین هه ندی تر له م تا قمه ئه ستیره ی گه لاویژ یا شه عرا و مو شته ری و روژ ده په رستن. ئه وانه ی نوری مو تله ق ده په رستن ته نه ویه ی ئیرانین. هه مو ئه مانه که بزار دمن (محبوبان): داپوشراوانی به تاریکی ئامیته به نون. تاریکبون له م بابه ته ویه که ئولو هییه ت له قالبی مادیدا ئه نویین و ته سویری ئه کهن و نوریش له م بابه ته ویه که سیفاتی خوا له مه عبودی مادیدا ئه نویین و ئهینه خشینن موجه سیمه و که رامیه که تاریکی خه یال به سه ر بیراندا زال بوه و قایل به خوی موجه سه من و ئه ویان له بان عه رش داناوه، له م کوپهن. هه روا ئه وانه ی له بهر به رزی، جیهه ت بو خوا دانه نین له روانگای عام و خاسه وه، هه مو له م تا قمه ن. ده سته ی سیوه م مه حبوبان به نوری خوان، ئه مانه تا قمیکن که زیهنیان به به لگه ی ئه قلی فاسید تیکلاوه، ئه مانه سیفاتی هه ر ئه وانه ن که بو خوا په سنی قسه کردن و ژنه وایی و بینایی و ساوانی، بو خوا داناوه و ئه و هیان له گه ل سیفه تی هاو وینه له ئیساندا به راورد کردوه ئه لین: خوا به دهنگ قسه ده کاو هه ر وه ک ئیمه ده کا. مه حبوبان به نوری مه جز فه لاسیفهن، ئه مانه له وه ی که په سنی ئاخه و تن، ژنه وایی، بینایی و ئیراده و لینه وین، که وه ک مرو ف بو خوی دابنن، دوری ده کهن و خوا له و سیفه تانه له بیچمی ئیساندا به دور ئه زانن، به سه رنج دان به ئاسه واری خوا، خوا

دهناسن. ئه یزن: خوا بزوینه ری ئاسمانه کانه هه ندی له وانه وایان زانیوه که په سنی خوا به ناوی بزوینه ری ئاسمانه کان له بهر زور بون و جور به جور بونی گوکانی ئاسمانی ئه بیته هۆی ته که سور له زاتی خوادا. له م بابه ته وه بزوتنه وهی فه له که کانیاں داوه ته پال ئه قل (په ری) که هه ریبه که له فه له کی تایبه ت به خوادایه. که هه مو فه له که کان به هوی فه له کی گه قصی حه ره که ت ئه که ن و ئه م فه له که ش راسته و خو خوا حه ره که تی پی ئه دا هه ندی له وانه له م بیره ش زیاتر چونه ته سه ری و وایان زانیوه که حه ره که تی ئه فلاک به شیوه ی راسته و خو، شیاو نیه که له کرده وهی خوابی به لکو ئه مه له کرده وهی ئه قل یا په ری به که له زیر تاعه ت و عباده تی خوا خو خه ری که ده که ن. جا به بیرى ئه وان خوا به م ئیعتباره که گشت بون له ریکای ده ستوره وه، نه ک به موباشه ره ت، ده خاته گه ر (موتاع) ی نیوه.

ئه مانه به حیسیبی غه زالی داپوشراون «مه حجوبن» که به و جوره ی بزار دمان، بوت په رستان، ده هری، مادی و له دین وه رگه راوانی تریش ده گریته وه. هه روا موجه سیمه موشه بیه وه سیفاتی له موته که لیمان و فه لاسیفه و ئه سه ستوی یا ئه سه ستوو فلوتینیش ده گریته وه. بیرى که غه زالی له نیو ئه و بیرو رایانه په سه ندی ئه کا، هه ر ئه و بیره به که به پی ناو لینانی ئه و پیوه ند به «واصلان» په یدا ئه کا. ئه م بیرو رایه به مجوره به که «موتاع» له راستیدا «ده ستوری خواجه» که ئه گه ر خوا بیه وهی شتی که بیته دی پی ده لی به ئه ویش دیته بون (... کن فیکون) به م قهرینه نه «موتاع» نه به واتای دیتنی په ری به ک له په ری به کانه و نه ک به و جوره ش که فه لاسیفه نه و ئه فلاتونیه کان، ده لین ئه قلی به که مه، نه خودی حوایشه و نه شتی تر له دنیا دا، به لکو واسیته به که له نیوان خوا و جیهاندا و ئیراده ی خوایش له ریکای ئه وه وه دیته دی. «نیسه تی موتاع به وجود - ی خوا نیسه تی روزه به نوری مه حز» به لام فه رموده ی غه زالی له م بابه ته وه له «موتاع مه و سوف به سیفه تیکه، له ته ک وه حدانیه تی حه قیقیدا، ته نافی هه به» ئه روانیته ئه مه که ئه مری خوا مه بده ئی که سه ره ت و ته عه دودى وجودی به، که چی وه حدانیه تی مه حز ته عه دود و ر ناگری، چونکا له سیفاتی خودان. لیره دا بیرو رای غه زالی له ته وسیفی موتاع یا فلوتین له ته وسیفی ئه قلی به که مدا

له گهل ئیختلافی جه وههری له نیوان بیرو رای ئهم دو بیره وه ره دا، تیک هه لده نگون.
ئهمری ئیلاهی له روانگای غه زالی یه وه قه دیمه به قه دیم بونی خوا چونکا له که لامی
خوای قه دیمه. به لام ئه قلی یه که له روانگای فلوتین مه وجودیکه، له واحیدی یه که م
فهیه زانی کردوه و وابسته به و نیه. بیرو رای غه زالی له بابی مواتع دریزه ی بیرو رای
ئه شعهری یه کانه له که لامی خواداو له قورئاندا، له و بابه ته وه که زاته ن که لامی خوا یه.
بیجگه له وهی که غه زالی له چوارچیوه ی بیرو رای به سیتی ئه شعهری یه کان، هه ننگاوی
به ره و پیش تر ده چی، به ورد بونه وه یی زیاتر، ئه وه به وینه ی بیرو رای یه تازه تر له بیرو رای
فه لاسیفه ی ئیسلامی یا «له دو ریازی ئیسلامی ئه شاعیره و موعته زیله» له بابه ت «بیژه ی
Logos» هیناویه تی. بو دا سه لماندی ئه وه چهن ئایه تی له قورئان به به لگه هیناوه ته وه.
غه زالی له هیچ یه که له و بیرو رایانه رازی نابی که ده لین: پهروه ردگار له مه عنای سیفه تی
له شی مواتع پا که، یا پهروه ردگار بزوینه ری فه له کی دوا یین «فه له کی ئه قصاو
ده سه لاتدار به سه ره فه له که کانی دیکه یه» یا ئه وهی که خوا بزوینه ری به راستی بونه، نه ک
به وینه ی موباشهرت به لکو به واسیته ی ئه قلی بزوینه ری ئه فلا که. ئه و قسه ی «واصلان»
که ده لین: مواتع شتی که غه پیری زاتی خواو موته سیف به سیفاتیکه، که له گهل وه حدانیه تی
مه جزو که مالی خوا مونا فاتی هه یه، قه بولیه تی مواتع فه له که کان دینینه بزوتن و ته گیری
هه بون و بون ده کا. «واصلان» له ریگای ئه وه وه به که سه ی که ئاسمانه کانی خستوته
بزوتنه وه، وه به زاتیک که فرمانی به بزوتنه وه داوه په ی بردوه و ناسیاو بوه و له م دوه شه وه
به وه ی ئاسمانه کانی خولقاندوه، ریگا ده بن، یانی ئه وانه له ریگای ناسینی فرمانی خوا وه
به خواناسین ده گهن. غه زالی به م بیرو رایه له ریگای ته نزیه یی خواو ته و سیفی وه حدانیه تی
مه جزی ئه و، بی ئه زه مونی ته عه دود «ئهمری خوا» به وینه ی «که لامی ئیلاهی» له سه ره
بیرو رای ئه شعری ته وزیح ده دا.

وه کار گه لی بیجگه له حهره که تی ئه فلاک و ته گیری بون ئه داته پال ئه و. غه زالی له م
ته نزیه ده ئه گاته پله یه ک که خوای به جه وههری موجه رد زانیوه و خوا له هه ره جوره

نیسه تیک له نیوان نهوو خیلقه ته که ی دا به بهری ده زانی. به واتاین تر خوا له سیفه تی
ئیلاهی دائه رنی. ثم قسه به زمانی غه زالی دا هاتوه به لام باوهر ناکم نهوی رازی کردبی
«نیکلسون» NIKELSON به دوری نه زانی که موتاع له بیرو رای غه زالی دا هه ره نهو
قوتبه صوفیه بی، که له فسه کانی ئیسماعیلیانی باتنی مه زه بدا هاتبی. چونکا غه زالی
گشت مه زه به کانی نه وانه ی به مه ردود نه زانی، نهو له وتاریکدا به ناوی «بیرو رای یکه
سایه تی له ئیسلامدا» به مجوره قسه له غه زالی ده کا: «من زیاتر لام وایه که بلیم: بیرو رای
غه زالی له بابته موتاع هوه له ته ک بیرو رای صوفیه ی موته نه خیر ته واقوتی هه یه. موتاع
به بیرو رای نه وان به صوره تیکی ره مزی نهوتری که به «حقیقه تی محمه دی» یا «روحی
محمه دی» ناو نه بری. نهویش ئینسانیکی ئاسمانی یه که خوا له سه ر وینه ی خوی خه لقی
کرده. ثم بونه وهره له بیرو رای نه واندا هیژیکه که نه زم و نیزامی جیهان و راگرتن و
پاراستنی نهوه به وه و به و راگیر دراوه».

له وه ده چی نهوه ی ثم هزره ی خستوته میشکی «نیکلسون» بیژه ی وجودی موتاع و
وینه جیا جیا کانی نهوه بن که له چند نایه تی قورئاندا یه. بو وینه نایه تی ۱۹ ته کویره که
فهرمویه تی (مطاع ثم امین) و من یطع الرسول فقد اطاع الله - نیسا / ۸۰ و (یا ایها الذین
آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول - نیسا / ۹۵). من لام وایه تی که یشتنی صوفیانه ی ثم
دوایانه که له نهوئه فلا تونی شوینیان و هرگرتوه، ته فسیرگه لی و له و نایه تانه کرا بی.
به لام شویندانانی نهوه له سه ر بیرو رای غه زالی دوره گومانی زورتر له سه ر نه مه یه که
غه زالی له ئیتاعت کردن له پیغه مبه ر بیجگه له واتای دینی شتی دیکه ی به بیردا نه هاتبی.
مه به ست له بیژه ی موتاع به بیرو رای غه زالی «نه مری خوا» یه که ده بیته هو ی به کار
که وتنی ئیراده ی خوا و خودوس له خیلقه تدا.

بیرو را له بابته موتاع و دژواز بونی په سنی خوا:
غه زالی له کزی سپه م له کتیبی میشکات الانوار مه سه له ی په سنی خوی به ناوی
میحوه رو بلیسک بو بیرو زا به کار برده. و ته و قسه ی زوری له فیرقه ئیسلامی و ریبازه

نائیسلامی به کان که به مه حجب «دایوشراو» نایوان ئه با، ئه داته دواوه. تا قمی له وانهی به موشه به هه داناوه که تاراده یه ک چونه ته پیش که کارکه یان بوته ته جه سومی ناشکرا. تا قمی تر وه ک موخته زیله و فه لاسیفه ی ئیسلام رویان کردوته ته نزیهی موته ق.

غه زالی ئه شعهری مه زه به به، به و جورهی ئه زانین ئه شعهری به کان په سه ندی که خوی به وانه وه سف کرده بو خوی دانه سلمینن. به لام ده لین: ئه و په سه ندگه لانه موغایر له ته ک زاتی خودان و قه دیم به قیده می زاتی خودان، له گه ل وه حده تدا پیکه وه جیاوازی یان هه یه. له م قسه نه تیژه وهر ده گرین که په سه ندگه کانی خوا نه عه ینی خودان و نه غه یری ئه ویشن. خوا زانا به زانین و قادر به قودره ت و موته که لیم به که لامه، به لام عیلم و قودره ت و که لامی خوا غه یری زاتی ئه ون. ئه م سیفه تانه له گه ل زاتی خوا دا له حه دی زاتیاندا ئیقتاعی ته وایان بو ئیه، به لکو به وه جه ی پیوه ندیان له گه ل زاتی خودا بو هه یه. بو وینه مه به سستی که لیژه دا ئه یلئینه به رجه نجه ری وردبونه وه په سنی «که لام» ه که له نیوان موخته زیله و ئه هلی سوننه تدا هه روا له نیوان ئه شعهری به کان و موخته زیله دا بوته هه روا جیاوازی و نیوان ناخوشی، چونکا قسه کردن له سه ر په سنی «ته که لوم» ئه واننی به قسه کردن ل «ئه مری ئیلاهی» که ئیمه موتاع مان له روانگای غه زالی په وه ته فسیر کرده، راکیش کرده. ئه شعهری به کان بروایان به قیده می که لامی خوی به وه هه روا «ئه مری ئیلاهی» لاکه ونه. ئه وان له سه ر قسه ی خویان ئه م ئایه تانه ده که نه به لگه «بو نیشاکانی خوا ئه مه یه که ئاسمان و زه وی راگیر ده بن (و من آیاته ان تقوم السماء والارض بامرہ:

«وه ده ستور دان هه ر تاییه ت به خوی به، چ به ر له مه و ج دوی ئه مه ش»^۱. ئه م ئایه تانه به ناشکرا راده گه یین، که ده ستوری خوا «موتاع» و قه دیم به قیده می خوی به وه له سه ر خیلقه ت پیشکه وتوه و ئاسمان و زه وی به هوی ئه و راگیر بون. ئه مری خوا به وته ی ئه وان نه

۱ - ناگادار بن خهلق و ئه مر نه ئا فه رینش و ته گبیره تاییه ت به خوی به الا له الخلق والامر.

۲ - لله الامر من قبل و من بعد

خودایه و نه له خودایش جیایه. ئەم بیرو رایانه هه مو هسی ئەشعهریانه که غه زالی وه ک لیکۆله ریکی ئەمین له پەراوهی (میشکات الانوار) و له پەراوه کانی دیکه ی خویدا له وه لانادا. تەنیا ئەوه نه بی که ئەبی بلین: غه زالی له به شی ئاخری میشکات الانواردا شتیک وینه جه وه هر، که پۆیه کی له ته سه وف پتوه یه و له ته ک موشکلی که لامدا بی پتوه نده، پتوه ی ئەنی و لپی زیاد ئەکا. قسه زیاده که ش ئەمه یه که «واصلان» وه ک داپوشراوان خوا ده رک ناکەن. چونکا ئەوانه خوا به پاک و بیخه وش له وه ی که داپوشراوان په ستیان کردوه، ده هیننه بیرو هزری خویانه وه.

حەق ئەو دەمه ی که به زات به سه ریاندا نور ده هاویژی و موته جه لی ده بی، گه وره بی و عه زه مه تی ئەو بینایی و بینشی بینه ران ده سوتینی، ئەم مه نزه تی صوفیانه، به وه ی که «کوری عه ره بی» به مه نزه تی ته نزیه ی ته وحیدی ناو برده، شه باهه تی هه یه. له م مه نزه ته دا له ته وسیفی حەق به په سنی له په سنه کانی ئەو، ته نانه ت له په سنی وه حده تیش دوری ئەکری. چونکا په سن به وه حده ت ته قه یودی حەقه. دباره ته قه یودیش له ته ک ته نزیه ی موله قدا مونا فاتی هه یه.

به رواالت به شه کانی دوایی کتیی میشکات الانوار له تی گه یشتن له بیرو رای ئیمام غه زالی له بابەت مواتعه وه خه لکی خستۆته چه یران و ته نانه ت بوته هوی شک و دودلی له بروا و ئەقیده ی ئەودا. بو وینه ئەتوانین وته ی: «کوری توفه یل» له پەراوه ی زیندوی کوری بیدار به شایه د به یینه وه «یه کی» له موته ئەخیران له که لام ی غه زالی له ئاخری پەراوه ی میشکات الانوار گومانی کردوه و ئەوه ی به ئەمری گه وره زانیوه که غه زالی خستۆته هه لدیر که هیوای رزگار بون له وه ی بو نیه. ئەو قسه ش ئەمه یه که ئەو دوا ی ناو بردنی تا قمه داپوشراوه کان به نوری ئیلاهی و اصلان ده لی: «ئەوانه له سه ر ئەوه ن که ئەو بونه و ره مه زنه موته سیف به سیفاتیکه که له گه ل وه حدانیه تی مه جز موغایره» ئەو ویستویه تی له م رسته ئاوا نه تیجه بگری که غه زالی ئەقیده ی وایه که ئەوه ل «حەق» له زاتی خویدا، موته که سیره «مونه زه هه، خوا له وه ی که ره خنه گران ده لین له وه ده چی

مه به سستی کوری توفه یل له یه کئی له موته نه خیران «کوری روشد» بی که له روانگای کوری توفه یل موته هم به ته وهومه که له مه قسودی غه زالی نه گه بیوه. چونکا نه و له «بونه و هری مه زن که موته سیف به سیفاتی که موغایره له گهل وه حدانیه تی مه حز» مه به سستی خوی پاک و به رزه، که چی مه به سستی غه زالی له م قسه «موتاعه» نه ک زاتی خوی پاک له هه وه سفی. «کوری روشد» خوی له غه زالی تومته ته دا که له کئی پیوه ندی دار به مه حجوبان قسه یه کی راگه یاندوه که له گهل نه وه ی له کتیبه کانی دیکه ی دا له بابته مه سه له ی بزوتنه وه ی نه فلاک و باری خوا که له گهل نه واند باسکراوه، دژایه تی هه یه، ده لی: «له په راوه ی ناو داریدا که میشکات الانواره که له ودا پله ی خواناسانی سه باره ت به خوا ناو برده ناو ده لی: گشت نه مانه له پوشراوانن ته نیا نه و تاومه نه بی که بروایان وایه که خوی پاک و بیخه وش بزوتنه هری ناسمانی یه که م «فه له کی نه قسا» نیه، به لکو نه و زاتی که، که نه م موحرریکه له و سادربوه. نه م رسته دهر برینیکی دیاره له سه ر بیرو رای حوکه ما له زانینه کانی خوادا. له په راوه ی «المنقذ من الضلال» ره خنه ی له حوکه ما گرتوه و نه قیده ی وایه که زانین و عیلم له خه لوته و بیردا حاصل ده بی، نه مه ش پله یه که له پله ی نه نبیا، هه روا له په راوه یه کدا که به ناوی کیمیای سه عاده ت دیناوه به ناشکرا نه و وته ی راگه یاندوه که نه م رسته له میشکات الانواردا نیه به لکو کورته یه که به رانه هری نه وه ی کوری روشد له کتیبه که گه بیوه و رای گه یاندوه.

نیمام غه زالی به ناشکرا نه ی وتوه، که موحرریکی یه که م له خوا سادر بوه به لکو له په راوه که دا رای گه یاندوه که: نیسبه تی نه م موحرریکه (موتاع) به وجودی حه ق، هه وه کی نیسبه تی روژه به «پینج» نوره کان نایا کوری روشد له م وته به واتای سدور تی گه بیوه؟ له بابته روژه وه نا کری بیژین که سادر له نوری مه حزه، به لکو نه لین: ته عه یونیکه له ته عه یوناتی نه وه یا ته جه لیگایه که له ته جه لی یه کانی نه و. هه روا له بابته موتاعه وه ده لین: «موحرریک نه فلاکه که نه وه یان به ونه ی نه مری نیلاهی تی ده گه ین» له واحد حه ق سادر نه بوه به لکو ته جه لیگایه که له ته جه لیاتی نه و. به م ته وزیحه غه زالی هیچ کاتی، وه ک

فهلأسیفه قایل به بیرو رای سدور نیه. بیجگه له وه غه زالی بیرو رای موحر یکی یه کهم که
فهلأسیفه نه قیده یان پی یه تی. له سهر ئهم بیره که خورسک له خووه کار ناکا به لکو
موسه خهرو موسسه عملی خالقی خو به تی، رت نه کاته وه دهس نه نی به سینگیه وه، به
بیرو رای نه و نه گهر بوتری خورسک و سروشت کاری نه انجام نه دا مه جازه، چونکا
«فاعیل» له روانگای غه زالی یه وه به موچه رده دی موسه به ب بی، ناکری پی بوتری فاعیل.
به لکو ناوی فاعیل نه و ده مه له و ده کالتیه وه که فیعل به ئیراده و ئیختیار له وه وه بی. به پی
نه وانه ی رمان گه یاند، ئیتر ناکری بوتری: که غه زالی له میشکات الانواردا بیرو رای
موحر یکی یه کهم ی قه بول بوبی و له کتیه کانی تریدار ه تی کردینه وه. به لکو موحر یکی
یه کهم به بیرو رای نه و «موتاع = نه مری خواهه» که نه به خورسک موحر یکیه و نه عهینی
زاتی واحیدی یه کهمه. ههر نه مه بوته هوئی نه وه که موتگمری وات

Montgemrywatt

له وتاریکدا که له کوواری سه لته نه تی ئاسیایی له سالی ۱۹۵۴ ی زاینی بلاوی
کردوته وه، کزی سیوه م له پهراوهی میشکات الانوار به مه نحول (هه نگوین) نوما بزانی.
نه و لای وایه نوسه ری نه م کزه، یه کی له و که سانه یه، که بو ئیساتی واحیدی یه ک له
فهلأسیفه ی کوری سینا تاراده ی ته فسیری پهراوهی نه جات شوینی وه رگرتوه. چونکا
مه بهستی ئیسلامی مه نقول (زاینه کانی نه قلی) له بیژه ی «ته وحید» نه فی شیرکی دائیمه له
زاتی خوا، نه ک وه حده تی زاتی نه و. وه حده تی زات واتایه که نه و نه فلاتونیان بوی چون و
ههر شتیکیش واتای ته عدود و که سره تی هه بی له زاتی خوا نه فیان کردوه. تا نه و شوینه ی
که بوته هوئی نه فی سیفاتیش له خوا. له گشت نه م قسانه دا به لگه بی که بتوانی بیرو رای
(وات Watt) له بابه ت مه نحول و ناسازگار بونی کزی سیوه می پهراوهی میشکات الانوار
بسه لمینی، نیه. غه زالی له م کزه دا سیفاتی خوی نه فی نه کردوه، به لکو ئیتلاقی نه م
سیفه تانه ی، بو خوا، له روانگای موته که لیمان و فهلأسیفه وه ئینکار کردوه. نه و هیچ کاتی
په سنی زاین و قودره ت و ئیراده و ته که لومی له خوا نه فی نه کردوه، به لکو چلونایه تی و

که یفیه تی ئیتلاقی ئەم سیفە تانە ی بو خوا به و جوهری موشه به هه ئیتلاقی ده که ن، ره د کرد و ته وه. غەزالی مونکیری نورانی بونی خوا نییه، به لام راگه یاندنی ئەم په سنه بو مه عبودی تر، وه ک روژ یا مانگ یا ئەستیره کانی تر قه بول ناکا. ئەو په سنی قه هار بون له خوا دانا نارنجی، ئەمه پیشی قه بول نییه که ناگر په رستان ئەم سیفە ته بو بونه وه ری وه ک ناگر دابنن غەزالی ئەو کاته که له پاک و بیخه وشێ خوا قسه ده کاته نیا مه بهستی نه فی هاو لاف له خوا نییه، به لکو ئە کوشی، تاوه حده تی زات بو خوا ئیسات بکا چونکا دژواری سیفات له روانگای موته که لیمان و فه لاسیفه ی ئیسلامه وه، دژواری وه حده تی زاتی خوایه (وات Watt) تی نه گه یوه، که غەزالی له م کژدها، دوا ی ئەوه ی دژواری سیفاتی خوی له روانگای که لامی و فه لسه فی یه وه خستۆته بهر قسه و باس تا له سه ر هیمی بیرو رای ته سه و فه وه جه ل بکا.

«واصلان» له روانگای غەزالی یه وه صۆفی گه لیکن، خاوه ن زه وق و به چه شه، که خویان راسته و خو، ده رک کرد وه و ئەویان له هه مو ته وهوماتی که له په سنه کاندای بو ئیمه زا هیر ده بن به پاک و بیخه وش ئەزانن.

به بیرو رای وات واصلانی که غەزالی قسه له وانه ده کا، له گه ل داپوشراوان فه رقی یان نییه بئجگه له ئەقیده بون به بیرو رای مو تاع.

ئەو له دویدا را ده گه یینی که کژی حوجب سه ره تای بو نییه. به لام ده لین: له باسی حوجبدا چ سه ره تایه ک له زیکری نورو جوهره کانی ئەو ئەتوانی باشترو چاکتر بی. چونکا حوجبی که غەزالی قسه ی لیده کا، مه وانعیکه که ئەم نورانه ی شار دۆته وه ده یته مانع له نیوان زوهورو ته جه لی ئەودا.

هه ر کاتی حوجب به هه مو نه وه کانی یه وه له نیو بجی نوری قاهیری خوا ئاشکرا ده بی وجه لال و شکۆی خوا (به پیی فه رموده) ی: ئەوه ی که دیدو بینه ران دیویانه ده ی سوتینی. چلون ئە کری له نیسه تی کژی سیوه م له کتیبی غەزالی دودلی بکری، له حالیکدا که غەزالی خۆی ئەلی: که کتیبه که سی کژه نه ک دوکژ. هه روا به ئاشکرا به فه رموده ی

حوجب که مهوزوعی باسی کژی سیومه مه و له کژی سیوم به و دوهی ده گیرته وه. به لگه بی تر که به لمینی که کژی سیوم کژی که له میشکات الانوار، نه مه که نوسخه ی خه تی (شهید علی) که له سالی ۵۰۹ یانی چوار سال دوا ی فه وتی غه زالی نوسراوه ته وه، نه م کژه به ته وای هاتوه. هه روا دوا ی نه وه «کوری توفیل» به شیکی دورو دریزو گرینگی له م کژه بی نه وهی له صیحه تی ئیتیسابی نه وه به غه زالی شک یا ئیشکال بگری، له پهراوه ی (زیندوی کوری بیدار) که لکی لیوه رگرتوه. گشت نه مانه به لگه ن له سه ر نه وه که کژی حوجب به شیکه له پهراوه ی میشکات الانوار وه له راستیدا ته وای که ره وهی دوه شه پیشوه که یه. هه ر واه باری شیوه نوسین و که رسته وه له گه ل به شه کانی دیکه ی دا ها و ده نگه، هیچ دژواری یه ک نایندری.

له و لیکوئینه وه و لیکدانه وه، که له سه ر پهراوه ی میشکات الانوار نه نجامیان دا جوان ده ر ده که وی که نیمه له راست کاری فه لسه فی بایه خداردا قه رارمان گرتوه، که له جو ری خوئیدا عال و چاکه. له راستیدا نه م کاره به یه که مین خشت له بنایه ک دائه نری که نه گه ر خشتی تری له سه ر ریز بگری، سیستمی فه لسه فی کامل و ریک و پیکیکمان نه بی. نه مه و امان پی حالی ده کا، که غه زالی بهراوه ژوی نه وهی که به ناوی ویرانکاری فه لسه فه، ناوی ده ر کرده، خو ی دارای فه لسه فه یه. هه ر وه که نه و که سانه ی دوا ی نه وه که پایان نانیو بیرو هزره وه میتودی فه لسه فی یان هه بوه. نیهایه ت له جو ری تازه دا. فه لسه فه ی مه شائی یانی فه لسه فه ی نه ره ستویی. ره نگی نوی نه فلاتونی گرتوته خو، نه رکی خو ی به ر له غه زالی به جی هیناوه. نه م فه لسه فه له نوسراوه کانی «بو علی سینا» و فیرگه ی نه و دا گه یشتوته نه و په ری خو ی و ریگایه ک بیجگه له دا که وتن و گه رانه وه بو دواوه. دیاره نه بی به نه فع ی فیرگه کانی دیکه ی فه لسه فه ی گهراوه ته وه بو دواوه و ریگایان بو بیرو رای ئیسلامی تازه کردوته وه. هیرشی که غه زالی بر دویه ته سه ر نه م فه لسه فه. که نوئنه رو لیکده ره وه ی تاییه تی نه وه، کتیبه کانی کوری سینابو. هوئی تره که بو رو خانی نه م فه لسه فه تالو که ی کرد فه لسه فه ی ئیسلامی ناچار بو، ریگایه کی دیکه بیجگه له ره وشتی مه شایی، که بیره وه ر

بتوانج له و ریځایه وه په ی به واقعیه تی نه سیلی وجودی خوئی و دینه که ی بیا، هه ل بژیړی. نه و به دوی ره وشتیکدا ده گه را که نه زهری یه ی مه وزوعی سه باره ت به جیهان به نه زهری یه ی زاتی له روحدا ته بدیل ده کا: هر وا له عالمی ماده و جامید ریگا به ره و عالمی نورو له تافه ت بیړی. به م ره وشته ده لئین: (ئیشراق) که ئوسولی نه وه لیه ی نه وه به هوئی نه فلاتون و فه لاسیفه ی ئیرانی کون داریزراوه.

فهلایسیفه ی ئیسلامی پیان ناو ه ته نیو نه م باسه و نه تیجه یه کی بایه خداریان به دی هیناوه، که له هر دو لای (یونان، کوردستان، ئیران که م مایه تر له روزگاری فه لسه فه ی مه شا نه بوه. نه م لایه نه له بیرو راو تیفکرینی ئیسلامیدا قه ت ئینکار نه کراوه و که سیش باوه ری نیه که فه لسه فه ی ئیسلامی له فه لسه فه ی مه شاهی «کوری سینا» و «فارابی» به رته سک بیته وه. له م روه وه ناتوانن بیر کردنه وه یه کی قول و بنه رته تی که سیفه تی تاییه تی فه لسه فه ی ته سه و فه و له شوینه واری ئیمام غه زالی و «شیخ شه هابه دین سوهره وه ردی» و «محمیدینی کوری عه ره بی» و ونه ی نه وانه دا هاتوه، ده رک بکه ن.

له وه ده چی ئیمام غه زالی یه که مین فه یله سوفی ئیسلامی بی که به رانه ری نه وه ی که له کتیبی میشکات الانوار به ئاشکرا ده بیندری، روی کردیته فه لسه فه ی ئیشراق. میحوه رو بلیسکی بنه رته تی غه زالی له م کتیه دا به ده وری جیا کردنه وه ی نورو زولمه ت و عالمی نه نوارو عالمی زولمه تدا ده گه ری.

نه م جوړه ته مایوزی فه لسه فه ی به رانه ری نه وه ی له کتیبی ئاویستا (Avesta) دا هاتوه، بناغه ی فه لسه فه ی قه دیمی ئیران و کوردستان هه روا فه لسه فه ی نژی نه فلاتونی یه. به لام غه زالی له ته میز له نیوان نورو زولمه ت، فه لسه فه ی نه وه یه ی هر وه ک ئیرانیان بنیشه ی دانه ناوه، ناوا ی نه کردوه که به راوه ژو له رساله ی میشکات الانوارو غه پری شه ویش که و ته نه قزو هه ل وه شانده وه ی فه لسه فه ی نه وه ی و نه وه شی له ریزی داپوشراوان دا هیناوه. له وه ده چی نه و هه روا گه و ره کانی موته سه و یفه ی ئیسلامی به ر له و، له وه ی که له باسی نورو ئیدراکی زه وقی حاصل له جیهانی نورانی دا هیناوه، زیاد له

همومان له فلسفه‌فهی نوی ئەفلاتونی تازه شوینیان وەرگرتو، که له ریگای کتیبی (دبو بیت - Debobit که به‌هه‌له ده‌لین: هی ئەرەستو، دەسیان به‌و کتیبه‌گه‌یوه. له کتیبی میشکات الانوار هینمگه‌لی فلسفه‌فهی ئیشراق زۆر د‌یتته به‌رچاو. گرینگتر له همومان باری بون ناسی به‌که له باره‌ی بونه‌وه قسه‌ده‌کاو شناخت ناسی که ماهیه‌تی گیان و روح شهرح ئەدا. هەرچه‌ند ئه‌بی بلین که زالبون له باری به‌که‌مه‌یانی بون ناسی. جا به‌م پێ‌یه ئیمام غه‌زالی له‌گه‌وره‌گه‌وره‌کانی فلسفه‌فهی ئیشراق هەر وه‌ک «شیخ شه‌هابه‌دین سوهره‌وه‌ردی کورد» و «قوتبه‌دین شیرازی» پیشکه‌وتو. ئه‌و ریگا بو‌چونه‌نیو فلسفه‌فهی کامل به‌تایبه‌ت له‌باسی پێوه‌ندی دار به‌ناسینی روح و گیان ده‌خاته‌سه‌رگه‌زه‌ری پشت و ده‌روازه‌ی بو‌ده‌کاته‌وه. قسه‌کانی قوتبه‌دین شیرازی له‌سه‌ره‌تای شهرحی حکمه‌ الاشراقی سوهره‌وه‌ردیدا ئه‌م قسه‌به‌یان ده‌کا. ده‌لی: حکمه‌تی ئیشراق حکمه‌تیکه‌که به‌سه‌ر ئیشراقدا یانی که‌شف دانراوه‌یا حکمه‌تی ئه‌هلی ئیشراقی ئیران و کوردستانه. که ئه‌مه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه‌سه‌ر ئه‌وه‌ل. چونکا حکمه‌تی ئه‌مانه‌ش که‌شفی و زه‌وقی به، وه ئه‌وه‌یان داوه‌ته‌پال ئیشراق که‌جینگای زوه‌وری ئه‌نوار ی ئه‌قلی و دره‌وشینه‌وه‌وه‌فه‌یه‌زانی ئه‌وه له‌ریگای تابش له‌نفوس دا له‌کاتی ته‌جه‌رودا. کوردان له‌حیکمه‌تدا زیاتر پال به‌زه‌وق و که‌شفه‌وه‌ئه‌دن. فه‌لاسیفه‌ی به‌روی یونانیش بیجگه‌له‌ئەرەستو و په‌یره‌وانی ئه‌و که‌پالیا ئه‌دا به‌جه‌ده‌ل و به‌لگه‌و بو‌هانه‌وه - رویان ده‌کرده‌زه‌وق و که‌شف و دۆزینه‌وه‌سه‌رچاو: ١ محمه‌د صالح ئیبراهیمی محمه‌دی (شه‌پۆل).

***

---

١ - ته‌رجمه‌وه‌رگرتن له‌میشکات الانوار نوسراوی ئیمام محمه‌د غه‌زالی و به‌ر کو‌ل و سه‌ره‌تای میشکات الانوار ته‌رجمه‌ی سادق ناوینه‌وه‌ند، به‌رکو‌لی لیکدانه‌وه‌ی ره‌خه‌گرانه‌له‌میشکات الانوار به‌نوسینی دوکتور ئه‌بو‌عه‌لا عه‌فیسی چاپی تاران سالی ١٣٦٤ی هه‌تاوی بڵاوه‌ی نه‌بیر که‌بیر(ته‌پۆل)تاران ٢٧ناره‌ری ١٣٧١هه‌تاوی و ٢٧ سارانی ٢٦٠٤کدو ١٨دسامبری ١٩٩٢زایینی.

نه خشى ماموستاله فير كردن و پيگه ياندني زانين وهونه وهونه روفه رهه نگدا

ماموستا ونه خشى ميژويي نهو - په ره داربون وگرينگي هندی له مه به سنگه له نهونه زوره، نه گهر که سي يه وي له بابته نه وانه وه قسه بکا ياشتي بنوسي، توشي حاله تي دي که نازاني له کويوه مه به سته که راوت بکا وله گرينگي نه وه بناخوي وبدوي يا چلون وينه به کی جيگای سه رنجه، که لاني که م بتواني به شي له ديمه ن وسيمما وگرينگي مه به سته که بنويني و نيشاني بدا، مه سه له ي ماموستا وپله و جيگا و بايه خي نهو، له کومه لگا دا خوي له م باسه گرينگ و وردوسه رنج را کيشانه به، به راستي مروف له به بيان کردني بايه خ و ريزي ماموستا وپله و پايه ونه خش و رولي نهو له کومه لدا هه ست به ناته واني وکزي و که م ده سه لاتي ده کا، نه مه ش له خويدا به لگه وشا به ده بو ريزو گرينگ بوني ماموستا وپله ونه خشى بلنيد و به رزوته رزي نهو له کور و کومه لدا.

ماموستا ونه خشى نهوله گهران وگوراني شارستانه تي به رهي مروفدا: گرينگي وريزو نرخی ماموستا له روزگار يکی تايه ت دا به رته سک نايته وه چونکا ماموستا خيوي نه خشى زور پر بايه خه له ميژودا، به م و اتا به که ماموستا به دريژايي ميژو داراي گرينگي و عه زه مه تي تايه ت بو وه وه به و ده وراني پشکو تني ميژوي نه وکاتي بوه که بايه خ به زانين وزانيار ي و ماموستا دراوه

بهراوه ژویش روژگاری پهستی وکزی و بی چتی کاتی بوه که کورو کومهل سه بارهت به
فیرکار و ماموستا وزانین که م ترخه م بون، خه لک و حوکومت پله و پایه و گرینگی میژوی
ماموستایان نه زانیوه، به تی روانینیکی سه ر پپی به میژوی به رهی مروف و روژگاری خو
ده رختن و به رز بونه وه و نزم بونه وه و نزم بونه وه ی ژیار و شارستانیته گهل، نه مه به جوانی
روناک ده کاته وه که ژیار، روژگاری گولی ده کرد که زانین و فهره ننگ و هه لگران و نه قیلانی
ته وه، یانی زانیاران و ماموستایان له پله ی خو یاندا رابگیر درایه ن، شایه دو به لگه ی ته وه هم
ته توانین له میژوی کورده واریدا و هم له میژوی نیسلامی و میژو نه ته وه کانی دیکه دا په یدا
بکه ین.

دیاره به رهی مروف کاتی له سه ر ریازی ته ر ه فی و به ره و به رز بونه وه، قه راری گرت که
سه رنجی فیربون و بارهینانی دا، جا له به ر نه مه ته توانین بلیین به شه ر هه رچی به ده سی
هینا وه له سوینگه ئاوردانه، به زانست و زانین و فیربون یا فیرکردن، نه گه سه رنجی زانست
و فیربونی نه دا با هیمان نه بو له غار وله نیو نه شکه وت و له نیو جه ننگه لدا بژی، که چل و شهل
و کوپرون و نوقسان و ده سه وسان بی.

جا بو ته وه ی به گرینگی میژوی ماموستایان له نه قل و پیگه یانندی زانین و فهره ننگ فیربون
و فیرکردنی ماموستا به به رهی دوا روژ باشر پهی به ین و تی بگه ین بیویسته ته سه وری بارو
دوخی بکه ین که هیچ جوړه نه قل و را گو یزان و هیچ فیربون و فیرکردنیک له گوړدانه بو بی، هه ر
که س به ته نیا هندی نه زمون، فیربوی و به مردنیشی نه و نه زمون و فیربونانه ی له گهل خو یدا
به ردا یه ته بن گل، وه نیتر شوینه واریک له و باقی نه بوایی دیاره نه گه ر چاره نویی و بو به رهی
مروف ببوایی، قه ت نه ی ده توانی به نه ردیوانی سه رکه وتندا، ئاوا سه رکه ویته سه ر سه ری و
بگاته نه م سه رده مه ی نیستا، مروف نیستا ئازوخه یی زورو زه وه ندی له زانست و زانین و
فهره ننگ له به ر ده ست دایه و نه م ئازوخه زوره گه وه گه ر انی زانست و فهره ننگ له تا کیکه وه
بو تا کی تر وله شوینیکه وه بو شوینی تر، له روژگاریکه وه بو روژگاری تر و له به ره یه که وه بو
به ربی تر، هیم و بناغه ی سه رکه وت و ژیار ی مروفیه و به رپرسی نه مه ش خو ی بنچینه

ویناعه‌یه که، بده‌سی ماموستا و فیرکار و زانیار دامه‌زراوه و داریزراوه.

له‌سهره‌تای زوهوری دینی بیخه‌وشی ئیسلام ماموستایان و فیرکاران و زانیاران
فیرکردنه‌کانی قورئانی، به‌شی‌گرینگی سهره‌تایی‌یان له‌بلاوکردنه‌وه‌ی فیرکردنی قورئان
و دینی ئیسلام گرتنه‌ستو که ده‌سمایه و میراتی به‌شهر ده‌هاته‌ژماره. به‌دریزایی چهند هه‌زار
سال به‌هوی ماموستایان و فیرکارانه‌وه له‌بهره‌یه‌ک بو بهره‌یه‌کی دیکه ده‌چو، ئیستا له‌م
روژگار هه‌ئاوه سهرمایه‌ی پیک هه‌ئاوه که بهره‌ی مروّف پپوهندی به‌وه‌هه‌یه، دیاره‌ته‌گه‌ر ته‌م
ده‌سمایه زور و گرینگه‌زانست و فره‌هنگه له‌خه‌لک و هه‌ر بگه‌ر جریسته‌وه، مروّفانی هه‌چی
بو نامینته‌وه، دیاره‌ته‌وه‌ی ته‌م ده‌سمایه‌گرینگه‌ی به‌دریزایی میژو بو مروّف پیکه‌وه‌ناوه و
به‌ده‌س بهره‌ی ته‌م رو یا سوژی ده‌گا، ته‌نیا فیرکردن و باره‌هه‌نه‌که له‌هه‌ر جیگا و ریگایه‌کدا، بوزی
خوار دبی، به‌هوی ماموستا و زانیار و فیرکاروه سه‌قامی گرتوه، ئال و گور و پیکه‌یشتنی زانین
و فره‌هنگ له‌نیو بهره‌ی مروّفدا به‌کورتی ته‌توانین به‌مجوره‌ی به‌یان بکه‌ین: به‌شهر له‌سهره‌تای
ژباندا زور ساده ژیاوه، که ره‌سته‌ی به‌رد (ده‌وره‌ی به‌رد) بووه خوراکی له‌ریشه و میوه
و گیاوگژ و گوشتی جرو جانه‌وه‌ران بوه که به‌به‌رد شکاری کردون و پو شاکیشی بیجگه
له‌به‌رگی گیاوگه‌لای داران شتی تر نه‌بوه، جا هه‌ر له‌و روژه‌وه غونچه‌ی زانین و فره‌هنگ و
ژباری به‌شهر ده‌ستی کرد به‌پشکوتن که تا که تاکی له‌کون و کاریزان له‌م دنیا به‌دالهروی ته‌زمون
و ته‌قل و قامی خو‌ی بهره‌به‌ره فیری زانین و فره‌هنگ و ژبار بو، ته‌و ته‌زمون و زانیاریانه‌که به
ده‌س هاتبو، له‌و تا که تا کانه‌وه به‌هوی ماموستایان و فیرکارانی تره‌وه له‌نیو خه‌لک بلاو
کرایه‌وه و ئیتر له‌شوینیکی تایه‌ت نه‌وه‌ستا، به‌لکو به‌هوی ماموستایانه‌وه له‌نیو دلی روژگاردا
پهره‌ی گرت و له‌بهره‌یه‌که‌وه بونه‌سلی تر چوو بهره‌ی داها تویش به‌پیی وزه و لیهاتوی خو‌ی،
زانین و ته‌زمون خو‌ی به‌خه‌لکی تر و تازه‌پیکه‌یشتوان راگه‌یانند و ته‌و زانینه‌یان به‌بهره‌ی
داها تو سپارد، تا ته‌وه‌له‌دلی زه‌ماندا و له‌گۆی زه‌ویدا بهره‌و پیش بیه‌ن.

سهره‌نجام زانین و فره‌هنگ و ته‌کنیک و مه‌عنه‌وییه‌تی به‌شهر به‌هوی ماموستایان و
ده‌رس‌ده‌ران و فیرکارانه‌وه له‌نه‌سلیکه‌وه چوه نیو جه‌رگه‌ی نه‌سلی تر، به‌مجوره‌سه‌یری

تهمه دون، فەر ههنگ و زانین نه خشی بناغهی به هوئی ماموستایانه وه به، چونکا تهوان ریگا کیش ورچه و ربیاز نیشان ده ربون تا دهسکه وته کانی زانستی و مادی و معنهوی به شهر لههر ههل و مهر جیکدا سهقام گیر بکهن و پهره ی پی بدهن، دیاره ته گهر نه وشاسیمی گو یزانه وهی زانین نه بوایی، به شهر له گهل رابوردوی خوئی پیوهندی به گشتی ته پساو وههل ده براو واتای ته م پیوهند، پسان و برانه ته مه به که ههر نه سلی و ههر تا کی له دهس هاته کان و ته زمونی پیشنان بی بهش بی و له سه ره تا وه دهس پی بکاو هیشتا له سه ره تایی ریگادایه به ره و گور سه ره ده نیته وه و به ره ی دواها تویش ههر به و جو ره، بی ته وه ی به تا کام یگا سه ربیته وه و له نه تیجه داگشت ته وانه نیستایی و وه ستانی مروف له هه مان پله ی سه ره تادا، ده ماو ته ره تی نه ده کرد، ههر جو ری، چونی زانین و فەر ههنگ له تا که وه بو تاک، له شوینکه وه بو شوینی تر، له روژگاریکه وه بو روژگاری تر وله به ره به که وه بو به ره به کی دیکه، بناغهی سه ره که وت و ته مه دونی به شهر وه بهر پرس ی ته و کاره بناغهی به ته شوی ماموستایان و فیرکارانه وه به، جا ههر له بهر ته مه به که (ویل دورانت) ته وزانا کارزان و کار دانه ناو داره: ژیار، شاستانیه ت و ته مه دون له سوینگهی فیرکردن و بارهیناوه ده زانی و ده لی: (مه ده نیته بریه ته له گه نجینه به کی گه وره و زور، له هونه رو زانین و شیاوی، خو و عاده ت، ته خلاق که به در یژایی روژگار به دی هاتوه، له م سامانه زوره وه به که تا که له زمینی پیگه یاند و سه رخستنی خوئی خورا کی رو حانی و گیانی خوئی به دهس دینی.

ته گهر ته م میراته به شهر به له نه سلینکه وه نه چیه نیو نه سلی تر، ژیار مه حکوم به مه رگه، جا ههر له بهر ته مه ته بی بلین: که ژیانی مه ده نیته به فیرکردن و بارهیناوه به سراوه ته وه. کاتی شکوفه و عونجه ی ژیار له نیو دور و اندا زاهیر بو و خوئی نو اند، ته م ژیاره به هوئی ته م ئیستقاله وه گه یشته خورا او یونان و له ویشه وه چوه کوشی دنیای نیسلام و پهره ی گرت و

۱ - تاریخی ته مه دون نوسراوی خوئی ج ۱ لایه ره ی ۹۱

۲ - بین النهرین

جاری تر چوه خوراوا و له سه ره لدانی خوئی بهر ده وامه.

ژیار له م دهس به دهس کردنه ی خویدا که له هر پله به کدا سه بارهت به پله ی پیشو، کاملتریو، زیاد له هر شتی که م دیونی تیکوشان و ته قالای ماموستایان و فیرکاران و دهرس ده رانی زانین و فرههنگ بوه و هه به، چونکا ته وانه بون که زیاد له خه لکی تر به در یزایی روژگاران بهر پرسی ئینقالی زانین و فرههنگ بون.

ماموستا له سه ره تای ئیسلامه وه: له سه ره تای روژه لاتی دینی بیخه وشئ ئیسلامه وه ماموستا و فیرکار دهسیان کرده فیربون و فیرکردنی قورئان، بیجگه له وه ی که خوا خوئی به ماموستا داناوه و قورئانی به پیغه مبه ر فیر کردوه (عَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ الْبَيَانَ - خودی پیغه مبه ریش خه لکی فیر کردوه (رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ...)) لام وایه ئیتر هه مو تی ده گن پله یی بهر زو بلیند تر له پله و پایه ی ماموستا و فیرکار نه و نابیی، چونکا که س له خوا و پیغه مبه ر گه وره تر نه و ته وانیش خوئیان به ماموستا و فیرکار داناوه و شانازیش هه ره له فیرکردن و بار هیناندا یه.

دوسه چاوه ی زانین و مه عننه و بیهت ماموستا و کریکار

ماموستا و کریکار دو تویری زور بهر زو بهر یزو و پر یزو به به ره کهت و مود فهر کن. به دهس هینانی ته وین بوخزمه تکاری ئاسانه بو به دهس هینانی ته وانه له دل مانا ئا گرباران له دنیا دا روژانی بو ریزدانان له ماموستا و کریکار له بهر چا و گیراوه که کار و کرده وه ی هه ریه که له و دوانه زور جوانه و له بهر دلانه وه یه کی باری فیرکردن و پیش خستی زانین و فرههنگی به ته ستویه و ته وی دیکه یان باری باشبونی ئابوری له بان شانه، دیاره ته م دوکاره ته و اوکاره وه ی به ک و دون، هه چیان بی ته وی تر یان باش سه قام گیر نابیی، کار سه رچاوه ی

۱- سوره ی ۵۵ ئایه ۲ و ۳

۲- سوره ی نفاق ئایه تی ۱۱

مه‌دنه ته‌وزانينش سه‌چاوه‌ی مه‌عنه‌ويت وسه‌رکه‌وته، کار به‌هوی بازوله‌ی زانين به‌ره‌وپيش ده‌روا، زانين له‌به‌روميوه‌ی کار که‌لک وهرده‌گری و هوی ته‌داته‌وه، کریکار قه‌لم وکاغز ساز ته‌داو دابيينان ده‌کا، ماموستا و فیرکار له‌ریگای قه‌لم و نوسینگه‌وه نه‌غمه‌ی رو‌حانی له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی کاغزی سپی ده‌خاته باله‌فری و به‌رز بونه بو‌ناسوی هیواو ناره‌زوی به‌ره‌ی مروّف و مروّفانی پیک دینی، خواکه سه‌ر چاوه‌ی زانين وکاره سویند به‌قه‌لم ده‌خوادن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ پیغه‌مبه‌ر ده‌ستی کریکار راده‌موسی، کریکار هوی خیره‌به‌ره که ت وفره‌بونی ده‌خل ودانه، زاناو زانبار زیندوه، هه‌رچه‌نده به‌روالته مردویش بی، نه‌زان و جاهیل مردوه هه‌ر چه‌ند له‌حالی ژیايشدا بی، دیاره میوه‌ی نازادی و سه‌به‌رزی له‌کارکردنایه، کاری سه‌خت و به‌که‌لک له‌چل و پوی داری زانين وزانست به‌دس دی:

بروکار بکه و مه‌لی کار چیه؟ سه‌رمایه‌ی جاویدانی له‌کار دایه، بروکار بکه ته‌گه‌ر ته‌هوی نازادی، بپرای بپرای چاوت له‌ده‌س که‌س وناکه‌س بی، باچاوت له‌وه نه‌بی، خوازه‌لوک و نانی نانی و دوکله دوکله بی.

مه‌لی ته‌وکاره عاره، به‌لکو چا له‌ده‌س ته‌موته و بون عاره مروّفی چاوی له‌مالی خه‌لک بی خواره، لاره، ناله‌باره، که‌سی که‌بی کاره، بی‌عاره، له‌سه‌ر دلان باره، که‌سی که‌ده‌س به‌کاره، سه‌ر به‌رزو عاله، بلیندو به‌رزو ته‌رزو، ئیسک سوک و ره‌زا شیرین وله‌باره، به‌لی زانين ده‌رسی مروّفانی و ته‌نزان و جوامیری و ته‌ده‌به.

ماموستا و فیرکار رو‌حی مه‌عنه‌ویت ته‌کا به‌به‌ر مردوی نه‌زاندا و بایه‌خی به‌رزی پی ته‌به‌خشی، ماموستا و فیرکاریش له‌راستیدا کریکاره، کاره که‌زانست فیرکردنه و گیاندانه به‌بی گیان، زانين فیرکه‌ره به‌بی زانستان و نه‌زانان.

ماموستا هه‌روه که‌روژه تریزو تیشکی زانين به‌سه‌ر خه‌لک و دنیا‌دا ده‌هاوی و نوروزانين بارانیا ن ده‌کا، به‌نوری زانين و زانستی خو‌ی خه‌لکی گزینگ باران ده‌کا و چرای مه‌عریفه‌ت و زانين و مروّفانی ته‌داته ده‌ست به‌ره‌ی مروّف تا له‌ژیاندا خو‌له‌کهند و کوسپ بپاريزن ته‌م وتاره له‌روژنامه‌ی شه‌هاده‌ی کوردی به‌قه‌لمی شه‌پول له‌سی شه‌مه ۹ ذیقعه‌ده ۱۴۱۲ و ۱۲مه

۱۹۹۲زاینی و ۲۲ گولانی ۲۶۰۴ ک و ۷۱/۲/۲۲ سالی ۱۰ ژماره ی ۳۹۷ له چاپدراوه.
*دیاره نه مرو زوربه ی خه لک تی گه یوه، که سیانتیسم (زانین بو کشانی ته نیا) و بارهینانی
زانستی ته نیا له سازدانی نه نزان و ئینسانی ته واو ناته وانه، بارهینانی زانینی وزانستی به ته نیا، نیوه
ئینسان ساز نه دا، نه ک ئینسانی ته واو، به ره م و نه نتیجه ی نه م بارهینانه، که ره سته ی خاوو
خلیچکی ئینسانه، نه ک ئینسانی سازدراو، پوخته کراو که له کل ها تبیته ده ری، زانست و
زانین مروئی به هیز و خاوه ن وزه ساز نه دا نه ک نه نزان و ئینسانی خاوه ن فه زیله ت، مروئی
به ک لایه نی دروست ته کا، نه ک مروئی چهنه لایه نی.
*زانست، فه لسه فه وده ردی نه وین.

دلخوازی ئیمه نه مه یه که بلین فه لسه فه به هونه و شیعر نیزی کتره تا به زانست، له هه رچاخ و
پوژگار یکدا گشت نیزامه کانی فه لسه فی که به ره می هاوده نگی نه نتیجه ی غایی زانستگه لی
جیا جیان، بی رو حتر و بی هاو ده نگتر و ناسازگار تر له فه لسه فه گه لیکن که ده ردی ئاره زوی دل و
ده رون به بیان ده کهن، زانست هه ر چه نده جیگای وردبونه وه و سه رنجدانی به ره ی
مرو پیه ونه خشی که له ژیان و بیرو نه ندیشه ی ئینساندا هه یه تی به راستی بیجیی نشینه، به لام
به یه ک و اتا بیگانه و نامو تر له فه لسه فه دینه به رچاو، زانست نیاز گه لی دابین ده کا که زیاتر عه یینی
و ئاشکرا و به ناو ده ره وه بین، نه م نیازانه، له بنه ره تا پیوه ندیان له گه ل ئابوریدا زوره.
که شف و دوزینه وه ی تازه ی زانستی، به تایبه ت، نه وعی که دوزینه وه و که شف ی نه زه ری
پی ده وتری، دروست ههروه کو دوزینه وه کانی مه کانیکی وینه ی مه کینه ی بوخار، ته له فون،
وینه هه لگری، یا بالون و فرو که، چتی که، به کاری تردین و ده ردی تر ده وا ده کهن یانی خوئی
له خویدا گرینگ نیه. فه لسه فه به نیازی که بو په یا کردنی یه ک واتای یه کپارچه و ته واو،
که له جیهان و ژیان هه مانه، وه لام نه داته وه و له سوینگه ی نه م مه فهو مه وه، هه سته ی په یاده که یین که
بو کشانی دل و دهرونی و ئاکار و په فتاری ده ره وه ی ئیمه، ده نوینی و شکلی پی نه دا، به لام
راستی نه مه یه که نه م هه سته له باتی نه وه ی مه علولی نه م مه فهو مه بی، هوو عیله تی نه وه یه (میگل
داونا مونوله دجاودانه (شه پوئل).

من له خوځېدا به جوړئ که ناپه یدا بوم
شه و نمې بوم له زه ریه نو قم و له ده ریا بوم
له سره تاوه شیبه روښی په ک بوم به زویدا که و تمه خوار
به راستی کاتی خور په یدا بو ناپه یدا بوم
له من قسمه پرسه چونکا هر وه کو په پوله یی
له گزینگی شه می روی دوستا ناپه یدا بوم
خاک به سرم نه گهر توزقالی ناگام
کوی په نه وی که منی سرگردان چو نه وی
وه ک دلی شه پؤل له ده ره وه هر دو جیهانم دی
من له شوین دانانی دلی نه و، بیدل و شیار بوم
«عه تار» (شه پؤل)

به خته وهری

مه سه لهی سه عادهت: «به خته وهری» یه کی له کۆن ترین قسه و باسی فهلسه فی بهره ی مرویه
ئه م مه سه له خوویی له مه به ستگه لی حیکمه تی کرده وهیی و عه مه لی یه. زانایانی «خوو ئاکار و
زانایانی کۆمه ل عوده داری باس کردن له ماهیه ت و مهرج گه ل و هو گه ل و ههروه ها قسه کردن
له و جوړه شتانه ی وابه دژو به ره لهستی به خته وهری ئه وهستن. جائه گه ره له حیکمه تی نه زه ری
ئیلاهیات دا قسه له به خته وهری و هات و سه عادهت و نه هات و شه قاوه ت بکری، له سو نگی
یه کی ک له شاخه کانی ئه م مه سه له یه و ئه ویش به م جوړیه: که ئایا به خته وهری وه ههروه ها بی
به ختی و شه قاوه ت ته نیا بۆله ش و لارو ئه نبوژهنی و مادی یه، یا دو جوړه:

ئه لف - به خته وهری و سه عاده تی له ش و لارو مادی (جیسمانی و مادی).

ب - به خته وهری و سه عاده تی گیانی و ئاوه زی و اتا: (روچی و ئه قلانی).

حوکه مای ئیلاهی و خواناسان له م بابه ته وه ئه م قسه ده هیته گۆر که ئایا ئه وه ی دای
سه لمینن و سابتی بکه ن که سه عادهت و شه قاوه تی گیانی و ئاوه زی له سه عادهت و شه قاوه تی
ئه نبوژهنی و له شی و مادی زۆر گه وره تر و فره تر شیای سرنج دانه. بیروپرای (بو عه لی سینا) له
(نمه تی) هه شته م کتییی ئیشارات و بیروپرای (سه درالمته ئه لیهین) له بهرگی چواره می

(ئیسفار) دا له هینانه گوړی هم مهسه له تنیا هم شاخه له شاخه کانی مهسه له ی سه عاده ت باس ده کری جاله بهر هم نه چون به لای مه به ست وقسه کردن له شاخه کانی تری هم مهسه له یه یانه یان بهر، ژاله بهر، رقه کردن له شاخ و بهر گه کانی تری هم مهسه له یه. له لایه کی تره وه، تا ئیستا له پراوه ی، فه لاسیفه ی ئیسلامه تی و زانایانی جیهانی نا ئیسلامه تی قسه و باسکردنیکی پراو پر له م باره وه نایندری. نه وه ی له م به شه دا ته ی خویننه وه هر چنده ناتوانی باسیکی کامل و پر به پیستیت به لام نه شی بتوانین نه وه به باسیکی کورت و تیگه یینه روته ژی له قسه بهینینه ژماره.

نه و مه به ستانه ی والیر ه دا دینه گوړ نه مانه ن:

۱- سه عاده ت و اتا: (به خته وه ری) چ وه چییه؟

۲- سه عاده ت و چیژه و اتا: (له زه ت).

۳- ئایا مروّف به خو کرد و خورسک و ته بیعت به خته وه ری و سه عاده ت ویسته؟

۴- به خته وه ری و ثاره زو.

۵- به خته وه ری و رازی بون.

۶- یه ک قسه و باسی کوّمه لایه تی.

۷- به شه کانی به خته وه ری.

۸- پله و پایه ی به خته وه ری و سه عاده ت.

۹- هو و سونگه، وه نه و شتانه ی و ا به خته وه ری و سه عاده ت دابین نه که ن.

۱۰- ئاسویه ک له یه ک زنجیره قسه و باس دا.

۱۱- ئایا ئینسان بو گه یشتن به بخته وه ری، نیازی به ریگا نیشانده ر هه یه؟ (واتا: نیازی به

پیغه مبه ران هه یه).

له سه ره تا وه ئاوا دیته بهر چا و که به خته وه ری و بی به ختی و نه هات له باری و اتا وه. رونا که.

ئه گهر تارمايي و ئيشكاليك هه به له قسه و مه سه له كاني ترايه. چونكا له ههر كه سيك پيرسي ئايا بهخته وه ريت ئه وي يان نا؟ بي بير كردنه وه ئه لي: بهخته وه دريم گهره كه. ئه گهر بيژي، ئه ي بي بهختي و شه قاوه ت چي؟ به له ز ئه لي: نام گهره كه. هيچ كه سيك له راست ئه م پرسياره دا بيرنا كاته وه و نالي: تو بهخته وه ري و بي به ختيم بو تاريف بكه و پيم بناسيني تا بزائم كيهه يانم ئه وي يا نامه وي.

ليروهه رون ئه يته وه كه بهخته وه ري و بي بهختي و شه قاوه ت (هات و نه هات) لاي هه مو كه سيك و اتا و راوه تيكي روناكي هه به و نيازي به پيناسين نيه. ساده ر كه وت كه ئه مانه له و جو ره و اتا يانه ن كه نياز يان به ناساندن به خه لك نيه خه لك و اتا كانيان ئه زانن چ و چيه. به لام ئه بي بليين: ئه م راده به به س نيه كه ئيمه مانان سه عاده ت و بهخته وه ري له ناساندن بي نياز بزائين. زوري له و اتا و راوه ت هه به كه واديه بهر چاو به لام كاتي ره و شتي (سوقرات) به كار به ينين و ئه و و اتايه له گه ل و اتا ياني تري نيزيك به و به راورد بكه ين و وردينه وه و بيكو لينه وه، ئه بينين ئه وه و اروناك له چاوي ئه دا به ره به ره جيگاي خوي به به ك جو ره: ناروناك و ناديارى ئه گو رپته وه و له بهر چاو به بوليله و به تارمايي ديه بهر چاو.

بهخته وه ري و سه عاده ت له روانگاي گشت خه لكه وه ها و واتاي چيژه و له زه ت، ئاسوده بون، سه ركه وتن، گه يشتن به ئاره زو، شادي، خوشي رازي بون و خوش هاتن له سازبوني كار و بار وه و اتاي تري وه كو ئه وانه و اوتمان، به لام كاتي بهخته وه ري و سه عاده ت به وردى له ته ك هه ريه كه له وانه به راوردى ئه كه ين تي ئه گه ين سه عاده ت له م و اتا يانه نيزيكه به لام ئه وانين نيه به ته و اوه تي.

جا له بهر ئه مه پيوسته له بهرا ئه م بهرا ورد كردن و هه ل سه نگانده بخه ينه بهر چاو تا له دوايي دا يا له كاتي ئه م بهرا وردانه دا و اتايه كي ديار بو سه عاده ت و بهخته وه ري بدوزينه وه. پيوست نيه كه له ريشه ي لوغه وي ئه م دو بيژه: (كه ليمه) قسه بكه ين و بكو لينه وه كه ئايا

سه عادت و به خته وهری لهم بابه ته وه له جیگای تایه تی خوئی به کار دی که واتای یارمه تی
تیدایه و به خته وهر به که سیک ئه وتری، که گه ریانی جیهان به دهنگی به وه هاتبی و شهقاوه تیش
دژه و له حاند ئه م واتایه دایه یا وه کو له بهرا سه رنج به واتای شهقاوهت دراوه، که به مانای:
رهنج و دهر د، سهختی وزه ختییه. وه سه عادت بهر ئاوه ژو به واتای رزگار بون و ئاسوده یی له
رهنج و دهر ده؟

به پروالته له بابهت ریشه ی لوغهو ی یه وه ناتوانین دو واتای له راست یه کترینه وه بو ئه م دو
بیژه بدو زینه وه به لام له عورفی عام و خاسا ئه م دو که لیمه یه دوروست له راست یه کترین دان.
هروه کو له قور ئانا ئه م دو بیژه له راست یه کترین دانراون.

(يَوْمَ يَأْتُ لَا تُكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيُنَادُونَ فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ) 'ئهوی یانی روژی که (قیامت) دادی هیچکس بی ئیجازه ی خواقه ناکات.
تاقمی له وانه به شهقاوهتن و تاقمی کیش به خته وهرن (:تاقمی به خته وه رو تاقمی بی به ختن)
ئهوانه ی وا به شهقاوهت بون له ئاگران و بوئه وانه زه فیر و شهیق (:نالهی زور و هه ناسه برکی
هه یه) ... لهم ئایه تانه دا خوا خه لکی کردو ته دو تاقم، تاقمی به خته ور وه تاقمی بی به خت.

(فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ) سه عید له ریشه ی سه عاده ته و به مانای به خته وهری و هات و ساز بونی
که رهسته ی ناز و نیعمه ته وه (شقی)ش له ریشه ی (شهقاوهته) و به واتای ساز بونی که رهسته ی
گرفتاری و بی بهختی و نه هاتی وجهزا و توله لیسندن و به لایه. هه ر جوړ بیت به خته وهری و
هات و بی بهختی نه تیژه ی ئاکار و رهفتاری مروف خویه تی لهم جیهانه دا. ئه توانین بلین:
به خته وهری یانی: ساز بونی که رهسته ی پیگه یشتن بو یه ک تا ک یا یه ک کو مه ل و کو مه لگای
به ره ی مروف، له راست ئه وه، شهقاوهت و بی بهختیه که خه لک گشت لی بیزارن و ئه ویش

بریه تی به له: ناجور بونی ههل و مهرجی سرکه وت و پیشکوت و پیگه یشتنی تاک و کومهل. که وایی ههر که سیک له بابت ههل و مهرجی گیانی، له شی، بنه ماله یه وه یا ژینگه، فهره ننگ که ره سته و سوئنگه ی پتری بو گه یشتن به نامانجی سرکه وتن به ده سه وه بیت له به خته وه ری و سه عاده ت نیزیک تره. یا به واتایی تر نه وه به خته وه ر. ههر که سیش دو چاری که م بونی هو ی به خته وه ری و توشی که ندو کو سپیی و نه توانی به سر گیر و گرفت زال بی و سرکه وی نه وه بی به خت یا شقی به.

به لام نه شی بزاین که پایه و بنه ره تی نه سلی سه عاده ت و شه قاوه ت، و یست ولی بران ولی نه وینی مرو ف خو یه تی نه وه ئینسان: نه نزانه، که نه توانی که ره سته ی پتویست بو خود و روست کردن ته نانه ت بو دوروست کردنی کومه لگای خویشی ساز بکات. نه وه ئینسان خو یه تی که نه توانی له گهل دارو ده سته و هو ی بی به ختی و شه قاوه ت بکه و یته مله به ملانی و مل بادا، یاسه ر بو نیری دانه وینی.

پیغه مهران لایان و انیه که سه عاده ت و شه قاوه ت هات و نه هات له دل و دهرونی ئینسانا بیت یا له ناو دهرونی به ره ی مرو ف دا پروابن، چونکا ته نانه ت که ندو کو سپی ژینگه و بنه ماله و که له پورو میراتیش له راست لی بران ولی نه وینی ئینسانا شیای گو پریان و به راوه ژو کردن مه گهر نه وه که نه سلی ئیراده و نازادی ئینسان: نه نزان بده یه دوا و مرو ف به مه حکومی ههل و مهرجی جه بری بزاین و به خته وه ری و شه قاوه ت به زاتی یا به شتیکی جه بری ژینگه و شتانی وه کو نه وه دابنن و بزاین که دیاره نه م بیرو پرایه ش له پروانگای فیرگه ی پیغه مهران و فیرگه ی نه قل و ناوه زا مه حکومه. هه ندی و تویانه: کاکله ی به خته وه ری نه وه یه که ئینسان له تاخرین پله و پایه ی ژيانا به ئیش و کاری به خته وه را نه دوا بی بیت. و کاکله ی شه قاوه تیش نه ویه که تاخری ژيانی به کارو کرده وه ی بی خیره وه دوا بی بیت و بی ریته وه هه ندی تر و تویانه: به خته وه ری بو که سیکه که له چاره نوی خه لکی تر په ندوه رگری

و بی به خه تیش نه و که سه یه که فریوی هه وای نه وس بخوا و بادی هه واییت.

هه ندیکیش و تویانه: چار شت هوئی به خته وه ری و چار شتیش هوئی بی به ختی ئینسانه.

نه و چارانهای واهوئی هات و به خته وه رین نه مانه ن:

۱- هاولف و خیزانی چاک.

۲- خانوی بهر گو شاد.

۳- هاوسی و دراوسی شیاو.

۴- نه سپ یا که ره سته ی سواری چاک.

نه و چارانهای واهوئی نه هات و بی به ختین نه مانه ن:

۱- جیرانی خراب و به دخو.

۲- ژن و خیزانی به دخو یا مال و میردی خراو.

۳- خانو به ره ی ته نگ و بهر ته سک.

۴- نه سپ و که ره سته ی سواری خراب و ته ق و له ق و شق و شرپ.

له بهر نه وه ی نه م چواره له ژبانی مرو فدا نه خشیکی گرینگی بهر فره یان هه یه و هوئی

سهر که وت یا تیشکانی به ره ی ئینسانن باش په ره دار بونی واتاو راهه تی به خته وه ری و

بی به ختی له روانگای ئیسلامه تی دا روناک نه بیته وه.

یه ک ژنی چاک و مالی خوش و دلگیر یا یه ک ماله میردی باش. ئینسان بو لای

هه مو جو ره چاکه و چاکه کردنیک دنه نه دا. یه ک خانو به ره و جیگاو ریگایه کی

بهر گو شاد و خوش گیان و بیرو هزری ئینسان نارام و دل خوش و سهر خوش پرا نه گری و

ناماده ی نه کات تا زیا تر تیکوشی له پیناوی ناوه دانی ناخ و په خی زید و مال و نیشتمانی

خوی با شتر خه بات بکات و پترو قیته وه.

جیرانی به دخو به لا خولقیته، به لام جیرانی چاک و شیاو زور به ئاسوده یی وه ته نانه ت بو

پیشکوتن و گه یشتن به نامانجگه لی ئینسانی یارمه تی مروّف ئەدا، یه ک وه سیله ی سواری چاک و ته یار بو گه یشتن به کار و بار: ئەرک و ئەسپارده ی تاکی و کومه لایه تی فره شوینی هه یه، دیاره ئەسپی سواری له پرو لاوازو دال گوشت یا ماشینی قورازه و شق و شرپ ئەیته هوی دواکوتن و ده رده سه ری چونکا هیچکاتی له کاتی پیویستا ئینسان ناگابه کار و باره کانیدا. پیغه مبه ری مه زنی ئیسلام فه رمویه تی: ئەم چارشته نیشانه ی نه هات و شه قاوه تن:

۱- گریان نه هاتن و فرمیسک نه پرشتن.

۲- دل په فی.

۳- چاوه نه زیری و ته ماعکاری بو خر کردنه وه ی رزق و روژی و پول و دراو.

۴- پی داگرتن و زیاده په وه ی کردن له گوناح و تاوان و گوناح کردنا.

دیاره ئەم چوار فه رموده ی پیغه مبه ره ئیختیارین وله ئا کار و کرده وه ی ئینسان خو یه وه سه رچاوه ئە گری و به م جو ره دوره وه خستنی ئەم که ره ستانه ی هوی نه هات و شه قاوه ته له ژیر ده سه لاتی مروّف خو یدایه.

ئه گه ره ئه وه مو که ره ستانه که بو به خته وه ری و بی به ختی له فه رموده که ی پیغه مبه راقسه مان لی کرد و هه مو که س نه خشی گرینگی شوین دانیانی ئەوانه له ژیا نا ئەزانی و ههستی ئە کات له گه ل هوو که ره سه ته و نیشانه ی پرو پوچا که ته نانه ت له روژگاری ئە توّم و تو زقاله زره و که موسکه دا تا قمیککی زور باوه ژیا ن پیه تی به راوردی بکه ین به م راسته قانییه ئە گه ین که فی ر کردنه کانی ئیسلامه تی تاچ راده یه ک راست و به راورد کراون. هیمان زورن که سانیک که لایان وایه نالی ئەسپ هات و به خته وه ری دینی و روژی سیانزه به دبه ختی.

په رین و بازه له باز به سه رگوله ئاگرا له چوار شه مه سوری دا به هوی به خته وه ر بون دانه نین خویندنی مامر و مریشک به شوم ئەزانن، یا هه لا واسینی کوژه که ی شین و سور یا شه وه، به رده شه وه به هوی دوره وه خستنی به لا و جرو جانه وه رانی به ئازار دا ئەنین، یا

ټاو پرشتن به شوین خوشه ویستانا به پرونا کایی و باش وشکاندنی کیتله ی رهش به شوین دژو ناحه زانا به دوره وه خه ری به لاو گوږ به گوږی ته و دژه ته زانن.

به ژیر نه ردیوانا رویشتن به نه حس و پشمین که جاریک بی به وه دا نه نین که دیاره کاره که یان لی ټیک ته چی و نه هاتیا نه. به لام دینی پیروزی ئیسلام خه تی باتلی به سه رگشت ته م جوړه کارو باوره: ناشیاوه، نا ئیسلامی یانه دا هیناوه به خته وه ری و شه قاوه تی ئینسان له سونگه ی خو و ټاکار و کرده وه ی ناشیرین، ناشیاو، نه گونجاوونه خونجاوی خو ی ته زانی، نه ک شتی تر. هه مومان باش ته زانین که سه عاده ت و له زه ت: (چیژه) له پروانگای و اتاوه زور لیک نیزیکن (هه ر وه ها شه قاوه ت و رهنج) به لام ته م دوانه (سه عاده ت و له زه ت) مورادیفی (هاوال ناو) یه کترین وه که یشتن به له زه ت مورادیفه له ته ک که یشتن به سه عاده تی دل و دهر و نه هر وه ها هه لگرتنی باری رهنج و دهر دوی به ختی شه قاوه ت نیه چونکا ته گونجی له زه ت و چیژه که رهنج و دهر دیک کی گه وره به دوا ی خویا بهینی و شه گونجی رهنج و دهر دیک به ر کول و سه ره ت ای چیژه بیکی گه وره تر له خو ی بیته، شه گونجی گه یشتن به له زه ت و چیژه بیته هو ی له ناو چونی له زه تی گرینگتر و گه وره تر یا رهنجی بیته هو ی نه مانی دهر دور رهنجی گه وره تر.

له گشت ته م حالانه دا واقعیه تی له زه ت و رهنج پاریزراوه، یانی: ټاوا نیه که له زه ت و چیژه یه ک به رگری له له زه تیکی گه وره تر بکا یا بیته هو ی رهنجیکی گه وره تر و ئیتر به له زه ت و چیژه نه بیته ژمار، به لام ټاوه ها له زه تیکی به به خته وه ری دا نانری، هه ر و کور رهنجی که به ر کولی له زه تیکی له خو ی گه وره تره یا به رگری کاره وه ی رهنجیکی گه وره تره به نه هات و شه قاوه ت و بی به ختی نایه ته ژماره.

به خته وه ری به شټیک ته و تری که گه یشتن به وه هچ جوړه په شیمانیک نه هینی، وه شه قاوه ت له شوینیکیا یه که به هچ ریگایه کا قورسی ته و له بهر چاونه که وی. و اتا: به ره ی مرو ف

واتای: بهخته وهری بو مه بهستی ناخری خوئی هه لبراردوه، وه واتای: شه قاوه تیش بو نوخته ی
راست نه و یانی: شتیك كه بو هه میسه نه نزان و ئینسان نه بی له وه دوره وه كه وی له بهر
چاوی گرتوه و هه لی بزاردوه. به واتایی تر به خته وهری مه بهستی بی هه ل و
مه رجی به ره ی مرویه و شه قاوه تیش له بهر چاو كه وتوی بی به ندو مه رجی ئینسانه.
جاله بهر نه مه ته گه كه سیك یا مه سه لك و ئاینیك بیژی: كه من به ره ی مروف نه گه یینه
به خته وهری به م واتایه: نه وه ی وا من ئیدیعی رایه رایه تی به ره و لای نه كه م شتیك نییه كه
بتوانری باشتر له وه فهرزبكری به لام له زهت وانیه، نه گه كه سیك ئیدیعی گه یاندن به
له زه تیكي كرد به سه، كه به و له زهت و چیژه به بگه یینی چ هوئی ره نجی گه و ره تر یا فه وتاندنی
له زه تیكي گه و ره تر بی یا نه بی.

له زهت و چیژه په یوه ندی هه یه به یه ك هیژولیهاتوی تایه تی ئینسان یا ئاژال به لام
به خته وهری پیوه ندی هه یه به گشت هیژو لیها تویی به كان و لایه ن و ره خه كانی
ژیانی ئینسان. له زهت له سه ر خووش بون یا نا خووش بون خول نه خوات واتا: به تامه یا
بی تامه، مزره یا تفت و سویره تال و ترشه به لام به خته وهری له سه ر به رژه وه ندی و نا
به رژه وه ندی نه گه ری. چیژه و له زهت پیوه نی به زه مانی حال و ئیستا كه وه هه یه، به لام
به خته وهری به زه مانی حال و ئایه نده وه یه كسان پیوه ندی له په ل هاویشن و په ره دان دایه، ره نج
و له زه تی هه ر ره خه نه ره خه كانی هه بونی ئینسان به چه شنی سه ر به خو نه گریته وه، به لام
به خته وهری هه مه لایه نی و گشت ره خانی یه.

جا هه ر له بهر نه مه یه دیاری كردن و جیا كردنه وه ی له زهت له رنج ئاسانه به لام جیا كردنه وه
و دیاری كردنی به خته وهری له نوخته ی راسته و خوئی (بی به ختی) سه خته. به لكو له
بابه تیكیشه وه نا گونجی. یه ك زانای ره وان و گیان ناس كه ته نیا كارو باری گیان ناسی نه زانی،
نه توانی له بابته له زهت و و ره نجه وه قسه بكا و بیرده ربیری به لام بیر ده ربیرین له بابته

سه عادهت و شهقاوتهوه ئهرك و ئهسپاردهى يه ك فيلهسوفه كه ئهلى: جيهان و ئينسان و كو مهل ئه ناسم.

وه نوعى بيرو را ده برپىنى ئه و هوزانه سه بارهت به سه عادهت و شهقاوتهوه پيوه نديكى تهواوتهى به نوعى جيهان تى روانى و ئينسان ناسى ئه و هه يه. له م ريگايه وه يه كه پيشنبارى هوزانقان سه بارهت به سه عادهت نه زيله ي عاسمان و ريسمانه و جياوازيان زوره.

يه كييك به خته وه رى زياتر له به دهس هينانى لهزه تا و يه كييكى ديكه له تهركى لهزهت و مراندنى ئيراده ئه زانى. يه كييك به كارو بارى ئه نبوژنى و مادى ئه پروانى و يه كى تر سه رنج ئه داته كار و بارى گيانى و روحي يه كييك ده موكات و سات به ده رفهت دائه نى و يه كى تر ئاخىر بينى ئه كاته دروشمى خوئى. به لام لهزهت و رهنج هه روه كو به ديهاتوى تايبه تى نه فسانى و دل و دهروين ئه كه و نه ژير چاوه دبرى جهرباندن و تاقي كردنه وه ي کرده وه بى، زور به ئاسانى يه كيه تى بيرو را سه بارهت به وانه پييك دى.

هوئى ئه مه كه زور به ي خه لك باوه كو هه مو ئه لين به خته وه ريمان ئه وى به دوى كارى جيا جيا دا ئه رون و ريگاي جيا جيا بو گه يشتن به و ئامانجان هه ل ده بژيرن ئه مه يه كه جوورى تيفكرينى تا كه تاكى ئه وانه و يا فيرگه و ئاينى كه پيوه ندى يان پيه وه هه يه و بروا و باوه ريان پيى يه تى له باره ي ئينسان و جيهانه وه جيا يه. دياره ره خى تر يش هه يه له گه ل ديارده و ئاماژه كردن به مه كه ئايا سه عادهت مو تله قه يا نسبى يه قسه ي ليو ده كه ين.

ئايا ئينسان به خو كرد به خته وه ر ويسته؟ له و جياوازى يه ي وا له نيوان لهزهت و به خته وه رى دا ده رمان خست، ديارى ئه دا كه لهزهت يه ك بوعدى و ره خى يه: به لام به خته وه رى هه مه ره خى يه، لهزهت يه ك حالهت و په ديده و به ديهاتوى تايبه تى دهرونى يه و شياوى ئاماژه كردنى و يزدانى هه يه. به خته وه رى يه ك و اتاى گشتى دانراوى يه كه له به راورد كردن و جمع و ته فريقى گشت لهزهت و چيژه و رهنج و ده رد يك په يا ئه بى. و اتاى به خته وه رى له بهر ئه وه ي

بو به ره‌ی مروّف په‌یا بو که نه‌توانی له‌چیزه‌و ره‌نجا پیکه‌وه به‌راورد بکات و بُغْدو ره‌خه‌جیا جیا‌کانی بگریته‌ژیر چاوه‌دیری ریځگایه‌ک بگریته‌به‌ر که به‌تیکرایي زیاتر و ته‌واوتر له‌چیزه‌و خوشی که‌لک وه‌رگری و ره‌نج و دهر د بگه‌بینه‌پله‌ی نوخته و صفر یا بیگه‌بینه‌ئو په‌ری سنوری که‌م و سوکی به‌لام له‌زه‌ت په‌ک حاله‌تی تایه‌تی گیانی و دهرونی په‌و پوه‌ندی به‌هیدی و هیمنی په‌ک شت یا په‌ک هیزو په‌ک لیها‌تویی، وه‌یا په‌ک نه‌ندامی ئینسانه‌وه‌هه‌یه‌جاله‌به‌ر نه‌مه‌ناسین و جیا‌کردنه‌وه‌ی له‌زه‌ت و ره‌نج به‌خو‌کرد و غه‌ریزه‌وه‌یه.

به‌لام ناسین و جیا‌کردنه‌وه‌ی سه‌عاده‌ت و شه‌قاوه‌ت له‌یه‌کتر به‌غهریزه‌وه‌به‌خو‌کرد. نیه‌به‌لکو به‌ئاوه‌زو نه‌قله، چ‌ئاوه‌ز راسته و خو‌بلی ئه‌ی ناسم و جیای نه‌که‌مه‌وه‌یاری نیشانده‌ری ئینسان بیت له‌سونگه‌ی فیرگه‌و ئاینیکه‌وه‌که نه‌و فیرگه‌و ئاینه‌ری نیشانده‌ری راسته و خو‌ی به‌خته‌وه‌ری و سه‌عاده‌ته. هه‌ر جوړ بیت به‌خته‌وه‌ری غه‌ریزی نیه.

جاله‌به‌ر نه‌مه‌که نه‌وتری هه‌ر که‌س به‌خو‌کرد به‌خته‌وه‌ری ویسته و هه‌مو خه‌لک نه‌چی به‌دوی سه‌عاده‌تا راست نیه، نه‌وه‌ی که هه‌مو خه‌لک به‌دویدا نه‌چی له‌زه‌ت و چیزه‌یه، ته‌نیا نه‌وکاته نه‌توانین بلین: که‌سیک به‌دوی به‌خته‌وه‌ریدا نه‌روا جا چ‌راست پروا یا خوار که‌له‌راستیا دانیشتی و لیکی دا‌بینه‌وه‌و سودو زیانی پیکه‌وه‌هه‌ل سه‌نگاند بی و له‌نیو نه‌وانه‌دا ریځگایه‌کی هه‌ل بژارد بی. که‌وا بو له‌وه‌رامی نه‌م پرسیاره‌دا که‌ئایا ئینسان به‌خو‌کرد به‌خته‌وه‌ری ویسته نه‌بی بلین: نه‌گه‌ر مه‌به‌ست نه‌مه‌یه‌که هه‌موی خه‌لک به‌دوی گوم بری. به‌خته‌وه‌ری‌دا نه‌رون شتیک هه‌یه‌نه‌ویش نه‌وه‌یه‌که له‌ناسین و جیا‌کردنه‌وه‌دا به‌لای زوره‌وه‌توشی هه‌له‌نه‌بن، راست نیه‌چونکا زوره‌ی خه‌لک له‌دل و دهرونی خویان په‌یره‌وی نه‌که‌ن نه‌له‌قل و ئاوه‌ز و چیزه‌و له‌زه‌ت ویستن نه‌له‌به‌خته‌وه‌ریه‌وه‌نه‌گه‌ریش مه‌به‌ست نه‌مه‌بی که‌نه‌قل و ئاوه‌زی ئینسان به‌خته‌وه‌ری نه‌و نه‌ناسی و دیاری و نیشانه‌ی نه‌کا له‌روی سرشته‌وه‌به‌دوایدا نه‌چی، نه‌مه‌مه‌به‌ستیکی دروسته.

به خته وهری و ئاره زو

دیاره ههر که سیک یه ک زنجیره ئاره زو گه لیکی هه یه و زور تامه زرویه که به وانه بگا جا نه گه به و که سه بگو تری به خته وهری خوت بیژه بزاین که له چ شتانیک دایه تابوت ساز بگری نه و که سه ههر کار و نیاز و ئاره زوه کانی خوئی به زمان هه لده ریژی و دوپاته یان نه کاته وه وده ریان نه خاته دهره وه. هه ندی که س وای دائه نین که به خته وهری بریه تی یه: له گه یشتن به ئاره زو و سه رکه وتن و به دهس هینانی مه به سستی پیویست. وه ههر که سیک که به ئاره زو و، مه به سته پیویستیه کانی خوئی گه یشتبی به به خته وهری ته واوه تی گه یشتوه ههر که سیش که به هیچ ئاره زویه ک له ئاره زوه کانی خوئی نه گه یشتبی به دبه ختیکی ته واوه و ههر که سیش که به هه ندیک له ئاره زوه کانی خوئی گه یشتبی ههر به و نیسه ته که به ئاره زوی خوئی گه یشتوه به هه ندی له به خته وهری یه کانی خوئی گه یشتوه.

نه تیژه: به خته وهری ئیتها که ی له م بیچمه را گه یندراوه، که وابو (زرینگ) سته میکی نه ته نیا سه باره ت به و (نازرینگ) نه کردوه به لکو تازه نه و پهری خزمه تیشی به م چینه (نازرینگ) ه ناموره فته کردوه.

به لام نه گه بیژین: به خته وهری بریه تی یه: له گه یشتن به و پهری خوئی گونجا و وه دوره وه خستنی زور به ی ره نج یا گه یاندنی پله ی دهر دور ره نج به نوخته ی ئاخو به واتایی تر نه گه بیژین به خته وهری بریه تی یه: له فیعلیه ته گه یشتن به هه مو هیزو لیها توه کانی مادّی و مه عنه وی وجودی ئینسان، وه دور خسته وه ی زور به ی به ره هله ست و دژواری و د ژایه تی نه وانه که ههر نه وانه ش نه بنه هوئی دهر دو ئازار چ ئینسان خوئی به هه بونی نه و لیها تویی یانه ئاگادار بی یا نه بی وه چ بزانی که جیهانی ئافه رینیش هه ل و مهر جیکی تایه تی بو نه و ساز کردوه که له ریگای نه و لیها تو یانه وه به به خته وهری به گا یا نه زانی لیره وه نه بی بیژین: هه رجه ند چینی

زرینگ و چروسینهرو چهوسینهر توانیویه تی رازی بونی چینی تر ساز بکات وه هرچهنده ئەم چینهش وائەزانی گە یشتونەتە بەختە وهری کامل له هەمان کاتا هەندی له بەختە وهری ئەم چینه بە هوئ چینی زرینگ کوروسینرا وهتەوه و رفیندراوه یانی چینی زرینگ ملهوری و ستهم و زولمی له چینه کهی تر و اتا: چینی نا زرینگ کردوه.

بەلکو زولمییک که بەم جوړه یه له ستهمییک که هوئ نارازی بونی ئەو چینه یه زوړ ناحهزو کریت تره چونکا ستهمییک که ئەو کهسه یا ئەو کهسانه ههستی پی ئە کهن وه کو نه خوشیکی دەرده داره که ههستی دەرده داری نه خوشه که به جوړه جوړ ئەخات که پروا چاری بکات به لام ستهم به چه شنی بهرو وه کو نه خوشیکی بی دەرده که هەرگیز نه خوش له بیری چاره ی دانیه که لای بات ئەو پهری خزمەت و راژه یه ک که چینی زرینگ و «موره فه» بهم چینه نازرینگی کردوه. ئەم یه که له بهر ئەوه رازی کردون دەر دو ئیشی ئەوانی له ناو بردوه به لام، بهختە وهری تهنا «ئاسوده یی» وه بی دەر دو ئیشی نییه بهختە وهری یه ک واتای عهده می (نه بونی) به واتای نه بونی رهنج و دەر دنییه بهختە وهری پی راگە یشتنی هه مو لایه نی خوشی و ره حه تی و سودو چیژه و له زه تگه له. بهلکو ههر وه کو و تراوه: ئەم جوړه دەرده داری یانه له گەل دەرده داری لهش ولاری وه کو چاویشه دیانیشه (ددان ئیشه) بهراورد نا کرین و ناتوانری لابردنی ئەوانه به خزمەت و راژه دابنرین.

ئەم جوړه دەرده داری یه له سربینگه ی بیداری و وشیری کومه له وه یه سوک کردن بهم جوړه خوئی جرم و جینا یه تیکی تره خوزیا و بریا و زاری له نه خوشی دایه کاتی نه خوشی هه موگیان و لهش له بیداری دایه.

هەر که سیک بیدار تره پر ئوف تره

هەر که سیش و شیار تره روسور تره

سا بزانه ئەم بنه رته ئەی ئەسل و یست

هەر که سیك دەر دەر دار تره ئەو بپرندە تره

بە شە کانی بەختە وەری:

بەختە وەری ئە گەر بیدەینە پال ئینسان که هەویریکە لە لەش و گیان ئاویتە بوە، هیچ بەش و کەرتیکی نییە لە یە ک شت زیاتر هیچی لە گۆرانییە. بەلام ئە گەر لەش و گیان جیا دابنن دياره بەختە وەری ئەبیتە دو بەش: بەشی لەش و بەشی گیان. بەختە وەری لەشی بریەتی یە: لە پی پراگە یشتنی هەمە لایەنە و کاملی لەزەت و چێژە لەش و لاری بە لە بەر چاو گرتنی مادە و هیزو. و زەو کەم و کوری لەزەت و چێژە و دورەو خستنی ئەو پەری دەر دو رەنجی لەش و لاری.

بەختە وەری گیانی و رووحیش بریەتی یە: لە پی پراگە یشتنی هەمە لایەنە و کاملی لەزەتی رووحی و گیانی، وە دور خستە وەری ئەو پەری دەر دەر داری رووحی و گیانی.

و هەر و هاش ئەتوانی بەختە وەری هەر ئەندامیک لە بەختە وەری ئەندامی تر جیا بکەینە و بەختە و ریش سەبارەت بە وزە و هیزو ئەندام دا بەش بکەین: بەختە وەری دیتن: (چاو) بەختە وەری بیستن یا «گۆی». بەختە وەری ئاوەز یا هیزی ئاوەزی و هی تر. بەلام هەر جوور بیت بەختە وەری لە لەزەت جیایە و ئەو نییە، بەختە وەری دیتن لە گەل چێژە و لەزەتی دیتنا جیایە.

ئە گونجی شتیك بو دیتن لەزەت و چێژە بیت بەلام لەو بارە وە که خودی دیتن و چاو هووی زیان بیت بە بەختە وەری نەبیتە ژمارە، و اتا: بەختە وەری بەدەینە پال هەر شتیك یا نیسبەتی بەدەینە پال ئەم مرووف یا ئەو ئینسان نابێ لایەنی هەمە لایەنی ئەو بەر چاو نە گرین. بەراوەزوی لەزەت و چێژە و اتا: ئەتوانن لەزەت و چێژە بدینە پال ئەم شتە ئێوە چتە که.

پله و پایه‌ی به‌خته‌وه‌ری:

هه‌ر وه کوله‌زه‌ت و ره‌نج که، مه‌بنای ئەسلی سه‌عاده‌ت و شه‌قاوه‌تن پله و پایه‌ی بیکشیا‌ن هه‌یه وه تا که کانی به‌ره‌ی خه‌لک سه‌باره‌ت به‌وزه‌ی وه‌رگرتنی له‌زه‌ت و چێژه له‌یه ک پله و پایه‌دانین بۆ وینه‌پله‌ی له‌زه‌ت و چێژه‌بیک که یه‌کیک له‌زانست یا عیباده‌ت یا جوانی و خوشیکی یا چاکه‌ و کار چاک، وه‌ته‌نانه‌ت له‌خوردن و خوردانه‌وه‌ تیکه‌لی له‌گه‌ل ژنا (تیکه‌لی ژن و پیاو) ته‌نانه‌ت تیکه‌لی پیاو له‌ته‌ک کچ و ژنی جوان و جه‌وانا له‌زه‌ت و چێژه زیاتره‌ تا له‌ته‌ک ئافره‌تی پیرو پاتالا، چونکه‌ کچ و ئافره‌تی جوان نوری زور تره‌ - هه‌ر له‌ به‌ر ئەمه‌ش له‌زه‌تی تیکه‌لی له‌ته‌کیا زیاتره‌. دیاره‌ له‌سه‌ر به‌لینی شیخی ئیشراقی کورد، تیکه‌ل بون له‌گه‌ل ئافره‌تی جوانا له‌گه‌ل تیکه‌ل بون له‌ته‌ک ئافره‌تی پیرا پله و پایه‌ی له‌زه‌ت و چێژه‌یان زور لیک تر جیان. یه‌کیک یه‌ک لیهاتوییه‌ی له‌بیچمیکی به‌هیزدا هه‌یه، یه‌کیکی تر کزو بیتین ئەو لیهاتوییه‌ی تیدا به‌واتا: ئەو لیهاتوییه‌ی زور که‌م تیدا به‌که‌ وایی به‌ره‌ی مرو‌ف له‌باری هه‌بونی وزه‌وه‌یز و لیهاتوییه‌ی کانی خو‌رسک و خو‌کردی جیا ئافه‌ردیده‌کراون، جا هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌گه‌یشتن به‌چێژه‌وه‌ (له‌زه‌ت) و به‌خته‌وه‌ری جیان. سالم روانگایه‌وه‌ پله و پایه‌ی به‌خته‌وه‌ریش لیک جیان وه‌ تاکی به‌ره‌ی مرو‌ف له‌یه‌ک پله له‌به‌خته‌وه‌ری داین، تازه‌سه‌ره‌ رای ئەمانه‌ش هو‌ی لاوه‌کی وده‌ره‌وه‌یی که‌ لیهاتوییه‌کان به‌کرده‌وه‌و فیعلیه‌ت ئەگه‌ینی وه‌ یا به‌ر هه‌لست بۆره‌نج و ده‌رد پیک ده‌هینی بۆ هه‌مو کسێک یه‌کسان ساز نابێ، دیاره‌ به‌خته‌وه‌ریش که‌ به‌م هو‌یانه‌وه‌ پیوه‌ندی هه‌یه‌ جیا به‌خته‌وه‌ری ئیستیفای هه‌مه‌ لایه‌نی یه‌ ئەم سود وه‌رگرتن و ئیستیفای هه‌مه‌ لایه‌نی یه‌ش ئەگونجی ئاوه‌ها نه‌بی، لیره‌دایه‌ و له‌م باره‌وه‌یه، بۆ سه‌عاده‌ت و به‌خته‌وه‌ری پله و پایه‌بیک په‌یا نه‌بی.

له‌وه‌ی تائستا باس کرا ده‌رکه‌وت که‌ به‌خته‌وه‌ری پیوه‌ندیکی ته‌واوه‌تی به‌

بزوتنه وه و سه یری پیگه یشتن و گه یینی ئینسان به که مالآتیکه که بیلقوه هه یه تی. سا به خته وه ری پپوهندی به بزوتنه وه ی مروّف خوّه تی خوئی به لکو ئه توانین بیژین: بزوتنه وه و جم و جول له ملایه وه خوئی به خته وه ری یه، هوئی گه یشتن به که مالّ و اتا: به خته وه ری خوّه تی به خته وه ری و که مالّ هاومالّ و هاواشان و هاوړ کیفی یه کن. ئیسته ئه توانین به یه ک و اتا و بیریکی به رز تر له بابته به خته وه ری یه وه نیزیک بکه ینه وه. به خته وه ری و بونه وه ری و وجود هاومالّ و هاواشان و هاوړ کیفی یه کترین بژمیرین، هه ر بونه وه ری یک به گویره ی گونجایشی خوئی و دهره تانی که هه یه تی له به خته وه ری سود وهر ئه گری، گونجایش و دهره تانی هه بونی هه ر بونه وه ری یک به گویره ی نیزیکی ئه وه له که وانیه نزمی یا که وانیه به رزی بولای سه ر چاوه و بناوانی بی برانه وه ی هه بون و هه بونی دهر که خودایه، دیاره بونه وه ران به و پییه ی واله سه ر چاوه ی بی برانه وه ی هه بونی دهر نیزیکن له به خته وه ری سود وهر ئه گرن، وه هه ر به و پییه ی وا له و دورن توشی بی به ختی دین.

لیهاتوی مروّف بوگه یشتن به به خته وه ری راسته قانی به و هه مو نوینگه جیا جیا یانه ی وا هه یه تی بریه تی یه: له لیها تویی بوگه یشتن به پله و پاییه ی قوربی ئیلاهی. (پَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ) ۱. واتانه ی ئینسان، توله ته قالاییکی پر ماندو بونایی بوگه یشتن به خوای خوّت، سا پیی ئه گه ی. هوئی به خته وه ری:

له و قسه و باسه گرینگانه یه به لکو له روانگای راستیه وه گرینگترین قسیه و باس سه باره ت به به خته وه ری باس و قسیه کردنه له بابته سوئنگه و هویه کانی به خته وه ری. لیره دا چهن پرسیاریک هه یه وه کو:

۱- ئایا له بنه ره تا هو یا ئه و هو یانه ی وا له راستیدا مروّف به خته وه ر ئه که ن هه ن یا

۱- نابه تی ۶ سوره ی ۸۴ الانشفاق

بهخته وهری له خهون و خه یال به و لاوه شتی تر نییه و له جیهاندا ئه وهی و ئافه ریده کراوه دهر دو رهنج و توشی و بی بهختی و ماندو بون و رهنجه رویی و رهنج به خه ساری و هو به کانی ئه وانه یه و به س. ههروه کو ئه زانین کوری زور له فه لاسیفه ی قه دیم و جه دیدی جیهان به دینیان کردو ته دروشمی خویان و ئاوا بیر ئه که نه وه. دیاره که ئه م جو ره بیر کردنه وه یه له گه ل فه لسه فه ی ئیلاهی دا شیایوی به رانه ری کردن و بارته قایی نین، له نیوان فه لاسیفه ی ئیلاهی دا له م جو ره که سانه په یا نابن به لام فه لسه فه ی مادی و ئه بوژهنی له داوینی خویدا له م جو ره که سانه ی زور پهروه رده کرده، ئیستا دهر فه تی قسه کردن له م جو ره مه به ستانه نییه.

۲- ئایا هو ی بهخته وهری ته نیا یه ک شته و ئینسان ئه بی ئه و تاقه شته په یا بکات یا ئه وه یه که بهخته وهری له بارمته ی چهن هوو سو نکه دایه؟

۳- ئایا ئه و ... لانا به نهینی هه یه یا له جیهانی دهر وه یه و ئه بی له دهر وه ی و جودی خو ی بو ی بگه ری؟ و یا به شی له هو ی دهر ونی و به شیکیش بیرونی و دهر وه یی یه؟

۴- ئه گه ره مو ئه و هو یانه یا ههندی له وانه له خودی ئینسانا نهینی بی ت ئایا له له ش و لار و هیزی له ش دایه یا له گیان و هیزی گیانی دایه؟ و یا ههندیکی له له شاو ههندیکی له گیانایه؟ ئه مانه مه به سگه لیککی زورن که شیایوی قسین و قهش له بابته ئه وانه وه فره گو ترا وه و کورته ی هه مو ئه وانه ئه مه یه که سه ر چار دی بهخته وهری له ناو دهر ون و هه ناوی خو تا ئه بی بدو زیته وه، زور به ی ئه م خودان بیرانه بهخته وهری یان به ئاسوده بون له دهر دو رهنج دانا وه. وه رایان گه یاندوه تیکلاوی له ته ک جیهانی دهر وه یی دا ئه بیته هو ی دهر دو رهنج. وه هه رچی ئینسان زیاتر خو ی له جیهانی دهر وه یی بی نیاز بکات و پتوهندی خو ی له گه ل دهر وه دا بیبری له بهخته وهری که بیجگه له رزگاری له رهنج شتیک نییه زیاتر سودو که لک وهر ئه گری.

له فلسفه و ته سه و فی هیندی و بیرو هزری بودا و هه روا له فلسفه فی فله سیفه ی که لپی یونان که (دیوژین) ناودارترینی ئه وانه یه، وه هه روا له بیرو هزری مانی و پهیره وانی ئه و به م جوړه بیرو هزره وه زیاد ئه بینین. به داخه وه ئه م جوړه هزره که له به دینی فلسفه فی به وه سه چاوه ئه گری و له ته ک ته وحیدی ئیسلامه تی دا زوری دژایه تی و جیایی هه یه له سوڼگه ی تیکلاوی و بلاو بونه وه ی هزرو بروای نه ته وه گه لیک که به م جوړه بیرو هزریان ته کرده وه له نیو موسولمانانا به نیو ته قوا و خو پاراستن و ته رکی دنیا وه یا به ناو دهر ویش و سو فی بونه وه که و ته بره و، و وه ها وزه ی گرت که له بهر چاوی هندی له خه لک بی سرنج دان و تی روانین که و ته ریزی پیدا ویسته کانی ئیسلامه تی به وه.

تاقمی تر سه چاوه ی به خته وه ری به جیهانی دهره وه ئه زانن و ئه لین: ئینسان و ئه نزان به شیکه له م جیهانه و له ژیر شوین تیکردنی هو یه کانی ئه م جیهانه دایه و که و توتو ژیر شوین تیکردنی هو یه کانی جیهانی که ئینسان ئه توانی به ژیانی خو ی دریره بدات و له له زه تو چیره سود و هرگری، ئه وه ی و ا ئینسان له لایه ن خو یه وه هه یه تی هه ژاری و نیازه، له زه ت و چیره له بهر جوړی و هرگرتنی شوین تیکردنی ئه سه بی که له هندی هو ی مادی و ئه نبوژنه ی به وه په یا ئه بی وه کو شوین تیکردنیک که ئه عسابی چاو له دیتن وه ئه عسابی زارو زوان و ده زگای هازیمه له ته ماس له ته ک خوړا کا و ئه عسابی له مسی له ساوانی له مس کردنی ژن و میرد له یه کترین دا، په یای ئه که ن ته نیا شتیک که ئه توانین بیژین له دل و دهر وونی ئینسانه ره هه لده قولی دهر دو ره نجه، که له سوڼگه ی که م بونی خوړا ک یا که م بونی شتی تره وه په یا ئه بی و سه ره هل ئه دا.

به بروای ئه م تاقمه به خته وه ری له سه تاسه ت پیوه ندی له گه ل هو ی دهره ویی دا هه یه. به لام بی به ختی و ره نجه روپی ئه گونجی هو ی ناوه وه یی هه بی و اتا: له که م و کوری نیاز گه لی مادی و ئه نبوژنه ی به وه په یا بی و ئه شگونجی هو ی دهره وه یی بو ییت وه کو ره نجه ی که مرو ف له

سوڻگه‌ی لڻدان، زیندان بون یا زهوت کردنی مافی خو‌ی له لایان نه یارانوه توشی دی.
مادی مه‌سله کان له بابهت هو‌یا هو‌یه کانی به‌خته‌وه‌ری دا‌ئاوایرو را‌ده‌ر نه‌برن.
بیروراییکی سیټه‌میش هه‌یه و نه‌ویش نه‌مه‌یه که به‌خته‌وه‌ری ته‌نیا له دل و ده‌رون یا
ده‌روه‌زانی توندروه‌وی‌یه، ئینسان نه و ایه که بتوانی له هو‌یه کانی ده‌رویی بی‌نیاز بیت و بی
یارمه‌تی خواستن له‌وانه بگاته که مال و به‌خته‌وه‌ری (به‌زاراوه‌ی فه‌لسه‌فی مروف بونه‌وه‌ریکه
موسه‌کفی به‌زات و باتنی زاتیش نیه) مروف نه‌وایش وه چه و دوکه‌ل دوکه‌له (:طَفَّیْلَیْه) که
هه‌مو خو‌شیه کانی نه‌بی له ده‌روه‌ه‌ دابین بکرین. ئینسان دل و ده‌رونی پر و ته‌زی‌یه له چی‌زه
له‌زه‌ت که نه‌گه‌ر بتوانی نه‌وانه هه‌له‌نجین له چی‌زه‌وه‌له‌زه‌تی مادی و نه‌نبو‌زه‌نی ده‌روه‌ه‌یی پر
مایه‌ترو‌گه‌وره‌ترو‌بی نیاز کاره‌وه‌تره.

نهم هزرو رایه‌ نادوروسته که له‌زه‌ت و چی‌زه‌ه‌ته‌نیاوه‌ته‌نیا له نه‌تی‌زه‌ی شوین تی‌گردنی مادی
عه‌سه‌بی په‌یا نه‌بی و سه‌ر هه‌ل نه‌دا‌نه‌گونجی چی‌زه‌ه‌له‌زه‌تیک بو‌ئینسان په‌یا بیت که هه‌چ‌جو‌ره
ریشه‌ی مادی و عه‌سه‌بی نه‌بو‌یی و له‌ته‌ک سوڻگه‌کانی ده‌روه‌ویی مادی و نه‌نبو‌زه‌نیشدا
پتو‌هن‌دیکی نه‌بو‌یی.

لی‌ره‌دا ناتوانین له‌پله‌ی نه‌فی یا ئی‌سبات و هه‌نانه‌وه‌ی به‌لگه‌بو‌نهم قسه‌راوه‌ستین. زانایانی
رو‌حی په‌یره‌وی نهم بیرو رایه‌ن. خواناسانی مه‌زن ته‌قه‌لایان داوه‌که نهم جو‌ره‌چی‌زانه‌بناسین
و له‌زه‌تی نه‌نبو‌زه‌نی له‌راست نهم چی‌زانه‌دا به‌که‌م دا‌بنین به‌برو‌ای خواناسان ئینسان به
جو‌ریکی وه‌ها بونه‌وه‌ریکی ره‌سه‌ن و نه‌صیله‌که خو‌ی نه‌توانی بو‌خو‌ی کو‌زانیک له‌چی‌زه‌بیت
به‌لکو‌زریاییکی بی‌بن له‌به‌خته‌وه‌ری بیت.

زور به‌د نهمه‌کین وری نه‌ناسین

نانی تو‌ده‌خو‌ین و بی‌سپاسین

ئەي خويابە بە دل نەزانە شە پۆل

خۆت فېرى سپاسى كەي بە پۆل

زۆربەي زانايانى جيهان بەختە وەرى ھەم بە پتوھندى دار بە ھۆيە كانى دەرونى و ھەم
بەھى دەره وەيى ئەزانن ھەرچەند لە ديارى كردنى پلەي نرخاندن و دەس تى وەردانى
ھۆيە كان دا جيا جيايى بيرو رايى زۆريان ھەيە.

ئەرەستو ھۆي بەختە وەرى ئە كاتە سى بەش: دەره وەيى، لەشى، گيانى، وە ھەر يە كە
لە و سيانە لە سى ھۆدا كورتى كردونە تەو، بەم جۆرە:

۱- ھۆي دەره وەيى: سامان و دارايى، پلە و پاىە، خزم و كەس و كار

۲- ھۆي لەشى: ساغ بون، ھيزو وزە، خوشيكي.

۳- ھۆي گيانى: حيكمە تو ريتونى، دادگري، دليرى و نيرى.

ديارە ناتوانين ھۆيە كانى بەختە وەرى تەنيا بەوانە دانين كە ناومان بردن لە ھەر كامە لە و سى
بەشەي سەر وە ئەتوانين ھۆي تريس بەھينە ژمار وە كو ژينگەي كۆمەلايەتى يارمەتى دەر بۆ
پيش كەوتن، ئازادى، لە ئەمانا بونى ژينگەي خۆرسك و خو كردى و جوگرافيايى يارمەتى دەر.
رەچەلە كى بەرزو پەسەند، منال و زارولە، خيزانى شياو، دوستى خوین گەرم و نيزيك (لە
ھۆيە كانى دەره وەيىن) دەنگ و ئاوازي خوڤ، كاروئيش، چا كە و چا كە كردن و پياوھتى (لە
ھۆيە كانى لەش و لارن). بروا و ئيمان، سزنج دان و دل نەرمى بەرزو باش ھەوال، ساغى گيانى،
ليبرانى قەوى، ليتھاتوى ھونەرى و فەن و فوتى و شتانی تری وە كو ئەوانە (لە ھۆيە كانى گيانين).
ھەندە، ھۆيە كى بەختە وەرى ھەيە كە لە نيوان گيان و لە شاھاو بەشە، وە كو: عيادەت، ھەندى
لە نيوان گيان و لەش و دەره وەيى دا ھاو بەشە، يانى: پتوھندى بە گشت ئەمانە وە ھەيە وە كو
پەراوھە و كتيب.

دور نمایه ک له په ک زنجیره قسیه و باس

لیزه دا قسیه و باسی تریش هه ن که له بهر دریژ دانه درین له رافه کرنی ته وانه خو رانه گرین وه کو: نرخاندن، پله و پایه ی دهس تیوه ردانی هو یه کان یانی: کیپه هو، هو یی که مه و کیپه هو، هو یی دوومه، به واتایی تر له سه تا سه تی ثم هو یانه چهنده به کیپه هو یی که له سه تایه و کیپه ده له سه ته و یا زیاتره؟

په کی تر ته مه یه کیپه هو له مهرجه کانی ستونی بهخته وهری دیته ژماره که به نه بونی ته وانه بهخته وهری دابین نایی.

یا کیپه هو مهرجیکه که به ستون ناییته ژماره وه هه بونی ته و هو یی که مال و پله و بره وی بهخته وهری، بهخته وهری زیاد ته کات به لام نه بونی ته و هو یی بهخته وهری ناکاته بی بهختی و نه هات.

په کی تر ته مه یه که کیپه له و هو یانه هو یی راسته و خون و کیپه راسته و خونین؟ یانی: هو یی: هو ن.

په کی تر ته مه یه که نایا هو یی کانی بهخته وهری له گو رانان یا سابتن؟ و اتا: نایا یه که شت که له یه که زه ماندا بو مرو ف هو یی بهخته وهری بیت له هه مو رو ژگار یکا به جو ره یه و هه ر واشه یا ته گونجی یه که شت له یه که زه ماندا هو یی بهخته وهری بیت به لام زه مانن تر هو یی بهخته وهری و هات نه بی به لکو هو یی بی بهختی و نه هات بیت؟

نایا ته گونجی بو به ره ی مرو ف یه که بهر نامه ینک هه بی که هه مو جو ره بهخته وهری یک بگریته بهر، هه ر چهنده له سو نگی وه حی و نبوه ته وه بیته گو ری که بو هه مو زه مانیک بهس بی؟

یا له بنه ره تا ناوه ها شتیک محاله؟ ته وانه ی دزی ته دیانن له م رو ژگار ه دا ثم قسه ده هیته گو ری و ته یژن که ته دیان له رابور دودا هو یی بهخته وهری و سه ر که وت و پیشکه وتی به ره ی

مرؤف بووه به لآم له م روژگار ه دابه ر ئاوه ژوی رابوردو هوئی به د به ختی و چاره ره شی و دوا که وتن و نزم بونه وه یه. ئەم باسه له روانگای دینی پیروزی ئیسلامه وه به تایهت که دوایی هینه رو جوانی ئەدیانه و داب و ده ستوره کانیشی بو گشت زه مانیکه زیاتر جیگای تی روانین و سرنج و لیکۆلینه وه.

له مه دا که هندی هوئی به خته وه ری ئە گوپین و له گوپاندان هیچ شکیک نیه هر وه کو نه گوپانی هندیکیان هیچ شکیک نیه، به لآم ئەبی پی و دانیک به دهس بهینین که چ هویه ک یا هوگه لیک ئە گوپین وه چ هویه ک ناگوپدریت؟ وه ئایا ئەتوانین بیژین هوئی راسته و خوئی به خته وه ری سابته و هوگه لی هوئی راسته و خو له گوپاندان وه داب و ده ستوری تا ئەو شوینه ی که پیوهندی به هوگه لی راسته و خو وه هیه سابت و ناگوپدری، وه تا ئەو شوینه که پیوهندی به هوگه لی هویه کانه وه هیه ئە گوپدری وه ئە گه ر بمانه وی سبارهت به موقه راتی ئیسلام له م باسه وه قسه بکه یین قسه و باسینکی به ر قه ره دیته گوپ.

ئەشی بزاین که ئایا به خته وه ری مو تله قه یا نسبی یه؟ ئایا شتیک که هوئی به خته وه ری یه بو گشت تا کییک و بو هه مو نه ته وه ییک و له هه مو مه لبه ندیکاه بو هه مو نیژاد و ره چه له یه ک یه کسان هوئی به خته وه ری یه یا هوگه لی به خته وه ری و داب و ده ستوریک که به ره ی مرؤف ئە گه یینته به خته وه ری له روانگای تا که وه یا بگه ره به لانی که مه وه له روانگای نه ته وه گه له وه و له مه لبه ندو ره چه له کی جیا جیا وه به له به ر چاو گرتنی جیا وازیک که له بیرو راو خو و ئاکار و هه ستان و دانیشتنا له بابته رو حی و له شو لاری یه وه هه یانه ئەبی لیک جیا وازین؟ وه ئایا ئە گونجی یه ک قانون بو هه مو جیهان و بو هه مو تا کییک و بو هه مو نه ته وه ییک وه له هه مو مه لبه ندیکایه کسان ئەیته هوئی به خته وه ری.

یا نا؟ هر وه کو ئاشکرایه ئەم باسه ش له روانگای به رانه ری یه وه له ته ک موقه راتی ئیسلامه تی دا زور شیای سرنج و ورد بونه وه یه.

ئەمانە يەك زنجيره قسە و باسن كە ئيمە ليرەدا ناچارين بە نيشان دانى دور نەمايەك لەوانە قنيات بکەين ئەگينا يەك کتیب بەزە حمەت بو ئەم باسە بەس بى.

ئايا ئينسان بوگە يشتن بە بەختە وەرى نيازى بە ريگا نيشان دەر هەيه؟

ئەگەر بەختە وەرى برىه تى بى لە چيزە و لەزەت وە بى بەختيش برىه تى بى لە دەرد و رەنج وە چيزە و لەزەتگە ليش و رەنجيش كورت كرابنە وە لە سەر چيزە و لەزەت و رەنجگە لى تايبەت بە لەش و لارە وە، لە سنور يکا بى كە يەك ئازەل هەيه تى كە پى بە پى هەلدانى تەيىعى و جسمانى خوى بە حوكمى غەريزە كە تەبىى ئەوانە ئەناسى و لە وجودى ئەوانە ئاگادار ئەبى، نيازى بە رى نيشاندر نەبوە و نيه تى، هيمانيش ئەگەر نيازى ئينسان كورت كرابنە وە لە سەر ئەندازە يىك كە خوى بە لانى كە مە وە بە وزەى ئەقل و عيلم نيازى خوى لە هەر بابە تىكە وە دەرك بکاتو لە نە تيرەدا بتوانى دور نەمايەك لە بەختە وەرى خوى بينى و جىاى كاتە وە و بيناسى هيمان بەسە بو ئەوە كە بەرە بەرە لە ريگاى زانست و پەرەدان بە شارستانى يەت و زيار و هەرە وەزو پيشە ريگاى خوى بىرى.

بەلام بەختە وەرى تەنيا چيزە و لەزەت و دەردى غەريزى نيه، بەلكو مەبەست نيازگە ليك نيه كە وە كو نەخوشى و ئەمىنى ديارو لە بەر چاويىت كە بيژين بەرەى مرؤف ئاخريە كەى لە ريگاى تىكوشانە وە ريگاى رزگارى خوى و هوى بەختە وەرى خوى ساز ئەكات ديارە قسە لە يەك ياد و نياز نيه.

ناديار ترين شت بو ئينسان، ئينسان خويە تى و ليها تەوانى نيهنى و پىنگە يشتينكە كە لە وزەى داىه، بە و هەموە پيشكە و تەنە گە و رانە وە كە لە زانست و هونەر و پيشەدا دەس بەرەى مرؤف كە و تەو، وە بە و هەموە دوزينە وە: (كە شفيات) سەر سور هينە رانە كە لە جيهانى جە مادات و نەباتات و گياندارانا بەدى هاتە هيمان ئينسان بە نەناسراوى ماو تە وە.

مرؤف تەوانى يە تى لە دەرونى ئاتوم دا و لە هەواى جيهانى دا لە روانگاي عيلمى وە بىرو راو

هزری خوئی یه ک بخت، بو وینه سه بارهت به دۆزی نه وهی نهوت و گازو ئورانوم و سازکردنی رادیو، تلویزیون و پیوهندی دل و جهرگ و چونه ناو کورهی مانگ و شتانی تری وه کو نه مانه... به لام مرؤف هیمان له بابته به خته وهری یه وه و ریگایه ک که مرؤف نهیی بو دابین کردنی به خته وهری خوئی بیبری هزر و بیرو رای خوئی به ته واوه تی یه ک نه خسته، ههر به و نه ندازه یه که زانایان و هۆز انشان و پیتولان و فه لاسیغه له که وناراوه له سیئه هزار سال بهر له مه بیرو رایان جیا بوه هیمانیس له م کات و چاخهش دا هزرورایان لیک جیا به بوچ؟

بو نه وهی دهرونی که موسکه توزقاله زهره ناسراوه به لام ئینسان هیمان نه ناسراوه و به نه ناسراوی ههروا ماوه ته وه. ته کوز کردن و هینانه گۆری بهرنامهی به خته وهری ئینسان، له مه وه سهر چاوه نه گری که ته واوی لیها تویی کان و گونجایشه کان و پیگه یشنه کانی ئینسان و گشت نه و ریگایانهی وا بو پیشگه یشتنی ئینسان بناسرئی ههرچهن ته وانهش سهر له بی دوا پران ته ساون. مه گهر به خته وهری بیجگه له گول کردنی هه مو لیها توه کان و پر بونی هه مو گونجایشه کان و دیاری دان و تاشکرا بون و هاتنه گۆری گشت هیزو وزه کان و پیوانی راسته ریگاییک که ئینسان بو بهرزترین و بلیندترین نوچکهی هه بون بگه ینی شتی تر هه یه بیته گۆر؟

له لایه کی تره وه ئایا ته توانین باوهر بکه ین که ئاوه ها نیازیکی گه و ره که نه گهر نه بیته جی نه تیژه که ی سهر لیشواوی به لکو تیاچون و نابودی خودی ئینسان له کارا بیته و ده زگای گه و ره و ته کوزی خیلقهت که هه میسه شاکاره کانی خوئی له ده ره تانی نیازا ده ر نه خات، ئه م بو شایی وه رگری و ئه م نیازهش له بهر چاوه نه گری و له ئاسو یی بانتری ته گبیری ئینسانیدا یانی: ئاسوی وه حی به هوئی تاکه تاکی پاک و ئاماده بو ئیشراقاتی غه ییی نه و رینوینی و هیدایهت نه کهن؟ نه ی چلوئن ئه م بو شایی یه، پره وه بیته و ئه م نیازانه ی به ره ی مرؤف دابین بکرین. چهن جوان و بهرزو ته رزه! وتهی: (بو عه لی سینا) نه و هوزانه زانا

كوردە كە لە ئاخري پەراوەی: (نەجاتا) لەو شوێنەى وا نيازى بەرەى مرۆف بە شەرىعەتى ئىلاھى كە لە سۆنگەى ئىنسانىكەو: (نەبى) بەيان كرابى رافەى ئەكات و ئەبىژى: «الحاجة إلى هذا الإنسان في أن يبقى نوع الناس و يتحصل وجوده أشد من الحاجة إلى أنبات الشعر على الأشجار و على الحاجيين و تغيير الأخصص من القدمين و اشياء أخرى من المنافع التي لأضرورة إليها في البقاء»

واتا: نياز بە نەبى (پێغەمبەر) و بەيان كارەوھى شەرىعەتى ئىلاھى و ئىدئۆلۆژى ئىنسانى، بۆ مانەوھى نەوعى ئىنسان و بۆگەىشتنى ئىنسان بە كەمالى بونەوھرى ئىنسانىەتى خوێ فرە زياترە لە نياز بە دەر هاتنى موى پرۆو چال بونى بەرى پى و ئەوانە كە تەنيا بۆمانەوھى نەوعى ئىنسان كەلكيان ھەبە، بى ئەوھى پىوستى مانە وھى نەوع بە پىوست دانى.

ئەم و تارە لە كتيبى پەنديائە مسالى قورئان نوسراوى (شە پۆل) چاپى نەلۆسى سالى ١٣٦٢ى ھەتاوى لە تاران و شۆبلا و كراوھ تەوھ، لا پەرەى ٨١ تا ١١٣.

خىرى مەعنەوې ئەم كتيبە پيشكەشە بە باوكى دلسوزو خودان فەرھەنگ و كورد پەرورم مەلا ئىبراھىم (رضوان الله عليه) چونكا:

بۆ باخچەى كزى كوردى بلب بۆ چرىكەى وردى

دلى باش دەرونى پاكبو بىرى پون كردهوھى چاكبو

ثایه تی نور

لیکدانه وه وه لسه نگانندی ثایه تی نور به شیوه تی لیکولینه وه تی زانست ورافه کردنی ثایه تی نور به شیوه تی ته حقیقی و فه لسه فی و عیر فانی:

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجُ سِتْرٌ
كَوَسْبِ دُرِّيٍّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

سوره تی نور آیه تی ۳۵.

واتا: خوانوری ئاسمان و زه وینه، مه سه لی نوری خوا وه کو چرادانی که که له وا چرایه کی (پر نور) هه بی. نه و چرایه ش له ناو خوباییک (روپوشی چرا له شو شه یا بلور) دابی، خوباییکی بی گه ردو گر شه دار، وه کو نه ستیره به کی، ور شه دار، نه و چرایه، به روئیک رو ناک نه بی و گه نه گری که له داره زه یتو نه به کی پر پیت و به ره که ت گیراوه که نه خور هه لاتی به و نه خور ئاوا بی رو نه که نه وه نه پینخوش و پالاوته و پا که نیزیکه بی نه وه تی ناگری بگاتی، گه بگری و بایسی. نور له سه ر نوره (تیریز و تیشک به سه ر تیشک دا تیریز ده ها و تیزی).

هه ر که سینک خوا بیه وی، به ره و نوری خوی رینوتی و هییدا یه تی نه کا خوا ناگای له هه مو شتیک هه به.

(نهم چرا پر تیشکه) له ناو خانو به ره که لیک دایه که خوائیجازه ی داوه دیواره کانیان، به رزو بلیند بکرته وه (تا دز و چه ته وجه رده په ی پی نه بات) فی بیوتِ اذین الله ان ترفع و یدکر فیها اسمه یسبح له فیها یلقد و الاصال. «سوره ی نور» خانو به ره که لیک که نا، ی خوا له ناو نه وانا بیرئ وه به ره به یان و له ئیوارانا ناوی خوا به پاکی بیهن.

له راقه کردنی ثایه تی نوردا قسه زوره ته فسیر نوسان، فه لاسیفه و خواناسانی جیهانی ئیسلامه تی و عاریفان و لیکو له ران، هه ره که له وانه قسه ی جیا جیا و زوریان هه یه، پیوه ند کردنی، نهم ثایه تانه له گه ل ثایه ته کانی بهر و لیره وه یه که له ثایه ته کانی، به رودا قسه له پاک داوینی و مملانی کردن بو، له گه ل کاری ناحه ز و ناشیا و داله رنگای جیا جیا وه، جا له بهر نه وه ی زامنی بهر پیوه بردنی هه مر فهرمانه کانی، خوا، به تاییه ت غه ریزه ی ئیرومی که به هیزترینی نه وانه یه، بی که لک وهر گرتن له پشتیوانه ی (ئیمان و پروا) ناگونجی، سهر نه نجام قسه ی هینا وه ته سهر باسی بزواو ئیمان و شوینی پر هیزی بزوا و قسه ی لیوه کردوه.

له پله ی یه که م دا فهرمویه تی: (خوانوری ئاسمان و زه و بیه (الله نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) هه ندی له ته فسیر نوسان بیژه ی (نور) لیره دا به واتای (هیدایه ت ده ر) و هه ندی تر به وانای (روناکی هینهر) و هه ندیکی دیکه به واتای (جوانی هینهر) و اتا کردوه، هه مو نهم واتایانه راسته، به لام واتای نه و ثایه ته له مه ش په ره دار تره.

له قورئانا چه ن شت به نور و اتا کراوه:

۱- به واتای (قورئان) وه کو خواله ثایه تی ۱۵ ی سوره ی مائده دا فهرمویه تی: (قد جاتکم من الله نور و کتاب مبین) و اتا: له لایه ن خواوه نور: (قورئان) و په راوه ی ناشکرایی ده ر (به خه لات) بو تو هاتوه.

یاوه کو ثایه تی ۱۵۷ سوره ی نه عرف که خوا فهرمویه تی: (وَ اتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي انزَلَ مَعَهُ اُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) و اتا: که سانی که له نو (قورئان) پهیره وی نه که ن که بو پیغه مبه ر هاتوه، نه وانه زررکان.

۲- به واتای (پروا و ئیمان) هه ر وه کو خواله سوره ی به قه ره ثایه تی ۲۵۷ دا فهرمویه تی: (الله و لئ الذین آمنوا یخرجهم من الظلمات الی النور) و اتا: خوا وه لی

که سائیکه، که پروا و ئیمانان هیناوه، نهوانه له تاریکی (شیرک و کوفر) بهره و نور (پروا) نهبات.

۳- به واتای (هیدایه تی ئیلاهی) و روناک بینیه ههروه کو خوا له قورئانا له سوپه ی نهعام نایه تی ۱۲۳ دا فەرمویه تی: (أَوْمَنْ كَانَ مَيِّتًا فَاحْيِينَا وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا) نایا که سی که مردبوو ئیمه نهومان زیندو کرده وه و نور (هیدایه ت) و روناک بینیمان بو راکرت، تاله بهر تیشکی نه و نوره دا بتوانی به نیو خه لکا پروا، ههروه کو که سیکه، که له تاریکایی دابی و هه رگیز نه توانی له وه ده رکه وی و بیته ده ری؟

۴- به واتای (نایینی ئیسلام) ههروه کو خوا له قورئانا له سوپه ی تۆبه نایه تی ۳۲ دا فەرمویه تی: وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتَمَّ نُورُهُ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) واتا: خواخوڤه گری، مه گه ر نور: (ئیسلام) کامل بکا هه ر چه نده کافران بیان ناخوش بیته.

۵- به واتای: (زاتی پیغه مبه ر) ههروه کو له قورئانا له سوپه ی نه حزاب نایه تی ۴۶ دا خوا سه باره ت به پیغه مبه ری مه زنی ئیسلام فەرمویه تی: (وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَ سِرَاجًا مُنِيرًا) واتا: ئیمه تۆمان کرده نه وه که خه لک بو لای خواناسی بانگ بکه ی و تۆمان کرده چرا به کی، روناکی ده ر.

۶- به واتای (زانست و علیم) ههروه کو نه مه: (الْعِلْمُ نُورٌ يَقْدِفُهُ اللَّهُ فِي قَلْبِ مَنْ يَشَاءُ) زانست نوری که خوا نه یخاته ناو دل و ده رونی هه رکه سیک که بیه وی. نه بی نه مه ش بزانی ن نور خوی نه م تاییه تیانه شی هه ر هه یه:

۱- نور جوانترین و خوشیکترین و له تیفترینی مه وجودات بوو نه وه رانه له جیهانی ماده و نه نبوژه نیدا و سه رچاوه ی هه مو جوانی و خوشیکی یه.

۲- نور بالاترین سورعه تی له جیهانی ماده و نه نبوژه نیدا هه یه، ههروه گو له نیو زانایان دا قسه ی لیه نه کری، نور به سورعه تی سیسه ت هه زار کیلو میتر نه توانی به ده وری کوره: (گو) وجه غزی زه وی که م تر له چا ولیکدا نایکا جه و تجار سوربخوا جا هه ر له بهر نه مه یه که مه سافه تی دور و دریز به سورعه تی رویشتی نور هه ل ده سه نگین واتا: مه ودا و مه سافه تیک که نور له ماوه ی سالی کدا، به و سورعه ته زوره ده پیوی.

۳- نور هوی تبیین و روناک کردنهوهی نهجسام و دیتنی بونهوه رانی جیا جیای نه م جیهانهیه و بی نور مروّف ناتوانی هیچ شتیک بیینی، که وایی نور هم (دیاره) (ظاهر) و هم (دیاری دهر) (مُظْهَر).

۴- نوری خوّر که گرینگترین و بهبایه خترین نوره له م جیهانه دا و پهروه دهری و گیا و گژه، به لکورهمزی مانهوهی، همو بونهوه رانی زیندوه و نالوئی بونهوه ری بی که لک وهرگرتن له نور: (راسته و خو یا ناراسته و خو) زیندو بمینی.

۵- نه مروّ جوان دهرکه و تووه که نه و رهنگانهی و ائیمه ده بیبین له سوینگهی تیشک و شوق و نور دانهوهی نورئکی دیکهی وه کو نه مهیه، دنا بونه وهران و مه وجودات له تاریکایی دارهنگیان نیه.

۶- همو وزه و نه نیرزی یه ک، که له ژینگهی ئیمه داهیه (بیجگه له وزه و نه نیرزی نه تومی) هموله نوری خوړه وه سهر چاوه ده گری بزوتنهوه و حهره که تی باو بوران، جم و جولی ناوی زه ریا و کف و کولی دهریا و سیلاو، قه لپه زه ی ناوی تافگه و ریژه وی باران و بزوتنهوه و هات و چوی همو گیان له بهران و بونه وهران، نه گهر بریک سهرنج بدرین رون ده بیته وه که سهر چاوه ی هموان له نور دا، داده کوژی

سهر چاوه و بناوانی گه رما و نه وهی و اجینگا و رنگای بونه وهران گهرم راده گری ههر نور و تیشکی خوړه، ته نانهت گهرمای ناگیش که له و شکه له دار، یا له ره زی (زوغال) ی بهرد یا له نهوت، وه یا له وانهی و اله نهوت به دهس دین همویان له گهرمای خوړه تاوی خوړه. چونکا همو نه مانه، به پیی لیکولینه وهی زانستی، نه چنه وه سهرگژ و گیاو ناژال گه لیک که گهرمایان له خوړ، وهرگرتووه و له ناو خو یا نا ناووخه یان کرده. که و ابو حهره که تی مو توره گه لیش له بهره که تی خوړه وه یه.

۷- تاوی خوړ همو جوړه (میکروئیک) و بونه وه رانیکی نا زاده ر له ناو ده باو ده یان کوژی دیاره نه گهر تاوی تیشک و تیریزی نه م (خوړه تاوه): نوره پر بهره که ته نه بوایی، نه م ناخ و زه ویسه ی و ا ئیمه ی له سهر ده ژین نه بووه (بیمارستان) و نه خوشخانه یه کی گه و ره و زل که همو دانیش توانی له گه ل مهرگدا ده بو په نجه شکینی بکن. به کورتی بلین: ههر چی له م به دیها توه سه مه ره ی جیهانی نافه رینشه: (نور) ورد

بینه‌وه، شوینه‌وار و ئاسه‌واری به نرخ و ته‌ژی له‌خیر و به‌ره‌که‌تی ئه‌م نوره ئاشکراتر و دیارتر ده‌بی.

ئێستا به‌له‌به‌ر چاوگرتنی ئه‌م دو‌به‌رکوله ئه‌گه‌ر بمانه‌وی بۆزاتی پاکی خوا وینه و نوینه‌ریک له بونه‌وه‌رانی حیسی ئه‌م جیهانه بگرینه به‌ر چاو (هه‌ر چه‌ند پله و پایه‌ی به‌رزنی خوا له‌هه‌ر وینه و نوینه‌ریک به‌رزتر و ته‌رزتره) ئایا بیجگه له بیژه‌ی (نور) شتیکی تر هه‌یه بۆ خوا به‌کاربیت؟! ئه‌و خودایه‌ی وا‌هه‌مو ئه‌م جیهانه‌ی به‌دی هیناوه و سازی داوه ئه‌و خودایه‌ی وانور و روناکایی به جیهانی ئافه‌رینش داوه، که هه‌مو بونه‌وه رانی زیندو له‌به‌ر به‌ره‌که‌نی فه‌رمانی ئه‌و زه‌ق و زیندو ماون خوین و ژین له‌ناو دڵ و ده‌رو نیاندا گیر ساوه و بووژاوه و هه‌مو ئافه‌ریده‌یه‌ک له‌سه‌ر سفه‌ری ئه‌و به‌ری ئه‌چن ئه‌خوون و ئه‌ژین که ئه‌گه‌ر قه‌نه‌کی شیک چاوی لوتفی خو‌ی له‌سه‌ر ئه‌وان لا‌با هه‌مو له‌شه‌وه زه‌نگی فه‌ناو نه‌مانا رو‌ده‌چنه‌ خواری و نو‌قم ده‌بن و وه‌کو ب‌لقی سه‌ر ئاو ده‌پو‌چینه‌وه سه‌رنج راکیشه هه‌ر بونه و ه‌ریک به هه‌ر ئه‌ندازه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ خوا پیوه‌ندی هه‌بێ هه‌ر به‌وراده‌ش نورانی بون و روناکی به‌ده‌س ده‌هینێ.

قورئان نوره چونکا که لام و قسه‌ی خودایه.

ئایینی ئیسلام نوره، چونکا ره‌وانه‌کراوی خودان.

پیرانی ده‌سگیر و زانایانی دینی نورن، چونکا پارێزه‌رانی ئایینی خودان له‌دوای

پێغه‌مبه‌ران.

بروا: (ئیمان) نوره چونکا نیشانه‌ی پیوه‌ندی مرویه له‌گه‌ڵ خوای خویدا.

زانست (عیلم) نوره چونکا هۆی ناسیاوی و ئاشنا بون له‌گه‌ڵ خودایه.

که و ابو (اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) له‌بابه‌ت زاتی خواوه دروسته، به‌ل‌کوئه‌گه‌ر

نور به‌واتای په‌ره‌داری بیژه‌به‌کار بیه‌ن و اتا: (هه‌ر شتیکی که زاتی ئه‌و شته دیار و ئاشکرا بێ

و دیاری ده‌رو ئاشکرا ده‌ری شتانی تربی) به‌م جو‌ره به‌کار بردنی بیژه‌ی (نور) بۆزاتی

پاکی خوا لایه‌ن و جه‌نبه‌ی ته‌شبهی و وینچوواندنی نابی، چونکا هیچ شتیکی له جیهانی

خلیقه تا له‌خوا دیارتر و ئاشکراتر نییه، هه‌مو شتیکی بیجگه له‌زاتی خوا له‌به‌ر به‌ره‌که‌تی

وجودی خودا، ئاشکرایه و دیاره و له‌چاو ده‌دا، که و ابی هه‌مو شتیکی و نوری هه‌بون

له نوری خوا سهر چاوه ده گری له و ده گوروی و هر له نوری خودايشدا ده کوژيته وه.
قورئان دواي ده برپینی ثم راستیهی واله بهرا و ترا بهینانه وهی میسالیکی جوان
و ورد چلونايه تی نوری خوالیره دا ده رده خا و نه فرمی: (نوری خوا وه کو چرا دانیکه
که چرایه کی تیدا بی و نه و چرایه ش له ناو حوبایینک دابی حوبایینی بی گهرد و گر شه دار
هر وه کو نه ستیره یه کی ور شه دار و ابی (مَثَل نُورِهِ كَمِشْكُوَةٍ فِيهَا مَصْبَاحُ الْمِصْبَاحِ
فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّي).

(ثم چرایه بهرو نیک گر ده گری که له داری پر پهره که تی زهیتون گیرابی که نه خور
هه لاتی و نه خور ناوایی بیت).

«رونه که ی به جورینکی و ابی گهرد و بیخه وش بی وه ک نه وه بی نه وهی ناگری
بگاتی گیرگری و روناک هه لگه ری و هه لگری .

(بِكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ) نورله سهرنوره (نور علی نور).
(خودا هر که سینک بیهوی به و نورهی خوی ریگای نشان ده دا و هیدایه تی ده کا و
بهره و نوری خوی ده یهینی (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ)

(بوخه لک میسال و نه زیله ده هینته وه) (وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ).
«و خودا به هه مو شتیک ناگاداره» (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) بوشی گردنه وهی ثم
میسال و نه زیله یه پیوسته چه ندشت بزاین:

مشکات به واتای ده لاقه و تاقچه یه که له ناو دیواردا سازیان ده کرد و (چرا و
لامپا) که یان له ناوداده نا بوئه وهی که س خوی لی نه دا و نه که وی و نه شکلی له هه ندی
مال دا له دیوی حه و شه و حه ساره وه شوشه یه کیان له و جیکای چرای ناو دیوار ده گرت
بوئه وهی تیشکی چراکه دیوی حه وشه و ده ره وه ش روناک بکاته وه و چراکه ش باو بورانی
لی نه که وی و نه شکلی و نه کوژيته وه.

(مشکاة) به دیواره شوشه یه کیش ده لین: که دریزه و چارگوشه بو جیگا چراکه
سازده کراو ده یان کرد به سهر چراکه دا جاله بهر نه وه هه لمی چراکه ده رچی و
نه کوژيته وه، له سه روه کونیکیان بوئه هیشته وه و ده ربیجه شیان بو سازده کرد.

به کور تی بلین: (مشکاة) روپوش یا ده لاقه یه ک بو که بوچرایان سازده کرد زیاتر

ده لاقه یان بوسازده کرد، تا چرا که هم لهشکان بیاریزری و هم نوره که شی کویتته وه و باش تر نور بداته وه و نا و هو ده که روناک بکاته وه.

(زوجاچه) واتا: (شوشه) و به بهردی ورشه دار ده لین، چونکا شوشه ش له که ره سته ی بهرد ساز ده کری و ورشه داره (زوجاچه ی) پی ده گوتری.

پیره دا به واتای حوباب و روپوشه ده به سه رچرای دا هه لده کیشن، تا هم گرو شوعله ی چراکه بیاریزری و هم له خواره وه بو سه ری میزانی بکا و نور و روناکایی زیاد و رینک و پینک بکا.

(میصباح) به واتای (چرایه که به پلینه و روژن یا نهوت بگری و روناک ی بدات. رسته ی (يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ) ئیشارهت و نامازه کردنه بو که ره سته ی نه نیرزی زای گرینگ و شیاو، بوئه و چرایه، چونکا (روژی زهیتون) که له دارنکی: پر بهر و خودان به ره که ت ده گیردری، به کینک له باشتین روژه، بو باش گرگرتن، نهویش داری، که هه مو لایه کی نه وداره به جورنکی به رانبه ر تیشک و تاوی خو ره تاوی لیکه وی. نه له لای خو ره لاتی باخ و که ناری دیوارنک بیت و نه له لای خو رئاوا بیت که ته نیا لایه کی خو ره و تاوی لیکه وی و له نه تیژه دا میوه ی نه وداره لایه کی بگا و نیوه که بی تریشی نه گا و روژه که یش ناساف و خه و شدار بی.

به م شی کردنه وه یه ده که ینه نه مه که بو که لک و هرگرتن له نوری ته واوی ئاوه ها چرایه ک، بوگر شه دانه وه ی پتر نیازی به چار شت هه یه:

۱- چرا دانیک که نه و چرایه له هر بابه تیکه وه بیاریزی، بی نه وه ی نور و تیشکی کز بی و که م بکا به لکو هو ی کو به نه ی پتری نوره که پینک بی نی.

۲- حوباب و روپوشینکی هه بی، تا گه رانی هه وای ده وری گر و شوعله که رینک بکا به لام نه وه نده ورشه دار و بی گه رد بی، که نه بیته هو ی به رگری ورشه دار بونی نور و تیشکی چراکه.

۳- چرایه ک هه بی که ناوه ندی په یدا بونی نور و تیشک له سه ری پلینه که وه بی.

۴- که ره سته ی نه نیرزی زای ساف و بیخه وش و بی گه رد که نه وه نده ناماده ی گرگرتن بی، که بی نه وه ناگری بگاتی گر بگری و هه لایسی.

همو ئه مانه له لايه ك، له راستيدا روالهت ده رده كه ن و ئاشكرای ده كه ن، له لايه كى
تريشه وه موفه سيران و ليكولينه رانى مه زنى ئيسلامى، له مه دا كه ناوه روكى ئه مه ته شبيه و
ويچوواندنه چى به و به ناو (مُشَبَّه) كيهه نورى خودايى به، قسه و ليكولينه وهى جيا جيا
زوره.

هه ندى و تويانه مه به ست هه مان نورى رينوينى و هيدايه ته كه خواله ناو دل و
دهرونى خودان پروايندا گيرساند و به تى.

هه نديكىش ئه وه يان به واتاي قورئان گرتوه، كه له ناوناخى دلى مروف نور و
تيريژه ئه ها ويژى.

هه نديكىش ئه وه يان به واتاي قورئان گرتوه، كه له ناوناخى دلى مروف نور و
تيريژ ئه ها ويژى.

هه نديكىش لايان وايه، ئيشاره ته بو روحي فه رمانبردن و قه قوا و خو پاراستن كه
هوى خيبر و به خته وه رى به كه له راستيدا هه موئه و واتايانه ي بو نورى مه عنه وى له قورئان و
ريوايه تى ئيسلاميدا هاتون، ليره دا به ناوى ته فسير و ليكولينه وه ناو براون و روحي هه مو
ئه وانه له راستيدا به ك شته و ئه ويش هه مان نورى (هيدايه ته) كه له قورئان و وه حى و
وجودى پيغه مبه ران سه رچاوه ده گرى و به لگه ي ته و حيد پاراو ده كرى، و نه تيژه ي ئه وه
خوبه ده سه وه دانه له راست فه رمانى خوا و ته قوا دا.

دياره: نورى پروا كه له ناو دل و دهرونى پروا داران (موثمينان) دا داراي هه مان
چارشته يه، كه له يه ك چراى «تيشك خوشا» هه يه:

«مصباح» هه مان گرى پروا و ئيمانه، كه له دل و دهرونى خودان پروادا ده رده كه وى
و تيريژ و نورى هيدايه ت له وه وه بلاو ده بيته وه و پرشينگ ده ها ويژى.

(زجاجه) و حوباب دل و ده روى خودان بروايه، كه برواله گيان و له شى دارىك و
پيكا ده كا.

(ميشكاة) سينگى خودان بروايه، يا به واتايى تر سه رجه مى كه سايه تى و ئاگادارى
و زانست و بير و ئه نديشه ي ئه وه، كه بروا ئه و بروايه ئه و له كه ندو كو سپى توفى روداوه ي
روژكار ده پاريزى.

لاوته و عوساره‌ی نه‌وه له و په‌ری پاکی و بیخه و شیدایه و بروای خودان باوه‌ران له‌سوڼگه‌ی نه‌وه وه‌گر ده‌گری و له‌به‌ر و بو‌ته‌ژی ده‌بی.

له‌راستیدا نه‌مه نوری خودایه، هه‌رته و نوره‌یه که ئاسمان وزه‌وی روناک کرده ته‌وه و له‌ناخی دلی خودان بروایان سه‌ری ده‌ره‌یناوه و هه‌مو هه‌بون و کیان و له‌شی نه‌وان روناک و نورانی ده‌کا.

نه‌و به‌لگانه‌ی واله نه‌قل و ئاوه‌زه‌وه، وه‌ریان گرتووه له‌گه‌ل نوری وه‌حی تیکلاو ده‌بی و ناوه‌روکی (نورعلی نور) په‌یدا ده‌کا.

هه‌ر لیره شدا یه‌که دل و ده‌رونی بیدار و هوشیار به‌م نوره، هیدایه‌ت ده‌درین و واتای: (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ) له‌بابه‌ت نه‌وانه‌وه پیاده ده‌گری، که وابو بو‌پاراستنی نه‌م نوره خودایی یه: (نوری هیدایه‌ت و بروا) کو‌گایه‌که له‌زانست و ئاگاداری و خودروستکردن و ئاکاری پیوسته که هه‌ر وه‌کو میشکات و روپوش و حوباییک نه‌م «میصباح» و چرایه ده‌پاریزی.

دیاره دل و ده‌رونی ناماده و شیاو و لیها‌توی نه‌وی که هه‌ر وه‌کو زوجه‌به‌رنامه‌ی نه‌وه ته‌نزیم و ریک و پیک بکا و یارمه‌تی ده‌ریشی له‌لایه‌ن وه‌حیه‌وه نه‌وی که هه‌روه کوشه‌جهره‌ی موباره‌که‌ی زه‌یتونه وزه‌وه نه‌نیژژی پی‌یدا.

نه‌م نوری وه‌حیه‌ی ده‌بی له‌تیکه‌ل بون و ئوگر بون به‌شت و مه‌کی ماددی و که‌رویشکه‌کردن به‌ره‌و لای خو‌ر هه‌لات و خو‌رئا واکه ده‌بیته هوی سووان و پووان و لیل و لیخناو بون، دوره‌په‌ریز ده‌بی.

به‌جو‌ریکی واپاک و بی‌گه‌ردو بیخه‌وش و خالی له‌هه‌ر جو‌ره‌گوله‌وه چنینه‌بی و به‌م لاوته‌ولادا نه‌شه‌کینه‌وه بی‌نیاز په‌یدا کردن به‌م و به‌وه‌هه‌مو هیزی له‌ش و لاری مرو‌ف دنه‌بدا، ناوه‌روسی: «يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ» له‌خویدا به‌دی به‌ینی.

هه‌ر جو‌ره‌رافه‌کردن و شی‌کردنه‌وه‌ی له‌خووه‌ یاداوهری ناراست و به‌کار بردنی چیژه و سه‌لیقه‌ی شه‌خسی و بروای داسه‌پیندراو یا شه‌کانه‌وه به‌م لاو به‌ولادا مل و مو‌کردن به‌چه‌پ یا راست‌دا و هه‌ر جو‌ره‌بیر و باوه‌ریکی بو‌چه‌ل و بی‌کاکله که به‌ر و

بوی ثم شه جهره: (داره) موباره ک و پیروزه له که دار بکاگر و نوری ثم چرايه که مده کا، یا هوئی کوزانه وهی به ده سی خوئی پیک دینی.

ثم مه یه، وینه یه ک که خوا له م نایه ته دا بو نوری خوئی ده هینته وه دیاره خوا به سهر همو شتیکا زانا و ناگاداره.

به لام ته وه که (مشکوة) به دل و دهرونی پیغه مبهری مه زنی ئیسلام (مصباح) به نوری زانست (زجاجه) به دل و دهرونی پیای خودا (شه جهره ی موباره که) به حه زره تی ئیبراهیم و (لا شرقیه و لا غربیه) به نه فی به ره وکشان بو لای فه له وجو له که و اتا کراوه له راستیدا دیمه نیکی تر له و نور و بروایه نیشان دراوه، ئیتر وه نه بی قسه و لیکولینه وه هر له مه دا کورت کرایته وه و دا کوژیابی.

ئیستا ده بی بزاینن ثم چرا پر نوره له کوی دایه؟ و جیگا که ی چلو نه؟ تا ته وه ی والهم بابه ته وه پیوسته به دیاری کردنی جیگا که ی با شتر روناک بیته وه.

جا هر له بهر ثم مه یه له نایه تی دوا ی ثم مه خوا فرمویه تی: «ثم میشکاته له مالائیک دایه که خوائی جازه ی داوه، که دیواره کانیا ن بهرز و بلیند بکه نه وه (تاله تالان و بروی چه ته و جهرده و ریگر پیاری زرنین) (فی بیوت آذن الله ان ترفع). مالائیک که ناوی خودا له ناو یاندا بیروی و بخویندری و قسه و باس ته نیا یادی خوا و قورئان و پیغه مبهر و وه حی بی.

زور به ی زانایان و ته فسیر نوسانی قورئان پیوه نندی ثم نایه ته یان به نایه تی به روزانیوه و باری نایه ته که یان به م جو ره داناوه: (هذه المشکوة فی بیوت ... یا هذا المصباح فی بیوت ... هذه شجرة المباركة فی بیوت ... نور الله فی بیوت) زانایان و گیان ناسان و تویانه: له م داره پر به ره که ته که ناوی زهیتونه روئیک به دهس دی کسه سودمه ندرین و پربایه خترینی روئه و نه خشیکی زور گرینگی له ساغ و سلامهت راگرتنی گیان و لهش و لاردا هه یه (ئیبنی عه باس) فرمویه تی: ثم داری زهیتونه که هه موی بایه خداره و سودمه نده، ته نانهت خوله میشه که یشی. قازانجی هه یه یه که م داره که دوا ی توفی حه زره تی نوح روواوه و پیغه مبهران له بهر خوا پاراونه ته وه تا به ره که تی هه بی.

ته گهر پرسیار بکری مه به ست له م (مالانه = فی بیوت) چییه؟ که هه ره ره به یان

Dr.Saleh Ebrahimi

وئیوارانیک یادی خواله ناوئه وانا ده کری: (ته سییحی خودایان تیدا ده کری)) يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (غدو له سهروه زنی (عَلُوٌّ) ه، به واتای: به ره به بیان و سه ره تای روژه له قورثانا له راست (آصال) دانراوه، که چی (غداة) له راست (عَشِي) دایه.

(آصال) جه می اَصْلُ له سه وه زنی: (رُسُلٌ که نه میش جه می (اصیل) به واتای (عه سر) ه به لام بو چی (غدو) تاک و (آصال) به جهم و کو هاتووه ئیمام فه خری رازی خودای لی رازی بی نوسیویه تی: (غدو) باری مه سده ری هه یه و مه سده ره هرگیز جهم نا کریته وه.

مهردانیک که نه بازرگانی کردن نه وانه له یادکردنی خوا و نوئژ کردن و زه کات دان ده گیریته وه نه کرین و فروتن (رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَ إِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ).

نه وانه له روژیک نه ترسن که دل و دهرن و چاوله و روژه دا ده گورین و، وه کو شه پله لیانی دابی و ایان لیدی (يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ).

نه م تاییه تیانه نشان ده دا که نه م مالانه هه ره نه وانه و به فرمانی خودا ساز دراون و یادی خوی مه زیان تیدا ده کری و قسه و باسی خودا و قورثان و فرمانه کانی ئیسلامی یان تیدا بلا و ده کریته وه وه کو مزگهوت و خانه قا و ماله پیا و چاکان و پیرانی ده ستگیر.

به لی: هه شوئینیک که به فرمانی خوا سازد رابی و ناوی خودا له ویدا بیری، و هه ره به بیان وه ئیوارانیک مروف گه لیک خودان بروا، که ژیانی ماددی و نه بوژنی نه وان له یادی، خوا دوره وه نه خا و شهی پاک و خاوین بونی خوا به دل و دهرن و زوان دوپاته بکه نه وه. ئاوه ها خانو به ره و مالانیک ناوه ندی (میشکاتی نوری ئیلاهی و بروا و هیدایهت و رینوینی یه).

له راستیدا نه م جوژه چهن تاییه تییه کیان بو هه یه:

۱- به پیتی فرمانی خوا سازد رابی.

۲- پایه و دیواره کانی به جوژیک و بلیندوپته و بی که له تا لان و بروی چه ته و جهرده و دزبپاریزرین.

۳- ناوهندی یادی خوابن.

۴- مروف گه لیک له و مالانه پاریزگاری بکن، که له بهره بهیان و ئیواراندا خه ریکی یادی خوابن مال و منالی هم جیهانه فریویان نه دا و له یادی خوادوره وه بیان نه خائهم مالانه بهم جوړه تایبه تیانه سه رچاوه و بناوانی هیدایهت و بروان.

سه رنج راکیشه! لهم ئایه ته داههم (تجارة) و همم (بیع) هاتووه به لکوله بهرته مه بی (تجارة) بوکارو بازارگانی کردنی بهر ده وام بی به لام (بیع) ته نیا بوچار جارنک کرین و فروتن بی.

ئه شی بزاین خوانه یفه رموووه ئه وانه پیاوانیکن بهره ولای (بازرگانی و کرین و فروتن) ناچن به لکو گوتویه تی: (بازرگانی و کرین و فروتن) ئه وانه له یادی خوا و له نوینژ کردن و زه کات دان دوره وه ناخا و له بیریا نه وه نابا. ئه وانه همیشه له روژی (مه عاد= روژی په سلان) و روژی دادگایی کردن له لایه ن خوداوه ده ترسن.

سه رنج بده رسته ی (بخافون) له بهر ئه وه ی (فعل مضارع) ه له سه ر بهر ده وام بوونی ترسی ئه وانه له روژی مه عاد ده لالهت ده کا خوف و ترسینک که ئه وان بوئه نجام دانی بهر پرسیار بون و ئه رک و ئه سپارده ی خویان راده کیشی. به واتایی تر یادکردنی خوا بوئه م جوړه که سانه له همو شتیک گرینگتر بی.

هه ندی له زانایانی قورئان لایان و ایه (نور علی نور) ئیشاره یه بو پیغه مبه ران که یه ک به دوا ی یه کدا هاتون و همو له بهره باوا نیکیش بون.

ئیمام فه خری رازی: نوسیویه تی: مه به ست تیشک و گر شه ی نور و که له که ی تیریز و بلنسه بلنسی نوره که تیشک و تیریز به سه ر یه ک دا ده ها و نژی هه وه کو له بابته خودان برواوه: (خودان بروا له ناوچار خالدا یه: ۱- ئه گهر له خواوه شتیک ده س که وی شوکری خواده کا ۲- ئه گهر توشی توشی بی تابشت ده هینی و خورا ده گری ۳- ئه گهر داوه ری بکا داد گهری ئه نوینی ۴- ئه گهر قسه بکا راست ده بیژی ئه م جوړه خودان بروایه له نیو حه شیمه تی نا ناگاداری به ره ی مروف دا وه کو مرو فیک ی زیندوه له ناو مردواندا ئه م خودان بروایه له نیوان پینج نور داله بزوتنه وه دایه.

قسه ی نوره کرده وه ی نوره ئه و جیکایه ی بوی ده چی نوره ئه و جیکایه ی

لی دەر واد دەر ده چی نور.

دهش گونجی نور یه که م ئیشاره بی بو نور ی هیدایه تی خودا له رینگای وه حی یه وه، نور ی دوه میش مه به ست نور ی هیدایه تی خوابی له رینگای نه قله وه یا نور ی په که م نور ی هیدایه تی ته شریعی بی و نور ی دوه م نور ی هیدایه تی ته کوینی بی که وابی نور یکه له سهر نور ی تر، نور و تیشک له سهر نور و تیشکه. **اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** واتا: خواهادی گشت نه و که سانه یه واله ئاسمان و زهوی دان که به نور ی خواهه رونه سهر رینگای خوابی هندی تر کوتویانه خوا موده بیری ئاسمانگه ل و زهوییه.

(یوقد) به (ی) و ته خفیف (ق) واتا: روناک ده بی به لام به (تی) و ته شدید (ق) که (توق) بخویند رینه وه واتا: روناک ده کا دیاره مه سه لی ئیخلاسی موئمین وه کو دارنکی سه وزی نهرم وایه وه کو داره هه نار که سه وزه و هیچ کاتی تاوی خوژ لئی نادا موئمینیش هه روایه خو ی ده پار تزی و خو ی به چار خه سله ت ده راز نیتته وه: ۱- بیدریتی شوکر ده کا ۲- نه گهر توشی توشی بی تابشت ده هینی ۳- نه گهر فه رمان بدا دادگه زی ده کا ۴- نه گهر قسه بکا راست و بی درو قسه ده کا (فلو لم ئمسسه نار نور علی نور) ته به ری له ج ۱۸- لاپه زه ی ۱۰۷ ده لی: که لام و قسه ی پروادار نوره موئمین زانینی نوره هاتنی نوره روینی نوره. رینگاشی ههر نوره. به واتا یتر مه سه لی هیدایه تی خوا له دل و دهرونی موئمیندا وه کو روئینکی سافه که بهر له وه ی ئاگری بگاتی گرده گری، جائه گهر ئاوری بگاتی روناکی له سهر روناکی که له که ده به ستی و ههر تیشک و تیریز ده هاوئیزی، ههر ورشه و گرشه گرشی دی دل و دهرونی موئمینیش هه روایه به پیی هیدایه تی خوا نه جو لیتته وه بهر له وه ی زانینی بگاتی جائه گهر زانینی بگاتی هیدایه ت له سهر هیدایه تی ده گاتی وله هیدایه تی خوا ته سه ل ده بی.

هه ندی ده بیژن کاتی: «یه هود» به پیغه مبه ریان و ت: نور ی خوا چلون له عاسمانه وه دیته خواری خواهه م میسالی بو نور ی خو ی هینایه وه (مِنْ شَجَرَةٍ مَبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَشَرْقِيَّةٍ) هه ندی ده بیژن: نه وه دار یکه له ناوه راستی ده شتایه نه سیبه ر و که ره نسپی خوژ هه لاتی لی ده که وی نه نیسی خوژ ئاوا، جاله بهر نه مه روئی نه وه سافترین رونه وه ها بریقه دار و بیخه وشه که نه گهر ئاگریشی نه گاتی هیمان روناکی و

بريقه ده‌دا.

هه‌نه‌ی ترلایان وایه: ئه‌وه داریکه، که له ناوه‌راستی داریتراڤیه که به‌ری هه‌تاو و خوڤی له‌کاتی خوڤ هه‌لات و خوڤ ئاوادالی بگرن هه‌ندی ده‌لین: ئه‌وه داره‌زه یتونی شامه، که له خوڤ هه‌لاتی ناوه‌راست دایه: نه له خوڤ هه‌لات و نه له خوڤ ئاوازی زه‌وی دایه. هه‌ندی ده‌لین: ئه‌وه‌داری به‌هه‌شته و له جنسی داری ئه‌م ئاخه‌نیه. (نورعلی نور) ئیمان و کرده‌وه‌ی مومینه، هه‌ندی ده‌لین: ئاگره له سه‌ر روڤ و اتا: روناکی ئاگره له سه‌ر روناکی روڤ، هه‌نه‌ی ده‌لین: ده‌لیل و به‌یانی قورئانه، به‌رله‌ نازل بون و دوازی هاتنی. هه‌ندیتر ده‌لین قورئان بریکی به‌بری تری روناک ده‌بیته‌وه و ده‌زانری (یکاد زیتها یضی) و اتا نیزیکه مه‌حاسنی چه‌زه‌تی محمه‌د «د.خ» له‌وه‌ی وه‌حی بو‌بی، بو‌خه‌لک ئاشکرا‌بی هه‌ندی ده‌لین: چه‌زه‌تی محمه‌دنه‌ بی‌یه وله‌ نه‌سلی نه‌بی‌یه: هه‌ندی ده‌لین: ئه‌وه داره داری ته‌قوا و داری ئیمان که ریشه‌که‌ی نبوه‌ته و شاخ و لق و پوپ و به‌رگه‌ کانیسی قورئان و چه‌دیسه و درگاوانه‌ کانیسی جبرائیل و میکائیله.

ده‌شی بزاین هه‌ندی له‌ حوکه‌مای جیهانی ئیسلام له‌م ئایه‌ته‌ که لکیان وه‌رکرتوه و پله و پایه‌ی ئه‌قلی ئینسان یان‌پی به‌راورد و بارته‌قا کردوه ئیمه‌ له‌به‌ر دریز دادری، لیره قسه‌مان لی نه‌کردوه (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ) و اتا: خوا مومین ته‌وفیق ده‌دا بو‌ئه‌وه‌ی قورئان که نوری خوايه‌ ته‌واوی بخوینتیه‌وه و ته‌واوی بکا. هه‌ندی له‌ موفه‌ سیران بو‌ئه‌م ته‌مسيله‌ ته‌ عبیراتیکی فه‌لسه‌فی یان باس کردوه بروانه: (بیضاوی: ۴۴/۴۰۰) و ده‌لین: نوری مومین دیارده و ئا‌ماژه‌ کردنه بو‌ (۵) هیزه‌ ده‌راکه‌ که‌ی ئه‌وه، که‌مه‌عاش و مه‌عاد پیوه‌ندیان به‌وه‌ ۵ هیزه‌وه‌ هه‌یه و ئه‌وه ۵ هیزه‌ بریتین: له‌حه‌ساسه، که‌شتی حیسی هه‌ست ده‌کا و هه‌ستی خه‌یالییه، که‌ راگری وینه‌گه‌لی مه‌حسوسات و قوه‌ی ئاقیله‌یه، که‌ مودریکی چه‌قایقی گشتی یه. و قوه‌ی موفه‌کیه‌یه، که‌ مه‌عقولات ته‌ئلیف و ته‌رکیب ده‌کا تا نه‌تیژه‌ی زانستی لی به‌دی دی، یه‌ کیکی تر قودسییه‌یه، که‌ وه‌حی و غه‌یب و ئه‌سراری مه‌له‌کوتی لی ده‌ر ده‌که‌وی، له‌م ۵ هیزه‌ مه‌عقولاتی ئینسانی ته‌رکیب و ته‌ئلیف ده‌بی و زانستی مروّف پیک‌دی قوه‌ی قودسییه‌ی ئیلاهی که‌ له‌پله‌ی دوا‌یی دایه، تاییه‌تی پیغه‌مبه‌ران و ئه‌ولیا‌یه- لیره‌وه، که‌ له‌ قورئاندا هاتوه (وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ

مِنْ عِبَادِنَا) سورہی شوریا - ۵۲/۴۲ له سہر ئم بنہرہ تہ یہ کہ ۵ شت لہم تہ مسیلہ دا ہاتوہ: کہ بریتین لہ: (میشکات زجاجہ، مصباح، شجرہ و زیت) کہ ہر یہ کہ، لہ و پینجانہ ناماژہ کردنیکہ بو یہ کییک لہ و ۵ حواسہ: قوہی حواسہ، بہ میشکات نا و براوہ، جینگای چرا دانہ و روی لہ شتانی زاہیر و ئوانہ روناک دہ کاتہوہ، تا ہیزہ کانی تر ئوانہ دہرک بکہن.

قوہی خہ یالیہش بہ (زجاجہ) ناوہ براوہ تا سووہری مودریکات لہ ہر لایہ کہوہ دہرک، بکاو ئوانہش بہ ئنواری عہ قلیہ روناک بکاتہوہ، قوہی ئاقیلہش بہ (مصباح) ناو براوہ کہ ئید راکاتی کوللی و مہ عارفی ئیلاہی لہ ناو دل و دہرنا رون ہل بکا.

قوہی مو تہ فہ کیرہیش بہ (شہ جہرہی موبارہ کہ) ناو براوہ چونکائہ گہر لہ و احیق و ئعرازی جسمانی خالی بی نہ شہرقی و نہ غہربی دہبی و لہ نیوانہ سووہری مہ عانی موہ سہر فہی دایہ و لہ ہر دوکان کہ لک و ہر دہ گری. قوہی قودسیہی ئیلاہیش بہ (زیت) ناو براوہ کہ لہ بہر بریقہ بریق و بیگہردی، بی ئوہی ئاگری فیر کردن و بیر کردنہوہی پیی بگا، لہ خووہ نور ئفشانی دہ کا و دہس دہ کابہ نور دانہوہ و تیر ئہاویشتن، ہہروا دہ ئین: کہ ئم ئایہ تہ تہ مسیلیکہ لہ قوہی عاقیلہ لہ سہر پلہ و پایہ کانی وجودی خویدا، کاتی بہ زانستی زہروری بنہ خشی و ہہستی پاژہ و جوزئی بو دہس بدا وہ کو ئاویٹنہی لی دی کہ وامہ بہستی نہوزہری تیدا دیاری دہ دا، سائہ گہر پلہ و پایہی زانست ئوہی بو لای تیفکرین، را بہری کرد و وزہی ئیستینبات و بہدی ہینہری لہوا ہاتہ دی دہ بیٹہ شہ جہرہی موبارہ کہ و ئہ گہر ئم گہوہہرہ بہ حدس و گومان بہ دہس بی وہ کو (رون و زہیتی) لی دی، بہ لام ئہ گہر نوری زانست لہ سوئنگہی قوہی قودسیہی ئیلاہی بہ دہس بی، ئو نہوت و رونہ لہ خووہ بیٹہوہی ئاگری بگاتی گہر دہ گری و نور ئہ فشانی دہ کا. ہہر چہ نندہ پہری و فریشتہی وہ حی و ئیلہامیش پیی نہ گا، ہینمان لہ نورانی بونی وی کہم نایٹہوہ، کاتی قوہی عاقینہش بہ جوریکی والہ تہ ک گہوہہری زانستا جوت و تیکہ لاو بی وہ ک چرا بہ رون و (نہوت) ئاگروگپ ئہ گری و روناک دہ بیٹہوہ و نوری ئہ میان بہ سہر نوری ئوہی تریاناگپ داوی و نور بلاو دہ کاتہوہ، نور

به سهر نوردا که له که ده کات، تیریز له تیریز دده و نور به گرشه گرش به سهر یه کا ده که وی بو عه لی سینا، له به راوه ی ئیشارات دا (شهرحی ئیشارات ج ۱ پهره ی ۱۵۳ چاپی میسر) له سهر مه شره بی حوکه ما ئه م نایه ته ی هیناوه ته وه و فهر موویه تی: میشکات ئامازه یه بوئه قلی هه یو لایی، زوجاچه ئه قلی بیلمه له که و شه جهره ی زه یتونه قووه ی موته فه کیره یه، زه یت قوه ی حه دس و گومانه (یکاد زیتها یضی و لو لم تمسه نار) قووه ی قودسیه ی ئیلاهی یه (و نور علی نور) ئیشاره ته بوئه قلی موسته فاد: والمصباح ئه قلی بالفیعله، ناریش ئه قلی فه عاله.

خواجه نه سیری تو سیش قسه که ی بو عه لی سینا ی له به یانی ئه م نایه ته داهیناوه ته وه و ئه لی: (ئیشارات و ته نبیها ت ج ۱ پهره ی ۱۵۳ چاپی ۱۳۲۵ هـ) بو عه لی سینا فهر موویه تی: پله و پایه ی قووا ی نه نفسی به م جو ره ته فسیر کردوه و گو تویه تی: میشکات یانی: ئه قلی هه یو لایی، زوجاچه ئه قلی بیلمه له که؛ شه جهره ش زه یتونه، یانی: موته فه کیره، زه یت: هیز و وزه ی حه دس و گومانه (یکاد زیتها یضی و لو لم تمسه نار) قووه ی قودسیه ی ئیلاهی یه، و (نور علی نور) دیارده یه بوئه قلی موسته فاد، والمصباح ئه قلی بالفیعله، والناریش ئه قلی فه عاله. ئه م نایه ته له راستیدا وه لآمه بوئه وانه ی وائه م نایه ته ده که نه به لکه بو جسمانیه تی حه ق ته عالی هه ر وه کو «قاضی عبدالجباری» مو عته زیلی له (تنزیة القرآن عن المطاعن) داله پهره ی ۲۵۲ فهر موویه تی... و انما وصف الله نفسه بذلك مبالغة من حیث أن كل الانوار من قبله كما یوصف بانه رجاء و غیاث الی ماشاء کل ذالک. قال تعالی: (من لم یجعل الله له نورا فما له من نور) ده شی بزاین یه کیک له ئیستیعارات و مه جاز گه لی له تیغه ی خوشیک که له قور ئانا زوزه، و اژه ی نوره، که له واتای هیدایه ت و گه یشتن به حه فیقه ت به کار براوه، نور له ۴۴ نایه تا هاتووه (معجم الفهرس للقرآن پهره ی ۷۲۵ وه کو ئه م نایه تانه: ۱- قد جاء کم من الله نور و کتاب مبین (۱۵/۵)

۲- یریدون لیطفئوا نور الله بافواهم و الله متم نوره و لو کره الکافرون

(۸/۶۱).

۳- افمن شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور من ربه (۲۲/۳۹).

۴- و من لم يجعل الله نوراً فما له من نور (۴۰/۲۴)

۵- نورهم يسئلي بين ايديهم ... (۸/۶۶)

خواه‌نی (تفسیر الجواهر) ناودار به تہ تاوی ج ۱۲ لاپہرہی ۲۳. دواي ليكولينه وه يه ك ده نوسى: ۱- هندی ئەم تە مسیلە یان بە نوری محەمەد زانیو و تویانە: که میشکات سینگى ئەو و «زواجه» دل یه تی و (مصباح) نبوو تیه تی و شه جهره ی موباره که ش داری هیدایه تی پیغه مبهری مه زنی ئیسلامه (و لولم تمسه) ئامازە و ئیشاره به وه، که قسه بکایا نه کا فەرمانی ئە ورونه و زهیتی وی نور ئە فشانه.

۲- هندی تر له بابەت حەزره تی ئیبراهیم خه لیلو لایه وهی ئەزانن و ئە بیژن: که شه جهره ی موباره که دیارده یه بو حەزره تی ئیبراهیم که نه یه هودی بووه و نه نه سرانی و (نور علی نور) ئیشاره ته به فره بونی نوری محەمەد پیغه مبهری مه زنی ئیسلام به سەر نوری حەزره تی ئیبراهیم دا.

۳- هندی لایان وایه و اتاکه ی عامه و هەر مرو ئیکی مؤمین ده گرته وه و ده ئین: که میشکات نه فسی مؤمینه؛ زواجه ش دلته تی و میسباح بر وایه تی و شه جهره ش داری ئیخلاص یه تی.

۴- حوکما و تویانە: ئەم تە مسیلە ئیشاره به قوای په نجهی ده را که یه، که بریتیز له: حە ساسه، خه یال، فیکر، ئاوه ز و نه فسی قودسییه ی ئیلاهی.

۶- ئیبنی عه بیاس فەر موویه تی (هَذَا نُورُ اللَّهِ وَ هُدَاؤُهُ فِي قَلْبِ الْمُؤْمِنِ كَمَا يَكَادُ زَيْتُ الْمَصْبَاحِ يَضِي قَبْلَ أَنْ تَمْسَهُ النَّارُ، فَإِذَا مَسَّهُ النَّاسُ مِنْ دَاخِلِهِ عَلَى ضَوْئِهِ كَذَلِكَ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ يَعْلَمُ بِالْهُدَى قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُ الْعِلْمُ فَإِذَا جَانَهُ الْعِلْمُ إِزْدَادَ هُدًى عَلَى هُدًى وَ نُورًا عَلَى نُورٍ) خواه‌نی (تفسیر الجواهر) له ج ۱۲ لاپہرہی ۲۵ داده نووسی: حیکمه ت له نازل بونی ئەم ئایه ته دواي ئایاتی (عتق و نکاح و قذف) ئە مه یه: که موسلمانان ئاگادار بن تا به خه ریک بون به ئە حکامی شه رع و ئە نجام دانی کار و باری کومه لایه تی و دینییه وه، له بیر کردنه وه له عه جباتی خلیقه ت غافل نه بن و عیلمی فیه ئە وان له عیلمی کائنات نه گیر پته وه له لاپہرہی ۴۹ ش داده بیژی: له ته واوی، ئە دیان و عه قاید و میله ل و نیحه ل دا هه مو که سیک خوای نور به جوړیک ده په رستن، چونکا ئینسان به فیره تی خو ی

ئەوینداری نوره، نور بنچینهی ژیانه، ساوئچوواندنی خوا به نور وئچواندنیکه به فیتره تی مروّف نیزیکه.

لینکولهرانی ئوروپاییش توئژانه وهیان له سهر ئایه ته وه ئه نجام داوه (بلاشهر، وه رگپرانی قورئان به نه قل له کلیرمۆن گانر، ج ۳ لاپه ره ی ۰۱۰۱۲) *Cermontcaneau* و یستویانه وینهیی له په راوه عاسمانیه کانی ترا په یا بکه ن و دیارده یان پویه راوه ی عه هدی عه تیق کردوه که نوسراوه: (و به منی وت: چه بینی؟ وتم: روانیم وائیتا شه م دانیک که هه موی له ته لایه و روئدانیشی به سه ره وهیه و حه وت چرای له سه ره و هه ر چرایه کیش حه وت لوله ی هه یه و له که ناریشی دو داری زه یتون هه یه که یه کیان به لای راستی روئدانه که وئه وی تریشان به لای چه پیه وه یه تی.)

یه کی تر کوئشاهه که له م مه سه له قورئانه دا له روانگای قه ندیلی راهیبان داله تیئوری مه سیحی دا شتیک بدوزیته وه (ریچارد بیل *Richardbell* ئینگلیسی لاپه ره ی ۱۳۶ هه ر ئه و په راوه یه، به ئیشاره ت به میسباح راهیبانی نه سارا که له بیاوانا، له دور روناکی ده دا، ئه مه ی له دیوانی ئیمرو لقه یسی هاوردوه. *يُضِي سَنَاهُ أَوْ مَصَابِيحُ رَاهِبٍ، اِمَالُ السَّلِيْطِ بِالذَّبَالِ الْمُقْتَلِ* دیوانی ئیمرو لقه یس لاپه ره ی ۶۶ چاپی لیدن. هه مو ئه زانین ئه م شاعیره ناوی ئیبنی چه جهری ئیبنی عومه رولکه ندی یه وئه هلی نه جده و شاعیری عه سری جاهلیه و ۱۳۰ سال به ر له هیجره ت ژیاوه و رایگه یاندوه که ئه م ته مسیله که نیسه کانی رومی شه رقی که له روژگاری بیعه سه تی ره سول له ده شته کانی شاما زور بون دینیته وه یاد به لام ئه م جوړه لینکولینه وانته ی زانایانی موسسه ی بلاشیری پایه و مایه یه کی وای نیه، دل خوشکه ربی.

یه کی که له مه لا که و ره کانی کوردیش به ناوی (مه لا عه بدولکه ریم ناودار به شیرازی) باپیره گه و ره ی: (شه پۆل) له راقه کردنی ئه م ئایه ته نویسیویه تی: (اللّه نورالسموات و الارض) و اتا: خوی به رزو بیچون روناک که ره وه ی ئاسمانه به خور و مانگ و ئه ستیره و رازینه ری زهویه، به دار و گول و ئاووروانگا و جوگه و شه تاوه هه روا کوتویانه: رازینه ری ئاسمانه، به پهری و سروش به ئاردنی پیغه مبه ران ری ئیشانده ری ئه هلی زه وی و ئاسمانه به نوری خوی .. نوری خودا وه حییه و په یامیه تی (مثل نوره کمشکوة فیها

مه به ستیش به و تاقه قیندیله، که پلّیته یان تی خستی و هه لیان گرتبی و روشنیان کردبی ، به لی مه سلی قورئان وه کو چرایه که و تاقی وی قیندیل یه تی و ئه و خوینه ره شه واه، له دهرونی جهرگدایه وه کو نه وگره یه، واه به سهر پلّیته ی چراهه یه.

گه لو، چرا که پیغه مبه ره، که له دار و ریشه ی ئیبراهیمه ئه بو به کر عه تیقی سوراوایی له ته فسیری تاهیریدا داستانیکی نیزیک به وقسانه ی نویسه و ده لی که بولنه جباریش و تویه تی: حه زره تی محه مه دمشکاته و زوجاچه و میسباحیش دورو نوری نبوه تن، خوانوری ئیمان و پرواله ناودلیکادائنه تی که روناک و به راق بی، سو فییه کان: سه هلی کوری عه بدولای، توسته ری (شوشته ری) که له سالی ۲۰۰ له دایک بووه و له سالی ۰ دا مردووه له (تفسیرالقران) خویدا به نه قل له حه سه نی به سری ده لی: (مثل نوره) دلی عارف و زیبای ته وحیده، چونکا دلی پیغه مبه ران له وه روناکتره که بشی به م جوړه نورانه ی و یچوئینن، هه رواگوتویه تی: نوری قورئان وه کو چرادانیکه که چراکه ی مه عریفه ته و پلّیته که شی فه رایزه و روئه که شی ئیخلاسه و روناکی یه که شی و یساله، دیاره هه رچی له ئیخلاسه زیادکری نوری چراکه زیده تر ده بی و هه رچی له فه رایزیش چاکتره نه نجام بدری رهنگ و بریقه ی زیاتر ده بی.

(عه بدوره حمدانی سولله می) نویسه یه تی: دل و دهرونی عارف وه کو ئاسمانه، هه ر وه کو ئاسمان به دوانزه بورجی ئاسمانی راه ستاوه و نه زمی جیهان راگیر اوه هه رواش تا دوانزه خه سلته له دلی عارفدا پایه داره، نه فسی ئه و به نوری عافیته نورانی یه.

روزبه هان به قلی: نوری خواجیگای دلّه و دلّ عه رشی خواجه قلب المؤمن عرش الرحمن، غایة الامکان فی درایة المکان نوسراوی قدوة المحققین و خواناسان: مه حمود بن خواداد - ی شنوی که له سه ته ی ۶ و ۷ مانگیدا ژیاوه یا مه جموعه ی ناساری فارسی لاپه ره ی ۲۶ چاپی ۱۳۶۸ هه تاوی.

خواجه عه بدولاهی نه نساریش نویسه یه تی: نور هه ندیکیان زاهرن و هه ندیکیشیان باتینن، بو نوری زاهری خوا فه رمویه تی: (جعلنا سراجا وهاجا) بو نوری باتینیش فه رمویه تی: (فمن شرح الله فهو علی نور من ربه) نوری زاهیر نوری مانگ و

روژه، نوری باتینیش نوری ته وحید و ماریفهت، نوری مانگ و روژ نه گهر چی جوان و خوشیکن به لام روژیک به کوسوف و خوسوف ده گیر درین به لام روژی ماریفهت ماریفهت و نوری ته وحید که له ریشه و ناخی دل ده دا و نه روی، هه رگیز کوسوف و خوسوف بویه و تاریک دا نایی خور هه لاتیگه بی غوروب، که شفیکه بی کوسوف و ئیشراقیگه، له پله ی نهوین و ئیشتیاقدا (ان شمس النهار تغرب اللیل و شمس القلوب لیست قغیب) حوسه یینی کوری مه نسوری هه لاج شه هید ۳۰۹ ی مانگی ده بیژی: له کاسه ی سه رانوری وه چی هه یه و له نیوان دو چاودانوری مونا جات و له گوینچگه دانوری یه قین و له زوانا نوری به یان و له سینگا نوری ئیمان و له ته ییعهت و خو کردا نوری ته سییح: (سه بجه) هه رکاتی یه کیگ له و نورانه گریگری به سه ر نه وانی تر دا زال ده بی؟

(محیدینی عه ره بی) له ته فسیر هه کی خویدا ده نوسی (الله نور السموات والارض) واتا: نونگه ی ناسمان روحوه هی زه ویش له شه، نوریش: بونه وهر و وجودی موتله قه، که گشت بونه وهرانی، جیهان له سونگه ی نه وه وه بونه ته بونه وهر وهاتو نه ته وجود (مثل نوره) واتا: سیسفه تی وجودی حق و زوهوری نه وه (کمثل مشکوة فیها مصباح) ئیشاره ته بوتاریک و نوته کی له شی و نورانی بونی وی به نوری روح و گیان. زو جاجه ش ئیشاره یه، به دل و دهرونی نورانی عارف و خواناس که به نوری ئیشراق وه کو چرا به گرروناک بوته وه، که و که بی دوری دلی عارف و دره و شینه وه ی نه وه، شه جهره ی موباره که ش: نه فسی قودسییه ی پاک و چاکه، که رونا که. مه وله وی ده بیژی: (به رگی ۴ مه ثنه وی په ره ی ۴۲۵ - له بابته لاشرقیه و لا غربیه):

قابل تغییر اوصاف تن است روح باقی آفتاب روشن است
اوست بی تغییر لا شرقیه نی ز تبدیل که لا غربیه
و سه بازهت به واتای (نور علی نور) یش ده لی:

نور حسی رو که نورش راکب است حسرا آن نور نیکو صاحب است
نور حسی میکشد سوی سـرا نور حشش می برد سوی علا
نور حسرا نور حق تزین بود معنی (نور علی نور) این بود
الله نور السموات والارض: ده توانین بیژین مروّف به هوش بی و دلی لای خوابی

دهیته میشکات که له ودا شوشه یه ک هه یه که له و شوشه دا چرایه ک هه یه که نوری خویه و دل دوا ی کرانه وه وه کو نه ستیره ی دوری لی دی و رون دهیته وه، له نوری داری مدفهرک و موباره که ی، پرسود بونی روحانیتی یادو زیکر خویه. که نه له خور هه لاته وه یه و نه له خوراواوه یه. به لکو له رنگای دل و دهرن که نه خور هه لاتی یه و نه خوراواوی یه ناشکراده بی (و لو لم تمسه نار) و اتا: نه گهر دل له یادی خوا غافل نه بی که به پی: (وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ) سوره ی ۴۳ (زوخروف) نایه ی ۳۶ دهیته هو ی نیزیک بونه وه ی شه ی تان که له ناگره (نور علی نور) له نور و تیشکی نه و زیاده ده بی تاهه موی دهیته نورو تیریز و خور، روناکایی، به واتایی تر نه ورونه هه میشه نوره ها ویزه ی: نه گهر چی ناگریشی: نه گاتی: که ناور هو ی نور و روناکایی یه: و اتا: له دل و هه ناو په ی تا په ی تاگری نور و تیشک هه لده ستی و نور ده داته وه و نه شوشه بلوره: (فی بیوت اذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُفَوَّحَ و يُذَكَّرَ فِيهَا سَمُهُ) چونکا مروقی دهرن نورانی خهریکی خواناسی و خوا دوزی یه و له یادی خوا دایه، جا له بهر نه مه سر بته دای مه حزوفی که (فی بیوت) دهیته خه بهری، نه گهر (هذه الزجاجة) . . . . . مست له بیوت له شی مروقه، چونکا نه ونه نورانی یه، که هه مان عالمی میساله، که له خابو پنخه ی له شی دایه. نه گهر موبته دای حزف کراو (هذه المشكوة) بگرین نه شی مه به ست له (بیوت) مه قامی خه لو هت بگرین و اتا: نه و دلّه نورانی یه، که له دهرونی نه و نور دیته دهر، هه ر نه و مه قامه پاک و خه لو هتی دل و دهرونه. بو به یانی: مثل نوره) شی ده فهر موی: (يسبح له فيها بالغدو و الاصل رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله) و اتا: مروف گه لیک هه ن که له و خانو چکه دا هه ر که ره به یانیان بولنله و شه و نیوه شه و، یادی خوا ده که ن و کرین و فروتن و بهر ژهن دی نه م جیهانه نه وان له خوا دوره وه ناخا.

سه رچاوه:

ته فسیر المصحف المفسر دوکتور فه رید وه جدی

* ته فسیری مه فاتیح الغیب: (ته فسیری که بیر نوسراوی ئیمام رازی.

* الاتقان فی علوم القرآن: جلال الدین سیوطی.

- * استعارات قرآنی: دکتر صباح
- * ته فسیری مراغی: احمد مسطفی المراغی.
- * دایرة المعارف مذاهب (انسیکلوییدی مذاهب)
- * ته فسیری فی ظلال القرآن: سید قطب.
- * ته فسیری جواهر ناودار به ته تتاوی ج ۱۲ لاپه ره ی ۱۳ و ۲۵ و ۴۹ چاپی مصر.
- * منظومه ی حاج ملاهادی سبزواری لاپه ره ی ۷ و ۳۰۶
- * ته بیعیات، نجات شیخ ابوعلی سینا لاپه ره ی ۷۴ و ۲۶۹ چاپی مصر.
- * تنزیة القرآن عن المطاعن: قاضی عبدالجبار معتزلی لاپه ره ی ۲۵۲.
- * مشکات الانوار: تیمام محمد غزالی.
- * شرح اشارات ج ۱ لاپه ره ی ۵۳ چاپی مصر.
- * الاشارات و التنبیها ت ج ۱ لاپه ره ی ۱۵ چاپی مصر ۱۳۲۵ هـ
- * ته فسیر بیضاوی ج ۴/۴۰۰.
- * ته فسیر ته به ری ج ۱۸ لاپه ره ی ۱۰۷ و ۱۰۴.
- * دیوان امرؤ القیس لاپه ره ی ۶۶.
- * ته فسیر ابن کثیر ج ۶ لاپه ره ی ۱۲.
- * کشف الاسرار ج ۸ لاپه ره ی ۷۳۰ (تفسیر ابوالفضل میبدی ناودار به ته فسیر خواجه عبدالله انصاری).
- * مقدمه ی کتاب المصاحف طبع ارتور جفری ۶۵ و ۱۵۰.
- * ته فسیر محی الدین عربی.
- * المعجم المفهرس للقرآن لاپه ره ی ۷۲۵
- * امثال القرآن الماوردی.
- * تاریخ قرآن نولد شوالی.
- * بلاشر: ترجمه ی قرآن بنقل له کلرمون گانو.
- * ته فسیر نه لمه ناز: محمدرشید رضا تقریرات - درس شیخ محمد عبده.
- * ته فسیری قورتوبی الجامع لاحکام القرآن: محمداحمد الانصار القرطبی بیروت ۱۹۶۵

* ته فسیر روح المعانی: علامه شهاب الدین محمود آلوسی.

* امثال القرآن ابو عبدالرحمن .

* ته فسیر که شاف ابو القاسم محمود زمخشری.

* الحواشی المدینه: شیخ محمد سلیمان کوردی مدنی

* تاریخ قرآن هیر شفلد.

* ته فسیر لباب الالباب خازن.

* دائرة المعارف الاسلام (انسیکوپیڈیا اسلام).

* المستقصى فی الامثال.

* ته فسیر روزبهان (عرایس البیان).

* تعليقات فی القرآن: علامه عبدالکریم ناو دار به شیرازی.

نهم وتاروته فسیری نایه ی نوره له ژماره کانی ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ گوواری سروه سالی حه و ته م چاپی ناوه نندی بلاو کردنه وه ی فرهه ننگ و نه ده بی کوردی صه لاهه دین نه یوبی سالی ۱۳۷۰ ی هه تاوی، بلاو کراوه ته وه به لام بداخه وه هه له ی چاپی زوربو، کاک نه حمه دشه ریفی نافه رین نامه یه کی له سه ر نویسه وه له روژنامه ی حه وتانه که له تاران چاپ ده بی له ژماره کانی ۴۰۹ و ۴۱۰ سالی ۱۰ ثابی ۱۹۹۲ زاینی بلاو کراوه ته وه وه به کورتی به مجوره یه:

وه رگیان ورافه کردنی قورثانی پیروز به زمانی کوردی، له نا و کوردان کاریکه تازه. دوکتور کامران به درخان له ساله کانی (۴۰) ی زاینی له شاری شامی سوریه مانگنامه ی (روژانوی) به زاراوه ی کرمانجی و پیتی لاتین ده رده خست، له وان سالان دا ده که وینته سه ر نهم نه ندیشه یه که به شیک له قورثانی پیروزی بکاته کوردی و له لاپه ره کانی روژانوی دا بلاوی بکاته وه و نهم کاره شی نه نجام دا و بو هه وه لین جار، له میژوی کوردستان و ئیسلامدا، چه ندسوریه کی له قورثانی که ریم، وه رگیایه سه ر زاراوه ی کرمانجی وله لاپه ره کانی گوواری روژانوی چاپی کرد که به ناوی (ته فسیری قورثانا پیروز) بلاو بو هه.

پاش ئەم کاره به نرخ و به جی یه ره حمه تی کامران به درخان، زۆر کوردی تر
خوینان له قهره ی رافه و وه رگیرانی قورئانی پیروژ دا و سوره کانی قورئانیان به هه ر دو
زاراوه ی سه ره کی (کرمانجی سه رو و کرمانجی خوارو)

به لام رهنگه ئاخیرین کارنکی که له م مه یدانه دا کرابی، کاره که ی ماموستا دوکتور
مه محمه د سالحی ئیبراهیمی بی که ئایه ته کانی کردۆته کوردی و لیکیداوه ته وه،
هه لسه نگانندی ئایه ی نوری به شیوه ی لیکولینه وه ی زانستی که له ژماره کانی ۶۴، ۶۵،
۶۶، ۶۷ گوڤاری سه رو ه دا بلا و کراوه ته وه.

ماموستا حاجی مه لاساله ی ئیبراهیمی (شه پۆل) یه کینک له و نوسه ره کوردانه یه،
که چه ندین ساله خه ربکی خزمه ت به فه رهنگ و ئه ده بی کوردی یه و له م رینگا یه دا زۆر
هه نگاوی به که لک و سو دمه ندی هه لگرتوه و خزمه تکی باش و به رچاوی به
کتیبخانه ی نه ته وه که ی کردوو، که له م بواره دا ئاخیرین کاری ماموستا حاجی
مه لاساله رافه کردنی ئایه ته کانی قورئانی پیروژه به ته واوه تی که به شیوه یه کی زانستیانه
ئه نجامی داوه و ئیستا له دار القرئان له ژیر چاپ دایه.

ههروهک عه رزم کردن، به شیک له رافه کردنه که ی سورهی نوره له گوڤاری
سه رو ه دا بلا و کراوه ته وه.

وه رگیران و رافه کردنه که ی ماموستا حاجی مه لاساله به راستی به شیوه یه کی
زانستی، عیلمی ئه نجام دراوه و به زمانیکی کوردی زۆر ساده و ساکار، ئایه ته کانی لیکدا
وه ته وه ئەم کاره ش کرنگی یه کی زۆری بو فه رهنگ و ئه ده بی کوردی، هه یه و ئه و
که سانه ی که ده یانه وی له فه رمو ده کانی یه زدانی مه زن به کوردی حالی بن، به راحه تی
ده توانن سو د له م کاره گرنگه ی حاجی مه لاساله وه ریگرن.

حاجی مه لاساله ئایه تی ۳۵ ی سورهی نور به م جوړه رافه ده کا:

خوا نوری ئاسمان و زه وینه، مه سه له ی نوری خوا، وه کو چرا دانیکه که له وا
چرایه کی (پر نور) هه بی. ئه و جرایه ش له ناو جوباییک (رو پۆشی چرا، له شوشه یابلور)
دا بی، جوباییکی بی گه رد و گرشه دار، وه کو ئه ستیره یه کی ورشه دار ئه و چرایه به روئیک
روناک ئه بی وگر ئه گری که له زیتونیکی پریت و به ره که ت گیراوه، که نه خۆر هه لاتی یه و

نه خور ئاوايي يه (رؤنه كه نهو نه بيخوش و بالاوته و پاكه) نيزيكه بي نهوهي ئاگري بگاتي، گريگري و بايسيخ نور له سهه نوره (تيريزوتيشك به سهه تيشك دا تيريز دهها وي)

ههركه سينك خوا بيهوي، به ره ونوري خووي رينويني و هيدايه تي نه كا، خوا ئاگاي له هه مو شيك هه يه.

(نه م چراپرتيشكه) له ناو خانو به ره گه ليك دايه كه خوا ئيجازه ي داوه ديواره كانيان به رزو بليند بكرته وه (تادزوجه ته و جهرده په ي بي نه بات).

مه لا ساله، له لاپه ره كاني (11-10) ي سر وه دا، واتا و ماناي و شه ي نوري له روانگه ي قورئاني پيروزه وه به شيوه ي ته فسيري قورئان به قورئان ليكد او ته وه و زور به ورد ي له وشه كه ي كوئيوه ته وه، ره نگه نه وه ته نيا رافه و وه رگيراني قورئاني پيروزي، به كوردي كه رافه كه ي به شيوه يه كي عيلم ي و زانستي يه كه په رزاوه ته سهه ليكد انه وه ي ماناو واتاي و شه گه لي قورئان.

به شي دوه مي رافه ي سوره ي نور و ئايه ته كاني له ژماره ي 65 گو فاري سر وه دا بلاو بوته وه، له وبه شه ش دا، حاجي مه لا ساله هه ميسان، له سهه رافه كردنه كه ي ده روا و بيرو برواي زاناياني ئيسلامي له م باره وه ليكد ه داته وه و ده نوسي:

هه ندي و تويانه مه به ست هه مان نوري رينويني و هيدايه ته كه خواله ناو دل و ده روني خودان برواياندا گير ساندويه تي.

هه نديكيش نه وه يان به واته ي قورئان گرتوه كه له ناخي دلي مرو ف نور و تيريز نه هاوئيزي...

حاجي ماموستا مه لا ساله، دريژه به رافه كردني ئايه ته كاني سوره ي نور ده دات و به شي سي يه مي نه م و تاره گرنگه ي له ژماره ي 66 سر وه دا چاپ كراوه، كه له به شي ليكد انه وه ي و شه پيروزه كاني (ميشكات، زجاجه: مصباح شه جره و زيت) دا ده نوسي: هه ره كه له وپيتانه، ئاماژه كردنيكه بو به كيك له و هه واسه، قه وه ي هه ساسه به ميشكات ناوبراوه كه جيگاي چرادانه و روي له شتاني زاهيره نه وانه، رو ناك ده كاته وه تاهيزه كاني تر نه وانه ده رك بكه ن.

قهوه‌ی خه‌یالییه‌ش به (زجاجه) ناوبراوه، تا سووه‌ری مودریکات له‌هر لایه‌که‌وه
ده‌رک بکاو‌ئه‌وانه‌ش به‌ئه‌نوار‌ی عه‌قل‌ی روناک بکاته‌وه
قهوه‌ی ئاقیله‌ش به (مصباح) ناوبراوه‌که ئیدراکات کوللی و مه‌عارفی ئیلاهی له‌ناو
دل و ده‌رو نارون هه‌ل بکا.
قهوه‌ی موته‌فه‌کیه‌یش به (شه‌جهره‌ی موباره‌که) ناوبراوه، چونکانه‌گه‌رله...
ئه‌عرازی جسمانی خالی بی، نه‌شه‌رقی و نه‌غهری ده‌بی
قهوه‌ی قودسی یه‌ی ئیلاهی‌ش به (زیت) ناوبراوه، که‌له‌به‌ر بریقه بریق و بی
گه‌ردی، بی‌ئه‌وه‌ی ناگری، فیرکردن و بیرکردنه‌وه‌ی پی بکا، له‌خووه‌ نور‌ئه‌فشانی ده‌کاو
ده‌ست ده‌کا به‌نور دانه‌وه و تیریز ه‌اویشتن، ه‌ه‌روا ده‌لین که‌ئه‌م ئایه‌ته، ته‌مسیلێکه
له‌قه‌وه‌ی عاقیله، له‌سه‌ر پله‌و پایه‌کانی وجودی خویدا، کاتی به‌زانستی زه‌روری بنه‌خشن
و هه‌ستی پاژه‌و جوزیی بو‌ده‌ست بدا‌وه‌کو ئاوینه‌ی لی‌دی که‌وا مه‌به‌ستی نه‌وزه‌ری تیدا
دیاری ده‌دا، سانه‌گه‌ر پله‌و پایه‌ی زانست ئه‌وی بولای تی‌فکرین را به‌ری ...

- سەر زمانی کوردی.
- محهمەد صالح ئیبراھیمی محهمەدی: (شەپۆل) ئەم کتێبێکە نووسێو:
- ۱- دین و ئەدەب چاپی ۱۳۶۱/۶/۲۸ هـ تاران.
  - ۲- کۆزانی فەرھەنگی زمانی کوردی نەو رۆژی ۵۹ و ۱۳۶۰ هـ- تاران.
  - ۴- باوی کۆمەڵایەتی و میژویی... چاپی نەو رۆژی ۱۳۵۷ هـ تاران کە ئیستابە ناوی باوی کوردەواری بۆ جاری دوەم لە بن چاپدا.
  - ۵- بەرگی یە کەمی زانایانی کورد... یاگەنجینە ی فەرھەنگ و زانست چاپی ۱۳۶۴ تاران.
  - ۶- تەفسیری سورە ی فاتحە الکتاب چاپی ۱۳۶۶ هـ
  - ۷- نوژمارە کووار بە ناوی گرشە ی کوردستان، کە، یە کەم ژمارە ی لە ۱/۳/۱۹۸۱ زە تاران بۆ کراوە تەو.
  - ۸- ئینسان و پروا: (وەرگەراوە یە) چاپی ۱۳۶۱ هـ تاران.
  - ۹- شارەمیش ھەنگوین تەرجەمە ی سورە ی موبارە کە ی نەحلە، و ئەم کتێبێکە ئامادە ی چاپن.
- ۱- تەفسیری قورئان تەرجەمە لە پروی المصحف المفسر نو سراوی فەریدووە جدی لە ئەو ئەلی قورئانە و تە تاخە رین سورە ی قورئان.
  - ۲- بەرگی ۲ و ۳ و ۴ و ۵ زانایانی کورد.. یاگەنجینە ی فەرھەنگ و زانست.
  - ۳- نوێز بە فارسی و بە کوردی.
  - ۴- عیلمی کە لام.
  - ۵- شەرحی حالی حەزرتی محمەد (د- خ) و خولە فای راشیدین بە کوردی و بە کورتی.
  - ۶- شەرحی حالی ئیمامی شافعی، حەنەفی، مالکی، حەنبەلی، ماتریدی و عقایدی فقھی ئەوان.
  - ۷- حەزرتی شێخ عوبەیدیلا ی نەھری، قدس سرە العزیز.
  - ۸- تەرجەمە ی ئایاتی مونتە خەبە ی قورئان.

۹- حه زره تی ئیمام شافعی و بیرورای فقهی و ئوصولی ئه و پیشه وایه و داب و ده ستوری نوئژ به پیی فقه ئه و زاته، به وئنه ی کتیبیک که به وئنه ی وتاریش له روژنامه ی شه هاده ی کوردی بلا و کراوه ته وه له ژماره ی ۲۲۳ تا ۲۲۸.

وئنه ی بیبلوگرافی یا کتیب ناسی نوسراوه کانش بهم جوړه ن: ژینا وه ری زانایانی کورد له جهانی ئیسلامه تی، یا گه نجینه ی فهره ننگ وزانست:

که شه رحی گه و ره بیاوان ونوسه ران وشاعیرانی کورده، به زمانی کوردی: وه کو: مه ولانا خالد شاره زوری، شیخی ئیشراق و بیرو رای ئه و له بابته فله سه فه ی ئیشراقه وه، غه وشی گه یلانی، حه زره تی شیخ عوبه دیدیلانه هری، سه ید طه ی شه مزینی عه بدولقادر: عه وشی ثانی، مه لا ئه بو به کری موصه نیف - حوسین حُزنی - مه لاعلی تورجان، دوکتور کامران به درخان - ئه حمه دی خانی - حاجی قادری کوئی - مه لای جریری - حاجی خه لیفه مه لا محه مه د: (به ها) موفتی زه هاوی، وه فایی - میرزا عه لی قازی، نورنیسا خانم، داره مر واری یا شجرة الدر - مه لا محه مه د قزلجی، مه لا ره حمانی بینجوینی - به دبع الزمانی کوردستانی، عه لامه شه عیدنورسی، بینسانی، مه حوی - زه یوه ر - حه ریق - فه قی ته یران، عه لی ته رموکی، ئامیدی، مه جدی، مه ستوره، نالی - عه لامه عه بدوللا بیتوشی عه لی ئه صغه ری کوردستانی - پیره میرد - تاهیر به گ - گیوی موکریانی - ابن الحاجب شاره زوری، سه یدی هه ورامی، ئه مینی ئه ودال، ئینو جه نی - عه لامه که ماله دین وزانایانی شاره زوری و ئامیدی، ئینو صلاح - خازنی - عه بدوالرحیم مه وله وی، عه لی حه ریری، مه لاهه لیلی سیرتی، شیخ یوسف ئوغلو، دلدار - قاناتی کوردو، شامیلوف، ره شیدیا سه می

عه لی سیاباندوف - مه لا مه حمودی بایه زیدی سلطان العرفا: حاجی سه ید عه بدوللا گه یلانی زاده - سالم سنه یی، شیخ ره زاتاله بانی - گوژان، حه مدی - مه لایه حیا مزوری، شیخ عه بدوره حمان روژبه یانی، شیخ سه عیدی پیران، شیخ مه حمودی ئه مر - به درخان، شیخ سه لام بارزانی - عه زیزخان سه رداری بوکان - کوپی خه له کان - ئه بوقیدای ئه یوبی،

شیخ نوره دینی بریفکائی - باباطاهری عوریان - مه لاپه ریشانی لور - شیخی شهرقاوی .
به رگی یه کهم چاپخانه ی مه هارت - تاران - له سالی ۱۳۶۴ هه تاوی له چاپ دراوه و
۸۸۶ لاپه ره یه و به زمانی کوردی یه .

هه ره له باسی فه لسه فه ی ئیشرافه وه تاده گاته باسی فه قی یه تی و ئه ده ب و فقه اللغه و
که رت کردنی واژه و واژه نامه که ی پرو ته ژری یه له مه بهستی زانستی و لیکولینه وه و
ورده کاری عیلمی جوان و رازاوه .
باوی کورده واری :

چهن مه بهستی جیا جیا یه به زمانی کوردی وه کو: به هاری ئازادی، نه ورۆز،
کوله چوار شه مه، هه ته ری و مه ته ری، کۆسه، میر میرین، سیانزه به ده ر، داب و ده ستوری
فه قی یه تی، به یت و باو، لیکولینه وه، چریکه ی شه و یاروشه و بۆ و چهن چیروک و مه بهستی
میژویی، وه کو میژوی هژی شوانکاره، چاپخانه ی جه واهیری - تاران - چاپی سالی
۱۹۸۰ زاینی، دوست و حه وت لاپه ره یه .

۱- په ند یا ئه مسالی قورئان :

ئهم کتیه پر پره له مهستی جوان و وردی که لامي و کۆمه ل ناسی و علمی و فه لسه فی و
دینی و ئه خلاقی، له بابته و اتای ئه مسالی قورئان و به راورد کردن له گه ل چهن په ندی
کوردی و ته فسیری چهن ئایه ت به شیوه ی ته فسیری مه وضوعی، فه لسه فه ی چاوه دیری
گشتی، و اتا کردنی ئایه ی نور به شیوه ی وردی زانستی و ده ر برینی بیرواری زانایان له و
بابته وه، پروا و ئیمان و زانست و عیلمی که لام، که له چاپخانه ی:

مه هارت - تاران، چاپی یه که م، سالی ۱۳۶۲ هه تاوی له ۲۷۸ لاپه ره له چاپ دراوه و نرخی
۳۵ تمه نه، به زمانی کوردی نوسراوه .

۲- کور وکاش یا میژوی موکریان :

له بابته میژوی مه هابادو مه لبه ندی موکریانه وه به زمانی کوردی باس ده کاو
له چاپخانه ی پیروژ - تاران چاپی یه که م سالی ۱۳۶۶ هه تاوی له ۲۹۸ لاپه ره له چاپ دراوه و

نرخى ۸۹ تمه نه.

۳- کۆزانی فەرهنهنگى زمانى كوردى:

پرى له بابته باوى كورده وارى و فولكلور: خه ته نه سوران و ژن هينان و داب و ده ستورى مهرو مالآت به خيو كردن و هۆزه وارى و يه كتر ناسينه وه به كوردى قسه ده كا- چاپخانه جواهيري- تاران- له سالى ۱۹۶۱ زاینى له ۱۱۲ لاپه ره له چاپ دراوه و نرخى ۱۵ تمه نه.

۴- گرشهى كوردستان:

كۆوارى گرشهى كوردستان ژماره يه كه مى له ۱۹۸۱/۳/۱ زاینى بلاو كراوه ته وه و تا نو ژماره ي لى چاپ كراوه و به وننه ي كتیب له يه ك به رگدا كو كراوه ته وه، ئەم كۆواره زیاتر به ئەدهب و وئزاورى و هۆنه و چريكه و فولكلور و باوى كورده وارى و فەرهنهنگ گرینگى داوه و جوان و پره له مه به ستى جوان جوان.

۵- دین و ئەدهب یا قسه ي داییز راوى پاراوى زوانى كوردى:

هه ندی مه به ستى دینی یه له بابته (شورا و اولی الامر) كارو عه داله تی كومه لایه تی، مافی ژن و بانگ كردن بویه كیه تی و شیرین زمانى و زمان و خویندن و سه برو دین و ئەدهب و جه برو ئیختیار و نزولى قورئان، هیدایه ت، رۆژوگرتن، به زمانى كوردى قسه ده كا و له په ره ي ۱۶۱ تا ۲۴۳ ته فسیری سورتته كورتته كانى قورئانى پیرۆزه به كوردى یه و له چاپخانه ی نارمان- تاران له سالى ۱۳۶۲ هه تاوى چاپ بووه و ۲۵۳ لاپه ره یه و نرخى ۳۵ تمه نه.

۶- ته فسیری فاتحه الكتاپ به كوردى:

ئهم و توویژه له روژنامه ی شه هاده ی كوردى سالى ۶ ژماره ی ۲۸۲ در ۲۶ سپتامبر ۱۹۸۹ ی زاینى و ۴ ره زه بر (به ران) ی ۲۶۰۱ ك و ۲۵ سه فه رى ۱۴۱۰ ی مانگی و ۴ ی میهرى ۱۳۶۸ ی هه تاوى له گه ل وینه چاپ كراوه.

بیلوگرافی یا كتیب ناسی:

* ناوی کتیب: ته فسیری فاتحة الكتاب به کوردی.

* نوسه ر: محهمه د صالح ئیبراهیمی محهمه دی (شه پۆل).

* ناشر: به هه وکاری معاونت بین الملل ته بلیغاتی ئیسلامی ئیران.

* چاپی یه کهم سالی ۱۳۶۷ هه تاوی.

* تاریخی ئینتشار: ۱۳۶۷/۸/۱۴ هه تاوی.

* جیگای بلا و کردنه وه تاران

* تیراژ ۵۰۰۰ دانه

* له م پهراوه دا بیرو رای زانایان و ته قسیم بهندی ته فسیر زانان له بابته زانستی که لام دا، تیبدا گو نجاوه و زۆر به وردی قسه ی لیکراوه و تائیسنا سوره ی حهمد بهم شیوه زانیاری یانه ئاوا جوان و عیلمی واتا نه کراوه.

له ئاخیر یشدا له بابته بیژه ی قورئان به شیوه ی فقه اللغه زۆر زانایانه قسه کراوه و بیرو رای ئیمام شافعی فهرا، ئه بو حهمه ن ئه شعهری و پهیره وانی ئه و، ئه قیده ی زجاج، لحيانی و دوکتور صبحی صالحی تیدا خونجاوه و که میکش له بابته مه سهل و چریکه ی حه ی بنی یه قطان (زیندوی بیدار) زور پرواتایانه قسه کراوه.

بنام خدای دانا و توانا

فاضل و محقق محترم جناب آقای محمد صالح ابراهیم محمدی (شه پۆل) موضوع / کتاب (ته فسیری فاتحة الكتاب).

با عرض سلام و آرزوی موفقیت بیشتر برای آن محقق فرزانه، به استحضار می‌رساند که کتاب فوق‌الذکر را، که به زبان کردی نوشته‌اید، با علاقه و اشتیاق مطالعه نمودم.

چون کتاب مذکور برای اینجانب بسیار جالب بود لازم دانستم که بصورت اجمال و در چهارچوب تشخیص‌های خود نظر خود را راجع به آن، بشرح ذیل به عرض برسانم. ۱- چون تا جایی که بنده اطلاع دارم، این اولین باری است که یکی از سوره‌های قرآن

مجید، به زبان کردی بصورت یک کتاب مستقل تفسیر شده است، لذا کاری است کم نظیر و ابتکاریست جالب.

۲- از اینکه به زبان کردی حالت عرفانی می بخشد، قدمیست بسیار بدیع در احترام به زبان مادری نویسنده کتاب، که قابل تقدیر است.

۳- در مقایسه این کتاب با سایر تفسیرها یا ترجمه های دیگر قرآن مجید به زبان کردی، این کتاب بسیار مدرن نوشته شده است و برای خوانندگان این عصر بسیار پرکشش است.

۴- مسئله بسیار مثبت در تدوین کتاب این است که در تفسیر سوره مبارکه مذکور، نظر صاحب نظران مشهور را نیز عیناً درج فرموده اید از قبیل: زمخشری، فخرالدین رازی، محمد غزالی و غیره. که حالت استناد بیشتری به کتاب می دهد.

۵- مهمتر از همه نکات فوق الذکر این است، که افرادی که زبان عربی بلد نیستند و کردی بلدند، می توانند با سهولت این کتاب ارزشمند را بخوانند و در رابطه با شناسایی با مذهب خود، که اسلام است، از راهنمایی های ارزشمند آن بهره مند گردند.

در خاتمه امیدوارم که در خلق این قبیل آثار گرانقدر بیش از پیش توفیق حاصل کنید.

ارادتمند - حسن صلاح (سوران)

تهران ۱۳۶۷/۱۰/۱۱

ارادتمند - حسن صلاح (سوران)

***

بیروای تفسیرزنانی قورئان

ئه بوحه فس عومه ر بن عه لی بن عادل حه نه لئ دیمه شقی که له ۸۸۰ مانگی به دوامردوه. له تفسیری ۱۸ بهرگی خویدا به ناوی لوباب له عولومی کتیدا، وتویه تی: موجهاید له ئینی عومه ری بیستوو که مرویی له کورد - ی فارس ناماژه ی به سوتاندنی ئیبراهیم کردوه. ئیین عادلش به نه قل له ئیی جهریح ناوی ئه و مرویه ی به ۲ جور (هرین و هنرین) نوسیوه و به یه که م که سی زانیوه که مه نه جنیقی سازداوه. ئینی عادل نمرود به شای سائیین و به خه لکی باییل: خاکی کوفه یا کئوئ به ناوی سه ره که شتی له نه هاوه ند (نوحاوه ند) داناوه - بروانه بهرگی ۴ په ره ی ۱۳۷ تا ۱۳۵ کئیی کومه له و تارئ وارگه و زانایانی کورد (شه پۆل) - و خاوه نی ئه م تفسیره، له بابته تازه ره وه (اذقال ابراهیم لاییه آزر - نایه تی ۷۴ سوره ی ئه عام) و تویه تی: (تازه ره وه زیری نمرود بووه (بهرگی ۱۱ په ره ی ۵۰۱). قورتویی ئه نه لوسی: عه بدوللا محه مه دین ئه حمه د - ی ئه نصاری که له ۶۷۱ مانگی مردوه، له تفسیری ۲۰ بهرگی خویدا، به ناوی جامعی بو ئه حکامی قورئان، ده لئ: (روی ان قائل هذه المقالة هو رجل من الاكراد من اعراب فارس ئه ی من بادیتها و هه روا رای گه یاندوه که ئینی عومه ر و موجهاید و ئینی جهریح ناوه که یان به (هیزری) ناو بردوه و به مه نه جنیق سازدانی زانیوه (قورتویی بهرگی ۱۱ په ره ی ۱۳۸). قورتویی ده لئ (تازه ره باوک یا مام و ئاپی) ئیبراهیم بووه و (پیی) بوته (بی) و تازه ری به (بوت) و اتا کردوه و ناوی باوکی (تاروخ) بووه. (بروانه بهرگی ۷ په ره ی ۱۰). شه مسه دین محه مه دین ئه حمه د شیرینی ناودار به خه تیبی شیرینی که له ۹۷۷ مانگی وه فاتی کردوه، له تفسیری سیراجی مونیر - ی خویدا، نه خش و روئی کوردانی نیشان داوه و ده لئ: (هذالرجل من الاكرادى و تویانه ناوی (هینون) ه - بروانه بهرگی ۴ په ره ی ۱۸۴. خه تیبی شیرینی هه جره تی ئیبراهیمی له کۆئی بو حه ران، زانیوه (بهرگی ۵ په ره ی ۷۳) نوسه ره روا، ئیبراهیم - ی به خه لکی شوشی ئه هواز، داناوه و

له گەل باوکیدا له شوشهوه چوونه ته بابل (به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۱۲۰)، ئیبراهیم (:بله‌ی) به‌واژه‌ی کوردی فارسی داناوه. عه‌بدوره‌حمان بن محهمه‌دبن مه‌خلوف ئه‌بی زه‌ید سه‌عالیسی (۷۸۶ - ۸۷۵ مانگی) له کتیی جه‌واهیر - ی حيسان - ی خویدا، له په‌ره‌ی ۹۲ دا، ئه‌و پیاوه‌ی به‌کورد، زانیوه، به‌لام ناوی نه‌بردوه. به‌غه‌ویش له تهفسیری لیبابو ته‌ئویل له نیشانه‌کانی ته‌نزیل دا له رافه‌ی ئایه‌تی ۶۸ سوره‌ی ئه‌نیابهریوایه‌تی ئیبنی عومه‌ر، به‌لگه‌ی هاوردوه و رایگه‌ندوه: که ئه‌و پیاوه‌کورد، بووه و ناویشی (هیزن) بووه و تهفسیره‌کانیش ئه‌و شوینه‌یان به (کوئی) داناوه. ئه‌بو‌حه‌سه‌ن عه‌لی بن محهمه‌د بن ئیبراهیم بن عومه‌ر شیخی خازین له لوبابی ته‌ئویلا له به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۳۴ دا، ده‌لی (ه‌ذا رجل من الاکراد قیل اسم‌ه‌ (هیزن)، له ته‌سیرو له تیفی مه‌نان نوسراوه، ئه‌وره‌حمان بن ناسر سه‌عه‌دیش به‌ناوی کوئی ناماژه‌کریاوه و له ته‌زوائی به‌یان له ئیزاحی قورئان به‌قورئاندا، و تراوه پیاوی له عه‌ره‌بی فارسی که مه‌به‌ست له‌وه‌کورد، بووه (به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۳۱۳) که هه‌ندی ئه‌و کورده‌یان، به‌نمروود و هه‌ندی‌کیش به‌کوردی به‌ناوی هیزان، ناو بردوه (تهفسیر موقحه‌ماتی ئه‌قران له موبه‌ماتی قورئاندا) و نوسه‌ری جامعی ئه‌حکامی قورئان، کورده‌انی عه‌ره‌بی فارسی و خودی هیزان به‌ناوی که‌سانی که ده‌سیان له کاری ئاگره‌که‌دا هه‌بووه، باسی لیکردون و خۆی تهفسیری که‌ششاف نوسیویه‌تی مه‌به‌ست له پیاوی له ئه‌عربی عه‌جه‌م، کورده‌و بی‌زاویش که‌خۆی له کوردانی ناوچه‌ی فارسه، فه‌رمویه‌تی: مه‌به‌ست له (رجل من اکراد فارس (: هیون)ه‌و ناوی هیون بووه (به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۱۹۵). له تهفسیری به‌حری موحیت دا، نوسراوه ئه‌وه‌ی ئیشاره‌ی سوتاندنی ئیبراهیم کردوه (نمروود) بووه و کوری عه‌ته‌یش نوسیویه‌تی: پیاوی له کوردانی، عه‌ره‌بی فارس و خه‌لکی بیوان بووه (به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۲۳۹) و شیخ محهمه‌د نه‌وه‌وی له تهفسیری راح له‌بید، به‌نمروود - ی کوری که‌نعان یا مروی له کوردانی فارس که ناوی (هینون) بووه، یادی لیکردون.

ته‌به‌ری رودای سوتاندنی ئیبراهیم به‌ئاگر به‌سالی ۱۴۷۰ی دوای توف و توفانی

نوح و ۴۳۰۰ دواى هاتنه دنیای بابه ئادهم، داناوه (به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۳۰. کتیبی میژوی ئومه‌م و ملوک، باو باپیرانی ئیبراهیم نەسل به نەسل ده‌گه‌ییته‌وه، سه‌ر نوح به‌مجوره: ئیبراهیم بن تاروخ بن ناحور بن ساروغ بن راغوبن فالیغ بن عابیر بن شایح بن ئه‌رفخشد بن سام بن نوح و نوسه‌ری ته‌جریر و ته‌نویر، ده‌وره‌ی گول‌کردنی بایبل و ده‌وره‌ی پاشایی نمرودی به ۳۷۵۵ به‌رله‌زاین، داناوه (به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۳۶۹) وه‌قورتوبی له‌تفسیره‌که‌یدا ئه‌وه‌ی به ۲۳۶ سال دواى توفانی نوح و ۳۳۳۰ سال دواى خیلقه‌تی بابه‌ئاده‌م، داناوه و ته‌نانه‌ت لای وایه‌که‌نمرود له‌خاکى کورده‌واریدا بووه (بروانه به‌رگی ۷ په‌ره‌ی ۱۰ و به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۲۴ قورتوبی) ئه‌و قسانه‌و قسه‌ی میهر په‌رستی له‌کورده‌واریدا، ئه‌وه‌ده‌سه‌لمیته‌که‌دین و دین باوه‌ری و ژیار و ته‌مه‌دون له‌زاگروس: له‌کورده‌واریدا فره‌که‌ون و که‌و نارایه، هه‌ر ئه‌وه‌یشه‌که‌سه‌لماوه‌که‌نه‌ته‌وه‌ی زیره‌کی کورد، گه‌نمی دوزیوه‌ته‌وه.

ته‌فسیر زانان نوسیوانه: له‌کلده، هاران: حه‌ران و که‌نعان و... خه‌لک له‌ناوه‌ناوه‌دا خه‌ریکی ئه‌ستیره‌وگۆ په‌رستی ئاسمان و حه‌وا بون، کلده به‌وه‌ناو‌داره‌که‌زانستی ئیسترانومی له‌وێ سهری هه‌لداوه، که‌زانایانی فره‌له‌وێ له‌وزانینه‌دا گولیان کردوه، بو‌وێته‌دیسانیان و ده‌سه‌یی تریش تا ده‌وره‌ی پاشایانی ساسانی کورد، هه‌بون و خویان نیشان داوه‌که‌هه‌مویان بروایان به‌په‌رستی ئه‌ستیره‌و روژوگۆی حه‌وايه‌کانی ئاسمان هه‌بووه، ره‌گاژوی کۆن و که‌و نارای ئه‌و بیروباوه‌ره، هیمان له‌نیو هۆنه‌وده‌قی زمانی کوردی و فارسی و فولکلۆر و داب و ده‌ستوری خه‌لکی ره‌مه‌کیدا، هه‌روا‌ماوه‌و باوه. له‌باکوری غه‌رب و غه‌ربی نیو دوروان: (به‌ینه‌نه‌هره‌ین) له‌وه‌پترباو بووه‌و شاری دیمه‌شقی شامیان له‌سه‌ر ئه‌و بیرورایه، ساز داوه‌و به‌سه‌ر هه‌ریه‌که، له‌ده‌روازه‌ی شار، وێته‌یی فره‌له‌۷ ستاره‌وگۆی حه‌واى ئاسمان، نه‌خشێرا بوون.

کوری عه‌ساکیر له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا، چه‌ن مه‌به‌ستیکی له‌بابه‌ت شاری دیمه‌شق و هه‌روا له‌باره‌ی له‌دایک بونی حه‌زرتی ئیبراهیم له‌گوندى (به‌رزه) نوسیوه‌و رایگه‌یانده‌وه، له‌و

سه‌رده‌مه‌ی که خه‌لگی له و ناوچانه خه‌ریکی ئه‌ستیره و مانگ و روژ په‌رستن بوون، ئیبراهیم له (ئه‌میله) له دایک بووه و کوری که سیریش قسه‌ی له‌وانه کردوه و ئه‌و ده‌وره، ده‌وره‌ی میهر: میترا په‌رستی بووه، که له سه‌رده‌مه‌ی ماد و به‌رله مادیش له کورده‌واری و ئیرانی که ونارادا، میترا په‌رستی روژ باو بووه. به قسه‌ی (ئه‌نست رینان) دین و ئاینی ئه‌گه‌ر مه‌سیحیه‌ت به‌ری نه‌گرتا، فره به په‌له و به‌له‌ز دنیای داده‌گرت. له دایک بوونی ئیبراهیم چله (به‌رزه یا له ئور: ئاور) بوی، ئه‌و له‌سه‌ر زه‌وی و ئاخ‌ی له دایک بووگه، که خه‌لگی خه‌ریکی میهر: میترا په‌رستی بون. دیاره ئیبراهیم له به‌ینه نه‌هره‌ین له دایک بووه، چونکا ئه‌وی شوینی بووه، پروته‌ژی له ئه‌ستیره په‌رستان و موعه‌بیران و خه‌لگی که، بو‌روژ و مانگ و ئه‌ستیره و میهر میترا و خودایانی‌تر عیاده‌تیا کردوه و کرنوشیان برده‌ه. جیی ورد بونه‌وه‌یه (به‌رزه) یا سه‌ر زه‌وی به‌رزه که له میرو‌ی کون‌دا، یادی لیکراوه، (توفیلاکتوس سیوکا) که له سه‌رده‌می سپاکیشی (موریسیوس) له ساله‌کانی ۵۸۲ - ۶۰۴ زاینی، له کاتی قسه‌کردن له ری‌وبانی (دینه‌وهر) بو سه‌رمه‌راغه، یادی (به‌رزه‌ی کردوه، که له شوینی ئیستای (بانه) یا سه‌قز، ده‌چی. بروانته ژماره‌ی ۳۸۸ حه‌وته‌نامه‌ی سیروان سالی ۸ روژی ۱۰ی پوشپه‌ری ۱۳۸۵ هه‌تاوی په‌ره‌ی ۱۵ به‌ریژ کامل سه‌فه‌ریان.

زور به‌ی تفسیرزنانان و تفسیر نوسان بیروبروایان وایه که ئه‌م ئایه‌ته: (..الی قوم اولی بأس شدید - ئایه‌تی ۱۶ سوره‌ی فه‌تح) له په‌سن و تاریفی ئازایی و نه‌به‌زی و بو‌یری نه‌ته‌وه‌ی کورد، نازل بووه. بو‌وته: تفسیری روح‌لمه‌عانی نوسراوی پرزانا سه‌هید مه‌حمود ئالوسی به‌رگی ۲۵ چاپی ۱۹۸۵ ز - چاپی ۴ په‌ره‌ی ۱۰۴ تا ۱۰۲ فه‌رمویه‌تی مه‌به‌ست له و ئایه‌ته، نه‌ته‌وه‌ی کورد، که بو‌یرو نه‌ترس و ئازاو کوئنه‌ده‌ره‌و هه‌روا له‌بن ئایه‌ته که‌دا نوسیویه‌تی (و بالجمله إن الأکراد مشهورٌ بالبأس الشديد...) و تفسیری ئین که سیر له پیغه‌مبه‌ره‌وه، نه‌قلی کردوه که فه‌رمویه‌تی: «مه‌به‌ست له و ئایه‌ته هه‌وژی کاله‌موین - ه که به (به‌رزه، باریز، بارزانی، بارزان، یا جه‌به‌ل باریز، بارجانی

بارزانی، بارجان، بارجانی ناوبراوه - بروانته بهرگی ۴ تفسیری ئین که سیر په ره ی ۳۰۷ و کتیبی دانشنامه ی جیهانی ئیسلام پیتی بی جزوی ۲ چاپی ۱۳۷۱ تاران په ره ی ۲۲۵ و کارنامه ی نه رده شیر بابه کان و کیسه وه ی په ره ی ۴۹ و صادق هیدایهت په ره ی ۲۵ تا ۲۴ و کتیبی به یانولته ئیمه بهرگی - ۱ - په ره ی ۸۹ نوسراوی زینه لهعایدین محهمه د مه هدی. ئین مونزیرو موعجه م سه غیرو موعجه م که بیر ته بهرانی و موسنه د - ی سه غیر - ی ته بهرانی و قاموس و دوره ی مه نسور و... ده لین: نایه تی ۱۶ سوره ی فه تح له په سنی نه ته وه ی کورد، دایه و رایان گه یاندوه که مه به ست له (ئه لبارز) بارزانی - په یانی کوردان و کوردانی عه جه م و ئه عربی فارسه یعنی الاکرد و اکراد العجم و اعراب القارس و ظاهر العطف ان اکراد العجم لیسوا من اعراب فارس و ظاهر اضافة الاکرد الی العجم یُشعرُ بانَّ مِنَ الاکرد ما یقال لهم الاکرد العرب و لا نعرف هذا التقسیم و انما نعرف جیلا من الناس یقال لهم الاکرد من غیر اضافة الی عرب او عجم و ئین خلکان نوسیویه تی: ان الاکرد من نسل عمرو بن مزیقابن عامر ماء السماء و انهم وقعوا علی ارض العجم فسموا الاکرد و قال الشاعر: لعمرک ما الاکرد ابناء فارس / و لکنه کُرد بن عمرو بن عامر.

له قاموسا و تراوه: کورد خیل و تایفه بیکن له به ره ی مرو و کو ی کورد، ئه کرد - ه و با پیره گه و ره یان کورده و عامیره به بیرواری زوربه ی نوسه ران کوری شالح بن ئه رفخشذبن سام بن نوح - ه و ته بهرانی له موسنه دی که بیر و سه غیردا، له جابانی کوردی و ئه بو به سیر مه یمون بن جابانی کوردی ه دیس و فه رموده ی نه قل کرده. به راستی کورد، نه خشی گرینگ و بهرچاویان هه بووه و هه یه له خزمهت کردن به زمان و فه ره ننگ و قورئان و ژیار و ته مه دونی ئیسلام، ئه وه یه، ده بی بلین: ئیسلام قهرز دارومه ر هونی کورده. که ئین خه لدون نوسیویه تی: «چوار کتیب بو زانینه کانی ئیسلامی و قورئان، سهرچاوه ن که (نوادری یا الامالی و ادب الکاتب) نوسراوی ئیسماعیل قالی دیار به کری کورد و ئین قوته یبه ی کوردی لای کرماشانه (بروانته په ره ی ۱۱۷۵ بهرگی ۲ بهرکولی کوری خه لدون چاپی

۱۳۶۲ تاران ته‌رجه‌مه به فارسی و تاریخی علمی ئیسلامی نوسراوی دوکتور جه‌لال هومایی ئوستادی زانکۆی تاران په‌ره‌ی ۱۵۳ چاپی ۱۳۶۶ تاران که (شه‌پۆل) ته‌مه‌ی د جه‌لال هومای له زانکۆی تاران به زانینخوازان، به دهرس و تۆته‌وه و هه‌روا ئیمام محمه‌د غه‌زالی فه‌رمویه‌تی: «زمان و فه‌ره‌نگی ئیسلامی له‌سه‌ر ۴ کۆله‌ که دانراوه که ۳ له‌وانه زانایانی مه‌لبه‌ندی نامید: دیار به کرو زانایانی شاره‌زور و هه‌له‌بجه‌یه، هه‌له‌بجه‌ی سوتا و هیروشیمای کوردستان و زانایانی دینه‌وه‌ر - ی لای کرماشان، که کوردن، له پاشان ئیمام غه‌زالی فه‌رمویه‌تی ته‌گه‌ر، زانایانی نه‌ و ۳ ناوچه کوردنشینه‌نه‌بوایی زمان و فه‌ره‌نگی ئیسلامی ئاوا قه‌وام و ده‌وامی نه‌ده‌بو و ته‌فسیری ئیبنی که‌سیر هه‌روا له‌بن ئایه‌ی ۶۸ و ۶۹ سوره‌ی ته‌نییا که فه‌رمویه‌تی: [... قالوا حَرِّ قُوَّةٍ: یانی خه‌زره‌تی ئیبراهیم بسۆتنن... قُلْنَا یا نارکونی بَرِّدَا و سلاماً علی ابراهیم ۶۹ - کوری که‌سیر نوسویه‌تی: یانی: پیاوی له کوردان و تویه‌تی: ئیبراهیم بسۆتین و ته‌فسیری صاوی له‌سه‌ر جه‌لاله‌ین به‌رگی ۳ چاپی مه‌کته‌به‌ی ئیسلامی په‌ره‌ی ۸۱ ده‌لی: مه‌به‌ست له (حَرِّ قُوَّةٍ...) ته‌ندامانی هه‌یه‌ت ره‌ئسه‌ی موحا که‌مه کارانی ئیبراهیمه، ئیبراهیم بسۆتین. که یه‌کی له‌وانه نمرۆز، بن که‌نعان بن سنجاریب بن نمرۆز بن کوس - ه که‌ناوی هینوب و حه‌زره‌تی ئیبراهیم - ی له ئاوابی کۆیی به‌ندوزیندانی کردبووله دوایدا به مه‌نجه‌نیق ئیبراهیمیان، تور هه‌لدایه، نیۆ ئاگرو زۆربه‌ی ته‌فسیر زانان (واستوت علی‌الجودی)، ئایه‌تی ۴۰۴ سوره‌ی هود، جودی چیاو کینی گوتی کوردی یه، که له ناوچه‌ی ماردینی کوردستاندا یه، که چیاو ئاگری یه (بروانسه ئه‌علامی قورئانی دوکتور خه‌زاییلی، موفره‌داتی قورئان حمیص، روحولمه‌عانی، مه‌جمه‌عولبه‌یان، ته‌فسیری قورتویی، ئه‌بولفه‌تح رازی، ته‌به‌ری، محمه‌د حوسین مه‌حمود شیخی هیندوکتیبی دین و ته‌ده‌ب به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۱۶۸ تا ۱۷۸ به زمانی کوردی نوسراوی (شه‌پۆل). ته‌به‌ری له تاریخی ئومه‌م و سلوک‌دا و له جامعی به‌یان، له ته‌فسیری قورئاندا، بیرورای وایه که رجل من اعراب فارس، پیاوی له‌کوردیه‌کان بووه که ئیبراهیمی خستۆته نیۆ ئاگرو هه‌روا، رای گه‌یاندوه که ناوی ئه‌و پیاوه (هیزن)

بووه و له کورده کان بووه. (بروانه تفسیر - ی جامیعی بهیان... بهرگی ۱۲ په‌ره‌ی ۱۶۵
 هر ئه‌وی و تاریخی ئومه‌م و ملوک، ئه‌وه‌ی دوپاته کردو ته‌وه و به (هیزن) ناوی بردوه
 (به‌رگی - ۱ - په‌ره‌ی ۱۶۸ هه‌رئه‌وی). عن ابن عمر (ره) جل من اعراب العجم یرید
 الاکراذ (بروانه تفسیری که شاف به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۴۹ و تفسیری رو‌حی به‌یان به‌رگی
 ۵ په‌ره‌ی ۴۹۶، فەرمویانه: (ان الذی اشاره باحراقه رجل من اعراب العجم یعنی
 الاکراذ). تفسیر خزین له‌بن ئه‌و ئایه‌ته‌دا به‌ دورودریژی قسه‌ی کردوه و تفسیری
 به‌یزاویش له‌بن ئایه‌تی (حرقوه...) دانو سیویه‌تی: پیاویک بوو له‌ کورده کان و ناوی
 (هیون) بو (خسف به‌الارض و قیل نمروز). کوری که‌سیر له‌ قیسه‌سی ئه‌نبیا، رای
 گه‌یانده‌وه که‌ کورده کان مه‌نجه‌نیقیان سازداوه و ئیبراهیمیان پیی فریدا وه‌ته‌ نیو ئاگر و ئه‌و
 مرویه‌ی که‌ بو‌یه که‌ مجار مه‌نجه‌نیقی سازداوه و ئیبراهیمی پیی خستوته، نیو ئاگر، به‌به
 (هیزن) ناوبراوه. عه‌بدوللابن محهمه‌د به‌غه‌وی (: فه‌را) که‌ له‌ ۳۱۷ مانگی له‌ مه‌رو مردوه
 به‌ نه‌قل له‌ کوری عومه‌ر - ی خه‌لیفه‌ی دوهم له‌بن ئایه‌تی (حرقوه) دا و تویه‌تی (ان الذی
 قال هذا رجل من الاکراذ و ناوی (هیزن) ه و هه‌روا و تویه‌تی: ئه‌وکاره‌ ساته‌له‌ (کو‌یی)
 روی داوه.

- له‌ کتییی به‌یانوله‌ ئیمه‌ به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۵۳۵ دا نوسراوه له‌ خودبه‌ی ئیمام عه‌لیدا
 هاتوه: [وارتفع علم العمالیق فی کوردستان، و عقدت الراية لعمالیق الکرد، و ویل
 لبغدادین من سیوف الاکراذ]، له‌ کتییی به‌یانی ئه‌ئیمه‌ به‌رگی ۱ چاپی ۱۹۸۸ ز - دا له
 باسی ناسخ و مه‌نسو‌خدا ئه‌م قسانه‌ هه‌یه: (فی الاخبار عن الاکراذ البارزین: بارزانی و
 اندرچارهم و ارتفاع علم العلم الاکراذ الآخیرین قبل قیام... فی کوردستان و محیدین
 عه‌ره‌بی له‌ مه‌نزومه‌ یه‌ کدا فەرمویه‌تی: ان الاکراذ یملکون البغداد و ساحتها الی خریسان
 (قلیسان - سلیمانی، سه‌رچار شاریان: سه‌عه‌یه، خه‌لیسان: دیاله‌ نیوان خانه‌قین و مه‌نده‌لی

...

کورد: کوردی، کوردستان: تورو دانگین J. C. Thureau Daangin له‌ سه‌ردوتیکه‌

بەردی ئاستانە، لە عەهد - ی سومیری لە ساڵی ۲۰۰۰ ی بەرلەزاین ناوی ولاتی Kar-da-Ka ی خویندو تهوه، ئەم مەلەبەندە جیرانی خەلکی «سو» SU دابوو. سو - کان بە قسە ی دەریوەر Driver لە باشوری دەریاچە ی وان بون. هەزار سال دوای ئەو (تیکلات پیلەر) دژی هۆزی کورتی Kur-ti-e لە چیاکانی ئازو Azu که «دەریوەر» ئەو بە بەشی لە (ساسون Sasun) ی تازە، دەزانی، جەنگی کردو. گزنفون لە کاتی گەرانه وه ی دەهزار سوارە ی «یونانی» [۴۰۱ - ۴۰۰ بەرلەزاین) ناوی نەتەوه ی کوردی Karsouxl که نیشمانی ئەوان تا خورهلەتی کتریتس Kentrites (Bohtan) دەرویی ناو بردو و باسی لە کورد، کردو. (ئەعلامی فەرهنگی موعین ج ۶ پەرە ی ۱۵۵۷ چاپی ۶۲ ئەمیرکەبیر تاران. کورداوا دییە که، لە دیهستانی جیی، لە ۷ کیلومتری خورهلەتی ئیسفهان دایە - کوردان، گوندیکە لە دیهستانی بەرەغانی کەرەج دایە. کورد خورد، گوندیکە لە ۳۹ کیلومتر شاری مەلایەردایە. کورد کوی، یەکی لە بەشەکانی گورکانە لە نیوان بەشی بەندەری گەزوناوهندی گورکان دایە. کوردو: فەرانسەوی: قورتوبە - کوردو: گەزالدو = فەرانسەوی ژەنرالی ئیسپانیایی، که لە ۱۵۱۵ ی زاینی مردو.

کوردوبا: قورتوبە - کوردوچین، کچی، که لە ۷۲۹ ی مانگی لە شیراز حاکم بوو و زوریش کاری ئاوهانی کردو - کوردون ولاتیکە لە بەشی باکوری کوردستان - کوردمههین گوندیکە لە ۶ کیلومتری باکوری سەرەب دایە. - کوردی: زمانی کوردی. کوردیان، یەکی لە بەشەکانی جەرۆمە. که هۆزی کوردی (شولی) لە لای جەرۆم فرەن. - کوردیچال، که کوردی زەندن، گوندیکە لە ۶ کیلومتر خورهلەتی حسەن کیف - که لاردهشت نەو شاری مازندەران - کوردیە. کوردستان: گوندیکە لە ۱۲ کیلومتری خوراوی بیههەان که ۲ دین، کوردستانی سەرۆ، خوارو، ئاوئیکیش که بە بەر ئەودیه دا دی و دەروا، هەربەناوی کوردستان ناو دەبری.

لە ۲۱۵۰ تا ۱۷۵۰ بەرلەزاین. بو ماوه ی سی (۳) سەدە، خەلکی لە ناوه دا و لە کەنعاندا خەریکی کوچه له کوچ بون و له ساڵی ۱۹۰۰ بەرلەزاین ئیبراهیم لە (ئور) هوه

چۆتە فەلەستین (: فەلەئەستین) ئەم بیرورایە، ئەوەی دەیسەلمێنی کە کورد، لەو، سەردەمەمی دا، حوزوری بوو، هەروا دەورەیی بگرەو بەردەیی (هە کسوس) هەکان: (کاسیان) بوو لە نیو دپرواندا کاسیان، چەندین جار هێرشیان بردۆتە، سەر باشوری دەجلە: (تیکلاو) و فورات (فرههات، به خورھات) و دواي ماوهي کە بارگە و بنەیان لەوێ دانا، جالە و پۆە لە حیجاز و عەرەبستانەو، خوێانگە یاندۆتە میسر و سەلتەنەت و پاشایی فرەگەرە و بە شان و شکۆی لە ولاتی میسر دامەزراند. [ویلیام لین و سترمان] بە لەبەر چاوگرتنی ئەوەی کە نەتەوێ کورد لە ۲۴۰۰ سال بەرلەزاین یانی ۴۴۰۰ سال بەرلەمرۆ چینگ و چادرنشین و دارای وارگە و زۆم و سیامال و دەواربون، ئاوا بیرورای خۆی سەبارەت بە نەتەوێ کورد، راگە یاندووە و دەنوسی: [نەتەوێ کورد بە راستی رەگەز و ریشەیی پاک و وێ گەردی هەیه و لەو دەا، وەپیش رەگەزی ئوروپایی کەوتون و هەروا یەکی لە رۆژەلات ناسانی رۆژاوی بەناوی (: تورو دانگین) لە روی ۲ بەردی ئاستانە - ی دەورەیی سویمیری) کە دەگەریتەووە بو (۳۰۰۰ هەزار) سال بەر لەدایک بوونی عیسا مەسیح، لە سەرئەو بەردانە، ناوی (کوردکا)ی خویندۆتە و ئەو ۲ بەردەیشی لە نیو خاکی ژیانی خەلکی (ئۆر) و سەر زەوی حەزرتی ئیبراهیم، پەیدا کردووە. ئەو مرویانەیی کە لە دەق و ناسەواری سومیریشدا لە هەموو شوێنی بە (کار دیکا) بی شک دەبی هەرئەو (کاسیان) هەبوین کە قسەیان لیکراو کاسیانیش بەباوکال و باپیرانی کورد، دانراون و میژوانان ئەوێان بە ئاشکرا راگە یاندووە. یەکی لە شویتەواری ئەوان (کوی) و (زیگورات) هە کە عەرەب بە ناوی سازدەرانیەو بە (زی کورد: زیگورات) ناوی دەبن. میژوی عەرەب دەلی: ناوی دایکی ئیبراهیم، (ئوشا) بوو و ناوی (ئوشا) لەبن ناوی خودایانی مەوجود لەگاتان: گازە - کان دا، هاتوو.

هەندێ لە تەفسیر نوسانی عەرەب لایان وایە وازەیی (نازەر) کوردی فارسی یە (دیارە (نازەر، ئاتر، ئاگر، ئاور، ئاتەش، ئەرتەش) لە ریشە و رەگاژوی ئاتر - ی کوردی، سازدراون و میژویش دەلی: ئاتر و پات - ی کوردی ماد. لە راست داگیر کەرانی

ئیسکه‌نده‌رو ئیسکه‌نده‌ریان راپه‌ری و ئه‌و ناوچانه‌ی که ئه‌مرو به ئازربایجان ناو دارن و ناوچه‌گه‌لی پان و به‌رین تر له ئازربایجانی، له‌بن چرنوکی ئه‌وان ده‌ره‌یتا و ئازادی کردو ژیانێ پرله‌خیر و به‌ره‌ که‌ت و شادی و خوشی بو‌خه‌لکه‌ که‌ی دابین کردو خه‌لکه‌ که‌یش به‌شوکرانه‌و به‌شانازی ئه‌و، ته‌واوی ئه‌و ناوچانه‌یان به‌ ناوی ئه‌وسه‌رده‌ره‌ ماد - ه‌کورده‌ه، به‌ (ناترو پاتان) ناونا، یانی (ئه‌لف و نونی نیشانه‌ی نیشه‌تیان) بو‌داناو له‌ دواییدا، که‌ عه‌ره‌ب کوردستان و ناترو پاتانی داگیر کرد، ناوه‌ که‌ی کرده - ئازربایجان، باشه‌ بزاین له‌ وازه‌ و ناوه‌ کوردیانه، فره‌ به‌ ئاشکرا، ده‌رده‌ که‌وێ که‌ ئیبراهیم کوردو کوردزاده بووه. کورد فه‌رمویه‌تی: [نان ئه‌و نانه‌ ئه‌مرو ئیستا له‌ خوانه‌]، به‌لام حه‌قیقه‌تی میژو دل و ده‌رون خوشکه‌ره‌ (شه‌پۆل).

سه‌رزه‌وی مه‌دیه‌ن که‌ به‌ بان به‌ستینی ده‌ریای ئه‌حمه‌ر (: زه‌ریای سور) و ئوردون، داده‌نری به‌زوانی یونانیان، به‌سه‌رزه‌وی کورده‌واری و کوردستان، دائریاوه، یانی وارگه‌ و نشینگه‌یی که‌ ئیبراهیم به‌ ناچار له‌وێ کوچ و کوچباری کردوه.

- له‌ تاریخی - عه‌ره‌ب و یه‌هود، به‌گشتی له‌ بوونی ئیبراهیم به‌ ۲۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ سال به‌له‌ زاین، دائراوه و ئه‌وه‌یش له‌ گه‌ل هه‌یرشی کاسیان له‌ زاگروسه‌وه بو‌بان به‌ستینی باشوری ده‌جله و سه‌رزه‌وی شنعار، دروست به‌رامبه‌ری ده‌کا.

- زه‌رده‌شتیان، «ئاورام» به‌ زه‌رده‌شتی سیوه‌م، ده‌زانن، که‌ له‌ راستیدا، ئیبرام یا ئیبراهیم - ی عبریه‌ که‌ کورد به‌ (بله) ناوی ده‌با.

- قورئانیش ده‌لی (ماکان ابراهیم یهودیا و لائضرانیا...) سو‌ره‌ی ئالی عیمران ئایه‌تی ۶۷. یانی ئیبراهیم به‌رگه‌ز یه‌ودی نه‌و له‌ ئایه‌تی - ئایه‌تی ۴ سو‌ره‌ی ئیبراهیم (وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه‌) یش جوان ده‌رده‌ که‌وێ، که‌ ئیبراهیم له‌ کورده‌واریدا، هه‌لکه‌ و تووه‌و به‌زمانی کوردانی مادو ماننا و گوتی و ئورارتو، قسه‌ی کردوه.

- هیچ گومان له‌وه‌دائیه‌ که‌ کوردان له‌ سپای نمرود، به‌ شدار بوون.
- میژوزانان لایان وایه‌ نمرود کوری کوش یا کوس بووه، که‌ له‌ گه‌ل وازه‌ی کاسیان،

هاوریشە یە و بە واتای کە سینگە، ناروا، کەس: کاس.

کوردستان سەرزەوی یە کە، لە ئاسیای خوراوادایە. واژە ی کوردستان بۆ یە کە مەجار، بە رەسمی لە روژگاری سەلجوقیان لە نوسینگە ی حوکومەت دا، نوسراوە، لە ئێران بە سنە و پارێزگە ی سنە، کوردستان دەوتری، حەمدوللّا موستەوفی سنوری کوردستانی بە عێراقی عەرەب، خوزستان، عێراقی عەجەم، ئازربایجان، دیار بە کرو ئەم ۱۶ ولاتە یشتی بە بەشی لە کوردستان داناو: ئالانی، ئەلیشە، بەهار، خەفتیان، دەربەندی تاج خاتون، دەربەندی زەنگی، دزییل، دینەوەر، سولتان ئاوی چەمچەمال، شارەزور، کرماشان «قرماسان» کەرد و خووشان، کنگور (قصرالصوص یا گەنگاوەر) ماھیدەشت هەرسین و وستام. - کوردانی ئەییوبی، سەرزنجیرە ی ئەم بنەمالە صەلاحەدین یوسف بن ئەجمەدین -، کە ئەم بنەمالە ۵۶۷ تا ۶۴۸ ی مانگی لە میسرو شامات و فەلەستین و کوردستان: مەلبەندی بەشی سەروی دەجلە و فورات حوکومەتیان کردو، کە صەلاحەدین دەولەتی فەتمی میسری لابر دو خوی بوو پاشای ئەو ناو [۵۶۷ - ۵۸۹ ی مانگی] وجەنگی صەلاحەدین لە راوانانی فەلەکان لە جەنگی خاجداراندا، مەشهورە و زور ئازایانە و پیاوانە ئاوقە ی هێرشکاران بوو و سولتان صەلاحەدین کوردایەتی کردو و کوردە دەورانی ئەو زاتە داگولی کردو و ئەو هەموە زاناو قازی و ئەمیرو پاشاو وەزیر و میسروزان و سیاسەت زان و عالم و خواناس و عارفانە لە بن سێبەری پر میهر و زانا پەرەری ئەو زاتە، سەریان هەلداو و بوونە تە هو ی فەخروشانازی بو دنیای عیلم و زانین، یە کێ لە خزمە تە کانی کورد و کوردایەتی کردنی سولتانی کورد، بە نە تەو ی کورد، ئەو یە.

کورد عەلی، رامیار، زانا و نوسەر، وەزیری فێرکردن و بارهێتانی سوربە و ئەندامی عیلمی مەجمعی عەرەبی شای میسرو سەرۆکی عیلمی دیمەشق بوو [۱۸۷۶ وەفات ۱۹۵۳ ی زاین] نوسراوە کانی: خطط شام، تاریخ احمد بن طولون، و فەلاسیفە ی ئیسلام (شەپۆل).

١- ریازی گرشه‌ی کوردستان

٢- ئەلف و بیی بژار کراوی کوردی به کوردی و پارسی وه هه‌روا نیشان دان به وینه و ره‌نگ.

٣- ژن له ئیسلاما. ٤- گوۆران. ٥- کارو کرده‌وه. ٦- نه‌ورۆژ. مانای گرشه‌ی کوردستان. ٨- چیرۆکی نه‌چیره‌وان. ٩- بانگه‌واز. له ژماره‌ی (٣ و ٢) گرشه‌ی کوردستان دا ئەم مه‌به‌ستانه‌ی نوسیه‌وه: ١- نو ما یه‌ك له مزگه‌وتی جامیعه یا دارالاحسانی شاری سنه. ٢- بانگه‌واز بو یه‌کیه‌تی. ٣- وَ مِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتَلَفُ السَّتْكَمِ وَالْوَانِكُمْ... ٤- زوان و ئەده‌ب. ٥- هه‌لبه‌ست و قسه‌ی خوش. ٦- ساز و ئاوازی موسیقای کوردی. ٧- شیعر و هونه‌رو و ئیژاوه‌ری. ٨- په‌ند و مه‌ته‌لی کوردی. ٩- هه‌جیج داب و ده‌ستوری با وی خه‌لکی گوندی هه‌جیج... ١٠- کتییی کوۆزانی فه‌ر هه‌نگی زمانی کوردی به‌شی شوینه واری باو له کورده‌واری داو میژوی یا ژماره‌ی ٣ له زنجیره‌ چاپه مه‌نیه‌کانی گوۆفاری گرشه‌ی کوردستان.

ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی وا له ژماره (٤ و ٥) گوۆفاری گرشه‌ی کوردستان دا چاپ کراون وه‌کو:
ته‌فسیری ئایه‌ی یا آیه‌ها الناس انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندالله اتقیکم. ٢- کورته‌یه‌ک له باره‌ی میژوی نه‌ته‌وه‌ی کورد. ٣- په‌ند و مه‌ته‌ل یا ئەمسالی کوردی. ٤- زوانی هه‌لبه‌ست. ٥- و ئیژاوه‌ری ٦- په‌نجه‌ی تار. ٧- هه‌ورامان. ٨- ناودارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد: حاجی خه‌لیفه مه‌لامحه‌مه‌د. ٩- کابان و ژیان.

ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی وا له ژماره‌ی ٦ گوۆفاری گرشه‌ی کوردستان دا چاپ بون وه‌کو: ١- به‌یت المقدس. ٢- به‌شی ئایینی. ٣- حه‌ق. ٤- زال و که‌ژال. ٥- چیرۆکی عه‌لی به‌رده شانی. ٦- چیرۆکی ئەحمه‌د خان و ورپ‌وره. ٧- چاوی که‌ژال - فقه‌اللغه. ٨- هاو‌ده‌نگی و هاو‌ره‌نگی. وه‌ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی وا له ژماره‌ی (٥ و ٧) گوۆفاری گرشه‌ی کوردستانا چاپ بون وه‌کو: ١- یرید الله بکم الیسر و لا یرید بکم العسر: لیکوئینه وه‌ی سیاسی. ٢- به‌شی ئایینی ٣- ناسیاوی له ته‌که‌ی بیجارا. ٤- په‌ند یا ئەمسالی کوردی. ٥- ناودارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد - داره‌ مرواری یا خانم و خاتونی ناوداری کورد «که له ساڵه‌کانی ٦٤٨ کوچی دا به‌سه‌ر

میسرو ولاته موسولمان نیشینه کانا حوکمات و میرایه تی کردوه. به نه قل له: باوی کومه لایه تی و میژ ویی چاپی نه ورۆزی ۵۸-۱۳۵۷ هه تاوی نوسراوی شه پۆل نوسه ری ئەم گوڤاره و دپرا نه. ۶- صلاح الدین ایوبی. ۷- به شی نامه ی خوینه ران. ئەو مه به ستانه ی وا له ژماره ی (۷ و ۸) گوڤاری گر شه ی کوردستانا چاپ بون وه کو: ۱- وتاری ئایینی له بابته ئایه تی ۳۶ سوره ی به راءت ان عده الشهور عندالله اثنا عشر شهرا ۲- چیرۆکی دو خوشکه هیوا و بیزار. ۳- به شی نامه ی و دیاری خوینه ران. ۴- چیرۆکی مینه کازه رد. ۵- فهه نگیله. وه ئەو مه به ستانه ی وا له ژماره ۹ گوڤاری گر شه ی کوردستانا له سالی ۱۹۸۱ زایینی دا چاپ بون وه کو: ۱- سه ره تای پوژنامه گه ری له کوردستانا. ۲- وتاری له بابته ئازاد بونی خویندن به کوردی له سوینگه ی هینانه وه ی په خشنا مه و پوژنامه ی اطلاعات ژماره ۱۶۵۸۲ چاپی ۱/۹/۱۳۶۰ هه تاوی (شه پۆل).

زوانی هه لبه ست

ئه شی ئەم ناوه بو هه ندی کهس هو ی سه رسوپمان بیت و ئەم پرسیاره له بیرانابی، بوچی زوانی شاعر بیجگه له م زوانه واپی ده ئاخوین شتیره؟ بوئه وه ی به م پرسیاره وه لام بدهینه وه، ئه شی له سه ره تاوه دوریگای به کار هینانی زوان که له یه کترجیان، لیکیان جیا که یه وه و باش سرنجیان بدهین:

۱- زوانی وتار:

زوانی وتار شتی که بو داین کردنی پتوه ندی له ناوته ک ته کی به ره ی یه ک کومه لا، ئەمه ش به هو ی بیژه و بیژه گه له وه مانای جوړ به جوړ گه ل که واله بیریا یه، بیخاته ناومیشکی که سانی تره وه.

زوانی نوسینش به وگشته جیاوازی یه وه، که له ته ک زوانی وتاریدا هه یه تی بیجگه له نوسینی ئەم زوانه وتاری یه، به واتایی ترگورینی نیشانه گه لی بیستن به نیشانه گه لی بینین «دیتنی» شتیره نیه.

۲- زوانی شاعر و هه لبه ست

ئەشی بزانی زوان یە ک بەشی تری لە بە کارهینانا هەیه، و ئەوەش زوانیکە کە لە شیعرا بە کاردی و بە کاریش ئەبری. لە هونەری شاعیریدا بیژە گەل هەر ئەو ئەرکە یان هەیه کە دەنگ و ئاواز لە موسیقی وەخەت و رەنگ لە نەخشاندنا هەیانە....

زوانی و تار زوانی ئاواز و قسەش، هۆی لایەردنی یە ک نیازی کۆمەلایەتی یە. کە رەسە ی کار و کردەو یە، بۆ یە ک سودی ئانی و لە بەرچا و گیرا و.

خودی کە رەسە لێرەدا پلە یە کی نییە، تەنیا بۆ ئەوە یە کە مەبەست و مانا کە جوانترو باشتر راگە یینی.

بەلام هەلبەست و شیعەر؛ هونەرە، مەبەست لایەردنی نییازگە لی سەرەتای و ئەو تاو ی و واتیداین نییە، بە لکۆ لە شیعرا نییاز گەلی بەرزترو جوان و نەخشیلانە تر لە کارایە. مەرۆف بە راگە یاندنی هەستگە لی دەرونی یانی: دەرخستنی ئەو ی و الە هە ناویشی دایە نیازی هەس. هە روا مەرۆف نیازی هە یە کە ئەم هەستگە لە بۆ مەرۆفی تر بلی و بۆی دو پات کاتەو و خە لکیش لەم جوړە هەستانە دالە تە ک خویدا بە شدار بکات. کە و ابو هونەری شاعیری بریە تی یە: لەو ی و الە هە مو تایبەتیە کانی بیژە چ لە فزی یان: هەستی و دەرونی بی، بۆ بزوتنەو ی خە یال و هە ناوی، یانی: بە دی هینانی حالە تی دل و دەرونی کە لە بیرو میشکی بیسارانا گلپە هە ستینی و سود بیان پی بگە یینی، کە و ابی ئە توانین بیژین: شیعرو هەلبەست کە لامیکە خە یال بزۆین.

خە یال:

ئەلین: منالیککی وردیلە، ئە ی ویست ساقە تە گەنمە شامی یە ک لە ریشەو و لەزەو ی هە لکە نی و دەری بینی، بەلام هیزی پی نە دەشکا و نە ی ئە توانی ریشە کیشی کات، تاسەر ئە نجام بە نقە نقیککی زۆر ئەو ساقە تە ی بە ریشەو و هە لکیشا، بە خوشی و پیکە نینەو و بە باوکی وت:

بابە! چاو، چاو چلۆن بە ریشەو و هەلم کەند، باوکیشی بو ئەو ی زیاتر دلپخوشیکات،

وتی: ئا فەریم کورم شوکر تو بوو یە پییا و ووزە و هیزت زۆر بوو و پەرە ی ئە ستاندو!

کورپە وردیلە کە خو ی قەف کردو گوتی: بابە! زەو ی بە گشتی سەریکی ئەو ساقە تە ی

گرتبو و منیش سەرە کە ی تر، ئەو نە ی لی نەویم تا بە سەر، زەو ی دا زال بوم و لە ریشەو و دەرم، هینا.

ئەم قسە کە بە زاری ئەو منالە دا هاتوو، هەر ئەو خە یال خە یالە یە، ئەو منالە بە ووزە ی خە یال،

به‌خه یالی خوئی زهوی بهو هه مووه هیژوکهش و فشه وه که هه یه تی، به دژ و دوژمنی خوئی دانابو، خه یالی کردبو سه رکهوت و زال بونی خوئی به سه رگشت زه وینا، دا بووه قه لّم و به و هو یه وه دلی خوئی پرکردبو له شاپی و خوشی و ههستی به وه نه کرد واپی گه بیوه و پیای لی ده رها تووه.

میسالی تر: روداوه یه ک که له به ره به یانا روی داوه نه ته وی بو دۆسی خوئی تاریف که ی، به م جوړه دهس به قسه نه که ی: «کاتی شه و داها تو و پوژه لات و گزینگی ره زده ی تاو دای له ده م که ل.....» نه مه زوانی و تاره، چونکا له واهه وینی خه یال نییه، به و اتایی ترکه لامی خه یال تاوی له وانیه، نیسته بائهم قسه و نوکته یه، له زوانی نیزامی گه نجه وی کوری په نیسه ی کورده وه، بیستین: (سپیده ده م چو وده م به رزه د سپیدی - سیاهی خاند حه رفی نائومیدی - هه زاران نه رگس نه ز چه رخی جهانگه رد - فروشود تا به رنامه د یه ک گولی زه رد).

نه مه هه ر نه و مانایه یه: «کاتی شه و داها ت و پوژ تا و ابو...» شاعیر لیره له وزه و هیزی خه یال یارمه تی وه رگرتووه، کاتی نه و له نه رگس و گولی زه ر دقه سه نه کات مه بهستی نه رگس و گولی زه ردی ده رو ده شت نییه، که له باخچه و که ژو کو دانه روین و شین نه بن. به لکومه بهستی نه و له نه رگس، نه ستیره وه له گولی زه ردیش مه بهستی تیشکی پوژو خوړه تاوه، شاعیر نیسه نه با ته ناو گو می بیرو خه یال وه. سپیه تی و بونی خوشی گولی نه رگس وه هه روه ها گولی زه ردی جوانی باخچه مان ده هیئته وه بیر، وه ده روزه ی دنیای خه یال مان بو تاواله، ده کاته وه.

که و ابو، بیژه گه ل ته نیا بو دیاردی کردن بو شتگه ل و کار و کرده وه به کار نابراین، به لکو نه بی حالت و خه یال گه لیک بخه نه ناو میشکی نیسانه وه.

به هوئی وزه ی خه یال که نیسان داروه ک خوئی نه بینی و نه زانی یان له ناو دارا هه موی سروشت، وه له ناو نه نگوسی ئالادا که له بان میزدانراوه، قه راخ تا قه راخی یه ک نیشتمان و زیدی خوئی نه بینی و ههستی پیی نه کات.

به واتای تر ته توانین بیژین شاعیر به هه لخراندنی بیرو هیزی خه یالی ئیمه، باش تر ته توانی ههست و نه ندیشه یه ک که گشت لهش و نه ندامی داگر تووه، بیخاته ناو بیرو میشکی ئیمه ما نه نه وه له ئا کاما له توندو تیژی نه وه که م کاته وه و دلی ئارابگری.

که وایی، هوئی نه وه که شاعیر دهس نه کا به هونینه وهی هه لبهست یه ک نیازی دهرونی یه، نیازی که سروشتی له گهل خوین و ره گ و پیست و ئیسقانیدا تیکلا و بووه و خوبه خو بووه ته خوی خوئی، هه رکه سیک له کاتی خهم و خه فته و شایی و شینا، نه نواری و نه که و پته بزوتنه وه تا هاوده ننگ و هاوړه ننگ و هاوړد و هاوړوانیک بوخوی په یاکات و له شایی و شینی خویدا به شداری بکات. شاعیر به وزه ی بیژه گهل هیژ و توانای خه یالی، ئیمه مان بیدار ته کاته وه و نه و ده مه ئا سو ده ئه بی و پشویه ک ئه دا و له دهس خه فته رانه کاو و نه وزیک ئه دا و ئیمه مانانیش له خه وه نوچکه ی بی ئا گای رانه چله کینی و بیدار مان ته کاته وه. وه زن و قافییه، یان شل و پاشل:

شاعیر بوته وه بتوانی خه یال و بیرو نه ندیشه ی ئیمه مانان رانه کینی و ته کانی پی بدا. له دنیای رهنگاو رهنگ و نه خشینا، به ندو باو و ئاهه ننگ و ئاواز گه لی خه یالاوی بوئیمه نه نوینی و سرنجمان بولای ته وانه رانه کیشی، له وه زن و قافییه یارمه تی وه ره گری و خویشی ته خاته ناو نه و به نده وه. شاعیر ته توانی بو به یانی که ف و کول و هه لچونی دهرونی خوئی، له ناو، وه زنگه لی جورا جوړی زوانی کوردی، جوانترینی ته وانه بوخوی له بهر چاو بگری.

به لام یه کیک له هونه رگه لی گرینگی شاعیر نه وه یه، که به وه مووه کو سپ و قورته ی وادیته سهر ریگای، ریگای خوئی بیړی و هونراوه کانی خوئی، وه ها به زمانی، و تارو زوانی په خشان نیزیک بکاته وه، تو بللی و ابزانی هیچ جوړه گری و گولی له کارانه بووه. له م بابه ته وه، خو شیه ک روته کاته بیسیار، هوئی ههستی وزه و شاره زایی و ماشه ری جولای جاوانانه وه و نواندن که لاما، نشانی داوه. دورست وه ک سه ما کاری که هه رله و کاته ی و اخه ریکی سه مایه، زوروه ستایانه گشت لهش و نه ندامی خوئی ته بزوینی و دی و ده چی، ئاهه ننگ و بارستاری و بارته قایی و وه زنی موسیقای، ره ننگ و روی ئارام و بی پشو سواربونی خوئی بنوینی و بزهی له سهر لیوبی و بینه رانیش بخاته ناو ته م خه یال و بیروه، که ته کان وهات و چوی ته، زوره ها، سان و له سهر خو یه.

تاقه ریواری تم ئیشه مامؤستا گوران، کاتی بنوارینه هرکام له بهرگی دیوانه
هونراوه کانی میسالگه لیکي فره دیتته بهرچاومان بوه ک تم هه لبهستی دهرونه ی شاعیری نه مرو
مهزنی کورده واریه، عبدالله گوران، نه و هونره که له جوانی پهرهستی داتاکی که مه و واژه له
ده سیاوه ک میوه، دلته رو خوش خه یاله، ناسک بینه، به هونره شاره زاو شه رهنگینه...

هه لبهستی دهرون

هه رچهن نه که م، نه و خه یاله ی پیئ مه ستم، بوم ناخریته ناو چوارچیوه ی هه لبه ستم!
لیک دانه وه ی دهرون، قسه ی زمانم بوچی وه ها دورن له یه ک نازانم؟
نه م ویست دهرون بکرایه وه، وه ک تو مار ده رکه وتایه: ئاوات، هیوا، خه و بینین
ده رکه وتایه: مانای مانگی ده ریایی، پرشنگدار تر له نه ستیره ی قوبه ی شین!
ده رکه وتایه: نه و نیایه که نه رمه با، له روی نه دا نه سپایی، که نه رمه با، له روی نه دا نه سپایی،
ده رکه وتایه: نه و نیایه که شاعری بی فرمیسه و زورتر له فرمیسه که نه گری
زه رده خه نه ی بی ئاوینه ی دم و چاو تیترگی که نه دا رونا کتره له هه تاو!
به لام نه فسوس! که نه وشعیره جوانانه بالدار یکن، جی ناهیلن، هیلان
له ناوه وه نه جریوینن، نه خوینن هه رگیز قه لم به کاغه زاناهیلن!

هاودلی وهاوزمانی

هونراوه له راستییا، کاتی به نه و پیری دواپله ی خو ی نه گات که بتوانی هه ست و بیرو
خه یالیک، که له واهه یه به باشترین ریگابه خه لکی تر پراگه یینی، نه وه ی هونراوه له میسکی ئینسانا
هه لخرینی، چ یه ک ههستی جوانی، بان ناشیرین و دزیو، یا یه ک ههستی دهرونی هه لچوانه، وه
که ف و کولانه یا یه ک دهردو رهنجی بهر دهوام بیت. به لام مهرجی بنه رته تی وه رگرتنی
هونراوه شتی تره، شاعیر هه رچه ن زییادله ناو به ره ی مرؤف دا هاو دهرد په یاکات
هه ربه و نه ندازه ش قه دری وه رگرتنی قسه شی زییا تر نه بی. جاله بهر نه مه یه که نابی ته نیا بودلی
خوی، وه بولا بردنی ته نیا دل ته نگی خوی هونراوه بهوئیتته وه.

کام مرؤفه که نه یه وی هاوده نگ و هاو په نگی بوخوی په یابکات؟ هاوده نگی که ریژی
نه و بزانی و نه ویش به و جوره ی واهه یه بناسی؟ هه ر تم ههسته یه و اشاعیر بوهاوده نگ و هاو
دهردی و هاو رهنگی رانه کیشی.

ئەم ھاوورەنگییە خوئی گەورەترین مەرجه بوھاو دەنگی، چونکا، کاتی شاعیر زوانیکی نااشناو نەناسیاو یا، مەرموز، یا، نامۆ و خونە گری هەبی، نەدەردی خوئی و نەدەردی کەسانی تر ئە توانی بەیان بکات.

نیشانەى ھونراوہى باش ئەوہ بە کەلە بیستن و خویندەوہى مرؤف ھەست بکات و وابزانى ئەوہى و اشاعیر ئەیلئ دەرد، یا، بیرو ئەندیشە یە کە، ناسراو و ئاشنا، کە ھونەر، بە بەیانیکی ھونەر مەندانە را زاندویە تەوہ و گیانی کردوہ، بە بەریدا.

ئەری وایە: تا شاعیر ئەچی بە تان و پۆی ژبیان و ژینی بەرەى مرؤفدا وە دەرد و رەنجی گەل و ھۆزی خوئی نەزانی ناتوانی لەناو ئەوانا ھاو دەرد و ھاو پەنگ بوخوئی بدوزیتەوہ، تازە نایش توانی لە دل و ھەناوی ئەوانا شوینی هەبی. ھۆی سەرکەوت و پیروز بونی ھەندی لە ھونەران کە تەنانت دواى چەندین سەتە وە لەولای چەندین کە وشەن و سنورە وە لە گیان و لەشی مرؤف داشوینی ھەیە، ئالیروہ یە واتوانیوانە بچنە ناو دل و گیان ولەشی خەلکەوہ، کاتی دەرد و ئۆف و ئیشی رویان تی بکات، ئۆفی کە ھەمو کەسی ناو ھۆزی پیى بزنانن بەیانیکی ھەبی ئاشناو ھونەر مەندانە و روناک و راست و راستە و خو و بی گری و گۆل و خو مانە و دوستانە و خو ما ئیانە و ھۆزە واریانە و کوردانە و مەردانە.

کاکلەى و تار:

بە کوردی و کورتی، زمانی ھونراوہ، زمانیکی تەر و پارا و بژار کراوہ و وردو ھارپراوہ و سرنج را کیشە و لەو دا، ھیچ جوړە تەوہ زەلی و چاونوقاندن و لاریی و کویرە ری تیدانییە، چونکا ھەم مەبەست و ھەدەف و ئامانج، لە ھونراوہ دا وردترو بەرز تر لە زمانی و تار و پەخشانە، تازە چاوہ نواری خوینە ران و بیسیاران لە ھونراوہ زیاترو پترە، ھەرلە بەرئەم وردی و جوانکیلانە، یە تی بە، والە سەر دل ئەنیشی و لەبیرەوہ ریدا، ئەمیئیتەوہ، وە ھەرلە بەرئەم شە واشوینیش ئە کاتە سەرزمانی و تار و پەخشان.

ئەشی سرنجی ئەمە بەدەین کە بیژە وە ک کراسە و ماناش وە ک ئەندامی ھونراوہ یە. ئەم مانایە بە لەش و گیانیش نویندراوہ، بەرگی جوان لە ئەندامی ساغ و موتە ناسب باش ئە کالیتەوہ، کاتی بیژەى لینج و لیتی و نامۆ و رەمە کیا نە، بو بە یانی، مانا گە لی زور بلیندو پایە بەرز لە بەر چاو

بگرین، یا، مانا گه لی هیچ و پوچ له گول بهرگی بیژه گه لی پته و و جوان بنوینین، کاری ناره و امان کرده، چونکا بهم ئیشه ی خو مان یا له شمان له پو شینی بهرگی کورت و ته سک و ته ننگ ره نجانده، یا، پارچه ی به نرخ وره نگیمنان، به فیرو داوه و کرد و مانه به بهر به ژن و بالا یه کی لار و ویرا، وه ئه م هه ردوکاره کرده وه یه کی بی ئاوه زانه یه گورپی له ره خنه گیران و ناقیدانی قسه له بهر زتری بیژه به سهرمانادا، چهنه درژیان کرده کورپی تریش له به نرخ تر بونی بیژه به سهرمانادا چهنه ویرغ یان کرده، به لام ئه وه ی واراسته و خودیته بهرچاو، ئه وه یه که بیژه و مانا هه ردوک لفی یه کترن و بارستایی و بارته قایی له نیوان بیژه و مانادا هه یه.

ئه وانه، که ته نیا له بهر بیژه گه لی جوانتر به بهر زتری هونراوه یه ک، به سهر هونراوی تر حوکم ئه که ن، وه ک که سانی ئه چن، که کاتی دیان و مرو ئیک بهرگی باشر و جوانی تری له بهر دایه له خه لکی تری به باشر بزانی، ئه وه ی وازاندراره و سه لمیندراوه ئه وه یه، که هوی پیک هینانی بارته قایی له نیوان بیژه و مانادا هه بونی چه شه و چیشکه یه، ئه ویش چیشکه ی پیو ئک کراو، که وزه ی ده رک ی ئه م بارته قایه ی هه بی.

ویژاوه ری

ئیمه ئه مانه و ئی شتگه لیک بهینینه کایه وه که خوینده واران ی رونا ک بیرپیان خوش بیت، به وردی، له بهر یکه وه، له مانای ویژاوه ری: «ئه ده بییات» به تیکراو شیعر، به تایهت ورد، ده بینه وه و به وردی، مهیدانی، مه به ستگه لی جو ره جو ره که ئه ده ب و شیعر، بالی به سهرا کیشاوه، ده خه یه، بهرچاو، ئامانجی هونراو و ئه ده ب بهر پر سیاژو وه مه سئولیه ته و ئه رک ی سهر شانی شاعیر و ئه دیب و ئه م جو ره شتایه، چ به و ئی و نه ته و ئی شوین و ئه سه ری، دیار و نا دیاری، هه مو که لین و قور بونی ژبانی کو مه ل و نه ته وه ی هه ره له به ند و جی و شوینکی تیاد یاره، ده هینینه ژیرر کینی قه له م، جا:

قه لم قوربانی نوکت بم ده بیره شورش و گو فتار و وه کوحاته م، دبشکینه خه زینه ی جه وه هری ئه سرار.

به ئی ئیمه تی ده کو شین کالای ئال و والای وابهینینه ئه م بازاره وه تا کر یارانی به زه وق و دش په سه ند که ئی وه ی زیرک و نوکته سه نج بن، ئاو ریکی لی بده نه وه و لایه کی لی بکه نه وه... با

بروډين نه کادواي هم هم موهو و هو و وهی هه یه، سه وقاته که مان، ئاله کوک بی و بهس!
هیوادارین بتوانین روبه ندوتارای سور له سهر رومه تی بیرو نه ندیشه، لاده یین وه زولفی
وتار له سهر شانوی تاریک به نوکی قه له م لاده یین و موی ئالوزا و شانیه که یین و سه روک و بنوکی
جیا که یینه وه و به کاری ساکاری خو مان بی رازینه وه، تائیوه ی جوانی دؤس و جوان په سه ند،
په سه ندی بکه ن...

جا، بانه خته نه خته دهس به که یین به کوښینه وه و لیک دانه وه ی مانای وته ی هم چه ن
قسه و باسه یه:

«ویژه - نه ده ب؟» چیه؟ «هونراو - شاعر» - به چ قسه یه ک ده لین؟ «هونه ر - شاعیر»
کامه؟ هه روه ها له م هس ده دوین که ئایا هه ر که سی هه ر به مه، که ده سی دایه پینوس و قه له م و پی
نایه مه ی دانی وتار نه رکیکی له سهر شان ده که وی؟ جائه گه روایه نه لبه ته قه له م به دهس
له به رانه رکیو و چیا ی به رزی شاخاوی و زه ر داته عه هودو لی پسر اوی هه یه، راوه ستاوه،
سه باره ت به گه ل و نه ته وه و دین و پروای خو ی، وه به لکو، سه باره ت به ئینسان و ئینسانیه ت
دیباره، که ده ردی دوینی شی بووه، به رهی مرو ف چاوه ری ده رمانی بون، ئابابزاین ده رمان،
به دهس کییه؟ ئایا جگه له خاوه ن بیران و قه له م به ده ستانه! ته وه ی که ئیمه له شوینی ده گه رین؟!
واته ته ی ئینسان:

تا، ته نورت، گه ر مه نائیکی بکه
تا، نه بویته، کو تی پی، کو لکی پنه.
به لی: کاری زیان گه رانه به شوین ته وه ی که ئینسان ده یه وی و لی نادیاره؛ جاری ده زانی
چی یه و جاری نازانی، به لام وادیاره که ده بی له پیشدا، چرایی هه ل که یین و به شوین
ئینسانا ده شت و ده رو شارو دیار بدینه پی وه، جامه گه ر «ئینسان» هه ر تهویه، که له سه ر دو پی
را ده ویستی، یا، ده رواو قسه ش ده کات؟ نا، نا، «ئینسان» ته و که سه یه، که به زمانی خه لک و
بو خه لک و له به ر خه لک ته دوی. ده نابووا «دیوژن» فه یله سوفی گه وره، به ئالوزاوی و سه ر لی
شیواوی، به روژی روناک، چرای هه لکر دیو و هم سوچ و قوژن ده گه را ته و له تاو سوچ و
گوناحی زورداران وسته مکاران گیانی به لیوی گیشتهو «روح گه ییشتهو سه ر نوکی لوتی»
توره و قه لس و جار زبوو له نیو «تهن» هادا خو ی ته نهاده زانی بیان گوت: «ئوستادا! ته وه چت لی

ون بووه؟» وه لآمی دانه وه: «ئینسانم لی ون بووه» گیانم خهسته ی ده سستی دهسته ی دیوو درنج بووه و ئاره زوی ئینسان ده کهم...

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست

گفتند: یافت می نشود جسته ایم ما

گفت: آنکه یافت می نشود آنم آرزوست

هه رده لئی حه کیم مه له وی کورد به چرای سوژی گهرم و ئاهی ساردی، شه و چهره ی دیوه خانی دلی سازده کاو به شوین «شه مام ته ویله یی» داته گری، به لآم ئهم له کوئی و ئه و له کوئی! خوینده وارانی به ریز «ئه ده ب» وه ها که ده زانن واژه و وشه ییکی کونه له زمانی عه ره ب دا که ئیستا به تیکراله هه مو ناوچه ی ئیمه که زمانی عه ره ب شوینی تیا کردوه، هه ره و مانایه، به کارده بری، له زمانی تورکی، پارسی و له زمانی کوردیشدا، ئه ده ب به مانای: «ده فرو، ئامان و، خووان» ه چونکائینسان خوارده مهنی و پئی خور، ده کاته ئیو زه رف و ده فرو ئامانه وه، هه روه ک فیکرو بیروئه ندیشه و زانستی خوئی له سهر سفره و ده قی و تار، داده نی تابه واتهی: به یان به یان بکات و نشان بدات، ئه وه یه که له زمانی عه ره بی دا به سفره ش ده لئین: «مأدبه» ئه وه ی که به تایهت له ئیراناده لئین: «ادیات» له خودی زمانی عه ره ب دانییه، به لکوئهم بیژه و که لیمه یه، ئه دیبانی تورکی عوسمانلی دایان ناوه، جاعه بیی چیه؟ خو زمان و ئه ده ب مولکی کسیک نییه، به لکو وه کو، چهن شتی تر، هی هه موانه، بزاین ده توانین بیژین: ئه ده ب و ئه ده بیات، ویژه و ویژاوه ری بوپیوه. ندی نیوان ئینسان و فیکرو ئه ندیشه ی به ره ی مروشه وه ئهم هه ودا هه وریشمینه، یه ک یه کی، ئه فرادی کو مه ل به یه که وه ده به سستی، که وایه، ویژه و ئه ده ب، هویه، نه چوون یهت، به لکو چوون یهت، وا له مانای «هونه ر» دایه، جا دوستانی ئه ده ب دوست و تی گه بیشتو، ئه مانه ی وائه مرو و سبه یینی گوتراون و ده گوترین، به یانی ساده ی زمانی عیلمی ئه مروی دنیا یه، که به چه شنیکی تازه و روناک له باسی به رچاوی ئیمه ده کوئیته وه و ته حلیلی وردی وای ده کات که ئیمه بزاین مانای ئه وشتانه ی که له عه یینی موشکل بونا هه موروژی له پیش چاومانه و له گه لئی کارمانه، چیه! تابه م جو ره چینی خوینده وارو

خویندکار و قه‌لم به‌دهس خو‌یان بناسن و ئه‌رکی سه‌رشانیان، دیاره‌گرینگترین قو‌ناغی ژین و بونی ئینسان، «خو‌ناسینه» و ئیمه به تاییه‌ت له‌به‌رخو‌ نه‌ناسین زو‌ر شتمان نه‌ناسیوه! ته‌باره که لاهو جه‌له‌ل خالیق، هه‌زه‌تی محمه‌دپیغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلام چه‌ن شرین و کورت فه‌مویه‌تی:

هه‌ر که‌س خو‌ی باش بناسی خو‌دای خو‌شی باش ده‌ناسی واته‌ ئه‌ گه‌ر مرو‌ف خو‌ی باش بناسی ئیتر بو‌که‌س سه‌رنا چه‌ می‌نیه‌وه، خو‌ی بو‌خوی و خه‌مه‌ت کردن، بو‌به‌ره‌ی موسلمانان ته‌رخان ئه‌ کات و به‌س و ته‌نیاله‌ راست خودا و به‌دی هینه‌ری جه‌هاناته‌سلیم ئه‌بی.

ئه‌وه‌ش که‌ ئه‌ فلاتون و تویه‌تی: برو، خو‌ت بناسه‌ هه‌ر ئه‌مه، دو‌پات، ئه‌ کاته‌وه واتا: خو‌ت بو‌خوت به‌تاله‌ کزی و که‌ساسی و ژیرچه‌ پوکه‌ی نه‌فسی ئاماره‌رزگارت بی....

نو‌کته: واتای ئه‌ده‌ب

ئه‌ده‌ب: به‌واتای فه‌ره‌ه‌نگ، زانین، هونه‌ر، جوان له‌ گه‌ل خه‌لکدا هه‌ستان و دانیه‌ستن، شه‌رم و حه‌یا، حورمه‌ت، پاراستن، بیدارکردنه‌وه * ئه‌ده‌ب دان.زانین و عیلمیکه، زانایانی پیشو به‌ داگری ئه‌م زانینانه‌یان زانیوه: لو‌غه‌ت، سه‌رف، نه‌حو، مه‌عانی، به‌یان، به‌دیع، عه‌ روز، قافیه، قانونی خه‌ت، قانونی خو‌یندنه‌وه، هه‌ندی ئیشتیقاق، (قرض‌الشعر) ئینشا، تاریخ: میژو، که‌ ئه‌ مرو‌ به‌و زانینانه‌ ده‌ ئین:

ئه‌ده‌ب «ئه‌ده‌بیات، ئاداب»: و ژاوه‌ری. کو‌ی ئه‌ده‌ب ئادابه، نه‌ک ئه‌ده‌بیات. که‌ ئه‌ده‌ب ئه‌مانه‌ش ده‌ گریته‌وه: ئه‌ده‌بی که‌ سبی، ده‌رسی، که‌به‌ده‌رس خو‌یندن و له‌به‌ر کردن و بیرکردنه‌وه به‌ ده‌س بی‌ت، ئه‌ده‌بی نه‌فس، ئه‌ده‌بی ته‌بعی، ئه‌خلاق: خو‌وئاکاری چاک، په‌سنی چاک، ته‌رکی ته‌ماع و... دو‌کتور محمه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پۆل) مو‌ته‌رجیمی قورئان به‌ زمانی کوردی یاخوا به‌خیری میوانی ئازیز به‌ روژی به‌هار به‌شه‌وی پاییز

ئه‌م فۆلکولۆره‌ کوردی به‌ جوان میوانداری و میوانگری نه‌ته‌وه‌ی کوردده‌ گه‌ینی. شه‌پۆل: دو‌کتور محمه‌د صالح ئیبراهیمی ئه‌ندامی هه‌یه‌ته‌تی عیلمی زانینگه (دانشگاه مذاهب اسلامی) له‌ تاران.

Dr.Saleh Ebrahimi

شیعرو ھونە ی کوردی

ئە مەرۆکە دەریچە یە کی تازە و نوێ بو شیعرو ھونە ی کوردی کراوە تەو، شیعری کوردی روی لە ئاسۆیە کی رووناک کردوو، سە یرو سەیرانی نوێ دەستی پی کردوو، لە ئاو و ھەوایی تازە و ئازادا دەپشکوێ و خو دەنوویی و دەدرەوشیتەو و درەخششی دیکە ی ھە یە

شیعرو ھونەر و ھونە و ویژە ی کوردی سەری لە ئاسۆی پیگە یشتن ساویو، شیعرو ھونە ی کوردی لە روی برۆا و ئیمان، و ھەر و ھا لە ئاگری گرگرتوی دەرونی پر دەردەو دەھونریتەو، تیدە کو ششی بە نیازگە لی من و تو و ئەو، ھەروا بە نیازگە لی کو پرو کو مە لگای گەورە ی من و تو، وە لام بداتەو. شیعرو ھونە ی کوردی رەنگ و روی خو مالی و مرو قی و ئینسانی و ئیسلامی و قورئانی ھە یە، لە رەنگ و ریختی نامۆ و بیانە دورە پەریزە و خو ی سە ر بە خو راگرتوو و لە سەر بنچینە ی بیرو باوہری کوردەواری پنجی دا کوتاوە و خو ی تاو دەدا. چونکە جوان تیکە یو ھە کی و یستی ئیمە، دەردی ئیمە، بیرو باوہری ئیمە، وە باری ژیا نی کوردەواری شتی دیکە یە لە ھە ی بیانە و نامۆ جیا یە.

شیعری کوردی باری رامیاری، کو مە لایە تی و دینی و قورئانی زورە و ئاگری گەرمی ژیا و ژیا ن. وە جو ش و خرۆ ش دەخا و ریگای ژیا ن و ژینمان نیشان ئەدا و دەسمان دەگری و بەرە و ژیا نیکی خو ش و بژو یین و ئاسودە راما ن دەکی ششی، وە بەوانە ی چاک ناتوانن را کەن رەو رەو ھە ی بیرو جوان و ورد و ماقولانە دەیا ن خاتە سە ر ریگای راست و دروست و ئینسانی و مرو قانی و ئیسلامی قورئانی.

شاعیرانی ئیمە رویان لە شیعار کردوو، بە لام ھیمان شیعاریان شاعیرانە لە شیعەر خو یاندا باش نە گونجان دوو، ئە بی چاوە پروان بین تا شاعیرە کانا مان بە نیشان دانی شکلی شاعیرانە ی شیعار، واتای بەرز و شیاوی ریسالە تی ئەو ئەدا بکەن شیعەر گە لی دابنن کە شیاوی ھەمو خولو چاخ و روژگار یک بی. شیعری کوردی زیاتر مایە و رەنگی ھە ماسی ھە یە و تی دە کو ششی و شیار دەربێ و ھو یە ک بی بو راپە رین و وریا بوونە و ھە ی گە لان.

شیعرو ھونە ئە بی جوان بە وردی بروانیتە دنیا ی کزو کە سا ن و بی بە شان و ھە ژاران و لیقە و ماوان و سرنج بداتە نە تەو ھە ی بی بە ش و بەند کراوە کان، وە ئەوانە ی وا

Dr.Saleh Ebrahimi

له دنیای سیۆم دا له بهند رزگار بوون.

شاعیرانی ئیমে ئەشی بو خزمەت کردن به خەلگیا ته رخان بکهن، ئەبی له شیعرو شمشیری ئاودار له راست تالانچیان و زۆرو یژایی به کورتی بیژین شیعرو هونە ی ئیمه ریگایه کی گرتۆ ته بهرو بهره و رهوه ک دهرواو راپه رپوه، ئە توانی هیواد هرو ئومید خولقی نه ر بی.

□ کوردەواری جیگای هەلقولانی و یژوو و یژهوانی و ئە دەب و هونەرە. له وه تی خوا ئه م خا که جوان و پاکه ی خولقاندوو وه کوردی لی نیشته جی بووه، بوو ته کانی شیعرو هونە و ئە دەبی بهرز و تهرزو بلیند. شوینه واری که له پیشینان بو ئیمه به یادگار ماوه و نه فه و تاوه عه زه مه ت و په ره داری هونەری که لامی ئه م خا که ره نگینه به ئیمه نیشان ددها، وه ک شیعری مه لا په ریشان، ئە رکه وازی، مه لا روسته می ئیلامی، خانای قوبادی، سه ره نگ ئە لماس خان، حه کیم مه وله وی کورد، میرزا ئە ولقادی پاره ی، وه لی دیوانه، ترکه میر، مه لا منو چیهر، فه هیم سه نجابی، ئە حمە د داوashi، بابا تاهیری عوریان، ئە سفه ندیاری غه زه نفه ری، سه بیید سالح ماهی ده شتی، حه یرانه لیشا، سه بیید یه عقوب ماهی ده شتی، ته مکینی کرماشانی، شامی، میرزا شه فیع کیمنه یی، ئە لماس خانی کوردستانی، عه لی حه ریری، عه لی به رده شانی، عه لی ته ره ماخی، فه قی ته یران، مه لای با ته، په رته و حه کاری، حه کیم ئە حمە دی خانی، حاجی قادری کو یی، نالی، کوردی، ناری، قانع، وه فایی، ئە حمە د موختار جاف، سالم، تاهیر به گی جاف، سه لاح سو ران، ئە حمە دی کور، فه قی قادری هه مه وند، حاجی خه لیفه مه لا محه مه د (به ها)، عارف، ئیمامی (ئاوات)، خاله مینه، حه قیقی، جه وه هری، سیف القضا ت، فیدایی، زاری، هیمن و هه ژار.

ئوه ی ئە مپرو که به ناوی و یژه و و یژه وانی قسه ی لیوه ده کری به رده وامی ریازی قسه زانانی پیشینانمانه و نوخته یه که بو پیوه ندی رابوردومان به داها تومان، دانانی شوینه واری ئە دەبی ئە مپرو که مان ئە بیته پیوه ندیکی راسته قینه بو ئاسه واری رابواردومان و ریگا نیشانده ریکی باش ده بی بو به ره ی داها تومان.

□ ده زانین که و یژاوه ری له ده رونه وه هه وین و مایه ده گری، خوین گه رمی و راسته قانیه کی تاییه تی هه یه، له روی هه ست و له سونگی ده رد له دل و ده روونه وه قله ده کا. له تیروانی قسه ی دل تهینه و شادراوه ته وه و له هاوار کردنیشی دا ده ردو

Dr.Saleh Ebrahimi

رەنج و خەم و خەفەت و مەینەت و شادی و شادمانی مروّف پیل و شەپۆل ئەوێتە جێ
 لە بەر ئەمە ئەتوانرێ بو و پێژە و وێژاوەری میژووێ دیکە بگواستن: میژووی دل و
 دەرونی، عاتفی، مروّقانی، خوین گەرمی، راستەقانی و راست خوازی و
 حەقیقەت ویستی.

جا هەر لێرەوێهە بە خویندەوێ شیعرو هونە ی حە کیم ئەحمەدی خانی
 ئەتوانین توێ توێ و توێژال توێژالی ژیانی خەلکی هاو خول و هاو دەوێرە ی ئەو
 شاعیرە بەرپرسە، پڕ هەستە تی بگەین و بی ناسین و بی زانین و جوان لێی حالی
 بین و بە خویندەوێ شوینەواری ئەدەبی و هونەری (فایق بیکەس، ئەحمەد
 موختار جاف، حاجی قادری کوێی، حاجی خەلیفە، مەلا محەمەد (بەها)، نالی،
 مەحوی، خانای قوبادی، فەقی تەیران، حە کیم مەولەوی کورد، نوسخە ی جامعە؛
 مەولانا خالید، پیرە میژد، وەفایی و مەلای جزیری و ...) ئەتوانرێ ئەوێ لەو
 روژگارە دا بەسەر خەلکی کوردەواریدا هاتوو، راست و دروست ترو بی گری و
 گۆلە تر لە میژووێ نووسراوێ و دانراوێ کان؛ ئەتوانین تی بگەین و شتە کانمان باشتر
 دەسکەوێ و بە رووناکی و بە باشی لێی حالی بین

□ شیعرو هونە ی کوردەواری هەر خول و دەوێرە یە ک تەشک و دیمەنی تایبەت بە
 خوێ هەیه، بە قسە ی ساتیر: (هەر خولێ هونە و شیعری خوێ هەیه). دیارە
 وێژاوەری ئەم بیست سالە ی دوایی یانە ی لە ١٩٨٠ بەم لاوێ لە کوردەواری دا
 باشتر و جوانتر و بە هیژو پیزتر گول و بەر و میوێ داو سەری هەلداوو و بە خویدا
 هاتووێ کە پێویستە لە لایەن لیکۆلەران و دلسۆزان و زانایانی کوردەواری یەوێ
 پێیاندا بچنەوێ و بژارە یان بکەن و لە بەرا بە شەن کاودانە کە ی لیک جیا بکەنەوێ
 ئەو سا بە کەو، قونە کەوێ بکەن و بە شیلگیر و بیژینگ دای بیژن و کۆزەرە و چیو و
 خەوشی جیا بکەنەوێ و جوان بە شانە ی بیرو هزری سەرۆک و بنوکی بگرن و لە
 جیکە نە ی بدن تا دانە و لوکە جوان و سپی یە کە ی لیک هەلاوێژرێ و بە ویئە ی
 هیلکە ی پاک کراو لە بەردەستی خویندەوارانی نیو کوردەواری دا بنرێ.

دیارە بەو پێودانە ی کە مروّف لە تە ک خویدا نامو بی و لە بنیشە ی خوێ دورەوێ
 کەوێ، هونە ریش کە یە کێ لە دیارترین و بەرچاوترین نوینگە ی روّح و گیانی
 ئینسانە توشی لاریی و تیا چون ئەبی، لە دنیا یی دا کە مروّف دیل و یە خسیری
 هەواو هەوێ نەوسی نەوسی بی یا دیلی هەوا ی وزەو هیژی ئەنبوژەنی و مادی

بێ، دیاره هونەریش ههروهک پۆل و سامان و وزه و تیکۆلوژی ده‌بێته که ره‌سته‌ی له ده‌ست ته‌ماکاری زیاده به‌ش ویستانی زل هیز و ده‌چیته خزمه‌تی به‌شی ئازالی وجودی مروّفانی و له ئاکامدا هه‌موو چتی له خزمه‌ت مال ویرانیدا قه‌رار ده‌گری.

به‌ئه‌ستۆگرتن و به‌رپرسی له‌ شیعو هونه‌دا

له‌ که‌ و ناراه و توپانه‌ قسه‌ که‌ له‌ ده‌وه‌ بێ بېشک له‌ سه‌ر دلێش ده‌نیشی. به‌ر له‌ هه‌موو شتیکی با بزانی شیعر چیه‌ و چ جووره‌ که‌ لامیکه‌؟

تا ئیستا له‌ لایه‌ن فه‌یله‌ سوفا، زانایانی مه‌نتیق، عه‌روز دانه‌ران و ئه‌دیانه‌وه‌ تاریف گه‌لی جیا جیا له‌ هونه‌ و شیعر کریاوه‌، بو وینه‌:

□ کوری سینا بو‌عه‌لی له‌ به‌شی مه‌نتیق له‌ په‌راوه‌ی شیقای خویدا فه‌رمویه‌تی: «ان الشعر هو کلام مخیل مؤلف من اقوال موزونه متساویه...»^(١)

شیعو هونه‌ قسه‌ و که‌ لامیکی خه‌ یالئایسینه‌ که‌ له‌ پیت و قسه‌ی وه‌ زندار و به‌راه‌ر ساز درایی، وه‌ک ده‌زانری کوری سینا زیاتر دوپاته‌ی له‌ سه‌ر خه‌ یالی بونی شیعه‌ره‌.
□ ئه‌ره‌ستو له‌ په‌راوه‌ی فه‌نی شیعی خویدا و تویه‌تی: ره‌سه‌نی شیعر به‌ واتا و مانا و مه‌زمونیه‌تی، وه‌زن و ئه‌وانی دیکه‌ شاخ و به‌رگن، به‌م پیه‌ که‌ شیعر له‌ روانگای و اتا و ادابین ئه‌بێ شیعر به‌ قسه‌ی خه‌ یالای بزانی که‌ بتوانی شو‌ر و غه‌وغا له‌ ده‌رون ساز بدا و حاله‌تی له‌ غه‌م و شادی و شتانی دیکه‌ له‌ خوینه‌ر و بیسه‌ر دابه‌دی به‌ینی، هه‌رچه‌نده‌ ده‌ق و بلاوکیش بێ.

□ ئه‌شی بو‌تری چون له‌ زه‌مانی هه‌کیم ئه‌حمه‌دی خانی، خانای قوبادی، هه‌کیم مه‌وله‌وی کورد، مه‌لای جزیری، حاجی قادر کوپی، مه‌لا په‌ریشان، نالی، چامه‌ی هوزموگان رمان، ئاتران کوژان، وه‌فایی، پیره‌میرد، مه‌ولانا خالید شاره‌زوری، شیعر به‌ وینه‌ی وه‌زن و قافیه‌دار به‌یان کراون له‌ ئاکاما قسه‌یه‌ک له‌ و دوانه‌ خالی بن به‌ شیعر دانانرین، هه‌ر چه‌ند ئیمه‌ به‌یت مان هه‌یه‌ که‌ هه‌ندیکی وه‌زن و قافیه‌ی هه‌یه‌ و هه‌ندیکی بێ وه‌زنه‌ و به‌ ئه‌ده‌بی کلاسیک داده‌نری. هه‌رجو‌ر بێ شیعر ئه‌گه‌رچی له‌ وه‌زن و قافیه‌ و له‌ هه‌ندی نوکته‌ی جوانی به‌دیعی و له‌ فزی خالی بێ شیعره‌، هونه‌

١- بروانه: ابن سینا، فن الشعر، چاپی ئه‌وره‌حمان به‌ده‌وی، له‌ پال فن الشعر ئه‌ره‌ستو، قاهره‌ ١٦٥٣ په‌ره‌ی ١٦١.

ئەبێ ئەزمونی بەرھەمی عاتیفە و بیروخەیاڵ بی، وە بە بی خەیاڵ و وزە ی خەیاڵ هیچ یە ک لە عاتیفە و بیر ناتوانن سازدەری شیعر بە واتای واقعی بن. بە واتای دیکە ھونەری شیعی کاتی خۆدەنوینی کە خەیاڵ و بەیانی ھونەری لە کار دابی، چونکە هیچ ئەزمونیک لە ئەزمونەکانی مەزھ و زوق و سەلیقە و بە کار بردنی شیعی پەیدا ناکا. شاعیر بە وزە ی خەیاڵ و زوق و سەلیقە و بە کار بردنی (تشیہات) جوان و ئیستیعارەگەلی لە تیف و قسەزەوان و بەدیع و بە کار بردنی پەندو مەسەلی دلنشین و خونجاو و گونجاو و جوانی و اتا و بیژەو کە لام بە نیشان دانی شتگەلی دل پەسەند و صووہری خەیاڵ و دلگیر ئارەزوی خوی لە شیعو ھونەدا لە بابەت ئیلقای بیروگوێزانندوی عاتیفەو حالاتی خوی بە خوینەر و بینەر بە دوو شیوہ ئەنجام دەدا.

١- جوان رازانەو ھو باش نیشان دان کە شاعیر بەم کارو شیوہ جوان بە جوانتر نیشان دەداو لە سیحرو جادوی کە لام و ھیزی جوانی بەیان و شوین دانانی خەیاڵ، وە خەیاڵوی شیعر، کاری وا دەکا و اتا مەفھومی زیھنی بەبیری میشکی خوی و خورسک و ژیان لە چاو و دل و گوێچکە ی خوینەر و بیسەری شیعو ھونە کە ی خویدا پرشکووتر و بە تین و تەوژمتر لەوہی وا ھە یە نیشان بەدا.

٢- دووہمی یە کە کارو شیوہی داپوشین یا داپوشینی ھونەری یە، کە شاعیر لە کاتی پیدایست دا جوورە پوشاکیک لە بیژە ی جوان و رازاوە ئەکا بە بەر و اتاداو بەم کارە ناحەز و کزیت بە جوان و رازاوە نیشان دەداو ناپەسەند دەکا تە پەسەندو دلگیر. □ لە بابەت شوین دانانی شیعو ھونە لە دل و دەرون و بیرو میشکی خەلکدا چ لە بابەت ناسینی ھونەر، وەچ لەبابەت رەوانناسی و فیرکردن و بارھینانەو ھەستیاران زیاتر لە ھەچین و تووژی دیکە دەستە جەلوی ئەقل و عاتیفە ی خەلکیان بە دەستەو ھوہ. ژنانی عەرەب لە خولی جاھلی و نەزانی دا ئەو قسە ی جاحیز دەسەلمینی.

بە قسە ی (شمس قیس رازی - صاحب المعجم: زور جارن تاکە شیعیک ھوی دوستی و ئاشتی بەدی ھیناوەو زور جارنیش بو تە ھوی فیتنەو فەسادو ئازاوە.

لە ھەر ھاواریکدا که لە دل و دەرونی شاعیری بەراستی دەردەپەری و لە ھەر سورەتی خەیاڵی که ئەو لە شیعرو ھونەیی بە ئەستوداری خووی بەدی دەھینی، گشت ھەویا، بیرو خەیاڵ، دەرد، خووشی، گەورەیی و دامادی مروۆف، بە کورتی ھەموو کەینە و بەینەیی جیھانی تیدا نھینە.

دیارە شیعری ئەستودار و وێژاوەری بەرپرس ئەتوانن بەنۆی شویندانیرترین ھۆی بو بوژانەو ھەو پاراستنی بایەخە مەعنەوی یەکان و ئاگادارکردنەو ھەو بیدارکردنەو ھەو ستم لیچوان.

مەبەست لە شیعرو وێژەو وێژەوانی بەرپرس، تیکۆشانی بو گەیشتن بەراستی و دروستی و ئازادی مروۆف، ھەستیاری بەرپرس و بە ئەستودارو و بە ئەمەک بو راستی و دروستی و مروۆفانی، ئەوانەن که بە واتای قورئانی که ریم کاری چاک و عەمەلی سالیح ئەنجام بدەن، ھەمیشە لە بەر خوداو بو رازی بوونی و یژدانی خوێان، خوێان بو خزمەت کردن بە مروۆفانی تەرخان بکەن و لە بیرو چەوساوان و ستم لیکراوان دابن.

قورئان: [وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ أَلَمْ تَرَاهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا...] (سورەتی شوعەرا - نایەتی ٢٢٤ تا ٢٢٧).

[پێغەمبەر شاعیر نیە - شاعیران کە سانیکن کە لاری یان پەیرەوی یان لی دە کەن، لاری بەدوی ھەستیاری دە کەوی. ئایا نەت دیو ھە ئەوانە (ھەستیاریان) لە ھەر شیوو دولیکدا سەر لی شواون. ھە بەراستی ئەوانە شتگە لی دە لین کە خوێان عەمەلی پێ ناکەن. مەگەر کە سانی (لە شاعیران) کە بروایان ھیناوە و کردەو ھەو چاکیان کردو ھەو یادی خوایان زور کردو ھەو.]

ئەم ھەستیاریانە کە بروایان بە دین و ئەخلاق و ئاکارو خوی چاک و ئینسانی و خودای ھە یە، لە ئاکام دا لە بەدیھینانی شوینەواری خوێان بو ھونینەو ھەو شیعرو ئە کوۆشن، ھونەو شیعرو کانیا لە خزمەت خەلکدا بی، بو خەلک بە کەلک بی و خەلک بیدارو و شیار کاتەو، خو ئە خلاق چاک و ئینسانی لە نیو خەلکدا پەره پێ بداو خەلک لە زولم کردن، ملھوری، بی ئە خلاق دور بەخاتەو ھەو سەرنجیان بو لای ئاکار، خو، بیرو کردەو کچاک و خودایی و مروۆفانی و دادگەری و دادپەروری و ئاشتی و ئازادی بیرو وراو خووشی و شادی و بە یە کەو ھەو سازان بانگ بکا، تا خەلک

کوردەواری..... شەپۆل ۱۴۲
لەباتی دژو دژایەتی کردن رو بکەنە چاکە و چاکەکردن و خویندن و سەنعەت و
تکنیک و پەرەدان بەفەرەهنگی رەسەنی مروّفانی و خودایی و تەرەقی کردن و
پیشکەوت و سەرکەوت لە کار و باری دنیا و ئاخیرەت دا بە هیوای سەرکەوتن و
پیشکەوتن و تێگەشتن و زانین و قامینی بەرە ی مروّف تا زولم ریشە کیش بکری
و لە دنیا دا زولم و بێ عەدالەتی و تەبەیعەت نەمینی . (شەپۆل)

نیشتمان وستی و ئوگر بون بە زید، لە سەرەتایی ترینی خوی مروّفانی یە، هەر وە ک
ئوگر داربونی زاروکه، بەدایک، ئەو عەشق و ئەوینە بە گۆچ گرتن بە شیری دایک، لە گەل
خوین تیکلاو، دەبێ و لە گەل گیان و روّح دەر دەجی.
شاعیر و تەنی:

[روزی که بامر حقّ جهان شد ایجاد
و آدم شد خلق و آدم—یزاده بزاد]
[مهر وطن و محبت قوم و نژاد
در طینت مردم بسودیت بنهاد]
خزمتی خاکی و تهن فەرزێکی عەینە، بو هەمو
داخلی بەم حوکمە یە، کێ فەر قی جوان و پیر ئە کا
زولمەتی جەهل لە بەرچی زوری سەندووە باکت نەبێ
نوری عیلمی عالی میکه، عالی می ته نویر ئە کا
هەر کە سی فیکری مەزاری باوک و باپیری هەبێ
بو بە قای ئی عەزازی خاکی خوئی چلوون؟ تە قسیر ئە کا.

کشف شد، بنا به تائید انجمن
غار شناسان بین المللی، بزرگترین و
عمیقترین غار دنیاست.

غار بیستون:

بیستون چه حکایتها که در دل نهفته
ندارد.....

غار بیستون، یادگاری از بشر اولیه
و دوره دیرینه سنگی. این غار که متعلق
به دوره ماقبل تاریخ است در بیستون.
بالای سر مجسمه هر کول به طور
تصادفی از زیر خاک بیرون آمد.

غار پراو، بزرگترین غار و سیا...

در فاصله کوه «بیستون» و «تاق
بستان» در بلندیهای کوه «پراو» که
بخچالهای طبیعی آن معروف است،
دهانه «غار پراو» قرار دارد.

در درون این غار شگفت انگیز،
دره‌ای به عمق ۳۵۰ متر در قسمت‌های
عمیق آن چندین آبگیر و یک «آبرو»
وجود دارد.

این غار که در سال ۱۳۵۰ شمسی
توسط یک گروه غار شناس انگلیسی

زوان و ئەدەب:

ئەمیر شەرەفخانێ بێلیسی لە ئاخرو ئوخری سەتەیی دەهەمی کوچی واتا: ٤٠٠ ساڵ بەرلەمە کتیبی شەرەفنامەیی بەزوانی پارسی لە میژوی. گەلی کوردا نوسیوه ئەمیر شەرەفخان یە کەم میژو نوسیگە، زوانی کوردی لە بابەت زاراوەوە کردۆتە چوار بەش^١ ئەو چوار بەش بەم جورەن:

١- کرمانجی:

مەبەستی ئەمیر شەرەفخان لە کرمانجی زاراوەیە کە لەم چاخی دە زیاتر لە دە ملیون کورد قسەیی پێی دە کەن. وەنوسەرەن و میژوسان کردویانە تە دو بەش: ئەلف: کرمانجی ژورویا با کوری: "شمالی". کە کورده کانی: (ئێرەوان و گورجستانی شورەوی لاچین، گول بەهار یا گولبجار، ئاڤکەندو...) وە کورده کانی تورکییە لە لای گولای (وان، دییار بە کر، قارس، بەزید، خەرپوت و جەزیرە و دەرسیم و...) وە کورده کانی ئێران (لە قوچان و بجنورد هەریمی خوراسان و هۆزی جەلالی و میلانی و هەرکی و برادۆست و... لە ئازربایجانا^٢. وە هەریمی جابان: "جاوان" لە دە ماوەندی لای تاران.

وە کورده کانی عێراق لە (هەریمە گەلی دەووک و موصل و هەندی لای هەولێر) وە کورده کانی سوریه (ئوستانی: پارێزگەیی دیرالزور و فەرمانداری ترابلس و حیسن الاکراد و کورده کانی لوبنان و ئۆردۆن. بەم زاراوەیە لە عێراق^٣ - بادینی پێی دڵین. بی: کرمانجی خواری یا باشوری: "جنوبی" وە ک زاراوە کورده کانی موکریان: مەهاباد، سەردەشت، سنە، مەریوان، سقز و بانە و... لە کوردستانی ئێران و ئوستانگەلی سلیمانی، کەرکوک و هەولێر لە کوردستانی عێراق^٤ «کە بەهەلە بە سوورانی ناوی ئەبەن».

١- بنواری شەرەفنامە چاپی پترسبورغ ساڵی ١٨٦٠ زاینی وە بەرگی یە کەم چاپی قاهیرە ساڵی ١٩٣٠ زاینی و ئۆفستی تاران ساڵی ١٣٤٣ هەتاوی لاپەرەیی ٢٣.

٢- "لە دەرسیم بە زاراوەی زازایی داخۆن" (زازالە ناوچەیی سیورلی چبخجور، کر) و گوران (لە کە ندولە، پاوه، هەورامان، تل هەشک (ص ٤٥) تاریخ زوان پرویز خانلری).

٣- بنواری (باوی کۆمەلابەتی و میژویی نوسراوی شەپۆل) چاپی تاران نەورۆزی ٢٥٩١ کوردی ٥٧ و ٥٨ هەتاوی.

٤- بەهەلە بادینانی "بەدینانی" پێی دەلین.

۲- لری:

مەبەستی ئەمیر شەرەفخان لە زاراوەی لری (ئیلامی، فەیلی، بەختیاری، لەهەریمی پشتکۆ و پیشکۆیە، یان رونا کتر بێلین: لە هەمەدانەوه تا شووشە رو شاری کورد لە ئێران و ئۆستانگەلی کۆت و عیمارە و فەیلیە کانی بە غا و بەسەرە و شوینە کانی ترە لە عێراقا^۱.

۳- کەلۆری = کەلھۆری.

مەبەستی ئەمیر شەرەفخان لە کەلۆری ئە و جۆرە زارا و انە یە کە لە زۆر بە ی هەریمە کانی کرمانشان دا بوە لە بەشی ئە کستانا لە ئۆستانی ساحلی ئێران وە لە ناو کوردە کانی فرمانداری خانەقین، مەندە لی و میقدادیە: "شاربان" قسە ی پیتی دە کری، بە هە ئە هەندی ئە نوسەران "کرماشایی" یا "لە کی" پیتی ئە ئین کە چی لە کی خۆیی تیکلاویکە لە (لری، کەلۆری و گۆرانی).

۴- گۆرانی:

مەبەستی ئەمیر شەرەفخان لە گۆرانی زاراوە یە کە لە پیشا لە "ئەردەلانەوه" تا کیوی حەمرە یان لە ئۆستانی: پارێزگە ی کوردستان لە ئێران وە پارێزگە کانی سلیمانی و کەرکوک لە عێراقا قسە ی پیتی کراوه ...

بەلام بە هۆی ئەوه کە زۆر بە ی هۆزە کانی گۆران زوان وە ک: زەنگەنە، سیامە نسور وەهی تر لە رۆزگاری شاهە باسی سە فەوی یەوه کوچ دراو نەتە، ئە فغانستان، جابەم هۆیە ئەوانە وا بەم زاراوە یە ئاخە فتون زۆر کەم بونە تەوه^۲. زاراوە ی گۆرانی لەم چاخە ی ئیمە دا لە ناو (هۆزی زەنگەنە، سیامە نسور، گەلالی، شوانکارە، کاکایی، هەورامانی لە کوردستانی ئێران و عێراقا وە لە ناو کوردە کانی ئە فغانستانا باوه و ماوه^۳.

۱- بابا تاهیری عوریان (۹۳۵-۱۰۱۰) بە لری شیعری گوتوه و ناوبانگی چارینە: لە دەره وه ی کوردستان بلا بوته وه بیرو باوه ریکی دزی دەره به کایه تی لە ناو گەل دا بلا و دە کرده وه ... لە شیعره کانی دا به توندی دزی زولم و زوری کۆمه لایه تی دراوه. ههروه ها دزی ئاغا گه و ره کان و فه رمانه وه اکان بووه "میژوی جیهان پراگ ۱۹۶۰ بەرگی سێهەم ل ۵۰۲ چاپی چیکی). وه (کوردستان و کورد) بەنەقل.

۲- کۆری لە نوسران بە هەلە پگۆرانی، هەورامانیان پیتی وتون، کەچی هەورامانی خۆی زاراوە یە کە لە گۆرانی کۆن.

۳- بۆناسینی شوانکارە بنواری (کنیی باوی کۆمه لایه تی و میژوی و... نوسراوی شەپۆل چاپی تاران ساکی ۵۷ و ۵۸.

پروفیسور مینوریسکی رۆژھەڵات ناسی ناوداری روس لەبارە "گۆران" ەو ەکتیبکی بەزوانی ئینگلیسی نوسیو ە لەوا زۆری لە ھونراوەی ھونەرانی ھۆزی گۆرانی تێدایناو ە و چاپی کردون.

ھەر ەو ھا بە سود ەو ەرگرتن لە ناوی سوێتان ئیسحاق پیری کا کا بیه کان دیاردی بو کە و نارابونی ئەدەب و بیژاوەری ھۆزی گۆران کردو ە و ناوی سوێتان سەھا ک = ئاستیا گ = ئازی دەھا کی بە کوردی ماد داناو ە، بەلام بە داخو ە ئیستائو کتیبمان لەدە سانیه. ھەرچەن بەلگە یە کی زۆرمان لەبابەت ئەدەبی گۆرانی کونا بەدەسەو ە نییە، بەلام بەجو ە ئاگاداری یانە ی وابەدەسەو ەن، ئەتوانین بیژین: ئەدەبی گۆرانی کونترین بیژاوەری و ئەدەبی کوردە.

ھەمدو لای مستەوفی قەزوینی بە نەقل لە "ئەلبولدان" ئەنوسی:

"سپای ئیسلام" سالی ۱۸ ی کوچی لەزەمانی ئەمیرە لموئەمین عومەر - ی کوری خەتتاب دا قەزوینی گرت.

لەوکاتە داخە ساری شارستان "شاپوری" بوو خەلکی ئەوی لە گەل مۆسلمانانان جەنگیان ئە کرد و مۆسلمانانە کان بانگیان ئە کردن یان مۆسلمان بن یان جزییە بدەن. ئەوانیش ھەرایان ئە کرد و ئەیان وت: "نە مۆسلمان ئە بین وە نە گزیەش ئەدە بین ھەرن بگەریئەو ە مە ککە تا ئیمەش رزگار بین" - "نە مۆسلمان بین نە گزیت دەیم + بشی او مەکشێ کاما برھیم".

مستەوفی قەزوینی ئەم بەیتە ی بە پەھلەوی ناو بردو ە و ە لە راستیا ئەم بەیتە: "گۆرانی = لری" یە، ئەمە خو ی بەلگە یە، بو ئەو ە کە لە پیش ئیسلاما ئەدە بی کوردی گۆرانی ھەبو ە. کو یری تر لە میژونوسان و نوسەران و ە ک (ملک الشعرا ی) بەھار و ە رەشیدی یاسمی و دوکتور سەعیدی کوردستانی و ئایە توللامەردو ەخ و شە پۆل و ئەو ە رەنگ، چەن ھونراو ە یە کیان لە نوسراو ە کانێ خو یانا، ھیناو ە کە بەدەسنوسی پەھلوی لە پیستی ئاسک نوسراو ە تەو ە و لەناو یە کیک لە غارە کانێ کوردستانی عیراقا، دو ەزراو ە تەو ە، کە لە وادیاری بو کوشت و برین و تالان و برو ە و بەدیل گرتن و ... کراو ە ئەو ھو ە تراوانە، بە کەمی جیا جیا ی یەو ە بەم جو ەرن:

هورمزگان رمان ئاتران کوژان
 زورکار ئه ره ب کردنه خاپور
 ژن و کهنه کان وه دیل بشینا
 ره وش زهردو شتره مانه وه بیکهس
 هویشان شارده وه گه وری گه وریه کان
 گوناو پاله بشی شاره زور
 میرد ئازاتلی ژ روی هوینا
 بهزه یه ک، نکاهورموز، وه هیچکس

۱- هورموز، یا ئاهورامه زدا به مانای خوا به، گان به مانای جیگه به وانا: عباده تخانه کان و ماله خودارمیان و روخان، ئاهورمه زدا له ئاهوره، به مانای: هه بونی دانه، مهز به مانای مهز نه، دا، به مانای دانا و زانایه، رمان به مانای رمیان و روخانه. ئاتران له ئاتر، وه به مانا ئاگره - توگک به یه کتری گوردراونه وه = ان = په سوهندی نیشانه ی جهم و کویه له کوردی ئه مرودا "ک" ی عه هه. له پشه وه ی دائه نری و ئه بیته ئاگره کان، ئاگر، ئاتر، ئاور، یه ک مانای هه یه، له کوردیا ده لێن: ئاگره خو شه له خو م گاته وه. کوژان له کوژیانه، به مانای ئاگر کوژانه وه و ئاور مریان و کوژیانی ئاگره.

۲- هویشان: له ریشه ی هو، خو "Hwa" ئاو یستایی یه و به مانای خو یان - له باتی هویشان "ویشان" و تراوه، شارده وه. له شارده وه یه و به مانا خو شارده وه و خو گو م و بز کردنه، گه وری گه وریه کان یانی: مهزنی مهز نه کان. زور، له زور، له زور داره و کاریش په سوهندی نیشانه ی سیفته تی فاعلیه، ئه ره ب به مانای عه ره به. خاپور به مانای رمیانه، گونا له گونده و به مانای ئاوای یه. پاله: به مانای شاره، په له و پاله وان، پاله له یه ک ریشه ن. له کوردیا پیلاو تاییه تی شارنیشه کان بو وه و کاله ش تاییه تی دی نیشنه کان بو وه، له کوردیا ئه بیژین: پیلات له سه ر چاوه، کاله و پیتاو کاله و پوزه وان. ناتوانم به ن کاله ی خو م له به ن چه کمه ی تو خه م، له بورهانی قاتیعا نوسراوه په هلو، په له و به مانای شاره، په هلو، په هله بان به مانای: شه ره بان یا نیگابهانی شاره، به کوردیش ئه و تری پاله وان یانی: شاره وان، شاره وانی، دیباره، له فه دیمه وه نیگابهانی شاریان له مروث گه لی خودان وزه و به هیز که بتوانی له دزو دروزن به رگری بکات له به ر چاو ئه گرت، بشی له ریشه ی به شه و به مانای پشکه x یان له ریشه ی شیایی و شو - ی ئاو یستایی یه و به مانای ئه روا و رو یشتن ه، له گولستانا شد به مانای رو یشت، هاتو وه. وه ک ئه بیژی: (شد غلامی که آب جو آرد آب جو آمد و غلام ببرد)

واتا هه تا ئه روا ته شاره زور، له باتی: "بشی" "هه تا" و تراوه، شاره زور ناوی به شی سلیمانی و ئه و ناو ناو یه. نالی شاعیری شاره زوریش زور به ناو بانگه.

ژن. له ئاو یستادا به مانای زان و ژان پیهاهته، که به غیناش ناو براوه.

- که نیه کان له ریشه ی که نی که نیشک کنا که نیک - هه و به مانای دویت و کچه، لیره دایه گوران شاعیری نازارو دلته رو ناوداری کورد ئه بیژی: عه شقی ئیواره ی سه ره ری کانی - به ر ئه داته چه م کلپه ی گورانی! - روژا ئاوا ئه بی چه م تاریک - دایه ده نگی (کناله یل) هه ردوایی نایه... - (کناله یل: کچی یار) - مانگک به تریفه ی ئه کاکه یل - هیشتا، هه ر گه رمه، ناله ی (کناله یل...!)

گومان له وه دانیه که (عبدالله) گوران (که سالی ۱۹۶۲ له عیراق کوچی دوایی کردوه) چ له ناوه روکی شیعه کانی داو چ له و شیوه تازانه دا که له شیعه دا ی هیئاوه و چ له ره وانی و بزاکراوی ئه و کو دپه دا که شیعی له فه ید و به ندی شیعی کلاسیکی کوردی رزگار کردوه و به وه یه وه ئاسو یه کی نویی بو گه شه کردنی زیاتری شیعی کوردی کردو ته وه.

بشیناله ریشه ی شیای به مانای هینان و هارد نه. میرد ئازاله دو بیژه ی میردو ئازا، تیکلاوا کراوه، میرد له ریشه ی میرد: میرت - هه و به مانای پیاو و میرو مهردو میرده - ئازاش به مانای ئه به زو کو لته دهره. تلی: له ریشه ی تلبای، تلین - هه و به مانای تلانه وه و تل خوارده.

ههروا مجله العربی ژماره ی ۲۰۰ چاپی ته موزی ۱۹۷۵ کووهیت لهو تاریکدا که بهقه له می (عبدالحمیم منتصر) له ژیر ناوی (ابن وحشیة فی الفلاحه) و (هو اقدم الکتب فی العربیة) ده نوسی... شوق المستهام فی معرفة رموز الاقام و قد ذکر فی آخر کتابه هذا انه ترجم من اللغة الكردية کتابا فی علل المياہ و کیفیت استخراجها «یاخه تی ماسی سو راتی کوردی که دوکتور سه عید خان کوردستانی له مزگانی نه زانی کوردی باسی ده کات.

به لām ئەبی بیژین ئەم: هونراوانه به زوانی گو رانی کوردین. حوسهین حوزنی موکریانیش له نوسراوه کانی خویدا دیبانی به مه داناوه، یه کیکه له هۆزه کانی گو رانی زوان، هۆزی کا کای یه، که له ئیران و عیراقا ئەژین، به ره ی کا کای یه کان، له سه ر ئایینی "شه یدایی" ئیرانی کوئن.

سرنج را کیشه له ناوئه و نوسه رانه داته نیا (محهمه د ئەمین زه کی به گک) سه ر چاوه ی ئەم هونراوانه ی به نه قل له کو به ی ۱۸ له سه ر لاپه ره ی ۱۱ له کتیبی خه باتی سو نیان - ی کورد نوسراوی واسیلی نیکیتین روژه له لات ناسی ناوداری روس ناوی بردوه و گوته یه تی: ئەم هه لبه ستانه به زوانی په هله وی یه.

له کتیبی میژو دا ناوی چهن بالۆل دیته به رچاومان ئەلف = بالۆلی خارجی: که شاره کوری به شه ری شه یبانی موسلی که له کوردانی ده ورو به - لاری، موسل بووه و له سالی ۱۱۹ کوچی دا له هیشامی کوری (عبدالملک) ئەمه وی را ساوه و شو رشی کردوه و له موسلمه وه تا کوفه ی هیناوه ته ژیر فه رمانی خو ی و له پاشان له شه را کوژراوه.

۱- (بنواره دائره المعارف پطرس بستان په ره ی ۶۴۴ جه له ی ۵). ۲- فه رههنگی ده خداییتی ب و دائره المعارف پطرس و سه فه رنامه ی (ابن بطوطه) په ره ی ۲۱۰ تا ۲۰۹.

- ژ: به مانای به یو جاری واش هه یه به مانای "له" یه، وه کک ژمن دی ژمن.

هوینا: له ریشه هون به مانای خوینه. رهوش به مانای ئایینه.

زه ردوشتتر یا زه رتوشه ر یانی پیغه مبه ری ئیرانیان که له ره گه زی کورده ماده کان.

قانع شاعیری ناودار له م باره وه یه، که ده بیژی:

کتیبی زه رده شت که ئاو بیستایه

به زمان هه ورامی هاته سه ر به شه ر

وه کک باقی کتیب خه لات خوایه

یانی های زه رده شت بوی به پیغه مبه ر

- بزیکا، به زه ی یه کک، له ریشه ی به زه یی، به مانای دلسوزی و دل سوتان و روحه.

نکا، نیکا به مانای نه کرن، نه کردن واتانای کات. ئەم هه گبهسته و هونراوانه ده سیلابی یه واتا: ده به شن و

ب - بالۆلی مه جنون: ئەبو وهیب بالۆلی کورپی عه مر صیرفی کوفی، گۆیاله کوردانی ئیران و شاگردی حه زه تهی ئیمام جه عفه ری سادق بووه له سالی ۱۹۰ کوچی دا مردوه .
 ج - بالۆلی شولی که یه کیك له عاریفانی مه زن و شاعیر بووه «ابن بطوطه طنجه لی» له سه فه نامه که ی خویداناوی بردوه که له لورستانا چاوی پپی که وتوه و قسه ی له ته کیا کردوه .
 ههروه ک له قسه کانی ئەمیر شه ره فحانی بتلیسی ده ره ئە که وی، ئە ده بی گورانی له کاتی فه رمانه واکانی "حه سن ویهی" و "عه یاری" زۆر و زه وه ندو په ره دارانه پلا و کراوه ته وه، به لام شوینه واری و یژاوه ری ئە وکاته له به رو یان کرانی شاره کانی (دینه وه ر- سیروان- حه لوان- شاره زور) له لایه ن مه غوله کانه وه، و یژاوه ریش تییا چوو نه ما، به لام له کاتی فه رمانه وای: (به نی ئە رده لآن) دا ئە دبێ گورانی بوژایه وه و تازه مانی خوسروه خانی ناکام چوو په یشه وه و لیره وه شوینه وار گه لی به نرخێ و یژاوه ری بو ئیمه جیماره .

به لام میران و فه رمانه وایانی بابان، ده سیان دایه، په ره پیدانی ئە ده بی کرمانجی خوارو: "جنوبی" که به هه له به سوورانی ناو ئە بری، جاهه ر له به ر ئە مه یه له ده م و کاتی ئیمه دا وازاوه ی کرمانجی خوارو بووه ته زمانی ئە ده بی و علیمی و هونه ری و کۆمه لایه تی و رامیاری و ئابوری و نوسراوه یی زمانی کوردی، ئیستاشیوه و رچه یه کی ئە ده بی یه کگرتوی گرتوته به رو

- ده هجایین. ئەم هوزی کاکایه: دواي داهانتی ئایینی پیروزی ئیسلام هه ندی له بیرو باوه ری رچه ی خو یان له ده س دابریکیشیان به دل و داو پاراستوه، ته نانه ت یژاوه ری گوران به شیکه له رازه نه یینه کانی رچه ی گوران، لای غه واره نای درکین، ئە مانه باوه ریان به ته ناسوخ هه یه، به مه که گیان و ره وانی فریشته کانی ئە وان ئە چینه ناو کلیشه ی ئە نیسا و ئە ولییا. باوه ریان هه یه. وه له به ر ئە وه ی زوریان حه زه ته ی عه لی و ئالی ئە و خۆش ده وی کۆری له میژو نوسان ئە وان یان به یارسان و عه لی یوللاهی ناو بردوه.

پیشوایانی ئایینی کاکای یکان، له هه ندی شویناله به ره ندی هو چهن هو نراوه یه ک له هونه رانی خو یان ئە گیرنه وه، بو وینه ئە و اچه ن شیع ره دو به بته یه کانی بالۆل که له (۱۷۰ - ۱۹۳ کوچی) دا- ژیا وه و کوچی دوا یی کردوه بو تان نه قل

دکه ین:	ئەز به هلوله نان جه روی زه مینی	چار فرشتانم چاکه ر که رینی
	نجومم صالح ره جه به م بینی	چه نی لژه بیم جه ما وه هه فتینی
	ئهو واته ی یاران ئە و واته ی یاران	وه قانون شهرت ئە و واته ی یاران
	چه ندی مه ولاییم کردمان شاران	یارانم که رده ن وه قه وای ماران
	دیوانه ی زاهیر دیوانه ی زاهیر	دانای یارانم دیوانه ی زاهیر.
	ده رویش نه وروزی سوورانی که له سه نه ی ۱۳ هه جریدا ژیا وه له زانایی و دانای بالۆلا ئە بیژی:	
	به هلول زاتیون زات به کدانه	عامیان ما جان به هلول دیوانه

له و چوار زاراوه بنه رته تی یه ره سه نانه که لک و هر ته گری و خوئی گییاند و ته پله و ریزی زوانه زیندوو پیشکه و تووه کانی جهانی ته مرو و شان له شانی ته وان ته دا.

باش وایه: بگه رینه وه سه ریژه ی گوران، ههروه ک له بهرگی یه که می شهر فنامه لاپه ره ی ۲۳ دانوسراوه هوژی گوران له سه ره تاوه له پی ده شته کانی پاریزگه لی که رکوک و سلیمانی و کرماشان دا، نیشته جیبون و رویان کردبوه، ئاوه دانی و خه ریکی زهوی وزارکیلان و کشت و کال بون، بلام هوژه کوچه ره کورده کان و جافه کان زوریان لی ده کردن وه ک له م میساله کوردی یانه دا ده ره ته که وی، گوران کان باشاری ته وانیان نه ده کردو به رده سیان بون ته لین:

جاریک جافه کان میگه له په زه کانی به له وه به ره و کوستان ته بهن و ری یان ته که ویتته ناوزه وی وزاری کابرایه کی گوران، له دوره وه هه رای له ده کهن و ده لین: هوئی کابرای گوران. (گاله کهت وه گوپزه واپه زه که مان هات) یانی تونانوانی به رگری هاتی میگه له مه ره که ی ئیمه پکه ی، دیاره به وده م و ده سه ش گال و هه رزنه کهت بو نادورریتته وه که و ابو په زه کان زیانی خویمان هه ره ته کهن.

هه روائه و کورده کوچه رانه که به شه والای په زو پوله بون، خه ویان له گوران کان حه رام کردبون و ته مانه یان بو کردبونه جوک و توانج و ته شهر وقسه: (هه یقه شه وه، ته قله وده وه و گوران و... چاول خه وه...)

ته بیژن جاری واهه بوه که کورده گوران کان، له ترسی کورده کوچه ره کان، مال و ژییانی خویمان به جی هیشتوو و له ترسان رایان کردوه، بوئی و او تو یانه: (گوران... له ئاوی به ده ره...) ته وانیش ورده و رده چونه ته ناوچیا و چره کانی کوردستان و خوی کورده کوچه ره کانیان گرتوه و له نه بهزی و کولنه ده ریدا ته وانیان به جی هیشتوه. به لام گوران کان خویمان لایان وایه گوران له واژه ی گور گیراوه و به مانای مه زن و گه وره س، چونکا گوران کان، لای میرو پادشایانی کاتی خویمان زور خاوهن پله و پایه و مه زن بون.

هوژانی مه زن ته و فیک وه هبی که کتییکی له باره ی بارامی گوره وه به عه ره بی نویسه ته بیژی: بیژه ی گور به ری له ره گور - وه به ری قه له و گیراوه و به مانای: ناوه ند، مه یدان، ده شت، گورایی و قه ور و... هه تره.

بوئوه بهوهوزه کوردانهیان وتوه گوران، که لهدهشتدا نیشته جی بون، بارامی گورپاشای ساسانی له دایکهوه له کورده گورانه کانه، که وایی توئه کابلیی: چونکا بارام ئوگری گور: واتا: "که ری بهله ک" گرتن بووه، ناویان ناوه: بارامی گور، چونکا ئه مههه له یه. کوری له شاعیران وایان ناوبردوه، وه ک ئه م چوار چارینهی خه یامی هه ژار:

له وکووشک و سه رایه داکه جه م جامی گرت ریوی تره کیوه، مامز ئارامی گرت
 بارام که هه موژیانی خوئی گوری ده گرت دیتت به چجوری گوری بارامی گرت.
 عارفی ناودار مه ولانا مه لائه حمه د جزیری له قه سیده ی ۸۴ دا به شاعر فهرمویه تی:
 مه ب ئیشراقی سوئاله ک ژله بی غونچه گوشا کر - کوب ئیلهامی د سوئالامه جه وابه

شیخی ئیشراق به عه ره بی و به کوردی و فارسی شاعر و هونه ی هه یه، شاعر به کوردی
 میرزا ئامانه ویت مه ده رو خه م نه جام مه مانو نه جه مشید نه جه م
 نه هامدم نه قه وم نه هونره س نه که س که س وه ده ردمان نه بو فیه ریاد ره س
 دلسوزان دل ته نگ بی دسه لات بو رومان جه سه فر راگه ی نه هات بو
 ئیشراق ئومیده ت وه ساقی خوور بو تا دوعات جه روی قیامت سووز بو
 پروفیسور مینورسکی روزه هلات ناسی ناوداری روس له کتیبه که خویدا، که به
 ئینگلیسی له باره ی گورانه وه ئوسویه تی و کراوه ته کوردیش نه زریان وایه: گوران هوزیکن
 زیبا تر له سیه هزار سال بهر له مه هه بون، مه به ست له گوران ته نیا ئه و هوزانه نییه وایه ئیستا له

کی دی دیوانه ی نه ور دانابوی مه رکه ونه مه دیدان گه ردون رانابوی - رانا: نیشانان.

ئه وانه ی وابه زوانی گورانی هونراوه یان گوته، ئه مانه:

عیل به گی، مه لا په ریشان، خانای قوبادی، سهیدی هه ورامی، شه فیع جام ریزی، خان ئه لماس خان، حاکیم
 مه وه لوی کورد (عبدالرحیم) تاوه کوزی مه عدومی شاعیری گه وری غه زهل بیژکه له کوردستانی جنوبی له
 (۱۸۹۷-۱۸۹۲) دا ژیاوه و کوچی دوا کردوه.

له شاعیره گه وریه کانی سه ده ی بیسته م ده توانین پیره میرد (۱۸۶۷-۱۹۵۰) و ئه حمه د موختار جاف
 (۱۸۹۷-۱۹۳۵) و بیگه س (۱۹۰۵-۱۹۴۸) و حاجی قادر کوپی (۱۸۱۵-۱۸۹۲) که خه لگی بو خه بات له پیناوی
 ئازادی و سه ره خویی دا هان داوه، ناوبه رین. ئه مرو به ناوبانگترینی شاعیره کان له ئیران دا هه ژاروه یین. ه
 شیخ شه هابه دین سوهره - وه ردی شیخی ئیشراق کورده و له سوره دبی نیوان بیجارو زهنگان له ۵۸۷ی مانگی له دایک
 بو ده و له ۳۸ سالی دا وه فاتی کردوه. سوهره وه ردی به کان کوردن چون واژه ی سوهره له فارسی و عه ره پیدا به کار نابری.
 فارس له باتی سوهره ده لێن: [سرخ] - عه ره بیش ده گی [احمر] - کوردیش ده گی: سور، سوهر - (شه پۆل).

پارێزگهی کرماشان دان و نیوی ئەم هوزەیان پاراستوو، بە لکومە بەمت لەناوی گۆران، گشت هوزە کوردە کانه که بهزاراوهی گۆرانی قسه یانکردوه، وه ک: هوزی سییامه نسورو زهنگه نه که ئە مرو له ئیران و عیراق و ئەفغانستانا بلاو بونه تهوه. هۆزی برادۆست: بروانه: (شوینهواری باوله کوردە واریداو میژوی... نوسراوی شه پۆل به رگی ۳) که ئیستازاراوهی ئەوه و کوردانه کرمانجی ژورو "شمالی" یه و له لای ورمی له ئیرانا و له لای رهواندز له عیراقانیشته جین و شوانکاره و زهندو کاکایی و پالانی و گیژو هه ورامی و روزبه یانی و چگنی و بازوکی و ئەوانی تره. واژه کرمانج: ئەم واژه سی مانای هه یه:

۱- مانای گشتی که له ناو و یژاوه ران و نوسه رانا، به مانای کورد به کاربراهه، هه ماسه و یژو به یت سوراو ریئالیزم نوسی ناوداری کورد هه کیم ئەحمه دی خانی له بهرکولی "مه موزین" دا، چهن جار واژه ی کوردو کرمانجی دوپات کردو ته وه و بو یه ک مه به ست به کاری بردون وه ک ئەبیژی:

داخه لق نه بیژتن کو ئە کرا..	بی مه عریفه تن، بی ئە سل و بونیاد
ئه نواعی میلهل خودان کتیب	کرمانج ته نی دبئی حسین!!
هه م ئەهلئ نه زهر نه بیژن کو کورمانج	عیشقی نه کرن ژبوخو ئەمانج
کورمانج نه پرهبی که مالن	ئه مهاد یه تیم و بی مه جانن

۲- دوهه م مانای تاییه ته و به و کوردانه که زوانیان له ته ک زوانی خيله گۆرانه کانی ترا زۆر جیانیه.

۳- سیهه م مانای تاییه تی تره، به م جوړه خه لکی موکریان و سۆران و شاری سنه، به گوندیشینه کان ئەبیژن: (کرمانج) - ئیستا ئەدی بان و، میژو نوسانی کوردخویان، کرمانج ئە که نه دوهه ش.

به شی کرمانجی ژورو، به شی کرمانجی خواری به لام مینورسکی لای وایه، واژه ی کرمانج له دو ناوی: (کوردو مانا) پیکه هاتوووه، ئەم دوهوزه سیهه زارسال بهرله مه، پیکه وه ژیاون و تیکلاویان هه بووه و به دریزای ژورگار (کوردومانا) بوه ته کرمانج به لام ته و فقی وهه بی لای وایه. بیژه ی کرمانج له بهرته تا، کرماژ بووه و له مه سده ری کرماژن و به مانای

کرم لیدان و کرماوی یه وه، هاتووه و ئەم ناووله ئەفسانەیی ئاژی دەهاکی مار دوشه وه. که بیماری سەرەتانی بووه و لەبان شانی دوکرم وه ک مار روان، کورده کانی ژیرده سی به سەر و کایه تی کاوهی ئاسنگه ری کورد، لیبی را ساون، وه کاوه. به چکوشه که ی میشکی پرژاندوه، ئەلین ئەو مرۆفەیی و امیشکی مهرومرۆفی ئەو برینانەیی شەرشانی ئاژی دەهاک ساوی وه، ناوی (کرمائیل) بووه، که له ریشه ی کرمه وه گیراوه.

به لام ئەشی بزاین ئەم قسه له بابەت ئاژی دەها که وه، ئەفسانە یه و دژودژمانی گه لی کورد میژوی کوردییان شیواندوه و. به ئانقه ست په رده ی ره شیان به سەر میژوی ئەم گه له نه به زه دا کیشاوه، چونکا به پپی قسه ی لیکوله ران و میژونوسانی یونانی ئاژی دەهاک و اتا ئاستیا ک ئاخیرین پاتشای کورده ماده کان بووه، که به هوی خه یانەتی هارپاکی خزمی یه وه قله وه بون و تییاچون و نه مان. پرۆفسور مینورسکی رۆژه لات ناسی روس لای وایه: سولتان ئیسحاق هه ره ئه و ئاستیا گه کورده ماده هه ره وه ک له پیشه وه رمان گه یا.

کرماج: مه ستوره خانمی ئەرده لان له کتیبه میژویه که ی خویدا کرماج - ی ناو بردوه و ئەبیژی: (سپه م کرماج که له ناو بوره پیاوانا به (بابان) ناودارن.

مه مه د ئەمینی گولستانه له (مجممل التواریخ) ئەفشاری یه و زه ندی یه داکاتی ناوی سلیمان پاتشای بابان ئەمیری هه ریمی سلیمانی ئەبا ئەبیژی: (سلیمان پاتشای کرماج بیه) له وه به لگانه رون ئەبیته وه که کرماج له کرمائ - وه وه گیراوه و - ژ - بووه ته - ج - ئەم جو ره گورانه له کوردییا، زوره، وه ک: تاج و تانج، تاژی و تانجی و فه ره جی و فه ره نجی.

هوژی کرمانج له سهره تاوه بیژاوه ران و شاعیرانیان زور بووه به لام شوینه واره کانیا له ناو چون ئەلین: عه لی ته ره ماخی که هاوچاخی روده کی بووه و له سه ته ی چواره می کوچیا ژیاوه، دیوانیکی هه له به ستی گه وری کوردی هه بووه، به لام له ناو چووه، بیچگه له چه ن تیکه هو تراو، که ئەی دهنه پال ئەو شتی کمان به ده سه وه نییه.

دوکتور په روژی ناتل خانله ری له میژوی زوانی پارسی به رگی دوهم داله لاپه ره ی ۳۸ که له تاران له سالی ۱۳۵۲ هه تاویدا چاپ بووه ئەنوسی: له سه ته کانی ۵ و ۶ کوچیدا شوینه واری بیژاوه ری ده ماوده م و نوسراوه ی کوردی له ناو لاپه ره ی میژوداینراوه، یه کی ک

لەونوسراوانە قەسیدە یەکی ملەمەعە بەزمانی کوردی کە ئەنەو شیرەوانی بەغدادی یە، کەلە کتیبی معجم البلدان چاپی لایزیک ج ۱ لاپەرە ۱۸۶ دانوسراوە و چاپ کراوە.

ئەشی بزاین تاسەتە ی نوهم ناویک لە بیژاوەران و هونەرانی کرمانج و بەرچاونا کە وی. حاجی قادری کوچی لە دیوانە کە ی خویداناوی دوھونەری مەزنی کوردی کرمانجی ژوروی بردو و ئەلی: عەلی حەریری و اتاگوندی حەریری لای رەواندز، حەریر و باتاس وە شیخ ئەحمەدی جزیری و اتە جەزیرە ی ئینوعمەر. ئەو دو شاعیرە مەزنە لە جەھاناناودارن و لە گەل (عبدالرحمن جامی) ئەو شاعیرە پارسی و یژە داھاوکات بون و یە کتربان دیو، هەر وە ک جامی دەلی: پیر مردی بدیدم ز جەزیر نیک مەردی بدیدم ز جەزیر

شیخ ئەحمەد جەزیری زانایەکی دینی و خوانا سیکی رەبانی بوو، هونراوە کانی عاریفانە یە، زوانی کوردی و عەرەبی و پارسی جوان زانیو، بیری نەتەو پەر وە یشی هەبوو. کوچی لە میژو نوسان لایان وایە هاوکاتی ئەتەبە ک عیمادە دین- ی زەنگی میری موسل بوو بەلام بە پی ئەو شیعرە ی جامی کە حاجی قادری کوچی هیناویەتی شیخ ئەحمەد جەزیری لە سەتە ی نوهمە ژیاو، نە ک لە سەتە ی شە شە ما.

شیخ ئەحمەد جەزیری لە قەسیدە یەکی زور رەوانا لە میرخەلیل- ی ئە یوبی تاریف ئە کات و لە سەرە تادا ئە بیژی:

ئە ی شەھە نشاهی موعەز زەم حەق نیکە هەداری تەبی

سورە ی اِنَّا فَتَحْنَا حَافِزِو یاری تەبی

ئەم خەلیل ئە یوبی یە تەنیا کوردە ئیرانییە ک بوو کە لە کاتی هەرکەس هەرکە سیدا لە زەمانی (ئاق قویونلو وە قەرە قویونلو) هە کانا میری کردو و لە راست بیگانە کانا، رەق راوە ستاو، جالە بەر ئە مە یە شیخ ئەحمەد جەزیری پیاھە لخوا بندو.

دیوانی کوردی شیخ ئەحمەدی جەزیری کە بە پی پیت گەلی هیجا و ئەلف و بی هونراوە تەو، بو یە کەم جار لە لایەن فون هارتمان- ی ئالمانییە وە لە سالی ۱۹۰۴ زاینی دالە

۱- واتا (عبدالعزیز ابن عمر بە رقعیدی): بە رده قیتی، وە فیاتی کوری خەلە کان لە باسی جزیریدا

برلین له چاپدراوه و بهر کۆلێکی ته حقیقی به زمانی ئەلمانی بو نو سراوه و له لایه ن ژابا روژ هه لات ناسی روسیش و تارگه لێکی توژانه وه و لیکۆ له رانه ی له باره ی شیخ ئەحمده ی جزیری به وه بو نو سراوه: جزیری شاعیر و هۆنه ریکی مه زنی چه رخی دو انزه، بو وه، دیوانه شیعه کوردی به که شی چه ن جار ان له قاهیره و شام و عیراقا چاپ کرا وه.

له م دوایی یانه دا مه لایه کی کوردی کوردستانی سو ریه دیوانه که ی مه لای جه جزیری وه رگێرا وه ته سه ر عه ره بی و ته وای ته و شیعه ره ته ر و له بارانه ی بو دل داری دانرا ون به ناوی سو فیکه رییه وه کرد وه به پارانه وه و خوادواندن و له و مه به سته ی بر دو ته ده ری که مه لای جه جزیری له دلیدا بو ه.

کۆرێ له وانه ی وا به زا را وه ی کرمانجی ژوو شیعه وه و نرا وه یان گو تو وه، ئەمانه ن :
 فه قی ته یران، مه لای با ته، عه لی حه ریری، شیخ مه لا ئەحمده ی جزیری یه، گه وه ره ترین شاعیری ئەده بی نه ته وایه تی حه که م ئەحمده ی خانی (١٦٥٠-١٧٠٦) یه که دیوانه که ی "مه م وزین" به رز ترین پله ی ئەده بی کوردی سه رده می ده ربه گایه تیه. حه که م ئەحمده ی خانی ناسیونالیسم. ی کورد. ی ٢٢ سال به ر له دا یکه بونی [ژان ژاک رو سو] و ١٣٠ سال به ر له ئینقیلابی نه ته وه بی و لا تی فه رانسه له چه ریکه ی مه م وزین دا مه سه له ی نه ته وه بی و نیشتمانی و ناسیونالیسم. ی نه ته وه بی بو کورد را گه یانده وه و رونا کی کرد و ته وه وه هونه ری خانی نه مر له مه دایه که هیمان فه رانسه و ئور و پایه کان ئەمه یان نه زانیبو، حه که م ئەحمده ی خانی له سه ته ی ١٧ ی زاینیدا رای گه یانده بو. دیاره ده بی حه ماسه ی حه که م فیرده وسیش له بیر نه که ین، هه رچه ن حه ماسه ی خانی ریئالیزمه و حه قیقه تی هه یه و درو یی تیدانیه، به لام هی فیرده وسی ریئالیزم نیه و له داستانی روسته م و کوره که ی دا درو یی تیدایه و باوک در و به کوره که ی ده لیبی جاله م با به تانه وه شا کاری خانی فه زیله تی به سه ره ی فیرده وسی دا هه یه . خانی که له سه ته ی ١٧ دیوانی مه م و زین و فه ره نگو که که ی خو ی نو سیوه و دوای ئەم شاعیرانه ها تو ته جهان که له باره ی ئەوانا ئاوا دیژی:

بینا فه روحا مه لیبی جزیری پی حه ی بکرا: عه لی حه ریری

کەیفە ک وەبدا فەقیهێ تهیران   حەتاب ئەبەد بمایێ حەیران
 بنەمالە و تیرە ی خانی لە ساڵە کانی ۱۹۵۲ زاینی دالە هەریمی بایە زیدا نیشته جی بون،
 کە لە پێش ئەو وەدا و اتا: لە ساڵی ۱۵۱۴ زاینی کوردستان دوای جەنگی چالدران سی بەشی
 کە تبووە ژیر چه پوکی رهشی عوسمانلییه کان -
 لە سوریا قەدری جان کە لە ساڵی ۱۹۷۲ زاینی کوچی دوایی کردووە، لە ئیرەوان
 عەرب شەمو و ئەمینێ ئەودال کە لە ۱۹۰۶ زاینی هاتووتە جەهان و لە ۲۲ سێتامبری ۱۹۶۴
 زاینی کوچی دوایی کردووە، ئەم ئەودالە هەم شاعیر بوو و هەم لیکۆلەر (شەپۆل).

۱- کوردستان ئەدەبیاتی کوردی دوکتور کامران بەدرخان بە زمانگەلی جیا جیا چاپی پاریس. میژوی ئەدەبی کوردی،
 ئەلانی دین سەجادی چاپی بەغا ۱۹۵۲ ی زاینی - (من روائع الادب الکردی محمد توفیق وردی) چاپی ۱۹۵۶ ی
 زاینی بەغا بە عەرەبی. زمانی کوردی... نوێسراوی کرمانج ۱۹۵۱ زاینی - زمانی کوردی زازا جەلادەت عەلی بەدرخان
 شام ۱۹۲۶ ی زاینی - گوێکارگەلی هاوار، کوردستان، روژی کورد، دەنگی گیتی تازە، ژیان، رابو، نیشتمان، خوێشین،
 زاگروس... بەررەسی شیعرو ئەدەبیاتی کوردی نوێسراوی مادام لوسی پل مارگریت و دوکتور ک. ب. بە زمانی فرانسە
 تەرجمە می جیمز چاپی پاریس ۱۹۳۰ ی زاینی (شەپۆل).

- گەنجینهی گرانبه‌های ئەدبیاتی کوردی (محمد قاضی) چاپی تاران ۱۳۲۵ هه‌تاوی، بەررەسی عیلمی زمان و
 ادبیات کوردی نوێسراوی جیمز یادداشتها، در نامه‌ی هه‌فته‌گی کوهستان چاپی تاران ۱۳۲۵/۶ هه‌تاوی - دەستوری
 زمانی کوردی توفیق و هەبی چاپی بەغدا ۱۹۳۰ زاینی، میژوی کورد و کوردستان ئەمین زەکی وەزیری فەرەه‌نگی
 عیراق چاپی بەغدا ۱۹۳۱ زاینی.

- بنواره بەرکولی مەم وزین کە قەناتی کردوونو سیویەتی و شەپۆل وەری گیر اووتە سەر زمانی پارسی و کوردی و لە
 گوێکارگە ئاوێنە ی ژمارە ی ۱۲ چاپی ۱۳۷۲ ی تاران.

- (ناسیای لە تە ک ئە مینی ئاودالانوسینی جاجی جوندی تەرجمە ی برای ئەرمەنی و کورد خوشە ویست خاچادریان
 آرمیاک).

بنواره (و تاری زاناو لیکۆلەر: جەمیل زوژ بەبانی لەواحیدی زاراوە کانالە تاران). (میژوی سلیمانی و دەوربەری
 نوێسراوی ئەمین زەکی بە گک کە جەمیل روژیە یانی کردووە تە عەرەبی)

پارسان نوێسراوی سوری - ترانە های کوردی دوکتور موکری - المعجم فی معایر اشعار العجم نوێسراوی شمس الدین
 محمد بن قیس رازی، دو قرن سکوت دکتەر زرین کوب چاپی تاران. بورهان الحق نورعەلی اللہی چاپی تاران ۱۳۴۳
 هه‌تاوی.

ژمارە کانی گوێقاری گەلاوێژی کوردی سالگەلی ۱۹۴۴ و ۱۹۴۸ زاینی و تاریخ ئەدلان لاپەرە ی ۷.
 مجمل‌التواریخ افشاریە و زندیە لاپەرە ی ۱۶۵، سرسپردگان نوێسراوی سید محمد علی خواجە الدین - تاریخ و شرح
 عقاید دینی و آداب و رسوم پارسان. دایرة‌المعارف پطرس بستانی لاپەرە ی ۶۴۴ و بەرگی ۵. سفرنامه ابن بطوطه
 لاپەرە کانی ۲۰۹ و ۲۱۰ ترجمە محمد علی موحد چاپی تاران ۱۳۳۷. بیان الادیان ابوالمعالی نوێسراوی محمد حسین
 علوی خوش کراوی اقبال آشتیانی چاپی تاران ۱۳۱۲. بنواره: (کتیبی باوی کۆمە لایەتی و میژوی... لاپەرە ی ۱۴۵
 نوێسراوی شەپۆل چاپی تاران).